സുവിശേഷങ്ങളും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളും

ഉള്ളടക്ക പട്ടിക

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം	1
മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം	41
ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം	66
യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം	109
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ	142

മത്തായി

അധ്യായം 1

1 അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തലമുറയുടെ
പുസ്തകം.
2 അബ്രഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യാക്കോബ് യൂദാസിനെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു;
3 യൂദാസ് താമാറിൽ നിന്ന് ഫാരെസിനെയും
സാറയെയും ജനിപ്പിച്ചു. ഫാരെസ്
എസ്രോമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എസ്രോം
അരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
4 അരാം അമീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അമീനദാബ് നാസനെ ജനിപ്പിച്ചു; നാസൻ
സാൽമണിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
5 സാൽമോൻ റാഖാബിൽ ബൂസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ബൂസ് രൂത്തിൽ നിന്ന്
ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് യിശ്ശായിയെ
ജനിപ്പിച്ചു;
6 യിശ്ശായി ദാവീദ് രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ദാവീദ് രാജാവ് ഊരിയാസിന്റെ
ഭാര്യയായിരുന്ന അവളിൽ ശലോമോനെ
ജനിപ്പിച്ചു.
7 ശലോമോൻ റൊബോവാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
റൊബോവാം അബിയയെ ജനിപ്പിച്ചു;
അബിയാ ആസയെ ജനിപ്പിച്ചു;
8 ആസാ യോസാഫാത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യോസാഫാത്ത് യോരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ജോരാം ഓസിയസിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
9 ഓസിയാസ് യോഥാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യോഥാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഖാസ്
യെഹെസ്കയാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
10 എസെക്കിയാസ് മനശ്ശെയെ ജനിപ്പിച്ചു;
മനശ്ശെ ആമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമോൻ
ജോസിയസിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
11 ജോസിയാസ് യെഖോണിയാസിനെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു,
അവർ ബാബിലോണിലേക്ക്
കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട സമയത്ത്.
12 അവരെ ബാബിലോണിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നശേഷം യെഖോണിയാസ്
സലാത്തിയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
സലാത്തിയേൽ സോറോബാബേലിനെ
ജനിപ്പിച്ചു;
13 സോറോബാബേൽ അബിയൂദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. അബിയൂദ് എല്യാക്കീമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാക്കീം അസോറിനെ
ജനിപ്പിച്ചു;
14 അസോർ സാദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
സാദോക്ക് ആഖീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അഖീം
എലിയൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
15 എലിയൂദ് എലെയാസാറിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
എലെയാസർ മത്താനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്താൻ
യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
16 യാക്കോബ് മറിയയുടെ ഭർത്താവായ
യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അവളിൽ നിന്ന്
ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശു ജനിച്ചു.
17 അബ്രാഹാം മുതൽ ദാവീദ് വരെയുള്ള
എല്ലാ തലമുറകളും പതിനാലു
തലമുറകളാണ്. ദാവീദ് മുതൽ
ബാബിലോണിലേക്കുള്ള പ്രവാസം വരെ
പതിന്നാലു തലമുറകൾ.
ബാബിലോണിലേക്കുള്ള പ്രവാസം മുതൽ
ക്രിസ്തുവിലേക്ക് പതിന്നാലു തലമുറകൾ.
18 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം
ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: അവന്റെ അമ്മയായ
മറിയ യോസേഫുമായി
വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവർ
കൂടിവരുന്നതിനുമുമ്പ്, അവൾ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭസ്ഥയായി
കാണപ്പെട്ടു.
19 അവളുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫ്
നീതിമാനും അവളെ പരസ്യമായി
കാണിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തവനും
ആയിരുന്നതിനാൽ അവളെ രഹസ്യമായി
അകറ്റാൻ വിചാരിച്ചു.
20 അവൻ ഇങ്ങനെ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ
യോസേഫ്, നിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയത്തെ
നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; അവളിൽ ഗർഭം
ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ.
21 അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; നീ
അവന്നു യേശു എന്നു പേരിടണം; അവൻ
തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ
പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും.
22 കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
ഇതു ഒക്കെയും ചെയ്തു.
23 ഇതാ, ഒരു കന്യക ഗർഭിണിയാകും, ഒരു
പുത്രനെ പ്രസവിക്കും, അവർ അവന്നു
ഇമ്മാനുവേൽ എന്നു പേരിടും; ദൈവം
നമ്മോടുകൂടെ എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു.
24 യോസേഫ് ഉറക്കത്തിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, തന്റെ
ഭാര്യയെ അവന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തു.
25 അവൾ തന്റെ ആദ്യജാതനെ
പ്രസവിക്കുംവരെ അവളെ അറിഞ്ഞില്ല;
അവന് യേശു എന്നു പേരിട്ടു.

അധ്യായം 2

1 ഹെരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് യേശു
യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്‌ലഹേമിൽ
ജനിച്ചപ്പോൾ, കിഴക്കുനിന്നു ജ്ഞാനികൾ
ജറുസലെമിലേക്കു വന്നു.
2 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി ജനിച്ചവൻ
എവിടെ? ഞങ്ങൾ കിഴക്കു അവന്റെ
നക്ഷത്രം കണ്ടു അവനെ നമസ്കരിക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു.
3 ഹെരോദാരാജാവു ഇതു കേട്ടപ്പോൾ
അവനും അവനോടുകൂടെ യെരൂശലേം
മുഴുവനും ഭ്രമിച്ചു.
4 അവൻ എല്ലാ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
ജനങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രിമാരെയും
ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി, ക്രിസ്തു എവിടെയാണ്
ജനിക്കേണ്ടതെന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചു.
5 അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയിലെ
ബേത്ത്ലെഹെമിൽവെച്ചു, പ്രവാചകൻ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു:
6 യെഹൂദാദേശത്തിലെ ബേത്ത്ലേഹേമേ, നീ
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനല്ല; എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു
ദേശാധിപതി നിന്നിൽനിന്നു വരും.
7 ഹെരോദാവ് ജ്ഞാനികളെ രഹസ്യമായി
വിളിച്ച് നക്ഷത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സമയം
അവരോട് ശ്രദ്ധാപൂർവം അന്വേഷിച്ചു.
8 അവൻ അവരെ ബേത്ത്ലെഹെമിലേക്കു
പറഞ്ഞയച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി ശിശുവിനെ
അന്വേഷിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ അവനെ
കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ഞാനും വന്നു അവനെ
നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ
അറിയിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
9 രാജാവിന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ അവർ
പോയി; അവർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം
ശിശു ഇരിക്കുന്നിടത്തു വന്നു
നിൽക്കുവോളം അവർക്കു മുമ്പായി പോയി.
10 നക്ഷത്രം കണ്ടപ്പോൾ അവർ അത്യധികം
സന്തോഷിച്ചു.
11 അവർ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ശിശുവിനെ
അവന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ
കണ്ടു വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു; സ്വർണ്ണം,
കുന്തുരുക്കം, മൂറും.
12 ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകരുതെന്നു സ്വപ്നത്തിൽ ദൈവം
മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയശേഷം അവർ മറ്റൊരു
വഴിയായി സ്വന്തം ദേശത്തേക്കു പോയി.
13 അവർ പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി: എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും
അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോക; ഹെരോദാവ്
ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കാൻ അവനെ
അന്വേഷിക്കും.
14 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും
അമ്മയെയും കൂട്ടി രാത്രിയിൽ
ഈജിപ്റ്റിലേക്കു പോയി.
15: ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഹെരോദാവിന്റെ
മരണംവരെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
16 ജ്ഞാനികൾ തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു
എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഹെരോദാവ് അത്യധികം
കോപിച്ചു, ആളയച്ചു, ബേത്ത്ലഹേമിലും
അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലുമായി രണ്ടു
വയസ്സും അതിൽ താഴെയും പ്രായമുള്ള
എല്ലാ കുട്ടികളെയും കൊന്നു. അവൻ
ജ്ഞാനികളോട് ജാഗ്രതയോടെ അന്വേഷിച്ച
സമയം.
17 അപ്പോൾ ജെറമി പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയായി:
18 രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദവും വിലാപവും
കരച്ചിലും വലിയ വിലാപവും ഉണ്ടായിരുന്നു,
റാഹേൽ തന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ച് കരയുന്നു,
അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ അവർക്ക് ആശ്വാസം
ലഭിച്ചില്ല.
19 ഹെരോദാവ് മരിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ ഈജിപ്റ്റിൽ യോസേഫിന് സ്വപ്നത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി.
20എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും
കൂട്ടി യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു പോകുവിൻ;
ശിശുവിന്റെ ജീവനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ
മരിച്ചുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും
അമ്മയെയും കൂട്ടി യിസ്രായേൽദേശത്തു
വന്നു.
22 എന്നാൽ യെഹൂദ്യയിൽ തന്റെ പിതാവായ
ഹെരോദാവിന്റെ മുറിയിൽ
അർക്കെലാവോസ് രാജാവായി എന്നു
കേട്ടപ്പോൾ അവിടേക്കു പോകാൻ ഭയപ്പെട്ടു;
സ്വപ്നത്തിൽ ദൈവം മുന്നറിയിപ്പ്
നൽകിയിട്ടും അവൻ ഗലീലിയുടെ
ഭാഗങ്ങളിലേക്കു മാറി.
23 അവൻ നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും
എന്നു പ്രവാചകന്മാർ അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു നസറത്ത് എന്ന
പട്ടണത്തിൽ വന്നു പാർത്തു.

അധ്യായം 3

1 ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നു,
യെഹൂദ്യ മരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു.
2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ
മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

3: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ, അവന്റെ
പാതകൾ നേരെയാക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം
എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ അരുളിച്ചെയ്തത്
അവനെക്കുറിച്ചു തന്നേ.
4 അതേ യോഹന്നാൻ ഒട്ടക
രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രവും അരയിൽ
തോൽക്കച്ചയും ധരിച്ചിരുന്നു.
വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു
അവന്റെ ആഹാരം.
5 അനന്തരം യെരൂശലേമും എല്ലാ
യെഹൂദ്യരും യോർദ്ദാന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
പ്രദേശവും അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
6 പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ജോർദാനിൽ
അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു.
7 എന്നാൽ പല പരീശന്മാരും സദൂക്യരും
തന്റെ സ്നാനത്തിന് വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ
അവൻ അവരോടു: അണലികളുടെ
തലമുറയേ, വരുവാനുള്ള
ക്രോധത്തിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുവാൻ
നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു ആർ?
8 മാനസാന്തരത്തിന്നുള്ള ഫലങ്ങൾ
പുറപ്പെടുവിക്കുക.
9 ഞങ്ങൾക്കു പിതാവിനോടു അബ്രാഹാം
ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ പറയരുതു;
അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ ഉളവാക്കുവാൻ ഈ
കല്ലുകൾകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്നു കഴിയും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
10 ഇപ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരിൽ
കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം
കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി
തീയിൽ ഇടുന്നു.
11 ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിന്നായി
ജലംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ
എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നെക്കാൾ
ശക്തനാണ്, അവന്റെ ചെരിപ്പു വഹിക്കാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും അഗ്നിയാലും
സ്നാനം ചെയ്യും.
12 ആരുടെ ഫാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടോ,
അവൻ തന്റെ നിലം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും
ഗോതമ്പ് ശേഖരത്തിൽ ശേഖരിക്കുകയും
ചെയ്യും. എന്നാൽ അവൻ പതിർ കെടാത്ത
തീയിൽ ദഹിപ്പിക്കും.
13 അനന്തരം യേശു ഗലീലിയിൽ നിന്നു
ജോർദാനിൽ യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം
ഏൽപ്പാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
14 എന്നാൽ യോഹന്നാൻ അവനെ വിലക്കി:
എനിക്കു നിന്നാൽ സ്നാനം
ഏൽക്കേണ്ടതാകുന്നു; നീ എന്റെ അടുക്കൽ
വരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 യേശു അവനോട്: ഇപ്പോൾ ക്ഷമിക്കുക;
അപ്പോൾ അവൻ അവനെ സഹിച്ചു.
16 യേശു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ
വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറി; അപ്പോൾ,
സ്വർഗ്ഗം അവനുവേണ്ടി തുറന്നു,
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പ്രാവിനെപ്പോലെ
ഇറങ്ങി തന്റെമേൽ പ്രകാശിക്കുന്നത് അവൻ
കണ്ടു.
17 ഇതാ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം:
ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 4

1പിശാചിന്റെ പരീക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനാകാൻ
യേശുവിനെ ആത്മാവ് മരുഭൂമിയിലേക്ക്
നയിച്ചു.
2 അവൻ നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും
ഉപവസിച്ചപ്പോൾ അവന് വിശന്നു.
3 പരീക്ഷകൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ
കല്ലുകൾ അപ്പമാക്കുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
4 അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല,
ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
5 പിന്നെ പിശാച് അവനെ വിശുദ്ധ
നഗരത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി,
ദൈവാലയത്തിന്റെ ഒരു അഗ്രത്തിൽ
നിർത്തി.
6 അവൻ അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രൻ
എങ്കിൽ താഴെ വീഴുക; അവൻ
നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്റെ ദൂതന്മാരോടു
കല്പിക്കും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
നീ എപ്പോഴെങ്കിലും നിന്റെ കാൽ
തട്ടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിന്നെ
കൈകളിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും എന്നു
പറഞ്ഞു. ഒരു കല്ലിന് നേരെ.
7 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു എന്നു
പിന്നെയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
8 പിന്നെയും പിശാച് അവനെ
അത്യുന്നതമായ ഒരു പർവ്വതത്തിലേക്ക്
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ലോകത്തിലെ എല്ലാ
രാജ്യങ്ങളും അവയുടെ മഹത്വവും അവനു
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.
9 നീ വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ
ഇതൊക്കെയും ഞാൻ നിനക്കു തരാം എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു.
10 യേശു അവനോടു: സാത്താനേ,
ഇവിടെനിന്നു പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിക്കേണം;

അവനെ മാത്രമേ സേവിക്കാവൂ എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അപ്പോൾ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി,
ദൂതന്മാർ വന്ന് അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത്
കണ്ടു.
12 യോഹന്നാൻ തടവിലാക്കപ്പെട്ടു എന്നു
കേട്ടപ്പോൾ യേശു ഗലീലിയിലേക്കു പോയി.
13 അവൻ നസ്രത്ത് വിട്ട്
സാബുലോണിന്റെയും നെഫ്താലിമിന്റെയും
അതിർത്തിയിലുള്ള കടൽത്തീരത്തുള്ള
കഫർണാമിൽ വന്നു പാർത്തു.
14 യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു:
15 യോർദ്ദാന്നക്കരെ കടൽ വഴിയിലുള്ള
സാബുലോൺ ദേശം, നെഫ്താലിം ദേശം,
ജാതികളുടെ ഗലീലി;
16 ഇരുട്ടിൽ ഇരുന്ന ജനം വലിയ വെളിച്ചം
കണ്ടു; മരണത്തിന്റെ മേഖലയിലും
നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് വെളിച്ചം
ഉദിച്ചു.
17 അന്നുമുതൽ യേശു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ
മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പ്രസംഗിച്ചു
തുടങ്ങി.
18 യേശു ഗലീലി കടൽത്തീരത്തുകൂടി
നടക്കുമ്പോൾ പത്രോസ് എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമയോനും അവന്റെ
സഹോദരൻ അന്ത്രയോസും രണ്ടു
സഹോദരന്മാർ
മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളാകയാൽ കടലിൽ
വല വീശുന്നതു കണ്ടു.
19 അവൻ അവരോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക;
ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ
പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
20 ഉടനെ അവർ വല വിട്ട് അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
21 അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ,
സെബെദിയുടെ മകൻ ജെയിംസും അവന്റെ
സഹോദരൻ യോഹന്നാനും മറ്റു രണ്ടു
സഹോദരന്മാരും തങ്ങളുടെ അപ്പനായ
സെബെദിയോടൊപ്പം കപ്പലിൽ വല
നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു. അവൻ അവരെ
വിളിച്ചു.
22 ഉടനെ അവർ കപ്പലിനെയും
പിതാവിനെയും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
23 യേശു അവരുടെ സിനഗോഗുകളിൽ
ഉപദേശിച്ചും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിച്ചും ജനത്തിന്റെ സകലവിധ
രോഗങ്ങളും വ്യാധികളും
സൌഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും ഗലീലിയിൽ
ഒക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു.
24 അവന്റെ കീർത്തി സിറിയയിൽ എങ്ങും
പരന്നു; നാനാവിധ രോഗങ്ങളാലും
ദണ്ഡനങ്ങളാലും പിടിപെട്ട രോഗികളെയും
പിശാചുബാധിതരെയും ഭ്രാന്തന്മാരെയും
പക്ഷാഘാതം ബാധിച്ചവരെയും അവർ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ
അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി.
25 ഗലീലിയിൽനിന്നും
ദെക്കപ്പൊലിസിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നും
യോർദ്ദാന്നക്കരെനിന്നും വലിയ പുരുഷാരം
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

അധ്യായം 5

1 അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടിട്ടു
മലയിലേക്കു കയറി; അവൻ ഇരുന്നപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
2 അവൻ വായ് തുറന്ന് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു:
3 ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാണ്.
4 ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു
ആശ്വാസം ലഭിക്കും.
5 സൌമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും.
6 നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും
ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവർ തൃപ്തരാകും.
7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്ക്
കരുണ ലഭിക്കും.
8 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവർ ദൈവത്തെ കാണും.
9 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും.
10 നീതിനിമിത്തം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാണ്.
11 എന്റെ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ
ശകാരിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും
നിങ്ങൾക്കെതിരെ എല്ലാ തിന്മയും
കള്ളമായി പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
12 ആഹ്ലാദിക്കുകയും അത്യധികം
ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുക; സ്വർഗത്തിൽ
നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാണ്;
നിങ്ങൾക്കുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന
പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ ഇങ്ങനെ
ഉപദ്രവിച്ചു.
13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പ് ആകുന്നു;
എന്നാൽ ഉപ്പിന് സുഗന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അത്
എന്തിന് ഉപ്പിടും? പുറത്താക്കപ്പെടുകയും
മനുഷ്യരുടെ കാൽക്കീഴിൽ ചവിട്ടുകയും
ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ഇനി ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല.

14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം
ആകുന്നു. കുന്നിൻമുകളിൽ സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്ന നഗരം മറച്ചുവെക്കാനാവില്ല.
15 മെഴുകുതിരി കത്തിച്ച്
കുറ്റിക്കാടിനടിയിലല്ല, മെഴുകുതിരിയിൽ
വയ്ക്കുന്നു. അതു വീട്ടിലുള്ളവർക്കെല്ലാം
വെളിച്ചം നൽകുന്നു.
16 മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ സൽപ്രവൃത്തികൾ
കണ്ട് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്
നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ
പ്രകാശിക്കട്ടെ.
17 ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ
പ്രവാചകന്മാരെയോ നശിപ്പിക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു;
നശിപ്പിക്കാനല്ല, നിവർത്തിപ്പാനത്രേ ഞാൻ
വന്നത്.
18 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ആകാശവും ഭൂമിയും
കടന്നുപോകുന്നതുവരെ, എല്ലാം
നിവൃത്തിയാകുന്നതുവരെ നിയമത്തിൽ
നിന്ന് ഒരു വള്ളിയോ പുള്ളിയോ
കടന്നുപോകുകയില്ല.
19 ആകയാൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ
കൽപ്പനകളിൽ ഒന്ന് ലംഘിക്കുകയും
മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ
അത് പാലിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ
എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും.
20 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ
നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും
പരീശന്മാരുടെയും നീതിയെക്കാൾ
അധികമായാൽ നിങ്ങൾ ഒരു
കാരണവശാലും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുകയില്ല.
21 കൊല്ലരുത്; കൊല്ലുന്നവൻ ന്യായവിധിക്ക്
അപകടത്തിലാകും.
22 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സഹോദരനോടു കാരണമില്ലാതെ
കോപിക്കുന്നവൻ ന്യായവിധിക്ക്
അപകടത്തിലാകും; ആരെങ്കിലും തന്റെ
സഹോദരനോടു: രാക്കാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
അവൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്
അപകടത്തിലാകും. , നരകാഗ്നിയുടെ
അപകടത്തിലായിരിക്കും.
23 ആകയാൽ നീ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ
വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു നിന്റെ
സഹോദരന്നു നിനക്കു വിരോധമായി ഒരു
കാര്യം ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓർത്താൽ;
24 അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്റെ
വഴിപാടു വെച്ചിട്ട് പോക; ആദ്യം നിന്റെ
സഹോദരനുമായി രമ്യതപ്പെടുക, എന്നിട്ട്
വന്നു നിന്റെ സമ്മാനം അർപ്പിക്കുക.
25 നിന്റെ പ്രതിയോഗി അവനോടുകൂടെ
വഴിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ വേഗത്തിൽ
അവനോടു യോജിക്ക; എപ്പോൾ
വേണമെങ്കിലും എതിരാളി നിന്നെ
ന്യായാധിപന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്, ന്യായാധിപൻ
നിന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു, നീ
തടവിലാക്കപ്പെടും.
26 സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു,
അങ്ങ് ഏറ്റവും അധികം പണം
നൽകുവോളം അവിടെനിന്നു പുറത്തു
വരികയില്ല.
27 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു പണ്ടുള്ളവർ
പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഒരു
സ്ത്രീയെ മോഹിച്ചു നോക്കുന്നവൻ
അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവളുമായി
വ്യഭിചാരം ചെയ്തു.
29 നിന്റെ വലങ്കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ പറിച്ചു
എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ;
നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ
തള്ളപ്പെടുന്നതല്ല.
30 നിന്റെ വലങ്കൈ നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി
എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനം,
നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
നരകത്തിലാകുന്നതല്ല.
31 ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അവൾക്കു
വിവാഹമോചനം എഴുതി കൊടുക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
32 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
പരസംഗം നിമിത്തം ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അവളെ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു.
33 പിന്നെയും, പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ: നീ സത്യം
ചെയ്യരുതു; നിന്റെ ശപഥങ്ങൾ
കർത്താവിനോടു ചെയ്യേണം.
34 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സത്യം ചെയ്യരുത്; സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ടല്ല;
എന്തെന്നാൽ, അത് ദൈവത്തിന്റെ
സിംഹാസനമാണ്.
35 ഭൂമിയെക്കൊണ്ടുമല്ല; അതു അവന്റെ
പാദപീഠം ആകുന്നു;
യെരൂശലേമിനെക്കൊണ്ടല്ല; എന്തെന്നാൽ,
അത് മഹാരാജാവിന്റെ നഗരമാണ്.

36 നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം
ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമം വെളുക്കാനോ
കറുപ്പിക്കാനോ നിനക്കു കഴികയില്ല.
37 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയം
അതെ, അതെ എന്നായിരിക്കട്ടെ. അല്ല, ഇല്ല:
ഇവയെക്കാൾ കൂടുതലുള്ളതെല്ലാം
തിന്മയിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്.
38 കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ്, പല്ലിനു പകരം പല്ല്
എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
39 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ തിന്മയോട് എതിർത്തുനിൽക്കരുത്;
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വലത്തെ
ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നെങ്കിൽ മറ്റേതും
അവനിലേക്ക് തിരിക്കുക.
40 ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ന്യായപ്രമാണം
നടത്തി നിന്റെ മേലങ്കി എടുത്തുകളയുന്നു
എങ്കിൽ നിന്റെ വസ്ത്രവും അവനു
കൊടുക്കട്ടെ.
41 ആരെങ്കിലും നിന്നെ ഒരു മൈൽ
പോകാൻ നിർബന്ധിച്ചാൽ അവനോടുകൂടെ
പോകുക.
42 നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്ക;
43 അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുകയും
ശത്രുവിനെ ദ്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന്
അരുളിച്ചെയ്തത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
44 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ,
നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ
അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ, നിങ്ങളെ
വെറുക്കുന്നവർക്ക് നന്മ ചെയ്യുവിൻ,
നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും
ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കുക.
45 നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ മക്കൾ ആകേണ്ടതിന്നു അവൻ
തന്റെ സൂര്യനെ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും
നല്ലവരുടെമേലും ഉദിപ്പിക്കയും
നീതിമാന്മാരുടെമേലും
നീതികെട്ടവരുടെമേലും മഴ പെയ്യിക്കയും
ചെയ്യുന്നു.
46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു
പ്രതിഫലം കിട്ടും? ചുങ്കക്കാർ പോലും
അങ്ങനെ തന്നെയല്ലേ?
47 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ
മാത്രം അഭിവാദ്യം ചെയ്താൽ
മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു?
ചുങ്കക്കാർ പോലും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലേ?
48 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു
സൽഗുണപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും പൂർണ്ണരായിരിക്കുവിൻ.

അധ്യായം 6

1 മനുഷ്യർ കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
മുമ്പിൽ നിങ്ങളുടെ ദാനധർമ്മം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
2 ആകയാൽ നീ ദാനധർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ
മനുഷ്യരുടെ മഹത്വം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
കപടഭക്തിക്കാർ പള്ളികളിലും
വീഥികളിലും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ
മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതരുത്. സത്യമായി
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അവർക്കു
പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു.
3 നീ ഭിക്ഷ ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ വലങ്കൈ
ചെയ്യുന്നതു ഇടങ്കൈ അറിയരുതു.
4 നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു;
രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു
തന്നെ നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.
5 നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു;
മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും
തെരുവീഥികളുടെ കോണുകളിലും
നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ അവർ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, അവർക്കു പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു.
6 എന്നാൽ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
അറയിൽ കയറി വാതിൽ അടച്ചു
രഹസ്യമായിരിക്കുന്ന നിന്റെ പിതാവിനോടു
പ്രാർത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ
പിതാവു പരസ്യമായി നിനക്കു പ്രതിഫലം
തരും.
7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
ജാതികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ വ്യർത്ഥമായ
ആവർത്തനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കരുത്;
8 ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ
ആകരുതു; നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം എന്തെന്നു
നിങ്ങൾ ചോദിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലോ.
9 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ
പിതാവേ, നിന്റെ നാമം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ.
10 നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ. നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും
ആകേണമേ.
11 ഞങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ആഹാരം ഇന്നു
ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ.
12 ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ
കടങ്ങളും ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണമേ.
13 ഞങ്ങളെ പ്രലോഭനത്തിൽ
അകപ്പെടുത്താതെ തിന്മയിൽ നിന്ന്
ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ; രാജ്യവും

ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നേക്കും
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു. ആമേൻ.
14 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ തെറ്റുകൾ
ക്ഷമിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവ് നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും.
15 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ തെറ്റുകൾ
ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവും
നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കുകയില്ല.
16 നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ,
കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ദുഃഖിച്ച
മുഖഭാവം കാണിക്കരുത്. സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അവർക്കു പ്രതിഫലം
ലഭിച്ചു.
17 നീ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ തലയിൽ
തേച്ചു മുഖം കഴുകുക;
18 ഉപവസിക്കുവാൻ നീ മനുഷ്യർക്കല്ല,
രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിങ്കൽ
പ്രത്യക്ഷനാകേണ്ടതിന്നു; രഹസ്യത്തിൽ
കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു പരസ്യമായി
നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.
19 പുഴുവും തുരുമ്പും ചീത്തയാക്കുകയും
കള്ളന്മാർ കുത്തിത്തുറന്ന് മോഷ്ടിക്കുകയും
ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി
നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കരുത്.
20 എന്നാൽ പുഴുവും തുരുമ്പും
ദുഷിപ്പിക്കാത്തതും കള്ളന്മാർ തുരന്നു
മോഷ്ടിക്കാത്തതുമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ
സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ.
21 നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെ
നിന്റെ ഹൃദയവും ഉണ്ടാകും.
22 ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം കണ്ണാകുന്നു;
നിന്റെ കണ്ണ് ഏകതാനമാണെങ്കിൽ നിന്റെ
ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശം
നിറഞ്ഞതായിരിക്കും.
23 നിന്റെ കണ്ണു ദോഷമുള്ളതാണെങ്കിൽ
നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും അന്ധകാരത്താൽ
നിറഞ്ഞിരിക്കും. അതിനാൽ നിന്നിലുള്ള
വെളിച്ചം ഇരുട്ടാണെങ്കിൽ, ആ ഇരുട്ട് എത്ര
വലുതാണ്!
24 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ
ആർക്കും കഴികയില്ല; ഒന്നുകിൽ അവൻ
ഒരുവനെ ദ്വേഷിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ
ഒരുവനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും മറ്റേവനെ
നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്ക്
ദൈവത്തെയും മാമോനെയും
സേവിക്കാനാവില്ല.
25 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും
എന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവനെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കേണ്ടാ. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്
വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്ത് ധരിക്കും.
മാംസത്തെക്കാൾ ജീവനും
വസ്ത്രത്തെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലയോ?
26 ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെ നോക്കൂ;
അവ വിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല,
കളപ്പുരകളിൽ ശേഖരിക്കുന്നുമില്ല.
എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
പിതാവ് അവരെ പോറ്റുന്നു. നിങ്ങൾ
അവരെക്കാൾ നല്ലവരല്ലേ?
27 നിങ്ങളിൽ ആർക്കു ചിന്തിച്ചാൽ തന്റെ
പൊക്കത്തോട് ഒരു മുഴം കൂട്ടാൻ കഴിയും?
28 നിങ്ങൾ വസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കുന്നത് എന്തിന്? വയലിലെ താമര
എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നോക്കൂ; അവർ
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂൽക്കുകയുമില്ല.
29 എന്നിട്ടും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സോളമൻ പോലും തന്റെ എല്ലാ
മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ
അണിഞ്ഞിരുന്നില്ല.
30 ആകയാൽ, ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ
ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം
ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചാൽ,
അല്പവിശ്വാസികളേ, അവൻ നിങ്ങളെ
അധികമായി അണിയിക്കയില്ലയോ?
31 ആകയാൽ വിചാരപ്പെടരുതു: നാം എന്തു
ഭക്ഷിക്കും? അല്ലെങ്കിൽ, നാം എന്തു
കുടിക്കും? അല്ലെങ്കിൽ, നാം എന്തു വസ്ത്രം
ധരിക്കും?
32 (ഇവയെല്ലാം വിജാതീയർ
അന്വേഷിക്കുന്നു:) നിങ്ങൾക്ക് ഇവയെല്ലാം
ആവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് അറിയുന്നു.
33 നിങ്ങൾ ആദ്യം ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും
അവന്റെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുവിൻ;
ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും.
34 ആകയാൽ നാളെയെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കേണ്ടാ; നാളെ
സ്വന്തമായതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കും.
ദിവസത്തിന് അതിന്റെ ദോഷം മതി.

അധ്യായം 7

1 നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ
വിധിക്കരുത്.
2 നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളും
വിധിക്കപ്പെടും;
3 നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
നോക്കുന്നതും നിന്റെ കണ്ണിലെ കോൽ
നോക്കാത്തതും എന്തു?
4 അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സഹോദരനോടു: നിന്റെ
കണ്ണിലെ കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു നീ
എങ്ങനെ പറയും? ഇതാ, നിന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു
കോൽ ഉണ്ടോ?

5 കപടഭക്തിക്കാരാ, ആദ്യം സ്വന്തം കണ്ണിലെ
കോൽ എടുത്തുകളയുക; അപ്പോൾ നിന്റെ
സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
എടുത്തുകളയാൻ നിനക്കു വ്യക്തമായി
കാണും.
6 വിശുദ്ധമായതു നായ്ക്കൾക്കു
കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ
പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയും അരുത്;
7 ചോദിക്കുക, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും;
അന്വേഷിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും;
മുട്ടുക, നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും.
8 ചോദിക്കുന്ന ഏവന്നും ലഭിക്കും;
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവന് തുറക്കപ്പെടും.
9 നിങ്ങളിൽ ആരുണ്ട്, അവന്റെ മകൻ അപ്പം
ചോദിച്ചാൽ അവന് കല്ലു തരുമോ?
10 അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരു മത്സ്യത്തോട്
ചോദിച്ചാൽ അവന് ഒരു സർപ്പത്തെ
കൊടുക്കുമോ?
11 ദുഷ്ടരായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു
നല്ല ദാനങ്ങൾ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മ
എത്ര അധികം കൊടുക്കും?
12 ആകയാൽ മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്വിൻ;
ഇതു ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
ആകുന്നു.
13 ഇടുങ്ങിയ പടിവാതിൽക്കൽ
പ്രവേശിക്കുവിൻ; നാശത്തിലേക്കു
നയിക്കുന്ന വാതിൽ വിശാലവും വഴി
വിശാലവും ആകുന്നു;
14 ജീവനിലേക്കു നയിക്കുന്ന വാതിൽ
ഇടുക്കവും വഴി ഇടുങ്ങിയതും ആകുന്നു;
അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കം.
15 കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ
ആട്ടിൻവേഷം ധരിച്ച് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുന്നു;
16 അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ അവരെ
അറിയും. മനുഷ്യർ മുള്ളിൽനിന്നുള്ള
മുന്തിരിപ്പഴമോ മുൾച്ചെടിയുടെ
അത്തിപ്പഴമോ പെറുക്കുന്നുവോ?
17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം
കായിക്കുന്നു; കേടായ വൃക്ഷമോ ചീത്ത
ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
18 നല്ല വൃക്ഷത്തിന് ചീത്ത ഫലം
പുറപ്പെടുവിക്കാനാവില്ല, ചീത്ത
വൃക്ഷത്തിന് നല്ല ഫലം
പുറപ്പെടുവിക്കാനാവില്ല.
19 നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം
ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു.
20 ആകയാൽ അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ
നിങ്ങൾ അവരെ അറിയും.
21 എന്നോടു: കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു
പറയുന്നവൻ ആരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കയില്ല; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനോ.
22 അന്നു പലരും എന്നോടു: കർത്താവേ,
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ നാമത്തിൽ
പ്രവചിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു പറയും. നിന്റെ
നാമത്തിൽ പിശാചുക്കളെ
പുറത്താക്കിയിട്ടുണ്ടോ? നിന്റെ നാമത്തിൽ
പല അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?
23 അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോടു പറയും: ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
24 ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ
കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവനെ ഞാൻ പാറമേൽ വീടു
പണിത ജ്ഞാനിയോട് ഉപമിക്കും.
25 മഴ പെയ്തു, വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നു, കാറ്റു
വീശി ആ വീടിന്മേൽ അടിച്ചു. അതു
പാറമേൽ സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടു വീണില്ല.
26 എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്ത
ഏവനും മണൽപുറത്തു വീടു പണിത
മൂഢനോടു ഉപമിക്കും.
27 മഴ പെയ്തു, വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നു, കാറ്റ്
വീശി ആ വീടിന്മേൽ അടിച്ചു. അതു വീണു;
അതിന്റെ വീഴ്ച വളരെ വലുതായിരുന്നു.
28 യേശു ഈ വാക്കുകൾ
അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ജനം അവന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
29 അവൻ അവരെ
ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെയല്ല,
അധികാരമുള്ളവനെപ്പോലെയാണ്
പഠിപ്പിച്ചത്.

അധ്യായം 8

1 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ
വലിയ പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു.
2 അപ്പോൾ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു: കർത്താവേ, നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
3 യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു:
എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്; നീ ശുദ്ധനായിരിക്ക.
ഉടനെ അവന്റെ കുഷ്ഠം ശുദ്ധമായി.
4 യേശു അവനോടു: നീ ആരോടും
പറയരുതു; നീ പോയി പുരോഹിതന്നു
നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച
സമ്മാനം അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
അർപ്പിക്ക.

5 യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ഒരു ശതാധിപൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അപേക്ഷിച്ചു:
6 കർത്താവേ, എന്റെ ദാസൻ പക്ഷവാതം
പിടിപെട്ട് കഠിനമായി പീഡിതനായി
വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു.
7 യേശു അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ
സൌഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
8 ശതാധിപൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
കർത്താവേ, നീ എന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ
വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; വചനം മാത്രം
പറയുക, എന്നാൽ എന്റെ ദാസൻ സൌഖ്യം
പ്രാപിക്കും.
9 ഞാൻ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള
മനുഷ്യനാണ്; എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ
ഉണ്ട്; ഞാൻ അവനോട്: പോകുക, അവൻ
പോകുന്നു; മറ്റൊരുത്തനോടു: വരിക, അവൻ
വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക,
അവൻ അതു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
10 യേശു അതു കേട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു,
അനുഗമിക്കുന്നവരോടു പറഞ്ഞു:
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ഇത്രയും വലിയ വിശ്വാസം ഞാൻ
ഇസ്രായേലിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.
11 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
അനേകർ വന്ന് അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും
കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കും.
12 എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾ പുറത്തെ
ഇരുട്ടിലേക്ക് തള്ളപ്പെടും; അവിടെ കരച്ചലും
പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
13 യേശു ശതാധിപനോടു: പൊയ്ക്കൊൾക;
നീ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ.
ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവന്റെ ദാസൻ
സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
14 യേശു പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ
അവന്റെ ഭാര്യയുടെ അമ്മ പനിപിടിച്ചു
കിടക്കുന്നതു കണ്ടു.
15 അവൻ അവളുടെ കൈ തൊട്ടു, പനി
അവളെ വിട്ടു; അവൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ
ശുശ്രൂഷിച്ചു.
16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവർ ഭൂതഗ്രസ്തരായ
പലരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു;
17 അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ
എടുത്തു, നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ ചുമന്നു
എന്നു ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
18 യേശു തന്റെ ചുറ്റും വലിയ പുരുഷാരത്തെ
കണ്ടപ്പോൾ അക്കരെ പോകുവാൻ കല്പിച്ചു.
19 അപ്പോൾ ഒരു ശാസ്ത്രി വന്നു അവനോടു:
ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
20 യേശു അവനോടു: കുറുക്കന്മാർക്കു
കുഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു
കൂടുകളും ഉണ്ടു; എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രന്നു
തലചായ്ക്കാൻ ഇടമില്ല.
21 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ മറ്റൊരുവൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, ആദ്യം പോയി
എന്റെ അപ്പനെ അടക്കുവാൻ എനിക്കു
അനുവാദം തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
22 യേശു അവനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക;
മരിച്ചവർ അവരുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കം
ചെയ്യട്ടെ.
23 അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ അവനെ അനുഗമിച്ചു.
24 അപ്പോൾ കടലിൽ വലിയൊരു
കൊടുങ്കാറ്റ് ഉണ്ടായി, കപ്പൽ തിരകളാൽ
മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ അവൻ
ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.
25 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ;
ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ ഉണർത്തി.
26 അവൻ അവരോടു: അല്പവിശ്വാസികളേ,
നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതു എന്തു? പിന്നെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും
കടലിനെയും ശാസിച്ചു; അവിടെ വലിയ
ശാന്തതയുണ്ടായി.
27 എന്നാൽ ആ മനുഷ്യർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു:
കാറ്റും കടലും പോലും അവനെ
അനുസരിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ
എങ്ങനെയുള്ളവൻ!
28 അവൻ അക്കരെ ഗെർഗെസെനരുടെ
ദേശത്തു എത്തിയപ്പോൾ ഭൂതഗ്രസ്തരായ
രണ്ടുപേർ കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
അവനെ എതിരേറ്റു, ആരും ആ വഴി
കടന്നുപോകാതവണ്ണം അത്യന്തം ഉഗ്രമായി.
29 അപ്പോൾ അവർ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ,
ദൈവപുത്രാ, ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ എന്തു? സമയത്തിനുമുമ്പ് ഞങ്ങളെ
പീഡിപ്പിക്കാനാണോ നീ ഇവിടെ വന്നത്?
30 അനേകം പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്ന ഒരു നല്ല
വഴി അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.
31 അപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ അവനോട്: നീ
ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ
പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ ഞങ്ങളെ
അനുവദിക്കേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
32 അവൻ അവരോടു: പോകുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ പുറത്തു വന്നപ്പോൾ
പന്നിക്കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു;
പന്നിക്കൂട്ടം മുഴുവനും കുത്തനെയുള്ള ഒരു

സ്ഥലത്തു കടലിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന്
വെള്ളത്തിൽ ചത്തുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു.
33 അവരെ കാക്കുന്നവർ ഓടി പട്ടണത്തിൽ
ചെന്നു സകലവും പിശാചുബാധിതർക്കു
സംഭവിച്ചതും അറിയിച്ചു.
34 നഗരം മുഴുവനും യേശുവിനെ
എതിരേല്പാൻ വന്നു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ,
അവൻ തങ്ങളുടെ അതിരുകൾ
വിട്ടുപോകേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

അധ്യായം 9

1 അവൻ കപ്പലിൽ കയറി അക്കരെ കടന്നു
തന്റെ പട്ടണത്തിൽ എത്തി.
2 അവർ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു
പക്ഷവാതക്കാരനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം
കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു;
മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്കുക; നിന്റെ
പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
3 ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ: ഇവൻ
ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു ഉള്ളിൽ
പറഞ്ഞു.
4 യേശു അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു:
നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം
നിരൂപിക്കുന്നതു എന്തു?
5 നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു പറയുന്നതാണോ എളുപ്പം; അല്ലെങ്കിൽ
എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ?
6 എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ
മനുഷ്യപുത്രന് അധികാരമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്: (പിന്നീട് അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോട് പറഞ്ഞു:) എഴുന്നേറ്റ്
കിടക്ക എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോകുക.
7 അവൻ എഴുന്നേറ്റു തന്റെ വീട്ടിലേക്കു
പോയി.
8 പുരുഷാരം അതു കണ്ടിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു,
മനുഷ്യർക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള അധികാരം
കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
9 യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ
മത്തായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
10 യേശു വീട്ടിൽ
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അനേകം
ചുങ്കക്കാരും പാപികളും വന്നു അവനോടും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടെ ഇരുന്നു.
11 പരീശന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ
ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
തിന്നുന്നതു എന്തു?
12 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ
സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെ
ആവശ്യമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
13 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പോയി യാഗത്തിലല്ല,
കരുണയായിരിക്കും എന്നതിന്റെ അർത്ഥം
എന്തെന്നു പഠിക്കുവിൻ; ഞാൻ
നീതിമാന്മാരെയല്ല, പാപികളെയത്രേ
മാനസാന്തരത്തിന്നു വിളിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നതു.
14 അപ്പോൾ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും
പരീശന്മാരും കൂടെക്കൂടെ ഉപവസിക്കുന്നു;
എന്നാൽ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു?
15 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: മണവാളൻ
കൂടെയുള്ളിടത്തോളം മണവാളൻമാർ
വിലപിക്കാൻ കഴിയുമോ? എന്നാൽ
മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയുകയും
അവർ ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
നാളുകൾ വരും.
16 ആരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ പുതിയ
തുണി ഇടുന്നില്ല, കാരണം അത് നിറയ്ക്കാൻ
ഇട്ടത് വസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്നു,
കീറുന്നത് കൂടുതൽ വഷളാകുന്നു.
17 മനുഷ്യരും പുതിയ വീഞ്ഞ് പഴയ
തുരുത്തികളിൽ ഒഴിക്കുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ
കുപ്പികൾ പൊട്ടുന്നു, വീഞ്ഞു തീർന്നു,
കുപ്പികൾ നശിച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ
അവർ പുതിയ വീഞ്ഞ് പുതിയ
തുരുത്തിയിലാക്കി, രണ്ടും സൂക്ഷിച്ചു
വയ്ക്കുന്നു.
18 അവൻ ഇതു അവരോടു പറയുമ്പോൾ
ഇതാ, ഒരു പ്രമാണി വന്നു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ
മരിച്ചുപോയി; എങ്കിലും വന്നു
അവളുടെമേൽ കൈ വെക്ക;
19 യേശു എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു;
20 അപ്പോൾ, പന്ത്രണ്ടു വർഷമായി
രക്തപ്രശ്നമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവന്റെ
പുറകിൽ വന്ന് അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
അറ്റത്ത് തൊട്ടു.
21: അവന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ തൊടാൻ
കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ സുഖം പ്രാപിക്കും എന്നു
അവൾ ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു.
22 യേശു അവനെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി,
അവളെ കണ്ടിട്ടു: മകളേ,
ആശ്വാസമായിരിക്ക; നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നാഴികമുതൽ
സ്ത്രീ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
23 യേശു ഭരണാധികാരിയുടെ വീട്ടിൽ
വന്നപ്പോൾ വാദകരും ജനവും ബഹളം
വയ്ക്കുന്നത് കണ്ടു.

24 അവൻ അവരോടു: സ്ഥലം തരുവിൻ;
ദാസി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു.
25 എന്നാൽ ആളുകളെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ
അവൻ അകത്തു ചെന്നു അവളുടെ കൈക്കു
പിടിച്ചു; ദാസി എഴുന്നേറ്റു.
26 അതിന്റെ കീർത്തി ആ ദേശത്തു
ഒക്കെയും പരന്നു.
27 യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ രണ്ടു
കുരുടന്മാർ: ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു
കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
28 അവൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ
കുരുടന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; യേശു
അവരോടു: എനിക്കു ഇതു ചെയ്വാൻ കഴിയും
എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അവർ അവനോടുഅതെ,
കർത്താവേ എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ തൊട്ടു:
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പോലെ നിങ്ങൾക്കു
ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു; ആരും
അറിയാതെ നോക്കുവിൻ എന്നു യേശു
അവരോടു കർശനമായി ആജ്ഞാപിച്ചു .
31 എന്നാൽ അവർ പോയശേഷം അവന്റെ
കീർത്തി ആ നാട്ടിൽ എങ്ങും പരത്തി.
32 അവർ പോകുമ്പോൾ ഇതാ,
പിശാചുബാധിതനായ ഒരു ഊമനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
33 പിശാചിനെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ ഊമൻ
സംസാരിച്ചു: യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ
ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പുരുഷാരം
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
34 എന്നാൽ പരീശന്മാർ: അവൻ
പിശാചുക്കളുടെ പ്രഭുവിലൂടെ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
35 യേശു എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും
ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു, അവരുടെ
സിനഗോഗുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചും, രാജ്യത്തിന്റെ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും, ജനങ്ങളുടെ
എല്ലാ രോഗങ്ങളും എല്ലാ രോഗങ്ങളും
സുഖപ്പെടുത്തി.
36 എന്നാൽ അവൻ പുരുഷാരത്തെ
കണ്ടപ്പോൾ അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു, അവർ
ബോധംകെട്ടു, ഇടയനില്ലാത്ത
ആടുകളെപ്പോലെ ചിതറിപ്പോയി.
37 പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:
കൊയ്ത്തു സമൃദ്ധം; എന്നാൽ വേലക്കാർ
ചുരുക്കം;
38 ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്നു വേലക്കാരെ
അയക്കേണ്ടതിന്നു കൊയ്ത്തിന്റെ
കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.

അധ്യായം 10

1 അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും
അടുക്കെ വിളിച്ചു, അശുദ്ധാത്മാക്കളെ
പുറത്താക്കുവാനും സകലവിധ വ്യാധികളും
വ്യാധികളും സൌഖ്യമാക്കുവാനും
അവർക്കു അധികാരം കൊടുത്തു.
2 പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരുകൾ
ഇവയാണ്; ഒന്നാമൻ, പത്രോസ് എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമോൻ, അവന്റെ
സഹോദരൻ ആൻഡ്രൂ; സെബെദിയുടെ
മകൻ യാക്കോബ്, അവന്റെ സഹോദരൻ
യോഹന്നാൻ;
3 ഫിലിപ്പും ബർത്തലോമിയും; തോമസ്,
പബ്ലിക്കൻ മാത്യു; അൽഫായിയുടെ മകൻ
ജെയിംസ്, തദ്ദേയൂസ് എന്ന കുടുംബപ്പേര്
ഉള്ള ലെബ്ബായൂസ്;
4 കനാന്യനായ ശിമോൻ, അവനെ
ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ് ഈസ്കാരിയോത്ത്.
5 ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയച്ചു
അവരോടു കല്പിച്ചതു: ജാതികളുടെ
വഴിയിൽ പോകരുതു; ശമര്യക്കാരുടെ ഒരു
പട്ടണത്തിലും നിങ്ങൾ കടക്കരുതു.
6 എന്നാൽ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ
കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ
അടുക്കലേക്കു പോകുവിൻ.
7 നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസംഗിക്കുവിൻ.
8 രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുവിൻ,
കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവിൻ,
മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിപ്പിൻ, ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുവിൻ;
9 നിങ്ങളുടെ സഞ്ചിയിൽ സ്വർണ്ണമോ
വെള്ളിയോ പിച്ചളയോ നൽകരുത്.
10 നിങ്ങളുടെ യാത്രയ്ക്ക് സ്ക്രാപ്പ്, രണ്ട്
അങ്കി, ചെരിപ്പുകൾ, വടികൾ എന്നിവ
അരുത്; ജോലിക്കാരൻ അവന്റെ
ഭക്ഷണത്തിന് യോഗ്യനാണ്.
11 നിങ്ങൾ ഏതു പട്ടണത്തിലോ
പട്ടണത്തിലോ പ്രവേശിച്ചാലും അതിൽ
യോഗ്യൻ ആരെന്നു അന്വേഷിക്കുവിൻ.
അവിടെനിന്നു പോകുവോളം അവിടെ
വസിപ്പിൻ.
12 നിങ്ങൾ ഒരു വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ
അതിനെ വന്ദനം ചെയ്യുക.
13 വീടു യോഗ്യമാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
സമാധാനം അതിന്മേൽ വരട്ടെ;
14 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ
വാക്കുകൾ കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ
നിങ്ങൾ ആ വീടോ നഗരമോ വിട്ടു
പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി
തട്ടിക്കളയുക.

15 ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ആ
പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമിന്റെയും
ഗൊമോറയുടെയും ദേശത്തിന്
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
16 ഇതാ, ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിലേക്ക്
ആടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു; ആകയാൽ നിങ്ങൾ
സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെ ജ്ഞാനികളും
പ്രാവുകളെപ്പോലെ
നിരുപദ്രവകരുമായിരിക്കുക.
17 മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ
നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ
ഏല്പിക്കും;
18 അവർക്കും ജാതികൾക്കുമെതിരായ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നിങ്ങളെ എന്റെ
നിമിത്തം ഗവർണർമാരുടെയും
രാജാക്കന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുവരും.
19 എന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ
എങ്ങനെ, എന്ത് സംസാരിക്കും എന്നൊന്നും
ചിന്തിക്കേണ്ടാ; നിങ്ങൾ എന്ത്
സംസാരിക്കണം എന്ന് ആ നാഴികയിൽ
തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും.
20 സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങളല്ല, നിങ്ങളിൽ
സംസാരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
ആത്മാവാണ്.
21 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ
കുട്ടിയെയും മരണത്തിന് ഏല്പിക്കും; മക്കൾ
മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു
അവരെ കൊല്ലും.
22 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാ മനുഷ്യരും
നിങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കും; എന്നാൽ
അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ
രക്ഷിക്കപ്പെടും.
23 എന്നാൽ അവർ ഈ നഗരത്തിൽ നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിക്കുമ്പോൾ വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു
ഓടിപ്പോകുവിൻ; മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽപട്ടണങ്ങൾ
കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
24 ശിഷ്യൻ യജമാനനെക്കാളും ദാസൻ
യജമാനനെയും മീതെയല്ല.
25 ശിഷ്യൻ യജമാനനെപ്പോലെയും ദാസൻ
യജമാനനെപ്പോലെയും ആയിരുന്നാൽ മതി.
അവർ വീട്ടുടയവനെ ബെയെത്സെബൂബ്
എന്നു വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവന്റെ
വീട്ടിലുള്ളവരെ എത്ര അധികം വിളിക്കും?
26 ആകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒന്നുമില്ല; മറച്ചുവെച്ചു,
അത് അറിയപ്പെടുകയില്ല.
27 ഞാൻ ഇരുട്ടിൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു
നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ ചെവിയിൽ കേൾക്കുന്നതു
പുരമുകളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നു.
28 ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട,
ആത്മാവിനെ കൊല്ലാൻ കഴിയാതെ,
ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും
നരകത്തിൽ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനെ
ഭയപ്പെടുക.
29 രണ്ടു കുരുവികളെ വിലയ്ക്കു
വിൽക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ
കൂടാതെ അവയിലൊന്നും നിലത്തു
വീഴുകയില്ല.
30 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
രോമങ്ങൾ എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
32 ആകയാൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
ഏറ്റുപറയുന്നവനെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനും ഏറ്റുപറയും.
33 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ആരെങ്കിലും
എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനും
തള്ളിപ്പറയും.
34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം അയപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; ഞാൻ
സമാധാനമല്ല, വാൾ അയപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു.
35 ഒരു പുരുഷനെ അവന്റെ അപ്പനോടും
മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ
അമ്മായിയമ്മയോടും ഭിന്നിപ്പിക്കാനാണ്
ഞാൻ വന്നത്.
36 ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശത്രുക്കൾ അവന്റെ
വീട്ടുകാർ ആയിരിക്കും.
37 എന്നെക്കാൾ അധികം അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എനിക്കു
യോഗ്യനല്ല; എന്നെക്കാൾ അധികം
മകനെയോ മകളെയോ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.
38 തന്റെ കുരിശ് എടുക്കാതെ എന്നെ
അനുഗമിക്കുന്നവൻ എനിക്ക് യോഗ്യനല്ല.
39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ
അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ
ജീവനെ കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും.
40 നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെയും കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെയും കൈക്കൊള്ളുന്നു.
41 പ്രവാചകൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു
പ്രവാചകനെ സ്വീകരിക്കുന്നവന്
പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും;
നീതിമാനെ നീതിമാൻ എന്ന പേരിൽ
സ്വീകരിക്കുന്നവന് നീതിമാന്റെ പ്രതിഫലം
ലഭിക്കും.
42 ശിഷ്യൻ എന്ന പേരിൽ ഈ ചെറിയവരിൽ
ഒരാൾക്ക് ഒരു കപ്പ് തണുത്ത വെള്ളം മാത്രം
കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നവന്റെ പ്രതിഫലം

നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട്
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അധ്യായം 11

1 യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു
കല്പിച്ചു തീർന്നശേഷം അവരുടെ
പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും
പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.
2 യോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു
ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കേട്ടപ്പോൾ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു.
3 അവനോടു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ
അതോ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ
അന്വേഷിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
4 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്:
നിങ്ങൾ പോയി കേൾക്കുകയും
കാണുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ
യോഹന്നാനെ വീണ്ടും കാണിക്കുക.
5 അന്ധർ കാഴ്ച പ്രാപിക്കുന്നു, മുടന്തർ
നടക്കുന്നു, കുഷ്ഠരോഗികൾ
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു, ബധിരർ
കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു, ദരിദ്രരോട്
സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നു.
6 എന്നിൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
7 അവർ പോകുമ്പോൾ യേശു
യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരത്തോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു
കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി?
കാറ്റിൽ ഇളകിയ ഞാങ്ങണയോ?
8 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാണാനാണ്
പോയത്? മൃദുവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോ?
ഇതാ, മൃദുവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ
രാജധാനികളിൽ ഇരിക്കുന്നു.
9 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാണാനാണ്
പോയത്? ഒരു പ്രവാചകനോ? അതെ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഒരു
പ്രവാചകനെക്കാൾ അധികം.
10: ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു
മുമ്പായി അയക്കുന്നു;
11 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ
യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു;
എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവൻ അവനെക്കാൾ
വലിയവനാകുന്നു.
12 യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ കാലം മുതൽ
ഇന്നുവരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അക്രമം
സഹിക്കുന്നു; അക്രമികൾ അതിനെ
ബലമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നു.
13 എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ന്യായപ്രമാണവും
യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു.
14 നിങ്ങൾക്കു അതു ലഭിക്കുമെങ്കിൽ
വരുവാനുള്ള ഏലിയാസ് ആകുന്നു.
15 കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
16 എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ ഞാൻ
എന്തിനോട് ഉപമിക്കും? ചന്തയിൽ ഇരുന്ന്
കൂട്ടുകാരെ വിളിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഇത്
പോലെയാണ്.
17 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ
നൃത്തം ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
വിലപിച്ചു, നിങ്ങൾ വിലപിച്ചില്ല.
18 യോഹന്നാൻ തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ
ചെയ്യാതെ വന്നു; അവന്നു പിശാചുണ്ട് എന്നു
അവർ പറയുന്നു.
19മനുഷ്യപുത്രൻ ഭക്ഷിച്ചും പാനം ചെയ്തും
വന്നു; അവർ പറയുന്നു: ഇതാ,
ആഹ്ലാദപ്രിയനും മദ്യപാനിയും,
ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും
സ്നേഹിതൻ. എന്നാൽ ജ്ഞാനം അവളുടെ
മക്കളിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു.
20 തന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ മിക്കതും നടന്ന
പട്ടണങ്ങൾ അനുതപിക്കാത്തതിനാൽ
അവൻ അവരെ ശാസിക്കാൻ തുടങ്ങി.
21 കോരാസീനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം!
ബേത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിന്നിൽ
ചെയ്ത വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ടയറിലും
സീദോനിലും നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ
പണ്ടേ ചാക്കുടുത്തും ചാരത്തിലും
പശ്ചാത്തപിക്കുമായിരുന്നു.
22 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ
സോറിനും സീദോനും
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും.
23 കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം
ഉയർത്തപ്പെട്ട നീ നരകത്തിലേക്ക്
താഴ്ത്തപ്പെടും; നിന്നിൽ നടന്ന
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോദോമിൽ
നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഇന്നുവരെ
നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു.
24 എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
നിന്നെക്കാൾ സൊദോം ദേശത്തിന്
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 അപ്പോൾ യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു:
പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും
കർത്താവേ, നീ ഇതു ജ്ഞാനികളിൽനിന്നും
വിവേകികളിൽനിന്നും മറച്ചു
ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
26 അങ്ങനെയാണെങ്കിലും, പിതാവേ,
അങ്ങയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതു നല്ലതായി
തോന്നി.

27 എല്ലാം എന്റെ പിതാവ് എന്നെ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും
പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനെയും പുത്രൻ
അവനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന
ഏതൊരാൾക്കും പിതാവിനെയും
അറിയുന്നില്ല.
28 അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം
ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കാം.
29 എന്റെ നുകം ഏറ്റുവാങ്ങി എന്നോടു
പഠിപ്പിൻ; ഞാൻ സൌമ്യതയും താഴ്മയും
ഉള്ളവനല്ലോ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും.
30 എന്റെ നുകം എളുപ്പവും എന്റെ ഭാരം
ലഘുവും ആകുന്നു.

അധ്യായം 12

1 ആ കാലത്തു യേശു ശബ്ബത്തുനാളിൽ
ധാന്യത്തിന്നടിയിലൂടെ നടന്നു; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നു കതിർ പറിച്ചു തിന്നാൻ
തുടങ്ങി.
2 പരീശന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടു അവനോടു:
ഇതാ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശബ്ബത്തുനാളിൽ
നിയമവിരുദ്ധമായതു ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
3 അവൻ അവരോടു: ദാവീദിനും
കൂടെയുള്ളവർക്കും വിശന്നപ്പോൾ അവൻ
ചെയ്തതു നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലേ?
4 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ
പ്രവേശിച്ച്, തനിക്കോ കൂടെയുള്ളവർക്കോ,
പുരോഹിതന്മാർക്ക് മാത്രമല്ലാതെ
ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം തിന്നത്
എങ്ങനെ?
5 അല്ല, ശബ്ബത്തുനാളിൽ ദൈവാലയത്തിലെ
പുരോഹിതന്മാർ ശബ്ബത്തിനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നതും
കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നതും
എങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
6 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ
സ്ഥലത്തു ദൈവാലയത്തെക്കാൾ
വലിയവൻ ഉണ്ട്.
7 എന്നാൽ യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിൽ
ആയിരിക്കും എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ
കുറ്റമില്ലാത്തവരെ കുറ്റം
വിധിക്കുമായിരുന്നില്ല.
8 മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്റെ കർത്താവു
ആകുന്നു.
9 അവൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം
അവരുടെ സിനഗോഗിൽ ചെന്നു.
10 അതാ, കൈ ശോഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവനോടു:
ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു
വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ
അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി.
11 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഒരു ആടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനുഷ്യൻ
ആരുണ്ടാകും; അത് ശബ്ബത്തുനാളിൽ
കുഴിയിൽ വീണാൽ അവൻ അതിനെ
പിടിച്ചു പുറത്തെടുക്കയില്ലയോ?
12 അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ എത്ര
നല്ലവൻ? ആകയാൽ ശബ്ബത്തുനാളിൽ നന്മ
ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം ആകുന്നു.
13 അവൻ ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അതു നീട്ടി; മറ്റേതു
പോലെ അതു മുഴുവനും പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.
14 അപ്പോൾ പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു അവനെ
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെതിരെ ഒരു
ആലോചന നടത്തി.
15 യേശു അതു അറിഞ്ഞപ്പോൾ
അവിടെനിന്നു പിൻവാങ്ങി; വലിയ
പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു;
16 അവനെ വെളിപ്പെടുത്തരുതെന്നു
അവരോടു കല്പിച്ചു.
17 ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു:
18 ഇതാ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ
ദാസൻ; എന്റെ പ്രിയനേ, അവനിൽ എന്റെ
ഉള്ളം പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ അവന്റെമേൽ വെക്കും;
അവൻ ജാതികളോടു ന്യായവിധി
കാണിക്കും.
19 അവൻ കലഹിക്കയില്ല, കരയുകയുമില്ല;
തെരുവീഥികളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം ആരും
കേൾക്കയില്ല.
20 ചതഞ്ഞ ഞാങ്ങണ ഒടിച്ചുകളകയില്ല;
21 അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ
ആശ്രയിക്കും.
22 പിന്നെ പിശാചുബാധിതനും കുരുടനും
ഊമയുമായ ഒരുവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അവനെ
സൌഖ്യമാക്കി;
23 ജനമെല്ലാം വിസ്മയിച്ചു: ഇവൻ ദാവീദിന്റെ
പുത്രനല്ലയോ?
24 പരീശന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല, ഭൂതങ്ങളുടെ
പ്രഭുവായ
ബെയെത്സെബൂബിനെക്കൊണ്ടത്രേ
പുറത്താക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
25 യേശു അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: തന്നിൽ തന്നേ
ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതു രാജ്യവും
ശൂന്യമാകും; തന്നിൽ തന്നേ

ഛിദ്രിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതു നഗരവും വീടും
നിലനിൽക്കയില്ല.
26 സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കിയാൽ
അവൻ തന്നിൽത്തന്നെ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു;
അപ്പോൾ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ
നിലനിൽക്കും?
27 ഞാൻ ബെയെൽസെബൂലിനെക്കൊണ്ട്
പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടാണ്
പുറത്താക്കുന്നത്? ആകയാൽ അവർ
നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്മാരായിരിക്കും.
28 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ
ഞാൻ പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുന്നു
എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നു.
29 അല്ല, ബലവാനെ ആദ്യം
ബന്ധിച്ചിട്ടല്ലാതെ ബലവാന്റെ വീട്ടിൽ കയറി
അവന്റെ സാധനങ്ങൾ അപഹരിക്കാൻ
എങ്ങനെ കഴിയും? എന്നിട്ട് അവന്റെ വീട്
നശിപ്പിക്കും.
30 എന്നോടുകൂടെ ഇല്ലാത്തവൻ എനിക്കു
എതിരാണ്; എന്നോടുകൂടെ
ശേഖരിക്കാത്തവൻ ചിതറിപ്പോകുന്നു.
31 ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സകലവിധ പാപവും ദൈവദൂഷണവും
മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും; എന്നാൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ ദൂഷണം
മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കയില്ല.
32 ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രനെതിരായി
ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അവനോടു
ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെ
സംസാരിക്കുന്നവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല, ഈ
ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലും.
33 ഒന്നുകിൽ വൃക്ഷം നല്ലതും അതിന്റെ
ഫലം നല്ലതുമാക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ
വൃക്ഷത്തെ ചീത്തയാക്കുക, അതിന്റെ ഫലം
ചീത്തയാക്കുക;
34 അണലികളുടെ തലമുറയേ, നിങ്ങൾ
ദുഷ്ടരായിരിക്കെ എങ്ങനെ നല്ലതു
സംസാരിക്കും? ഹൃദയത്തിന്റെ
സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നാണ് വായ്
സംസാരിക്കുന്നത്.
35 നല്ല മനുഷ്യൻ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല
നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
36 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
മനുഷ്യർ പറയുന്ന ഓരോ
വ്യർത്ഥവാക്കിനും
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ അവർ
കണക്കുബോധിപ്പിക്കും.
37 നിന്റെ വാക്കുകളാൽ നീ
നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ
വാക്കുകളാൽ നീ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യും.
38 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും
പരീശന്മാരിലും ചിലർ: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
നിന്നിൽനിന്നു ഒരു അടയാളം കാണും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
39 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദുഷ്ടതയും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ
അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനാസ്
പ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന് ഒരു
അടയാളവും നൽകപ്പെടുകയില്ല.
40 യോനാസ് തിമിംഗലത്തിന്റെ വയറ്റിൽ
മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ആയിരുന്നു;
അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നു രാവും
പകലും ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കും.
41 നീനവേ നിവാസികൾ ഈ
തലമുറയോടുകൂടെ ന്യായവിധിയിൽ
എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; ഇതാ,
ജോനാസിനെക്കാൾ വലിയവൻ
ഇവിടെയുണ്ട്.
42 തെക്കേ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ
തലമുറയോടുകൂടെ എഴുന്നേറ്റു അതിനെ
കുറ്റം വിധിക്കും; ഇതാ, സോളമനെക്കാൾ
വലിയവൻ ഇവിടെയുണ്ട്.
43 അശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവൻ വരണ്ട
സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി വിശ്രമം അന്വേഷിച്ചു
നടക്കുന്നു, കണ്ടെത്തുന്നില്ല.
44 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടുവന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകും; അവൻ വന്നപ്പോൾ അതു
ശൂന്യവും അടിച്ചുവാരി അലങ്കരിച്ചതും
കാണുന്നു.
45 പിന്നെ അവൻ പോയി, തന്നേക്കാൾ
ദുഷ്ടരായ വേറെ ഏഴു ആത്മാക്കളെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവർ അവിടെ
പ്രവേശിച്ചു വസിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ
അവസാന അവസ്ഥ ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ
മോശമാണ്. ഈ ദുഷ്ട തലമുറയ്ക്കും
അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും.
46 അവൻ ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഇതാ,
അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
അവനോടു സംസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു
പുറത്തു നിന്നു.
47 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: ഇതാ,
നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നോടു
സംസാരിക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു പുറത്തു
നിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
48 എന്നാൽ തന്നോടു പറഞ്ഞവനോടു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ആരാണ് എന്റെ
അമ്മ? എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആരാണ്?

49 അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി:
ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ
സഹോദരന്മാരും!
50 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എന്റെ സഹോദരനും
സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു.

അധ്യായം 13

1 അന്നുതന്നെ യേശു വീട്ടിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു കടൽക്കരയിൽ ഇരുന്നു.
2 വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി; അവൻ കപ്പലിൽ കയറി ഇരുന്നു;
ജനക്കൂട്ടം മുഴുവൻ കരയിൽ നിന്നു.
3 അവൻ ഉപമകളായി അവരോടു പലതും
പറഞ്ഞു: ഇതാ, ഒരു വിതക്കാരൻ വിതെപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു;
4 അവൻ വിതച്ചപ്പോൾ ചില വിത്തുകൾ
വഴിയരികെ വീണു; പക്ഷികൾ വന്ന്
അവയെ തിന്നുകളഞ്ഞു.
5 ചിലത് അധികം മണ്ണില്ലാത്ത
പാറക്കെട്ടുകളിൽ വീണു; ഭൂമിയുടെ ആഴം
ഇല്ലാത്തതിനാൽ പെട്ടെന്ന് മുളച്ചുപൊങ്ങി.
6 സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവ കരിഞ്ഞുപോയി;
വേരില്ലാത്തതിനാൽ അവ ഉണങ്ങിപ്പോയി.
7 ചിലത് മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വീണു;
മുള്ളുകൾ മുളപൊട്ടി അവയെ
ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു.
8 എന്നാൽ മറ്റു ചിലത് നല്ല നിലത്തു വീണു,
ചിലത് നൂറും ചിലത് അറുപതും ചിലത്
മുപ്പതും ഇരട്ടി ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചു.
9 കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
10 ശിഷ്യന്മാർ വന്നു അവനോടു: നീ
അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു
എന്തു?
11 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
എന്തെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ
മർമ്മങ്ങളെ അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർക്കതു
ലഭിച്ചിട്ടില്ല.
12 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കപ്പെടും, അവനു
കൂടുതൽ സമൃദ്ധി ഉണ്ടാകും;
ഇല്ലാത്തവനിൽ അവനുള്ളതുപോലും
എടുത്തുകളയും.
13 ആകയാൽ ഞാൻ അവരോടു
ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നു; അവർ
കാണുന്നില്ലല്ലോ; കേട്ടിട്ടു കേൾക്കുന്നില്ല,
ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല.
14 യെശയ്യായുടെ പ്രവചനം അവയിൽ
നിവൃത്തിയേറിയിരിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ
കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കേൾക്കും,
ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
കാണും, ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.
15 ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം
വഷളായിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ചെവി
കേൾവിയില്ലാത്തതും അവരുടെ കണ്ണുകൾ
അടഞ്ഞതുമാണ്. അവർ എപ്പോഴെങ്കിലും
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും ചെവികൊണ്ടു
കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു
ഗ്രഹിക്കാതെയും മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും
ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു.
16 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ
ഭാഗ്യമുള്ളവ; അവ കാണുന്നു; നിങ്ങളുടെ
ചെവി കേൾക്കുന്നു.
17 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ അനേകം
പ്രവാചകന്മാരും നീതിമാന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചു;
നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും
കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ
കേൾക്കാനും.
18 ആകയാൽ വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ
കേൾക്കുവിൻ.
19 ആരെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ വചനം
കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയിരിക്കുമ്പോൾ,
ദുഷ്ടൻ വന്നു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
വിതച്ചതിനെ അപഹരിക്കുന്നു. ഇവൻ
വഴിയരുകിൽ വിത്തു കിട്ടിയവൻ.
20 എന്നാൽ വിത്ത് പാറയിൽ
ഏറ്റുവാങ്ങിയവൻ, വചനം കേൾക്കുന്നവൻ,
സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു.
21 എങ്കിലും അവൻ തന്നിൽത്തന്നെ
വേരൂന്നിയിട്ടില്ല, തൽക്കാലം
നിലകൊള്ളുന്നു;
22 മുൾച്ചെടികൾക്കിടയിൽ വിത്തു
കിട്ടിയവൻ വചനം കേൾക്കുന്നു; ഈ
ലോകത്തിന്റെ കരുതലും ധനത്തിന്റെ
വഞ്ചനയും വചനത്തെ ഞെരുക്കി, അവൻ
നിഷ്ഫലനായിത്തീർന്നു.
23 എന്നാൽ നല്ല നിലത്തു വിത്തു ലഭിച്ചവൻ
വചനം കേൾക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. അത് ഫലം കായ്ക്കുകയും ചിലത്
നൂറുമേനിയും അറുപതും മുപ്പതും
ഇരട്ടിയായി പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
24 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു:
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ വയലിൽ നല്ല വിത്തു
വിതച്ച മനുഷ്യനോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു.
25 എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ
ശത്രു വന്നു ഗോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കള
വിതച്ച് അവന്റെ വഴിക്കു പോയി.
26 എന്നാൽ കത്തി മുളച്ച് ഫലം
പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ കളകളും
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.
27 അപ്പോൾ വീട്ടുടമസ്ഥന്റെ ഭൃത്യന്മാർ വന്നു
അവനോടു: യജമാനനേ, നീ വയലിൽ നല്ല

വിത്തല്ലയോ വിതച്ചത്? പിന്നെ അതിന്റെ
കളകൾ എവിടെനിന്നു?
28 അവൻ അവരോടു: ഒരു ശത്രു ഇതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഭൃത്യന്മാർ
അവനോടു: എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പോയി
അവരെ കൂട്ടിവരുത്തുവാൻ നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
29 അവൻ പറഞ്ഞു: അല്ല; കള
പെറുക്കുമ്പോൾ ഗോതമ്പും വേരോടെ
പിഴുതുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു.
30 രണ്ടും കൊയ്ത്തുവരെ ഒരുപോലെ
വളരട്ടെ; കൊയ്ത്തുകാലത്തു ഞാൻ
കൊയ്യുന്നവരോടു: നിങ്ങൾ ആദ്യം കളകൾ
കൂട്ടി, ചുടേണ്ടതിന്നു കെട്ടുകളായി
കെട്ടുവിൻ; എന്നാൽ ഗോതമ്പ് എന്റെ
കളപ്പുരയിൽ ശേഖരിക്കുക എന്നു പറയും.
31 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു:
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശം;
അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ
വയലിൽ വിതെച്ചു.
32 അത് എല്ലാ വിത്തുകളിലും ഏറ്റവും
ചെറുതാണ്; എന്നാൽ അത് വളർന്ന്
സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി,
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ വന്ന് അതിന്റെ
കൊമ്പുകളിൽ വസിക്കത്തക്കവിധം
വൃക്ഷമായി മാറുന്നു.
33 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ചമാവിനോടു സദൃശം;
ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നു പറ മാവിൽ അതു
മുഴുവനും പുളിക്കുംവരെ ഒളിപ്പിച്ചു.
34 ഇതെല്ലാം യേശു ജനക്കൂട്ടത്തോട്
ഉപമകളായി പറഞ്ഞു. ഉപമ കൂടാതെ
അവരോടു സംസാരിച്ചില്ല.
35 ഞാൻ ഉപമകളാൽ വായ് തുറക്കും എന്നു
പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു; ലോകസ്ഥാപനം
മുതൽ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന
കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഉച്ചരിക്കും.
36 യേശു പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു
വീട്ടിലേക്കു പോയി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: വയലിലെ
കളകളുടെ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു
പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
37 അവൻ അവരോടു: നല്ല വിത്തു
വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകുന്നു;
38 വയൽ ലോകം; നല്ല വിത്ത് രാജ്യത്തിന്റെ
മക്കൾ; കളകളോ ദുഷ്ടന്റെ മക്കൾ;
39 അവയെ വിതച്ച ശത്രു പിശാചാണ്;
കൊയ്ത്തു ലോകാവസാനം;
കൊയ്ത്തുകാരും മാലാഖമാരാണ്.
40 ആകയാൽ കള പെറുക്കി തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളഞ്ഞു; ഈ ലോകാവസാനത്തിലും
അങ്ങനെയായിരിക്കും.
41 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ
അയക്കും;
42 അവരെ തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും;
അവിടെ വിലാപവും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
43 അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ
പ്രകാശിക്കും. കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ.
44 പിന്നെയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ
ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന നിധിപോലെ; ഒരു മനുഷ്യൻ
അതു കണ്ടിട്ടു മറെച്ചു, അതിന്റെ
സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ നിലം
വാങ്ങുന്നു.
45 പിന്നെയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തുകൾ
അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു
വ്യാപാരിയെപ്പോലെയാണ്.
46 അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്ത്
കണ്ടപ്പോൾ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
വിറ്റ് അതു വാങ്ങി.
47 പിന്നെയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടലിൽ
എറിയപ്പെട്ടതും എല്ലാത്തരം
ശേഖരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വലയോട്
സദൃശമാണ്.
48 അതു നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ
കരയിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി
ഇരുന്നു, നല്ലതു പാത്രങ്ങളാക്കി, ചീത്തയെ
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
49 ലോകാവസാനത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെ
ആയിരിക്കും; ദൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടന്മാരെ
വേർപെടുത്തിക്കളയും.
50 അവരെ തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും;
അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
51 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇതു
ഒക്കെയും ഗ്രഹിച്ചുവോ? അവർ അവനോടു
അതെ, കർത്താവേ എന്നു പറഞ്ഞു.
52 അവൻ അവരോടു: ആകയാൽ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രബോധനം പ്രാപിക്കുന്ന
ഓരോ ശാസ്ത്രിമാരും തന്റെ
നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു പുതിയതും പഴയതും
പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു
ഗൃഹനാഥനെപ്പോലെയാണ്.
53 ഈ ഉപമകൾ പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം
യേശു അവിടെനിന്നു പോയി.
54 അവൻ സ്വദേശത്തു വന്നശേഷം
അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവരെ ഉപദേശിച്ചു;
അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഇവന്നു ഈ
ജ്ഞാനവും വീര്യപ്രവൃത്തികളും
എവിടെനിന്നു?
55 ഇവൻ ആശാരിയുടെ മകനല്ലേ? അവന്റെ
അമ്മയെ മേരി എന്നു വിളിക്കുന്നില്ലയോ?

അവന്റെ സഹോദരന്മാർ, ജെയിംസ്, ജോസ്,
സൈമൺ, യൂദാസ്?
56 അവന്റെ സഹോദരിമാരേ, എല്ലാവരും
നമ്മോടുകൂടെ ഇല്ലയോ? പിന്നെ ഇവന്
ഇതൊക്കെ എവിടെനിന്നു?
57 അവർ അവനിൽ ഇടറിപ്പോയി. യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു: ഒരു പ്രവാചകൻ
സ്വന്തം നാട്ടിലും സ്വന്തം വീട്ടിലും അല്ലാതെ
ബഹുമാനമില്ലാത്തവനല്ല.
58 അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം
അവൻ അവിടെ പല വീര്യപ്രവൃത്തികളും
ചെയ്തില്ല.

അധ്യായം 14

1 അക്കാലത്ത് ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവ്
യേശുവിന്റെ പ്രശസ്തി കേട്ടു.
2 അവൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: ഇവൻ
യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ആകുന്നു; അവൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു;
ആകയാൽ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ അവനിൽ
വെളിപ്പെടുന്നു.
3 ഹെരോദാവ് യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു കെട്ടി
തടവിൽ ആക്കിയത് തന്റെ സഹോദരനായ
ഫിലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ
ഹെരോദിയാസിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു.
4 യോഹന്നാൻ അവനോടു: അവളെ
സ്വന്തമാക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
5 അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകനായി
എണ്ണുകയാൽ അവൻ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.
6 ഹെരോദാവിന്റെ ജന്മദിനം ആചരിച്ചപ്പോൾ
ഹെരോദിയാസിന്റെ മകൾ അവരുടെ
മുമ്പിൽ നൃത്തം ചെയ്തു ഹെരോദാവിനെ
സന്തോഷിപ്പിച്ചു.
7അപ്പോൾ അവൾ ചോദിക്കുന്നതെന്തും
നൽകാമെന്ന് അവൻ സത്യം ചെയ്തു.
8 അവൾ അമ്മ ഉപദേശിച്ചുതന്നിട്ടു: ജോൺ
ബാപ്റ്റിസ്റ്റിന്റെ തല ചാർജിൽ ഇട്ടു തരൂ എന്നു
പറഞ്ഞു.
9 രാജാവു ഖേദിച്ചു; എങ്കിലും സത്യം
നിമിത്തവും അവനോടുകൂടെ
ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നവർക്കും
കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു.
10 അവൻ ആളയച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ
യോഹന്നാനെ ശിരഛേദം ചെയ്തു.
11 അവന്റെ തല ചാർജിൽ കൊണ്ടുവന്നു
യുവതിക്കു കൊടുത്തു; അവൾ അത്
അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
12 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു ശരീരം
എടുത്തു അടക്കം ചെയ്തു, ചെന്നു
യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു.
13 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു അവിടെനിന്നു
കപ്പലിൽ കയറി ഒരു മരുഭൂമിയിലേക്കു
വേറിട്ടു പോയി; ജനം അതു കേട്ടപ്പോൾ
പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു കാൽനടയായി അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
14 യേശു പുറപ്പെട്ടു, ഒരു വലിയ
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു, അവരോടു
മനസ്സലിഞ്ഞു, അവരുടെ രോഗികളെ
സൌഖ്യമാക്കി.
15 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഇതു
മരുഭൂമിയാണ്, സമയം
അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; പുരുഷാരം
ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്നു തങ്ങൾക്കു
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതിന്നു
അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു.
16 യേശു അവരോടു: അവർ പോകേണ്ടതില്ല;
നിങ്ങൾ അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുക.
17 അവർ അവനോടു: ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്കു
അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും മാത്രമേ ഉള്ളു
എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അവൻ പറഞ്ഞു: അവയെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരുവിൻ.
19 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു പുല്ലിന്മേൽ
ഇരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു, അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു
മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി,
അനുഗ്രഹിച്ചു, നുറുക്കി, അപ്പം തന്റെ
ശിഷ്യന്മാർക്കും ശിഷ്യന്മാർ
പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു. .
20 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച
കഷണങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചു.
21 ഭക്ഷിച്ചവരിൽ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും
കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
22 ഉടനെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഒരു
കപ്പലിൽ കയറി തനിക്കു മുമ്പായി
മറുകരയിലേക്കു പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു,
താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു.
23 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചശേഷം
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വേറിട്ടു ഒരു മലയിൽ കയറി;
സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ അവിടെ
തനിച്ചായിരുന്നു.
24 എന്നാൽ കപ്പൽ തിരമാലകളാൽ
ആടിയുലയുന്ന കടലിന്റെ
നടുവിലായിരുന്നു; കാറ്റ് എതിരായിരുന്നു.
25 രാത്രിയുടെ നാലാം യാമത്തിൽ യേശു
കടലിന്മേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു.
26 അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു
കണ്ടപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ കലങ്ങി: ഇത് ഒരു
ആത്മാവാണ്; അവർ ഭയന്നു നിലവിളിച്ചു.

27 ഉടനെ യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു:
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; അത് ഞാനാണ്;
ഭയപ്പെടേണ്ടാ.
28 പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
ആണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ എന്നെ കല്പിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ പറഞ്ഞു: വരൂ. പത്രൊസ് കപ്പലിൽ
നിന്നിറങ്ങി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുവാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു.
30 എന്നാൽ കാറ്റ് ആഞ്ഞടിക്കുന്നതു
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു; അവൻ
മുങ്ങാൻ തുടങ്ങി: കർത്താവേ, എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
31 ഉടനെ യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു
അവനോടു: അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിന്നു
സംശയിച്ചു?
32 അവർ കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റ്
നിന്നു.
33 അപ്പോൾ കപ്പലിലുള്ളവർ വന്നു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു: സത്യം സത്യമായി നീ
ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു.
34 അവർ കടന്നു ഗന്നേസരെത്ത് ദേശത്തു
എത്തി.
35 അവിടെയുള്ളവർ അവനെക്കുറിച്ച്
അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ
ഒക്കെയും ആളയച്ചു ദീനക്കാരെ ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
36 അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പിൽ
മാത്രമേ തൊടാവൂ എന്ന് അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു; തൊട്ടവരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി.

അധ്യായം 15

1 അപ്പോൾ യെരൂശലേമിലെ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
2 നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മൂപ്പന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം
ലംഘിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? അവർ അപ്പം
തിന്നുമ്പോൾ കൈ കഴുകുന്നില്ലല്ലോ.
3 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്താൽ
ദൈവകല്പനയും ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു?
4 നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ ശപിക്കുന്നവൻ മരിക്കട്ടെ
എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
5 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്നു: ആരെങ്കിലും
തന്റെ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ: ഇത് ഒരു
സമ്മാനമാണ്, എന്നിൽ നിന്ന് നിനക്കു
പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നതെന്തും;
6 അവന്റെ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ
ബഹുമാനിക്കരുതു; അവൻ
സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പന നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
7 കപടഭക്തിക്കാരേ, ഏശയ്യാ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചത് നന്നായി:
8 ഈ ജനം വായ്കൊണ്ടു എന്നോടു
അടുക്കുന്നു; അവരുടെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു
എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; എന്നാൽ
അവരുടെ ഹൃദയം എന്നിൽ നിന്ന്
അകന്നിരിക്കുന്നു.
9 എന്നാൽ അവർ മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെ
ഉപദേശങ്ങൾക്കായി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
എന്നെ ആരാധിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്.
10 അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിളിച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞു: കേട്ടു
മനസ്സിലാക്കുവിൻ.
11 വായിൽ ചെല്ലുന്നതല്ല മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നത്; വായിൽ നിന്നു
വരുന്നതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
12 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു അവനോടു:
പരീശന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ഇടറിപ്പോയി
എന്നു നീ അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
13 അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
എന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത
ചെടികളൊക്കെയും വേരോടെ
പിഴുതെറിയപ്പെടും.
14 അവരെ വെറുതെ വിടുക; അവർ
അന്ധന്മാരുടെ അന്ധരായ നേതാക്കന്മാരാണ്.
അന്ധൻ അന്ധനെ നയിച്ചാൽ ഇരുവരും
കുഴിയിൽ വീഴും.
15 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവനോടു: ഈ ഉപമ
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു.
16 അതിന്നു യേശു: നിങ്ങൾക്കും ഇതുവരെ
ബുദ്ധിയില്ലയോ?
17 വായിൽ കടക്കുന്നതു ഒക്കെയും വയറ്റിൽ
ചെല്ലുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഇതുവരെ
മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലയോ?
18 എന്നാൽ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവ
ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു; അവർ
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
19 എന്തെന്നാൽ, ദുഷിച്ച ചിന്തകൾ,
കൊലപാതകങ്ങൾ, വ്യഭിചാരങ്ങൾ,
പരസംഗം, മോഷണം, കള്ളസാക്ഷ്യം,
ദൈവദൂഷണം എന്നിവ
ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്.
20 ഇവ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു;
കഴുകാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നില്ല.
21 യേശു അവിടെനിന്നു പോയി,
ടയറിന്റെയും സീദോന്റെയും
തീരങ്ങളിലേക്കു പോയി.
22 അപ്പോൾ ഒരു കനാന്യസ്ത്രീ അതേ
തീരത്തുനിന്നു വന്നു അവനോടു:

കർത്താവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നോടു
കരുണ തോന്നേണമേ; എന്റെ മകൾ ഒരു
പിശാചിനെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നു.
23 അവൻ അവളോട് ഒരു വാക്കുപോലും
പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു
അവനോടു: അവളെ പറഞ്ഞയക്കേണം;
അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ കരയുന്നുവല്ലോ.
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ
ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ
അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു .
25 അപ്പോൾ അവൾ വന്നു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു: കർത്താവേ, എന്നെ
സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കൾക്കു
ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു .
27 അവൾ പറഞ്ഞു: സത്യം, കർത്താവേ,
നായ്ക്കൾ തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ
മേശയിൽ നിന്ന് വീഴുന്ന നുറുക്കുകൾ
തിന്നുന്നു.
സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു;
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു . ആ നാഴികയിൽ തന്നേ
അവളുടെ മകൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു.
29 യേശു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഗലീലക്കടലിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. ഒരു
മലയിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു.
30 വലിയ പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ,
ഊമകൾ, അംഗഹീനർ തുടങ്ങി അനേകം
ആളുകളെയും കൂട്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു, അവരെ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇട്ടു.
അവൻ അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി.
31 ഊമൻ സംസാരിക്കുന്നതും അംഗഹീനർ
സൌഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നതും മുടന്തർ
നടക്കുന്നതും അന്ധർ കാണുന്നതും
കണ്ടപ്പോൾ പുരുഷാരം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു,
അവർ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി.
32 യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു: പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു
ദിവസമായി എന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു അവരോടു
കരുണ തോന്നുന്നു;
33 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഇത്ര
വലിയ പുരുഷാരത്തിന്നു
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ തക്ക അപ്പം
മരുഭൂമിയിൽ എവിടെനിന്നു കിട്ടും എന്നു
ചോദിച്ചു.
34 യേശു അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ
എത്ര അപ്പം ഉണ്ട്? അവർ പറഞ്ഞു: ഏഴ്,
കുറച്ച് മത്സ്യം.
35 അവൻ പുരുഷാരത്തോട്
നിലത്തിരിക്കാൻ കല്പിച്ചു.
36 അവൻ ആ ഏഴപ്പവും മീനും എടുത്തു
സ്തോത്രം ചൊല്ലി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കും
ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു.
37 അവർ എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച കഷണം ഏഴു കൊട്ട നിറയെ
എടുത്തു.
38 ഭക്ഷിച്ചവർ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും
കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷന്മാർ
ആയിരുന്നു.
39 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു
കപ്പൽ കയറി മഗ്ദലയുടെ തീരത്തു എത്തി.

അധ്യായം 16

1 സദൂക്യരോടുകൂടെ പരീശന്മാരും വന്നു;
അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു അടയാളം
കാണിച്ചു തരേണം എന്നു പരീക്ഷിച്ചു
അവനെ അപേക്ഷിച്ചു.
2 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ, ആകാശം
ചുവന്നിരിക്കയാൽ നല്ല
കാലാവസ്ഥയായിരിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു.
3 പുലർച്ചെ, ഇന്നു വൃത്തികെട്ട
കാലാവസ്ഥയായിരിക്കും; ആകാശം
ചുവന്നും താഴ്ന്നും ഇരിക്കുന്നു.
കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങൾക്കു
ആകാശത്തിന്റെ മുഖം വിവേചിക്കാം;
എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?
4 ദുഷ്ടരും വ്യഭിചാരികളുമായ തലമുറ
അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനാസ്
പ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന് ഒരു
അടയാളവും നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവൻ
അവരെ വിട്ടു പോയി.
5 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ
എത്തിയപ്പോൾ അപ്പം എടുക്കാൻ
മറന്നുപോയിരുന്നു.
6 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു:
പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും
പുളിമാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.
7 ഞങ്ങൾ അപ്പം കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്
എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
8 അതു കണ്ടിട്ടു യേശു അവരോടു:
അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അപ്പം
കൊണ്ടുവരാതെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
വാദിക്കുന്നതു എന്തു?
9 നിങ്ങൾ ഇതുവരെ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ,
അയ്യായിരം പേരുടെ അഞ്ചപ്പം
ഓർക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ എത്ര കൊട്ട
എടുത്തു?
10 നാലായിരം പേരുടെ ഏഴപ്പവും നിങ്ങൾ
എത്ര കൊട്ടയും എടുത്തു?

11 നിങ്ങൾ പരീശന്മാരുടെയും
സദൂക്യരുടെയും പുളിമാവിനെ
സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചല്ല
ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചതെന്നു
നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകാത്തതു എങ്ങനെ?
12 അപ്പത്തിന്റെ പുളിമാവിനെക്കുറിച്ചല്ല,
പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും
ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതെങ്ങനെയെന്ന് അപ്പോൾ
അവർക്കു മനസ്സിലായി.
13 യേശു ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയുടെ
തീരത്തു വന്നപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരോടു
ചോദിച്ചു: മനുഷ്യപുത്രനായ ഞാൻ
ആരാണെന്നാണ് മനുഷ്യർ പറയുന്നത്?
14 അവർ പറഞ്ഞു: നീ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകനാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു; ചിലർ
ഏലിയാസ്; മറ്റുള്ളവർ, ജെറമിയാസ്,
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ.
15 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു?
16 അതിന്നു ശിമോൻ പത്രോസ്: നീ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
17 യേശു അവനോടു: ശിമോൻ ബർയോനാ,
നീ ഭാഗ്യവാൻ; മാംസവും രക്തവും അല്ല,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവത്രേ നിനക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിയതു.
18 ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പത്രോസ്
ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ
സഭയെ പണിയും; പാതാളകവാടങ്ങൾ
അതിനെ ജയിക്കയില്ല.
19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ ഞാൻ
നിനക്കു തരും; നീ ഭൂമിയിൽ
കെട്ടുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിയിൽ
അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിലും
അഴിഞ്ഞിരിക്കും.
20 താൻ യേശുവാണെന്ന് ആരോടും
പറയരുതെന്ന് അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട്
ആജ്ഞാപിച്ചു.
21 അന്നുമുതൽ യേശു താൻ യെരൂശലേമിൽ
പോകേണ്ടതും മൂപ്പന്മാരും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
പലതും സഹിക്കയും കൊല്ലപ്പെടുകയും
മൂന്നാം ദിവസം
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതും
എങ്ങനെയെന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്
കാണിക്കാൻ തുടങ്ങി.
22 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി: കർത്താവേ, ഇതു
നിനക്കു ദൂരത്തായിരിക്കേണമേ; ഇതു
നിനക്കു സംഭവിക്കരുതു എന്നു
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി.
23 അവൻ തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനോടു:
സാത്താനേ, എന്റെ പുറകെ പൊയ്ക്കൊൾക;
നീ എനിക്കു ഇടർച്ച ആകുന്നു; നീ
ദൈവത്തിന്നുള്ളതല്ല, മനുഷ്യരുടേതത്രേ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
24 അപ്പോൾ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു:
ആരെങ്കിലും എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ
തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ
കുരിശുമെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
25 തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ അതിനെ
കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും
തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ
കണ്ടെത്തും.
26 ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവൻ
നേടിയാലും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ
നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് എന്ത്
പ്രയോജനം? ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ പ്രാണന്നു
പകരം എന്തു കൊടുക്കും?
27 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ
മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും;
അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തർക്കും
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പ്രതിഫലം
നൽകും.
28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ
വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം
ആസ്വദിക്കാത്ത ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.

അധ്യായം 17

1 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് യേശു
പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും
അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവരെ വേറിട്ട് ഒരു
ഉയർന്ന മലയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.
2 അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു;
അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു,
അവന്റെ വസ്ത്രം വെളിച്ചം പോലെ
വെളുത്തതായിരുന്നു.
3 മോശയും ഏലിയാസും അവനോടു
സംസാരിക്കുന്നതു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി.
4 അപ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു:
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു
നല്ലതു; നിനക്കു വേണമെങ്കിൽ
നമുക്കിവിടെ മൂന്നു കൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം;
ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന് മോശയ്ക്കും ഒന്ന്
ഏലിയാസിനും.

5 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഇതാ, പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരുടെ
മേൽ നിഴലിട്ടു; അവനെ കേൾക്കുവിൻ.
6 അതു കേട്ടപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ വല്ലാതെ
ഭയപ്പെട്ടു കവിണ്ണുവീണു.
7 യേശു വന്ന് അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നേൽക്കൂ,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അവർ തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ
യേശുവല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല.
9 അവർ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: മനുഷ്യപുത്രൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്ന്
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ ഈ
ദർശനം ആരോടും പറയരുത്.
10 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: പിന്നെ
ഏലീയാവു ആദ്യം വരേണം എന്നു
ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു.
11 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഏലിയാസ് ആദ്യം വന്നു എല്ലാം
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തും.
12 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ഏലിയാസ് വന്നുകഴിഞ്ഞു; അവർ അവനെ
അറിഞ്ഞില്ല; അതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനും
അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടും.
13 അവൻ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകനെക്കുറിച്ചാണ് തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ മനസ്സിലാക്കി.
14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് പറഞ്ഞു:
15 കർത്താവേ, എന്റെ മകനോട്
കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ ഭ്രാന്തനും
വ്യസനിച്ചവനുമാകുന്നു; അവൻ പലപ്പോഴും
തീയിലും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും
വീഴുന്നു.
16 ഞാൻ അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവർക്കും
അവനെ സൌഖ്യമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
17 അപ്പോൾ യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു:
അവിശ്വാസവും വികൃതവുമായ തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരിക്കും? എത്രകാലം ഞാൻ നിന്നെ
സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ.
18 യേശു പിശാചിനെ ശാസിച്ചു; അവൻ
അവനെ വിട്ടുപോയി; ആ നാഴികമുതൽ
കുട്ടി സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
19 അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ വേറിട്ട് യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങൾക്കു അവനെ
പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു?
20 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ
അവിശ്വാസം നിമിത്തം; സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കു
കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങൾ ഈ മലയോടു: ഇവിടെനിന്നു
അങ്ങോട്ടു പോകുവിൻ; അതു നീക്കം
ചെയ്യും; നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും
അസാദ്ധ്യമായിരിക്കയില്ല.
21 എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും
കൊണ്ടല്ലാതെ ഈ വർഗ്ഗം പുറപ്പെടുന്നു.
22 അവർ ഗലീലിയിൽ വസിക്കുമ്പോൾ
യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ
മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും.
23 അവർ അവനെ കൊല്ലും; മൂന്നാം ദിവസം
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. അവർ
അത്യധികം വേദിച്ചു.
24 അവർ കഫർണാമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
കപ്പം വാങ്ങുന്നവർ പത്രോസിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ കപ്പം
കൊടുക്കുന്നില്ലയോ?
25 അതെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു അവനെ തടഞ്ഞു:
ശിമോനേ, നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു?
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ ആരുടെ
ആചാരമോ കപ്പമോ വാങ്ങുന്നു? സ്വന്തം
മക്കളുടെയോ അതോ അപരിചിതരുടെയോ?
26 പത്രൊസ് അവനോടു:
അപരിചിതരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: എങ്കിൽ കുട്ടികൾ
സ്വതന്ത്രരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
27 എന്നിരുന്നാലും, നാം അവർക്ക് ഇടർച്ച
വരുത്താതിരിക്കാൻ, നീ കടലിൽ പോയി
കൊളുത്ത് ഇടുക, ആദ്യം വരുന്ന മത്സ്യത്തെ
എടുക്കുക. നീ അവന്റെ വായ് തുറന്നപ്പോൾ
ഒരു കാശ് കാണും;

അധ്യായം 18

1 ആ സമയത്തു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
വലിയവൻ ആർ?
2 യേശു ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തി.
3 അവൻ പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ശിശുക്കളെപ്പോലെ
ആയിത്തീരുന്നില്ല എങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല.
4 ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ
ആകുന്നു.
5 ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ശിശുവിനെ എന്റെ
നാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെയും
കൈക്കൊള്ളുന്നു.

6 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ
ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ ആരെങ്കിലും
ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അവന്റെ കഴുത്തിൽ
ഒരു തിരികല്ല് കെട്ടി അവനെ കടലിന്റെ
ആഴത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുന്നതാണ് അവന്
നല്ലത്.
7 കുറ്റങ്ങൾ നിമിത്തം ലോകത്തിന്നു അയ്യോ
കഷ്ടം! എന്തെന്നാൽ, കുറ്റങ്ങൾ വരണം.
എന്നാൽ ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന മനുഷ്യന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം!
8 ആകയാൽ നിന്റെ കൈയോ കാലോ
നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അവയെ
വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു
കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ
എറിയപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു
നിനക്കു നല്ലതു മുടന്തനോ അംഗഹീനനോ
ആയി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതാകുന്നു.
9 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ
അതിനെ പറിച്ചുകളക;
10 ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെയും
നിന്ദിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം
എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
11 നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ രക്ഷിക്കാനാണ്
മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.
12 നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കരുതുന്നു? ഒരു
മനുഷ്യന് നൂറു ആടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ
അവയിലൊന്ന് വഴിതെറ്റിപ്പോയാൽ അവൻ
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും വിട്ട് മലകളിൽ
ചെന്ന് വഴിതെറ്റിപ്പോയതിനെ
അന്വേഷിക്കുകയില്ലേ?
13 അവൻ അതു കണ്ടെത്തിയാൽ,
വഴിതെറ്റിപ്പോയ
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതുകളെക്കാൾ ആ
ആടുകളിൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
14 ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ
നശിച്ചുപോകുന്നതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമല്ല.
15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു ദ്രോഹം
ചെയ്താൽ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രമുള്ള
ഇടയിൽ അവന്റെ തെറ്റ് അവനോടു പറയുക;
അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ നീ
സഹോദരനെ നേടി.
16 അവൻ നിന്റെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ
സാക്ഷികളുടെ വായിൽ ഓരോ വാക്കും
സ്ഥിരപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ
കൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുക.
17 അവൻ അവരുടെ വാക്ക്
കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അത് സഭയോട്
പറയുക; എന്നാൽ അവൻ സഭയുടെ വാക്ക്
കേൾക്കാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ
നിനക്കു വിജാതീയനും ചുങ്കക്കാരനും
ആയിത്തീരട്ടെ.
18 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം
സ്വർഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ
ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം
സ്വർഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും.
19 ഞാൻ പിന്നെയും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ ഭൂമിയിൽ അവർ
ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും
സ്പർശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത്
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിനാൽ
അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടും.
20 രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ
ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നിടത്ത് അവരുടെ നടുവിൽ
ഞാനുണ്ട്.
21 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: കർത്താവേ, എന്റെ സഹോദരൻ എത്ര
പ്രാവശ്യം എന്നോടു പാപം ചെയ്താൽ ഞാൻ
അവനോടു ക്ഷമിക്കും? ഏഴു തവണ വരെ?
22 യേശു അവനോടു: ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നതു ഏഴു പ്രാവശ്യമല്ല, എഴുപതു
പ്രാവശ്യം എന്നു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു
രാജാവിനോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു;
24 അവൻ കണക്കു തീർത്തു
തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു
കടപ്പെട്ടവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു.
25 എന്നാൽ പണം നൽകാതിരുന്നതിനാൽ,
യജമാനൻ അവനെയും ഭാര്യയെയും
മക്കളെയും അവനുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് പണം
നൽകാനും കല്പിച്ചു.
26 ദാസൻ വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു:
കർത്താവേ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണമേ,
ഞാൻ എല്ലാം തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ
മനസ്സലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു കടം
ഇളച്ചുകൊടുത്തു.
28 എന്നാൽ ആ ഭൃത്യൻ പുറത്തുപോയി,
തനിക്കു നൂറു പൈസ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
തന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ കണ്ടു,
അവന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചു: നിന്റെ കടം
എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരൻ അവന്റെ
കാൽക്കൽ വീണു: എന്നോടു
ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞാൻ നിനക്കു എല്ലാം
തരാം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

30 അവന്നു മനസ്സില്ലാഞ്ഞിട്ടു കടം
വീട്ടുവോളം ചെന്നു അവനെ തടവിലാക്കി.
31 അവന്റെ സഹഭൃത്യന്മാർ സംഭവിച്ചതു
കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, വന്നു സംഭവിച്ചതു
ഒക്കെയും യജമാനനെ അറിയിച്ചു.
32 അവന്റെ യജമാനൻ അവനെ
വിളിച്ചശേഷം അവനോടു: ഹേ ദുഷ്ടദാസനേ,
നീ എന്നെ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആ
കടമൊക്കെയും ഇളെച്ചുതന്നു.
33 ഞാൻ നിന്നോടു കരുണ
കാണിച്ചതുപോലെ നിനക്കും നിന്റെ
കൂട്ടുവേലക്കാരനോടു കരുണ
തോന്നേണ്ടതല്ലയോ?
34 അവന്റെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവനു
കൊടുക്കാനുള്ളതൊക്കെയും
കൊടുക്കുവോളം അവനെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
35 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരനോടു അവരുടെ തെറ്റുകൾ
ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവും അങ്ങനെ
തന്നേ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

അധ്യായം 19

1 ഈ വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം
യേശു ഗലീലി വിട്ടു യോർദ്ദാന്നക്കരെ
യെഹൂദ്യയുടെ തീരങ്ങളിൽ എത്തി.
2 വലിയ പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു;
അവിടെ അവൻ അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി.
3 പരീശന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചു: ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ
ഭാര്യയെ എല്ലാ കാരണത്താലും
ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
ചോദിച്ചു.
4 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആദിയിൽ അവയെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ
അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി ഉണ്ടാക്കി
എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
5 അതുനിമിത്തം പുരുഷൻ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും;
അവർ ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിരിക്കുമോ?
6 ആകയാൽ അവർ ഇനി ഇരട്ടകളല്ല, ഒരു
ദേഹമത്രേ. ആകയാൽ ദൈവം
യോജിപ്പിച്ചതു മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു.
7 അവർ അവനോടു: പിന്നെ
വിവാഹമോചനത്തിന്റെ എഴുത്തു
കൊടുത്തു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ
കല്പിച്ചതെന്തു?
8 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം മോശെ
നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ
സമ്മതിച്ചു; എന്നാൽ ആദിമുതൽ
അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല.
9 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പരസംഗം
നിമിത്തം അല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
മറ്റൊരുത്തനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു.
10 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:
പുരുഷന്റെ കാര്യം ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിൽ
അങ്ങനെയെങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു
നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
11 എന്നാൽ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഈ
വാക്ക് ആർക്കെങ്കിലും
നൽകപ്പെട്ടവരല്ലാതെ എല്ലാ മനുഷ്യരും
സ്വീകരിക്കുകയില്ല.
12 അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച ചില
ഷണ്ഡന്മാരും മനുഷ്യരാൽ നപുംസകരും
ആക്കപ്പെട്ട ചില ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ട്;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളെത്തന്നെ
ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ട്. അത്
സ്വീകരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ
സ്വീകരിക്കട്ടെ.
13 അവൻ കൈവെച്ചു
പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ശിശുക്കളെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ
അവരെ ശാസിച്ചു.
14 യേശുവോ: കുഞ്ഞുങ്ങളെ സഹിപ്പിൻ;
അവരെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
തടുക്കരുതു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
അത്തരക്കാരുടെതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവൻ അവരുടെമേൽ കൈവെച്ചു
അവിടെനിന്നു പോയി.
16 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നു അവനോടു: നല്ല
ഗുരോ, നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ എന്തു നന്മ ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
17 അവൻ അവനോടു: നീ എന്നെ നല്ലവൻ
എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ഒരുവനല്ലാതെ
നല്ലവൻ ആരുമില്ല, അതായത് ദൈവം;
എന്നാൽ നീ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു
എങ്കിൽ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുകൊൾക.
18 അവൻ അവനോടു: ഏതാണ് എന്നു
ചോദിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു, നീ കൊലപാതകം
ചെയ്യരുത്, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്,
മോഷ്ടിക്കരുത്, കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്.
19 നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്ക; നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ
അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കേണം.
20 യൌവനക്കാരൻ അവനോടു:
ഇതൊക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പംമുതൽ
പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു; ഇനിയും എനിക്കെന്തു
കുറവ്?

21 യേശു അവനോടു: നിനക്കു തികഞ്ഞവൻ
ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ പോയി
നിനക്കുള്ളതു വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക;
എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം
ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു.
22 യൌവനക്കാരൻ ആ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ
ദുഃഖിതനായി പോയി; അവന്നു വലിയ
സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു.
23 അപ്പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, ഒരു ധനികൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുക പ്രയാസമാണ്.
24 പിന്നെയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകം
സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതാണ്.
25 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടപ്പോൾ
അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ
രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ ആർക്കു കഴിയും?
26 യേശു അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു:
മനുഷ്യർക്ക് ഇത് അസാധ്യമാണ്. എന്നാൽ
ദൈവത്തിന് എല്ലാം സാധ്യമാണ്.
27 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവനോടു: ഇതാ,
ഞങ്ങൾ സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്നെ
അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ
നമുക്കെന്തു കിട്ടും?
28 യേശു അവരോടു: സത്യമായിട്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്നെ അനുഗമിച്ച
നിങ്ങൾ പുനർജന്മത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു, പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളെയും ന്യായം വിധിക്കും.
ഇസ്രായേൽ.
29 എന്റെ നാമം നിമിത്തം വീടുകളെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരിമാരെയോ
പിതാവിനെയോ അമ്മയെയോ മക്കളെയോ
നിലങ്ങളെയോ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും
നൂറിരട്ടി ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവൻ
അവകാശമാക്കുകയും ചെയ്യും.
30 എന്നാൽ മുമ്പന്മാർ പലരും പിമ്പന്മാരും;
പിമ്പന്മാർ ഒന്നാമൻ ആകും.

അധ്യായം 20

1 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ
വേലക്കാരെ കൂലിപ്പാൻ അതിരാവിലെ
പുറപ്പെട്ട ഗൃഹനാഥനായ ഒരു
മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്.
2 അവൻ വേലക്കാരോട് ഒരു ദിവസം ഒരു
പൈസക്ക് സമ്മതിച്ചു, അവരെ തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്ക് അയച്ചു.
3 അവൻ ഏകദേശം മൂന്നാം മണിനേരവും
പുറപ്പെട്ടു, ചന്തസ്ഥലത്ത് പണിയില്ലാതെ
നിൽക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർ കണ്ടു.
4 അവരോടു പറഞ്ഞു; നിങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ;
ശരിയായതു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരാം.
അവർ അവരുടെ വഴിക്കു പോയി.
5 പിന്നെയും അവൻ ഏകദേശം ആറാം
മണിക്കൂറും ഒമ്പതാം മണിക്കൂറും പുറപ്പെട്ടു,
അതുപോലെ ചെയ്തു.
6 ഏകദേശം പതിനൊന്നാം
മണിനേരമായപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു
ചിലർ വെറുതെ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു
അവരോടു: നിങ്ങൾ പകൽ മുഴുവനും
ഇവിടെ മിനക്കെടുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു.
7 ആരും ഞങ്ങളെ
കൂലിക്കെടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവർ
അവനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവരോടുനിങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ ;
ന്യായമായതു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
8 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ യജമാനൻ തന്റെ
കാര്യസ്ഥനോടു: വേലക്കാരെ വിളിച്ചു,
പിമ്പന്മാർ മുതൽ മുമ്പന്മാർ വരെ അവർക്കു
കൂലി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ഏകദേശം പതിനൊന്നാം മണിക്കൂറിൽ
അവർ വന്നപ്പോൾ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ
പൈസ കിട്ടി.
10 എന്നാൽ ആദ്യം വന്നവർ തങ്ങൾക്കു
കൂടുതൽ ലഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു
വിചാരിച്ചു; ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ
പൈസയും അവർക്കും ലഭിച്ചു.
11 അതു കിട്ടിയപ്പോൾ അവർ
വീട്ടുടമസ്ഥന്റെ നേരെ പിറുപിറുത്തു.
12 അവർ പറഞ്ഞു: ഈ അവസാനത്തെവർ
ഒരു നാഴിക മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചു;
13 അവൻ അവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു: സുഹൃത്തേ, ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു
തെറ്റും ചെയ്യുന്നില്ല;
14 നിനക്കുള്ളതു എടുത്തു പൊയ്ക്കൊൾക;
നിനക്കു എന്നപോലെ ഈ
അവസാനത്തേവർക്കും ഞാൻ തരാം.
15എന്റെ സ്വന്തത്തിൽ എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതു വിഹിതമല്ലേ? ഞാൻ
നല്ലവനാകയാൽ നിന്റെ കണ്ണ് ചീത്തയാണോ?
16 അങ്ങനെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും
മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും ആയിരിക്കും;
വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, എന്നാൽ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കം.

17 യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
വഴിയിൽവെച്ചു പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരോടു:
18 ഇതാ, ഞങ്ങൾ യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും
ശാസ്ത്രിമാർക്കും ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടും;
അവർ അവനെ മരണത്തിന് വിധിക്കും.
19 അവനെ പരിഹസിക്കാനും തല്ലാനും
ക്രൂശിക്കാനും അവനെ ജാതികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും; മൂന്നാം ദിവസം അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.
20 അപ്പോൾ സെബെദിയുടെ മക്കളുടെ
അമ്മ പുത്രന്മാരുമായി അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു
കാര്യം ആഗ്രഹിച്ചു.
21 അവൻ അവളോടു: നിനക്കു എന്തു വേണം?
അവൾ അവനോടു: ഈ എന്റെ രണ്ടു
പുത്രന്മാർ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ
നിന്റെ വലത്തും മറ്റേവൻ ഇടത്തും
ഇരിക്കാൻ അനുവദിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു.
22 യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
ചോദിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല. ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം
കുടിക്കാനും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്ന
സ്നാനത്താൽ സ്നാനം ഏൽക്കാനും നിങ്ങൾക്ക്
കഴിയുമോ? അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്റെ
പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കുടിക്കയും ഞാൻ
സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന സ്നാനത്താൽ സ്നാനം
ഏൽക്കയും ചെയ്യും; എന്നാൽ എന്റെ
വലത്തും ഇടത്തും ഇരിക്കുന്നതു
കൊടുക്കുന്നതു എന്റേതല്ല; എന്റെ പിതാവു
ആർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ
അവർക്കു കൊടുത്തു.
24 പത്തുപേർ അതു കേട്ടപ്പോൾ രണ്ടു
സഹോദരന്മാരോടു കോപിച്ചു.
25 എന്നാൽ യേശു അവരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
അവരുടെമേൽ ആധിപത്യം
നടത്തുന്നുവെന്നും മഹാന്മാർ
അവരുടെമേൽ അധികാരം
പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
26 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ
ആയിരിക്കരുത്; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ
ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷകനാകട്ടെ;
27 നിങ്ങളിൽ തലവൻ ആകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ദാസൻ
ആകട്ടെ.
28 മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്
ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും
അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ
മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും തന്നേ.
29 അവർ യെരീഹോവിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയൊരു പുരുഷാരം
അവനെ അനുഗമിച്ചു.
30 വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടന്മാർ
യേശു കടന്നുപോകുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു:
കർത്താവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു
കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
31 ജനക്കൂട്ടം അവരെ ശാസിച്ചു;
32 യേശു നിന്നുകൊണ്ടു അവരെ വിളിച്ചു:
ഞാൻ നിങ്ങളോടു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
33 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ,
ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു.
34 യേശു അവരോടു മനസ്സലിഞ്ഞു
അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു; ഉടനെ
അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു കാഴ്ച ലഭിച്ചു, അവർ
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

അധ്യായം 21

1 അവർ യെരൂശലേമിനോടു അടുത്തു,
ഒലിവുമലയിലേക്കുള്ള ബേത്ത്ഫാഗിൽ
എത്തിയപ്പോൾ യേശു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ
അയച്ചു.
2 അവരോടു: നിങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള
ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; ഉടനെ
കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കഴുതയും ഒരു
കഴുതക്കുട്ടിയും നിങ്ങൾ കാണും; അവയെ
അഴിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും
പറഞ്ഞാൽ: കർത്താവിന് അവരെ
ആവശ്യമുണ്ട്; ഉടനെ അവൻ അവരെ
അയക്കും.
4 പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതു ഒക്കെയും
ചെയ്തു:
5 സിയോൻ പുത്രിയോട് പറയുക: ഇതാ,
നിങ്ങളുടെ രാജാവ് സൗമ്യനും
കഴുതപ്പുറത്തും കഴുതക്കുട്ടിയും
ഇരിക്കുന്നവനായി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
6 ശിഷ്യന്മാർ പോയി യേശു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു.
7 കഴുതയെയും കഴുതക്കുട്ടിയെയും
കൊണ്ടുവന്നു അവയുടെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
അതിനെ കയറ്റി.
8 ഒരു വലിയ പുരുഷാരം തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ

മരങ്ങളിൽനിന്നു കൊമ്പുകൾ വെട്ടി
വഴിയിൽ വിതറി.
9 മുമ്പും പിമ്പുമായി നടന്ന പുരുഷാരം:
ദാവീദിന്റെ പുത്രന്നു ഹോശന്നാ:
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോസാന.
10 അവൻ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
നഗരം മുഴുവനും ഇളകി: ഇവൻ ആരാണ്?
11 പുരുഷാരം: ഇവൻ ഗലീലിയിലെ
നസറെത്തിലെ പ്രവാചകനായ യേശു
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
12 യേശു ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ
ചെന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ
വിൽക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും
എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, നാണയം
മാറ്റുന്നവരുടെ മേശകളും പ്രാവു
വിൽക്കുന്നവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളും
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു.
13 അവരോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഭവനം
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ
അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി.
14 അന്ധരും മുടന്തരും ദൈവാലയത്തിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ
സുഖപ്പെടുത്തി.
15 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളും
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കുട്ടികൾ
നിലവിളിച്ചു: ദാവീദിന്റെ പുത്രന്നു
ഹോസാന; അവർ വളരെ
അതൃപ്തരായിരുന്നു,
16 അവനോടു: ഇവർ പറയുന്നതു
കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? യേശു അവരോടു: അതെ;
ശിശുക്കളുടെയും
മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ നിന്ന്
നീ സ്തുതി പൂർത്തീകരിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾ
വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
17 അവൻ അവരെ വിട്ടു പട്ടണത്തിൽനിന്നു
ബേഥാന്യയിലേക്കു പോയി; അവൻ അവിടെ
താമസിച്ചു.
18 അതിരാവിലെ അവൻ പട്ടണത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ അവന് വിശന്നു.
19 അവൻ വഴിയിൽ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം
കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു,
അതിൽ ഇലകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാതെ,
അതിനോട്: ഇനി ഒരുനാളും നിന്നിൽ ഒരു
പഴവും വളരാതിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
ഇപ്പോൾ അത്തിമരം ഉണങ്ങിപ്പോയി.
20 ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു:
അത്തിവൃക്ഷം എത്ര പെട്ടെന്നു
വാടിപ്പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും
സംശയിക്കാതിരുന്നാൽ
അത്തിവൃക്ഷത്തോടു ചെയ്യുന്നതു മാത്രമല്ല
നിങ്ങൾ ഈ മലയോടു: മാറിപ്പോക എന്നു
പറഞ്ഞാലും. നീ കടലിൽ തള്ളപ്പെടുക;
അതു ചെയ്യും.
22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു പ്രാർത്ഥനയിൽ
യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കും.
23 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ
എന്തു അധികാരത്താൽ ഇതു ചെയ്യുന്നു?
ആരാണ് നിനക്ക് ഈ അധികാരം തന്നത്?
24 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒരു കാര്യം ചോദിക്കും;
25 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം
എവിടെനിന്നായിരുന്നു? സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാലോ; പിന്നെ നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു
അവൻ ഞങ്ങളോടു ചോദിക്കും.
26 എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നും എന്നു
പറഞ്ഞാലോ; ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളെ
ഭയപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ ഒരു
പ്രവാചകനായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.
27 അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
പറയാനാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവരോടു: എന്തധികാരത്താൽ ഞാൻ ഇതു
ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു
പറയുന്നില്ല.
28 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു?
ഒരു മനുഷ്യന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഒന്നാമന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: മകനേ, ഇന്നു എന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
29 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: എനിക്ക്
മനസ്സില്ല; എന്നാൽ പിന്നീട് അവൻ
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു പോയി.
30 അവൻ രണ്ടാമന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അങ്ങനെ തന്നേ പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ:
ഞാൻ പോകുന്നു സർ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞിട്ടും പോയില്ല.
31 ഇവരിൽ രണ്ടുപേരും പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്തോ? അവർ അവനോടു:
ആദ്യത്തെവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ചുങ്കക്കാരും

വേശ്യകളും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി
ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.
32 യോഹന്നാൻ നീതിയുടെ വഴിയിൽ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു, നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല;
33 മറ്റൊരു ഉപമ കേൾക്കുക: ഒരു ഗൃഹസ്ഥൻ
ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് ചുറ്റും
വേലികെട്ടി, അതിൽ ഒരു മുന്തിരിച്ചക്ക്
കുഴിച്ച് ഒരു ഗോപുരം പണിതു, അത്
കൃഷിക്കാർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്ത്
ദൂരദേശത്തേക്ക് പോയി.
34 ഫലത്തിന്റെ സമയം അടുത്തപ്പോൾ,
അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കാൻ അവൻ തന്റെ
ദാസന്മാരെ കൃഷിക്കാരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു.
35 കുടിയാന്മാർ അവന്റെ ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു
ഒരുവനെ തല്ലി മറ്റൊരുവനെ കൊന്നു
മറ്റൊരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു.
36 പിന്നെയും അവൻ മുമ്പിലത്തേതിലും
അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു; അവരോടും
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു.
37 എന്നാൽ അവസാനം അവൻ തന്റെ
മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു: അവർ
എന്റെ മകനെ ബഹുമാനിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
38 മകനെ കണ്ടപ്പോൾ കുടിയാന്മാർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു: ഇവനാണ് അവകാശി; വരുവിൻ,
നമുക്ക് അവനെ കൊല്ലാം, അവന്റെ
അവകാശം കൈവശമാക്കാം.
39 അവർ അവനെ പിടിച്ചു
തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നു.
40 മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ യജമാനൻ
വരുമ്പോൾ അവൻ ആ കൃഷിക്കാരെ എന്തു
ചെയ്യും?
41 അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: അവൻ ആ
ദുഷ്ടന്മാരെ ദയനീയമായി നശിപ്പിക്കും; തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം മറ്റു കർഷകർക്ക്
വിട്ടുകൊടുക്കും;
42 യേശു അവരോടു: പണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ
വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
43 ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തു
അതിന്റെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ജാതിക്കു
കൊടുക്കും.
44 ഈ കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്നവനെല്ലാം
ഒടിഞ്ഞുപോകും;
45 മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
അവന്റെ ഉപമകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവൻ
തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതായി അറിഞ്ഞു.
46 എന്നാൽ അവർ അവന്റെമേൽ
കൈവെക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ പുരുഷാരം
അവനെ പ്രവാചകനായി
സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 22

1 യേശു വീണ്ടും അവരോട് ഉപമകളാൽ
പറഞ്ഞു:
2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം;
3 കല്യാണത്തിന് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരെ
വിളിക്കാൻ അവന്റെ ദാസന്മാരെ
പറഞ്ഞയച്ചു; അവർ വന്നില്ല.
4 പിന്നെയും അവൻ വേറെ ദാസന്മാരെ
അയച്ചു: ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോടു പറയുക:
ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ അത്താഴം
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ കാളകളെയും
തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും കൊന്നു; എല്ലാം
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിന് വരൂ
എന്നു പറഞ്ഞു.
5 എന്നാൽ അവർ അത് നിസ്സാരമാക്കി,
ഒരാൾ തന്റെ കൃഷിയിടത്തിലേക്കും
മറ്റൊരുവൻ തന്റെ കച്ചവടത്തിലേക്കും
പോയി.
6 അവശേഷിച്ചവർ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ
പിടിച്ചു അവരോടു ദയനീയമായി പെരുമാറി
അവരെ കൊന്നു.
7 രാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു കോപിച്ചു; അവൻ
തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു ആ
കുലപാതകന്മാരെ നശിപ്പിച്ചു അവരുടെ
നഗരം ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
8 അവൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: കല്യാണം
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ യോഗ്യരായിരുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പെരുവഴികളിൽ
ചെന്നു കണ്ടെത്തുന്നവരെ വിവാഹം
കഴിക്കുവിൻ.
10 അങ്ങനെ ആ ദാസന്മാർ
പെരുവഴികളിലേക്കു പോയി, നല്ലവരും
ചീത്തവരുമായ എല്ലാവരെയും
ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി; കല്യാണം
അതിഥികളെക്കൊണ്ടു സജ്ജീകരിച്ചു.
11 രാജാവ് അതിഥികളെ കാണാൻ
വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത
ഒരാളെ അവിടെ കണ്ടു.
12 അവൻ അവനോടു: സുഹൃത്തേ,
കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ നീ എങ്ങനെ
ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ഒന്നും
മിണ്ടിയില്ല.
13 രാജാവു ഭൃത്യന്മാരോടു: അവനെ കയ്യും
കാലും കെട്ടി പുറത്തെ ഇരുട്ടിൽ
തള്ളിക്കളവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

14 വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, എന്നാൽ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കം.
15 അപ്പോൾ പരീശന്മാർ പോയി അവനെ
എങ്ങനെ അവന്റെ സംസാരത്തിൽ കുടുക്കി
എന്നു ആലോചന നടത്തി.
16 അവർ തങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാരെ
ഹെരോദ്യരോടുകൂടെ അവന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു: ഗുരോ, നീ സത്യവാനും
ദൈവത്തിന്റെ വഴി സത്യമായി
പഠിപ്പിക്കുന്നവനും ആകുന്നു എന്നും നീ ഒരു
മനുഷ്യനെയും പരിഗണിക്കുന്നില്ലല്ലോ
എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം.
17 ആകയാൽ നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു?
സീസറിന് കപ്പം കൊടുക്കുന്നത്
നിയമാനുസൃതമാണോ അല്ലയോ?
18 യേശു അവരുടെ ദുഷ്ടത മനസ്സിലാക്കി:
കപടനാട്യക്കാരേ, എന്തിന് എന്നെ
പരീക്ഷിക്കുന്നു?
19 കപ്പം കാണിച്ചുതരൂ. അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു പൈസ കൊണ്ടുവന്നു.
20 അവൻ അവരോടു: ഈ ചിത്രവും
മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചു.
21 അവർ അവനോടു: സീസറിന്റേതു എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
സീസറിന്നു ഉള്ളതു കൈസരിന്നു
കൊടുപ്പിൻ; ദൈവത്തിനുള്ളത്
ദൈവത്തിന്നും.
22 ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവർ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു അവനെ വിട്ടു പോയി.
23 അന്നുതന്നെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു
പറയുന്ന സദൂക്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു:
24 ഗുരോ, ഒരുവൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ
അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാര്യയെ
വിവാഹം കഴിച്ചു അവന്റെ സഹോദരന്നു
സന്തതിയെ വളർത്തേണം എന്നു മോശെ
പറഞ്ഞു.
25 ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഏഴു സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു ഭാര്യയെ
വിവാഹം കഴിച്ചു മരിച്ചു, ഒരു
പ്രശ്നവുമില്ലാതെ ഭാര്യയെ സഹോദരന്നു
വിട്ടുകൊടുത്തു.
26 അതുപോലെ രണ്ടാമത്തേതും
മൂന്നാമത്തേതും ഏഴാമത്തേതും.
27 ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു.
28 ആകയാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ
ഏഴുവരിൽ ആരുടെ ഭാര്യയായിരിക്കും?
അവർക്കെല്ലാം അവൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
29 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളും ദൈവത്തിന്റെ
ശക്തിയും അറിയാതെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു.
30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം
കഴിക്കുകയോ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ
ചെയ്യുന്നില്ല, എന്നാൽ സ്വർഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെയാണ്.
31 എന്നാൽ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെ
കുറിച്ച് ദൈവം നിങ്ങളോട് അരുളിച്ചെയ്തത്
നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
32 ഞാൻ അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ
ദൈവവും ആകുന്നു? ദൈവം മരിച്ചവരുടെ
ദൈവമല്ല, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ
ദൈവമാണ്.
33 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു.
34 എന്നാൽ അവൻ സദൂക്യരെ
നിശ്ശബ്ദരാക്കിയെന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ
അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി.
35 അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു വക്കീൽ
അവനോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു, അവനെ
പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
36 ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വലിയ
കല്പന ഏതാണ്?
37 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ
സ്നേഹിക്കേണം.
38 ഇതാണ് ഒന്നാമത്തേതും വലുതുമായ
കല്പന.
39 രണ്ടാമത്തേത് അതിന് തുല്യമാണ്:
നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും
സ്നേഹിക്കണം.
40 ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ എല്ലാ നിയമവും
പ്രവാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
41 പരീശന്മാർ ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു
ചോദിച്ചു:
42 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തു
തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ മകനാണ്?
അവർ അവനോടു: ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
43 അവൻ അവരോടു: പിന്നെ എങ്ങനെ
ദാവീദ് ആത്മാവിൽ അവനെ കർത്താവ്
എന്നു വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
44 യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോടു: ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കേണമേ?
45 ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ് എന്ന്
വിളിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ
എങ്ങനെയാണ് അവന്റെ പുത്രനാകുന്നത്?
46 അവനോടു ഒരു വാക്കുപോലും ഉത്തരം
പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല;
അന്നുമുതൽ അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ
ആരും തുനിഞ്ഞില്ല.

അധ്യായം 23

1 പിന്നെ യേശു പുരുഷാരത്തോടും
ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞു:
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും മോശെയുടെ
ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
3 ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതൊക്കെയും ആചരിക്കേണം;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ
അനുസരിക്കരുത്; അവർ പറയുന്നു,
ചെയ്യുന്നില്ല.
4 അവർ ഭാരമുള്ളതും ചുമക്കേണ്ടതുമായ
ഭാരങ്ങൾ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ ചുമലിൽ
വെക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ തന്നെ ഒരു
വിരൽകൊണ്ടും അവയെ ചലിപ്പിക്കുകയില്ല.
5 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ
പ്രവൃത്തികളെല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്
ചെയ്യുന്നു;
6 വിരുന്നുകളിലെ ഏറ്റവും മുകളിലത്തെ
മുറികളും സിനഗോഗുകളിലെ പ്രധാന
ഇരിപ്പിടങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെടുവിൻ.
7 അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനം, റബ്ബീ, റബ്ബീ എന്നു
മനുഷ്യരാൽ വിളിക്കപ്പെടും.
8 എന്നാൽ നിങ്ങൾ റബ്ബീ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടരുതു; നിങ്ങളെല്ലാവരും
സഹോദരന്മാരാണ്.
9 ഭൂമിയിൽ ആരെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവ്
എന്ന് വിളിക്കരുത്; സ്വർഗത്തിലുള്ള
നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഒരുത്തനാണ്.
10 നിങ്ങൾ യജമാനന്മാർ എന്നും
വിളിക്കപ്പെടരുതു; ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ
യജമാനൻ, ക്രിസ്തുവത്രേ.
11 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ
നിങ്ങളുടെ ദാസൻ ആയിരിക്കേണം.
12 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ
താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
ഉയർത്തപ്പെടും.
13 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ നേരെ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടെച്ചുകളഞ്ഞു;
14 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരേ,
പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ
വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും
ഒരു വ്യാജേന ദീർഘമായി
പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനാൽ
നിങ്ങൾക്ക് വലിയ ശിക്ഷ ലഭിക്കും.
15 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം! എന്തെന്നാൽ, നിങ്ങൾ കടലും
കരയും ചുറ്റുന്നത് ഒരുവനെ
മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.
16 അന്ധനായ വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം; എന്നാൽ ആരെങ്കിലും
ക്ഷേത്രത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം
ചെയ്താൽ അവൻ കടക്കാരനാണ്.
17 വിഡ്ഢികളേ, കുരുടന്മാരേ, വലുത്
സ്വർണ്ണമാണോ അതോ സ്വർണ്ണത്തെ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആലയമാണോ?
18 ആരെങ്കിലും യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്താൽ അത് ഒന്നുമല്ല; എന്നാൽ
അതിന്മേലുള്ള ദാനത്തെക്കൊണ്ട്
ആരെങ്കിലും സത്യം ചെയ്താൽ അവൻ
കുറ്റക്കാരനാണ്.
19 വിഡ്ഢികളേ, കുരുടന്മാരേ, ഏതാണ്
വലിയത്?
20 ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെക്കൊണ്ടു
സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും
അതിലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നു.
21 ദേവാലയത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിൽ
വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നു.
22 സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ
ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും
അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നു.
23 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം! നിങ്ങൾ തുളസി, സോപ്പ്, ജീരകം
എന്നിവയിൽ ദശാംശം കൊടുക്കുന്നു,
ന്യായവിധി, കരുണ, വിശ്വാസം
എന്നിവയുടെ ഭാരമേറിയ കാര്യങ്ങൾ
നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.
24 കുരുടൻമാരായ വഴികാട്ടികളേ, അവർ
കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കുകയും
ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.
25 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം! നിങ്ങൾ പാനപാത്രത്തിന്റെയും
തളികയുടെയും പുറം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഉള്ളിൽ കവർച്ചയും അധികവും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
26 കുരുടനായ പരീശനേ,
പാനപാത്രത്തിന്റെയും തളികയുടെയും
പുറം ശുദ്ധിയുള്ളതായിരിക്കേണ്ടതിന്
അതിനകത്തുള്ളത് ആദ്യം ശുദ്ധീകരിക്കുക.
27 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം! നിങ്ങൾ വെളുത്ത
ശവകുടീരങ്ങളെപ്പോലെയാണ്; അവ
ബാഹ്യമായി മനോഹരമായി കാണപ്പെടുന്നു,
എന്നാൽ ഉള്ളിൽ മരിച്ചവരുടെ അസ്ഥികളും
എല്ലാ അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

28 അതുപോലെ നിങ്ങളും മനുഷ്യർക്കു
പുറമേ നീതിമാന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു;
29 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരേ,
പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ
പ്രവാചകന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ
പണിയുകയും നീതിമാന്മാരുടെ
ശവകുടീരങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.
30 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
കാലത്ത് ആയിരുന്നെങ്കിൽ
പ്രവാചകന്മാരുടെ രക്തത്തിൽ
അവരോടൊപ്പം
പങ്കാളികളാകുമായിരുന്നില്ല എന്നു പറയുക.
31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരെ
കൊന്നവരുടെ മക്കളാണ് എന്നതിന് നിങ്ങൾ
തന്നെ സാക്ഷികൾ.
32 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അളവു
നിറയ്ക്കുക.
33 സർപ്പങ്ങളേ, സർപ്പങ്ങളുടെ തലമുറയേ,
നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ
രക്ഷപ്പെടും?
34 ആകയാൽ ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ പ്രവാചകന്മാരെയും
ജ്ഞാനികളെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും
അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ
കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യും.
അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങളുടെ
സിനഗോഗുകളിൽ വച്ച് ചമ്മട്ടികൊണ്ട്
അടിക്കുകയും നഗരംതോറും
പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.
35 നീതിമാനായ ഹാബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ
നിങ്ങൾ ആലയത്തിനും യാഗപീഠത്തിനും
മദ്ധ്യേ കൊന്നുകളഞ്ഞ ബരാഖിയസിന്റെ
മകൻ സഖറിയായുടെ രക്തം വരെ
ഭൂമിയിൽ ചൊരിയപ്പെട്ട നീതിമാന്മാരുടെ
രക്തം നിങ്ങളുടെ മേൽ വരട്ടെ.
36 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ഇതെല്ലാം ഈ തലമുറയുടെമേൽ വരും.
37 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ,
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ
കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി
തന്റെ കോഴികളെ ചിറകിൻകീഴിൽ
ചേർക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം
നിന്റെ മക്കളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു,
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തില്ല.
38 ഇതാ, നിന്റെ ഭവനം ശൂന്യമായ്തീർന്നു.
39 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അധ്യായം 24

1 യേശു ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു;
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ദൈവാലയത്തിന്റെ
കെട്ടിടങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
2 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കെയും
കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിച്ചുകളകാത്ത
കല്ലിന്മേൽ ഒന്നായി ഇവിടെ
ശേഷിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
3 അവൻ ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഇതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും
എന്നു ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു.
നിന്റെ വരവിന്റെയും
ലോകാവസാനത്തിന്റെയും അടയാളം
എന്തായിരിക്കും?
4 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
5 ഞാൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പലരും എന്റെ നാമത്തിൽ
വരും; പലരെയും വഞ്ചിക്കും.
6 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കും;
നിങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരാകാതെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഇതെല്ലാം
സംഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു, എന്നാൽ
അവസാനം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല.
7 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും
എതിർക്കും; വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ
ക്ഷാമവും മഹാമാരിയും ഭൂകമ്പവും
ഉണ്ടാകും.
8 ഇവയെല്ലാം ദുഃഖങ്ങളുടെ തുടക്കമാണ്.
9 അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ കഷ്ടത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചു കൊല്ലും; എന്റെ നാമം നിമിത്തം
സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പകെക്കും.
10 അപ്പോൾ പലരും ഇടറുകയും അന്യോന്യം
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും അന്യോന്യം
വെറുക്കുകയും ചെയ്യും.
11 അനേകം കള്ളപ്രവാചകന്മാർ എഴുന്നേറ്റു
പലരെയും വഞ്ചിക്കും.
12 അകൃത്യം പെരുകുന്നതിനാൽ
പലരുടെയും സ്നേഹം തണുത്തുപോകും.
13 എന്നാൽ അവസാനംവരെ
സഹിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
14 രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം എല്ലാ
ജനതകൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യത്തിനായി
ലോകമെങ്ങും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ
അവസാനം വരും.
15 ആകയാൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ
പറഞ്ഞ ശൂന്യമാക്കൽ എന്ന മ്ലേച്ഛത

നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു
നില്ക്കുമ്പോൾ (വായിക്കുന്നവൻ
ഗ്രഹിക്കട്ടെ.)
16 അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ
മലകളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ.
17 വീടിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ
വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒന്നും എടുക്കാൻ ഇറങ്ങരുത്.
18 വയലിലുള്ളവൻ വസ്ത്രം എടുക്കാൻ
മടങ്ങിവരരുത്.
19 ആ നാളുകളിൽ ഗർഭിണികൾക്കും
മുലകുടിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പലായനം
ശീതകാലത്തും ശബ്ബത്തുനാളിലും
ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക.
21 ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെ
ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും ഇനിയൊരിക്കലും
ഉണ്ടാകാത്തതുമായ മഹാകഷ്ടം അപ്പോൾ
ഉണ്ടാകും.
22 ആ ദിവസങ്ങൾ ചുരുങ്ങാതെ ഒരു
ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; എന്നാൽ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ നിമിത്തം ആ
ദിവസങ്ങൾ ചുരുങ്ങും.
23 അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: ഇതാ,
ക്രിസ്തു ഇതാ, അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ എന്നു
പറഞ്ഞാൽ; വിശ്വസിക്കരുത്.
24 കള്ളക്രിസ്തുമാരും കള്ളപ്രവാചകന്മാരും
എഴുന്നേറ്റു വലിയ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും; സാധ്യമെങ്കിൽ,
അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ വഞ്ചിക്കും.
25 ഇതാ, ഞാൻ നിന്നോട് നേരത്തെ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
26 ആകയാൽ അവർ നിന്നോടു: ഇതാ,
അവൻ മരുഭൂമിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ;
പുറത്തു പോകരുത്; ഇതാ, അവൻ രഹസ്യ
അറകളിൽ ഇരിക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കരുത്.
27 മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
പടിഞ്ഞാറുവരെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ;
മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെ
ആയിരിക്കും.
28 ശവം എവിടെയായിരുന്നാലും അവിടെ
കഴുകന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടും.
29 ആ ദിവസങ്ങളിലെ കഷ്ടത കഴിഞ്ഞ
ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും; ചന്ദ്രൻ
പ്രകാശം തരികയില്ല; നക്ഷത്രങ്ങൾ
ആകാശത്തുനിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിന്റെ
ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകും.
30 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും; അപ്പോൾ
ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്രങ്ങളും വിലപിക്കും;
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും
മഹത്വത്തോടുംകൂടെ
ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു കാണും.
31 അവൻ വലിയ കാഹളനാദത്തോടെ തന്റെ
ദൂതന്മാരെ അയക്കും; അവർ അവന്റെ
വൃതന്മാരെ ആകാശത്തിന്റെ ഒരറ്റംമുതൽ
മറ്റേ അറ്റംവരെ നാലു ദിക്കുകളിൽനിന്നും
ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും.
32 ഇപ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ഉപമ
പഠിക്കുക; അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി
ഇലകൾ പൊഴിക്കുമ്പോൾ വേനൽ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു.
33 അതുപോലെ നിങ്ങളും ഇതെല്ലാം
കാണുമ്പോൾ, അത് അടുത്ത്, വാതിൽക്കൽ
തന്നെയാണെന്ന് അറിയുക.
34 ഇവയെല്ലാം നിവൃത്തിയാകുവോളം ഈ
തലമുറ കടന്നുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
35 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.
36 എന്നാൽ ആ നാളും നാഴികയും എന്റെ
പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല,
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരല്ല.
37 നോഹയുടെ നാളുകളെപ്പോലെ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും.
38 വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു മുമ്പുള്ള
നാളുകളിലെന്നപോലെ, നോഹ
പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം വരെ
അവർ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും
വിവാഹം കഴിക്കുകയും വിവാഹം
കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.
39 വെള്ളപ്പൊക്കം വന്ന് എല്ലാവരെയും
കൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല.
മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെ
ആയിരിക്കും.
40 അപ്പോൾ രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും.
41 രണ്ടു സ്ത്രീകൾ മില്ലിൽ പൊടിക്കുന്നു;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും.
42 ആകയാൽ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
കർത്താവു ഏതു നാഴികയിൽ വരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ.
43 എന്നാൽ കള്ളൻ ഏതു കാവലിൽ വരും
എന്നു വീട്ടുജോലിക്കാരൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ
ഉറ്റുനോക്കുമായിരുന്നു, അവന്റെ വീടു
പൊളിക്കാൻ സമ്മതിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നു
അറിയുക.
44 ആകയാൽ നിങ്ങളും
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ
വിചാരിക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുന്നു.

45 എന്നാൽ തക്കസമയത്തു തന്റെ
വീട്ടുകാർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
യജമാനൻ അവരെ വാഴിച്ച വിശ്വസ്തനും
ജ്ഞാനിയുമായ ദാസൻ ആർ?
46 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ.
47 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
അവൻ അവനെ തന്റെ സകല
വസ്തുക്കളുടെയും മേലധികാരിയാക്കും.
48 എന്നാൽ ആ ദുഷ്ടദാസൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ: യജമാനൻ
അവന്റെ വരവ് താമസിപ്പിക്കുന്നു;
49 അവൻ സഹഭൃത്യന്മാരെ അടിക്കാനും
മദ്യപിച്ചവരോടുകൂടെ തിന്നാനും
കുടിക്കാനും തുടങ്ങും.
50 ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ അവനെ
അന്വേഷിക്കാത്ത ഒരു ദിവസത്തിലും
അവൻ അറിയാത്ത ഒരു മണിക്കൂറിലും
വരും.
51 അവനെ വെട്ടിമുറിച്ചു
കപടഭക്തിക്കാരോടുകൂടെ അവന്നു ഓഹരി
ഏല്പിക്കും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും.

അധ്യായം 25

1 അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പത്തു
കന്യകമാരോടു ഉപമിക്കപ്പെടും; അവർ
വിളക്കു പിടിച്ചു മണവാളനെ എതിരേല്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു.
2 അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ജ്ഞാനികളും
അഞ്ചുപേർ വിഡ്ഢികളും ആയിരുന്നു.
3 വിഡ്ഢികൾ വിളക്കുകൾ എടുത്തു;
എണ്ണയും എടുത്തില്ല.
4 എന്നാൽ ജ്ഞാനികൾ
വിളക്കുകളോടൊപ്പം പാത്രങ്ങളിൽ
എണ്ണയും എടുത്തു.
5 മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും
മയങ്ങി ഉറങ്ങി.
6 അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഒരു നിലവിളി ഉണ്ടായി:
ഇതാ, മണവാളൻ വരുന്നു; അവനെ
എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ.
7 അപ്പോൾ ആ കന്യകമാർ എല്ലാവരും
എഴുന്നേറ്റു വിളക്കുകൾ അണച്ചു.
8 മൂഢൻ ജ്ഞാനികളോടു: നിങ്ങളുടെ
എണ്ണയിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരിക;
ഞങ്ങളുടെ വിളക്കുകൾ അണഞ്ഞുപോയി.
9 എന്നാൽ ജ്ഞാനി: അങ്ങനെയല്ല;
ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും
മതിയാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
വിൽക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി
നിങ്ങൾക്കു വാങ്ങുവിൻ.
10 അവർ വാങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ
വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ
കല്യാണത്തിന് ചെന്നു; വാതിൽ
അടഞ്ഞിരുന്നു.
11 അനന്തരം മറ്റു കന്യകമാരും വന്നു:
കർത്താവേ, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു
തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: സത്യമായി
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഞാൻ
നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല.
13 മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്ന നാളും നാഴികയും
നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.
14 എന്തെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
ദൂരദേശത്തേക്ക് യാത്രചെയ്യുന്ന ഒരു
മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്, അവൻ സ്വന്തം
ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ സമ്പത്ത്
അവർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
15 അവൻ ഒരുവന്നു അഞ്ചു താലന്തു
കൊടുത്തു; ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ
കഴിവനുസരിച്ച്; ഉടനെ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.
16 അഞ്ചു താലന്തു കിട്ടിയവൻ പോയി അതു
കൊണ്ടു കച്ചവടം ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു
താലന്തു ഉണ്ടാക്കി.
17 അതുപോലെ രണ്ടു ലഭിച്ചവൻ വേറെ
രണ്ടും നേടി.
18 എന്നാൽ ഒരെണ്ണം ലഭിച്ചവൻ പോയി
നിലത്തു കുഴിച്ച് യജമാനന്റെ പണം
ഒളിപ്പിച്ചു.
19 വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം ആ
ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ വന്നു അവരുമായി
കണക്കു കൂട്ടി.
20 അഞ്ചു താലന്തു കിട്ടിയവൻ വന്നു വേറെ
അഞ്ചു താലന്തു കൊണ്ടുവന്നു: കർത്താവേ,
നീ അഞ്ചു താലന്തു എനിക്കു തന്നു;
21 യജമാനൻ അവനോട്: കൊള്ളാം,
നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ
കുറച്ച് കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു,
ഞാൻ നിന്നെ പലതിനും അധിപതിയാക്കും;
നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്ക്
പ്രവേശിക്കുക.
22 രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവനും വന്നു:
കർത്താവേ, നീ രണ്ടു താലന്തു എനിക്കു
ഏല്പിച്ചുതന്നു;
23 യജമാനൻ അവനോടു: കൊള്ളാം,
നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസൻ; നീ ചില
കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, ഞാൻ
നിന്നെ പലതിനും അധിപതിയാക്കും; നിന്റെ
യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിൽ നീ
പ്രവേശിക്കുക.
24 അപ്പോൾ ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വന്നു
പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നീ
വിതയ്ക്കാത്തിടത്തുനിന്നു കൊയ്യുന്നവനും
വൈക്കോൽ ഇടാത്തിടത്തുനിന്നു

ശേഖരിക്കുന്നവനും കഠിനമനുഷ്യനാണെന്ന്
ഞാൻ അറിഞ്ഞു.
25 ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു പോയി നിന്റെ താലന്തു
ഭൂമിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു.
26 യജമാനൻ അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ദുഷ്ടനും മടിയനുമായ ദാസനേ, ഞാൻ
വിതയ്ക്കാത്തിടത്ത് നിന്ന് കൊയ്യുകയും
വൈക്കോൽ ഇടാത്തിടത്ത്
ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നീ
അറിഞ്ഞിരുന്നു.
27 ആകയാൽ നീ എന്റെ പണം
കൈമാറ്റക്കാരുടെ പക്കൽ
വെക്കേണ്ടതായിരുന്നു.
28 ആകയാൽ താലന്തു അവന്റെ
പക്കൽനിന്നു വാങ്ങി പത്തു
താലന്തുള്ളവന്നു കൊടുക്ക;
29 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധി
ഉണ്ടാകും;
30 പ്രയോജനമില്ലാത്ത ദാസനെ പുറത്തെ
ഇരുട്ടിൽ തള്ളിയിടുവിൻ; അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
31 മനുഷ്യപുത്രനും അവനോടുകൂടെ സകല
വിശുദ്ധദൂതന്മാരും തേജസ്സിൽ വരുമ്പോൾ
അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും.
32 അവന്റെ മുമ്പാകെ സകലജാതികളും
കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും; ഇടയൻ തന്റെ
ആടുകളെ കോലാടുകളിൽനിന്നു
വേർപെടുത്തുന്നതുപോലെ അവൻ അവരെ
തമ്മിൽ വേർതിരിക്കും.
33 അവൻ ചെമ്മരിയാടുകളെ
വലത്തുഭാഗത്തും കോലാടുകളെ
ഇടത്തുഭാഗത്തും നിറുത്തും.
34 അപ്പോൾ രാജാവു തന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടു പറയും: എന്റെ
പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,
വരുവിൻ, ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ
നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം
അവകാശമാക്കുവിൻ.
35 എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ മാംസം തന്നു;
എനിക്കു ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു;
ഞാൻ അന്യനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
അകത്തു കൊണ്ടുപോയി.
36 നഗ്നനായി, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു;
ഞാൻ രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
സന്ദർശിച്ചു; ഞാൻ തടവിലായിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
37 അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ അവനോടു:
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ
വിശക്കുന്നവനായി കണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു
എന്നു ഉത്തരം പറയും? അതോ ദാഹിച്ചു
നിനക്കു കുടിക്കാൻ തന്നോ?
38 എപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ അന്യനായി
കണ്ടു അകത്തു കൊണ്ടുപോയി? അതോ
നഗ്നനായി നിന്നെ ഉടുപ്പിച്ചോ?
39 അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴാണ് നിന്നെ
രോഗിയായോ തടവിലോ കണ്ടിട്ട് നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നത്?
40 രാജാവു അവരോടു ഉത്തരം പറയും:
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
എന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ഈ
സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ
ചെയ്തതു പോലെ നിങ്ങൾ എനിക്കു
ചെയ്തുതന്നു.
41 പിന്നെ അവൻ
ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടും പറയും:
ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എന്നെ വിട്ടു പിശാചിനും
അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും വേണ്ടി
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു
പോകുവിൻ.
42 എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം
തന്നില്ല; എനിക്കു ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ
കുടിക്കാൻ തന്നില്ല.
43 ഞാൻ അപരിചിതനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ
എന്നെ അകത്താക്കിയില്ല: നഗ്നനായി,
നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല: രോഗിയും
തടവറയിലും, നിങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ചില്ല.
44 അപ്പോൾ അവർ അവനോടു: കർത്താവേ,
ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ
ദാഹിക്കുന്നവനോ പരദേശിയോ നഗ്നനോ
രോഗിയോ തടവിലോ കണ്ടു നിനക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറയും.
45 അപ്പോൾ അവൻ അവരോടു ഉത്തരം
പറയും: സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ഇവരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവരിൽ
ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ അതു ചെയ്യാതിരുന്നതു
പോലെ എനിക്കും ചെയ്തില്ല.
46 ഇവർ നിത്യശിക്ഷയിലേക്കും
നീതിമാന്മാരോ നിത്യജീവനിലേക്കും
പോകും.

അധ്യായം 26

1 ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും പറഞ്ഞു
തീർന്നശേഷം യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞു:
2 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹാ
പെരുന്നാൾ ആകുന്നു എന്നും
മനുഷ്യപുത്രനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
3 പിന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും
കൈഫാസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന

മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയിൽ
ഒരുമിച്ചുകൂടി.
4 യേശുവിനെ തന്ത്രപൂർവം പിടികൂടി
കൊല്ലാൻ ആലോചിച്ചു.
5 ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ കലഹം
ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ അരുതു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
6 യേശു ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ
7 അവിടെ ഒരു സ്ത്രീ വളരെ വിലയേറിയ
തൈലമുള്ള ഒരു വെങ്കലപ്പെട്ടിയുമായി
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവൻ
ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കുമ്പോൾ അത് അവന്റെ
തലയിൽ ഒഴിച്ചു.
8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടു
കോപിച്ചു: ഈ പാഴ്ച്ചെലവ് എന്തിനു വേണ്ടി
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ഈ തൈലം വളരെ വിലയ്ക്കു വിറ്റു
ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നു.
10 യേശു അതു മനസ്സിലാക്കി അവരോടു:
നിങ്ങൾ സ്ത്രീയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു
എന്തു? അവൾ എന്റെമേൽ ഒരു നല്ല
പ്രവൃത്തി ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
11 ദരിദ്രർ എപ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്;
എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
ഇല്ല.
12 അവൾ ഈ തൈലം എന്റെ ദേഹത്തു
ഒഴിച്ചതിനാൽ എന്റെ
ശവസംസ്കാരത്തിന്നായി ചെയ്തു.
13 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ഈ സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ
എവിടെയെല്ലാം പ്രസംഗിക്കപ്പെടും, അവിടെ
ഈ സ്ത്രീ ചെയ്തതും അവളുടെ
ഓർമ്മയ്ക്കായി അറിയിക്കും.
14 അനന്തരം, പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവനായ
യൂദാസ് ഈസ്കറിയോത്ത്
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
15 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ എനിക്കു
എന്തു തരും; ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ
പക്കൽ ഏല്പിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. മുപ്പതു
വെള്ളിക്കാശിനു അവർ അവനോട് ഉടമ്പടി
ചെയ്തു.
16 അന്നുമുതൽ അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാൻ
അവൻ അവസരം അന്വേഷിച്ചു.
17 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ തിരുനാളിന്റെ
ഒന്നാം ദിവസം ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: പെസഹ
കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കുവാൻ നീ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
18 അവൻ പറഞ്ഞു: നഗരത്തിൽ
അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്
അവനോട് പറയുക: ഗുരു പറയുന്നു: എന്റെ
സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ നിന്റെ വീട്ടിൽ
പെസഹ ആചരിക്കും.
19 ശിഷ്യന്മാർ യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്തു; അവർ പെസഹ ഒരുക്കി.
20 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ
പന്തിരുവരോടുകൂടെ ഇരുന്നു.
21 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ:
നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
22 അവർ അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ,
ഞാനോ?
23 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: എന്നോടുകൂടെ
കൈ താലത്തിൽ മുക്കുന്നവൻ എന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കും.
24 തന്നെക്കുറിച്ച്
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു; എന്നാൽ
മനുഷ്യപുത്രനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്
അയ്യോ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ
ജനിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവന്
നന്നായിരുന്നു.
25 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു: ഗുരോ, ഞാനാണോ? അവൻ
അവനോടു: നീ പറഞ്ഞല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു
അപ്പമെടുത്ത് വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കൂ. ഇത് എന്റെ ശരീരമാണ്.
27 അവൻ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം
ചെയ്തു അവർക്കു കൊടുത്തു: നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു കുടിപ്പിൻ;
28 ഇതു പാപമോചനത്തിനായി
അനേകർക്കുവേണ്ടി ചൊരിയപ്പെടുന്ന
പുതിയ നിയമത്തിന്റെ രക്തമാണ്.
29 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കുടിക്കുന്ന
ദിവസം വരെ ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ
ഫലം ഇനി കുടിക്കുകയില്ല.
30 ഒരു കീർത്തനം ആലപിച്ചശേഷം അവർ
ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി.
31 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഈ
രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ
നിമിത്തം ഇടറിവീഴും; ഞാൻ ഇടയനെ
വെട്ടും, ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ
ചിതറിപ്പോകും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
32 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലിയിലേക്കു
പോകും.
33 പത്രൊസ് അവനോടു: എല്ലാ മനുഷ്യരും
നിന്റെ നിമിത്തം ഇടറിപ്പോയാലും ഞാൻ

ഒരിക്കലും ഇടറുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
34 യേശു അവനോടു: സത്യമായി ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു, ഈ രാത്രി കോഴി
കൂകുംമുമ്പെ നീ എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറഞ്ഞു.
35 പത്രൊസ് അവനോടു: ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന്നു എങ്കിലും
നിന്നെ തള്ളിപ്പറയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
അതുപോലെ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും പറഞ്ഞു.
36 അനന്തരം യേശു അവരോടുകൂടെ
ഗെത്ത്സെമന എന്ന സ്ഥലത്തു വന്നു
ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ അവിടെ പോയി
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ
ഇരിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
37 അവൻ പത്രൊസിനെയും സെബെദിയുടെ
രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി;
38 അവൻ അവരോടു: എന്റെ ഉള്ളം
മരണത്തോളം ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
39 അവൻ അൽപ്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു
സാഷ്ടാംഗം വീണു പ്രാർത്ഥിച്ചു: പിതാവേ,
കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽ
നിന്ന് നീങ്ങട്ടെ;
40 അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രൊസിനോടു:
നിങ്ങൾക്കു എന്നോടുകൂടെ ഒരു മണിക്കൂർ
ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നു
ചോദിച്ചു.
41 പ്രലോഭനത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ ;
42 അവൻ രണ്ടാമതും പോയി: എന്റെ
പിതാവേ, ഞാൻ കുടിക്കാതെ ഈ
പാനപാത്രം എന്നിൽനിന്നു
നീങ്ങിപ്പോകയില്ല എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം
ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
43 അവൻ വന്നു അവർ വീണ്ടും ഉറങ്ങുന്നതു
കണ്ടു; അവരുടെ കണ്ണു ഭാരമുള്ളതായിരുന്നു.
44 അവൻ അവരെ വിട്ടു പിന്നെയും പോയി,
മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും അതേ വാക്കുകൾ
പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
45 പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു അവരോടു: ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങി
വിശ്രമിക്ക; ഇതാ, നാഴിക
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ
പാപികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
46 എഴുന്നേൽക്കൂ, നമുക്കു പോകാം; ഇതാ,
എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു.
47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ, ഇതാ,
പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവനായ യൂദാസും
അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അയച്ച വലിയൊരു
പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു.
48 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവൻ അവർക്കും
ഒരു അടയാളം കൊടുത്തു: ഞാൻ ആരെ
ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ; അവനെ
മുറുകെ പിടിക്കുക.
49 ഉടനെ അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: ഗുരോ, വന്ദനം; അവനെ
ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.
50 യേശു അവനോടു: സ്നേഹിതാ, നീ
എന്തിന്നു വന്നു? അപ്പോൾ അവർ വന്നു
യേശുവിന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചു അവനെ
പിടിച്ചു.
51 യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ളവരിൽ
ഒരുവൻ കൈ നീട്ടി വാൾ ഊരി
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ ചെവി വെട്ടിക്കളഞ്ഞു.
52 യേശു അവനോടുനിന്റെ വാൾ അതിന്റെ
സ്ഥാനത്ത് ഇടുക; വാളെടുക്കുന്നവരെല്ലാം
വാളാൽ നശിച്ചുപോകും.
53 എനിക്ക് ഇപ്പോൾ എന്റെ പിതാവിനോട്
പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ
കരുതുന്നുണ്ടോ?
54 എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്ന
തിരുവെഴുത്തുകൾ എങ്ങനെ
നിവൃത്തിയാകും?
55 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ യേശു
പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞു: ഒരു കള്ളന്റെ
നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ
പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി
വന്നിരിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ ദിവസേന
നിങ്ങളോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ
പിടിച്ചില്ല.
56 എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ
തിരുവെഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്
ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു
ഓടിപ്പോയി.
57 യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവനെ
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും ഒരുമിച്ചുകൂടി.
58 എന്നാൽ പത്രോസ് ദൂരെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയിൽ അവനെ
അനുഗമിച്ചു, അകത്തു ചെന്നു അവസാനം
കാണേണ്ടതിന്നു ഭൃത്യന്മാരോടുകൂടെ
ഇരുന്നു.
59 മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവന്റെ നേരെ
കള്ളസാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു;

60 എന്നാൽ ആരെയും കണ്ടില്ല;
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും
ആരെയും കണ്ടെത്തിയില്ല. അവസാനം രണ്ട്
കള്ള സാക്ഷികൾ വന്നു.
61 അവൻ പറഞ്ഞു: ദൈവത്തിൻറെ ആലയം
തകർത്ത് മൂന്ന് ദിവസം കൊണ്ട് പണിയാൻ
എനിക്ക് കഴിയും എന്ന് ഈ മനുഷ്യൻ
പറഞ്ഞു.
62 മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നേറ്റു
അവനോടു: നീ ഒന്നും പറയുന്നില്ലയോ?
ഇവർ നിനക്കു വിരോധമായി എന്തു
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു?
63 എന്നാൽ യേശു മിണ്ടാതിരുന്നു.
മഹാപുരോഹിതൻ അവനോടു: ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോടു
സത്യം ചെയ്യുന്നു; നീ ദൈവപുത്രനായ
ക്രിസ്തുവോ എന്നു ഞങ്ങളോടു പറയേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.
64 യേശു അവനോടു: നീ പറഞ്ഞല്ലോ;
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.
65 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം
കീറി: അവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി
നമുക്ക് സാക്ഷികളുടെ ആവശ്യം എന്താണ്?
ഇതാ, നിങ്ങൾ അവന്റെ ദൂഷണം
കേട്ടിരിക്കുന്നു.
66 നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അവൻ മരണത്തിന്
കുറ്റക്കാരനാണ്.
67 അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ മുഖത്തു
തുപ്പുകയും അവനെ കുത്തുകയും ചെയ്തു.
മറ്റുചിലർ അവനെ കൈപ്പത്തി കൊണ്ട്
അടിച്ചു.
68 ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ അടിച്ചവൻ ആരെന്നു
ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
69 പത്രൊസ് കൊട്ടാരത്തിൽ പുറത്തു
ഇരുന്നു; ഒരു പെൺകുട്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
70 എന്നാൽ അവൻ എല്ലാവരുടെയും
മുമ്പാകെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു: നീ പറയുന്നതു
എനിക്കറിയില്ല.
71 അവൻ മണ്ഡപത്തിലേക്കു പോയപ്പോൾ
മറ്റൊരു ദാസി അവനെ കണ്ടു
അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും
നസറായനായ യേശുവിനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
72 ആ മനുഷ്യനെ എനിക്കറിയില്ല എന്നു
അവൻ വീണ്ടും സത്യം ചെയ്തു.
73 അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് അവിടെ
നിന്നിരുന്നവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്
പത്രോസിനോട്: തീർച്ചയായും നീയും
അവരിൽ ഒരാളാണ്; നിന്റെ സംസാരം
നിന്നെ വശീകരിക്കുന്നുവല്ലോ.
74 അപ്പോൾ അവൻ ആ മനുഷ്യനെ
എനിക്കറിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ശപിക്കാനും
ആണയിടാനും തുടങ്ങി. ഉടനെ കോഴി
കൂവുകയും ചെയ്തു.
75 കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ എന്നെ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു
പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രോസ് ഓർത്തു. അവൻ
പുറത്തു പോയി കരഞ്ഞു.

അധ്യായം 27

1 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും എല്ലാവരും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവനെതിരെ ആലോചന
നടത്തി.
2 അവനെ ബന്ധിച്ചശേഷം അവർ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ
പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തോസിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു.
3 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ്, അവൻ
കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ,
പശ്ചാത്തപിച്ചു, ആ മുപ്പതു
വെള്ളിക്കാശുകൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വീണ്ടും
കൊണ്ടുവന്നു.
4 കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ
ഒറ്റിക്കൊടുത്തതിനാൽ ഞാൻ പാപം ചെയ്തു
എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവർ:
നമുക്കെന്തു കാര്യം? അത് നീ കാണൂ.
5 അവൻ വെള്ളിക്കാശുകൾ
ദേവാലയത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു, പോയി,
തൂങ്ങിമരിച്ചു.
6 മഹാപുരോഹിതന്മാർ വെള്ളിക്കാശ്
എടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: രക്തത്തിന്റെ
വിലയായതിനാൽ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു
വിഹിതമല്ല.
7 അവർ ആലോചന നടത്തി അപരിചിതരെ
കുഴിച്ചിടാൻ കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി.
8 അതുകൊണ്ടു ആ നിലത്തിന്
ഇന്നുവരെയും രക്തനിലം എന്നു പേർ
പറയുന്നു.
9 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ വിലമതിച്ച
വിലമതിപ്പുള്ളവന്റെ വിലയായ മുപ്പതു
വെള്ളിക്കാശ് അവർ എടുത്തു;

10 യഹോവ എന്നെ നിയമിച്ചതുപോലെ
അവയെ കുശവന്റെ നിലത്തിന്നായി
കൊടുത്തു.
11 യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു;
ദേശാധിപതി അവനോടു: നീ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
യേശു അവനോടുനീ പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
12 മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവൻ
ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.
13 പീലാത്തോസ് അവനോടു: അവർ
നിനക്കു വിരോധമായി എത്ര സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു എന്നു നീ കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
14 അവൻ ഒരു വാക്കുപോലും അവനോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; ഗവർണർ അത്യന്തം
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
15 ആ വിരുന്നിൽ ഗവർണർ ഒരു
തടവുകാരനെ ജനങ്ങൾക്ക്
വിട്ടുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു.
16 അപ്പോൾ അവർക്കു ബറാബ്ബാസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു പ്രമുഖ തടവുകാരൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
17 അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാത്തോസ്
അവരോടു: ഞാൻ ആരെ നിങ്ങൾക്കു
വിട്ടുതരണം? ബറബ്ബാസോ, അതോ ക്രിസ്തു
എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവോ?
18 അവർ അസൂയ നിമിത്തം അവനെ
ഏല്പിച്ചു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.
19 അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു:
ആ നീതിമാനെ നിനക്കു ഒന്നും ചെയ്യരുതേ;
അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
പലതും സഹിച്ചു.
20 എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനോട് ചോദിക്കാനും
യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കാനും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
പുരുഷാരത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.
21 ഗവർണർ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
രണ്ടുപേരിൽ ആരെ നിങ്ങൾക്കു
വിട്ടുതരേണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?
അവർ പറഞ്ഞു: ബറബ്ബാസ്.
22 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: അപ്പോൾ
ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനെ
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എല്ലാവരും
അവനോടു: അവനെ ക്രൂശിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു.
23 ഗവർണർ ചോദിച്ചു: എന്ത് തിന്മയാണ്
അവൻ ചെയ്തത്? എന്നാൽ അവർ അവനെ
ക്രൂശിക്കട്ടെ എന്നു കൂടുതൽ നിലവിളിച്ചു.
24 ബഹളമല്ലാതെ തനിക്കു ഒന്നും
ജയിക്കാനാവില്ല എന്നു പീലാത്തോസ്
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വെള്ളമെടുത്തു
പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൈ കഴുകി:
ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ ഞാൻ
നിരപരാധിയാണ്; നിങ്ങൾ നോക്കു എന്നു
പറഞ്ഞു.
25 അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും
ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെമേലും വരട്ടെ എന്നു
ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
26 പിന്നെ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ അവർക്കു
വിട്ടുകൊടുത്തു; അവൻ യേശുവിനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചു ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു
ഏല്പിച്ചു.
27 പിന്നെ ഗവർണറുടെ പടയാളികൾ
യേശുവിനെ പൊതുമണ്ഡപത്തിൽ
കൊണ്ടുപോയി, പടയാളികളെ മുഴുവനും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിവരുത്തി.
28 അവർ അവനെ ഊരി ഒരു കടുംചുവപ്പ്
വസ്ത്രം ധരിച്ചു.
29 അവർ ഒരു മുൾക്കിരീടം നെയ്തശേഷം
അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു; അവന്റെ
വലങ്കയ്യിൽ ഒരു ഞാങ്ങണയും കൊടുത്തു;
അവർ അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, നമസ്കാരം എന്നു
പരിഹസിച്ചു.
30 അവർ അവന്റെ മേൽ തുപ്പി, ഞാങ്ങണ
എടുത്ത് അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു.
31 അവനെ പരിഹസിച്ചശേഷം അവർ
അവന്റെ മേലങ്കി ഊരി, അവന്റെ വസ്ത്രം
അവനെ ധരിപ്പിച്ചു, അവനെ
ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുപോയി.
32 അവർ പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ശിമോൻ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു സിറേനിയക്കാരനെ
കണ്ടു, അവന്റെ കുരിശ് ചുമക്കാൻ അവർ
നിർബന്ധിച്ചു.
33 അവർ തലയോട്ടിയുള്ള സ്ഥലമായ
ഗൊൽഗോഥാ എന്ന സ്ഥലത്ത്
എത്തിയപ്പോൾ
34 പിത്തം കലർത്തിയ വിനാഗിരി അവർ
അവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അവൻ അത്
രുചിച്ചപ്പോൾ അവൻ കുടിച്ചില്ല.
35 അവർ അവനെ ക്രൂശിച്ചു, അവന്റെ
വസ്ത്രം പകുത്തു, ചീട്ടിട്ടു; പ്രവാചകൻ
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു:
അവർ എന്റെ വസ്ത്രം അവർക്കു
പകുത്തുകൊടുത്തു, എന്റെ വസ്ത്രത്തിന്നു
ചീട്ടിട്ടു.
36 അവിടെ ഇരുന്നു അവർ അവനെ
നിരീക്ഷിച്ചു;
37 ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശു
എന്നു അവന്റെ കുറ്റം എഴുതി അവന്റെ
തലയ്ക്കുമീതെ വെച്ചു.
38 അപ്പോൾ രണ്ടു കള്ളന്മാർ
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു; ഒരുത്തൻ

വലത്തും മറ്റൊരുത്തനും ഇടത്തുഭാഗത്തും
ആയിരുന്നു.
39 കടന്നുപോകുന്നവർ തല കുലുക്കി
അവനെ ശകാരിച്ചു.
40 ദേവാലയം നശിപ്പിച്ച് മൂന്നു ദിവസം
കൊണ്ട് പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നെ
രക്ഷിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. നീ
ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ കുരിശിൽ നിന്ന്
ഇറങ്ങിവരിക.
41 അതുപോലെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അവനെ
പരിഹസിച്ചു:
42 അവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു;
തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവൻ
ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാണെങ്കിൽ, അവൻ
ഇപ്പോൾ കുരിശിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങട്ടെ, ഞങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കും.
43 അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു;
അവന്നു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ
വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു.
44 അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട
കള്ളന്മാരും അതുതന്നെ അവന്റെ പല്ലിൽ
ഇട്ടു.
45 ആറാം മണിക്കൂർ മുതൽ ഒമ്പതാം
മണിക്കൂർ വരെ ദേശത്തുടനീളം ഇരുട്ട്
പരന്നു.
ഏലി, ഏലീ, ലാമാ സബക്താനി എന്നു
ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു . എന്റെ ദൈവമേ,
എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു?
47 അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ അതു
കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ ഏലിയാസിനെ വിളിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
48 ഉടനെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഓടിച്ചെന്നു
ഒരു സ്പഞ്ച് എടുത്തു വിനാഗിരി നിറച്ചു ഒരു
ഞാങ്ങണയിൽ ഇട്ടു അവന്നു കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്തു.
49 ബാക്കിയുള്ളവർ പറഞ്ഞു: ഇരിക്കട്ടെ,
അവനെ രക്ഷിക്കാൻ ഏലിയാസ് വരുമോ
എന്ന് നോക്കാം.
50 യേശു വീണ്ടും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ
ആത്മാവിനെ വിട്ടു.
51 അപ്പോൾ, ദേവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീല
മുകളിൽനിന്നു താഴെവരെ രണ്ടായി
കീറിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു; ഭൂമി കുലുങ്ങി,
പാറകൾ കീറി;
52 ശവക്കുഴികൾ തുറന്നു; ഉറങ്ങിപ്പോയ
വിശുദ്ധരുടെ അനേകം ശരീരങ്ങൾ
എഴുന്നേറ്റു.
53 അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം
ശവക്കുഴികളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വിശുദ്ധ
നഗരത്തിൽ ചെന്നു അനേകർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി.
54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ
യേശുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നവരും
ഭൂകമ്പവും സംഭവിച്ചതും കണ്ടപ്പോൾ:
സത്യമായി ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു.
55 ഗലീലിയിൽ നിന്നു യേശുവിനെ
ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ
അനുഗമിക്കുന്ന അനേകം സ്ത്രീകൾ
അവിടെ ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടു.
56 അവരിൽ മഗ്ദലന മറിയവും
ജെയിംസിന്റെയും ജോസസിന്റെയും
അമ്മയായ മറിയയും സെബെദിയുടെ
മക്കളുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അരിമഥായയിലെ ഒരു
ധനികൻ വന്നു, അവൻ യേശുവിന്റെ
ശിഷ്യനായിരുന്നു.
58 അവൻ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം യാചിച്ചു.
അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് മൃതദേഹം
വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു.
59 യോസേഫ് ശരീരം എടുത്ത് വൃത്തിയുള്ള
ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു.
60 അവൻ പാറയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ
തന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ അതിനെ വെച്ചു;
അവൻ കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു
വലിയ കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു പോയി.
61 അവിടെ മഗ്ദലന മറിയവും മറ്റേ മറിയയും
കല്ലറയുടെ നേരെ ഇരുന്നു.
62പിറ്റേന്ന്, ഒരുക്കത്തിന്റെ നാളിന്റെ പിറ്റെ
ദിവസം, മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി.
63 യജമാനനേ, ആ വഞ്ചകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നു
ദിവസത്തിനുശേഷം ഞാൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നു പറഞ്ഞത്
ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു.
64 ആകയാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
രാത്രിയിൽ വന്നു അവനെ മോഷ്ടിച്ചു, അവൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നു ജനത്തോടു പറയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മൂന്നാം ദിവസംവരെ ശവകുടീരം
ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്കുക;
65 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
ഒരു കാവൽ ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ പോയി
കഴിയുന്നത്ര ഉറപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
66 അങ്ങനെ അവർ ചെന്നു കല്ലറ ഉറപ്പിച്ചു,
കല്ലു മുദ്രവെച്ചു കാവൽ വെച്ചു.

അധ്യായം 28

1 ശബ്ബത്തിന്റെ അവസാനം, ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം
ദിവസം നേരം പുലരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ,
മഗ്ദലന മറിയവും മറ്റേ മറിയയും കല്ലറ
കാണാൻ വന്നു.
2 അപ്പോൾ ഇതാ, ഒരു വലിയ ഭൂകമ്പം
ഉണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു,
വാതിൽക്കൽനിന്നു കല്ലു ഉരുട്ടി അതിന്മേൽ
ഇരുന്നു.
3 അവന്റെ മുഖം മിന്നൽപോലെയും അവന്റെ
വസ്ത്രം മഞ്ഞുപോലെ വെളുത്തതും
ആയിരുന്നു.
4 അവനെ ഭയന്ന് കാവൽക്കാർ കുലുങ്ങി
മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആയി.
5 ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. വരൂ,
കർത്താവ് കിടന്ന സ്ഥലം കാണുക.
7 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വേഗം ചെന്നു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറക; അവൻ
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലിയിലേക്കു
പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ
കാണും; ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
8 അവർ ഭയത്തോടും
മഹാസന്തോഷത്തോടുംകൂടെ വേഗത്തിൽ
കല്ലറ വിട്ടുപോയി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
അറിയിക്കാൻ ഓടി.
9 അവർ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവാൻ
പോകുമ്പോൾ, യേശു അവരെ എതിരേറ്റു:
ജയം എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വന്നു അവന്റെ
കാലിൽ പിടിച്ചു നമസ്കരിച്ചു.
10 യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങൾ
പോയി എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
ഗലീലിയിലേക്കു പോകുവാൻ പറക;
അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും എന്നു
പറഞ്ഞു.
11 അവർ പോകുമ്പോൾ കാവൽക്കാരിൽ
ചിലർ പട്ടണത്തിൽ വന്ന് സംഭവിച്ചതെല്ലാം
മഹാപുരോഹിതന്മാരെ അറിയിച്ചു.
12 അവർ മൂപ്പന്മാരോടുകൂടെ കൂടിവന്ന്
ആലോചന നടത്തി പടയാളികൾക്കു വലിയ
പണം കൊടുത്തു.
13 ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു അവനെ
മോഷ്ടിച്ചു എന്നു പറക എന്നു പറഞ്ഞു.
14 ഇതു ഗവർണറുടെ ചെവിയിൽ
എത്തിയാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
അനുനയിപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ സുരക്ഷിതരാക്കും.
15 അവർ പണം വാങ്ങി
ഉപദേശിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു; ഈ വാക്ക്
ഇന്നുവരെ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നു.
16 അനന്തരം പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാരും
ഗലീലിയിലേക്കു യേശു അവരെ
നിയോഗിച്ചിരുന്ന മലയിലേക്കു പോയി.
17 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ അവനെ
നമസ്കരിച്ചു; എന്നാൽ ചിലർ സംശയിച്ചു.
18 യേശു വന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു:
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും എല്ലാ ശക്തിയും
എനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പോയി
സകലജാതികളെയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ;
അവരെ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുവിൻ.
20 ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും
പ്രമാണിപ്പാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു; ഇതാ,
ലോകാവസാനംവരെ ഞാൻ എപ്പോഴും
നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്. ആമേൻ.

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം

അധ്യായം 1

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം;
2 പ്രവാചകന്മാരിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ: ഇതാ, ഞാൻ
എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി
അയക്കുന്നു; അവൻ നിനക്കു മുമ്പായി
നിനക്കു വഴി ഒരുക്കും.
3: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ, അവന്റെ
പാതകൾ നേരെയാക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം.
4 യോഹന്നാൻ മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചു, പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള
മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു.
5 യെഹൂദ്യദേശം മുഴുവനും
യെരൂശലേമിലുള്ളവരും അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ
അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു.
6 യോഹന്നാൻ ഒട്ടക രോമംകൊണ്ടുള്ള
വസ്ത്രവും അരയിൽ തോൽകൊണ്ടുള്ള
അരക്കെട്ടും ധരിച്ചിരുന്നു. അവൻ
വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും തിന്നു;
7 എന്നെക്കാൾ ശക്തനായ ഒരുവൻ എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നു എന്നു പ്രസംഗിച്ചു;
8 ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവൻ
നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കും.
9 ആ കാലത്തു യേശു ഗലീലിയിലെ
നസറെത്തിൽനിന്നു വന്നു യോർദ്ദാനിൽ
യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു.
10 ഉടനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറി, അവൻ
ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ആത്മാവ്
പ്രാവുപോലെ തന്റെമേൽ ഇറങ്ങുന്നതും
കണ്ടു.
11 അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം
ഉണ്ടായി: നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; അവനിൽ
ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 ഉടനെ ആത്മാവ് അവനെ
മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.
13 അവൻ സാത്താന്റെ പരീക്ഷയിൽ നാല്പതു
ദിവസം അവിടെ മരുഭൂമിയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; വന്യമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു; ദൂതന്മാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
14 യോഹന്നാൻ തടവിലാക്കിയശേഷം യേശു
ഗലീലിയിൽ വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.
കാലം തികഞ്ഞു, ദൈവരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു .
16 അവൻ ഗലീലി കടൽത്തീരത്തുകൂടി
നടക്കുമ്പോൾ ശിമോനും അവന്റെ
സഹോദരൻ ആൻഡ്രൂവും കടലിൽ വല
വീശുന്നതു കണ്ടു; അവർ
മീൻപിടിത്തക്കാരായിരുന്നു.
17 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്റെ
പിന്നാലെ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
18 ഉടനെ അവർ വല ഉപേക്ഷിച്ച് അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
19 അവൻ അവിടെനിന്നു കുറച്ചുകൂടി
മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ, സെബദിയുടെ മകൻ
യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരൻ
യോഹന്നാനും കപ്പലിൽ വല നന്നാക്കുന്നതു
കണ്ടു.
20 ഉടനെ അവൻ അവരെ വിളിച്ചു; അവർ
തങ്ങളുടെ അപ്പനായ സെബെദിയെ
കൂലിക്കാരോടുകൂടെ കപ്പലിൽ വിട്ടു
അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
21 അവർ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി;
ഉടനെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു.
22 ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെയല്ല,
അധികാരമുള്ളവനെപ്പോലെയാണ് അവൻ
അവരെ പഠിപ്പിച്ചത്.
23 അവരുടെ സിനഗോഗിൽ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ നിലവിളിച്ചു.
24 പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളെ വെറുതെ വിടുക;
നസ്രത്തിലെ യേശുവേ, ഞങ്ങൾക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? നീ ഞങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കാൻ വന്നതാണോ? ദൈവത്തിന്റെ
പരിശുദ്ധനായ നീ ആരാണെന്ന് ഞാൻ
അറിയുന്നു.
25 യേശു അവനെ ശാസിച്ചു: മിണ്ടാതിരുന്നു
അവനെ വിട്ടു പോ എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ കീറി, ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവനെ
വിട്ടുപോയി.
27 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഇതെന്തു
കാര്യം എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു.
ഇത് എന്ത് പുതിയ സിദ്ധാന്തമാണ്? അവൻ
അശുദ്ധാത്മാക്കളോടുപോലും
അധികാരത്തോടെ കല്പിക്കുന്നു; അവ
അവനെ അനുസരിക്കുന്നു.
28 ഉടനെ അവന്റെ കീർത്തി ഗലീലിയുടെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലായിടത്തും പരന്നു.

29 ഉടനെ, അവർ സിനഗോഗിൽ നിന്ന്
ഇറങ്ങി, യാക്കോബിനോടും
യോഹന്നാനോടും ഒപ്പം ശിമോന്റെയും
ആൻഡ്രൂവിന്റെയും വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു.
30 എന്നാൽ ശിമോന്റെ ഭാര്യയുടെ അമ്മ
പനിപിടിച്ചു കിടന്നു, അവർ
അവളെക്കുറിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞു.
31 അവൻ വന്ന് അവളുടെ കൈപിടിച്ചു
എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു; ഉടനെ പനി വിട്ടുമാറി
അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
32 വൈകുന്നേരം, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ,
രോഗികളെയും പിശാചുബാധിതരെയും
അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
33 നഗരം മുഴുവൻ വാതിൽക്കൽ
ഒരുമിച്ചുകൂടി.
34 വിവിധ രോഗങ്ങളാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന
അനേകരെ അവൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും
അനേകം പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുകയും
ചെയ്തു. പിശാചുക്കൾ അവനെ
അറിയുന്നതുകൊണ്ടു സംസാരിക്കാൻ
സമ്മതിച്ചില്ല.
35 അതിരാവിലെ, വളരെ മുമ്പേ എഴുന്നേറ്റു,
അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ഒരു
ഏകാന്തസ്ഥലത്തേക്കു പോയി, അവിടെ
പ്രാർത്ഥിച്ചു.
36 ശിമോനും കൂടെയുള്ളവരും അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
37 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ അവനോടു:
എല്ലാവരും നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
38 അവൻ അവരോടു: നമുക്ക് അടുത്ത
പട്ടണങ്ങളിലേക്കും പോകാം; അവിടെയും
ഞാൻ പ്രസംഗിക്കട്ടെ; അതിനാൽ ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടു.
39 അവൻ ഗലീലിയിലെങ്ങും അവരുടെ
സിനഗോഗുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചു, ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കി.
40 ഒരു കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു മുട്ടുകുത്തി അപേക്ഷിച്ചു:
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു.
41 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി അവനെ
തൊട്ടു അവനോടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്; നീ
ശുദ്ധനായിരിക്ക.
42 അവൻ സംസാരിച്ച ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ
വിട്ടുമാറി, അവൻ ശുദ്ധനായി.
43 അവൻ അവനെ കഠിനമായി
ആജ്ഞാപിച്ചു, ഉടനെ അവനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
44 പിന്നെ അവനോടു: നീ ആരോടും ഒന്നും
പറയരുതു; എന്നാൽ പോയി പുരോഹിതന്നു
നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു, നിന്റെ
ശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി മോശെ കല്പിച്ചതു
അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി അർപ്പിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു.
45 എന്നാൽ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, പലതും
പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും കാര്യം
ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി, അതിനാൽ
യേശുവിനു പരസ്യമായി പട്ടണത്തിൽ
കടക്കുവാൻ കഴിയാതെ പുറത്തു
മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു;

അധ്യായം 2

1 കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അവൻ
പിന്നെയും കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു; അവൻ
വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്ന് ബഹളം കേട്ടു.
2 ഉടനെ പലരും ഒരുമിച്ചുകൂടി, അവരെ
സ്വീകരിക്കാൻ ഇടമില്ലായിരുന്നു, ഇല്ല,
വാതിൽക്കൽ അത്രയും ഇല്ലായിരുന്നു;
അവൻ അവരോട് വചനം പ്രസംഗിച്ചു.
3 അവർ നാലുപേരിൽ പക്ഷാഘാതം
ബാധിച്ച ഒരാളെ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.
4 പത്രത്തിന്നായി അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, അവൻ
ഇരുന്നിരുന്ന മേൽക്കൂര അവർ
അനാവൃതമാക്കി; അതു തകർത്തശേഷം
അവർ പക്ഷവാതക്കാരൻ കിടന്നിരുന്ന
കിടക്ക ഇറക്കിവെച്ചു.
5 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്
പക്ഷവാതക്കാരനോട്: മകനേ, നിന്റെ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
6 എന്നാൽ ചില ശാസ്ത്രിമാർ അവിടെ
ഇരുന്ന് ഹൃദയത്തിൽ
തർക്കിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
7 ഈ മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം
പറയുന്നതെന്തിന്? ദൈവത്തിനല്ലാതെ
ആർക്കാണ് പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ
കഴിയുക?
8 അവർ ഉള്ളിൽ ഇങ്ങനെ ന്യായവാദം
ചെയ്യുന്നു എന്നു യേശു ഉടനെ ആത്മാവിൽ
അറിഞ്ഞിട്ടു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ന്യായവാദം
ചെയ്യുന്നതു എന്തു?
9 പക്ഷവാതക്കാരനോടു നിന്റെ പാപങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്നതാണോ എളുപ്പം? അല്ലെങ്കിൽ
എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക
എന്നു പറയുന്നതോ?
10 എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കാൻ മനുഷ്യപുത്രന്
അധികാരമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്, (അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരോട് പറഞ്ഞു:

11 ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: എഴുന്നേറ്റു
കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോകുക.
12 ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു
എല്ലാവർക്കും മുമ്പായി പുറപ്പെട്ടു;
അവരെല്ലാം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഞങ്ങൾ
ഇത്തരത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
13 അവൻ പിന്നെയും കടൽത്തീരത്തുകൂടി
പുറപ്പെട്ടു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ
ഉപദേശിച്ചു.
14 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ
അൽഫായിയുടെ മകൻ ലേവി
ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു
അവനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
15 യേശു തന്റെ വീട്ടിൽ
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ, അനേകം
ചുങ്കക്കാരും പാപികളും യേശുവിനോടും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുമൊപ്പം ഒരുമിച്ചു
ഇരുന്നു; പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ
അവനെ അനുഗമിച്ചു.
16 അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും
കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും കണ്ടിട്ടു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: അവൻ
ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.
17 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവരോടു:
ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു
വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല;
18 യോഹന്നാന്റെയും പരീശന്മാരുടെയും
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിച്ചിരുന്നു; അവർ വന്നു
അവനോടു: യോഹന്നാന്റെയും
പരീശന്മാരുടെയും ശിഷ്യന്മാർ
ഉപവസിക്കുന്നതും നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഉപവസിക്കാത്തതും എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
19 യേശു അവരോടു: മണവാളൻ
കൂടെയുള്ളപ്പോൾ മണവാളന്മാർക്കും
ഉപവസിക്കാമോ? മണവാളൻ
കൂടെയുള്ളിടത്തോളം കാലം അവർക്ക്
ഉപവസിക്കാൻ കഴിയില്ല.
20 എന്നാൽ മണവാളൻ അവരെ
വിട്ടുപിരിയുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരും; ആ
ദിവസങ്ങളിൽ അവർ ഉപവസിക്കും.
21 ആരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ പുതിയ
തുണി തുന്നിച്ചേർക്കുന്നില്ല;
22 ആരും പുതിയ വീഞ്ഞ് പഴയ
തുരുത്തിയിൽ ഒഴിക്കുന്നില്ല;
അല്ലാത്തപക്ഷം പുതിയ വീഞ്ഞ് കുപ്പികളെ
പൊട്ടിക്കുന്നു, വീഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നു, കുപ്പികൾ
കേടാകും;
23 അവൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ വയലുകളിലൂടെ
നടന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പോകുമ്പോൾ
കതിർ പറിക്കാൻ തുടങ്ങി.
24 പരീശന്മാർ അവനോടു: ഇതാ, അവർ
ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നതു
എന്തു?
25 അവൻ അവരോടു: ദാവീദും അവനും
കൂടെയുള്ളവരും വിശന്നുവലഞ്ഞപ്പോൾ
ദാവീദ് ചെയ്തതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
26 മഹാപുരോഹിതനായ അബിയാഥാറിന്റെ
കാലത്ത് അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിൽ ചെന്ന്,
പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കാൻ
പാടില്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം തിന്നുകയും
കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുക്കുകയും
ചെയ്തത് എങ്ങനെ?
27 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ശബ്ബത്ത്
മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയാണ്, മനുഷ്യൻ
ശബ്ബത്തിനല്ല.
28 ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്റെ
കർത്താവു ആകുന്നു.

അധ്യായം 3

1 അവൻ പിന്നെയും സിനഗോഗിൽ ചെന്നു;
അവിടെ ശോഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവനെ
സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു അവർ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ അവനെ
കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി.
3 അവൻ കൈ ശോഷിച്ച മനുഷ്യനോടു:
എഴുന്നേറ്റു നിൽക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവൻ അവരോടു: ശബ്ബത്തിൽ നന്മ
ചെയ്യുന്നതോ തിന്മ ചെയ്യുന്നതോ
വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ജീവൻ
രക്ഷിക്കാനോ കൊല്ലാനോ? എങ്കിലും അവർ
സമാധാനം പാലിച്ചു.
5 അവൻ അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം
നിമിത്തം ദുഃഖിച്ചു കോപത്തോടെ അവരെ
ചുറ്റും നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ
നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അതു നീട്ടി;
അവന്റെ കൈ മറ്റേതുപോലെ പൂർണ്ണമായി.
6 പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, ഉടനെ
ഹെരോദ്യരുമായി അവനെ എങ്ങനെ
നശിപ്പിക്കാം എന്നു അവന്റെ നേരെ
ആലോചന നടത്തി.
7 യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
കടലിലേക്കു പോയി; ഗലീലിയിൽനിന്നും
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നും ഒരു വലിയ
പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു.

8 യെരൂശലേമിൽ നിന്നും ഇദുമയയിൽ
നിന്നും ജോർദാന്നക്കരെ നിന്നും;
സോരിന്റെയും സീദോന്റെയും ചുറ്റുമുള്ള
വലിയൊരു പുരുഷാരം അവൻ ചെയ്ത വലിയ
കാര്യങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു.
9 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: പുരുഷാരം
തന്നെ തിക്കിത്തിരക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർനിമിത്തം ഒരു ചെറിയ കപ്പൽ തന്നേ
കാത്തിരിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അവൻ പലരെയും
സൌഖ്യമാക്കിയിരുന്നു;
ബാധയുള്ളവരൊക്കെയും അവനെ
തൊടേണ്ടതിന്നു അവനെ ഞെരുക്കി.
11 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു: നീ ദൈവപുത്രൻ
എന്നു നിലവിളിച്ചു.
12 തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അവൻ
അവരോട് കർശനമായി ആജ്ഞാപിച്ചു.
13 അവൻ ഒരു മലയിൽ കയറി തനിക്കു
ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ വിളിച്ചു; അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.
14 അവൻ പന്ത്രണ്ടുപേരെ തന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും അവരെ പ്രസംഗിപ്പാൻ
അയക്കേണ്ടതിന്നും നിയമിച്ചു.
15 രോഗങ്ങളെ സൌഖ്യമാക്കുവാനും
പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും
ശക്തിയുള്ളവനും ആകുന്നു.
16 ശിമോൻ പത്രോസ് എന്നു പേരിട്ടു.
17 സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബും
യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാനും; അവൻ അവർക്കും
ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ
എന്നർത്ഥമുള്ള ബോനെർഗെസ് എന്നു
പേരിട്ടു.
18 ആൻഡ്രൂ, ഫിലിപ്പോസ്,
ബർത്തലോമിയോ, മത്തായി, തോമസ്,
അൽഫായിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്,
തദ്ദായൂസ്, കനാന്യനായ ശിമോൻ,
19 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ്
ഈസ്കർയോത്താവ്; അവർ ഒരു വീട്ടിൽ
കയറി.
20 പുരുഷാരം പിന്നെയും ഒത്തുകൂടി,
അവർക്ക് അപ്പം തിന്നാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
21 അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അതു
കേട്ടപ്പോൾ: അവൻ തനിച്ചല്ല എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ പിടിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.
22 യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിമാർ:
അവന്നു ബെയെത്സെബൂബ് ഉണ്ടു;
ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു അവൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
ഉപമകളാൽ അവരോടു: സാത്താന്
സാത്താനെ എങ്ങനെ പുറത്താക്കും?
24 ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നേ ഭിന്നിച്ചാൽ ആ
രാജ്യത്തിന് നിലനിൽക്കാനാവില്ല.
25 ഒരു വീടു തന്നിൽ തന്നേ ഭിന്നിച്ചാൽ ആ
വീടിന് നിലനിൽക്കാനാവില്ല.
26 സാത്താൻ തനിക്കെതിരെ എഴുന്നേറ്റു
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ അവന്നു നിൽക്കാനാവില്ല;
27 ബലവാനെ ആദ്യം ബന്ധിക്കാതെ
ആർക്കും അവന്റെ വീട്ടിൽ കയറി അവന്റെ
സമ്പത്ത് കവർന്നുകളയുവാൻ കഴികയില്ല;
എന്നിട്ട് അവന്റെ വീട് നശിപ്പിക്കും.
28 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
മനുഷ്യപുത്രന്മാരോട് എല്ലാ പാപങ്ങളും
അവർ ദൂഷണം പറയുന്ന ദൂഷണങ്ങളും
ക്ഷമിക്കപ്പെടും.
29 എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെ
ദൂഷണം പറയുന്നവന് ഒരിക്കലും
പാപമോചനമില്ല, എന്നാൽ
നിത്യശിക്ഷയുടെ അപകടത്തിലാണ്.
30 അവന്നു അശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടു എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു.
31 അപ്പോൾ അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
അമ്മയും വന്നു പുറത്തു നിന്നു അവനെ
വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു.
32 പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നു
അവനോടു: ഇതാ, നിന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും പുറത്തു നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അവൻ അവരോടു: എന്റെ അമ്മയോ
എന്റെ സഹോദരന്മാരോ ആരാണ്?
34 അവൻ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവരെ നോക്കി:
ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ
സഹോദരന്മാരും എന്നു പറഞ്ഞു.
35 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ
എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും
അമ്മയും ആകുന്നു.

അധ്യായം 4

1 അവൻ പിന്നെയും കടൽക്കരയിൽ
ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി; ഒരു വലിയ
പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി;
അവൻ കപ്പലിൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു;
പുരുഷാരം മുഴുവനും കടലിന്നരികെ
കരയിൽ ആയിരുന്നു.
2 അവൻ ഉപമകളിലൂടെ പലതും അവരെ
ഉപദേശിച്ചു, തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
അവരോടു പറഞ്ഞു:
3 കേൾക്കുക; ഇതാ, ഒരു വിതക്കാരൻ
വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.

4 അവൻ വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു
വഴിയരികെ വീണു; ആകാശത്തിലെ
പറവകൾ വന്ന് അതിനെ തിന്നുകളഞ്ഞു.
5 ചിലത് അധികം മണ്ണില്ലാത്ത പാറമണ്ണിൽ
വീണു. ഭൂമിയുടെ ആഴം ഇല്ലായ്കയാൽ ഉടനെ
അത് പൊങ്ങിവന്നു.
6 എന്നാൽ സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അതു
കരിഞ്ഞുപോയി; വേരില്ലാത്തതിനാൽ
ഉണങ്ങിപ്പോയി.
7 ചിലത് മുള്ളുകളുടെ ഇടയിൽ വീണു,
മുള്ളുകൾ വളർന്ന് അതിനെ ഞെരുക്കി,
ഫലം കായ്ച്ചില്ല.
8 മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു മുളച്ചു
പൊന്തിവന്നു; ചിലത് മുപ്പതും ചിലത്
അറുപതും ചിലത് നൂറും പ്രസവിച്ചു.
9 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: കേൾക്കാൻ
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
10 അവൻ തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ,
പന്തിരുവരോടുകൂടെ അവന്റെ
ചുറ്റുമുള്ളവർ അവനോടു ആ ഉപമ ചോദിച്ചു.
11 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു:
ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മം അറിയാൻ
നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
12 അവർ കണ്ടിട്ടും കാണുന്നില്ല; കേട്ടാലും
അവർ കേൾക്കും, മനസ്സിലാവില്ല.
എപ്പോഴെങ്കിലും അവർ
മാനസാന്തരപ്പെടാതിരിക്കാനും അവരുടെ
പാപങ്ങൾ അവരോട്
ക്ഷമിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും വേണ്ടി.
13 അവൻ അവരോടു: ഈ ഉപമ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ? പിന്നെ നിങ്ങൾ എല്ലാ
ഉപമകളും എങ്ങനെ അറിയും?
14 വിതക്കാരൻ വചനം വിതയ്ക്കുന്നു.
15 അവർ വഴിയരികെ, വചനം വിതച്ചിടത്ത്;
എന്നാൽ അവർ കേട്ടപ്പോൾ സാത്താൻ
ഉടനെ വന്നു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ
വിതച്ച വചനം എടുത്തുകളഞ്ഞു.
16 കല്ലു നിലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടവയും
അങ്ങനെ തന്നേ; അവർ വചനം കേട്ട ഉടനെ
സന്തോഷത്തോടെ അതു കൈക്കൊള്ളുന്നു.
17 അവരിൽ വേരുകളില്ല, അങ്ങനെ ഒരു
കാലത്തേക്ക് മാത്രം സഹിച്ചുനിൽക്കുവിൻ;
18 മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവർ
ഇവയാണ്; വാക്ക് കേൾക്കുന്നത് പോലെ,
19 ഈ ലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും
സമ്പത്തിന്റെ വഞ്ചനയും മറ്റുള്ളവയുടെ
മോഹങ്ങളും കടന്നു വചനത്തെ ഞെരുക്കി,
അത് നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു.
20 ഇവ നല്ല നിലത്തു വിതച്ചവയാണ്; വചനം
ശ്രവിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചിലത്
മുപ്പതും ചിലത് അറുപതും ചിലത് നൂറും
ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
21 അവൻ അവരോടു: മെഴുകുതിരി
കൊണ്ടുവരുന്നതു മുൾപടർപ്പിന്റെ കീഴിലോ
കട്ടിലിനടിയിലോ വെക്കുമോ?
മെഴുകുതിരിയിൽ വെക്കേണ്ടതല്ലേ?
22 മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ഒന്നുമില്ല;
വിദേശത്തു വരട്ടെ എന്നല്ലാതെ ഒരു
കാര്യവും മറച്ചു വച്ചിട്ടില്ല.
23 ആർക്കെങ്കിലും കേൾക്കാൻ
ചെവിയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കേൾക്കട്ടെ.
24 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ
നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും;
കേൾക്കുന്നവർക്കും അധികം കിട്ടും എന്നു
പറഞ്ഞു.
25 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും;
26 അവൻ പറഞ്ഞു: ദൈവരാജ്യം ഒരു
മനുഷ്യൻ നിലത്തു വിത്ത്
ഇടുന്നതുപോലെയാണ്.
27 അവൻ ഉറങ്ങുകയും രാവും പകലും
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും, വിത്ത്
മുളച്ച് വളരും, എങ്ങനെയെന്ന് അവനറിയില്ല.
28 ഭൂമി തന്നേ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു;
ആദ്യം ബ്ലേഡ്, പിന്നെ കതിര, അതിനു
ശേഷം കതിരിൽ നിറയെ ധാന്യം.
29 ഫലം കായ്ച്ച ഉടനെ അവൻ അരിവാൾ
ഇടുന്നു;
30 അവൻ ചോദിച്ചു: ദൈവരാജ്യത്തെ നാം
എന്തിനോട് ഉപമിക്കും? അല്ലെങ്കിൽ എന്ത്
താരതമ്യത്തോടെയാണ് നാം അതിനെ
താരതമ്യം ചെയ്യേണ്ടത്?
31 അതു കടുകുമണിപോലെയാകുന്നു;
അതു ഭൂമിയിൽ വിതെക്കുമ്പോൾ
ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ വിത്തുകളേക്കാളും
കുറവായിരിക്കും.
32 എന്നാൽ വിതയ്ക്കുമ്പോൾ അത് വളർന്ന്
എല്ലാ ഔഷധസസ്യങ്ങളേക്കാളും
വലുതായിത്തീർന്നു, വലിയ കൊമ്പുകൾ
മുളെക്കുന്നു. ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ
അതിന്റെ നിഴലിൽ വസിക്കും.
33 ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം ഉപമകളാൽ
അവൻ അവരോടു വചനം പറഞ്ഞു;
34 ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു സംസാരിച്ചില്ല;
അവർ തനിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു എല്ലാം വിശദീകരിച്ചു.
35 അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ
അവരോടു: നമുക്കു അക്കരെ കടക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു.
36 അവർ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചശേഷം
അവൻ കപ്പലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
അവനെ പിടിച്ചു. അവനോടുകൂടെ മറ്റു
ചെറിയ കപ്പലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

37 അപ്പോൾ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് ഉണ്ടായി,
തിരമാലകൾ കപ്പലിലേക്ക് അടിച്ചുകയറി,
അത് ഇപ്പോൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.
38 അവൻ കപ്പലിന്റെ പിൻഭാഗത്ത്
തലയിണയിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവർ
അവനെ ഉണർത്തി അവനോട്: ഗുരോ,
ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു
കാര്യമില്ലേ?
39 അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസിച്ചു
കടലിനോടു: സമാധാനമായിരിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. കാറ്റ് നിലച്ചു, വലിയ ശാന്തത
ഉണ്ടായി.
40 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്തിനു
ഭയക്കുന്നു? നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം
ഇല്ലാത്തത് എങ്ങനെ?
41 അവർ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു: കാറ്റും കടലും
പോലും അവനെ അനുസരിക്കുന്ന ഈ
മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു.

അധ്യായം 5

1 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരേനരുടെ
ദേശത്തു എത്തി.
2 അവൻ കപ്പലിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
കല്ലറയിൽ നിന്നു അവനെ എതിരേറ്റു.
3 അവൻ ശവകുടീരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
വസിച്ചിരുന്നു; ഒരു മനുഷ്യനും അവനെ
ചങ്ങലകൊണ്ട് ബന്ധിക്കാനായില്ല.
4 അവൻ പലപ്പോഴും ചങ്ങലകളാലും
ചങ്ങലകളാലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു,
അവൻ ചങ്ങലകൾ പറിച്ചെടുത്തു,
വിലങ്ങുകൾ തകർത്തുകളഞ്ഞു; ആർക്കും
അവനെ മെരുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
5 അവൻ എന്നും രാവും പകലും മലകളിലും
ശവകുടീരങ്ങളിലും നിലവിളിച്ചും
കല്ലുകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ വെട്ടിമുറിച്ചും
ഇരുന്നു.
6 എന്നാൽ യേശുവിനെ ദൂരെ കണ്ടപ്പോൾ
അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
7 അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ,
അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ,
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? നീ
എന്നെ പീഡിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ദൈവത്താൽ നിന്നോടു സത്യം
ചെയ്യുന്നു.
8 അവൻ അവനോടു: അശുദ്ധാത്മാവേ,
മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അവൻ അവനോടുനിന്റെ പേരെന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: എന്റെ പേർ
ലെജിയോൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
10 അവരെ നാട്ടിൽ നിന്ന് അയക്കരുതെന്ന്
അവൻ അവനോട് വളരെ അപേക്ഷിച്ചു.
11 പർവതങ്ങളുടെ അടുത്ത് ഒരു വലിയ
പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
12 പിശാചുക്കൾ എല്ലാം അവനോടു: ഞങ്ങൾ
പന്നികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ
അയക്കേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
13 ഉടനെ യേശു അവർക്ക് അനുവാദം
കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അശുദ്ധാത്മാക്കൾ
പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിൽ ചെന്നു; ആ കൂട്ടം
കുത്തനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് കടലിലേക്ക്
അതിസാഹസികമായി ഓടി;
14 പന്നികളെ മേയിക്കുന്നവർ ഓടിപ്പോയി
പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു.
എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്നറിയാൻ അവർ
പുറപ്പെട്ടു.
15 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
പിശാചുബാധിതനും സൈന്യാധിപനും
ഇരിക്കുന്നതും വസ്ത്രം ധരിച്ചും
സുബോധമുള്ളവനും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു
അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
16 അതു കണ്ടവർ പിശാചുബാധിതന്നു
എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നും പന്നികളെ
കുറിച്ചും പറഞ്ഞു.
17 അവർ അവനോടു തങ്ങളുടെ
തീരത്തുനിന്നു പോകുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു
തുടങ്ങി.
18 അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ
പിശാചുബാധിതൻ അവനോടുകൂടെ
ഇരിക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
19 എങ്കിലും യേശു അവനെ സഹിക്കാതെ
അവനോടു: നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു കർത്താവു
നിനക്കു വേണ്ടി ചെയ്തതും നിന്നോടു
മനസ്സലിവു തോന്നുന്നതും എത്ര വലിയ
കാര്യം എന്നു അവരോടു പറയുക എന്നു
പറഞ്ഞു.
20 അവൻ പോയി, യേശു തനിക്കുവേണ്ടി
എത്ര വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുവെന്ന്
ദെക്കപ്പൊലിസിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ
തുടങ്ങി; എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
21 യേശു വീണ്ടും കപ്പൽ കയറി മറുകരയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ വളരെ ജനം അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടി; അവൻ കടലിന്റെ
അടുത്തായിരുന്നു.
22 അപ്പോൾ, സിനഗോഗിന്റെ
പ്രമാണിമാരിൽ ഒരുത്തൻ, യായീറസ് എന്ന
പേരിൽ വരുന്നു. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
അവൻ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു.
23: എന്റെ കൊച്ചു മകൾ മരണാസന്നയായി
കിടക്കുന്നു. അവൾ ജീവിക്കും.

24 യേശു അവനോടുകൂടെ പോയി; വളരെ
ആളുകൾ അവനെ അനുഗമിച്ചു, അവനെ
തിക്കിത്തിരക്കി.
25 പന്ത്രണ്ടു വർഷമായി രക്ത സ്രാവമുള്ള
ഒരു സ്ത്രീയും.
26 അനേകം വൈദ്യന്മാരാൽ പലതും
സഹിച്ചു, അവൾക്കുള്ളതൊക്കെയും
ചിലവഴിച്ചു, ഒന്നും മെച്ചമായില്ല, പകരം
വഷളായി.
27 യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ അവൾ
പുറകിൽ വന്ന് അവന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ
തൊട്ടു.
28അവന്റെ വസ്ത്രമല്ലാതെ തൊടുവാൻ
കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ സൌഖ്യം പ്രാപിക്കും
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.
29 ഉടനെ അവളുടെ രക്തത്തിന്റെ ഉറവ്
വറ്റിപ്പോയി; ആ മഹാമാരിയിൽ നിന്ന്
അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചതായി അവളുടെ
ശരീരത്തിൽ തോന്നി.
30 തന്നിൽ നിന്നു പുണ്യം
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു ഉടനെ
അറിഞ്ഞു, പത്രത്തിന്റെ നടുവിൽ തിരിഞ്ഞു:
എന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടതു ആർ എന്നു
ചോദിച്ചു.
31 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:
പുരുഷാരം നിന്നോടുകൂടെ
തടിച്ചുകൂടുന്നതു നീ കാണുന്നുവല്ലോ,
എന്നെ തൊട്ടതാരെന്നു നീ ചോദിക്കുന്നുവോ?
32 ഈ കാര്യം ചെയ്തവളെ കാണാൻ അവൻ
ചുറ്റും നോക്കി.
33 എന്നാൽ സ്ത്രീ തന്നിൽ സംഭവിച്ചതു
അറിഞ്ഞു ഭയന്നു വിറച്ചുകൊണ്ടു വന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു സത്യം ഒക്കെയും
അവനോടു പറഞ്ഞു.
34 അവൻ അവളോടു: മകളേ, നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ;
35 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളി പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു
ചിലർ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി;
ഗുരുവിനെ ഇനിയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 യേശു പറഞ്ഞ വചനം കേട്ടയുടനെ
അവൻ പള്ളി പ്രമാണിയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
വിശ്വസിച്ചാൽ മാത്രം മതി എന്നു പറഞ്ഞു.
37 പത്രോസും യാക്കോബും യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനും അല്ലാതെ
മറ്റാരെയും തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ അവൻ
സമ്മതിച്ചില്ല.
38 അവൻ സിനഗോഗിന്റെ പ്രമാണിയുടെ
വീട്ടിൽ വന്നു, ബഹളവും കരയുകയും
കരയുകയും ചെയ്യുന്നവരെയും കണ്ടു.
39 അകത്തു വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ എന്തിനു ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെട്ടു
കരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ബാല മരിച്ചിട്ടില്ല,
ഉറങ്ങുന്നു.
40 അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു. എന്നാൽ
അവൻ അവരെ എല്ലാവരെയും
പുറത്താക്കിയശേഷം പെൺകുട്ടിയുടെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും
കൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ബാലിക കിടക്കുന്നിടത്തു ചെന്നു.
41 അവൻ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ കൈക്കു
പിടിച്ചു അവളോടു: തലിത ക്യൂമി; പെണ്ണേ,
എഴുന്നേൽക്ക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു.
42 ഉടനെ ബാല എഴുന്നേറ്റു നടന്നു;
എന്തെന്നാൽ അവൾക്ക് പന്ത്രണ്ട്
വയസ്സായിരുന്നു. അവർ ഒരു വലിയ
ആശ്ചര്യത്തോടെ വിസ്മയിച്ചു.
43 ആരും അത് അറിയരുതെന്ന് അവൻ
അവരോട് കർശനമായി ആജ്ഞാപിച്ചു.
അവൾക്ക് എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ
കൊടുക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 6

1 അവൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സ്വദേശത്തേക്കു വന്നു; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു.
2 ശബ്ബത്തുനാൾ ആയപ്പോൾ അവൻ
പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി; പലരും
അവന്റെ വാക്കു കേട്ടു വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു
ഇതു എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവന്റെ കൈകളാൽ അത്തരം
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യപ്പെടുവാൻ
അവന്നു ലഭിച്ച ജ്ഞാനം എന്തു?
3 ഇവൻ യാക്കോബ്, ജോസ്, യൂദാ, ശിമോൻ
എന്നിവരുടെ സഹോദരനായ മേരിയുടെ
മകൻ തച്ചനല്ലേ? അവന്റെ സഹോദരിമാർ
ഇവിടെ നമ്മുടെ കൂടെ ഇല്ലയോ? അവർ
അവനോടു കോപിച്ചു.
4 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ
ബഹുമാനമില്ലാത്തവനല്ല, സ്വദേശത്തും
സ്വന്തക്കാരുടെ ഇടയിലും
സ്വന്തഭവനത്തിലും അത്രേ.
5 ഏതാനും രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെച്ച്
അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി എന്നല്ലാതെ
വീര്യപ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യാൻ അവനു
കഴിഞ്ഞില്ല.
6 അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവൻ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചുറ്റി
സഞ്ചരിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു.
7 അവൻ പന്തിരുവരെയും അടുക്കെ വിളിച്ചു,
രണ്ടും രണ്ടും പേരായി അയച്ചുതുടങ്ങി;

അവർക്ക് അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ മേൽ
അധികാരം കൊടുത്തു;
8 യാത്രയ്ക്ക് ഒരു വടി മാത്രം
എടുക്കരുതെന്ന് അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു.
അവരുടെ പേഴ്സിൽ സ്ക്രിപ്പില്ല, റൊട്ടിയില്ല,
പണമില്ല.
9 എന്നാൽ ചെരിപ്പു കെട്ടുക; അല്ലാതെ രണ്ടു
കുപ്പായം ധരിക്കരുത്.
10 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഏതു
സ്ഥലത്തു ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നാലും ആ
സ്ഥലം വിട്ടു പോകുവോളം അവിടെ
വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾ
അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ
അവർക്കെതിരായ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴിലെ പൊടി
തട്ടിക്കളയുക. ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ആ
നഗരത്തെക്കാൾ സോദോമിനും
ഗൊമോറയ്ക്കും
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
12 അവർ പുറത്തുപോയി മനുഷ്യർ
മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്ന് പ്രസംഗിച്ചു.
13 അവർ അനേകം പിശാചുക്കളെ
പുറത്താക്കുകയും രോഗികളായ പലരെയും
എണ്ണ തേച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
14 ഹെരോദാരാജാവു അവനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടു; (അവന്റെ പേര് പരക്കെ പരന്നു:)
അവൻ പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു,
അതിനാൽ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ അവനിൽ
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.
15 വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞു: ഏലിയാസ് തന്നെ.
മറ്റുചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് ഒരു പ്രവാചകൻ
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരാളെപ്പോലെയാണ്.
16 ഹെരോദാവ് അതു കേട്ടപ്പോൾ: ഞാൻ
ശിരഛേദം ചെയ്ത യോഹന്നാൻ ആകുന്നു;
അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 ഹെരോദാവ് തന്നെ ആളയച്ചു
യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു, തന്റെ
സഹോദരനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ
ഹെരോദ്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിനാൽ
അവനെ തടവിലാക്കി.
18 യോഹന്നാൻ ഹെരോദാവിനോടു: നിന്റെ
സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ നിനക്കു വിഹിതമല്ല
എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.
19 അതുകൊണ്ട് ഹെരോദിയാസിന്
അവനോട് വഴക്കുണ്ടായി, അവനെ
കൊല്ലാൻ ഭാവിച്ചു. പക്ഷേ അവൾക്ക്
കഴിഞ്ഞില്ല:
20 ഹെരോദാവ് യോഹന്നാൻ നീതിമാനും
വിശുദ്ധനുമാണെന്ന് അറിഞ്ഞ് അവനെ
ഭയപ്പെട്ടു അവനെ സൂക്ഷിച്ചു. അവൻ
കേട്ടിട്ടു പലതും ചെയ്തു സന്തോഷത്തോടെ
കേട്ടു.
21 സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു ദിവസം വന്നപ്പോൾ,
ഹെരോദാവ് തന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ
ഗലീലിയിലെ പ്രഭുക്കന്മാർക്കും
സേനാധിപന്മാർക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും ഒരു
അത്താഴം കഴിച്ചു.
22 ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ അകത്തു വന്നു
നൃത്തം ചെയ്തു ഹെരോദാവിനെയും കൂടെ
ഇരുന്നവരെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ
രാജാവു യുവതിയോടു: നിന്റെ ഇഷ്ടം
എന്താണെങ്കിലും എന്നോടു ചോദിക്ക; ഞാൻ
തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവളോടു: നീ എന്നോടു എന്തു
ചോദിച്ചാലും എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ
പാതിവരെ ഞാൻ നിനക്കു തരാം എന്നു
സത്യം ചെയ്തു.
24 അവൾ ചെന്നു അമ്മയോടു: ഞാൻ എന്തു
ചോദിക്കേണ്ടു? യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.
25 അവൾ ഉടനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ തല ചാർജിൽ
വെച്ചു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
26 രാജാവു അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു; എങ്കിലും
അവന്റെ ശപഥം നിമിത്തവും അവന്റെ കൂടെ
ഇരുന്ന അവരുടെ നിമിത്തവും അവൻ
അവളെ നിരസിച്ചില്ല.
27 ഉടനെ രാജാവ് ഒരു ആരാച്ചാരെ അയച്ചു
അവന്റെ തല കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു;
അവൻ ചെന്നു കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു
അവനെ ശിരഛേദം ചെയ്തു
28 അവന്റെ തല ഒരു ചാർജറിൽ
കൊണ്ടുവന്നു യുവതിക്കു കൊടുത്തു; ബാല
അമ്മയ്ക്ക് കൊടുത്തു.
29 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു
അവന്റെ ശവം എടുത്തു ഒരു കല്ലറയിൽ
വെച്ചു.
30 അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
ഒരുമിച്ചുകൂടി, തങ്ങൾ ചെയ്തതും
ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അവനോടു പറഞ്ഞു.
31 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒരു
മരുഭൂമിയിൽ വേറിട്ടു വന്ന് അൽപ്പം
ആശ്വസിപ്പിൻ ;
32 അവർ കപ്പലിൽ ഒരു മരുഭൂമിയിലേക്ക്
സ്വകാര്യമായി പോയി.
33 അവർ പോകുന്നതു ജനം കണ്ടു, പലരും
അവനെ അറിഞ്ഞു, എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും അവിടേക്കു

കാൽനടയായി ഓടി അവരെ മറികടന്നു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി.
34 യേശു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ വളരെ
ആളുകളെ കണ്ടു, അവർ ഇടയനില്ലാത്ത
ആടുകളെപ്പോലെ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവരോടു മനസ്സലിഞ്ഞു, അവരെ പലതും
ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി.
35 നേരം ഏറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഇതൊരു മരുഭൂമിയാണ്, ഇപ്പോൾ സമയം
അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.
36 അവർ ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും
ഗ്രാമങ്ങളിലും പോയി അപ്പം
വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവരെ പറഞ്ഞയക്കുക;
അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നുമില്ലല്ലോ.
37 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവർക്കു
ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ അവനോടു: നാം പോയി ഇരുനൂറു
പൈസയുടെ അപ്പം വാങ്ങി അവർക്കു
ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു.
38 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ
എത്ര അപ്പം ഉണ്ട്? പോയി നോക്കു.
അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: അഞ്ച്,
രണ്ട് മത്സ്യം.
39 എല്ലാവരെയും പച്ചപ്പുല്ലിന്മേൽ ഇരുത്താൻ
അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു.
40 അവർ നൂറും അമ്പതും നിരയായി ഇരുന്നു.
41 അവൻ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും
എടുത്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി
അനുഗ്രഹിച്ചു അപ്പം നുറുക്കി
ശിഷ്യന്മാർക്കു വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു.
രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളെയും അവൻ എല്ലാവർക്കും
പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു.
42 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി.
43 അവർ പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറയെ
കഷണങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും എടുത്തു.
44 അപ്പം തിന്നവർ ഏകദേശം അയ്യായിരം
പേർ.
45 ഉടനെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
കപ്പലിൽ കയറ്റി അക്കരെ
ബേത്സയിദയിലേക്ക് പോകുവാൻ
നിർബന്ധിച്ചു, ജനത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു.
46 അവരെ പറഞ്ഞയച്ചശേഷം അവൻ
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിലേക്കു പോയി.
47 സന്ധ്യയായപ്പോൾ കപ്പൽ കടലിന്റെ
നടുവിലും അവൻ മാത്രം കരയിലും
ആയിരുന്നു.
48 അവർ തുഴയുന്നത് അവൻ കണ്ടു; കാറ്റ്
അവർക്കു വിരുദ്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
രാത്രിയുടെ നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ
കടലിന്മേൽ നടന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നു അവരെ കടന്നു പോകുമായിരുന്നു.
49 എന്നാൽ അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നത്
അവർ കണ്ടപ്പോൾ, അത് ഒരു
ആത്മാവാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ച്
നിലവിളിച്ചു:
50 എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. ഉടനെ
അവൻ അവരോടു സംസാരിച്ചു:
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ആകുന്നു;
ഭയപ്പെടേണ്ടാ.
51 അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ കപ്പലിൽ
കയറി; കാറ്റും നിലച്ചു.
52 അവരുടെ ഹൃദയം
കഠിനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
അപ്പത്തിന്റെ അത്ഭുതം ഗ്രഹിച്ചില്ല.
53 അവർ കടന്നു ഗന്നേസരെത്ത് ദേശത്തു
എത്തി, കരയിലേക്കു വലിച്ചു.
54 അവർ കപ്പലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
അവനെ അറിഞ്ഞു.
55 അവൻ ആ പ്രദേശത്തുകൂടെ ഓടി, അവൻ
ഉണ്ടെന്നു കേട്ടിടത്തു ദീനക്കാരെ
കിടക്കയിൽ ചുമക്കാൻ തുടങ്ങി.
56 ഗ്രാമങ്ങളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ
രാജ്യങ്ങളിലോ അവൻ എവിടെ
പ്രവേശിച്ചാലും അവർ രോഗികളെ
തെരുവീഥികളിൽ കിടത്തി, അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ അതിരെങ്കിലും തൊടുവാൻ
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അവനെ
തൊട്ടവർക്കെല്ലാം സൌഖ്യം വന്നു.

അധ്യായം 7

1 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽനിന്നു വന്ന
പരീശന്മാരും ചില ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടി.
2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ മലിനമായ,
അതായത് കഴുകാത്ത കൈകളാൽ അപ്പം
തിന്നുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവർ കുറ്റം കണ്ടു.
3 പരീശന്മാരും എല്ലാ യഹൂദന്മാരും കൈ
കഴുകിയല്ലാതെ മൂപ്പന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം
മുറുകെപ്പിടിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നില്ല.
4 അവർ ചന്തയിൽ നിന്നു വരുമ്പോൾ
കഴുകിയല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നില്ല.
പാനപാത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ, താമ്രപാത്രങ്ങൾ,
മേശകൾ എന്നിവയുടെ കഴുകൽ
പോലെയുള്ള മറ്റു പലതും അവർക്കു
പിടിക്കാൻ ലഭിച്ചു.
5 അപ്പോൾ പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവനോടു: നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മൂപ്പന്മാരുടെ
സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ,
കഴുകാത്ത കൈകൊണ്ടു അപ്പം തിന്നുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
6 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
കപടഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
യെശയ്യാവ് നന്നായി പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ

ജനം അധരംകൊണ്ടു എന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയം എന്നിൽനിന്നു അകന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
7 എങ്കിലും അവർ മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെ
ഉപദേശങ്ങൾക്കായി ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ആരാധിക്കുന്നു.
8 ദൈവത്തിന്റെ കല്പന മാറ്റിവെച്ചുകൊണ്ട്,
നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ പാരമ്പര്യം മുറുകെ
പിടിക്കുന്നു, പാത്രങ്ങളും പാനപാത്രങ്ങളും
കഴുകുന്നു;
9 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന
ത്യജിക്കുന്നു.
10 നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്ക; പിതാവിനെയോ
അമ്മയെയോ ശപിക്കുന്നവൻ മരിക്കട്ടെ.
11 നിങ്ങളോ: ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പനോടോ
അമ്മയോടോ: നിനക്കു എന്നാൽ പ്രയോജനം
കിട്ടുന്നതെന്തും ദാനം എന്നു പറയുന്ന
കോർബാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ; അവൻ
സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും.
12 അവന്റെ അപ്പനോ അമ്മക്കോ വേണ്ടി
ഒന്നും ചെയ്വാൻ നിങ്ങൾ അവനെ
സമ്മതിക്കുന്നില്ല;
13 നിങ്ങൾ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ
പാരമ്പര്യത്താൽ ദൈവവചനത്തെ
നിഷ്ഫലമാക്കുന്നു;
14 അവൻ എല്ലാവരെയും തന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചശേഷം അവരോടു: നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും എന്റെ വാക്കു കേട്ടു
മനസ്സിലാക്കുവിൻ.
15 ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ
അവനെ അശുദ്ധനാക്കുന്ന യാതൊന്നിനും
പുറത്തുനിന്നില്ല;
16 കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
17 അവൻ ജനത്തെ വിട്ടു വീട്ടിൽ
കടന്നപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ആ
ഉപമയെക്കുറിച്ചു അവനോടു ചോദിച്ചു.
18 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളും അങ്ങനെ
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? പുറത്തുനിന്ന്
മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന യാതൊന്നിനും
അവനെ അശുദ്ധനാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേ?
19 അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കല്ല,
വയറ്റിലേക്കാണ് കടക്കുന്നത്, എല്ലാ
മാംസങ്ങളെയും ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട്
ഡ്രാഫ്റ്റിലേക്ക് പോകുന്നു?
മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതു
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു .
21 എന്തെന്നാൽ, മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന്,
ദുഷിച്ച ചിന്തകൾ, വ്യഭിചാരങ്ങൾ,
പരസംഗം, കൊലപാതകങ്ങൾ,
22 മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, വഞ്ചന,
കാമഭ്രാന്ത്, ദുഷിച്ച കണ്ണ്, ദൈവദൂഷണം,
അഹങ്കാരം, ഭോഷത്വം.
23 ഈ തിന്മകളെല്ലാം ഉള്ളിൽ നിന്നു വന്ന്
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
24 അവൻ അവിടെനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
ടയറിന്റെയും സീദോന്റെയും അതിരുകളിൽ
ചെന്നു ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നു, ആരും
അറിയരുതു; എന്നാൽ അവനെ
മറയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
25 അശുദ്ധാത്മാവ് ബാധിച്ച ഒരു കൊച്ചു
മകളുടെ ഒരു സ്ത്രീ അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു
വന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു.
26 ആ സ്ത്രീ ഒരു ഗ്രീക്കുകാരിയായിരുന്നു,
രാഷ്ട്രമനുസരിച്ച് ഒരു സിറോഫെനിഷ്യൻ
ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽ നിന്ന്
പിശാചിനെ പുറത്താക്കണമെന്ന് അവൾ
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു.
27 യേശു അവളോടു: ആദ്യം കുട്ടികൾ
തൃപ്തരാകട്ടെ;
28 അവൾ അവനോടു: അതേ, കർത്താവേ,
എങ്കിലും മേശയ്ക്കു കീഴെ നായ്ക്കൾ
കുട്ടികളുടെ നുറുക്കുകൾ തിന്നുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
29 അവൻ അവളോടു: ഈ വാക്കു നിമിത്തം
പൊയ്ക്കൊൾക; പിശാച് നിന്റെ മകളെ
വിട്ടുപോയി.
30 അവൾ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ പിശാച്
പുറത്തു പോയതും മകൾ കട്ടിലിൽ
കിടക്കുന്നതും കണ്ടു.
31 പിന്നെയും അവൻ ടയറിന്റെയും
സീദോന്റെയും തീരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ദെക്കാപ്പൊലിസിന്റെ നടുവിലൂടെ
ഗലീലിക്കടലിൽ എത്തി.
32 അവർ ബധിരനും
സംസാരശേഷിയില്ലാത്തവനുമായ ഒരുവനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവന്റെ
മേൽ കൈ വെക്കാൻ അവർ അവനോട്
അപേക്ഷിക്കുന്നു.
33 അവൻ അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു
മാറ്റിനിർത്തി അവന്റെ ചെവിയിൽ വിരൽ
ഇട്ടു തുപ്പി അവന്റെ നാവിൽ തൊട്ടു.
34 അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി
നെടുവീർപ്പിട്ടു അവനോടു: തുറന്നുവരിക
എന്നു അർത്ഥമുള്ള എഫ്ഫത്താ എന്നു
പറഞ്ഞു.
35 ഉടനെ അവന്റെ ചെവി തുറന്നു, അവന്റെ
നാവിന്റെ ചരട് അഴിഞ്ഞു, അവൻ
വ്യക്തമായി സംസാരിച്ചു.

36 ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ
അവരോടു കല്പിച്ചു;
37 അവൻ എല്ലാം നന്നായി ചെയ്തു; ബധിരരെ
കേൾപ്പാനും ഊമകളെ സംസാരിപ്പാനും
ആക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അതിശയിച്ചുപോയി.

അധ്യായം 8

1 ആ നാളുകളിൽ പുരുഷാരം വളരെ
വലിയവരും ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നുമില്ലാതെയും
ഇരിക്കുമ്പോൾ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ
അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരോടു:
2 പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം
എന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു തിന്നാൻ
ഒന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു എനിക്കു
അവരോടു കരുണ തോന്നുന്നു.
3 ഞാൻ അവരെ ഉപവസിച്ചു അവരുടെ
വീടുകളിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചാൽ അവർ
വഴിയിൽവെച്ചു തളർന്നു വീഴും;
4 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഇവിടെ
മരുഭൂമിയിൽ ഒരു മനുഷ്യന്നു ഈ
മനുഷ്യരെ അപ്പംകൊണ്ടു
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ എവിടെനിന്നു കഴിയും?
5 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ
എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. ഏഴു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
6 അവൻ ജനത്തോടു നിലത്തിരിക്കുവാൻ
കല്പിച്ചു; അവൻ ആ ഏഴപ്പവും എടുത്തു
സ്തോത്രം ചൊല്ലി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കു
വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു. അവർ അവയെ
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു.
7 അവരുടെ പക്കൽ ഏതാനും
ചെറുമീനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
8 അങ്ങനെ അവർ തിന്നു തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച പൊട്ടിയ മാംസം ഏഴു കൊട്ട
എടുത്തു.
9 തിന്നവർ ഏകദേശം നാലായിരം
ആയിരുന്നു; അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു.
10 ഉടനെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
കപ്പലിൽ കയറി ദൽമനൂഥയുടെ
ഭാഗങ്ങളിൽ എത്തി.
11 പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, അവനെ
പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു
അടയാളം അവനോടു അന്വേഷിച്ചു
അവനോടു ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി.
12 അവൻ ആത്മാവിൽ നെടുവീർപ്പിട്ടു: ഈ
തലമുറ അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നതു
എന്തു? ഈ തലമുറയ്ക്ക് ഒരു അടയാളവും
നൽകപ്പെടുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
13 അവൻ അവരെ വിട്ടു പിന്നെയും
കപ്പലിൽ കയറി മറുകരയിലേക്കു പോയി.
14 ശിഷ്യന്മാർ അപ്പമെടുക്കാൻ മറന്നുപോയി;
കപ്പലിൽ ഒന്നിലധികം അപ്പം അവരുടെ
പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
15 അവൻ അവരോടു:
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ ; പരീശന്മാരുടെ
പുളിമാവിനെയും ഹെരോദാവിന്റെ
പുളിമാവിനെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു.
16 ഞങ്ങൾക്കു അപ്പമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്
എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
17 യേശു അതു അറിഞ്ഞിട്ടു അവരോടു:
അപ്പം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്തിനു
ന്യായവാദം ചെയ്യുന്നു? നിങ്ങൾ ഇതുവരെ
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഇനിയും കഠിനമായോ?
18 കണ്ണുണ്ടായിട്ടും കാണുന്നില്ലേ? ചെവി
ഉണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ?
19 ഞാൻ അയ്യായിരം പേർക്കു അഞ്ചപ്പം
നുറുക്കിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ എത്ര കൊട്ട
നിറയെ കഷണങ്ങൾ എടുത്തു? അവർ
അവനോടു: പന്ത്രണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
20 നാലായിരത്തിൽ ഏഴുപേരും
കഷണങ്ങൾ എത്ര കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു?
ഏഴു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
21 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
മനസ്സിലാകാത്തതു എങ്ങനെ?
22 അവൻ ബേത്സയിദയിൽ എത്തി; അവർ
ഒരു കുരുടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു അവനെ തൊടുവാൻ
അപേക്ഷിച്ചു.
23 അവൻ കുരുടനെ കൈക്കു പിടിച്ചു
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
അവൻ അവന്റെ കണ്ണിൽ തുപ്പി, അവന്റെ
മേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ, വല്ലതും കണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു.
24 അവൻ മേലോട്ടു നോക്കി: മനുഷ്യർ
നടക്കുന്നതു മരങ്ങളെപ്പോലെ ഞാൻ
കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അതിന്റെ ശേഷം അവൻ വീണ്ടും അവന്റെ
കണ്ണിന്മേൽ കൈകൾ വെച്ചു അവനെ
മുകളിലേക്ക് നോക്കി; അവൻ സുഖം
പ്രാപിച്ചു, എല്ലാവരെയും വ്യക്തമായി കണ്ടു.
26 അവൻ അവനെ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു:
പട്ടണത്തിൽ പോകരുതു, പട്ടണത്തിലുള്ള
ആരോടും പറയരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പിന്നെ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും
ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു
പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാരോടു:
മനുഷ്യർ എന്നെ ആരെന്നാണ് പറയുന്നത്
എന്നു ചോദിച്ചു.

28 അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ
സ്നാപകൻ; മറ്റു ചിലർ, പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരാൾ.
29 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്നെ ആരെന്നാണ് പറയുന്നത്? പത്രൊസ്
അവനോടു: നീ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
30 തന്നെക്കുറിച്ച് ആരോടും പറയരുതെന്ന്
അവൻ അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു.
31 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും
സഹിക്കണമെന്നും മൂപ്പന്മാരാലും
മഹാപുരോഹിതന്മാരാലും
ശാസ്ത്രിമാരാലും തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും
കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യണമെന്ന്
അവൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.
32 അവൻ ആ വാക്കു തുറന്നു പറഞ്ഞു.
പത്രൊസ് അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി.
33 അവൻ തിരിഞ്ഞു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
നോക്കി, പത്രൊസിനെ ശാസിച്ചു:
സാത്താനേ, നീ എന്റെ പിന്നാലെ പോ;
34 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
ജനത്തെയും അടുക്കൽ വിളിച്ചശേഷം
അവരോടു: ആരെങ്കിലും എന്റെ പിന്നാലെ
വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ
ത്യജിച്ചു തന്റെ കുരിശുമെടുത്ത് എന്നെ
അനുഗമിക്കട്ടെ.
35 തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ അതിനെ
കളയും; എന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും
നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ
കളഞ്ഞാൽ അവൻ അതിനെ രക്ഷിക്കും.
36 ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവൻ
നേടിയാലും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ
നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് എന്ത്
പ്രയോജനം?
37 അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ പ്രാണന്
പകരം എന്തു കൊടുക്കും?
38 ആകയാൽ വ്യഭിചാരവും പാപികളുമായ
ഈ തലമുറയിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെയും
എന്റെ വാക്കുകളെയും കുറിച്ചു ലജ്ജിച്ചാൽ;
മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ
മഹത്വത്തിൽ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരോടുകൂടെ
വരുമ്പോൾ അവനെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കും.

അധ്യായം 9

1 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ദൈവരാജ്യം
ശക്തിയോടെ വരുന്നത് കാണുവോളം
മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവരിൽ ചിലർ
ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരുണ്ട് എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
2 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് യേശു
പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി,
അവരെ തനിയെ ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവൻ അവരുടെ
മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.
3 അവന്റെ വസ്ത്രം മഞ്ഞുപോലെ വെളുത്തു
തിളങ്ങി; ഭൂമിയിലെ ഒരു മുഴുക്കാരനും
അവരെ വെളുപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.
4 മോശെയോടുകൂടെ ഏലിയാസ് അവർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ യേശുവിനോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
5 പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം
ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; നമുക്കു മൂന്നു
കൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം; ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന്
മോശയ്ക്കും ഒന്ന് ഏലിയാസിനും.
6 എന്തു പറയണമെന്ന് അവനറിയില്ല;
എന്തെന്നാൽ അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
7 അപ്പോൾ ഒരു മേഘം അവരുടെ മേൽ
നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ
പ്രിയപുത്രൻ;
8 പെട്ടെന്ന് അവർ ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ
തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ അല്ലാതെ
ആരെയും കണ്ടില്ല.
9 അവർ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ
മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ തങ്ങൾ
കണ്ടതു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ
അവരോടു കല്പിച്ചു.
10 മരിച്ചവരിൽ നിന്ന്
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതിന്റെ
അർത്ഥമെന്താണെന്ന് പരസ്പരം ചോദ്യം
ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ ആ വാക്ക്
തങ്ങളോടുതന്നെ സൂക്ഷിച്ചു.
11 അവർ അവനോടു: ഏലീയാവു ആദ്യം
വരേണം എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
12 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഏലിയാസ് ആദ്യം വന്നു എല്ലാം
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ച്, അവൻ പലതും
സഹിക്കേണ്ടി വരികയും
നിഷ്ഫലമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്ന്
എഴുതിയിരിക്കുന്നതും എങ്ങനെ?
13 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ഏലിയാസ് വന്നിരിക്കുന്നു;
14 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം
അവരുടെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നതും
ശാസ്ത്രിമാർ അവരോടു തർക്കിക്കുന്നതും
കണ്ടു.

15 ഉടനെ ജനമെല്ലാം അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ഓടിവന്നു
അവനെ വന്ദിച്ചു.
16 അവൻ ശാസ്ത്രിമാരോടു: നിങ്ങൾ
അവരോടു എന്തു ചോദിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു.
17 അതിന്നു പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുവൻ:
ഗുരോ, ഊമയായ ആത്മാവുള്ള എന്റെ
മകനെ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;
18 അവൻ അവനെ
കൊണ്ടുപോകുന്നേടത്തൊക്കെയും അവനെ
കീറിക്കളയുന്നു; അവൻ നുരയുംകൊണ്ടു
പല്ലുകടിച്ചും നശിക്കും; അവനെ
പുറത്താക്കുവാൻ ഞാൻ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു; അവർക്കും
കഴിഞ്ഞില്ല.
19 അവൻ അവനോടു: വിശ്വാസമില്ലാത്ത
തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും? എത്രകാലം
ഞാൻ നിന്നെ സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ.
20 അവർ അവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അവനെ കണ്ട ഉടനെ
ആത്മാവു അവനെ കടിച്ചുകീറി; അവൻ
നിലത്തു വീണു നുരയും പതയും വന്നു.
21 അവൻ തന്റെ അപ്പനോടു: ഇതു അവന്നു
വന്നിട്ട് എത്ര കാലമായി? അവൻ പറഞ്ഞു:
ഒരു കുട്ടിയുടേത്.
22 അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
പലപ്പോഴും തീയിലും വെള്ളത്തിലും
ഇട്ടുകളഞ്ഞു; എങ്കിലും നിനക്കു വല്ലതും
ചെയ്വാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു
മനസ്സലിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ.
23 യേശു അവനോടു: നിനക്കു
വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
എല്ലാം കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
24 ഉടനെ കുട്ടിയുടെ അപ്പൻ നിലവിളിച്ചു:
കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ
അവിശ്വാസത്തെ സഹായിക്കേണമേ.
25 ജനം ഒന്നിച്ചുകൂടി വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ
യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു:
ഊമനും ബധിരനുമായ ആത്മാവേ, ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു; ഇവനെ
വിട്ടുപോക; ഇനി അവനിൽ കടക്കരുത്.
26 ആത്മാവു നിലവിളിച്ചു അവനെ
വേദനിപ്പിച്ചു, അവനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു;
അവൻ മരിച്ചവനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു;
അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു പലരും പറഞ്ഞു.
27 യേശു അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു
എഴുന്നേല്പിച്ചു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു.
28 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
സ്വകാര്യമായി അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
അവനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
29 അവൻ അവരോടു: പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും
ഉപവാസംകൊണ്ടും അല്ലാതെ
മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഈ ജാതി
പുറപ്പെടുവിക്കയില്ല.
30 അവർ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഗലീലിയിൽകൂടി കടന്നു; അത് ആരും
അറിയരുതെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.
31 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു
അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ
അവനെ കൊല്ലും; കൊന്നശേഷം അവൻ
മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.
32 അവർ ആ വാക്കു ഗ്രഹിച്ചില്ല; അവനോടു
ചോദിപ്പാൻ ഭയപ്പെട്ടു.
33 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി, വീട്ടിൽ
ഇരുന്നു അവരോടു: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു
തമ്മിൽ തർക്കിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
34 എന്നാൽ അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു.
35 അവൻ ഇരുന്നു പന്തിരുവരെയും വിളിച്ചു
അവരോടു: ഒരുത്തൻ ഒന്നാമനാകുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ എല്ലാവരിലും
അവസാനവും എല്ലാവരുടെയും ദാസനും
ആകും.
36 അവൻ ഒരു കുട്ടിയെ എടുത്ത് അവരുടെ
നടുവിൽ നിർത്തി, അവനെ കൈകളിൽ
എടുത്ത് അവരോട് പറഞ്ഞു
37 ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളിൽ ഒന്നിനെ
എന്റെ നാമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെയല്ല, എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.
38 യോഹന്നാൻ അവനോടു: ഗുരോ,
ഒരുത്തൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു; അവൻ
ഞങ്ങളെ അനുഗമിച്ചില്ല; അവൻ ഞങ്ങളെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
വിലക്കി എന്നു പറഞ്ഞു.
39 അതിന്നു യേശു: അവനെ വിലക്കരുതു;
എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു അത്ഭുതം ചെയ്വാനും
എന്നെക്കുറിച്ചു നിസ്സാരമായി
ദുഷിക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒരു മനുഷ്യനും
ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
40 നമുക്കു എതിരല്ലാത്തവൻ നമ്മുടെ
ഭാഗത്താണ്.
41 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവരാകയാൽ
ആരെങ്കിലും എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ തന്നാൽ
അവന്റെ പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
42 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ
ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ ആരെങ്കിലും

ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അവന്റെ കഴുത്തിൽ
ഒരു തിരികല്ല് തൂക്കി അവനെ കടലിൽ
എറിയുന്നതാണ് അവന്നു നല്ലത്.
43 നിന്റെ കൈ നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക; രണ്ടു
കൈകളുള്ളവനായി ഒരിക്കലും കെടാത്ത
തീയിൽ നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ
അംഗഹീനനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു
നിനക്കു നല്ലത്.
44 അവരുടെ പുഴു ചാകാതെയും തീ
കെടുത്താതെയും ഇരിക്കുന്നു.
45 നിന്റെ കാൽ നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക; രണ്ടു
കാലുള്ളവനായി ഒരിക്കലും കെടാത്ത
തീയിൽ നരകത്തിൽ
എറിയപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ ജീവിതത്തിൽ
നിന്നുപോകുന്നതു നിനക്കു നല്ലത്.
46 അവരുടെ പുഴു ചാകാതെയും തീ
കെടുത്താതെയും ഇരിക്കുന്നു.
47 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ പറിച്ചുകളക; രണ്ടു
കണ്ണുള്ളവനായി നരകാഗ്നിയിൽ
എറിയപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ, ഒറ്റക്കണ്ണനായി
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു
നല്ലത്.
48 അവരുടെ പുഴു ചാകാതെയും തീ
കെടുത്താതെയും ഇരിക്കുന്നു.
49 ഓരോരുത്തൻ തീയിൽ ഉപ്പിടും; ഓരോ
യാഗവും ഉപ്പുവെള്ളം ആയിരിക്കും.
50 ഉപ്പ് നല്ലതു തന്നെ; ഉപ്പിന് ഉപ്പുരസം
നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്തിന്
രുചിവരുത്തും? നിങ്ങളിൽ ഉപ്പ്
ഉണ്ടായിരിക്കുക, പരസ്പരം സമാധാനം
പുലർത്തുക.

അധ്യായം 10

1 അവൻ അവിടെനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള യെഹൂദ്യദേശത്തു
എത്തി; ജനം പിന്നെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; പതിവുപോലെ അവൻ അവരെ
വീണ്ടും പഠിപ്പിച്ചു.
2 പരീശന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു പുരുഷന്നു
വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവനെ
പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നു.
3 അവൻ അവരോടു: മോശെ നിങ്ങളോടു
എന്തു കല്പിച്ചു?
4 അവർ പറഞ്ഞു: വിവാഹമോചനപത്രം
എഴുതാനും അവളെ ഉപേക്ഷിക്കാനും മോശ
സഹിച്ചു.
5 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം
അവൻ ഈ പ്രമാണം നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
6 എന്നാൽ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ
ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി
സൃഷ്ടിച്ചു.
7 ഇതു നിമിത്തം പുരുഷൻ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും;
8 അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു ദേഹമായിരിക്കും;
അങ്ങനെ അവർ ഇനി രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ.
9 ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ
മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു.
10 വീട്ടിൽവെച്ചു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതേ
കാര്യം വീണ്ടും അവനോടു ചോദിച്ചു.
11 അവൻ അവരോടു: ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
മറ്റൊരുവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ
അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
12 ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തനെ വിവാഹം
കഴിച്ചാൽ അവൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.
13 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു അവർ
ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവരെ
കൊണ്ടുവന്നവരെ ശാസിച്ചു.
14 യേശു അതു കണ്ടിട്ടു വളരെ കോപിച്ചു
അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ വിലക്കരുതു;
ദൈവരാജ്യം അങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
15 ദൈവരാജ്യം ശിശുവിനെപ്പോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ അതിൽ കടക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
16 അവൻ അവരെ കൈകളിൽ എടുത്ത്
അവരുടെമേൽ കൈകൾ വെച്ച്
അനുഗ്രഹിച്ചു.
17 അവൻ വഴിക്കു പോയപ്പോൾ ഒരുത്തൻ
ഓടിവന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ മുട്ടുകുത്തി:
നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവൻ
അവകാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചു.
18 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ നല്ലവൻ
എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ഒരുവനല്ലാതെ
നല്ലവൻ ആരുമില്ല, അതായത് ദൈവം.
19 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്, കൊല്ലരുത്,
മോഷ്ടിക്കരുത്, കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്,
വഞ്ചിക്കരുത്, നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നീ
കൽപ്പനകൾ നീ അറിയുന്നു.
20 അവൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഇതെല്ലാം
ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ ആചരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

21 യേശു അവനെ കണ്ടു അവനോടു: ഒരു
കുറവു നിനക്കുണ്ടു; പോയി
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു
കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു
നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു കുരിശു
എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക. എന്നെ പിന്തുടരുക.
22 അവൻ ആ വാക്കു കേട്ടു ദുഃഖിച്ചു, വളരെ
സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ദുഃഖിച്ചു പോയി.
23 യേശു ചുറ്റും നോക്കി ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞു: സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസമാണ്!
24 അവന്റെ വാക്കുകളിൽ ശിഷ്യന്മാർ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം
പറഞ്ഞു: മക്കളേ, സമ്പത്തിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവർക്കു ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം!
25 ധനികൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകം
സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതാണ്.
26 അപ്പോൾ അവർ വിസ്മയിച്ചു: അപ്പോൾ
ആർക്കു രക്ഷ ലഭിക്കും?
27 യേശു അവരെ നോക്കി: മനുഷ്യർക്കു
അതു അസാദ്ധ്യം, ദൈവത്തിനല്ല;
28 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവനോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: ഇതാ, ഞങ്ങൾ എല്ലാം
ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു.
29 അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
എന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും
നിമിത്തം വീടിനെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരിമാരെയോ
പിതാവിനെയോ അമ്മയെയോ ഭാര്യയെയോ
മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടുപോയ
ആരും ഇല്ല. ,
30 എന്നാൽ ഈ കാലത്ത് അയാൾക്ക്
നൂറിരട്ടി വീടുകൾ, സഹോദരങ്ങൾ,
സഹോദരിമാർ, അമ്മമാർ, കുട്ടികൾ, ഭൂമി
എന്നിങ്ങനെ പീഡനങ്ങളോടെ ലഭിക്കും.
വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനും.
31 എന്നാൽ മുമ്പന്മാർ പലരും പിമ്പന്മാരും;
അവസാനത്തേതും.
32 അവർ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ
ആയിരുന്നു; യേശു അവർക്കു മുമ്പായി
നടന്നു; അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; പിന്നാലെ
ചെന്നപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെട്ടു. പിന്നെ അവൻ
പന്തിരുവരെയും കൂട്ടി തനിക്കു
സംഭവിക്കേണ്ടതു അവരോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
33 ഇതാ , ഞങ്ങൾ യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രനെ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
അവർ അവനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു
ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും.
34 അവർ അവനെ പരിഹസിക്കുകയും
ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കുകയും തുപ്പുകയും
കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; മൂന്നാം ദിവസം
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.
35 സെബെദിയുടെ പുത്രന്മാരായ
യാക്കോബും യോഹന്നാനും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നീ ഞങ്ങൾക്കു
ചെയ്തു തരേണം എന്നു ഞങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?
37 അവർ അവനോടു: നിന്റെ മഹത്വത്തിൽ
ഞങ്ങൾ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും മറ്റേയാൾ
ഇടത്തും ഇരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
38 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ചോദിക്കുന്നതു എന്തെന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം
നിങ്ങൾക്കു കുടിക്കാമോ? ഞാൻ
സ്വീകരിക്കുന്ന സ്നാനത്താൽ സ്നാനം
ഏൽക്കണമോ?
39 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു കഴിയും
എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടുഞാൻ
കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കും;
ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്നാനത്താൽ നിങ്ങളും
സ്നാനം ഏൽക്കപ്പെടും.
40 എന്നാൽ എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും
ഇരിക്കുന്നതു കൊടുക്കുന്നതു എന്റേതല്ല;
എന്നാൽ അത് ആർക്കുവേണ്ടി
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു
കൊടുക്കും.
41 പത്തുപേർ അതു കേട്ടപ്പോൾ
യാക്കോബിനോടും യോഹന്നാനോടും
വളരെ നീരസം തോന്നിത്തുടങ്ങി.
42 യേശു അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതികളുടെ മേൽ
ഭരിക്കുന്നവർ അവരുടെമേൽ കർത്തൃത്വം
നടത്തുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
അവരുടെ വലിയവർ അവരുടെമേൽ
അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു.
43 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ
ആയിരിക്കരുത്; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ
ആകുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കും.
44 നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും പ്രധാനി
ആകുന്നവൻ എല്ലാവരുടെയും ദാസൻ
ആയിരിക്കേണം.
45 മനുഷ്യപുത്രൻ പോലും
ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും

അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ
മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നിരിക്കുന്നു.
46 അവർ യെരീഹോവിൽ എത്തി; അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയൊരു
കൂട്ടത്തോടുംകൂടെ യെരീഹോവിൽ നിന്നു
പോകുമ്പോൾ തിമായിസിന്റെ മകനായ
അന്ധനായ ബർത്തിമേയുസ്
പെരുവഴിയരികെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചു.
47 അവൻ നസറായനായ യേശു എന്നു
കേട്ടിട്ടു: യേശുവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചുതുടങ്ങി.
48 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ: ദാവീദിന്റെ
പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു ഏറ്റവും അധികം നിലവിളിച്ചു.
49 യേശു നിന്നുകൊണ്ടു അവനെ
വിളിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ അന്ധനെ
വിളിച്ചു: സുഖമായിരിക്കൂ, എഴുന്നേൽക്കൂ;
അവൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നു.
50 അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു
എഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു നീ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു . അന്ധൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞു.
52 യേശു അവനോടു: പൊയ്ക്കൊൾക;
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഉടനെ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, വഴിയിൽ
യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.

അധ്യായം 11

1 അവർ യെരൂശലേമിൽ ഒലീവ്
പർവ്വതത്തിലെ ബേത്ത്ഫാഗിലേക്കും
ബേഥാന്യയിലേക്കും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു.
2 അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ
എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകുവിൻ;
അവനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ.
3 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: നിങ്ങൾ ഇതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു? കർത്താവിന്നു അവനെ
ആവശ്യമുണ്ടു എന്നു പറക; ഉടനെ അവനെ
അയക്കും.
4 അവർ പോയി, രണ്ടു വഴികൾ
കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു പുറത്തു
വാതിൽക്കൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന
കഴുതക്കുട്ടിയെ കണ്ടു. അവർ അവനെ
വിട്ടയച്ചു.
5 അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ അവരോടു:
കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു?
6 യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു
പറഞ്ഞു; അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു.
7 അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
അവന്റെ മേൽ ഇട്ടു; അവൻ അവന്റെമേൽ
ഇരുന്നു.
8 പലരും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വഴിയിൽ
വിരിച്ചു; മറ്റുചിലർ മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ
വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി.
9 മുമ്പും പിമ്പും പോയവർ: ഹോസാന എന്നു
നിലവിളിച്ചു. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.
10 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന
നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ രാജ്യം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ: അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോസാനയും.
11 യേശു യെരൂശലേമിലും
ദൈവാലയത്തിലും പ്രവേശിച്ചു; അവൻ
എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കി, സന്ധ്യയായപ്പോൾ
അവൻ പന്തിരുവരുമായി
ബേഥാന്യയിലേക്കു പോയി.
12 പിറ്റെന്നാൾ അവർ ബേഥാന്യയിൽ നിന്നു
വന്നപ്പോൾ അവന്നു വിശന്നു.
13 അവൻ ദൂരെ ഇലകളുള്ള ഒരു അത്തിമരം
കണ്ടു, അതിൽ വല്ലതും കിട്ടുമെങ്കിൽ
അവൻ വന്നു; അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ
കാലമായിരുന്നില്ലല്ലോ.
14 യേശു അതിന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആരും ഇനിമേൽ എന്നേക്കും നിന്റെ ഫലം
തിന്നരുതു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടു.
15 അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തി; യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വിൽക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കാൻ തുടങ്ങി;
നാണയമാറ്റക്കാരുടെ മേശകളും പ്രാവു
വിൽക്കുന്നവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളും
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു.
16 ആരും ദേവാലയത്തിലൂടെ ഒരു പാത്രവും
കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതിക്കില്ല.
17 അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എന്റെ
ആലയം സകലജാതികൾക്കും
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളോ
അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി.
18 ശാസ്ത്രിമാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
അതു കേട്ടു അവനെ എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കും
എന്നു അന്വേഷിച്ചു;
19 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവൻ
നഗരത്തിനു പുറത്തേക്കു പോയി.
20 രാവിലെ, അവർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ,
അത്തിമരം വേരുകളിൽ നിന്ന് ഉണങ്ങുന്നത്
കണ്ടു.
21 പത്രൊസ് അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ
വിളിച്ചു: ഗുരോ, ഇതാ, നീ ശപിച്ച അത്തി
ഉണങ്ങിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു.

22 യേശു അവരോടു: ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ആരെങ്കിലും ഈ പർവതത്തോട്: നീ നീങ്ങി
കടലിൽ എറിയുക; അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സംശയിക്കാതെ അവൻ പറയുന്നതു
സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കും. അവൻ
പറയുന്നതെന്തും അവന് ഉണ്ടായിരിക്കും.
24 ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവ ലഭിക്കും എന്നു
വിശ്വസിക്കുവിൻ;
25 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവും
നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾക്കു ആർക്കെങ്കിലും എതിരെ
എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുവിൻ.
26 നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവും
നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കുകയില്ല.
27 അവർ പിന്നെയും യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നു; അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
നടക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.
28 നീ എന്ത് അധികാരത്താൽ ഇതു ചെയ്യുന്നു?
ഇതു ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു ആരാണ് ഈ
അധികാരം തന്നത്?
29 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കും,
എനിക്ക് ഉത്തരം നൽകാം;
30 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നോ മനുഷ്യരുടേതോ? എനിക്ക് മറുപടി
നൽകൂ.
31 അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ;
പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു അവൻ
ചോദിക്കും.
32 എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നും എന്നു
പറഞ്ഞാലോ; അവർ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു;
യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു
എന്നു എല്ലാവരും കരുതി.
33 അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
പറയാനാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു
എന്തധികാരത്താൽ ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു
എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല.

അധ്യായം 12

1 അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോടു
സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുപിടിപ്പിച്ച്, അതിനു
ചുറ്റും വേലി കെട്ടി, വീഞ്ഞിന് ഒരു സ്ഥലം
കുഴിച്ചു, ഒരു ഗോപുരം പണിതു, അത്
കൃഷിക്കാർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്ത്
ദൂരദേശത്തേക്ക് പോയി.
2 കാലമായപ്പോൾ അവൻ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഫലം
കുടിയാന്മാരിൽ നിന്നു വാങ്ങേണ്ടതിന്നു
ഒരു ദാസനെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു.
3 അവർ അവനെ പിടിച്ചു അടിച്ചു വെറുതെ
പറഞ്ഞയച്ചു.
4 പിന്നെയും അവൻ മറ്റൊരു ദാസനെ
അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവർ
അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു തലയിൽ
മുറിവേല്പിച്ചു, ലജ്ജാകരമായി അവനെ
അയച്ചു.
5 പിന്നെയും അവൻ മറ്റൊരുത്തനെ അയച്ചു;
അവർ അവനെയും മറ്റു പലരെയും കൊന്നു;
ചിലരെ അടിക്കുന്നു, ചിലരെ കൊല്ലുന്നു.
6 തന്റെ പ്രിയതമനായ ഒരു
മകനുണ്ടായിരിക്കെ അവൻ അവനെയും
അവസാനം അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു:
അവർ എന്റെ മകനെ ബഹുമാനിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
7 എന്നാൽ ആ കൃഷിക്കാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:
ഇവനാണ് അവകാശി; വരൂ, നമുക്ക് അവനെ
കൊല്ലാം, അനന്തരാവകാശം
നമുക്കായിരിക്കും.
8 അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു
തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി.
9 ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
യജമാനൻ എന്തു ചെയ്യും? അവൻ വന്നു
കുടിയാന്മാരെ നശിപ്പിക്കും;
മുന്തിരിത്തോട്ടം മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കും.
10 നിങ്ങൾ ഈ തിരുവെഴുത്ത് വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
പണിയുന്നവർ നിരസിച്ച കല്ല് മൂലയുടെ
തലയായിരിക്കുന്നു.
11 ഇതു കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി
ആയിരുന്നു, അതു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
അത്ഭുതമായിരിക്കുന്നുവോ?
12 അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ നോക്കി;
എന്നാൽ അവൻ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉപമ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു ജനത്തെ
ഭയപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ വിട്ടു പോയി.
13 അവന്റെ വാക്കുകളിൽ അവനെ
പിടിക്കാൻ അവർ പരീശന്മാരിലും
ഹെരോദ്യരിലും ചിലരെ അവന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു.
14 അവർ വന്നപ്പോൾ അവർ അവനോടു:
ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ആരെയും
ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം;
സീസറിനുള്ള ആദരാഞ്ജലി, അല്ലേ?

15 ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുമോ,
കൊടുക്കാതിരിക്കുമോ? അവൻ അവരുടെ
കാപട്യത്തെ അറിഞ്ഞു അവരോടുനിങ്ങൾ
എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? ഒരു
പൈസ കൊണ്ടുവരൂ, ഞാൻ അത് കാണട്ടെ.
16 അവർ അതു കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ
അവരോടു: ഈ ചിത്രവും മേലെഴുത്തും
ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ
അവനോടു: സീസറിന്റേതു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 യേശു അവരോടു: സീസർക്കുള്ളതു
സീസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു
ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ അവനെ കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന
സദൂക്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവർ
അവനോടു ചോദിച്ചു:
19 ഗുരോ, മോശെ ഞങ്ങൾക്ക് എഴുതി:
ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ച് അവന്റെ
ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മക്കളില്ലാതെ പോയാൽ
അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാര്യയെ
പരിഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ സഹോദരന്നു
സന്തതിയെ ഉളവാക്കണം.
20 ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു,
മരിക്കുമ്പോൾ സന്തതി ശേഷിച്ചില്ല.
21 രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ പിടിച്ചു,
സന്തതിയെ അവശേഷിപ്പിച്ചില്ല; മൂന്നാമനും
അങ്ങനെതന്നെ.
22 ഏഴുപേർക്കും അവളെ കിട്ടി; സന്തതി
ശേഷിച്ചില്ല; ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു.
23 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ അവൾ
അവരിൽ ആരുടെ ഭാര്യയായിരിക്കും?
ഏഴുപേർക്കും അവൾ ഭാര്യയായിരുന്നു.
24 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളും ദൈവത്തിന്റെ
ശക്തിയും അറിയായ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
തെറ്റിപ്പോകുന്നില്ലയോ?
25 അവർ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ അവർ
വിവാഹം കഴിക്കുകയോ വിവാഹം
കഴിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആകുന്നു.
26 മരിച്ചവരെ തൊടുമ്പോൾ അവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു: ഞാൻ
അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും
ആകുന്നു എന്നു ദൈവം
മുൾപടർപ്പിൽവെച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞതു
നിങ്ങൾ മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ
വായിച്ചിട്ടില്ലേ? ?
27 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; ആകയാൽ
നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു.
28 ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ വന്നു, അവർ
തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്നതു കേട്ടു, അവൻ
അവരോടു നന്നായി ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു
മനസ്സിലാക്കി അവനോടു: എല്ലാറ്റിലും
ഒന്നാമത്തെ കല്പന ഏതാണ് എന്നു ചോദിച്ചു.
29 യേശു അവനോടു: എല്ലാ കല്പനകളിലും
ഒന്നാമത്തേത്: യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക;
നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക
കർത്താവാണ്.
30 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും
കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം; ഇതാകുന്നു
ഒന്നാമത്തെ കല്പന.
31 രണ്ടാമത്തേത് ഇങ്ങനെയാണ്:
നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും
സ്നേഹിക്കണം. ഇതിലും വലിയ മറ്റൊരു
കല്പനയില്ല.
32 ശാസ്ത്രി അവനോടു: ശരി, ഗുരോ, നീ
സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ദൈവം
ഏകനല്ലോ; അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല.
33 പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണബുദ്ധിയോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ അവനെ
സ്നേഹിക്കുന്നതും തന്നെപ്പോലെ തന്റെ
അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും എല്ലാ
ഹോമയാഗങ്ങളെയും യാഗങ്ങളെയുംകാളും
ശ്രേഷ്ഠമാണ്.
34 അവൻ വിവേകത്തോടെ ഉത്തരം
പറയുന്നതു കണ്ടിട്ടു യേശു അവനോടു: നീ
ദൈവരാജ്യത്തോടു അകന്നവനല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം ആരും അവനോട്
ഒന്നും ചോദിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.
35 അതിന്നു യേശു: അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ:
ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു
ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
36 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠമാക്കുവോളം എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു യഹോവ
എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു
എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദാവീദ് തന്നേ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
37 ആകയാൽ ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ്
എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അവൻ
എവിടെനിന്നു അവന്റെ മകൻ?
സാധാരണക്കാർ സന്തോഷത്തോടെ
അവനെ കേട്ടു.
38 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു
പറഞ്ഞു: നീണ്ട വസ്ത്രം ധരിച്ച്

ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ വന്ദനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന
ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിക്കുക.
39 സിനഗോഗുകളിലെ പ്രധാന
ഇരിപ്പിടങ്ങളും വിരുന്നുകളിലെ ഏറ്റവും
മുകളിലത്തെ മുറികളും.
40 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ
വിഴുങ്ങുകയും, ഉപായത്തിനായി
ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;
അവർക്ക് വലിയ ശിക്ഷ ലഭിക്കും.
41 യേശു ഭണ്ഡാരത്തിന് എതിരെ ഇരുന്നു,
ജനം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നത് കണ്ടു;
ധനികരായ പലരും പലതും ഇട്ടു.
42 അപ്പോൾ ഒരു ദരിദ്രയായ വിധവ വന്നു,
അവൾ രണ്ടു കാശ് എറിഞ്ഞു.
43 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട എല്ലാവരേക്കാളും ഈ
ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
44 അവർ ചെയ്യതൊക്കെയും തങ്ങളുടെ
സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു ഇട്ടു; എന്നാൽ തന്റെ
ദരിദ്രയായ അവൾ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
തന്റെ ജീവനുള്ളതു ഒക്കെയും ഇട്ടു.

അധ്യായം 13

1 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവൻ
അവനോടു: ഗുരോ, ഇവിടെ ഏതുതരം
കല്ലുകളും കെട്ടിടങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു നോക്കൂ
എന്നു പറഞ്ഞു.
2 യേശു അവനോടു: ഈ വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ
കാണുന്നുവോ? ഒരു കല്ലിന്മേൽ മറ്റൊന്നായി
അവശേഷിക്കുകയില്ല;
3 അവൻ ദേവാലയത്തിന്നു നേരെ
ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസും
യാക്കോബും യോഹന്നാനും ആൻഡ്രൂവും
അവനോട് സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു:
4 പറയൂ, ഇവ എപ്പോൾ സംഭവിക്കും?
ഇതൊക്കെയും നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ
എന്തൊരു അടയാളം ഉണ്ടാകും?
5 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി:
ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
6 ഞാൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പലരും എന്റെ നാമത്തിൽ
വരും; പലരെയും വഞ്ചിക്കും.
7 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധങ്ങളുടെ
കിംവദന്തികളെയും കുറിച്ചു
കേൾക്കുമ്പോൾ പരിഭ്രമിക്കേണ്ടാ; എങ്കിലും
അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല.
8 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും
എതിർക്കും; വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ
ഭൂകമ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; ക്ഷാമവും
കഷ്ടപ്പാടുകളും ഉണ്ടാകും; ഇവ ദുഃഖങ്ങളുടെ
തുടക്കമാകുന്നു.
9 എന്നാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
സിനഗോഗുകളിൽവെച്ചു നിങ്ങളെ
അടിക്കും; എന്റെ നിമിത്തം
ഭരണാധികാരികളുടെയും
രാജാക്കന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ
അവർക്കെതിരെ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
കൊണ്ടുവരും.
10 സുവിശേഷം ആദ്യം എല്ലാ
ജനതകളുടെയും ഇടയിൽ
പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം.
11 എന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ നടത്തി
ഏല്പിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ എന്ത്
സംസാരിക്കും എന്ന് മുൻകൂട്ടി ചിന്തിക്കരുത്,
മുൻകൂട്ടി ആലോചിക്കരുത്; എന്നാൽ ആ
നാഴികയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്
നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുക; പരിശുദ്ധാത്മാവ്.
12 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ
മകനെയും മരണത്തിന് ഏല്പിക്കും; മക്കൾ
മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു
അവരെ കൊല്ലും.
13 എന്റെ നാമം നിമിത്തം നിങ്ങൾ
സകലമനുഷ്യരാലും വെറുക്കപ്പെടും;
അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ
രക്ഷിക്കപ്പെടും.
14 എന്നാൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ
ശൂന്യമാക്കൽ എന്ന മ്ളേച്ഛത,
പാടില്ലാത്തിടത്ത് നിൽക്കുന്നത് നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ (വായിക്കുന്നവൻ
മനസ്സിലാക്കട്ടെ) യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ
മലകളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ.
15 വീടിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിൽ
ഇറങ്ങുകയോ വീട്ടിൽ നിന്ന് സാധനം
എടുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.
16 വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ വസ്ത്രം
എടുക്കാൻ മടങ്ങിവരരുത്.
17 എന്നാൽ ആ നാളുകളിൽ
ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിക്കുന്നവർക്കും
അയ്യോ കഷ്ടം!
18 നിങ്ങളുടെ പലായനം ശീതകാലത്ത്
ആവാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക.
19 ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം
മുതൽ ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും
ഉണ്ടാകാത്തതുമായ കഷ്ടത ആ
ദിവസങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകും.
20 കർത്താവ് ആ ദിവസങ്ങൾ ചുരുക്കി
എന്നല്ലാതെ ഒരു ജഡവും
രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല;

21 അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: ഇതാ,
ക്രിസ്തു ഇതാ; അല്ലെങ്കിൽ, ഇതാ, അവൻ
അവിടെയുണ്ട്; അവനെ വിശ്വസിക്കരുത്:
22 കള്ളക്രിസ്തുമാരും കള്ളപ്രവാചകന്മാരും
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും, സാധ്യമെങ്കിൽ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലും
വശീകരിക്കാൻ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും.
23 നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഇതാ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു എല്ലാം മുൻകൂട്ടി
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
24 എന്നാൽ ആ നാളുകളിൽ, ആ
കഷ്ടതയ്ക്കുശേഷം, സൂര്യൻ
ഇരുണ്ടുപോകും, ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം
നൽകുകയില്ല.
25 ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴും;
ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകും.
26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ
ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടുംകൂടെ
മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും.
27 അനന്തരം അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു ഭൂമിയുടെ അറുതിമുതൽ
ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെ നാലു
ദിക്കുകളിൽനിന്നും തന്റെ വൃതന്മാരെ
കൂട്ടിവരുത്തും.
28 ഇപ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ഉപമ
പഠിക്കുക; അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി
ഇലകൾ പൊഴിക്കുമ്പോൾ വേനൽ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു.
29 അതുപോലെ നിങ്ങളും ഇതു
സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, അതു
അടുത്തു, വാതിൽക്കൽ തന്നേ എന്നു
അറിയുവിൻ.
30 ഇതൊക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ
തലമുറ കടന്നുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
31 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.
32 ആ നാളും ആ നാഴികയും ആരും
അറിയുന്നില്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും
പുത്രനുമില്ല, പിതാവല്ലാതെ.
33 നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, ഉണർന്നു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊൾവിൻ; സമയം
എപ്പോഴാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ.
34 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ വീടുവിട്ടിറങ്ങി,
തന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കും ഓരോരുത്തർക്കും
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കും അധികാരം
കൊടുത്തു, കാവൽക്കാരനോട്
കാവൽനിൽക്കാൻ കല്പിച്ച ദൂരയാത്രയുള്ള
ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്.
35 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ; വൈകുന്നേരമോ
അർദ്ധരാത്രിയിലോ കോഴി കൂവുമ്പോഴോ
പ്രഭാതത്തിലോ വീട്ടുടമസ്ഥൻ എപ്പോൾ
വരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.
36 അവൻ പെട്ടെന്ന് വന്നാൽ നിങ്ങൾ
ഉറങ്ങുന്നത് കാണാതിരിക്കാൻ.
37 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു
എല്ലാവരോടും പറയുന്നു:
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

അധ്യായം 14

1 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെയും പെരുനാൾ ആയിരുന്നു;
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവനെ തന്ത്രപൂർവം കൊണ്ടുപോയി
കൊല്ലേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചു.
2 എന്നാൽ ജനത്തിന്റെ ബഹളം
ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ അരുത്
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
3 ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ
വളരെ വിലയേറിയ മുള്ളൻ തൈലമുള്ള
ഒരു വെങ്കലപ്പെട്ടിയുമായി വന്നു. അവൾ
പെട്ടി തകർത്ത് അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു.
4 ചിലർ ഉള്ളിൽ കോപിച്ചു: ഈ തൈലം
പാഴാക്കിയത് എന്തിന് എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അത് മുന്നൂറിലധികം പെൻസിനു വിറ്റ്
ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നു. അവർ
അവൾക്കെതിരെ പിറുപിറുത്തു.
6 യേശു പറഞ്ഞു: അവളെ വെറുതെ വിടൂ;
എന്തിനാ അവളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത്?
അവൾ എന്നിൽ ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തു.
7 ദരിദ്രർ എല്ലായ്പോഴും
നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്; നിങ്ങൾക്ക്
ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അവർക്കു നന്മ ചെയ്യാം;
ഞാനോ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളുടെ കൂടെ
ഇല്ല.
8 അവൾ തന്നാൽ കഴിയുന്നത് ചെയ്തു: എന്റെ
ശരീരം അടക്കം ചെയ്യാൻ അവൾ മുൻകൂട്ടി
വന്നിരിക്കുന്നു.
9 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ഈ സുവിശേഷം ലോകമെമ്പാടും എവിടെ
പ്രസംഗിക്കപ്പെടും, ഇതും അവളുടെ
സ്മരണയ്ക്കായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടും.
10 പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ യൂദാസ്
ഈസ്കരിയോത്ത് അവനെ
മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കു
കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു.
11 അവർ അതു കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു,
അവനു പണം തരാമെന്നു വാക്കു കൊടുത്തു.

അവനെ എങ്ങനെ സൗകര്യപൂർവ്വം
ഒറ്റിക്കൊടുക്കാമെന്ന് അവൻ അന്വേഷിച്ചു.
12 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം
ദിവസം പെസഹ അറുക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ പോയി നീ
പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കുവാൻ നീ എവിടെ
എന്നു ചോദിച്ചു.
13 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ
അയച്ചു അവരോടു: നിങ്ങൾ
പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുവിൻ; അവിടെ ഒരു
കുടം വെള്ളം ചുമക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ
നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും; അവനെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അവൻ എവിടെ ചെന്നാലും
വീട്ടുടമസ്ഥനോടു: ഞാൻ എന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പെസഹ കഴിക്കേണ്ട
അതിഥിമുറി എവിടെ എന്നു ഗുരു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറയുക.
15 അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ
മാളികമുറി കാണിച്ചുതരും;
16 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
പട്ടണത്തിൽ വന്നു, അവൻ തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു, അവർ പെസഹ
ഒരുക്കി.
17 വൈകുന്നേരം അവൻ
പന്തിരുവരോടുകൂടെ വന്നു.
18 അവർ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു
പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ എന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കും.
19 അവർ ദുഃഖിച്ചു, അവനോടു: ഞാനോ?
മറ്റൊരാൾ: ഞാനോ?
20 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടുകൂടെ
താലത്തിൽ മുക്കുന്നു.
21 മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ
പോകുന്നു സത്യം; എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു അയ്യോ കഷ്ടം!
ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ
നന്നായിരുന്നു.
22 അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
യേശു അപ്പമെടുത്ത് വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
അവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കൂ; ഇത് എന്റെ ശരീരമാണ്.
23 അവൻ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം
ചെയ്തശേഷം അവർക്കും കൊടുത്തു;
എല്ലാവരും അതിൽ നിന്നു കുടിച്ചു.
24 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇത്
അനേകർക്കുവേണ്ടി ചൊരിയപ്പെടുന്ന
പുതിയ നിയമത്തിലെ എന്റെ രക്തമാണ്.
25 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ദൈവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കുന്ന
ദിവസം വരെ ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ
ഫലം ഇനി കുടിക്കുകയില്ല.
26 ഒരു കീർത്തനം ആലപിച്ചശേഷം അവർ
ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി.
27 യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ നിമിത്തം
ഇടറിപ്പോകും; ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും,
ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
28 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലിയിലേക്കു
പോകും.
29 പത്രൊസ് അവനോടു: എല്ലാവരും
ഇടറിപ്പോയാലും ഞാൻ ചെയ്യില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
30 യേശു അവനോടു: സത്യമായി ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു, ഈ ദിവസം, ഈ
രാത്രിയിൽ, കോഴി രണ്ടു പ്രാവശ്യം
കൂകുംമുമ്പേ, നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ
തള്ളിപ്പറയും.
31 എന്നാൽ അവൻ കൂടുതൽ ശക്തമായി
പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിന്നെ ഒരു
തരത്തിലും നിഷേധിക്കുകയില്ല.
അതുപോലെ അവരെല്ലാം പറഞ്ഞു.
32 അവർ ഗെത്ത്ശെമന എന്നു പേരുള്ള ഒരു
സ്ഥലത്ത് എത്തി; അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോട്: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അവൻ പത്രോസിനെയും
യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി;
34 പിന്നെ അവരോടു: എന്റെ ഉള്ളം
മരണത്തോളം ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ഇവിടെ താമസിച്ചു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
35 അവൻ അല്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു
നിലത്തുവീണു, കഴിയുമെങ്കിൽ ആ നാഴിക
കടന്നുപോകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
36 അവൻ പറഞ്ഞു: അബ്ബാ, പിതാവേ,
നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാനപാത്രം
എന്നിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയേണമേ;
37 അവൻ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു
പത്രൊസിനോടു: ശിമോനേ, നീ
ഉറങ്ങുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. നിനക്ക് ഒരു
മണിക്കൂർ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലേ?
38 പ്രലോഭനത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. ആത്മാവ്
ശരിക്കും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ
ജഡം ബലഹീനമാണ്.

39 അവൻ പിന്നെയും പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു
അതേ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു.
40 അവൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും
ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; (അവരുടെ കണ്ണു
ഭാരമുള്ളതിനാൽ) അവനോടു എന്തു ഉത്തരം
പറയേണ്ടു എന്നു അവർക്കും അറിയില്ല.
41 അവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം വന്നു
അവരോടു: ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങി വിശ്രമിക്ക; മതി,
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ
പാപികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
42 എഴുന്നേൽക്കൂ, നമുക്ക് പോകാം; ഇതാ,
എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു.
43 ഉടനെ, അവൻ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ യൂദാസും
അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അയച്ച
വലിയൊരു പുരുഷാരവും വാളും
വടിയുമായി വന്നു.
44 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവൻ അവർക്കു
ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു: ഞാൻ
ആരെ ചുംബിച്ചാലും അവൻ തന്നേ; അവനെ
കൊണ്ടുപോയി സുരക്ഷിതമായി
കൊണ്ടുപോകുവിൻ.
45 അവൻ വന്ന ഉടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: ഗുരോ, ഗുരോ; അവനെ
ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.
46 അവർ അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചു
അവനെ പിടിച്ചു.
47 അരികെ നിന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ വാൾ
ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ ചെവി അറുത്തു.
48 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ കള്ളനെതിരേ എന്നപോലെ എന്നെ
പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി
വന്നിരിക്കുന്നുവോ?
49 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ എടുത്തില്ല;
എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകൾ
നിവൃത്തിയേറേണ്ടതാകുന്നു.
50 എല്ലാവരും അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു
ഓടിപ്പോയി.
51 അപ്പോൾ ഒരു യുവാവ് തന്റെ
നഗ്നശരീരത്തിൽ ലിനൻ തുണി ഇട്ടുകൊണ്ട്
അവനെ അനുഗമിച്ചു. യുവാക്കൾ അവനെ
പിടിച്ചു.
52 അവൻ ലിനൻ തുണി ഉപേക്ഷിച്ച്
നഗ്നനായി അവരുടെ അടുക്കൽ നിന്ന്
ഓടിപ്പോയി.
53 അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവനോടുകൂടെ
എല്ലാ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി.
54 പത്രൊസ് മഹാപുരോഹിതന്റെ
അരമനയിൽ ദൂരെ അവനെ അനുഗമിച്ചു;
അവൻ ഭൃത്യന്മാരോടുകൂടെ ഇരുന്നു തീ
കാഞ്ഞു.
55 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവനെതിരെ സാക്ഷ്യം
അന്വേഷിച്ചു. ഒന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല.
56 പലരും അവനെതിരെ കള്ളസാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു, എന്നാൽ അവരുടെ സാക്ഷികൾ
ഒത്തുവന്നില്ല.
57 അപ്പോൾ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു
അവനെതിരെ കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു:
58 കൈകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഈ ആലയം
ഞാൻ നശിപ്പിക്കും; കൈകളില്ലാത്ത മറ്റൊരു
ക്ഷേത്രം ഞാൻ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം
പണിയും എന്നു അവൻ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ
കേട്ടു.
59 എന്നാൽ അവരുടെ സാക്ഷികൾ പരസ്പരം
യോജിച്ചില്ല.
60 മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു: നീ ഉത്തരം
പറയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഇവർ
നിനക്കു വിരോധമായി എന്തു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു?
61 അവൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു.
മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു:
നീ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു.
62 അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ആകുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയുടെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.
63 മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: ഇനി
സാക്ഷികളെന്തു വേണം?
64 നിങ്ങൾ ദൈവദൂഷണം കേട്ടിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? അവർ
എല്ലാവരും അവനെ മരണത്തിന്
കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിച്ചു.
65 ചിലർ അവന്റെ മേൽ തുപ്പുകയും
അവന്റെ മുഖം മൂടുകയും അവനെ
കുത്തുകയും പ്രവചിക്ക എന്നു അവനോടു
പറയുകയും ചെയ്തു; ദാസന്മാർ അവനെ
കൈപ്പത്തികൊണ്ടു അടിച്ചു.
66 പത്രോസ് കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ,
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസിമാരിൽ ഒരാൾ
വന്നു.

67 പത്രൊസ് ചൂടുപിടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ
അവൾ അവനെ നോക്കി: നീയും
നസറായനായ യേശുവിനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
68 എന്നാൽ അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു: നീ
പറയുന്നതു എനിക്കറിയില്ല, എനിക്കും
മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവൻ
മണ്ഡപത്തിലേക്കു പോയി; കോഴി
സംഘവും.
69 ഒരു വേലക്കാരി അവനെ പിന്നെയും
കണ്ടു, അരികെ നിന്നവരോടുഇവൻ
അവരിൽ ഒരുവൻ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
70 അവൻ വീണ്ടും നിഷേധിച്ചു. അൽപ്പം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അരികെ നിന്നവർ വീണ്ടും
പത്രോസിനോട്: തീർച്ചയായും നീ അവരിൽ
ഒരാളാണ്; നീ ഒരു ഗലീലക്കാരനാണ്;
71 എന്നാൽ അവൻ: നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ
മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു ശപിക്കാനും ആണയിടാനും
തുടങ്ങി.
72 രണ്ടാമതും കോഴി കൂകി. കോഴി രണ്ടു
പ്രാവശ്യം കൂകുംമുമ്പെ നീ എന്നെ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു
തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രോസ് ഓർത്തു .
അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചപ്പോൾ അവൻ
കരഞ്ഞു.

അധ്യായം 15

1 രാവിലെ ഉടനെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ
മൂപ്പന്മാരോടും ശാസ്ത്രിമാരോടും
ന്യായാധിപസംഘം മുഴുവനോടും
കൂടിയാലോചിച്ചു, യേശുവിനെ ബന്ധിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി പീലാത്തോസിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു.
2 പീലാത്തോസ് അവനോടു: നീ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അവൻ അവനോടു: നീ പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
3 മഹാപുരോഹിതന്മാർ അവനെ പലതും
ആരോപിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞില്ല.
4 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും അവനോടു: നീ
ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
നോക്കൂ, അവർ നിനക്കെതിരെ എത്ര
കാര്യങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.
5 എന്നാൽ യേശു ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല;
അങ്ങനെ പീലാത്തോസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
6 ആ വിരുന്നിൽ അവർ ആഗ്രഹിച്ചവരെ
അവൻ ഒരു തടവുകാരനെ അവർക്കു
വിട്ടുകൊടുത്തു.
7 ബറാബ്ബാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു, അവനോടുകൂടെ കലാപം
നടത്തിയവരോടുകൂടെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനും
കലാപത്തിൽ കൊലപാതകം
നടത്തിയവനും ഉണ്ടായിരുന്നു.
8 ജനക്കൂട്ടം ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു.
9 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു
വിട്ടുതരേണമെന്നുണ്ടോ?
10 മഹാപുരോഹിതന്മാർ അവനെ അസൂയ
നിമിത്തം ഏല്പിച്ചു എന്നു അവൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു.
11 എന്നാൽ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ
വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ജനത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.
12 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും അവരോടു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു നിങ്ങൾ
വിളിക്കുന്നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചു.
13 അവനെ ക്രൂശിക്കുക എന്നു അവർ
വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു.
14 പീലാത്തോസ് അവരോടു: അവൻ എന്തു
ദോഷം ചെയ്തു? അവനെ ക്രൂശിക്കുക എന്നു
അവർ ഏറ്റവും അധികം നിലവിളിച്ചു.
15 പീലാത്തോസ് ജനത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ
മനസ്സുവെച്ച്, ബറബ്ബാസിനെ അവർക്കു
വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട്
അടിച്ചശേഷം ക്രൂശിക്കാൻ ഏല്പിച്ചു.
16 പടയാളികൾ അവനെ പ്രെറ്റോറിയം എന്നു
വിളിക്കുന്ന ഹാളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.
അവർ സംഘത്തെ മുഴുവൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി.
17 അവർ അവനെ ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം പൊതിഞ്ഞു
അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു.
18 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, വന്ദനം
ചെയ്വാൻ തുടങ്ങി.
19 അവർ ഒരു ഞാങ്ങണകൊണ്ട് അവന്റെ
തലയിൽ അടിച്ചു, അവന്റെ മേൽ തുപ്പി,
മുട്ടുകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
20 അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചപ്പോൾ
ധൂമ്രനൂൽ ഊരി, അവന്റെ വസ്ത്രം അവനെ
ധരിപ്പിച്ചു, അവനെ ക്രൂശിക്കാൻ
കൊണ്ടുപോയി.
21അലക്സാണ്ടറിന്റെയും റൂഫസിന്റെയും
പിതാവായ നാട്ടിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു
സൈറേനിയക്കാരനായ ശിമോനെ അവർ
തന്റെ കുരിശു ചുമക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു.
22 അവർ അവനെ തലയോട്ടിയുടെ സ്ഥലം
എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊൽഗോഥാ എന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.
23 അവർ അവന് മൂറും കലക്കിയ വീഞ്ഞു
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;
24 അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവർ അവന്റെ
വസ്ത്രം പകുത്തുകൊടുത്തു, ചീട്ടിട്ടു;

25 മൂന്നാം മണിക്കൂറായപ്പോൾ അവർ
അവനെ ക്രൂശിച്ചു.
26 അവന്റെ കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ
മേലെഴുത്തു: യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നു
എഴുതിയിരുന്നു.
27 അവനോടുകൂടെ അവർ രണ്ടു കള്ളന്മാരെ
ക്രൂശിച്ചു; ഒന്ന് വലതുവശത്തും മറ്റേത്
ഇടതുവശത്തും.
28 അവൻ അതിക്രമക്കാരോടുകൂടെ
എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയായി.
29 അതുവഴി കടന്നുപോകുന്നവർ തല
കുലുക്കി അവനെ നിന്ദിച്ചു: അയ്യോ,
ദേവാലയം തകർത്ത് മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ട്
പണിയുന്നവനേ,
30 നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുക, കുരിശിൽ
നിന്ന് ഇറങ്ങുക.
31 അതുപോലെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരോടുകൂടെ പരിഹസിച്ചു:
അവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു; തന്നെത്തന്നെ
രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല.
32 നാം കണ്ടു വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായ ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ
ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ.
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവർ അവനെ
നിന്ദിച്ചു.
33 ആറാം മണിക്കൂർ ആയപ്പോൾ ഒമ്പതാം
മണിക്കൂർ വരെ ദേശത്തുടനീളം
അന്ധകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.
എലോയ്, എലോയ്, ലാമാ സബക്താനി
എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു . എന്റെ ദൈവമേ,
എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു?
35 അരികെ നിന്നവരിൽ ചിലർ അതു
കേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലിയാസിനെ വിളിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
36 ഒരുത്തൻ ഓടിച്ചെന്നു ഒരു സ്പഞ്ചിൽ
വിനാഗിരി നിറച്ചു ഒരു ഞാങ്ങണയിൽ
വെച്ചു അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു:
വെറുതെ വിടൂ; അവനെ താഴെയിറക്കാൻ
ഏലിയാസ് വരുമോ എന്ന് നോക്കാം.
37 യേശു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ
വിട്ടു.
38 ആലയത്തിലെ തിരശ്ശീല മുകളിൽനിന്നു
താഴെവരെ രണ്ടായി കീറിപ്പോയി.
39 അവന്റെ നേരെ നിന്നിരുന്ന ശതാധിപൻ
അവൻ ഇങ്ങനെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ
വിട്ടുകൊടുത്തതു കണ്ടിട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ
സത്യമായി ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
40 ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കുന്ന സ്ത്രീകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ മഗ്ദലന മറിയവും
ചെറിയ യാക്കോബിന്റെയും
ജോസെസിന്റെയും അമ്മ മറിയയും
സലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
41 (അവൻ ഗലീലിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ
അവർ അവനെ അനുഗമിച്ചു ശുശ്രൂഷിച്ചു;)
അവനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്ന
മറ്റു പല സ്ത്രീകളും.
42 ഇപ്പോൾ സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അത്
ഒരുക്കമായിരുന്നു, അതായത് ശബ്ബത്തിന്റെ
തലേദിവസം.
43 ദൈവരാജ്യത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന
മാന്യനായ ഉപദേഷ്ടാവ് അരിമത്തിയായിലെ
യോസേഫ് വന്നു, ധൈര്യത്തോടെ
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു,
യേശുവിന്റെ ശരീരം കൊതിച്ചു.
44 അവൻ മരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു
പീലാത്തോസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; ശതാധിപനെ
വിളിച്ച്, അവൻ മരിച്ചുപോയോ എന്നു
ചോദിച്ചു.
45 ശതാധിപനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞപ്പോൾ
അവൻ ശരീരം ജോസഫിന് കൊടുത്തു.
46 അവൻ നേരിയ ലിനൻ വാങ്ങി, അവനെ
ഇറക്കി, ലിനൻ തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ്, ഒരു
പാറയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു കല്ലറയിൽ
കിടത്തി, കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു കല്ല്
ഉരുട്ടി.
47 മഗ്ദലന മറിയവും യോസെയുടെ അമ്മ
മറിയയും അവനെ കിടത്തിയ സ്ഥലം കണ്ടു.

അധ്യായം 16

1 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയയും
സലോമിയും വന്നു അവനെ അഭിഷേകം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി.
2 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം അതിരാവിലെ
അവർ സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ കല്ലറയുടെ
അടുക്കൽ എത്തി.
3 അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: കല്ലറയുടെ
വാതിലിൽ നിന്നു കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളയും?
4 അവർ നോക്കിയപ്പോൾ കല്ലു
ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു; അതു
വളരെ വലുതായിരുന്നു.
5 അവർ ശവകുടീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,
നീളമുള്ള വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു
യുവാവ് വലതുവശത്ത് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു.
അവർ പരിഭ്രാന്തരായി.
6 അവൻ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ
നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല;
അവർ അവനെ കിടത്തിയ സ്ഥലം ഇതാ.
7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പോയി അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടും പത്രോസിനോടും അവൻ

നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലിയിലേക്കു
പോകുന്നു എന്നു പറയുക; അവൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ
നിങ്ങൾ അവനെ കാണും.
8 അവർ വേഗം പുറപ്പെട്ടു കല്ലറ വിട്ടു ഓടി;
അവർ വിറച്ചു വിസ്മയിച്ചു; ആരോടും ഒന്നും
പറഞ്ഞില്ല; അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
9 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം അതിരാവിലെ
യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, അവൻ ഏഴു
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയ മഗ്ദലന
മറിയത്തിനാണ് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.
10 അവൾ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നവർ വിലപിച്ചും
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു അവരോടു പറഞ്ഞു.
11 അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
കേട്ടപ്പോൾ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.
12 അതിനുശേഷം അവരിൽ രണ്ടുപേർ
നടക്കുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവർ നാട്ടിൽ പോയി.
13 അവർ പോയി ബാക്കിയുള്ളവരോടു
പറഞ്ഞു; അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.
14 അനന്തരം പതിനൊന്നുപേർ
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി,
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം തന്നെ കണ്ടവരെ
അവർ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ
അവിശ്വാസവും ഹൃദയകാഠിന്യവും
നിമിത്തം അവരെ ശപിച്ചു.
15 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാ
സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം
പ്രസംഗിക്കുവിൻ.
16 വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏൽക്കുന്നവൻ
രക്ഷിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ
വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.
17 വിശ്വസിക്കുന്നവരെ ഈ അടയാളങ്ങൾ
പിന്തുടരും; എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ
പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കും; അവർ പുതിയ
ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും;
18 അവർ സർപ്പങ്ങളെ എടുക്കും; അവർ
മാരകമായ എന്തെങ്കിലും കുടിച്ചാൽ അത്
അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. അവർ
രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെക്കും, അവർ
സുഖം പ്രാപിക്കും.
19 കർത്താവ് അവരോട് സംസാരിച്ചതിന്
ശേഷം, അവൻ സ്വർഗത്തിലേക്ക്
സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു.
20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലായിടത്തും
പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവ് അവരോടുകൂടെ
പ്രവർത്തിക്കുകയും അടയാളങ്ങളാൽ
വചനത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.
ആമേൻ.

ലൂക്കോസ്

അധ്യായം 1

1 നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിശ്ചയമായും
വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു
പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അനേകർ
കൈകോർത്തതിനാൽ,
2 ആദിമുതൽ ദൃക്സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകരും ആയിരുന്ന അവർ അവയെ
ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചുതന്നു.
3 ആദിമുതൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും
പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന എനിക്കും
ശ്രേഷ്ഠനായ തെയോഫിലോസേ, നിനക്കു
ക്രമമായി എഴുതുന്നതു നല്ലതായി തോന്നി.
4 നിനക്കു ഉപദേശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള
കാര്യങ്ങളുടെ ഉറപ്പു നീ അറിയേണ്ടതിന്നു
തന്നേ.
5 യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ
കാലത്തു അബിയയുടെ വംശത്തിൽ
സഖറിയാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ഭാര്യ
അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിൽ
നിന്നുള്ളവളായിരുന്നു; അവളുടെ പേർ
എലിസബത്ത്.
6 അവർ രണ്ടുപേരും ദൈവമുമ്പാകെ
നീതിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ എല്ലാ
കല്പനകളും വിധികളും അനുസരിച്ചു
കുറ്റമറ്റവരായിരുന്നു.
7 എലിസബത്ത് വന്ധ്യയായതുകൊണ്ട്
അവർക്കു കുട്ടികളുണ്ടായില്ല;
8 അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ
പുരോഹിതസ്ഥാനം തന്റെ ക്രമപ്രകാരം
നിർവഹിക്കുമ്പോൾ,
9 പുരോഹിതനാലുള്ള ആചാരമനുസരിച്ച്,
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ
ധൂപം കാട്ടുന്നതാണ് അവന്റെ ചീട്ട്.
10 ധൂപം കാട്ടുന്ന സമയത്ത് ജനക്കൂട്ടം
മുഴുവൻ പുറത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
11 അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ
ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
നിൽക്കുന്നു.
12 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ സഖറിയാസ്
അസ്വസ്ഥനായി, ഭയം അവനെ കീഴടക്കി.
13 ദൂതൻ അവനോടു: സഖറിയാസേ,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിന്റെ പ്രാർത്ഥന
കേട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ഭാര്യ എലിസബത്ത്
നിനക്കു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; നീ
അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം.
14 നിനക്കു സന്തോഷവും സന്തോഷവും
ഉണ്ടാകും; അവന്റെ ജനനത്തിൽ പലരും
സന്തോഷിക്കും.
15 അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
വലിയവനായിരിക്കും; വീഞ്ഞും മദ്യവും
കുടിക്കയില്ല; അവന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരം
മുതൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നിറയും.
16 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ പലരെയും അവൻ
അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിങ്കലേക്കു
തിരിയും.
17 പിതാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
മക്കളിലേക്കും അനുസരണയില്ലാത്തവരെ
നീതിമാന്മാരുടെ ജ്ഞാനത്തിലേക്കും
തിരിക്കുന്നതിന് അവൻ ഏലിയാസിന്റെ
ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും അവന്റെ
മുമ്പാകെ പോകും. കർത്താവിനായി
ഒരുക്കുന്ന ജനത്തെ ഒരുക്കുവാൻ.
18 സഖറിയാസ് ദൂതനോടു: ഞാൻ
ഇതെങ്ങനെ അറിയും? കാരണം, ഞാൻ ഒരു
വൃദ്ധനാണ്, എന്റെ ഭാര്യയും വയസ്സായി
സുഖമായിരിക്കുന്നു.
19 ദൂതൻ അവനോടു: ഞാൻ
ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ
ആകുന്നു; നിന്നോടു സംസാരിക്കുവാനും
ഈ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും
എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
20 തക്കസമയത്തു നിവൃത്തിയേറുന്ന എന്റെ
വചനങ്ങളെ നീ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ഇതു
സംഭവിക്കുന്ന നാൾവരെ നീ ഊമയും
സംസാരിപ്പാൻ കഴിവില്ലാത്തവനും
ആയിരിക്കും.
21 ജനം സഖറിയായെ കാത്തിരുന്നു, അവൻ
വളരെക്കാലം ദൈവാലയത്തിൽ
താമസിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
22 അവൻ പുറത്തു വന്നപ്പോൾ അവരോടു
സംസാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ഒരു ദർശനം കണ്ടതായി
അവർ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവരോടു
ആംഗ്യം കാട്ടി ഊമനായി നിന്നു.
23 അവന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ദിവസങ്ങൾ
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു
പോയി.
24 ആ നാളുകൾക്കു ശേഷം അവന്റെ ഭാര്യ
എലിസബത്ത് ഗർഭം ധരിച്ചു അഞ്ചു മാസം
ഒളിച്ചു:
25 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായ
നിന്ദ നീക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ എന്നെ
നോക്കിയ നാളുകളിൽ ഇങ്ങനെ തന്നേ
എന്നോടു പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.
26 ആറാം മാസത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ
ദൈവം ഗലീലിയിലെ നസ്രത്ത് എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്ക് അയച്ചു.
27 ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിലെ യോസേഫ്
എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷനുമായി
വിവാഹം കഴിച്ച കന്യകയ്ക്ക്; കന്യകയുടെ
പേര് മേരി എന്നായിരുന്നു.

28 ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ വന്നു
പറഞ്ഞു: കൃപയുള്ളവളേ, വന്ദനം,
കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്;
സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്.
29 അവൾ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ
വാക്കു കേട്ടു ഭ്രമിച്ചു, ഈ വന്ദനം
എന്തായിരിക്കണമെന്ന് മനസ്സിൽ
ആലോചിച്ചു.
30 ദൂതൻ അവളോടു: മറിയമേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
31 നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും;
അവന്നു യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കും.
32 അവൻ വലിയവനായിരിക്കും,
അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും;
യഹോവയായ ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവന്നു
കൊടുക്കും.
33 അവൻ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്നു
എന്നേക്കും വാഴും; അവന്റെ രാജ്യത്തിന്
അവസാനം ഉണ്ടാകയുമില്ല.
34 അപ്പോൾ മറിയ ദൂതനോട്: ഞാൻ ഒരു
മനുഷ്യനെ അറിയാത്തതിനാൽ ഇത്
എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?
35 ദൂതൻ അവളോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും;
അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ
നിഴലിക്കും;
36 ഇതാ, നിന്റെ ബന്ധുവായ എലിസബത്തും
വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു മകനെ ഗർഭം
ധരിച്ചിരിക്കുന്നു;
37 ദൈവത്തിന് ഒന്നും അസാധ്യമല്ല.
38 മറിയ പറഞ്ഞു: ഇതാ, കർത്താവിന്റെ
ദാസി; നിന്റെ വചനം പോലെ എനിക്കു
ഭവിക്കട്ടെ. ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി.
39 ആ കാലത്തു മറിയ എഴുന്നേറ്റു
മലനാട്ടിൽ യെഹൂദയിലെ ഒരു
പട്ടണത്തിലേക്കു തിടുക്കത്തിൽ ചെന്നു.
40 സഖറിയാസിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന്
എലിസബത്തിനെ വന്ദിച്ചു.
41 എലിസബത്ത് മറിയയുടെ വന്ദനം
കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഉദരത്തിൽ ശിശു
കുതിച്ചു. എലിസബത്ത്
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു.
42 അവൾ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: സ്ത്രീകളിൽ നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്, നിന്റെ
ഉദരഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്.
43 എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഇതു എവിടെനിന്നു?
44 ഇതാ, നിന്റെ അഭിവാദനത്തിന്റെ ശബ്ദം
എന്റെ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങിയപ്പോൾ ശിശു
എന്റെ ഉദരത്തിൽ സന്തോഷത്താൽ
തുള്ളിച്ചാടി.
45 വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി; എന്തെന്നാൽ
കർത്താവ് അവളോട് അരുളിച്ചെയ്ത
കാര്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കും.
46 മറിയ പറഞ്ഞു: എന്റെ ആത്മാവ്
കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു.
47 എന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ രക്ഷകനായ
ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു.
48 അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ചയെ
കരുതിയിരിക്കുന്നു; ഇതാ, ഇനിമുതൽ എല്ലാ
തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു
വിളിക്കും.
49 ശക്തനായവൻ എന്നോടു വലിയ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമം
പരിശുദ്ധം ആകുന്നു.
50 അവന്റെ ദയ അവനെ
ഭയപ്പെടുന്നവരുടെമേൽ
തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കുന്നു.
51 അവൻ തന്റെ ഭുജംകൊണ്ടു ശക്തി
കാണിച്ചു; അഹങ്കാരികളെ അവരുടെ
ഹൃദയത്തിലെ ഭാവനയിൽ അവൻ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു.
52 അവൻ വീരന്മാരെ അവരുടെ
ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽനിന്നു ഇറക്കി താഴ്ത്തി
അവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
53 അവൻ വിശക്കുന്നവരെ നന്മകൊണ്ടു
നിറെച്ചു; സമ്പന്നരെ വെറുതെ അയച്ചു.
54 അവൻ തന്റെ ദയയുടെ സ്മരണയിൽ തന്റെ
ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ സഹായിച്ചു;
55 അവൻ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടും
അബ്രഹാമിനോടും അവന്റെ
സന്തതികളോടും എന്നേക്കും
സംസാരിച്ചതുപോലെ.
56 മറിയ ഏകദേശം മൂന്നു മാസം
അവളോടുകൂടെ പാർത്തു തന്റെ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി.
57 എലിസബത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമയവും
അവളെ പ്രസവിച്ചു; അവൾ ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു.
58 കർത്താവ് അവളോട് വലിയ കരുണ
കാണിച്ചത് അവളുടെ അയൽക്കാരും
ബന്ധുക്കളും കേട്ടു. അവർ അവളോടുകൂടെ
സന്തോഷിച്ചു.
59 എട്ടാം ദിവസം അവർ കുട്ടിയെ
പരിച്ഛേദന ചെയ്വാൻ വന്നു; അവർ
അവനെ അവന്റെ പിതാവിന്റെ പേരിൽ
സഖറിയാസ് എന്നു വിളിച്ചു.
60 അവന്റെ അമ്മ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
അങ്ങനെയല്ല; അവനെ യോഹന്നാൻ എന്നു
വിളിക്കും.
61 അവർ അവളോടു: നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരിൽ
ആരുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

62 അവൻ അവനെ എങ്ങനെ വിളിക്കും
എന്നു അവർ അവന്റെ അപ്പനോടു ആംഗ്യം
കാണിച്ചു.
63 അവൻ ഒരു എഴുത്തു മേശ ചോദിച്ചു:
അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ എന്നു എഴുതി.
അവർ എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.
64 ഉടനെ അവന്റെ വായ് തുറന്നു, അവന്റെ
നാവ് അഴിഞ്ഞു, അവൻ സംസാരിച്ചു
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.
65 അവരുടെ ചുറ്റും പാർക്കുന്ന
എല്ലാവർക്കും ഭയം ഉണ്ടായി; ഈ
വാക്കുകളെല്ലാം യെഹൂദ്യയിലെ മലനാട്ടിൽ
എങ്ങും മുഴങ്ങി.
66 കേട്ടവരൊക്കെയും അവരെ
ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു: ഈ കുട്ടി
എന്തായിരിക്കും? കർത്താവിന്റെ കൈ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
67 അവന്റെ പിതാവായ സഖറിയാസ്
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവനായി
പ്രവചിച്ചു:
68 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ
സന്ദർശിച്ചു വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു.
69 തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഭവനത്തിൽ
നമുക്കുവേണ്ടി രക്ഷയുടെ ഒരു കൊമ്പ്
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
70 അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാരുടെ
വായിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ലോകാരംഭം
മുതൽ
71 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും നമ്മെ
വെറുക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും
നാം രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു;
72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു വാഗ്ദത്തം
ചെയ്ത കരുണ നിവർത്തിക്കുവാനും അവന്റെ
വിശുദ്ധ ഉടമ്പടിയെ ഓർക്കുവാനും;
73 നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രഹാമിനോട്
അവൻ ചെയ്ത സത്യം.
74 ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കപ്പെട്ട് അവനെ ഭയമില്ലാതെ
സേവിക്കുവാൻ അവൻ നമുക്കു തരും.
75 നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും അവന്റെ
മുമ്പാകെ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും.
76 കുഞ്ഞേ, നീ അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; നീ അവന്റെ വഴികളെ
ഒരുക്കുവാൻ അവന്റെ മുമ്പാകെ പോകും;
77 തന്റെ ജനത്തിന് അവരുടെ പാപങ്ങളുടെ
മോചനത്താൽ രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
നൽകാൻ,
78 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാൽ;
അതിനാൽ, ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള വസന്തം
ഞങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു.
79 ഇരുട്ടിലും മരണത്തിന്റെ നിഴലിലും
ഇരിക്കുന്നവർക്ക് വെളിച്ചം നൽകാനും
നമ്മുടെ പാദങ്ങളെ സമാധാനത്തിന്റെ
വഴിയിലേക്ക് നയിക്കാനും.
80 ആ കുട്ടി വളർന്നു, ആത്മാവിൽ ശക്തി
പ്രാപിച്ചു, യിസ്രായേലിന്നു
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദിവസംവരെ
മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

അധ്യായം 2

1 ആ നാളുകളിൽ ലോകം മുഴുവനും
നികുതി ചുമത്തപ്പെടണമെന്നു സീസർ
അഗസ്റ്റസിന്റെ ഒരു കൽപ്പന വന്നു.
2 (സിറേനിയസ് സിറിയയുടെ
ഗവർണറായിരുന്ന കാലത്താണ് ഈ നികുതി
ചുമത്തൽ ആദ്യമായി നടത്തിയത്.)
3 ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു
ചുങ്കം വാങ്ങുവാൻ പോയി.
4 യോസേഫും ഗലീലിയിലെ നസറെത്ത്
പട്ടണത്തിൽനിന്നു യെഹൂദ്യയിൽ
ബേത്ലഹേം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിലേക്കു പോയി.
(കാരണം അവൻ ദാവീദിന്റെ
കുടുംബത്തിലും വംശത്തിലും
പെട്ടവനായിരുന്നു:)
5 സന്താനങ്ങളാൽ വലിയവളായിരിക്കുന്ന
തന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയുടെ കൂടെ നികുതി
ചുമത്താൻ.
6 അങ്ങനെ അവർ അവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ
അവൾക്കു വിടുതൽ കിട്ടാനുള്ള
ദിവസങ്ങൾ തികഞ്ഞു.
7 അവൾ തന്റെ ആദ്യജാതനെ പ്രസവിച്ചു,
പുതപ്പുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു
പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി കാരണം
സത്രത്തിൽ അവർക്ക് ഇടമില്ലായിരുന്നു.
8 ആ നാട്ടിൽ ആട്ടിടയന്മാർ രാത്രിയിൽ
തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാവലിരുന്ന്
വയലിൽ വസിച്ചിരുന്നു.
9 ഇതാ, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ്
അവരുടെ ചുറ്റും പ്രകാശിച്ചു; അവർ ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു.
10 ദൂതൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
11 ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി
ഒരു രക്ഷകൻ ഇന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു, അവൻ
കർത്താവായ ക്രിസ്തു ആകുന്നു.
12 ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഒരു
അടയാളമായിരിക്കും; പുൽത്തകിടിയിൽ
പൊതിഞ്ഞ് പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന
ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും.
13 പെട്ടെന്ന് സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു
കൂട്ടം ദൂതനോടുകൂടെ ദൈവത്തെ
സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

14 അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം,
ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർക്ക് സമാധാനം.
15 ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
പോയപ്പോൾ ഇടയന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു: നമുക്കു ബേത്ത്ളെഹെമിലും ചെന്നു,
കർത്താവു അറിയിച്ച ഈ സംഭവം നോക്കാം.
ഞങ്ങളെ.
16 അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു വന്നു, മറിയയെയും
യോസേഫിനെയും പുൽത്തൊട്ടിയിൽ
കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു.
17 അവർ അതു കണ്ടിട്ടു ഈ
കുട്ടിയെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു
പുറത്തു അറിയിച്ചു.
18 അതു കേട്ടവരെല്ലാം ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞ
കാര്യങ്ങളിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
19 എന്നാൽ മറിയ ഇതെല്ലാം സൂക്ഷിച്ചു
ഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനിച്ചു.
20 ഇടയന്മാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ
തങ്ങൾ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്ത
എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും സ്തുതിക്കുകയും
ചെയ്തുകൊണ്ട് മടങ്ങിവന്നു.
21 ശിശുവിന്റെ പരിച്ഛേദനയുടെ എട്ടു
ദിവസം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, അവന്റെ പേര്
യേശു എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു, അവൻ
ഗർഭത്തിൽ ഗർഭം ധരിക്കുംമുമ്പേ ദൂതൻ
ഇപ്രകാരം പേരിട്ടു.
22 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
അവളുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം
പൂർത്തിയായപ്പോൾ അവർ അവനെ
കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു.
23 (യഹോവയുടെ നിയമത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഗർഭം
തുറക്കുന്ന ഏതൊരു ആണും കർത്താവിന്
വിശുദ്ധൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും.)
24 ഒരു ജോടി കുറുപ്രാവിനെയോ രണ്ടു
പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ യാഗം
കഴിക്കേണം.
25 യെരൂശലേമിൽ ശിമയോൻ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ
മനുഷ്യൻ നീതിമാനും ഭക്തനും ആയിരുന്നു;
യിസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിന്നായി
കാത്തിരുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന്റെ
മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
26 അവൻ കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ
കാണുംമുമ്പെ മരണം കാണരുതു എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന്നു വെളിപ്പെട്ടു.
27 അവൻ ആത്മാവിനാൽ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു;
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവനുവേണ്ടി
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു മാതാപിതാക്കൾ ശിശുവായ
യേശുവിനെ കൊണ്ടുവന്നു.
28 പിന്നെ അവൻ അവനെ കൈകളിൽ
എടുത്ത് ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി പറഞ്ഞു:
29 കർത്താവേ, നിന്റെ വചനപ്രകാരം
അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ പോകുവാൻ
അനുവദിക്കേണമേ.
30 എന്റെ കണ്ണു നിന്റെ രക്ഷ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
31 എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ നീ
ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു;
32 ജാതികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു
വെളിച്ചവും നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ
മഹത്വവും.
33 അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ ജോസഫും
അവന്റെ അമ്മയും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
34 ശിമയോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു
അവന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടു പറഞ്ഞു:
ഇതാ, ഈ കുട്ടി യിസ്രായേലിൽ പലരുടെയും
വീഴ്ചയ്ക്കും ഉയിർപ്പിനുമായി
വെച്ചിരിക്കുന്നു. വിരോധമായി
പറയപ്പെടുന്ന ഒരു
അടയാളത്തിനുവേണ്ടിയും;
35 (അതെ, ഒരു വാൾ നിന്റെ
ആത്മാവിലൂടെയും തുളച്ചു കയറും)
അനേകം ഹൃദയങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു.
36 ആസെർ ഗോത്രത്തിൽ ഫനൂവേലിന്റെ
മകളായ അന്ന എന്ന ഒരു പ്രവാചകി
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ വലിയ
പ്രായമുള്ളവളായിരുന്നു;
37 അവൾ ഏകദേശം എൺപത്തിനാലു
വയസ്സുള്ള ഒരു വിധവ ആയിരുന്നു, അവൾ
ദൈവാലയം വിട്ടു പോകാതെ രാവും
പകലും ഉപവസിച്ചും പ്രാർത്ഥനയിലും
ദൈവത്തെ സേവിച്ചു.
38 ആ തൽക്ഷണം അവൾ വന്ന്
കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചു, യെരൂശലേമിൽ
വീണ്ടെടുപ്പിനായി കാത്തിരുന്ന
എല്ലാവരോടും അവനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു.
39 അവർ കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എല്ലാം ചെയ്തശേഷം
ഗലീലിയിൽ തങ്ങളുടെ പട്ടണമായ
നസറത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
40 ശിശു വളർന്നു, ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞവനായി
ആത്മാവിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു; ദൈവകൃപ
അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
41 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ എല്ലാ വർഷവും
പെസഹാ പെരുന്നാളിൽ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകും.
42 അവന്നു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ
പെരുന്നാളിന്റെ പതിവുപോലെ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.

43 അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ദിവസങ്ങൾ
പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ ശിശുവായ യേശു
യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു. ജോസഫും
അവന്റെ അമ്മയും അത് അറിഞ്ഞില്ല.
44 അവൻ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു
അവർ വിചാരിച്ചു ഒരു ദിവസത്തെ യാത്ര
പോയി; അവർ ബന്ധുക്കളുടെയും
പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ അവനെ
അന്വേഷിച്ചു.
45 അവനെ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ
അവനെ തിരഞ്ഞു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി.
46 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ
അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ വൈദ്യന്മാരുടെ
നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവർ പറയുന്നത്
കേൾക്കുകയും അവരോട് ചോദ്യങ്ങൾ
ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടു.
47 കേട്ടവർ എല്ലാവരും അവന്റെ
വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
48 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ വിസ്മയിച്ചു;
അവന്റെ അമ്മ അവനോടു: മകനേ, നീ
ഞങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു എന്തു? ഇതാ,
നിന്റെ പിതാവും ഞാനും ദുഃഖിച്ചു നിന്നെ
അന്വേഷിച്ചു.
49 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിച്ചതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ
കാര്യത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലേ?
50 അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ
ഗ്രഹിച്ചില്ല.
51 അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇറങ്ങി
നസ്രത്തിൽ വന്നു അവർക്കു
കീഴടങ്ങിയിരുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ അമ്മ
ഈ വാക്കുകളൊക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ
സൂക്ഷിച്ചു.
52 യേശു ജ്ഞാനത്തിലും ഉയരത്തിലും
ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും
പ്രീതിയിലും വർദ്ധിച്ചു.

അധ്യായം 3

1 തിബേരിയൂസ് സീസറിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ
പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ, പൊന്തിയൊസ്
പീലാത്തോസ് യെഹൂദ്യയുടെ ഗവർണറും
ഹെരോദാവ് ഗലീലിയുടെ അജപാലനവും,
അവന്റെ സഹോദരൻ ഫിലിപ്പോസ്
ഇതുറയയിലും ട്രാക്കോണിറ്റിസ്
പ്രദേശത്തും, ലിസാനിയാസ്
അബിലീനയുടെ ഭരണാധിപനായും.
2 ഹന്നാവും കയ്യഫാവും
മഹാപുരോഹിതന്മാരായിരിക്കെ,
മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് സഖറിയായുടെ
മകനായ യോഹന്നാന് ദൈവവചനം
ഉണ്ടായി.
3 അവൻ യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള നാട്ടിൽ
ഒക്കെയും വന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള
മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു.
4 യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ വചനങ്ങളുടെ
പുസ്തകത്തിൽ: മരുഭൂമിയിൽ
വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം: കർത്താവിന്റെ
വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാതകളെ
നേരെയാക്കുവിൻ എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
5 എല്ലാ താഴ്വരകളും നിറയും; എല്ലാ
മലകളും കുന്നുകളും താഴ്ത്തപ്പെടും;
വളഞ്ഞത് നേരെയും പരുപരുത്ത വഴികൾ
സുഗമവും ആക്കും;
6 സകലജഡവും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ
കാണും.
7 തന്നിൽ നിന്ന് സ്നാനം ഏൽപ്പാൻ വന്ന
ജനക്കൂട്ടത്തോട് അവൻ പറഞ്ഞു:
അണലികളുടെ തലമുറയേ, വരാനിരിക്കുന്ന
ക്രോധത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകാൻ
നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയത്
ആരാണ്?
8 ആകയാൽ മാനസാന്തരത്തിന്നു
യോഗ്യമായ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുക;
ഞങ്ങൾക്കു അബ്രാഹാം പിതാവിനോടു
ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ പറയരുതു;
അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ ഉളവാക്കുവാൻ ഈ
കല്ലുകൾകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്നു കഴിയും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
9 ഇപ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരിൽ കോടാലി
വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത
വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ
ഇട്ടുകളയുന്നു.
10 അപ്പോൾ ജനം അവനോടു: ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചു.
11 അവൻ അവരോടു: രണ്ടു കുപ്പായം
ഉള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവന്നു കൊടുക്കട്ടെ;
ഭക്ഷണമുള്ളവൻ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യട്ടെ.
12 അപ്പോൾ ചുങ്കക്കാരും സ്നാനം ഏൽപ്പാൻ
വന്നു അവനോടു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു?
13 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അധികം
വാങ്ങരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
14 പടയാളികളും അവനോടു: ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ
അവരോടു: ആരോടും അതിക്രമം
ചെയ്യരുതു; ആരോടും കള്ളക്കേസ്
പറയരുതു; നിങ്ങളുടെ കൂലി കൊണ്ട്
തൃപ്തിപ്പെടുക.

15 യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവാണോ അല്ലയോ
എന്നു ജനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാവരും യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു
തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിച്ചു;
16 യോഹന്നാൻ എല്ലാവരോടും: ഞാൻ
നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്നെക്കാൾ
ശക്തനായ ഒരുവൻ വരുന്നു, അവന്റെ
ചെരിപ്പിന്റെ കെട്ട് അഴിക്കാൻ ഞാൻ
യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും അഗ്നിയാലും
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും.
17 ആരുടെ ഫാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടോ,
അവൻ തന്റെ നിലം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും
ഗോതമ്പ് തന്റെ ശേഖരത്തിൽ
ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പതിർ
കെടാത്ത തീയിൽ കത്തിക്കും.
18 തന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ മറ്റു പലതും
അവൻ ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു.
19 എന്നാൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവ് തന്റെ
സഹോദരനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യയായ
ഹെരോദ്യയെപ്രതിയും ഹെരോദാവ് ചെയ്ത
എല്ലാ തിന്മകളും നിമിത്തവും അവനാൽ
ശാസിക്കപ്പെട്ടു.
20 എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി, അവൻ
യോഹന്നാനെ തടവിലാക്കി.
21 ജനമെല്ലാം സ്നാനം ഏറ്റപ്പോൾ, യേശുവും
സ്നാനം ഏറ്റു, പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം
തുറക്കപ്പെട്ടു.
22 പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു പ്രാവിന്റെ
രൂപത്തിൽ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങി,
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി: നീ
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
23 ഹേലിയുടെ മകനായ ജോസഫിന്റെ
മകനായ യേശുവിന് ഏകദേശം മുപ്പതു
വയസ്സായി.
24 മത്താത്തിന്റെ മകൻ, ലേവിയുടെ മകൻ,
മെൽക്കിയുടെ മകൻ, ജന്നയുടെ മകൻ,
ജോസഫിന്റെ മകൻ,
25 മത്തത്തിയാസിന്റെ മകൻ, ആമോസിന്റെ
മകൻ, നൗമിന്റെ മകൻ, എസ്ലിയുടെ മകൻ,
നഗ്ഗെയുടെ മകൻ,
26 അവൻ മാത്തിന്റെ മകൻ, അവൻ
മത്തത്തിയാസിന്റെ മകൻ, അവൻ
സെമെയിയുടെ മകൻ, അവൻ ജോസഫിന്റെ
മകൻ, അവൻ യഹൂദയുടെ മകൻ,
27 ജോവാനയുടെ മകൻ, റേസയുടെ മകൻ,
സൊറോബാബേലിന്റെ മകൻ,
സലാത്തിയേലിന്റെ മകൻ, നേറിയുടെ മകൻ,
28 മെൽക്കിയുടെ മകൻ, ആദിയുടെ മകൻ,
കോസാമിന്റെ മകൻ, എൽമോദാമിന്റെ മകൻ,
ഏറിന്റെ മകൻ,
29 ജോസിന്റെ മകൻ, ഏലിയേസറിന്റെ മകൻ,
ജോരിമിന്റെ മകൻ, മത്താത്തിന്റെ മകൻ,
ലേവിയുടെ മകൻ,
30 അവൻ ശിമയോന്റെ മകൻ, അവൻ
യെഹൂദയുടെ മകൻ, അവൻ ജോസഫിന്റെ
മകൻ, അവൻ യോനാന്റെ മകൻ, അവൻ
എല്യാക്കീമിന്റെ മകൻ,
31 മെലെയായുടെ മകൻ, മേനാന്റെ മകൻ,
മത്താത്തയുടെ മകൻ, നാഥാൻ, ദാവീദിന്റെ
മകൻ.
32 അവൻ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ, അവൻ
ഓബേദിന്റെ മകൻ, അവൻ ബൂസിന്റെ മകൻ,
അവൻ സാൽമോന്റെ മകൻ, അവൻ
നാസോന്റെ മകൻ,
33 അവൻ ആമിനാദാബിന്റെ മകൻ, അവൻ
അരാമിന്റെ മകൻ, അവൻ എസ്രോമിന്റെ
മകൻ, അവൻ ഫാരെസിന്റെ മകൻ, അവൻ
യഹൂദയുടെ മകൻ.
34 യാക്കോബിന്റെ മകൻ, ഇസഹാക്കിന്റെ
മകൻ, അബ്രഹാമിന്റെ മകൻ, താരയുടെ
മകൻ, നാച്ചോറിന്റെ മകൻ,
35 സരൂക്കിന്റെ മകൻ, രാഗൗവിന്റെ മകൻ,
ഫാലേക്കിന്റെ മകൻ, ഹെബെറിന്റെ മകൻ,
സാലയുടെ മകൻ,
36 അവൻ കെയ്നാന്റെ മകൻ, അവൻ
അർഫക്സാദിന്റെ മകൻ, അവൻ സേമിന്റെ
മകൻ, അവൻ നോയുടെ മകൻ, അവൻ
ലാമെക്കിന്റെ മകൻ,
37 മഥുസലയുടെ മകൻ, ഹാനോക്കിന്റെ
മകൻ, യാരെദിന്റെ മകൻ, മലേലേലിന്റെ
മകൻ, കെയ്നാന്റെ മകൻ
38 അവൻ എനോസിന്റെ മകൻ, അവൻ
സേത്തിന്റെ മകൻ, അവൻ ആദാമിന്റെ മകൻ,
അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ.

അധ്യായം 4

1 യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി
യോർദ്ദാനിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നു,
ആത്മാവിനാൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു നയിച്ചു.
2 നാല്പതു ദിവസം പിശാചാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ
ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല; അവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
അവന് വിശന്നു.
3 പിശാച് അവനോടു: നീ
ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ ഈ കല്ലിനെ
അപ്പമാക്കുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
4 യേശു അവനോടു: മനുഷ്യൻ
അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
5 പിശാച് അവനെ ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്ക്
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഒരു

നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ലോകത്തിലെ എല്ലാ
രാജ്യങ്ങളെയും അവന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.
6 പിശാച് അവനോടു: ഈ
അധികാരമൊക്കെയും അവയുടെ
മഹത്വവും ഞാൻ നിനക്കു തരും; അതു
എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് കൊടുക്കും.
7 ആകയാൽ നീ എന്നെ ആരാധിച്ചാൽ
എല്ലാം നിനക്കുള്ളതായിരിക്കും.
8 യേശു അവനോടു: “ സാത്താനേ, നീ എന്റെ
പുറകെ പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നമസ്കരിക്കേണം; അവനെ
മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അവൻ അവനെ യെരൂശലേമിൽ
കൊണ്ടുവന്നു ദൈവാലയത്തിന്റെ
അഗ്രത്തിന്മേൽ നിർത്തി അവനോടു: നീ
ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നു
താഴെയിടുക.
10 നിന്നെ കാക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
നിന്റെമേൽ തന്റെ ദൂതന്മാരെ ഏല്പിക്കും
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിൽ തട്ടാതിരിക്കാൻ
അവർ നിന്നെ കൈകളിൽ
താങ്ങിക്കൊള്ളും.
12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
13 പിശാച് എല്ലാ പ്രലോഭനവും
അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം, ഒരു കാലത്തേക്ക്
അവനെ വിട്ടുപോയി.
14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയിൽ
ഗലീലിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു; അവന്റെ
കീർത്തി ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ
ഒക്കെയും പരന്നു.
15 അവൻ അവരുടെ സിനഗോഗുകളിൽ
ഉപദേശിച്ചു, എല്ലാവരാലും മഹത്വപ്പെട്ടു.
16 അവൻ വളർന്നുവന്ന നസറെത്തിൽ വന്നു,
പതിവുപോലെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു വായിക്കാൻ നിന്നു.
17 ഏശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം അവന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അവൻ പുസ്തകം
തുറന്നപ്പോൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം
കണ്ടു:
18 ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ
അവൻ എന്നെ അഭിഷേകം
ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ
ആത്മാവു എന്റെ മേൽ ഇരിക്കുന്നു; ഹൃദയം
തകർന്നവരെ സുഖപ്പെടുത്താനും
ബന്ദികളാക്കിയവർക്ക് മോചനം
പ്രസംഗിക്കാനും അന്ധർക്ക് കാഴ്ചശക്തി
നൽകാനും മുറിവേറ്റവരെ മോചിപ്പിക്കാനും
അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
19 കർത്താവിന്റെ സ്വീകാര്യമായ വർഷം
പ്രസംഗിക്കാൻ.
20 അവൻ പുസ്തകം അടച്ചു, പിന്നെയും
മന്ത്രിക്കു കൊടുത്തു, ഇരുന്നു.
സിനഗോഗിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും
കണ്ണുകൾ അവനിൽ പതിഞ്ഞു.
21 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: ഈ
തിരുവെഴുത്തു ഇന്നു നിങ്ങളുടെ
ചെവിയിൽ നിവൃത്തിയേറിയിരിക്കുന്നു.
22 എല്ലാവരും അവനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു,
അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ദയയുള്ള
വാക്കുകളിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ
യോസേഫിന്റെ മകനല്ലയോ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവരോടു: വൈദ്യാ,
നിന്നെത്തന്നെ സൌഖ്യമാക്കുക എന്ന
പഴഞ്ചൊല്ലു നിങ്ങൾ എന്നോടു തീർച്ചയായും
പറയും;
24 അവൻ പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഒരു പ്രവാചകനും
സ്വന്തം നാട്ടിൽ സ്വീകാര്യനല്ല.
25 എന്നാൽ ഒരു സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഏലിയാസിന്റെ
കാലത്ത് സ്വർഗ്ഗം മൂന്നു വർഷവും
ആറുമാസവും അടഞ്ഞപ്പോൾ,
ദേശത്തുടനീളം വലിയ ക്ഷാമം
ഉണ്ടായപ്പോൾ ഇസ്രായേലിൽ അനേകം
വിധവകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
26 എന്നാൽ അവരിൽ ആരുടെയും
അടുത്തേക്കല്ല ഏലിയാസ് അയച്ചത്,
സീദോനിലെ സരെപ്തയിലേക്ക്, ഒരു
വിധവയുടെ അടുത്തേക്ക്.
27 എലീസസ് പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത്
ഇസ്രായേലിൽ അനേകം കുഷ്ഠരോഗികൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ആരും
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല, സിറിയക്കാരനായ
നയമാൻ ഒഴികെ.
28 സിനഗോഗിലുള്ളവരെല്ലാം ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ കോപംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.
29 പിന്നെ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി, തലകറങ്ങി
വീഴേണ്ടതിന്നു തങ്ങളുടെ നഗരം
പണിതിരിക്കുന്ന കുന്നിൻപുറത്തേക്കു
കൊണ്ടുപോയി.
30 അവൻ അവരുടെ നടുവിലൂടെ
കടന്നുപോയി.
31 അവൻ ഗലീലിയിലെ ഒരു പട്ടണമായ
കഫർണാമിൽ വന്ന് ശബ്ബത്തിൽ അവരെ
പഠിപ്പിച്ചു.

32 അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവർ
വിസ്മയിച്ചു; അവന്റെ വചനം
ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു.
33 അപ്പോൾ സിനഗോഗിൽ അശുദ്ധ
പിശാചിന്റെ ആത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ ഉച്ചത്തിൽ
നിലവിളിച്ചു:
34: ഞങ്ങളെ വെറുതെ വിടുക; നസ്രത്തിലെ
യേശുവേ, ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
എന്തു? നീ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ
വന്നതാണോ? നീ ആരാണെന്ന് ഞാൻ
അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ.
35 യേശു അവനെ ശാസിച്ചു: മിണ്ടാതിരുന്നു
അവനെ വിട്ടു പോ എന്നു പറഞ്ഞു. പിശാച്
അവനെ നടുവിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞപ്പോൾ
അവൻ അവനെ വിട്ടുപോയി, അവനെ
ഉപദ്രവിച്ചില്ല.
36 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: എന്തൊരു
വാക്ക്! അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടും
കൂടെ അവൻ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടു
കല്പിക്കുന്നു;
37 അവന്റെ കീർത്തി ചുറ്റുമുള്ള നാടിന്റെ
എല്ലായിടത്തും പരന്നു.
38 അവൻ സിനഗോഗിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. ശിമോന്റെ
ഭാര്യയുടെ അമ്മ കടുത്ത പനി പിടിച്ചു;
അവർ അവൾക്കുവേണ്ടി അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു.
39 അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
നിന്നുകൊണ്ടു പനിയെ ശാസിച്ചു; അതു
അവളെ വിട്ടുപോയി; ഉടനെ അവൾ
എഴുന്നേറ്റു അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
40 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ
നാനാവ്യാധികൾ ഉള്ളവരൊക്കെയും
അവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
അവൻ അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും
മേൽ കൈ വെച്ചു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി.
41 പിശാചുക്കൾ പലരിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു:
നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു
നിലവിളിച്ചു. അവൻ അവരെ ശാസിച്ചു
സംസാരിക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ല; അവൻ
ക്രിസ്തുവാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു.
42 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു
ഒരു മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു; ജനം അവനെ
അന്വേഷിച്ചു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവൻ തങ്ങളെ വിട്ടുപോകാതവണ്ണം
അവനെ പാർപ്പിച്ചു.
43 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ മറ്റു
പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിക്കേണം; അതിനാണ് എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു.
44 അവൻ ഗലീലിയിലെ സിനഗോഗുകളിൽ
പ്രസംഗിച്ചു.

അധ്യായം 5

1 ദൈവവചനം കേൾക്കാൻ ജനം അവനെ
നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഗനേസരെത്ത്
തടാകക്കരയിൽ നിന്നു.
2 തടാകക്കരയിൽ രണ്ടു കപ്പൽ
നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്നാൽ
മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ അവയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങി വല കഴുകുകയായിരുന്നു.
3 അവൻ ശിമോന്റെ കപ്പലുകളിൽ ഒന്നിൽ
കയറി, കരയിൽ നിന്ന് അൽപ്പം നീക്കാൻ
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ഇരുന്നു
പടകിൽ നിന്നു ആളുകളെ ഉപദേശിച്ചു.
4 സംസാരിച്ചു തീർന്നശേഷം അവൻ
ശിമോനോടു പറഞ്ഞു: ആഴത്തിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക;
5 ശിമോൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
രാത്രിമുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും
കിട്ടിയില്ല; എങ്കിലും നിന്റെ വാക്കുപോലെ
ഞാൻ വല ഇറക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അങ്ങനെ ചെയ്തശേഷം അവർ വലിയൊരു
കൂട്ടം മത്സ്യങ്ങളെ അകപ്പെടുത്തി;
7 അവർ മറ്റെ കപ്പലിലുള്ള കൂട്ടാളികളോട്
വന്ന് തങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ആംഗ്യം കാട്ടി.
അവർ വന്നു കപ്പലുകൾ രണ്ടും നിറച്ചു,
അങ്ങനെ അവ മുങ്ങാൻ തുടങ്ങി.
8 ശിമോൻ പത്രോസ് അതു കണ്ടിട്ടു
യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു: എന്നെ
വിട്ടുപോക; എന്തെന്നാൽ, കർത്താവേ,
ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യനാണ്.
9 അവനും കൂടെയുള്ളവരൊക്കെയും
തങ്ങൾ എടുത്ത മീൻപിടിത്തം കണ്ട്
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
10 ശിമോന്റെ കൂട്ടാളികളായ സെബെദിയുടെ
പുത്രന്മാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും
അങ്ങനെതന്നെ. യേശു ശിമോനോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇനി മുതൽ നീ മനുഷ്യരെ
പിടിക്കും.
11 അവർ തങ്ങളുടെ കപ്പലുകൾ കരയിൽ
കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച്
അവനെ അനുഗമിച്ചു.
12 അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ, കുഷ്ഠരോഗി നിറഞ്ഞ
ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു; അവൻ യേശുവിനെ
കണ്ടു കവിണ്ണുവീണു: കർത്താവേ, നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ
കഴിയും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
13 അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു:
എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്; നീ ശുദ്ധനായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ
വിട്ടുമാറി.
14 ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ
അവനോടു കല്പിച്ചു; എന്നാൽ ചെന്നു

നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതന്നു കാണിച്ചു
അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി മോശെ
കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ
ശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി അർപ്പിക്കേണം.
15 എന്നാൽ അവന്റെ പ്രസിദ്ധി അത്രയധികം
പരന്നു.
16 അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു.
17 ഒരു ദിവസം അവൻ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ,
ഗലീലിയിലെയും യെഹൂദ്യയിലെയും
യെരൂശലേമിലെയും എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും വന്നിരുന്ന
പരീശന്മാരും നിയമപണ്ഡിതന്മാരും
കർത്താവിന്റെ ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവരെ സുഖപ്പെടുത്താൻ
സന്നിഹിതനായിരുന്നു.
18 പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ
ആളുകൾ കിടക്കയിൽ കൊണ്ടുവന്നു;
19 പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനെ ഏതു
വഴിയിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നു
കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ
അവർ വീടിനുമുകളിൽ കയറി, ടൈൽ
വിരിച്ചിടത്തുകൂടെ അവനെ യേശുവിന്റെ
മുമ്പിൽ നടുവിൽ കിടക്കയിൽ ഇറക്കിവിട്ടു.
20 അവൻ അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു
അവനോടു: മനുഷ്യാ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും:
ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന ഇവൻ ആർ?
പാപങ്ങൾ പൊറുക്കാൻ ദൈവത്തിനു
മാത്രമേ കഴിയൂ?
22 യേശു അവരുടെ നിരൂപണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു?
23 നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു പറയുന്നതാണോ എളുപ്പം?
അല്ലെങ്കിൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക എന്നു
പറയുന്നതോ?
24 എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങൾ മോചിപ്പാൻ
മനുഷ്യപുത്രന് അധികാരമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്, (അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു:) ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു: എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക
എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോകുക.
25 ഉടനെ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ
എഴുന്നേറ്റു താൻ കിടന്നിരുന്നതു എടുത്തു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി സ്വന്ത
വീട്ടിലേക്കു പോയി.
26 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി: ഞങ്ങൾ ഇന്നു
വിചിത്രമായതു കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഭയം
നിറഞ്ഞു.
27 അനന്തരം അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ലേവി എന്നു
പേരുള്ള ഒരു ചുങ്കക്കാരൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
28 അവൻ എല്ലാം വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു അവനെ
അനുഗമിച്ചു.
29 ലേവി അവന്നു തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു വലിയ
വിരുന്നു ഒരുക്കി; ചുങ്കക്കാരുടെയും
മറ്റുള്ളവരുടെയും ഒരു വലിയ സംഘം
അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നു.
30 എന്നാൽ അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കെതിരെ
പിറുപിറുത്തു: നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും
പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്?
31 യേശു അവരോടു: സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു
വൈദ്യനെ ആവശ്യമില്ല; എന്നാൽ
രോഗികൾ.
32 ഞാൻ വന്നത് നീതിമാന്മാരെ അല്ല,
പാപികളെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
വിളിക്കാനത്രേ.
33 അവർ അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും പരീശന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാരും
കൂടെക്കൂടെ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥന
കഴിക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളോ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ?
34 അവൻ അവരോടു: മണവാളൻ
കൂടെയുള്ളപ്പോൾ മണവാളൻമാരെ
ഉപവസിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ?
35 എന്നാൽ മണവാളൻ അവരെ
വിട്ടുപിരിയുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരും; ആ
ദിവസങ്ങളിൽ അവർ ഉപവസിക്കും.
36 അവൻ അവരോടു ഒരു ഉപമയും പറഞ്ഞു;
ആരും പുതിയ വസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു കഷണം
പഴയ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ ഇടുന്നില്ല;
ഇല്ലെങ്കിൽ, പുതിയത് രണ്ടും വാടക
ഉണ്ടാക്കുന്നു; പുതിയതിൽ നിന്ന് എടുത്ത
കഷണം പഴയതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
37 ആരും പുതിയ വീഞ്ഞ് പഴയ കുപ്പികളിൽ
ഒഴിക്കുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ വീഞ്ഞ്
കുപ്പികൾ പൊട്ടി ഒഴുകും, കുപ്പികൾ
നശിച്ചുപോകും.
38 എന്നാൽ പുതിയ വീഞ്ഞ് പുതിയ
തുരുത്തിയിൽ ഒഴിക്കണം. രണ്ടും
സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
39 പഴയ വീഞ്ഞു കുടിച്ചിട്ടു ആരും ഉടനെ
പുതിയതു കൊതിക്കുന്നില്ല; പഴയതു നല്ലതു
എന്നു അവൻ പറയുന്നു.

അധ്യായം 6

1 ഒന്നാമത്തെ ശബ്ബത്തിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടാം
ശബ്ബത്തിൽ അവൻ വിളനിലത്തുകൂടി
നടന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പറിച്ചു
കയ്യിൽ തിരുമ്മി തിന്നു.

2 പരീശന്മാരിൽ ചിലർ അവരോടു: നിങ്ങൾ
ശബ്ബത്തുനാളിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു?
3 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും പട്ടിണി
കിടന്നപ്പോൾ ദാവീദ് ചെയ്തതു നിങ്ങൾ
ഇത്രയധികം വായിച്ചിട്ടില്ലേ?
4 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ
ചെന്നു കാണ്ച്ചയപ്പം എടുത്തു തിന്നു
കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു;
പുരോഹിതന്മാർക്ക് മാത്രം ഭക്ഷിക്കാൻ
പാടില്ലാത്തത്?
5 അവൻ അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ
ശബ്ബത്തിന്റെ കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
6 മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിലും അവൻ
സിനഗോഗിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു;
വലതുകൈ ശോഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
7 ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവൻ
സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും അവനെ നിരീക്ഷിച്ചു; അവർ
അവന്റെ നേരെ ഒരു കുറ്റം
കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
8 അവൻ അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞു,
ശോഷിച്ച കൈയുള്ള മനുഷ്യനോടു:
എഴുന്നേറ്റു നടുവിൽ നിൽക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.
9 യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു
കാര്യം ചോദിക്കും; ശബ്ബത്തിൽ നന്മ
ചെയ്യുന്നതോ തിന്മ ചെയ്യുന്നതോ
വിഹിതമോ? ജീവൻ രക്ഷിക്കാനോ
നശിപ്പിക്കാനോ?
10 അവരെയെല്ലാം ചുറ്റും നോക്കി ആ
മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു; അവന്റെ കൈ
മറ്റേതുപോലെ സുഖപ്പെട്ടു.
11 അവർ ഭ്രാന്തുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു;
യേശുവിനോട് എന്തുചെയ്യണമെന്ന് പരസ്പരം
സംസാരിച്ചു.
12 ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഒരു മലയിലേക്കു പോയി,
ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി
മുഴുവനും തുടർന്നു.
13 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു;
14 ശിമയോൻ (അവന് പത്രോസ് എന്നും
പേരിട്ടു,) ആൻഡ്രൂ അവന്റെ സഹോദരൻ,
ജെയിംസ് ആൻഡ് ജോൺ, ഫിലിപ്പ്,
ബർത്തലോമിയോ,
15 മത്തായിയും തോമസും,
അൽഫായിയുടെ മകൻ ജെയിംസും,
സെലോട്ടസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമയും,
16 യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യൂദാസും
രാജ്യദ്രോഹിയായിരുന്ന യൂദാസ്
ഇസ്കറിയോത്തയും.
17 അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇറങ്ങി,
സമഭൂമിയിൽ നിന്നു, അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടവും,
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും, ടയറിന്റെയും
സീദോന്റെയും കടൽത്തീരത്തുനിന്നും
അവന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ വന്ന ഒരു
വലിയ പുരുഷാരവും, അവരുടെ രോഗങ്ങൾ
സുഖപ്പെടുത്താനും;
18 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവർ സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചു.
19 പുരുഷാരം മുഴുവനും അവനെ
തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു;
20 അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ
കണ്ണുയർത്തി പറഞ്ഞു: ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടേതാണ്.
21 ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്ന നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾ തൃപ്തരാകും. ഇപ്പോൾ
കരയുന്ന നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾ
ചിരിക്കും.
22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ
നിങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുകയും അവർ നിങ്ങളെ
അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
വേർപെടുത്തുകയും നിന്ദിക്കുകയും
നിങ്ങളുടെ പേര് ദുഷിച്ചതായി
തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ.
23 ആ നാളിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുവിൻ;
സന്തോഷത്തോടെ തുള്ളുവിൻ; ഇതാ,
നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
വലുതാകുന്നു; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
പ്രവാചകന്മാരോടു അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
24 എന്നാൽ ധനികരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
25 തൃപ്തരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം!
നിങ്ങൾ വിശക്കും. ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്ന
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു
കരയും.
26 എല്ലാ മനുഷ്യരും നിങ്ങളെ
പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം!
അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
കള്ളപ്രവാചകന്മാരോടു അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു.
27 എന്നാൽ കേൾക്കുന്ന നിങ്ങളോട് ഞാൻ
പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ
സ്നേഹിക്കുക, നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നവർക്ക്
നന്മ ചെയ്യുക.

28 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ
അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ
ദ്രോഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.
29 നിന്നെ ഒരു ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നവന്നു
മറ്റേതും കാണിച്ചു കൊടുക്കുക. നിന്റെ
മേലങ്കി എടുത്തുകളയുന്നവൻ നിന്റെ
മേലങ്കിയും എടുക്കരുതു.
30 നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ഏവർക്കും
കൊടുക്ക; നിന്റെ സാധനങ്ങൾ
എടുത്തുകളയുന്നവനോടു പിന്നെ
ചോദിക്കരുതു.
31 മനുഷ്യർ നിങ്ങളോടു ചെയ്യേണം എന്നു
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
അവരോടു ചെയ്വിൻ.
32 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ
സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു
നന്ദി? പാപികൾ തങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
33 നിങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു നിങ്ങൾ
നന്മ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു നന്ദി?
പാപികൾ അതുതന്നെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
34 നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമെന്ന്
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് കടം കൊടുത്താൽ
നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് നന്ദി? പാപികൾ
പാപികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നു;
35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ;
നന്മ ചെയ്വിൻ ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം
വലുതായിരിക്കും, നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ
മക്കളായിരിക്കും; അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും
ദുഷ്ടന്മാരോടും ദയ കാണിക്കുന്നു.
36 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും കരുണയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ.
37 വിധിക്കരുത്, നിങ്ങൾ
വിധിക്കപ്പെടുകയുമില്ല: കുറ്റം വിധിക്കരുത്,
നിങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയുമില്ല:
ക്ഷമിക്കുക, എന്നാൽ നിങ്ങളോട്
ക്ഷമിക്കപ്പെടും.
38 കൊടുക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കും;
നല്ല അളവു, അമർത്തി, കുലുക്കി,
ഓടിച്ചെന്ന്, മനുഷ്യർ നിന്റെ മടിയിൽ
കൊടുക്കും. നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അതേ
അളവുകൊണ്ടുതന്നെ നിങ്ങൾക്കും
അളന്നുകിട്ടും.
39 അവൻ അവരോടു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു:
കുരുടൻ കുരുടനെ നയിക്കുമോ? ഇരുവരും
കുഴിയിൽ വീഴില്ലേ?
40 ശിഷ്യൻ യജമാനനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനല്ല;
എന്നാൽ പൂർണ്ണതയുള്ളവൻ എല്ലാം അവന്റെ
യജമാനനെപ്പോലെ ആകും.
41 നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു നീ
നോക്കുന്നതും നിന്റെ കണ്ണിലെ കോൽ
കാണാത്തതും എന്തു?
42 ഒന്നുകിൽ, സ്വന്തം കണ്ണിലെ കോൽ നീ
കാണാതെയിരിക്കെ, സഹോദരാ, നിന്റെ
കണ്ണിലെ കരടു ഞാൻ ഊരിക്കൊള്ളട്ടെ
എന്നു നിന്റെ സഹോദരനോടു എങ്ങനെ
പറയും? കപടഭക്തിക്കാരാ, ആദ്യം സ്വന്തം
കണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളയുക;
അപ്പോൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
ഊരാൻ നിനക്കു വ്യക്തമായി കാണാനാകും.
43 നല്ല വൃക്ഷം ചീത്ത ഫലം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നില്ല; ചീത്തയായ വൃക്ഷം
നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നില്ല.
44 ഓരോ വൃക്ഷവും അതിന്റെ ഫലത്താൽ
അറിയപ്പെടുന്നു. മുള്ളിൽ നിന്നു മനുഷ്യർ
അത്തിപ്പഴം പെറുക്കുന്നില്ല;
45 നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല
നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ ദുഷിച്ച
നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു ദോഷം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു;
46 നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ, കർത്താവേ
എന്നു വിളിക്കുന്നതും ഞാൻ പറയുന്നതു
ചെയ്യാത്തതും എന്തു?
47 ആരെങ്കിലും എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും
എന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അവ
അനുസരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ
ആരെപ്പോലെയാണെന്ന് ഞാൻ
കാണിച്ചുതരാം.
48 അവൻ ഒരു വീടു പണിയുകയും
ആഴത്തിൽ കുഴിച്ച് പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ട ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്;
വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ അരുവി ആ
വീടിന്മേൽ ശക്തമായി അടിച്ചു, അതിനെ
കുലുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; .
49 കേട്ടിട്ടും ചെയ്യാത്തവനോ
അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ വീടു
പണിത മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്.
അതിനെതിരെ അരുവി ശക്തമായി അടിച്ചു,
ഉടനെ അത് വീണു; ആ വീടിന്റെ നാശം
വളരെ വലുതായിരുന്നു.

അധ്യായം 7

1 അവൻ ജനത്തിന്റെ സദസ്സിൽ തന്റെ
വചനങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞശേഷം
കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു.
2 ഒരു ശതാധിപന്റെ ദാസൻ, അവനു
പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു, അവൻ
രോഗിയായിരുന്നു;

3 അവൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു
യെഹൂദന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരെ അവന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു, അവൻ വന്നു തന്റെ
ദാസനെ സൌഖ്യമാക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു.
4 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ:
അവൻ ഇതു ചെയ്വാൻ യോഗ്യൻ എന്നു
തൽക്ഷണം അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
5 അവൻ നമ്മുടെ ജാതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
അവൻ നമുക്കു ഒരു സിനഗോഗ്
പണിതിരിക്കുന്നു.
6 യേശു അവരോടുകൂടെ പോയി. അവൻ
വീട്ടിൽനിന്നു ദൂരെയായിരിക്കുമ്പോൾ,
ശതാധിപൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
സ്നേഹിതന്മാരെ അയച്ചു: കർത്താവേ, നീ
വിഷമിക്കേണ്ടാ;
7 ആകയാൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുമില്ല;
8 ഞാനും അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ആകുന്നു; എന്റെ കീഴിൽ
പടയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ
ഒരുവനോടു: പോക, അവൻ പോകുന്നു;
മറ്റൊരുത്തനോടു: വരിക, അവൻ വരുന്നു;
എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക, അവൻ അതു
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ഇതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവനെ നോക്കി
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞു അവനെ
അനുഗമിക്കുന്ന ജനത്തോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഇത്ര വലിയ
വിശ്വാസം ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.
10 അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദാസനെ
സുഖപ്പെടുത്തിയതു കണ്ടു.
11 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയീൻ എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും അവനോടുകൂടെ
പോയി.
12 അവൻ നഗരകവാടത്തിങ്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ, ഒരു മരിച്ചുപോയ
മനുഷ്യനെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി,
അവന്റെ അമ്മയുടെ ഏക മകൻ, അവൾ ഒരു
വിധവ ആയിരുന്നു;
13 കർത്താവു അവളെ കണ്ടിട്ടു അവളോടു:
കരയരുതു എന്നു പറഞ്ഞു .
14 അവൻ വന്ന് പാത്രത്തിൽ തൊട്ടു; അവനെ
ചുമന്നവർ നിശ്ചലമായി. അവൻ പറഞ്ഞു:
യുവാവേ, എഴുന്നേൽക്കൂ എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു.
15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു
സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവനെ
അമ്മയെ ഏല്പിച്ചു.
16 എല്ലാവരിലും ഭയം ഉണ്ടായി: ഒരു വലിയ
പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ
എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. ദൈവം തന്റെ
ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു എന്നും.
17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശ്രുതി
യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലായിടത്തും ചുറ്റുമുള്ള
എല്ലായിടത്തും പരന്നു.
18 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനെ അറിയിച്ചു.
19 യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു:
വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ എന്നു പറഞ്ഞു
അവരെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
അതോ മറ്റൊന്നിനായി നോക്കുമോ?
20 ആ പുരുഷന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ: വരാനുള്ളവൻ നീയോ എന്നു
പറഞ്ഞു ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഞങ്ങളെ നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അതോ മറ്റൊന്നിനായി നോക്കുമോ?
21 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവൻ അവരുടെ
പല ബലഹീനതകളും ബാധകളും
ദുരാത്മാക്കളും സുഖപ്പെടുത്തി. അന്ധരായ
പലർക്കും അവൻ കാഴ്ച നൽകി.
22 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ പോയി നിങ്ങൾ കാണുകയും
കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ
യോഹന്നാനോട് പറയുക. അന്ധന്മാർ
എങ്ങനെ കാണുന്നു, മുടന്തർ നടക്കുന്നു,
കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു,
ബധിരർ കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവർ
ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, ദരിദ്രരോട്
സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നു.
23 എന്നിൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
24 യോഹന്നാന്റെ ദൂതന്മാർ പോയശേഷം
അവൻ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി: നിങ്ങൾ എന്തു
കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി?
കാറ്റിൽ ഇളകിയ ഞാങ്ങണയോ?
25 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാണാനാണ്
പോയത്? മൃദുവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോ?
അതിമനോഹരമായി വസ്ത്രം ധരിച്ചു
ലാളിത്യത്തോടെ വസിക്കുന്നവർ
രാജകൊട്ടാരങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു.
26 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തു കാണാനാണ്
പോയത്? ഒരു പ്രവാചകനോ? അതെ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഒരു
പ്രവാചകനെക്കാൾ വളരെ അധികം.
27 ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു
മുമ്പായി അയക്കുന്നു;
28 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ
യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയ
പ്രവാചകൻ ഇല്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനോ അവനെക്കാൾ

വലിയവനാകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
29 അവന്റെ വാക്കു കേട്ട സകലജനവും
ചുങ്കക്കാരും യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്താൽ
സ്നാനം ഏറ്റ ദൈവത്തെ നീതീകരിച്ചു.
30 എന്നാൽ പരീശന്മാരും നിയമജ്ഞരും
അവനാൽ സ്നാനം ഏൽക്കാതെ
തങ്ങൾക്കെതിരായ ദൈവത്തിന്റെ
ആലോചന നിരസിച്ചു.
31 അപ്പോൾ കർത്താവു പറഞ്ഞു: ഈ
തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഞാൻ
എന്തിനോടു ഉപമിക്കും? അവർ
എങ്ങനെയുള്ളവരാണ്?
32 അവർ ചന്തസ്ഥലത്ത് ഇരുന്നു പരസ്പരം
വിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കുഴലൂതി,
നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു വിലപിച്ചു, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞില്ല.
33 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നത് അപ്പം
തിന്നുകയോ വീഞ്ഞ് കുടിക്കുകയോ
ചെയ്തില്ല. അവന്നു പിശാചുണ്ട് എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു.
34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും
വന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ പറയുന്നു: ഇതാ,
ആഹ്ലാദപ്രിയനും മദ്യപാനിയും
ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും
സ്നേഹിതൻ.
35 എന്നാൽ ജ്ഞാനം അവളുടെ എല്ലാ
മക്കളിലും നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു.
36 പരീശന്മാരിൽ ഒരുവൻ തന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരുന്നു.
37 അപ്പോൾ പട്ടണത്തിൽ ഒരു പാപിയായ
ഒരു സ്ത്രീ യേശു പരീശന്റെ വീട്ടിൽ
ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വെണ്ണീർ പെട്ടി തൈലം
കൊണ്ടുവന്നു.
38 അവന്റെ പിന്നിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട്
അവന്റെ കാൽക്കൽ നിന്നു, അവന്റെ
പാദങ്ങൾ കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് കഴുകാൻ
തുടങ്ങി, അവളുടെ തലയിലെ രോമങ്ങൾ
കൊണ്ട് തുടച്ചു, അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ
ചുംബിച്ചു, തൈലം പൂശി.
39 അവനോടു കല്പിച്ച പരീശൻ അതു
കണ്ടിട്ടു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു: ഇവൻ ഒരു
പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, തന്നെ
തൊടുന്ന സ്ത്രീ ആരാണെന്നും
എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും
അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ ഒരു പാപിയാണ്.
40 യേശു അവനോട്: ശിമോനേ, എനിക്ക്
നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. അവൻ
പറഞ്ഞു: ഗുരോ, പറയൂ.
41 ഒരു കടക്കാരന് രണ്ടു
കടക്കാരുണ്ടായിരുന്നു: ഒരാൾ അഞ്ഞൂറു
പൈസയും മറ്റേയാൾ അമ്പതു പൈസയും
കടപ്പെട്ടിരുന്നു.
42 അവർക്കു കൊടുക്കാൻ ഒന്നും
ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ ഇരുവർക്കും ക്ഷമിച്ചു.
അവരിൽ ആരാണ് അവനെ ഏറ്റവും
കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുക?
43 ശിമയോൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അവൻ
ഏറ്റവുമധികം ക്ഷമിച്ചവനാണെന്ന് ഞാൻ
കരുതുന്നു. അവൻ അവനോടു: നീ ന്യായം
വിധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
44 അവൻ സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു
ശിമോനോടു: നീ ഈ സ്ത്രീയെ
കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു,
നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം തന്നില്ല;
എങ്കിലും അവൾ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു എന്റെ
പാദങ്ങൾ കഴുകി, തലയിലെ
രോമങ്ങൾകൊണ്ടു തുടച്ചു.
45 നീ എനിക്കു ചുംബിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഈ
സ്ത്രീ ഞാൻ വന്നതുമുതൽ എന്റെ
പാദങ്ങളെ ചുംബിക്കുന്നത് നിർത്തിയില്ല.
46 നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം പൂശിയില്ല;
ഈ സ്ത്രീ എന്റെ കാലിൽ തൈലം
പൂശിയിരിക്കുന്നു.
47 ആകയാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
അവളുടെ അനേകം പാപങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ,
അവൾ വളരെ സ്നേഹിച്ചു;
48 അവൻ അവളോടുനിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
49 അവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നവർ:
പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു
ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
50 അവൻ സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ.

അധ്യായം 8

1 അനന്തരം അവൻ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും
ഗ്രാമങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു
ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടും പോയി;
പന്ത്രണ്ടുപേരും അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 ദുരാത്മാക്കളിൽ നിന്നും
ബലഹീനതകളിൽ നിന്നും സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ച ചില സ്ത്രീകൾ, മറിയ മഗ്ദലനയെ
വിളിച്ചു, അവരിൽ നിന്ന് ഏഴു പിശാചുക്കൾ
പുറപ്പെട്ടു.

3 കൂസ ഹെരോദാവിന്റെ കാര്യസ്ഥന്റെ ഭാര്യ
യോവാനയും സൂസന്നയും അവന്റെ സമ്പത്ത്
ശുശ്രൂഷിച്ച മറ്റു പലരും.
4 വളരെ ആളുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി, എല്ലാ
നഗരങ്ങളിൽനിന്നും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു:
5 വിതെക്കുന്നവൻ വിത്തു വിതപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു; അവൻ വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു
വഴിയരികെ വീണു; അതു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു,
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിനെ
തിന്നുകളഞ്ഞു.
6 ചിലത് പാറമേൽ വീണു; മുളച്ച ഉടനെ
നനവില്ലാത്തതിനാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി.
7 ചിലത് മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വീണു;
അതോടൊപ്പം മുള്ളുകളും മുളച്ച് അതിനെ
ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു.
8 മറ്റുള്ളവ നല്ല നിലത്തു വീണു മുളച്ചു
നൂറുമേനി ഫലം കായ്ച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ: കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
9 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഈ ഉപമ
എന്തായിരിക്കാം എന്നു ചോദിച്ചു.
10 അവൻ പറഞ്ഞു: ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ
രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാൻ നിങ്ങൾക്കു
നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ
കാണാതെയും കേട്ടാൽ മനസ്സിലാകാതെയും
പോകും.
11 ഉപമ ഇതാണ്: വിത്ത് ദൈവവചനമാണ്.
12 വഴിയരികെയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവരാണ്;
അപ്പോൾ പിശാച് വരുന്നു, അവർ
വിശ്വസിക്കുകയും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യാതിരിക്കാൻ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ
നിന്ന് വചനം എടുത്തുകളയുന്നു.
13 പാറമേലുള്ളവർ, വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ
സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
ഇവയ്ക്ക് വേരില്ല, അവർ തൽക്കാലത്തേക്ക്
വിശ്വസിക്കുകയും പ്രലോഭനത്തിൽ
വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.
14 മുൾച്ചെടികൾക്കിടയിൽ വീണവയാണ്,
അവർ കേട്ടപ്പോൾ, പുറത്തുകടന്ന്, ഈ
ജീവിതത്തിലെ കരുതലും സമ്പത്തും
സുഖവും കൊണ്ട് ഞെരുങ്ങി,
പൂർണതയിലേക്ക് ഫലം കൊണ്ടുവരുന്നില്ല.
15 എന്നാൽ നല്ല നിലത്തു ഉള്ളവർ,
സത്യസന്ധവും നല്ലതുമായ ഹൃദയത്തിൽ,
വചനം കേട്ട്, അത് പാലിക്കുകയും
ക്ഷമയോടെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.
16 ആരും മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചു
പാത്രംകൊണ്ടു മൂടുകയോ കട്ടിലിനടിയിൽ
വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ
അകത്തു കടക്കുന്നവർ വെളിച്ചം
കാണേണ്ടതിന്നു അതിനെ
മെഴുകുതിരിയിൽ വയ്ക്കുന്നു.
17 ഒന്നും രഹസ്യമല്ല, വെളിപ്പെടുകയുമില്ല;
മറച്ചുവെച്ചതും ആരും അറിയാത്തതും
വിദേശത്തു വരാത്തതും ആകുന്നു.
18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ
കേൾക്കുന്നു എന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവന്റെ
പക്കൽ നിന്ന് അവനുള്ളതായി
തോന്നുന്നതും എടുക്കും.
19 അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; പത്രത്തിന്
അവന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
20 നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നെ
കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു
എന്നു ചിലർ അവനോടു അറിയിച്ചു.
21 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടു ചെയ്യുന്നവർ
ആകുന്നു എന്റെ അമ്മയും എന്റെ
സഹോദരന്മാരും.
22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
കപ്പലിൽ കയറി: നമുക്കു തടാകത്തിന്റെ
മറുകരയിലേക്കു പോകാം എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. അവർ പുറപ്പെട്ടു.
23 അവർ കപ്പൽ കയറുമ്പോൾ അവൻ
ഉറങ്ങിപ്പോയി; തടാകത്തിൽ ഒരു
കൊടുങ്കാറ്റ് അടിച്ചു. അവയിൽ വെള്ളം
നിറഞ്ഞ് അപകടാവസ്ഥയിലായി.
24 അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഗുരോ,
യജമാനനേ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി. പിന്നെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും
വെള്ളത്തിന്റെ കോപത്തെയും ശാസിച്ചു;
അവ നിന്നുപോയി, ശാന്തത ഉണ്ടായി.
25 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
എവിടെ? അവർ ഭയപ്പെട്ടു: ഇവൻ
എങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യൻ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. അവൻ കാറ്റിനോടും
വെള്ളത്തോടും കല്പിക്കുന്നു; അവ അവനെ
അനുസരിക്കുന്നു.
26 അവർ ഗലീലിക്ക് എതിരെയുള്ള
ഗദരേനരുടെ ദേശത്തു എത്തി.
27 അവൻ കരയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവനെ എതിരേറ്റു,
വളരെക്കാലമായി പിശാചുബാധിതനായ
ഒരു മനുഷ്യൻ, വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ, ഒരു
വീട്ടിലും താമസിക്കാതെ, കല്ലറകളിൽ
ആയിരുന്നു.
28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ
നിലവിളിച്ചു അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു:
യേശുവേ, അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു?

ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു, എന്നെ
പീഡിപ്പിക്കരുത്.
29 (അശുദ്ധാത്മാവിനോട് ആ മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോകുവാൻ അവൻ കല്പിച്ചിരുന്നു; അത്
അവനെ പലപ്പോഴും പിടികൂടിയിരുന്നു;
അവനെ ചങ്ങലകളാലും ചങ്ങലകളാലും
ബന്ധിച്ചു; അവൻ ബന്ധനങ്ങൾ തകർത്ത്
പിശാചിനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിച്ചു.)
30 യേശു അവനോടുനിന്റെ പേരെന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ അവനിൽ
പ്രവേശിച്ചിരിക്കയാൽ ലെഗ്യോൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു.
31 ആഴത്തിലേക്കു പോകുവാൻ തങ്ങളോടു
കല്പിക്കരുതു എന്നു അവർ അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു.
32 അവിടെ അനേകം പന്നിക്കൂട്ടം മലയിൽ
മേയുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അവയിൽ കടപ്പാൻ
അനുവാദം തരേണം എന്നു അവർ
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ അവരെ
സഹിച്ചു.
33 അപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യനെ വിട്ടു
പന്നികളിൽ ചെന്നു;
34 ഇവയെ മേയിക്കുന്നവർ സംഭവിച്ചതു
കണ്ടിട്ടു ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും
ചെന്നു അറിയിച്ചു.
35: എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കാണാൻ
അവർ പോയി. അവൻ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, പിശാചുക്കളെ വിട്ടുപോയ
മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും
സുബോധത്തോടെയും യേശുവിന്റെ
കാൽക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; അവർ
ഭയപ്പെട്ടു.
36പിശാചുബാധിതനായവൻ എങ്ങനെ
സുഖപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ടവർ അവരോടു
പറഞ്ഞു.
37 അപ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ള ഗദരേനദേശത്തിലെ
പുരുഷാരം മുഴുവനും തങ്ങളെ
വിട്ടുപോകുവാൻ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു;
അവർ വളരെ ഭയത്തോടെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി; അവൻ കപ്പലിൽ
കയറി മടങ്ങിവന്നു.
38 പിശാചുക്കൾ വിട്ടുമാറിയ മനുഷ്യൻ
അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ യേശു അവനെ
പറഞ്ഞയച്ചു:
39 നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോക; അവൻ
പോയി, യേശു തന്നോടു ചെയ്ത മഹത്തായ
കാര്യങ്ങൾ നഗരത്തിൽ എല്ലാടവും
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.
40 യേശു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ജനം അവനെ
സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു; എല്ലാവരും
അവനെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.
41 അപ്പോൾ, സിനഗോഗിന്റെ അധിപനായ
യായീറൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
വന്നു, അവൻ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ
വീണു, തന്റെ വീട്ടിൽ വരേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു.
42 അവനു ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള
ഏക മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
മരണാസന്നയായി കിടന്നു. എന്നാൽ അവൻ
പോകുമ്പോൾ ആളുകൾ അവനെ
തിക്കിത്തിരക്കി.
43 പന്ത്രണ്ടു വർഷമായി രക്തപ്രശ്നമുള്ള ഒരു
സ്ത്രീ, തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ
വൈദ്യന്മാരിൽ ചെലവഴിച്ചു, ആർക്കും
സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
44 അവന്റെ പുറകിൽ വന്നു അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ അതിരിൽ തൊട്ടു; ഉടനെ
അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു.
45 യേശു പറഞ്ഞു: ആരാണ് എന്നെ തൊട്ടത്?
എല്ലാവരും തള്ളിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ പത്രോസും
കൂടെയുള്ളവരും പറഞ്ഞു: ഗുരോ, ജനക്കൂട്ടം
അങ്ങയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു, ആരാണ്
എന്നെ തൊട്ടത്?
46 യേശു പറഞ്ഞു: ആരോ എന്നെ സ്പർശിച്ചു;
47 താൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ആ സ്ത്രീ
കണ്ടപ്പോൾ അവൾ വിറച്ചുകൊണ്ടു വന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു, താൻ അവനെ
സ്പർശിച്ചതിന്റെ കാരണവും അവൾ ഉടനെ
സുഖമായതും എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ
അവനോടു അറിയിച്ചു.
48 അവൻ അവളോടു: മകളേ,
സമാധാനമായിരിക്ക; നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ.
49 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളി പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു
ഒരുത്തൻ വന്നു അവനോടു: നിന്റെ മകൾ
മരിച്ചുപോയി; കുഴപ്പം യജമാനനെയല്ല.
50 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു അവനോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്ക;
എന്നാൽ അവൾ സൌഖ്യം പ്രാപിക്കും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
51 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ
പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനും കന്യകയുടെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ഒഴികെ ആരെയും അകത്തു
കടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.
52 എല്ലാവരും അവളെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു
വിലപിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ: കരയരുതു;
അവൾ മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നു.
53 അവൾ മരിച്ചുപോയി എന്നറിഞ്ഞു അവർ
അവനെ പരിഹസിച്ചു.

54 അവൻ അവരെ എല്ലാവരെയും
പുറത്താക്കി അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു:
ദാസി എഴുന്നേറ്റു എന്നു വിളിച്ചു.
55 അവളുടെ ആത്മാവു വീണ്ടും വന്നു,
അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു; അവൾക്കു
ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാൻ അവൻ കല്പിച്ചു.
56 അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; എന്നാൽ ചെയ്തത് ആരോടും
പറയരുതെന്ന് അവൻ അവരോട്
ആജ്ഞാപിച്ചു.

അധ്യായം 9

1 പിന്നെ അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു
ശിഷ്യന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി, അവർക്കു
സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും അധികാരവും
അധികാരവും കൊടുത്തു, രോഗശാന്തിയും
ചെയ്തു.
2 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കാനും രോഗികളെ
സുഖപ്പെടുത്താനും അവൻ അവരെ അയച്ചു.
3 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: യാത്രയ്ക്ക്
വടിയോ പൊതിയോ അപ്പമോ പണമോ
ഒന്നും എടുക്കരുത്. രണ്ടു അങ്കിയും ഇല്ല.
4 നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചാലും
അവിടെ വസിക്കുവിൻ; അവിടെനിന്നു
പോകുവിൻ.
5 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ആ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
അവർക്കെതിരായ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ.
6 അവർ പുറപ്പെട്ടു, എല്ലായിടത്തും
സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചും പട്ടണങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു.
7 ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവ് അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും കേട്ടു;
8 ചിലരിൽ ഏലിയാസ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; പഴയ
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നും മറ്റു ചിലർ.
9 ഹെരോദാവ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ യോഹന്നാനെ
ശിരച്ഛേദം ചെയ്തു; എന്നാൽ ഇവൻ
ആരാണ്? അവൻ അവനെ കാണാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു.
10 അപ്പൊസ്തലന്മാർ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ
തങ്ങൾ ചെയ്തതൊക്കെയും അവനോടു
അറിയിച്ചു. അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ബേത്സയിദ എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ
മരുഭൂമിയിൽ തനിച്ചു പോയി.
11 ജനം അറിഞ്ഞു അവനെ അനുഗമിച്ചു;
അവൻ അവരെ കൈക്കൊണ്ടു
ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു അവരോടു
സംസാരിച്ചു, സൌഖ്യം ആവശ്യമുള്ളവരെ
സൌഖ്യമാക്കി.
12 പകൽ ക്ഷീണിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ,
പന്തിരുവരും വന്നു അവനോടു: പുരുഷാരം
ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും
നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും ചെന്നു രാപാർപ്പാനും
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും വേണ്ടി
അവരെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുക; മരുഭൂമി.
13 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവർക്കു
ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ
ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇല്ല; ഞങ്ങൾ പോയി ഈ
ആളുകൾക്കെല്ലാം ഇറച്ചി വാങ്ങണം
എന്നല്ലാതെ.
14 അവർ ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: അവരെ അമ്പതുപേരായി
കൂട്ടമായി ഇരുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു എല്ലാവരെയും
ഇരുത്തി.
16 പിന്നെ അവൻ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും
എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി,
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു, നുറുക്കി,
പുരുഷാരത്തിന് വിളമ്പാൻ ശിഷ്യന്മാർക്കു
കൊടുത്തു.
17 അവർ തിന്നു എല്ലാവരും തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട
എടുത്തു.
18 അവൻ ഏകനായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവരോടു: ജനം
എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
19 അവർ പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ;
എന്നാൽ ചിലർ ഏലിയാസ് എന്നു പറയുന്നു.
പഴയ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് മറ്റു ചിലർ
പറയുന്നു.
20 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു? പത്രോസ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു.
21 അവൻ അവരോടു കർശനമായി
ആജ്ഞാപിച്ചു; ഇതു ആരോടും പറയരുതു;
22 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും
മൂപ്പന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും തള്ളിക്കളയുകയും
കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വേണം.
23 അവൻ എല്ലാവരോടും: ആരെങ്കിലും
എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ
തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് അനുദിനം തന്റെ
കുരിശുമെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
24 തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ അതിനെ
കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും
തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അവൻ അതിനെ
രക്ഷിക്കും.

25 ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവനും
നേടിയാലും, തന്നെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുകയോ
തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്താൽ അവന് എന്ത്
പ്രയോജനം?
26 ആരെങ്കിലും എന്നെയും എന്റെ
വാക്കുകളെയും കുറിച്ച് ലജ്ജിച്ചാൽ
അവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യപുത്രൻ ലജ്ജിക്കും,
അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിലും
പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുടെയും
മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ.
27എന്നാൽ ഒരു സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം
മരണം ആസ്വദിക്കാത്ത ചിലർ ഇവിടെ
നിൽക്കുന്നു.
28 ഈ വാക്കുകൾ കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം എട്ടു
ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ
പത്രോസിനെയും യോഹന്നാനെയും
യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഒരു മലയിൽ കയറി.
29 അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ
മുഖഭാവം മാറി, അവന്റെ വസ്ത്രം
വെളുത്തതും തിളങ്ങുന്നതുമായിരുന്നു.
30 മോശയും ഏലിയാസും എന്ന രണ്ടു
പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംസാരിക്കുന്നതു
കണ്ടു.
31 അവൻ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷനായി,
യെരുശലേമിൽ താൻ നിവർത്തിക്കേണ്ട
തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു.
32 പത്രോസും കൂടെയുള്ളവരും
ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു;
33 അവർ അവനെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ
പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം
ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; നമുക്കു മൂന്നു
കൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം; ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന്
മോശയ്ക്കും ഒന്ന് ഏലിയാസിനും: അവൻ
എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് അറിയാതെ.
34 അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ ഒരു മേഘം
വന്നു അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു;
മേഘത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
35 മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ
പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനെ കേൾക്കേണമേ എന്നു
ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി.
36 ശബ്ദം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശുവിനെ
തനിച്ചായി കണ്ടു. അവർ അതു അടുപ്പിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചു, തങ്ങൾ കണ്ടതൊന്നും ആ
നാളുകളിൽ ആരോടും പറഞ്ഞില്ല.
37 പിറ്റെന്നാൾ അവർ മലയിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിയപ്പോൾ വളരെ ആളുകൾ അവനെ
എതിരേറ്റു.
38 അപ്പോൾ സംഘത്തിലെ ഒരാൾ
നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എന്റെ മകനെ
നോക്കേണമേ; അവൻ എന്റെ ഏകമകനാണ്.
39 ഇതാ, ഒരു ആത്മാവ് അവനെ പിടിക്കുന്നു;
അവൻ പെട്ടെന്ന് നിലവിളിച്ചു; അവൻ
വീണ്ടും നുരയുന്നത് അവനെ
കീറിമുറിക്കുന്നു, ചതവ് അവനെ
വിട്ടുമാറുന്നു.
40 അവനെ പുറത്താക്കുവാൻ ഞാൻ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവർക്കും
കഴിഞ്ഞില്ല.
41 അതിന്നു യേശു: വിശ്വാസമില്ലാത്തതും
വികൃതവുമായ തലമുറയേ, എത്രത്തോളം
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ
സഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരിക.
42 അവൻ വരാനിരിക്കുമ്പോൾ പിശാച്
അവനെ താഴെയിട്ടു വലിച്ചു കീറി. യേശു
അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു, ശിശുവിനെ
സൌഖ്യമാക്കി, അവനെ വീണ്ടും അപ്പന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ചു.
43 ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ എല്ലാവരും
വിസ്മയിച്ചു. എന്നാൽ യേശു ചെയ്ത എല്ലാ
കാര്യങ്ങളിലും അവർ ഓരോരുത്തരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു:
44 ഈ വാക്കുകൾ നിങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ
പതിക്കട്ടെ; മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ
കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും.
45 എന്നാൽ അവർ ഈ വാക്കു ഗ്രഹിച്ചില്ല;
അതു അവർക്കു മറഞ്ഞുപോയി; അതു
അവർക്കു മനസ്സിലായില്ല; ആ വാക്കു
അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
46 തങ്ങളിൽ ആരാണ് വലിയവൻ എന്നൊരു
തർക്കം അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി.
47 യേശു അവരുടെ ഹൃദയവിചാരം
മനസ്സിലാക്കി ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു
അവന്റെ അടുക്കൽ നിർത്തി.
ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; നിങ്ങളെല്ലാവരിലും
ഏറ്റവും ചെറിയവൻ തന്നേ
വലിയവനായിരിക്കും എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു .
49 അതിന്നു യോഹന്നാൻ: ഗുരോ, ഒരുവൻ
നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു; അവൻ
നമ്മെ അനുഗമിക്കാത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ
അവനെ വിലക്കി.
50 യേശു അവനോട്: അവനെ വിലക്കരുത്;
51 അവനെ സ്വീകരിക്കേണ്ട
സമയമായപ്പോൾ അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ ഉറപ്പിച്ചു.

52 അവന്റെ മുമ്പാകെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു;
അവർ പോയി അവനുവേണ്ടി ഒരുക്കുവാൻ
ശമര്യക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു.
53 അവന്റെ മുഖം അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുംപോലെ
ആയിരുന്നതിനാൽ അവർ അവനെ
സ്വീകരിച്ചില്ല.
54 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും
യോഹന്നാനും ഇതു കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ,
ഏലിയാവിനെപ്പോലെ ആകാശത്തുനിന്നു
തീ ഇറങ്ങി അവരെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ
ഞങ്ങൾ കല്പിക്കണമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
55 അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു:
നിങ്ങൾ ഏതുതരം ആത്മാവാണെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
56 മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത് മനുഷ്യരുടെ
ജീവൻ നശിപ്പിക്കാനല്ല, അവരെ
രക്ഷിക്കാനാണ്. അവർ മറ്റൊരു
ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി.
57 അവർ വഴിയിൽ പോകുമ്പോൾ ഒരു
മനുഷ്യൻ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
58 യേശു അവനോടു: കുറുനരികൾക്കു
കുഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു
കൂടുകളും ഉണ്ടു; എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രന്നു
തലചായ്ക്കാൻ ഇടമില്ല.
59 അവൻ മറ്റൊരുവനോടു: എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
അവൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, ആദ്യം പോയി
എന്റെ പിതാവിനെ അടക്കം ചെയ്വാൻ
എനിക്ക് അനുവാദം തരേണമേ.
60 യേശു അവനോടു: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ
മരിച്ചവരെ അടക്കം ചെയ്യട്ടെ; എന്നാൽ നീ
പോയി ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
61 മറ്റൊരുത്തൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കും; എങ്കിലും ഞാൻ ആദ്യം
എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോട് യാത്ര പറയട്ടെ.
62 യേശു അവനോടു: കലപ്പയിൽ കൈ
വെച്ചിട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്ന ആരും
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു യോഗ്യനല്ല.

അധ്യായം 10

1 അതിന്റെ ശേഷം കർത്താവ് വേറെ
എഴുപതുപേരെയും നിയമിച്ചു, താൻ വരുന്ന
എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും
അവരെ തന്റെ മുമ്പാകെ അയച്ചു.
2 അതുകൊണ്ടു അവൻ അവരോടു:
കൊയ്ത്തു വളരെ ആകുന്നു; വേലക്കാർ
ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ
യജമാനനോടു തന്റെ കൊയ്ത്തിലേക്കു
വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 നിന്റെ വഴിക്കു പോക; ഇതാ,
ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇടയിൽ
കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു.
4 സഞ്ചിയോ സ്ക്രിപ്പോ ചെരുപ്പോ
എടുക്കരുതു; വഴിയിൽവെച്ചു ആരെയും
വന്ദിക്കരുതു.
5 നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ ചെന്നാലും ആദ്യം
പറയുക: ഈ വീടിനു സമാധാനം.
6 സമാധാനപുത്രൻ അവിടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ
വസിക്കും;
7 അവർ തരുന്നവ തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു
ആ വീട്ടിൽ തന്നേ വസിക്കും; വേലക്കാരൻ
അവന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലോ.
വീടുതോറും പോകരുത്.
8 നിങ്ങൾ ഏതു നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാലും
അവർ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നവ
ഭക്ഷിക്കുക.
9 അതിലെ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി
അവരോടു: ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുവിൻ.
10 നിങ്ങൾ ഏതു പട്ടണത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചാലും അവർ നിങ്ങളെ
സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾ ആ
നഗരത്തിലെ തെരുവുകളിൽ പോയി
പറയുക:
11 ഞങ്ങളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന
നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിലെ പൊടിപോലും
ഞങ്ങൾ നിനക്കു വിരോധമായി
തുടച്ചുനീക്കുന്നു; എങ്കിലും ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.
12 എന്നാൽ, ആ നഗരത്തെക്കാൾ
സോദോമിന് ആ നാളിൽ
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
13 കോരാസീനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം!
ബേത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ
നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും
സീദോനിലും നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ,
ചാക്കുടുത്തും ചാരത്തിലും ഇരുന്നു
വളരെക്കാലം മുമ്പേ അവർ
മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു.
14 ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ
സോറിനും സീദോനും
സഹിക്കാവുന്നതായിരിക്കും.

15 കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം
ഉയർന്നിരിക്കുന്ന നീ നരകത്തിലേക്ക്
തള്ളിയിടപ്പെടും.
16 നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ
നിന്ദിക്കുന്നവൻ എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു; എന്നെ
നിന്ദിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
നിന്ദിക്കുന്നു.
17 എഴുപതുപേരും സന്തോഷത്തോടെ
മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്താൽ
ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
18 അവൻ അവരോടു: സാത്താൻ
മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തുനിന്നു
വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.
19 ഇതാ, സർപ്പങ്ങളുടെയും തേളുകളുടെയും
ശത്രുവിന്റെ സകല ശക്തിയുടെയും മേൽ
ചവിട്ടുവാൻ ഞാൻ നിനക്കു അധികാരം
തരുന്നു; ഒന്നും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല.
20 എങ്കിലും ആത്മാക്കൾ നിങ്ങൾക്കു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടാ.
നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ സ്വർഗത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ
സന്തോഷിക്കുക.
21 ആ നാഴികയിൽ യേശു ആത്മാവിൽ
സന്തോഷിച്ചു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും
ഭൂമിയുടെയും കർത്താവേ, നീ ഇതു
ജ്ഞാനികളിൽനിന്നും
വിവേകികളിൽനിന്നും മറച്ചുവെച്ചു
ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ
ദൃഷ്ടിയിൽ അതു നല്ലതായി തോന്നി.
22 എല്ലാം എന്റെ പിതാവ് എന്നെ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ പുത്രൻ
ആരാണെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല.
പുത്രനല്ലാതെ പിതാവ് ആരാണെന്നും
പുത്രൻ അവനെ
വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്നും.
23 അവൻ അവനെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടു
സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
കാണുന്നതു കാണുന്ന കണ്ണുകൾ
ഭാഗ്യമുള്ളവ.
24 അനേകം പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും
നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു,
അവർ കണ്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും
കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ
കേൾക്കാനും.
25 അപ്പോൾ ഒരു നിയമജ്ഞൻ എഴുന്നേറ്റു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചു: ഗുരോ, നിത്യജീവൻ
അവകാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യണം?
26 അവൻ അവനോടു: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എന്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു?
27 അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം; നിന്നെപ്പോലെ
നിന്റെ അയൽക്കാരനും.
28 അവൻ അവനോടു: നീ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു
ശരി; ഇതു ചെയ്ക, എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിക്കുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചു യേശുവിനോടു: എന്റെ
അയൽക്കാരൻ ആർ?
30 അതിന്നു യേശു: ഒരു മനുഷ്യൻ
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു യെരീഹോവിലേക്കു
പോയി, കള്ളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീണു;
അവർ അവന്റെ വസ്ത്രം ഊരി, മുറിവേല്പിച്ചു,
അർദ്ധപ്രാണനായി ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി.
31 യാദൃച്ഛികമായി ആ വഴിയായി ഒരു
പുരോഹിതൻ ഇറങ്ങിവന്നു; അവനെ
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അക്കരെ കടന്നുപോയി.
32 അതുപോലെ ഒരു ലേവ്യനും ആ
സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ വന്നു അവനെ
നോക്കി മറുവശം കടന്നുപോയി.
33 എന്നാൽ ഒരു ശമര്യക്കാരൻ അവൻ യാത്ര
ചെയ്കപ്പോൾ അവൻ ഇരുന്നിടത്തേക്കു വന്നു;
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു
മനസ്സലിഞ്ഞു.
34 പിന്നെ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
എണ്ണയും വീഞ്ഞും ഒഴിച്ചു അവന്റെ
മുറിവുകൾ കെട്ടി, അവനെ തന്റെ
മൃഗത്തിന്മേൽ ഇരുത്തി, അവനെ ഒരു
സത്രത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു പരിചരിച്ചു.
35 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ പോകുമ്പോൾ അവൻ
രണ്ടു പൈസ എടുത്തു ആതിഥേയന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തു അവനോടു: അവനെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക; നീ കൂടുതൽ
ചെലവിടുന്നതെന്തും ഞാൻ വീണ്ടും
വരുമ്പോൾ നിനക്കു തരാം.
36 ഈ മൂവരിൽ ആരാണ് കള്ളന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെട്ടവന്റെ അയൽക്കാരൻ
എന്നു നീ കരുതുന്നു?
37 അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു
അവനോടു: പോയി നീ അങ്ങനെതന്നെ
ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 അവർ പോകുമ്പോൾ അവൻ ഒരു
ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു; മാർത്ത എന്നു പേരുള്ള
ഒരു സ്ത്രീ അവനെ തന്റെ വീട്ടിൽ
സ്വീകരിച്ചു.

39 അവൾക്കു മേരി എന്നു പേരുള്ള ഒരു
സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവളും
യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു അവന്റെ
വചനം കേട്ടു.
40 എന്നാൽ മാർത്ത വളരെ ശുശ്രൂഷയിൽ
വിഷമിച്ചു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
കർത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി എന്നെ
തനിച്ചാക്കി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിൽ നിനക്കു
കാര്യമില്ലേ? അവൾ എന്നെ സഹായിക്കാൻ
അവളോട് ആവശ്യപ്പെടുക.
41 യേശു അവളോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
മാർത്ത, മാർത്ത, നീ പല കാര്യങ്ങളിലും
ശ്രദ്ധാലുവാണ്.
42 എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ആവശ്യമാണ്: മറിയ
ആ നല്ല ഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്തു, അത്
തന്നിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയുകയില്ല.

അധ്യായം 11

1 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ
നിർത്തിയപ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുവൻ അവനോടു: കർത്താവേ,
യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു.
2 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ എന്നു
പറയുവിൻ. നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ. നിന്റെ
ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും
ആകേണമേ.
3 ഞങ്ങളുടെ അന്നന്നത്തെ അപ്പം
ദിവസംതോറും ഞങ്ങൾക്ക് തരേണമേ.
4 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു
ക്ഷമിക്കേണമേ; എന്തെന്നാൽ, ഞങ്ങളോട്
കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ
പ്രലോഭനത്തിലേക്കു നയിക്കരുതേ; എന്നാൽ
തിന്മയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ.
5 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളിൽ
ആർക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹിതൻ
ഉണ്ടായിരിക്കും; അവൻ അർദ്ധരാത്രിയിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
സുഹൃത്തേ, എനിക്കു മൂന്നപ്പം കടം തരേണം;
6 യാത്രയിൽ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു;
7 അവൻ അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം പറയും:
എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുത്; ഇപ്പോൾ വാതിൽ
അടച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ കുട്ടികൾ
എന്നോടുകൂടെ കട്ടിലിൽ ഉണ്ട്. എനിക്ക്
എഴുന്നേറ്റു നിനക്കു തരാൻ കഴിയില്ല.
8 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അവൻ
അവന്റെ സ്നേഹിതൻ ആകയാൽ
എഴുന്നേറ്റു അവന്നു കൊടുക്കയില്ല എങ്കിലും
അവന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം അവൻ
എഴുന്നേറ്റു അവന്നു ആവശ്യമുള്ളത്ര
കൊടുക്കും.
9 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ചോദിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും;
അന്വേഷിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും;
മുട്ടുക, നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും.
10 ചോദിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കും;
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവന് തുറക്കപ്പെടും.
11 നിങ്ങളിൽ ഒരു പിതാവിനോട് ഒരു മകൻ
അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന് ഒരു കല്ല്
കൊടുക്കുമോ? അവൻ ഒരു മീൻ ചോദിച്ചാൽ
ഒരു മത്സ്യത്തിന് പകരം പാമ്പിനെ
കൊടുക്കുമോ?
12 മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ?
13 ദുഷ്ടരായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു
നല്ല ദാനങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു തന്നോടു ചോദിക്കുന്നവർക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര അധികം
കൊടുക്കും?
14 അവൻ ഒരു പിശാചിനെ
പുറത്താക്കുകയായിരുന്നു; അത്
ഊമയായിരുന്നു. പിശാച് പുറത്തു
പോയപ്പോൾ ഊമൻ സംസാരിച്ചു; ജനം
അത്ഭുതപ്പെട്ടു.
15 എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു:
അവൻ പിശാചുക്കളുടെ തലവനായ
ബേൽസെബൂബിലൂടെ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു.
16 വേറെ ചിലർ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു അടയാളം
അവനോടു അന്വേഷിച്ചു.
17 അവൻ അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു
അവരോടു: തന്നിൽ തന്നേ
ഛിദ്രിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതു രാജ്യവും
ശൂന്യമാകും; വീടിനു നേരെ
ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന വീട് വീഴുന്നു.
18 സാത്താനും തന്നിൽ തന്നേ ഭിന്നിച്ചാൽ
അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനിൽക്കും?
ഞാൻ ബെയെൽസെബൂലിലൂടെ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നുവല്ലോ.
19 ഞാൻ ബെയെൽസെബൂലിനെക്കൊണ്ട്
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടാണ്

പുറത്താക്കുന്നത്? ആകയാൽ അവർ
നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്മാരായിരിക്കും.
20 എന്നാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
വിരൽകൊണ്ടു പിശാചുക്കളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെമേൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ
സംശയമില്ല.
21 ഒരു ശക്തൻ ആയുധം ധരിച്ച് തന്റെ
കൊട്ടാരം കാക്കുമ്പോൾ അവന്റെ സമ്പത്ത്
ശാന്തമായിരിക്കും.
22 എന്നാൽ അവനെക്കാൾ ശക്തനായ
ഒരുവൻ അവന്റെ നേരെ വന്ന് അവനെ
കീഴടക്കുമ്പോൾ, അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന
അവന്റെ ആയുധമൊക്കെയും അവന്റെ
പക്കൽനിന്നു എടുത്തു അവന്റെ കൊള്ള
പങ്കിടുന്നു.
23 എന്നോടുകൂടെ ഇല്ലാത്തവൻ എനിക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു; എന്നോടുകൂടെ
കൂട്ടിച്ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു.
24 അശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവൻ വിശ്രമം തേടി
വരണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി നടക്കുന്നു.
ആരെയും കാണാഞ്ഞിട്ടു: ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടുവന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിവരാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
25 അവൻ വന്നപ്പോൾ അതു അടിച്ചുവാരി
അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
26 പിന്നെ അവൻ പോയി തന്നേക്കാൾ
ദുഷ്ടരായ വേറെ ഏഴു ആത്മാക്കളെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവർ അകത്തു
കടന്ന് അവിടെ വസിക്കുന്നു;
27 അവൻ ഇതു പറയുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിലെ
ഒരു സ്ത്രീ ഉറക്കെ അവനോടു: നിന്നെ
പ്രസവിച്ച ഉദരവും നീ മുലകുടിപ്പിച്ച
പാപ്പയും ഭാഗ്യമുള്ളവൾ എന്നു പറഞ്ഞു.
28 എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു: അതെ,
ദൈവവചനം കേട്ട് പ്രമാണിക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ.
29 ജനം തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവൻ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: ഇതൊരു ദുഷിച്ച
തലമുറയാണ്; അവർ അടയാളം
അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനാസ് പ്രവാചകന്റെ
അടയാളമല്ലാതെ മറ്റൊരു അടയാളവും
നൽകപ്പെടുകയില്ല.
30 യോനാ നിനെവേക്കാർക്കു
അടയാളമായതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ
തലമുറക്കും ആകും.
31 തെക്കേ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ
തലമുറയിലെ പുരുഷന്മാരോടുകൂടെ
എഴുന്നേറ്റു അവരെ കുറ്റം വിധിക്കും; ഇതാ,
സോളമനെക്കാൾ വലിയവൻ ഇവിടെയുണ്ട്.
32 നീനെവേക്കാർ ഈ തലമുറയോടുകൂടെ
ന്യായവിധിയിൽ എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവർ യോനാസിന്റെ
പ്രസംഗത്തിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു; ഇതാ,
ജോനാസിനെക്കാൾ വലിയവൻ
ഇവിടെയുണ്ട്.
33 ആരും മെഴുകുതിരി കൊളുത്തി രഹസ്യ
സ്ഥലത്തോ കുറ്റിക്കാട്ടിന് താഴെയോ
വയ്ക്കാറില്ല, അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം
കാണേണ്ടതിന് ഒരു മെഴുകുതിരിയിൽ
വയ്ക്കാറില്ല.
34 ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം കണ്ണാകുന്നു;
ആകയാൽ നിന്റെ കണ്ണു
ഏകാഗ്രമായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ശരീരം
മുഴുവനും പ്രകാശത്താൽ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കണ്ണു
ദോഷമുള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
ശരീരവും ഇരുൾ നിറഞ്ഞതാകുന്നു.
35 ആകയാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം
ഇരുട്ടാകാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.
36 ആകയാൽ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
ഇരുട്ടിന്റെ അംശമില്ലാതെ പ്രകാശം
നിറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ, മെഴുകുതിരിയുടെ
പ്രകാശം നിനക്കു പ്രകാശം
നൽകുന്നതുപോലെ മുഴുവനും പ്രകാശം
നിറഞ്ഞതായിരിക്കും.
37 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഒരു പരീശൻ തന്നോടുകൂടെ അത്താഴം
കഴിക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ
അകത്തു ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരുന്നു.
38 പരീശൻ അതു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ
അത്താഴത്തിന് മുമ്പ് ആദ്യം
കഴുകിയില്ലല്ലോ എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
39 അപ്പോൾ കർത്താവ് അവനോട്
അരുളിച്ചെയ്തു: ഇപ്പോൾ പരീശന്മാരായ
നിങ്ങൾ പാനപാത്രത്തിന്റെയും
തളികയുടെയും പുറം വൃത്തിയാക്കുന്നു.
എന്നാൽ നിന്റെ ഉള്ളിൽ ദുഷ്ടതയും
ദുഷ്ടതയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
40 വിഡ്ഢികളേ, പുറത്തുള്ളതിനെ
ഉണ്ടാക്കിയവൻ തന്നെയല്ലേ ഉള്ളതും
ഉണ്ടാക്കിയത്?
41 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളതു ദാനം
ചെയ്വിൻ; ഇതാ, നിങ്ങൾക്കു സകലവും
ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നു.
42 എന്നാൽ പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! എന്തെന്നാൽ, നിങ്ങൾ
പുതിനയിലും റൂയിലും എല്ലാത്തരം
ഔഷധസസ്യങ്ങളിലും ദശാംശം നൽകുന്നു,
ന്യായവിധിയും ദൈവസ്നേഹവും
കടന്നുപോകുന്നു.
43 പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം!
സിനഗോഗുകളിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന
ഇരിപ്പിടങ്ങളും അങ്ങാടികളിലെ
വന്ദനങ്ങളും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

44 കപടനാട്യക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരേ,
പരീശന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ
കാണാത്ത ശവക്കുഴികൾ പോലെയാകുന്നു;
അവയുടെ മുകളിലൂടെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ
അവരെ അറിയുന്നില്ല.
45 അപ്പോൾ ഒരു നിയമജ്ഞൻ അവനോടു:
ഗുരോ, ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ നീ
ഞങ്ങളെയും നിന്ദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
46 അവൻ പറഞ്ഞു: നിയമജ്ഞരേ,
നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! എന്തെന്നാൽ,
നിങ്ങൾ ചുമക്കാനാവാത്ത ഭാരങ്ങൾ
മനുഷ്യരെ കയറ്റി;
47 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ
പ്രവാചകന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ
പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
48 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ അനുവദിയ്ക്കുന്നു
എന്നതിന് നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു;
അവർ അവരെ കൊന്നു;
49 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവർക്കു
പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും
അയക്കും; അവരിൽ ചിലരെ അവർ
കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യും.
50 ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ചൊരിയപ്പെട്ട
എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം ഈ
തലമുറയോട് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതിന്;
51 ഹാബെലിന്റെ രക്തം മുതൽ
യാഗപീഠത്തിനും ആലയത്തിനും മദ്ധ്യേ
നശിച്ചുപോയ സഖറിയായുടെ രക്തം വരെ:
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ
തലമുറയോട് അത് ആവശ്യപ്പെടും.
52 നിയമജ്ഞരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം!
നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ
എടുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ
പ്രവേശിച്ചില്ല, പ്രവേശിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ
തടഞ്ഞു.
53 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും അവനെ
കഠിനമായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പലതും
സംസാരിക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തു.
54 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ വായിൽ നിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാൻ
നോക്കുന്നു അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 12

1 അതിനിടയിൽ, അസംഖ്യം പുരുഷാരം
ഒരുമിച്ചുകൂടി, അവർ പരസ്പരം
ചവിട്ടിയപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോട് ആദ്യം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി:
പരീശന്മാരുടെ കാപട്യമായ പുളിമാവിനെ
സൂക്ഷിക്കുക.
2 മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒന്നും
വെളിപ്പെടുകയില്ല; മറച്ചുവെക്കുകയുമില്ല,
അറിയുകയുമില്ല.
3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിൽ
സംസാരിച്ചതൊക്കെയും വെളിച്ചത്തിൽ
കേൾക്കും; നിങ്ങൾ അറകളിൽവെച്ച്
ചെവിയിൽ പറഞ്ഞതു വീടിനുമുകളിൽ
പ്രസംഗിക്കും.
4 എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടു ഞാൻ
പറയുന്നു: ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നവരെ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
5 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആരെ ഭയപ്പെടണം
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പുതരാം:
കൊന്നശേഷം നരകത്തിൽ തള്ളിയിടുവാൻ
അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. അതെ,
അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
6അഞ്ചു കുരുവികളെ രണ്ടു കാശിന്
വിൽക്കുന്നില്ലയോ, അവയിൽ ഒന്നുപോലും
ദൈവസന്നിധിയിൽ
വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നില്ലയോ?
7 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
രോമങ്ങൾപോലും എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
ആകയാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങൾ അനേകം
കുരുവികളെക്കാൾ വിലയുള്ളവർ ആകുന്നു.
8 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നവനെ
മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയും.
9 എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
നിഷേധിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ
ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ നിഷേധിക്കപ്പെടും.
10 ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രനെതിരായി
ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു
ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെ
ദൂഷണം പറയുന്നവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല.
11 അവർ നിങ്ങളെ സിനഗോഗുകളിലേക്കും
മജിസ്ട്രേറ്റുകളിലേക്കും
അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എങ്ങനെ, എന്ത്
മറുപടി പറയണം, എന്ത് പറയണം
എന്നൊന്നും ചിന്തിക്കരുത്.
12 നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവു
ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങളെ
ഉപദേശിക്കും.
13 കൂട്ടത്തിലൊരാൾ അവനോടു: ഗുരോ,
എന്റെ സഹോദരനോടു പറക; അവൻ
എനിക്കു അവകാശം പകുത്തു തരേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.

14 അവൻ അവനോടു: മനുഷ്യാ, എന്നെ
നിനക്കു ന്യായാധിപനോ വിഭജിക്കുന്നവനോ
ആക്കിയതു ആർ?
15 അവൻ അവരോടു:
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ , അത്യാഗ്രഹം
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ ;
16 അവൻ അവരോടു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു: ഒരു
ധനികന്റെ നിലം സമൃദ്ധമായി വിളഞ്ഞു.
17 അവൻ ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു: എന്റെ
പഴങ്ങൾ തരുവാൻ ഇടമില്ലാത്തതിനാൽ
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
18 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ ഇതു ചെയ്യും;
ഞാൻ എന്റെ കളപ്പുരകൾ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു;
അവിടെ ഞാൻ എന്റെ എല്ലാ പഴങ്ങളും
സമ്പത്തും തരും.
19 ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനോട് പറയും:
ആത്മാവേ, അനേക വർഷങ്ങളായി നിനക്ക്
ധാരാളം സാധനങ്ങൾ വെച്ചിരിക്കുന്നു;
സുഖമായിരിക്കുക, തിന്നുക, കുടിക്കുക,
സന്തോഷിക്കുക.
20 ദൈവം അവനോടു: മൂഢാ, ഈ
രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു
ചോദിക്കും; അപ്പോൾ നീ തന്നതു
ആർക്കുള്ളതായിരിക്കും?
21 ദൈവസന്നിധിയിൽ സമ്പന്നനാകാതെ
തനിക്കുവേണ്ടി നിക്ഷേപം
സ്വരൂപിക്കുന്നവനും അങ്ങനെതന്നെ.
22 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
എന്തു തിന്നും എന്നു ജീവനെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കേണ്ടാ; ശരീരത്തിന് വേണ്ടിയല്ല,
നിങ്ങൾ എന്ത് ധരിക്കും.
23 മാംസത്തേക്കാൾ ജീവനും
വസ്ത്രത്തെക്കാൾ ശരീരവും വലുതാണ്.
24 കാക്കകളെ നോക്കുവിൻ; അവ
വിതെക്കുകയോ കൊയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല;
അവയ്ക്ക് കലവറയോ കളപ്പുരയോ ഇല്ല;
ദൈവം അവയെ പോറ്റുന്നു; നിങ്ങൾ
പക്ഷികളെക്കാൾ എത്ര നല്ലവർ?
25 നിങ്ങളിൽ ആർക്കു ചിന്തിച്ചാൽ തന്റെ
പൊക്കത്തിൽ ഒരു മുഴം കൂട്ടാൻ കഴിയും?
26 എന്നാൽ ഏറ്റവും ചെറിയ കാര്യം
ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ,
ബാക്കിയുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കുന്നതെന്തിന്?
27 താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു
നോക്കുവിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല,
നൂൽക്കുന്നില്ല; എന്നിട്ടും ശലോമോൻ തന്റെ
സകല മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ
ഒന്നിനെപ്പോലെ
അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
28 ഇന്നു വയലിൽ ഉള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ
ഇടുന്നതുമായ പുല്ലിനെ ദൈവം അങ്ങനെ
അണിയിച്ചാൽ; അല്പവിശ്വാസികളേ, അവൻ
നിങ്ങളെ എത്ര അധികം വസ്ത്രം ധരിക്കും?
29 നിങ്ങൾ എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും
എന്നു അന്വേഷിക്കരുതു;
30 ഇതു ഒക്കെയും ലോകത്തിലെ ജാതികൾ
അന്വേഷിക്കുന്നു; ഇതു നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവു
അറിയുന്നു.
31 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദൈവരാജ്യം
അന്വേഷിക്കുവിൻ; ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു
കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും.
32 ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
എന്തെന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് രാജ്യം
നൽകുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവ്
സന്തോഷിക്കുന്നു.
33 നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളത് വിറ്റ് ഭിക്ഷ
കൊടുക്കുവിൻ; കള്ളൻ അടുക്കുന്നില്ല, പുഴു
ചീത്തയാക്കാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പഴകിപ്പോകാത്ത സഞ്ചികളും
നശിച്ചുപോകാത്ത നിധിയും നിങ്ങൾക്കു
തന്നുകൊള്ളുവിൻ.
34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എവിടെയാണോ
അവിടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും
ഉണ്ടായിരിക്കും.
35 നിന്റെ അരകെട്ടും നിന്റെ വിളക്കുകൾ
ജ്വലിച്ചും ഇരിക്കട്ടെ;
36 യജമാനൻ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ്
മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവനെ കാത്തിരിക്കുന്ന
മനുഷ്യരെപ്പോലെ നിങ്ങളും. അവൻ വന്നു
മുട്ടിയാൽ ഉടനെ തുറക്കാം.
37 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ജാഗരൂകരായി
കാണുന്ന ആ ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവൻ അര കെട്ടി അവരെ ഭക്ഷണത്തിന്
ഇരുത്തുകയും പുറത്തു വന്ന് അവരെ
ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
38 അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിലോ മൂന്നാം
യാമത്തിലോ വന്ന് അവരെ അങ്ങനെ
കണ്ടാൽ ആ ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
39 കള്ളൻ ഏതു നാഴികയിൽ വരും എന്നു
വീട്ടുജോലിക്കാരൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ
അവൻ നോക്കിനിൽക്കുമായിരുന്നു,
അവന്റെ വീടു കുത്തിത്തുറക്കാൻ
സമ്മതിക്കില്ലായിരുന്നു.
40 ആകയാൽ നിങ്ങളും
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ
വിചാരിക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുന്നു.
41 പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ ഈ
ഉപമ ഞങ്ങളോടോ എല്ലാവരോടും
പറയുന്നതോ?

42 അപ്പോൾ കർത്താവു ചോദിച്ചു:
തക്കസമയത്തു തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ മാംസം
നൽകേണ്ടതിന് യജമാനൻ അവരെ
ഭരിക്കുന്ന വിശ്വസ്തനും ജ്ഞാനിയുമായ
കാര്യസ്ഥൻ ആരാണ്?
43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ.
44 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
അവൻ അവനെ തനിക്കുള്ള എല്ലാറ്റിനും
അധിപതിയാക്കും.
45 എന്നാൽ യജമാനൻ അവന്റെ വരവു
താമസിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ദാസൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ; ദാസന്മാരെയും
കന്യകമാരെയും അടിക്കാനും തിന്നാനും
കുടിക്കാനും മദ്യപിക്കാനും തുടങ്ങും.
46 ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ അവനെ
നോക്കാത്ത ഒരു ദിവസത്തിലും അവൻ
അറിയാത്ത ഒരു നാഴികയിലും വന്നു
അവനെ വെട്ടി വെട്ടി
അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ അവന്റെ ഓഹരി
അവനു നിയമിക്കും.
47 യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ടും സ്വയം
ഒരുക്കാതെയും അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം
പ്രവർത്തിക്കാതെയും ഇരുന്ന ആ ദാസൻ
പല അടിയും ഏൽക്കും.
48 എന്നാൽ അറിയാതെ അടിക്ക്
യോഗ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തവനെ കുറച്ച്
അടി അടിക്കും. ആർക്കെങ്കിലും അധികം
കൊടുക്കുന്നുവോ അവനോടു വളരെ
ആവശ്യപ്പെടും; മനുഷ്യർ ആർക്കാണോ
കൂടുതൽ ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, അവനോട്
അവർ കൂടുതൽ ചോദിക്കും.
49 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ തീ അയക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു; ജ്വലിച്ചാൽ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യും?
50 എന്നാൽ എനിക്ക് സ്നാനം ഏൽപ്പാൻ ഒരു
സ്നാനം ഉണ്ട്; അതു പൂർത്തിയാകുവോളം
ഞാൻ എങ്ങനെ ഞെരുക്കപ്പെടുന്നു!
51 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നൽകുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
വിചാരിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, അല്ല; മറിച്ച് വിഭജനം:
52 ഇനിമുതൽ ഒരു വീട്ടിൽ അഞ്ചുപേർ,
രണ്ടുപേർക്കെതിരെ മൂന്നുപേരും
മൂന്നുപേർക്കെതിരെ രണ്ടുപേർ എന്നിങ്ങനെ
പിരിഞ്ഞിരിക്കും.
53 പിതാവ് പുത്രനെതിരെയും മകൻ
പിതാവിനെതിരെയും ഭിന്നിക്കും; അമ്മ
മകൾക്കെതിരെയും മകൾ
അമ്മക്കെതിരെയും; അമ്മായിയമ്മ
മരുമകൾക്കെതിരെയും മരുമകൾ
അമ്മായിയമ്മക്കെതിരെയും.
54 പിന്നെ അവൻ ജനത്തോടു പറഞ്ഞതു:
പടിഞ്ഞാറുനിന്നു ഒരു മേഘം പൊങ്ങുന്നതു
കാണുമ്പോൾ: മഴ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
ഉടനെ പറയുന്നു; അങ്ങനെയാണ്.
55 തെക്കൻ കാറ്റ് അടിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ:
ചൂട് ഉണ്ടാകും; അതു സംഭവിക്കുന്നു.
56 കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങൾക്കു
ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും മുഖം
വിവേചിക്കാം; എന്നാൽ ഈ സമയം നിങ്ങൾ
തിരിച്ചറിയാത്തത് എങ്ങനെ?
57 അതെ, നിങ്ങൾ സ്വയം ന്യായം
വിധിക്കാത്തത് എന്ത്?
58 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ
മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ
വഴിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവനെ വിട്ടു
രക്ഷിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്ക; അവൻ നിന്നെ
ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ന്യായാധിപൻ നിന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിക്കയും ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിന്നെ
തടവിലിടുകയും ചെയ്യും.
59 അവസാനത്തെ കാശുപോലും
കൊടുത്തുതീരുംവരെ നീ അവിടെനിന്നു
പോകരുതു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

അധ്യായം 13

1 പീലാത്തോസ് അവരുടെ രക്തം അവരുടെ
യാഗങ്ങളിൽ കലർന്ന ഗലീലക്കാരെക്കുറിച്ച്
അവനോട് പറഞ്ഞ ചിലർ ആ സമയത്തു
ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഈ
ഗലീലക്കാർ ഇങ്ങനെയുള്ളതു
അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു എല്ലാ
ഗലീലക്കാരെക്കാളും പാപികളായിരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ?
3 ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
എന്നാൽ നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളും അങ്ങനെതന്നെ നശിച്ചുപോകും.
4 അല്ലെങ്കിൽ ശീലോമിലെ ഗോപുരം വീണു
മരിച്ച ആ പതിനെട്ടുപേർ, യെരൂശലേമിൽ
വസിച്ചിരുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും
പാപികളായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ
കരുതുന്നുവോ?
5 അല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
എന്നാൽ നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെതന്നെ
നശിച്ചുപോകും.
6 അവൻ ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു; ഒരു
മനുഷ്യൻ തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ഒരു
അത്തിവൃക്ഷം നട്ടിരുന്നു; അവൻ വന്നു
അതിൽ ഫലം തിരഞ്ഞു, കണ്ടില്ല.

7 അവൻ തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
വസ്ത്രക്കാരനോട്: “ഇതാ, ഈ മൂന്നു
വർഷമായി ഞാൻ ഈ അത്തിമരത്തിൽ
ഫലം അന്വേഷിച്ചു വരുന്നു, ഒന്നും കണ്ടില്ല;
അതിനെ നിലം കുഴക്കുന്നതെന്തു?
8 അവൻ അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ
അതിനെ കുഴിച്ചിട്ടു ചാണകം ഇടുവോളം
ഈ വർഷവും വെറുതെ വിടേണമേ.
9 അതു കായ്ച്ചാൽ കൊള്ളാം; ഇല്ലെങ്കിൽ
പിന്നെ അതിനെ വെട്ടിക്കളയും.
10 അവൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു സിനഗോഗിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
11 പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി
ബലഹീനതയുടെ ആത്മാവുള്ള ഒരു സ്ത്രീ
ഉണ്ടായിരുന്നു, ഒരു സ്ത്രീയും ഒരുപോലെ
കുനിഞ്ഞിരുന്നു, സ്വയം ഉയർത്താൻ
കഴിഞ്ഞില്ല.
12 യേശു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ
അടുക്കൽ വിളിച്ചു അവളോടു: സ്ത്രീയേ,
നിന്റെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നു
മോചിതനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അവൻ അവളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു;
ഉടനെ അവൾ നേരെയായി, ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി.
14 യേശു ശബ്ബത്തുനാളിൽ
സൌഖ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു സിനഗോഗിന്റെ
പ്രമാണി കോപത്തോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ആറു ദിവസങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ വേല
ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ശബ്ബത്ത് ദിവസം.
15 അപ്പോൾ കർത്താവ് അവനോട്
അരുളിച്ചെയ്തു: കപടഭക്തിക്കാരാ, നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തരും ശബ്ബത്തിൽ കാളയെയോ
കഴുതയെയോ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് അഴിച്ചു
നനയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലേ?
16 ഈ പതിനെട്ടു വർഷമായി സാത്താൻ
ബന്ധിച്ച അബ്രഹാമിന്റെ മകളായ ഈ
സ്ത്രീയെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഈ
ബന്ധനത്തിൽനിന്നു അഴിച്ചുവിടേണ്ടതല്ലേ?
17 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ
ശത്രുക്കൾ എല്ലാവരും ലജ്ജിച്ചു;
18 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ദൈവരാജ്യം
ഏതിനോടു സദൃശം? ഞാൻ അതിനെ
എന്തിനു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തും?
19 ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ
തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട കടുകുമണിപോലെ അതു;
അതു വളർന്നു ഒരു വലിയ വൃക്ഷമായി
വളർന്നു; അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ വസിച്ചു.
20 അവൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു:
ദൈവരാജ്യത്തെ ഞാൻ എന്തിനോട്
ഉപമിക്കും?
21 അതു പുളിമാവുപോലെയാകുന്നു; ഒരു
സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ മാവിൽ അതു
മുഴുവനും പുളിക്കുംവരെ ഒളിച്ചുവെച്ചു.
22 അവൻ പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും
സഞ്ചരിച്ചു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു.
23 അപ്പോൾ ഒരുവൻ അവനോടു:
കർത്താവേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ
ചുരുക്കമാണോ? അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു:
24 ഇടുങ്ങിയ പടിവാതിൽക്കൽ കടപ്പാൻ
പ്രയത്നിക്കുവിൻ; അനേകർ അകത്തു
കടപ്പാൻ നോക്കും, കഴിയാതെ വരും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 ഒരിക്കൽ വീട്ടുടമസ്ഥൻ എഴുന്നേറ്റു
വാതിലടച്ചശേഷം നിങ്ങൾ പുറത്തു
നിന്നുകൊണ്ടു വാതിലിൽ മുട്ടി: കർത്താവേ,
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കേണമേ;
അവൻ നിങ്ങളോട് ഉത്തരം പറയും: നിങ്ങൾ
എവിടെ നിന്നാണ് എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.
26 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങും:
ഞങ്ങൾ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്തു, ഞങ്ങളുടെ
തെരുവുകളിൽ നീ പഠിപ്പിച്ചു.
27 എന്നാൽ അവൻ പറയും: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ
എവിടെനിന്നാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല;
നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ
വിട്ടുപോകുവിൻ.
28 അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും
യാക്കോബും സകല പ്രവാചകന്മാരും
ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും
നിങ്ങളെത്തന്നെ പുറത്താക്കുന്നതും
കാണുമ്പോൾ അവിടെ കരച്ചിലും
പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
29 അവർ കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും വന്ന്
ദൈവരാജ്യത്തിൽ വസിക്കും.
30 ഇതാ, ഒന്നാമൻ ആകുന്നവർ ഒടുവിലുണ്ട്;
31 അന്നുതന്നെ പരീശന്മാരിൽ ചിലർ വന്നു
അവനോടു: നീ ഇവിടെനിന്നു
പൊയ്ക്കൊൾക; ഹെരോദാവു നിന്നെ
കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ പോയി ആ
കുറുക്കനോട് പറയുക: ഇതാ, ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു, ഇന്നും നാളെയും
ഞാൻ രോഗശാന്തി ചെയ്യുന്നു, മൂന്നാം
ദിവസം ഞാൻ പൂർണ്ണനാകും.
33 എങ്കിലും ഇന്നും നാളെയും പിറ്റേന്നും
ഞാൻ നടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഒരു
പ്രവാചകൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു
നശിക്കുന്നതു സാധ്യമല്ല.
34 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ,
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ

അടുക്കൽ അയക്കുന്നവരെ
കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. കോഴി തന്റെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ
ചേർക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം
നിന്റെ മക്കളെ കൂട്ടിവരുത്തുമായിരുന്നു;
35 ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായി
നിങ്ങൾക്കു ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്ന കാലം വരുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അധ്യായം 14

1 അവൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അപ്പം തിന്നുവാൻ
പരീശന്മാരിൽ പ്രധാനികളിൽ ഒരുവന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർ അവനെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
2 അവന്റെ മുമ്പിൽ നീർക്കെട്ടുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 യേശു ന്യായശാസ്ത്രിമാരോടും
പരീശന്മാരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ശബ്ബത്തുനാളിൽ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു
വിഹിതമോ?
4 അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവൻ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സൌഖ്യമാക്കി
വിട്ടയച്ചു;
5 അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളിൽ
ആർക്കെങ്കിലും കഴുതയോ കാളയോ
കുഴിയിൽ വീണാൽ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഉടനെ
അതിനെ പുറത്തെടുക്കുകയില്ല.
6 ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു അവനോടു ഉത്തരം
പറയുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
7 ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോട് അവൻ ഒരു ഉപമ
പറഞ്ഞു. അവരോട് പറഞ്ഞു,
8 ആരെങ്കിലും നിന്നെ ഒരു കല്യാണത്തിനു
വിളിക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും ഉയർന്ന മുറിയിൽ
ഇരിക്കരുത്; നിന്നെക്കാൾ മാന്യനായ ഒരു
മനുഷ്യനെ അവനിൽ നിന്ന്
ക്ഷണിക്കാതിരിക്കാൻ;
9 നിന്നെയും അവനെയും വിളിച്ചവൻ വന്നു
നിന്നോടു: ഇവന്നു സ്ഥലം കൊടുക്ക; നീ
നാണത്തോടെ താഴത്തെ മുറി എടുക്കാൻ
തുടങ്ങുന്നു.
10 എന്നാൽ നിന്നെ കൽപിക്കുമ്പോൾ
പോയി ഏറ്റവും താഴെയുള്ള മുറിയിൽ
ഇരിക്കുക; നിന്നെ വിളിച്ചവൻ വരുമ്പോൾ
നിന്നോടു: സ്നേഹിതാ, ഉയരത്തിൽ
കയറുക എന്നു പറയട്ടെ; അപ്പോൾ
നിന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിന്
ഇരിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ നിനക്കു
നമസ്കരിക്കാം.
11 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ
താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
ഉയർത്തപ്പെടും.
12 തന്നോടു കല്പിച്ചവനോടും അവൻ
പറഞ്ഞു: നീ ഒരു അത്താഴമോ അത്താഴമോ
കഴിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ ബന്ധുക്കളെയോ
ധനികരായ അയൽക്കാരെയോ വിളിക്കരുത്.
അവർ നിന്നെ വീണ്ടും കൽപിക്കുകയും
നിനക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും
ചെയ്യും.
13 എന്നാൽ നീ ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ
ദരിദ്രരെയും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരെയും
മുടന്തരെയും കുരുടന്മാരെയും വിളിക്കുക.
14 നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും; അവർക്കു
നിനക്കു പകരം തരുവാൻ കഴികയില്ല;
നീതിമാന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിനക്കു
പകരം കിട്ടും.
15 അവനോടുകൂടെ
ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നവരിൽ ഒരുവൻ ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ അവനോടു: ദൈവരാജ്യത്തിൽ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
16 അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഒരു
മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ അത്താഴം ഉണ്ടാക്കി,
പലരെയും വിളിച്ചു.
17 അത്താഴസമയത്ത് തന്റെ ഭൃത്യനെ അയച്ച്
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോട്: വരൂ; ഇപ്പോൾ എല്ലാം
തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
18 എല്ലാവരും ഒരേ സമ്മതത്തോടെ
ഒഴികഴിവ് പറയാൻ തുടങ്ങി. ഒന്നാമത്തവൻ
അവനോടു: ഞാൻ ഒരു കഷണം നിലം
വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഞാൻ പോയി കാണണം;
എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
19 മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു: ഞാൻ അഞ്ച്
കാളകളെ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; ഞാൻ അവയെ
പരിശോധിക്കാൻ പോകുന്നു;
20 മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ ഒരു ഭാര്യയെ
വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു;
21 അപ്പോൾ ആ ദാസൻ വന്നു തന്റെ
യജമാനനെ ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ
വീട്ടുടമസ്ഥൻ കോപാകുലനായി തന്റെ
ഭൃത്യനോടു പറഞ്ഞു: വേഗം നഗരത്തിലെ
തെരുവുകളിലും ഇടവഴികളിലും ചെന്ന്
ദരിദ്രരെയും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരെയും
മുടന്തരെയും കുരുടന്മാരെയും ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരിക.
22 ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, അങ്ങ്
കല്പിച്ചതുപോലെ സംഭവിച്ചു, എന്നിട്ടും
ഇടമുണ്ട്.
23 യജമാനൻ ഭൃത്യനോട്: നീ
പെരുവഴികളിലേക്കും വേലികളിലേക്കും

പോയി എന്റെ വീട് നിറയേണ്ടതിന് അവരെ
അകത്തേക്ക് വരാൻ നിർബന്ധിക്കുക.
24 ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആരും എന്റെ
അത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 വലിയ പുരുഷാരം അവനോടുകൂടെ
പോയി; അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോടു:
26 ആരെങ്കിലും എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്
അവന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ഭാര്യയെയും മക്കളെയും
സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരിമാരെയും
സ്വന്തം ജീവനെയും വെറുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
അവന് എന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ കഴിയില്ല.
27 തന്റെ കുരിശു ചുമക്കാത്തവനും എന്റെ
പിന്നാലെ വരാത്തവനും എന്റെ
ശിഷ്യനാകാൻ കഴിയില്ല.
28 നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ഗോപുരം
പണിയുവാൻ ഭാവിച്ചാൽ ആദ്യം ഇരുന്നു
അതു തീർപ്പാൻ തക്കതുണ്ടോ എന്നു ചെലവു
എണ്ണുന്നില്ലയോ?
29 അവൻ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടശേഷം അത്
പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കാം,
അത് കാണുന്നവരെല്ലാം അവനെ
പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങും.
30 ഈ മനുഷ്യൻ പണിതു തുടങ്ങി; തീർപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
31 മറ്റൊരു രാജാവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്ന ഏതു രാജാവാണ് ആദ്യം ഇരുന്നു,
ഇരുപതിനായിരംപേരുമായി തന്റെ നേരെ
വരുന്നവനെ എതിരിടാൻ
പതിനായിരംപേരുമായി കഴിയുമോ എന്നു
ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ?
32 അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾ വളരെ
അകലെയായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ഒരു
സ്ഥാനപതിയെ അയച്ച് സമാധാന
വ്യവസ്ഥകൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
33 അതുപോലെ, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും
തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കാത്തവനും
എന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ കഴിയില്ല.
34 ഉപ്പ് നല്ലതു തന്നെ; എന്നാൽ ഉപ്പിന്
സുഗന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അത് എന്തിന്
രുചിവരുത്തും?
35 അതു നിലത്തിനോ ചാണകത്തിനോ
യോഗ്യമല്ല; എന്നാൽ മനുഷ്യർ അതിനെ
പുറത്താക്കി. കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ.

അധ്യായം 15

1 അപ്പോൾ ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം
അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.
2 പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും: ഇവൻ
പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു എന്നു പിറുപിറുത്തു.
3 അവൻ അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു:
4 നൂറു ആടുകളുള്ള നിങ്ങളിൽ ആരുണ്ട്,
അവയിൽ ഒരെണ്ണം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ,
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും മരുഭൂമിയിൽ
ഉപേക്ഷിച്ച്, നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ
കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ അതിന്റെ പിന്നാലെ
പോകാതിരിക്കുമോ?
5 അവൻ അതു കണ്ടിട്ടു സന്തോഷത്തോടെ
തോളിൽ വെച്ചു.
6 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നശേഷം
കൂട്ടുകാരെയും അയൽക്കാരെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരോടു പറഞ്ഞു:
എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ;
കാണാതെപോയ എന്റെ ആടിനെ ഞാൻ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.
7 മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നീതിമാന്മാരെക്കാൾ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
8 ഒന്നുകിൽ പത്തു വെള്ളിക്കാശുള്ള സ്ത്രീ
ഒരു കഷണം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ഒരു മെഴുകുതിരി
കത്തിച്ച് വീട് അടിച്ചുവാരി അത്
കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ ഉത്സാഹത്തോടെ
അന്വേഷിക്കില്ലേ?
9 അതു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ കൂട്ടുകാരെയും
അയൽക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു:
എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കുവിൻ;
എന്തെന്നാൽ, എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട കഷണം
ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.
10 അതുപോലെ, മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു
പാപിയെച്ചൊല്ലി ദൈവദൂതന്മാരുടെ
സന്നിധിയിൽ സന്തോഷമുണ്ട് എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
11 അവൻ പറഞ്ഞു: ഒരു മനുഷ്യന് രണ്ട്
ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
12 അവരിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോടു: അപ്പാ,
എനിക്കു വീണുകിടക്കുന്ന സമ്പത്തിന്റെ
ഓഹരി തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
തന്റെ ഉപജീവനം അവർക്കു
പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു.
13 അധികം താമസിയാതെ ഇളയമകൻ
എല്ലാവരേയും കൂട്ടി ദൂരദേശത്തേക്ക്
യാത്രയായി, അവിടെ കലഹ ജീവിതം
നയിച്ച് തന്റെ സമ്പത്ത് പാഴാക്കി.
14 അവൻ എല്ലാം ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ
ദേശത്തു കഠിനമായ ക്ഷാമം ഉണ്ടായി;
അവൻ ദരിദ്രനായി തുടങ്ങി.

15 അവൻ പോയി ആ ദേശത്തിലെ ഒരു
പൗരന്റെ അടുക്കൽ ചേർന്നു; അവൻ
അവനെ പന്നികളെ മേയ്ക്കാൻ അവന്റെ
വയലിൽ അയച്ചു.
16 പന്നികൾ തിന്നുന്ന തൊണ്ടുകൊണ്ടു
അവൻ തളർന്നുപോയി; ആരും അവന്നു
കൊടുത്തില്ല.
17 അവൻ മനസ്സറിഞ്ഞപ്പോൾ: എന്റെ
അപ്പന്റെ എത്ര കൂലിപ്പണിക്കാർക്കു
ആവശ്യത്തിന് ആഹാരം ഉണ്ടു;
18 ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു എന്റെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: പിതാവേ,
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്റെ മുമ്പാകെയും
പാപം ചെയ്തു.
19 ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ
ഒരുത്തനെപ്പോലെ എന്നെ ആക്കേണമേ.
20 അവൻ എഴുന്നേറ്റു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. എന്നാൽ അവൻ ദൂരെ ദൂരെ
എത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ പിതാവ് അവനെ
കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ
കഴുത്തിൽ വീണു അവനെ ചുംബിച്ചു.
21 മകൻ അവനോടു: അപ്പാ, ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്റെ മുമ്പാകെയും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല.
22 എന്നാൽ അപ്പൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു:
ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു അവനെ
ധരിപ്പിക്കുവിൻ; അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു
മോതിരവും കാലിൽ ചെരിപ്പും ഇടുക.
23 കൊഴുത്ത കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു
കൊല്ലുക; നമുക്കു ഭക്ഷിച്ചു സന്തോഷിക്കാം.
24 ഈ എന്റെ മകൻ മരിച്ചിരുന്നു, പിന്നെയും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ കാണാതെപോയി.
അവർ ആഹ്ലാദിക്കാൻ തുടങ്ങി.
25 അവന്റെ മൂത്തമകൻ വയലിൽ
ആയിരുന്നു; അവൻ വന്ന് വീടിനോട്
അടുക്കുമ്പോൾ പാട്ടും നൃത്തവും കേട്ടു.
26 അവൻ ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു
ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു ചോദിച്ചു.
27 അവൻ അവനോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ
വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ തടിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു;
28 അവൻ കോപിച്ചു, അകത്തു ചെല്ലുവാൻ
മനസ്സായില്ല; അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
29 അവൻ തന്റെ അപ്പനോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: ഇതാ, ഞാൻ ഇത്രയും സംവത്സരം
നിന്നെ സേവിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പന ഒരു
കാലത്തും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല;
30 എന്നാൽ വേശ്യകളോടുകൂടെ നിന്റെ
ഉപജീവനം വിഴുങ്ങിയ ഈ നിന്റെ മകൻ
വന്നയുടനെ നീ അവനുവേണ്ടി തടിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
31 അവൻ അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു;
എനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു.
32 ഈ നിന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചിരുന്നു,
പിന്നെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
നഷ്ടപ്പെട്ടു, കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 16

1 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു:
ധനവാനായോരു മനുഷ്യന്നു ഒരു
കാര്യസ്ഥൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തന്റെ
സാധനങ്ങൾ പാഴാക്കിയെന്നും അതുതന്നെ
അവനോടു കുറ്റപ്പെടുത്തി.
2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു അവനോടു:
ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു ഇതു കേൾക്കുന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. നിന്റെ
കാര്യസ്ഥന്റെ കണക്കു പറയേണമേ; നീ ഇനി
കാര്യവിചാരകനായിരിക്കില്ലല്ലോ.
3 അപ്പോൾ കാര്യസ്ഥൻ ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു:
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം? എന്തെന്നാൽ,
യജമാനൻ കാര്യസ്ഥൻ എന്നിൽ നിന്ന്
എടുത്തുകളയുന്നു; യാചിക്കാൻ ഞാൻ
ലജ്ജിക്കുന്നു.
4 കാര്യവിചാരകത്വത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ എന്നെ
അവരുടെ വീടുകളിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്
എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.
5 അവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ കടക്കാരിൽ
ഓരോരുത്തനെ വിളിച്ചു, ഒന്നാമത്തവനോടു:
നീ എന്റെ യജമാനനോടു എത്ര
കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
6 അവൻ പറഞ്ഞു: നൂറു പറ എണ്ണ. അവൻ
അവനോടുനിന്റെ ബില്ല് എടുത്തു വേഗം
ഇരുന്നു അമ്പതു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു.
7 പിന്നെ അവൻ മറ്റൊരുവനോടു: നീ എത്ര
കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. നൂറു പറ
ഗോതമ്പ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോടുനിന്റെ ബില്ലെടുത്തു എൺപതു
എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു.
8 നീതികെട്ട കാര്യസ്ഥനെ യജമാനൻ
അഭിനന്ദിച്ചു, കാരണം അവൻ ബുദ്ധിയോടെ
പ്രവർത്തിച്ചു: ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ
അവരുടെ തലമുറയിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ
മക്കളെക്കാൾ ജ്ഞാനികളാണ്.
9 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
അനീതിയുടെ മാമോനെ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ
സ്നേഹിതരാക്കുക; നിങ്ങൾ
പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ നിങ്ങളെ

ശാശ്വതമായ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ
സ്വീകരിക്കും.
10 ഏറ്റവും ചെറിയതിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ
അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു;
11 നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള മാമോനിൽ
വിശ്വസ്തരല്ലെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ സമ്പത്ത്
ആരാണ് നിങ്ങളുടെ ഭരമേൽപ്പിക്കുക?
12 അന്യന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസ്തരല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടേതായതു ആർ
തരും?
13 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ ഒരു
ഭൃത്യനും കഴികയില്ല; ഒന്നുകിൽ അവൻ
ഒരുവനെ വെറുക്കുകയും അപരനെ
സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ
അവൻ ഒരുവനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും
മറ്റേവനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും.
നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെയും മാമോനെയും
സേവിക്കാനാവില്ല.
14 അത്യാഗ്രഹികളായ പരീശന്മാരും ഇതു
ഒക്കെയും കേട്ടു അവനെ പരിഹസിച്ചു.
15 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പാകെ നിങ്ങളെത്തന്നേ നീതീകരിക്കുന്നു;
ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
അറിയുന്നു;
16 ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
യോഹന്നാൻ വരെ ആയിരുന്നു;
അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നു, എല്ലാവരും അതിൽ
ഞെരുങ്ങുന്നു.
17 ന്യായപ്രമാണത്തിലെ ഒരു പുള്ളി
പൊളിക്കുന്നതിനെക്കാൾ, ആകാശവും
ഭൂമിയും കടന്നുപോകുന്നത് എളുപ്പമാണ്.
18 ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരുത്തനെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു;
19 ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ
ധൂമ്രനൂൽ വസ്ത്രം ധരിച്ച് എല്ലാ ദിവസവും
വിഭവസമൃദ്ധമായി കഴിച്ചു.
20 ലാസർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യാചകൻ
അവന്റെ വാതിൽക്കൽ വ്രണങ്ങൾ
നിറഞ്ഞവനായി കിടന്നിരുന്നു.
21 ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീണ
നുറുക്കുകൾ തിന്നാൻ ആഗ്രഹിച്ചു;
നായ്ക്കളും വന്നു അവന്റെ വ്രണങ്ങൾ നക്കി.
22 യാചകൻ മരിച്ചു, ദൂതന്മാർ
അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിൽ കൊണ്ടുപോയി;
ധനികനും മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു;
23 അവൻ നരകത്തിൽ കഷ്ടതയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകളുയർത്തി, ദൂരെ
അബ്രഹാമിനെയും അവന്റെ മടിയിൽ
ലാസറിനെയും കണ്ടു.
24 അവൻ നിലവിളിച്ചു: അബ്രാഹാം
പിതാവേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ,
ലാസറിനെ അയക്കേണമേ; ഈ ജ്വാലയിൽ
ഞാൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.
25 അതിന്നു അബ്രാഹാം: മകനേ, നിന്റെ
ആയുഷ്ക്കാലത്തു നിന്റെ നന്മകളും ലാസറിന്നു
തിന്മയും ലഭിച്ചു എന്നു ഓർക്കുക; എന്നാൽ
ഇപ്പോൾ അവൻ ആശ്വസിച്ചു, നീ
പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
26 ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഞങ്ങൾക്കും
നിങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ ഒരു വലിയ ഗൾഫ്
ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർക്കും നമ്മുടെ
അടുക്കൽ കടന്നുകൂടാ;
27 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: അതുകൊണ്ട്
പിതാവേ, അവനെ എന്റെ പിതാവിന്റെ
വീട്ടിലേക്ക് അയക്കണമേ.
28 എനിക്കു അഞ്ചു സഹോദരന്മാരുണ്ട്;
അവരും ഈ ദണ്ഡനസ്ഥലത്തു
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരോടു
സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടതിന്നു.
29 അബ്രാഹാം അവനോടു: അവർക്കു
മോശയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടു; അവർ
കേൾക്കട്ടെ.
30 അതിന്നു അവൻ: അല്ല, അബ്രാഹാം
പിതാവേ; മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ അവർ
മാനസാന്തരപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അവൻ അവനോടു: അവർ
മോശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും
വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഒരുവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റാലും
അവരെ സമ്മതിപ്പിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

അധ്യായം 17

1 അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു:
ഇടർച്ചകൾ വരും എന്നതു അസാധ്യമാണ്;
2 ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ
ദ്രോഹിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അവന്റെ
കഴുത്തിൽ ഒരു തിരികല്ല് തൂക്കി കടലിൽ
എറിയുന്നതാണ് അവന്നു നല്ലത്.
3 സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; നിന്റെ സഹോദരൻ
നിന്നോടു തെറ്റു ചെയ്താൽ അവനെ ശാസിക്ക;
അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ അവനോട്
ക്ഷമിക്കുക.
4 അവൻ ഒരു ദിവസത്തിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം
നിന്നോടു അതിക്രമം ചെയ്കയും ഏഴു
പ്രാവശ്യം നിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു:
ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു; നീ അവനോടു
ക്ഷമിക്കേണം.
5 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനോടു:
ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അപ്പോൾ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തു:
നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം

വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സിക്കാമിൻ
മരത്തോട്: വേരോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ട്
കടലിൽ നട്ടുപോകുക; അത് നിങ്ങളെ
അനുസരിക്കുകയും വേണം.
7 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും
ഉഴുകയോ കന്നുകാലികളെ മേയ്ക്കുകയോ
ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ വയലിൽ നിന്നു
വരുമ്പോൾ അവനോടു പോയി
ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കുക എന്നു പറയും?
8 അവനോടു: ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ചു
തീരുവോളം എനിക്കു ഊണ് കഴിക്കാനുള്ള
സാധനം ഒരുക്കി അര കെട്ടി എന്നെ
ശുശ്രൂഷിക്ക; പിന്നെ നീ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമോ?
9 തന്നോടു കല്പിച്ചതു ചെയ്തതുകൊണ്ടു
അവൻ ആ ദാസനെ സ്തുതിക്കുന്നുവോ?
ഞാൻ തള്ളുന്നില്ല.
10 അതുപോലെ നിങ്ങളും നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം:
ഞങ്ങൾ പ്രയോജനമില്ലാത്ത ദാസന്മാർ എന്നു
പറവിൻ; ഞങ്ങളുടെ കടമ ഞങ്ങൾ ചെയ്തു.
11 അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുമ്പോൾ ശമര്യയുടെയും
ഗലീലിയുടെയും നടുവിൽകൂടി
കടന്നുപോയി.
12 അവൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ
ദൂരെ നിന്നു കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു
പുരുഷന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു.
13 അവർ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: യേശുവേ, ഗുരോ,
ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ.
14 അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
പോയി നിങ്ങളെ പുരോഹിതന്മാർക്കു
കാണിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവർ പോകുമ്പോൾ അവർ
ശുദ്ധി പ്രാപിച്ചു.
15 അവരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചു എന്നു കണ്ടിട്ടു തിരിഞ്ഞു,
ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
16 അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിണ്ണുവീണു
അവനെ സ്തുതിച്ചു; അവൻ ഒരു
സമരിയാക്കാരനായിരുന്നു.
17 അതിന്നു യേശു: ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട
പത്തുപേർ ഇല്ലയോ? എന്നാൽ ഒമ്പത്
എവിടെ?
18 ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ
മടങ്ങിവന്നവരെ ഈ അപരിചിതനല്ലാതെ
കാണുന്നില്ല.
19 അവൻ അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു പോക;
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
20 ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരും എന്നു
പരീശന്മാർ അവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദൈവരാജ്യം പ്രമാണിച്ചു വരുന്നതല്ല.
21 ഇതാ ഇവിടെ എന്നു പറയരുതു.
അല്ലെങ്കിൽ, ഇതാ! എന്തെന്നാൽ ഇതാ,
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലാണ്.
22 അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളുകളിലൊന്നു കാണ്മാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും;
23 അവർ നിന്നോടു: ഇവിടെ നോക്കൂ;
അല്ലെങ്കിൽ, അവിടെ കാണുക: അവരുടെ
പിന്നാലെ പോകരുത്, അവരെ പിന്തുടരരുത്.
24 ആകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു ഭാഗത്ത്
നിന്ന് പ്രകാശിക്കുന്ന മിന്നൽ ആകാശത്തിൻ
കീഴിലുള്ള മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക്
പ്രകാശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ
മനുഷ്യപുത്രനും അവന്റെ നാളിൽ ഇരിക്കും.
25 എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ പലതും
സഹിക്കുകയും ഈ തലമുറയാൽ
തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും വേണം.
26 നോഹയുടെ കാലത്തു
സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
കാലത്തും സംഭവിക്കും.
27 നോഹ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം
വരെ അവർ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും
ഭാര്യമാരെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു,
ജലപ്രളയം വന്നു എല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചു.
28 ലോത്തിന്റെ കാലത്തു
സംഭവിച്ചതുപോലെ തന്നേ; അവർ തിന്നു,
കുടിച്ചു, വാങ്ങി, വിറ്റു, നട്ടു, പണിതു;
29 എന്നാൽ ലോത്ത് സോദോമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ദിവസംതന്നെ ആകാശത്തുനിന്നു
തീയും ഗന്ധകവും വർഷിക്കുകയും
അവരെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
30 മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിലും
അങ്ങനെ തന്നേ ആകും.
31 അന്നാളിൽ വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനും
വീട്ടിലുള്ള അവന്റെ സാധനങ്ങളും
എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാൻ
ഇറങ്ങിപ്പോകരുതു; വയലിൽ
ഇരിക്കുന്നവനും അങ്ങനെ തന്നേ
മടങ്ങിവരരുതു.
32 ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഓർക്കുക.
33 തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ നോക്കുന്നവൻ
അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ
കാത്തുകൊള്ളും.
34 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ആ
രാത്രിയിൽ ഒരു കിടക്കയിൽ രണ്ടുപേർ
ഉണ്ടായിരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും,
മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും.
35 രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ഒന്നിച്ചു പൊടിക്കുന്നു;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും.

36 രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ
കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും.
37 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, എവിടെ?
അവൻ അവരോടു: ശരീരം
എവിടെയായിരുന്നാലും അവിടെ
കഴുകന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടും.

അധ്യായം 18

1 അവൻ അവരോടു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു:
മനുഷ്യർ തളർന്നുപോകാതെ എപ്പോഴും
പ്രാർത്ഥിക്കേണം;
2 ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാത്ത, മനുഷ്യനെ
പരിഗണിക്കാത്ത ഒരു ന്യായാധിപൻ ഒരു
നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: എന്റെ
പ്രതിയോഗിയോടു പ്രതികാരം ചെയ്യേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവൻ തൽക്കാലം സമ്മതിച്ചില്ല; പിന്നെ
അവൻ ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നില്ല, മനുഷ്യനെ
പരിഗണിക്കുന്നില്ല;
5 എങ്കിലും ഈ വിധവ എന്നെ
വിഷമിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവളോടു പ്രതികാരം ചെയ്യും;
6 അപ്പോൾ കർത്താവു പറഞ്ഞു: നീതികെട്ട
ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു കേൾക്കുവിൻ.
7 രാവും പകലും തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന
തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോട്
ദീർഘക്ഷമ സഹിച്ചാലും ദൈവം
പ്രതികാരം ചെയ്യില്ലയോ?
8 അവൻ അവരോടു വേഗത്തിൽ പ്രതികാരം
ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
എങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ
ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ?
9 തങ്ങൾ നീതിമാന്മാരാണെന്ന്
തങ്ങളിൽത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും
മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്ത ചിലരോട്
അവൻ ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു.
10 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
ദൈവാലയത്തിൽ കയറി; ഒരുത്തൻ
പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ.
11 പരീശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടുകൂടെ
ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: ദൈവമേ, ഞാൻ
മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെയോ പിടിച്ചുപറിക്കാരോ
അന്യായക്കാരോ വ്യഭിചാരികളോ ഈ
ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ അല്ലാത്തതിൽ
ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
12 ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം
ഉപവസിക്കുന്നു, എനിക്കുള്ള എല്ലാറ്റിന്റെയും
ദശാംശം കൊടുക്കുന്നു.
13 ചുങ്കക്കാരൻ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കണ്ണുകളുയർത്താതെ
അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അടിച്ചു: ദൈവമേ
പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഈ
മനുഷ്യൻ മറ്റവനെക്കാൾ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി തന്റെ
വീട്ടിലേക്കു പോയി; തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്ന ഏവനും താഴ്ത്തപ്പെടും;
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
ഉയർത്തപ്പെടും.
15 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു അവർ
ശിശുക്കളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അതു കണ്ടിട്ടു അവരെ ശാസിച്ചു.
16 യേശു അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു:
കുഞ്ഞുങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
വിടുവിൻ; അവരെ വിലക്കരുതു;
ദൈവരാജ്യം അത്തരക്കാരുടെതല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു,
ദൈവരാജ്യം ശിശുവിനെപ്പോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ഒരു കാരണവശാലും
അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.
18 ഒരു ഭരണാധികാരി അവനോടു: നല്ല
ഗുരോ, നിത്യജീവൻ അവകാശമാക്കുവാൻ
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചു.
19 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ നല്ലവൻ
എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ആരും നല്ലവനല്ല,
ഒന്നല്ലാതെ, അതായത് ദൈവം.
20 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്, കൊല്ലരുത്,
മോഷ്ടിക്കരുത്, കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്,
നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്ക എന്നീ കൽപ്പനകൾ നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
21 അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതെല്ലാം ഞാൻ
ചെറുപ്പം മുതൽ പാലിച്ചുപോരുന്നു.
22 ഇതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവനോടു: എന്നിട്ടും
നിനക്കു ഒരു കുറവുണ്ടു;
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു
വീതിച്ചുകൊൾക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു
എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അതു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ വളരെ
വ്യസനിച്ചു; അവൻ വളരെ
ധനികനായിരുന്നു.
24 അവൻ വളരെ ദുഃഖിതനാകുന്നു എന്നു
യേശു കണ്ടിട്ടു: സമ്പത്തുള്ളവർ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര
പ്രയാസം എന്നു പറഞ്ഞു.

25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകത്തിന്
സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതാണ്.
26 അതു കേട്ടവർ: പിന്നെ ആർക്കു രക്ഷ
ലഭിക്കും?
27 അവൻ പറഞ്ഞു: മനുഷ്യർക്ക്
അസാധ്യമായത് ദൈവത്തിന് സാധ്യമാണ്.
28 അപ്പോൾ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: ഇതാ,
ഞങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് നിന്നെ
അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു.
29 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: സത്യമായി
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വീടിനെയോ
മാതാപിതാക്കളെയോ സഹോദരന്മാരെയോ
ഭാര്യയെയോ മക്കളെയോ വിട്ടുപോയ ഒരു
മനുഷ്യനും ഇല്ല.
30 ഈ കാലത്തും വരാനിരിക്കുന്ന
ലോകത്തും നിത്യജീവൻ ആർക്കാണ്
കൂടുതൽ ലഭിക്കാത്തത്.
31 പിന്നെ അവൻ പന്തിരുവരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു: ഇതാ, നാം
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിവൃത്തിയാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവൻ ജാതികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും
പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും
നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും തുപ്പുകയും ചെയ്യും.
33 അവർ അവനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചു
കൊല്ലും; മൂന്നാം ദിവസം അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.
34 അവർ ഇതു ഒന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഈ വാക്കു
അവർക്കു മറഞ്ഞുപോയി; പറഞ്ഞതു അവർ
അറിഞ്ഞതുമില്ല.
35 അവൻ ജറീക്കോയുടെ അടുത്ത്
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു കുരുടൻ വഴിയരികെ
ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചു.
36 ജനക്കൂട്ടം കടന്നുപോകുന്നത് കേട്ട്
അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് അവൻ
ചോദിച്ചു.
37 നസറായനായ യേശു കടന്നുപോകുന്നു
എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു.
38 അവൻ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ,
ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ
തോന്നേണമേ.
39 മുമ്പിൽ നടന്നവർ മിണ്ടാതിരിക്കാൻ
അവനെ ശാസിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ:
ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ
തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
40 യേശു നിന്നുകൊണ്ടു അവനെ തന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു;
അവൻ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ അവനോടു:
41 ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ,
എനിക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കും.
42 യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക; നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
43 ഉടനെ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി അവനെ അനുഗമിച്ചു;

അധ്യായം 19

1 യേശു അകത്തു കടന്ന് ജറീക്കോ കടന്നു.
2 അപ്പോൾ, സക്കായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രധാനിയും ധനവാനും
ആയിരുന്നു.
3 അവൻ യേശുവിനെ കാണ്മാൻ
അന്വേഷിച്ചു; ഉയരം കുറവായതിനാൽ
പത്രപ്രവർത്തകർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.
4 അവൻ മുമ്പേ ഓടി അവനെ
കാണേണ്ടതിന്നു ഒരു കാട്ടത്തിമരത്തിൽ
കയറി;
5 യേശു ആ സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ മേലോട്ടു
നോക്കി അവനെ കണ്ടു അവനോടു:
സക്കായിയേ, വേഗം ഇറങ്ങിവരിക; ഇന്നു
ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു.
6 അവൻ വേഗം ഇറങ്ങി വന്നു
സന്തോഷത്തോടെ അവനെ സ്വീകരിച്ചു.
7 അതു കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും
പിറുപിറുത്തു: അവൻ ഒരു
പാപിയോടുകൂടെ അതിഥിയാകുവാൻ
പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
8 സക്കായി നിന്നുകൊണ്ടു കർത്താവിനോടു
പറഞ്ഞു; ഇതാ, കർത്താവേ, എന്റെ
വസ്തുവകകളുടെ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു
കൊടുക്കുന്നു; കള്ളാരോപണം നടത്തി
ഞാൻ ആരുടെയെങ്കിലും പക്കൽ നിന്ന്
വല്ലതും വാങ്ങിയാൽ അവന് നാലിരട്ടിയായി
തിരിച്ചുകൊടുക്കും.
9 യേശു അവനോടു: ഇന്നു ഈ വീട്ടിലേക്കു
രക്ഷ വന്നിരിക്കുന്നു;
10 മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത്
നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ അന്വേഷിക്കാനും
രക്ഷിക്കാനുമാണ്.
11 അവർ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ
യെരൂശലേമിനോടു
അടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവരാജ്യം
ഉടനെ പ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നു അവർ
വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടും അവൻ ഒരു ഉപമയും
പറഞ്ഞു.
12അതുകൊണ്ടു അവൻ പറഞ്ഞു: ഒരു പ്രഭു
തനിക്കു രാജത്വം ലഭിക്കുവാനും
മടങ്ങിവരുവാനും ദൂരദേശത്തേക്കു പോയി.

13 അവൻ തന്റെ പത്തു ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു
പത്തു റാത്തൽ അവർക്കും കൊടുത്തു
അവരോടു: ഞാൻ വരുവോളം ഇരിക്കുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
14 എന്നാൽ അവന്റെ പൌരന്മാർ അവനെ
വെറുത്തു, അവന്റെ പിന്നാലെ ഒരു ദൂത്
അയച്ചു: ഇവൻ നമ്മെ ഭരിക്കാൻ
ഞങ്ങൾക്കില്ല.
15 അവൻ രാജ്യം പ്രാപിച്ചു
മടങ്ങിവന്നശേഷം, ഓരോരുത്തൻ
കച്ചവടംകൊണ്ടു എത്ര സമ്പാദിച്ചു എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു താൻ പണം കൊടുത്ത
ഈ ദാസന്മാരെ തന്റെ അടുക്കൽ
വിളിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.
16 അപ്പോൾ ഒന്നാമൻ വന്നു: കർത്താവേ,
നിന്റെ റാത്തൽ പത്തു റാത്തൽ സമ്പാദിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവൻ അവനോടു: കൊള്ളാം, നല്ല
ദാസനേ, നീ വളരെ ചെറിയ കാര്യത്തിൽ
വിശ്വസ്തനായിരുന്നതിനാൽ പത്തു
പട്ടണത്തിന്മേൽ അധികാരം
ഉള്ളവനായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
18 രണ്ടാമത്തവൻ വന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ
റാത്തൽ അഞ്ചു റാത്തൽ സമ്പാദിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു.
19 അവൻ അവനോടു: നീയും അഞ്ചു
പട്ടണങ്ങളുടെ മേൽവിചാരകനായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു.
20 വേറൊരാൾ വന്നു: കർത്താവേ, ഇതാ,
ഞാൻ ഒരു തൂവാലയിൽ വെച്ച നിന്റെ
റാത്തൽ ഇതാ.
21 നീ കിടത്താത്തതു നീ എടുക്കുകയും
വിതയ്ക്കാത്തത് കൊയ്യുകയും
ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ
ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.
22 അവൻ അവനോടു: ദുഷ്ടദാസനേ, നിന്റെ
വായിൽ നിന്നു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ ന്യായം
വിധിക്കും. ഞാൻ വെച്ചിട്ടില്ലാത്തത്
എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തത്
കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കഠിന
മനുഷ്യനാണെന്ന് നിനക്ക്
അറിയാമായിരുന്നു.
23 ആകയാൽ ഞാൻ വരുമ്പോൾ എനിക്കു
പലിശയോടുകൂടെ എന്റെ പണം
ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതിന്നു നീ എന്റെ പണം
ബാങ്കിൽ കൊടുക്കാഞ്ഞതു എന്തു?
24 അവൻ അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു:
അവന്റെ പക്കൽനിന്നു ആ റാത്തൽ
എടുത്തു പത്തു റാത്തൽ ഉള്ളവന്നു
കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, അവന്റെ
പക്കൽ പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.
26 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഇല്ലാത്തവന്റെ പക്കൽ
നിന്നും ഉള്ളതും എടുത്തുകളയും.
27 എന്നാൽ ഞാൻ അവരെ ഭരിക്കാൻ
ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത എന്റെ ശത്രുക്കളെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ മുമ്പിൽ കൊല്ലുക.
28 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുമ്പായി
യെരൂശലേമിലേക്കു കയറി.
29 അവൻ ഒലിവുമല എന്ന പർവ്വതത്തിങ്കൽ
ബേത്ത്ഫാഗെക്കും ബേഥാന്യക്കും അടുത്തു
വന്നപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ
അയച്ചു.
30 നിങ്ങൾ എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
ചെല്ലുവിൻ; നിങ്ങൾ കടക്കുമ്പോൾ അതിൽ
ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നതു
കാണും; അതിൽ ആരും ഇരുന്നില്ല; അതിനെ
അഴിച്ചു ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക.
31 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ,
നിങ്ങൾ അവനെ അഴിക്കുന്നതെന്ത്?
കർത്താവിന്നു അവനെ ആവശ്യം ഉണ്ടു
എന്നു നിങ്ങൾ അവനോടു പറയേണം.
32 അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി, അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു പോലെ തന്നെ കണ്ടു.
33 അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ
അതിന്റെ ഉടമസ്ഥർ അവരോടു: നിങ്ങൾ
കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു?
34 കർത്താവിന് അവനെ ആവശ്യമുണ്ട്
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
35 അവർ അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
കഴുതക്കുട്ടിയുടെമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ
കയറ്റി.
36 അവൻ പോകുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു.
37 അവൻ ഒലിവുമലയുടെ താഴ്വരയിൽ
അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം
മുഴുവനും തങ്ങൾ കണ്ട
വീര്യപ്രവൃത്തികളെച്ചൊല്ലി അത്യുച്ചത്തിൽ
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു സന്തോഷിച്ചു.
38: കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന
രാജാവ് വാഴ്ത്തപ്പെടട്ടെ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
മഹത്വവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
39 പുരുഷാരത്തിൽനിന്നുള്ള ചില
പരീശന്മാർ അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു.
40 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ ഉടനെ
നിലവിളിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
41 അവൻ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ നഗരം കണ്ടു
കരഞ്ഞു.

42 നിന്റെ സമാധാനത്തിന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾ
ഈ ദിവസത്തിലെങ്കിലും നീ
അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! ഇപ്പോഴോ അവ
നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
43 നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിനക്കു ചുറ്റും
കിടങ്ങുണ്ടാക്കി നിന്നെ വളഞ്ഞു
നാലുവശത്തും നിന്നെ കാക്കുന്ന നാളുകൾ
നിന്റെ മേൽ വരും.
44 നിന്നെയും നിന്റെ മക്കളെയും നിന്റെ
ഉള്ളിൽ കിടക്കും; അവർ നിന്നിൽ
കല്ലിന്മേൽ മറ്റൊന്നായി
അവശേഷിക്കുകയില്ല. നിന്റെ സന്ദർശന
സമയം നീ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.
45 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു
അവിടെ വിൽക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കാൻ തുടങ്ങി.
46 അവരോടു: എന്റെ ആലയം
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തു.
47 അവൻ ദിവസവും ദേവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
ജനത്തലവന്മാരും അവനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ
നോക്കി.
48 ജനമെല്ലാം അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കാൻ
വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവർ എന്തു ചെയ്യുമെന്നു കണ്ടില്ല.

അധ്യായം 20

1 ആ ദിവസങ്ങളിലൊന്നിൽ അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കയും
സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
മൂപ്പന്മാരോടുകൂടെ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു.
2 അവനോടു: നീ എന്തു അധികാരത്താൽ
ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങളോടു പറക
എന്നു പറഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു ഈ
അധികാരം തന്നവൻ ആരാണ്?
3 അവൻ അവരോടു: ഞാനും നിങ്ങളോടു
ഒരു കാര്യം ചോദിക്കും; എനിക്ക് ഉത്തരം
നൽകുക:
4 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നോ മനുഷ്യരുടേതോ?
5 അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ;
പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു അവൻ
ചോദിക്കും.
6 എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞാലോ; യോഹന്നാൻ ഒരു
പ്രവാചകനാണെന്ന് അവർ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാൽ ജനമെല്ലാം നമ്മെ
കല്ലെറിയും.
7അത് എവിടെനിന്നാണെന്ന്
പറയാനാവില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.
8 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു:
എന്തധികാരത്താൽ ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു
എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല.
9 പിന്നെ അവൻ ജനത്തോടു ഈ ഉപമ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി; ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടു, അത് കൃഷിക്കാരെ
ഏല്പിച്ചു, വളരെക്കാലം ദൂരദേശത്തേക്ക്
പോയി.
10 കാലമായപ്പോൾ അവൻ തോട്ടക്കാർ
അവന്നു മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഫലം
തരേണ്ടതിന്നു ഒരു ദാസനെ അവരുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചു; എന്നാൽ കുടിയാന്മാർ
അവനെ അടിച്ചു വെറുതെ പറഞ്ഞയച്ചു.
11 അവൻ പിന്നെയും വേറൊരു ദാസനെ
അയച്ചു; അവർ അവനെയും അടിച്ചു,
അപമാനിച്ചു, വെറുതെ പറഞ്ഞയച്ചു.
12 അവൻ പിന്നെയും മൂന്നാമനെ അയച്ചു;
അവർ അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു
പുറത്താക്കി.
13 അപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
യജമാനൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?
എന്റെ പ്രിയപുത്രനെ ഞാൻ അയയ്ക്കും;
അവനെ കാണുമ്പോൾ അവർ അവനെ
ബഹുമാനിച്ചേക്കാം.
14 എന്നാൽ കുടിയാന്മാർ അവനെ കണ്ടിട്ടു:
ഇവൻ അവകാശി; അവകാശം നമുക്കു
ആകേണ്ടതിന്നു വരുവിൻ, അവനെ കൊല്ലാം
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
15 അവർ അവനെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി
കൊന്നു. ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
യജമാനൻ അവരോടു എന്തു ചെയ്യും?
16 അവൻ വന്നു ഈ കുടിയാന്മാരെ നശിപ്പിച്ച്
തോട്ടം മറ്റുള്ളവർക്ക് ഏല്പിക്കും. അതു
കേട്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ദൈവമേ!
17 അവൻ അവരെ നോക്കി: പിന്നെ
പണിക്കാർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു
മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്തു?
18 ആ കല്ലിൽ വീഴുന്നവൻ ഒടിഞ്ഞുപോകും;
അത് ആരുടെ മേൽ വീണാലും അവനെ
പൊടിയാക്കും.
19 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവന്റെമേൽ
കൈവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു; അവൻ ഈ ഉപമ
തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
അവർ അറിഞ്ഞു ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു.

20 അവർ അവനെ നിരീക്ഷിച്ചു, അവനെ
ഗവർണറുടെ അധികാരത്തിലും
അധികാരത്തിലും ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ വചനങ്ങളെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു
തങ്ങൾ നീതിമാന്മാരായി നടിക്കുന്ന
ചാരന്മാരെ അയച്ചു.
21 അവർ അവനോട്: ഗുരോ, നീ ശരിയായി
പറയുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നുവെന്നും ആരുടെയും വ്യക്തിത്വം
സ്വീകരിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി
സത്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും
ഞങ്ങൾക്കറിയാം.
22 കൈസർക്കു കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു
വിഹിതമോ അല്ലയോ?
23 അവൻ അവരുടെ കൌശലം ഗ്രഹിച്ചു
അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്നെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു?
24 ഒരു പൈസ കാണിക്കൂ. ആരുടെ
ചിത്രവും മേലെഴുത്തുമാണുള്ളത്? അവർ
മറുപടി പറഞ്ഞു: സീസറിന്റേത്.
25 അവൻ അവരോടു: അതുകൊണ്ട്
സീസറുള്ളതു സീസർക്കും
ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും
കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
26 ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവന്റെ വാക്കു
പിടിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല; അവന്റെ
ഉത്തരത്തിൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
മിണ്ടാതിരുന്നു.
27 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ലെന്നു നിഷേധിക്കുന്ന
സദൂക്യരിൽ ചിലർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു.
28 ഗുരോ, മോശെ ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി:
ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ ഭാര്യ ഉണ്ടായിട്ടു
മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവന്റെ
സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു
അവന്റെ സഹോദരന്നു സന്തതിയെ
ഉളവാക്കണം.
29 അങ്ങനെ ഏഴു സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു ഭാര്യയെ
പരിഗ്രഹിച്ചു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു.
30 രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ ഭാര്യയായി
സ്വീകരിച്ചു, അവൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു.
31 മൂന്നാമൻ അവളെ പിടിച്ചു; അതുപോലെ
ഏഴുപേരും മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി.
32 അവസാനം സ്ത്രീയും മരിച്ചു.
33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ
അവരിൽ ആരുടെ ഭാര്യയാണ്? ഏഴിന്
അവൾക്കു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു.
34 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഈ
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു;
35 എന്നാൽ ആ ലോകവും മരിച്ചവരിൽ
നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനവും പ്രാപിപ്പാൻ
യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടുന്നവർ വിവാഹം
കഴിക്കുകയോ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ
ചെയ്യുന്നില്ല.
36 ഇനി അവർക്കും മരിക്കാനാവില്ല; അവർ
ദൂതന്മാർക്കു തുല്യരാണ്;
പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ മക്കളായതിനാൽ
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നു.
37 മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, മോശെ
പോലും മുൾപടർപ്പിൽ കാണിച്ചു: അവൻ
കർത്താവിനെ അബ്രഹാമിന്റെ
ദൈവമെന്നും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവമെന്നും യാക്കോബിന്റെ ദൈവമെന്നും
വിളിച്ചു.
38 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമാകുന്നു;
എല്ലാവരും അവനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു.
39 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു: ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞത് നന്നായി.
40 അതിനുശേഷം അവർ അവനോട് ഒന്നും
ചോദിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.
41 അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ
പുത്രനാണെന്ന് അവർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
42 ദാവീദ് തന്നെ സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ
പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:
കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട്
അരുളിച്ചെയ്തു: നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുക.
43 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠമാക്കുവോളം.
44 ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ് എന്നു
വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അവൻ എങ്ങനെ
അവന്റെ മകനാകുന്നു?
45 പിന്നെ എല്ലാവരുടെയും സദസ്സിൽ അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു:
46 നീളൻ വസ്ത്രം ധരിച്ച് അങ്ങാടിയിൽ
വന്ദനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
47 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ
വിഴുങ്ങുന്നു;

അധ്യായം 21

1 അവൻ തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ
ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ സമ്മാനങ്ങൾ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നത് കണ്ടു.
2 ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ അവിടെ രണ്ടു
കാശ് ഇട്ടിരിക്കുന്നതും അവൻ കണ്ടു.
3 അവൻ പറഞ്ഞു: സത്യമായി ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഈ ദരിദ്രയായ
വിധവ എല്ലാവരേക്കാളും കൂടുതൽ
ഇട്ടിരിക്കുന്നു.
4 ഇവരൊക്കെയും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ
നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ വഴിപാടുകളിൽ
ഇട്ടുകൊടുത്തു;

5 ചിലർ ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞതുപോലെ, അത് എങ്ങനെ നല്ല
കല്ലുകളും സമ്മാനങ്ങളും കൊണ്ട്
അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
6 നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഈ നാളുകൾ വരും;
7 അവർ അവനോടു: ഗുരോ, എന്നാൽ ഇതു
എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു
സംഭവിക്കുമ്പോൾ എന്തു അടയാളം
ഉണ്ടാകും?
8 അവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
വഞ്ചിതരാകാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; സമയം
അടുത്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ
പിന്നാലെ പോകരുതു.
9 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; എന്നാൽ അവസാനം അതു
വഴി അല്ല.
10 അവൻ അവരോടു: ജാതി ജാതിയോടും
രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും.
11 വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വലിയ
ഭൂകമ്പങ്ങളും ക്ഷാമങ്ങളും മഹാമാരികളും
ഉണ്ടാകും; ഭയങ്കരമായ കാഴ്ചകളും വലിയ
അടയാളങ്ങളും ആകാശത്തുനിന്നു
ഉണ്ടാകും.
12 എന്നാൽ ഇവയ്ക്കെല്ലാം മുമ്പായി അവർ
നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ച് നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിക്കുകയും സിനഗോഗുകളിലും
തടവറകളിലും ഏല്പിക്കയും എന്റെ നാമം
നിമിത്തം രാജാക്കന്മാരുടെയും
ഭരണാധികാരികളുടെയും മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.
13 അത് സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളിലേക്ക്
തിരിയും.
14 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്തു ഉത്തരം
പറയേണ്ടു എന്നു ചിന്തിക്കാതെ
ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.
15 ഞാൻ നിനക്കു വായും ജ്ഞാനവും തരും;
നിന്റെ എല്ലാ എതിരാളികൾക്കും
എതിർക്കാനോ എതിർക്കാനോ
കഴിയുകയില്ല.
16 മാതാപിതാക്കളാലും സഹോദരന്മാരാലും
ബന്ധുക്കളാലും സുഹൃത്തുക്കളാലും
നിങ്ങളെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും; നിങ്ങളിൽ
ചിലരെ അവർ കൊല്ലും.
17 എന്റെ നാമം നിമിത്തം നിങ്ങളെ എല്ലാ
മനുഷ്യരും വെറുക്കും.
18 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു
രോമവും നശിക്കുകയില്ല.
19 നിങ്ങളുടെ ക്ഷമയാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ കൈവശമാക്കുന്നു.
20 സൈന്യങ്ങൾ യെരൂശലേമിനെ
വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
അതിന്റെ നാശം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
അറിയുവിൻ.
21 അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ
മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ടെ; അതിന്റെ
നടുവിലുള്ളവർ പോകട്ടെ; ദേശങ്ങളിൽ
ഉള്ളവർ അതിൽ കടക്കരുത്.
22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
പ്രതികാരത്തിന്റെ നാളുകളല്ലോ.
23 എന്നാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ
ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിക്കുന്നവർക്കും
അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ കഷ്ടതയും
ഈ ജനത്തിന്മേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും.
24 അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
വീഴുകയും എല്ലാ ജനതകളിലേക്കും
ബന്ദികളായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും
ചെയ്യും;
25 സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും
അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; ഭൂമിയിൽ
ജാതികളുടെ കഷ്ടത, ആശയക്കുഴപ്പം;
കടലും തിരമാലകളും ഇരമ്പുന്നു;
26 ഭയം നിമിത്തവും ഭൂമിയിൽ
സംഭവിക്കുന്നവയെ നോക്കിക്കാണുന്നതും
നിമിത്തം മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയം
വഷളാകുന്നു;
27 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും
മഹത്വത്തോടുംകൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നത്
അവർ കാണും.
28 ഇതു സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
മേലോട്ടു നോക്കി നിങ്ങളുടെ തല
ഉയർത്തുക; നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ്
അടുത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
29 അവൻ അവരോടു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു;
അത്തിവൃക്ഷവും എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളും
നോക്കു;
30 അവർ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെടുമ്പോൾ, വേനൽ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ തന്നെ
കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.
31 അങ്ങനെ തന്നേ, ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു
കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
32 എല്ലാം നിവൃത്തിയാകുവോളം ഈ
തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
33 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.
34 എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
അമിതമായ മദ്യപാനത്താലും
മദ്യപാനത്താലും ഐഹിക
ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളാലും
ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും
ആ ദിവസം അറിയാതെ നിങ്ങളുടെമേൽ

വന്നുചേരാതിരിക്കാനും നിങ്ങളെത്തന്നെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.
35 സർവ്വഭൂമിയിലും വസിക്കുന്ന
എല്ലാവർക്കും ഒരു കെണിപോലെ അതു
വരും.
36 ആകയാൽ സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന
ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുമാറാനും
മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കാനും
നിങ്ങൾ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുവിൻ.
37 അവൻ പകൽസമയത്തു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
രാത്രിയിൽ അവൻ പുറപ്പെട്ടു ഒലിവുമല
എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മലയിൽ പാർത്തു.
38 ജനം ഒക്കെയും അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അതികാലത്തു
ദൈവാലയത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.

അധ്യായം 22

1 പെസഹാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
അടുത്തു.
2 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവനെ എങ്ങനെ കൊല്ലാമെന്ന്
അന്വേഷിച്ചു; അവർ ജനത്തെ
ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുവല്ലോ.
3 പിന്നെ സാത്താൻ പന്ത്രണ്ടുപേരിൽപ്പെട്ട
ഈസ്കാരിയോത്ത് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന
യൂദാസിൽ പ്രവേശിച്ചു.
4 അവൻ പോയി മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
പടനായകന്മാരോടും അവനെ എങ്ങനെ
അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു
സംസാരിച്ചു.
5 അവർ സന്തോഷിച്ചു, അവനു പണം
കൊടുക്കാമെന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്തു.
6 അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു, പുരുഷാരത്തിന്റെ
അഭാവത്തിൽ അവനെ അവർക്കു
ഒറ്റിക്കൊടുക്കാൻ അവസരം അന്വേഷിച്ചു.
7 പിന്നെ പെസഹയെ അറുക്കേണ്ട
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ദിവസം വന്നു.
8 അവൻ പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: പോയി നമുക്കു
പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
9 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ എവിടെ
ഒരുക്കുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?
10 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം
ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ
എതിരേല്ക്കും; അവൻ പ്രവേശിക്കുന്ന
വീട്ടിലേക്ക് അവനെ അനുഗമിക്കുക.
11 നിങ്ങൾ വീട്ടുടമസ്ഥനോടു: ഞാൻ എന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പെസഹ കഴിക്കേണ്ട
അതിഥിമുറി എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോടു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറയേണം.
12 അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ
മാളികമുറി കാണിച്ചുതരും; അവിടെ
ഒരുക്കുക.
13 അവർ പോയി, അവൻ തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു, പെസഹ ഒരുക്കി.
14 സമയം ആയപ്പോൾ അവനും
അവനോടുകൂടെ പന്ത്രണ്ട്
അപ്പൊസ്തലന്മാരും ഇരുന്നു.
15 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ കഷ്ടം
അനുഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഈ
പെസഹ കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
16 ദൈവരാജ്യത്തിൽ അതു
നിവൃത്തിയാകുവോളം ഞാൻ ഇനി
അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
17 അവൻ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം
ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഇതു വാങ്ങി
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പങ്കിടുവിൻ.
18 ദൈവരാജ്യം വരുവോളം ഞാൻ
മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഫലം കുടിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
19 അവൻ അപ്പമെടുത്ത് സ്തോത്രം ചൊല്ലി
നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു: ഇത്
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നൽകുന്ന എന്റെ
ശരീരമാണ്;
20 അതുപോലെ അത്താഴത്തിന് ശേഷം
പാനപാത്രവും പറഞ്ഞു: ഈ പാനപാത്രം
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എന്റെ
രക്തത്തിലെ പുതിയ നിയമമാണ്.
21 എന്നാൽ ഇതാ, എന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവന്റെ കൈ
എന്നോടുകൂടെ മേശമേൽ ഉണ്ട്.
22 നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എന്നാൽ
അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം!
23 തങ്ങളിൽ ആരാണ് ഈ കാര്യം
ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവർ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു
തുടങ്ങി.
24 തങ്ങളിൽ ആരെയാണ് ഏറ്റവും
വലിയവൻ എന്നു എണ്ണേണ്ടതെന്ന തർക്കവും
അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായി.
25 അവൻ അവരോടു: ജാതികളുടെ
രാജാക്കന്മാർ അവരുടെമേൽ കർത്തൃത്വം
നടത്തുന്നു; അവരുടെമേൽ അധികാരം
പ്രയോഗിക്കുന്നവരെ ഉപകാരികൾ എന്ന്
വിളിക്കുന്നു.
26 എന്നാൽ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ആകരുതു;
നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ

ഇളയവനെപ്പോലെ ആയിരിക്കട്ടെ;
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ തലവനും.
27 ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവനാണോ അതോ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനാണോ വലിയവൻ?
ഭക്ഷണത്തിന് ഇരിക്കുന്നവനല്ലേ? ഞാനോ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
സേവിക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണ്.
28 നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ
എന്നോടുകൂടെ നിലനിന്നവർ ആകുന്നു.
29 എന്റെ പിതാവു എനിക്കു
നിയമിച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും ഒരു
രാജ്യം നിയമിക്കുന്നു;
30 നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എന്റെ
മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെയും
ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യും.
31 കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തു: ശിമയോനേ,
ശിമയോനേ, ഇതാ, സാത്താൻ നിന്നെ
ഗോതമ്പുപോലെ പാറ്റേണ്ടതിന്നു ആഗ്രഹിച്ചു.
32 എങ്കിലും നിന്റെ വിശ്വാസം
പൊയ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കു
വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു;
33 അവൻ അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ തടവിലും മരണത്തിലും
പോരുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
34 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: പത്രോസേ,
ഇന്നു കോഴി കൂവുകയില്ല; അതിനുമുമ്പ് നീ
എന്നെ അറിയില്ലെന്ന് മൂന്നു പ്രാവശ്യം
നിഷേധിക്കും.
35 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
സഞ്ചിയും സ്ക്രിപ്പും ചെരിപ്പും ഇല്ലാതെ
അയച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു വല്ല കുറവും
ഉണ്ടായിരുന്നോ? അവർ പറഞ്ഞു: ഒന്നുമില്ല.
36 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
സഞ്ചിയുള്ളവൻ അതും അതുപോലെ തന്റെ
സ്ക്രിപ്പും എടുക്കട്ടെ; വാളില്ലാത്തവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം വിറ്റ് ഒരെണ്ണം വാങ്ങട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു.
37 അവൻ അതിക്രമക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഇനിയും എന്നിൽ
നിവൃത്തിയേറേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു;
38 അവർ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, ഇതാ, രണ്ടു
വാളുകൾ. അവൻ അവരോടു: മതി എന്നു
പറഞ്ഞു.
39 അവൻ പുറത്തു വന്നു പതിവുപോലെ
ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി. അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു.
40 അവൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ
അവരോടു: നിങ്ങൾ പ്രലോഭനത്തിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
41 അവൻ അവരിൽ നിന്ന് ഒരു
കൽത്തൂണിൽ അകന്നു മുട്ടുകുത്തി
പ്രാർത്ഥിച്ചു:
പിതാവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ
പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണമേ;
എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ
ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
43 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൂതൻ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി അവനെ ബലപ്പെടുത്തി.
44 അവൻ വേദനാകുലനായി കൂടുതൽ
ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ
വിയർപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ
രക്തത്തുള്ളികൾ പോലെ ആയിരുന്നു.
45 അവൻ പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവർ
ദുഃഖിച്ചു ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു.
46 പിന്നെ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു
എന്തു? പ്രലോഭനത്തിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
47 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഇതാ, ഒരു പുരുഷാരം; പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവനായ യൂദാസ് അവർക്കു മുമ്പായി
ചെന്നു യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.
48 യേശു അവനോടു: യൂദാസേ, ചുംബനം
കൊണ്ടാണോ നീ മനുഷ്യപുത്രനെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നത്?
49 അവന്റെ ചുറ്റുമിരുന്നവർ എന്തു
സംഭവിക്കും എന്നു കണ്ടിട്ടു അവനോടു:
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ വാൾകൊണ്ടു
വെട്ടേണമോ?
50 അവരിൽ ഒരുത്തൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ വലത്തെ ചെവി
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു.
ഇതുവരെ സഹിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു . അവൻ അവന്റെ
ചെവിയിൽ തൊട്ടു സൌഖ്യമാക്കി.
52 യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
ദേവാലയാധിപന്മാരോടും മൂപ്പന്മാരോടും:
നിങ്ങൾ ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ
വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടുവോ?
53 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
എന്റെ നേരെ കൈനീട്ടിയില്ല;
54 അവർ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു.
പത്രോസും ദൂരെയെ പിന്തുടർന്നു.

55 അവർ ഹാളിന്റെ നടുവിൽ തീ കൊളുത്തി
ഒരുമിച്ചു ഇരുന്നപ്പോൾ പത്രോസും
അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു.
56 അവൻ തീക്കരികെ ഇരിക്കുന്നതു ഒരു
പരിചാരിക കണ്ടു അവനെ ഉറ്റു നോക്കി:
ഇവനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
57 അവൻ അവനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ,
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല.
58 അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേറൊരാൾ
അവനെ കണ്ടു: നീയും അവരുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
പത്രോസ് പറഞ്ഞു: മനുഷ്യാ, ഞാനല്ല.
59 ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂറിന് ശേഷം
മറ്റൊരുവൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു: സത്യമായും
ഇവനും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ ഒരു ഗലീലക്കാരനാണ്.
60 അപ്പോൾ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: മനുഷ്യാ, നീ
എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല.
ഉടനെ, അവൻ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ
കോഴി കൂവുന്നു.
61 കർത്താവ് തിരിഞ്ഞു പത്രോസിനെ
നോക്കി. കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ എന്നെ
മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയും എന്നു
കർത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞതു പത്രൊസ്
ഓർത്തു .
62 പത്രോസ് പുറത്തുപോയി കരഞ്ഞു.
63 യേശുവിനെ പിടിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ
അവനെ പരിഹസിച്ചു അടിച്ചു.
64 അവർ അവന്റെ കണ്ണു കെട്ടി അവന്റെ
മുഖത്തു അടിച്ചു: പ്രവചിക്ക, നിന്നെ
അടിച്ചവൻ ആരെന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.
65 വേറെ പലതും അവർ അവനെതിരെ
ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു.
66 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും ഒരുമിച്ചുകൂടി അവനെ
തങ്ങളുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി:
67 നീ ക്രിസ്തുവോ? ഞങ്ങളോട് പറയൂ. അവൻ
അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല.
68 ഞാനും നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ
ഉത്തരം പറയുകയില്ല, എന്നെ
വിട്ടയയ്ക്കുകയുമില്ല.
69 ഇനിമേൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ
ശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കും.
70 അപ്പോൾ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു: അപ്പോൾ
നീ ദൈവപുത്രനാണോ? അവൻ അവരോടു:
ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
71 പിന്നെ അവർ പറഞ്ഞു: ഇനി നമുക്ക് എന്ത്
സാക്ഷി? നാം തന്നെ അവന്റെ വായിൽ
നിന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 23

1 പുരുഷാരം മുഴുവനും എഴുന്നേറ്റു അവനെ
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി.
2 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്താൻ തുടങ്ങി:
ഇവൻ ജാതിയെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതും
സീസറിനു കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു
വിലക്കുന്നതും താൻ തന്നെ
ക്രിസ്തുവാണെന്ന് പറഞ്ഞു.
3 പീലാത്തോസ് അവനോടു: നീ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അവൻ അവനോടു: നീ പറയുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു .
4 അപ്പോൾ പീലാത്തോസ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും ജനത്തോടും
പറഞ്ഞു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ ഒരു
കുറ്റവും കാണുന്നില്ല.
5 അവർ കൂടുതൽ ഉഗ്രമായി പറഞ്ഞു:
അവൻ ഗലീലി മുതൽ ഈ സ്ഥലം വരെ
യെഹൂദരിലുടനീളം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട്
ജനത്തെ ഇളക്കിവിടുന്നു.
6 ഗലീലിയെക്കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ
പീലാത്തോസ് ആ മനുഷ്യൻ
ഗലീലക്കാരനാണോ എന്നു ചോദിച്ചു.
7 അവൻ ഹെരോദാവിന്റെ
അധികാരപരിധിയിൽ പെട്ടവനാണെന്ന്
അറിഞ്ഞയുടനെ അവൻ അവനെ
ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു;
അവനും അന്നു യെരൂശലേമിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
8 ഹെരോദാവ് യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ
അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; അവനാൽ
എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതം സംഭവിക്കുമെന്ന്
അവൻ ആശിച്ചു.
9 പിന്നെ അവൻ അവനോടു പല
വാക്കുകളിൽ ചോദിച്ചു; അവനോ ഒന്നും
ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.
10 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
നിന്നുകൊണ്ടു അവനെ കഠിനമായി കുറ്റം
ചുമത്തി.
11 ഹെരോദാവ് തന്റെ യോദ്ധാക്കളോടുകൂടെ
അവനെ വ്യർത്ഥമാക്കി പരിഹസിച്ചു,
ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും
അയച്ചു.
12 അന്നുതന്നെ പീലാത്തോസും
ഹെരോദാവും തമ്മിൽ

സ്നേഹിതരായിത്തീർന്നു; അവർ തമ്മിൽ
മുമ്പെ ശത്രുത ഉണ്ടായിരുന്നു.
13 പീലാത്തോസ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി.
14 ജനത്തെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നവനെപ്പോലെ
നിങ്ങൾ ഇവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;
15 അല്ല, ഹെരോദാവുമല്ല; ഞാൻ നിന്നെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു;
മരണയോഗ്യമായതൊന്നും അവനോടു
ചെയ്യുന്നില്ല.
16 ആകയാൽ ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചു
വിട്ടയക്കും.
17 (ആവശ്യത്തിന് അവൻ ഒരുവനെ
അവർക്കു വിരുന്നിൽ വിട്ടുകൊടുക്കണം.)
18 അവർ ഒന്നടങ്കം നിലവിളിച്ചു: ഈ
മനുഷ്യനെ വിട്ടകന്നു ബറബ്ബാസിനെ
ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരിക.
19 (നഗരത്തിൽ നടന്ന ചില
രാജ്യദ്രോഹത്തിനും കൊലപാതകത്തിനും
തടവിലാക്കപ്പെട്ടു.)
20 പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ വിട്ടയപ്പാൻ
തയ്യാറായി അവരോടു വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.
21 എന്നാൽ അവർ: അവനെ ക്രൂശിക്ക,
അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചു.
22 അവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം അവരോടു:
അവൻ എന്തു ദോഷം ചെയ്തു? അവനിൽ
മരണകാരണമൊന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല;
ആകയാൽ ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചു
വിട്ടയക്കും.
23 അവർ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു
ക്ഷണത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചു.
അവരുടെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
ശബ്ദം ഉയർന്നു.
24അവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് നടക്കാൻ
പീലാത്തോസ് വിധിച്ചു.
25 അവർ ആഗ്രഹിച്ചവനെ
രാജ്യദ്രോഹത്തിനും കൊലപാതകത്തിനും
തടവിലാക്കിയവനെ അവൻ അവർക്കു
വിട്ടുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അവൻ
യേശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് ഏല്പിച്ചു.
26 അവർ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോകുമ്പോൾ, നാട്ടിൽ നിന്നു വരുന്ന ഒരു
ശിമോൻ എന്ന സിറേനിയക്കാരനെ പിടിച്ചു,
യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചുമക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെമേൽ കുരിശു വെച്ചു.
27 ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും സ്ത്രീകളും
അവനെ അനുഗമിച്ചു, അവരും
അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു.
28 യേശു അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ്
പറഞ്ഞു: യെരൂശലേമിലെ പുത്രിമാരേ,
എന്നെയോർത്ത് കരയരുത്, നിങ്ങളെയും
നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെയും ഓർത്ത് കരയുക.
29 വന്ധ്യരും ഒരിക്കലും പ്രസവിക്കാത്ത
ഗർഭപാത്രങ്ങളും മുലകുടിപ്പിക്കാത്ത
പപ്പകളും ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറയുന്ന
നാളുകൾ ഇതാ വരുന്നു.
30 അപ്പോൾ അവർ മലകളോടു: ഞങ്ങളുടെ
മേൽ വീഴുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും;
കുന്നുകളിലേക്കും ഞങ്ങളെ മൂടുക.
31 അവർ പച്ചമരത്തിൽ ഇതു ചെയ്താൽ
ഉണങ്ങിയതിൽ എന്തു ചെയ്യും?
32 അവനോടുകൂടെ മറ്റു രണ്ടു
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
33 അവർ കാൽവരി എന്നു പേരുള്ള
സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ
അവനെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും ഒരുത്തനെ
വലത്തും മറ്റേയാളെ ഇടത്തും ക്രൂശിച്ചു.
34 അപ്പോൾ യേശു: പിതാവേ, ഇവരോടു
ക്ഷമിക്കേണമേ; അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന്
അവർ അറിയുന്നില്ലല്ലോ. അവർ അവന്റെ
വസ്ത്രം വേർപെടുത്തി ചീട്ടിട്ടു.
35 ജനം നോക്കി നിന്നു. അവരോടൊപ്പം
പ്രമാണികളും അവനെ പരിഹസിച്ചു:
അവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു; ദൈവം
തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ അവൻ
തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ.
36 പടയാളികളും അവനെ പരിഹസിച്ചു,
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു വിനാഗിരി
കൊടുത്തു.
37 നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണെങ്കിൽ
നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് ഇവനാണ് എന്ന്
ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ, ഹീബ്രു എന്നീ
അക്ഷരങ്ങളിൽ അവന്റെ മേൽ ഒരു
മേലെഴുത്തും എഴുതിയിരുന്നു.
39 തൂക്കിലേറ്റപ്പെട്ട കുറ്റവാളികളിൽ ഒരുവൻ
അവനെ നിന്ദിച്ചു: നീ ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ
നിന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്കേണമേ.
40 എന്നാൽ മറ്റേയാൾ അവനെ ശാസിച്ചു: നീ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ?
41 ഞങ്ങൾ ന്യായമായും; എന്തെന്നാൽ,
നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം
നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു.
42 അവൻ യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നീ
നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർക്കേണമേ.
43 യേശു അവനോടു: ഇന്നു നീ
എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ ഇരിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
44 ഏകദേശം ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ
ഒമ്പതാം മണിക്കൂർവരെ ഭൂമിയിൽ
അന്ധകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.

45 സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയി; ദേവാലയത്തിന്റെ
തിരശ്ശീല നടുവിൽ കീറിപ്പോയി.
46 യേശു അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ:
പിതാവേ, ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ
അങ്ങയുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ
പ്രാണനെ വിട്ടു.
47 ശതാധിപൻ സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ
നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
48 ആ കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടിയ ജനമെല്ലാം
സംഭവിച്ചതു കണ്ടു മാറിടത്തിൽ അടിച്ചു
മടങ്ങിപ്പോയി.
49 അവന്റെ പരിചയക്കാരും ഗലീലിയിൽ
നിന്നു അവനെ അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകളും ഇതു
കണ്ടുകൊണ്ടു ദൂരത്തു നിന്നു.
50 അപ്പോൾ, യോസേഫ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നല്ല
മനുഷ്യനും നീതിമാനും ആയിരുന്നു.
51 (അവൻ അവരുടെ ആലോചനയും
പ്രവൃത്തിയും സമ്മതിച്ചില്ല;) അവൻ
യഹൂദന്മാരുടെ പട്ടണമായ അരിമഥ്യയിൽ
നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു; അവനും
ദൈവരാജ്യത്തിനായി കാത്തിരുന്നു.
52 അവൻ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം യാചിച്ചു.
53 അവൻ അതിനെ ഇറക്കി, ലിനൻ
തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു, കല്ലിൽ
വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ശവകുടീരത്തിൽ
വെച്ചു.
54 ആ ദിവസം ഒരുക്കമായിരുന്നു, ശബ്ബത്തും
അടുത്തു.
55 ഗലീലിയിൽ നിന്നു അവനോടുകൂടെ വന്ന
സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു കല്ലറയും
അവന്റെ ശരീരം വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു.
56 അവർ മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും
തൈലങ്ങളും ഒരുക്കി; കല്പനപ്രകാരം
ശബ്ബത്ത് ദിവസം വിശ്രമിച്ചു.

അധ്യായം 24

1 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം അതിരാവിലെ
അവർ തങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ
സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും മറ്റു ചിലരെയും
കൊണ്ടുവന്നു കല്ലറയുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
2 കല്ലറയിൽ നിന്ന് കല്ല് ഉരുട്ടിയിരിക്കുന്നത്
അവർ കണ്ടു.
3 അവർ അകത്തു കടന്നെങ്കിലും
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല.
4 അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ
അമ്പരന്നിരിക്കുമ്പോൾ, തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രം
ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ
അടുക്കൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു.
5 അവർ ഭയപ്പെട്ടു മുഖം കുനിച്ചു നിന്നപ്പോൾ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതു
എന്തു?
6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല,
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അവൻ
ഗലീലിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളോട്
സംസാരിച്ചത് ഓർക്കുക.
7 മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും
ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വേണം.
8 അവർ അവന്റെ വാക്കുകൾ ഓർത്തു.
9 ശവകുടീരത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന്
പതിനൊന്നുപേരോടും
ബാക്കിയുള്ളവരോടും ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം
അറിയിച്ചു.
10 മഗ്ദലന മറിയവും യോവാന്നയും
യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയയും
അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു
സ്ത്രീകളും അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു ഇതു
അറിയിച്ചു.
11 അവരുടെ വാക്കുകൾ വെറും കഥകളായി
അവർക്കു തോന്നി, അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.
12 അപ്പോൾ പത്രോസ് എഴുന്നേറ്റു
കല്ലറയിലേക്കു ഓടി; അവൻ കുനിഞ്ഞു,
ലിനൻ വസ്ത്രങ്ങൾ തനിയെ കിടക്കുന്നതു
കണ്ടു, സംഭവിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
പോയി.
13 അവരിൽ രണ്ടുപേർ അന്നുതന്നെ
യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് അറുപതു ഫർലോങ്ങ്
അകലെയുള്ള എമ്മാവൂസ് എന്ന
ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി.
14 സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവർ
തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു.
15 അവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും തർക്കിച്ചും
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു
അടുത്തുചെന്നു അവരോടുകൂടെ പോയി.
16 എന്നാൽ അവനെ അറിയാതവണ്ണം
അവരുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞിരുന്നു.
17 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
നടക്കുമ്പോഴും ദുഃഖിച്ചും ഇരിക്കുമ്പോഴും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉള്ള ഈ സംസാരം എന്തു?
18 അവരിൽ ക്ലെയോപാസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരുവൻ അവനോടു: നീ യെരൂശലേമിൽ ഒരു
പരദേശി മാത്രമോ, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ
അവിടെ സംഭവിച്ചതു അറിയുന്നില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അവൻ അവരോടു: എന്തെല്ലാം? അവർ
അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെയും
സകലജനത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ
പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ശക്തനായ

പ്രവാചകനായിരുന്ന നസറായനായ
യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു.
20 മഹാപുരോഹിതന്മാരും നമ്മുടെ
പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു
ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിച്ചു.
21 എന്നാൽ അവൻ ആയിരുന്നു
യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതു എന്നു
ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു; ഇതൊക്കെയും
കൂടാതെ ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നു മൂന്നാം
ദിവസം ആകുന്നു.
22 അതെ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ ചില
സ്ത്രീകളും ശവകുടീരത്തിങ്കൽ
അതിരാവിലെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളെ
വിസ്മയിപ്പിച്ചു;
23 അവന്റെ ശരീരം കാണാഞ്ഞിട്ടു അവർ
വന്നു: അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്ന ദൂതന്മാരുടെ ഒരു ദർശനവും കണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു.
24 ഞങ്ങളോടുകൂടെയുള്ളവരിൽ ചിലർ
കല്ലറയിൽ ചെന്നു, സ്ത്രീകൾ
പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു; എന്നാൽ അവനെ
കണ്ടില്ല.
25 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഹേ
വിഡ്ഢികളേ, പ്രവാചകന്മാർ
പറഞ്ഞതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാൻ
മന്ദബുദ്ധികളേ.
26 ക്രിസ്തു ഇതു സഹിച്ചു അവന്റെ
മഹത്വത്തിലേക്കു കടക്കേണ്ടതല്ലയോ?
27 മോശെ തുടങ്ങി എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും
തുടങ്ങി എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും
തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവൻ
അവർക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു.
28 അവർ പോയ ഗ്രാമത്തോട്
അടുത്തുചെന്നു;
29 എന്നാൽ അവർ: ഞങ്ങളോടുകൂടെ
വസിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
നിർബന്ധിച്ചു; നേരം വൈകുന്നേരമാകുന്നു;
അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ ചെന്നു.
30 അവൻ അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിന്
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു
അനുഗ്രഹിച്ചു ബ്രേക്ക് ചെയ്തു അവർക്കും
കൊടുത്തു.
31 അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവനെ
അറിഞ്ഞു; അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു
മറഞ്ഞു.
32 അവൻ വഴിയിൽവെച്ചു നമ്മോടു
സംസാരിക്കുമ്പോഴും തിരുവെഴുത്തുകൾ
തുറന്നുതന്നപ്പോഴും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ
ജ്വലിച്ചില്ലയോ എന്നു അവർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു.
33 അതേ നാഴികയിൽ അവർ എഴുന്നേറ്റു
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി,
പതിനൊന്നുപേരും
അവരോടുകൂടെയുള്ളവരും ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
34: കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, ശിമോന്
പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു പറഞ്ഞു.
35 വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അപ്പം
മുറിക്കുന്നതിൽ അവൻ തങ്ങൾക്കു
അറിയപ്പെട്ടതും അവർ പറഞ്ഞു.
36 അവർ ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു
പറഞ്ഞു.
37 എന്നാൽ അവർ പരിഭ്രമിച്ചും പരിഭ്രമിച്ചും
ഒരു ആത്മാവിനെ കണ്ടു എന്നു നിരൂപിച്ചു.
38 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
വിഷമിക്കുന്നതെന്തു? നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തകൾ
ഉദിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
39 എന്റെ കൈകളും കാലുകളും
നോക്കുവിൻ; ഞാൻ തന്നേ ആകുന്നു; എന്നെ
പിടിച്ചു നോക്കു; നിങ്ങൾ
കാണുന്നതുപോലെ ആത്മാവിന് മാംസവും
അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ.
40 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ തന്റെ
കൈകളും കാലുകളും അവരെ കാണിച്ചു.
41 അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ
ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എന്തെങ്കിലും
ആഹാരം ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
42 അവർ അവന് ഒരു കഷണം വറുത്ത
മത്സ്യവും ഒരു കട്ടയും കൊടുത്തു.
43 അവൻ അതു വാങ്ങി അവരുടെ മുമ്പാകെ
ഭക്ഷിച്ചു.
44 അവൻ അവരോടു: മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകന്മാരിലും
സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
എല്ലാം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു.
എന്നെ സംബന്ധിച്ച്.
45 അവർ തിരുവെഴുത്തുകൾ
ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരുടെ
വിവേകം തുറന്നു.
46 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം
എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
47 യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി
സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ അവന്റെ
നാമത്തിൽ അനുതാപവും പാപമോചനവും
പ്രസംഗിക്കണം.
48 നിങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു സാക്ഷികൾ
ആകുന്നു.
49 ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തം
നിങ്ങളുടെമേൽ അയക്കുന്നു; എങ്കിലും

നിങ്ങൾ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി
പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ യെരൂശലേം
നഗരത്തിൽ പാർക്കുവിൻ.
50 അവൻ അവരെ ബേഥാന്യയോളം
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, കൈകൾ ഉയർത്തി
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
51 അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ
അവൻ അവരെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു.
52 അവർ അവനെ നമസ്കരിച്ചു
സന്തോഷത്തോടെ യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി.
53 അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചും
വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും എപ്പോഴും
ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു. ആമേൻ.

ജോൺ

അധ്യായം 1

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, വചനം
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു, വചനം
ദൈവമായിരുന്നു.
2 ആദിയിൽ ദൈവത്തോടും
അതുതന്നെയായിരുന്നു.
3 സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉണ്ടായി;
അവനെ കൂടാതെ ഉണ്ടാക്കിയതൊന്നും
ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
4 അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ
മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു.
5 വെളിച്ചം ഇരുട്ടിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുട്ട്
അതു ഗ്രഹിച്ചില്ല.
6 ദൈവം അയച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു, അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ.
7 അവൻ ഒരു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി വന്നു,
അവൻ മുഖാന്തരം സകലമനുഷ്യരും
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിന്നു
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു.
8 അവൻ ആ വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല, ആ
വെളിച്ചത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ
അയക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു.
9 ലോകത്തിലേക്ക് വരുന്ന എല്ലാ
മനുഷ്യരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ
വെളിച്ചം അതായിരുന്നു.
10 അവൻ ലോകത്തിലായിരുന്നു, ലോകം
അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, ലോകം അവനെ
അറിഞ്ഞില്ല.
11 അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു, അവന്റെ
സ്വന്തക്കാർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല.
12 എന്നാൽ അവനെ സ്വീകരിച്ചവർക്കു,
അവന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രന്മാരാകുവാൻ അവൻ അധികാരം
കൊടുത്തു.
13 അവർ ജനിച്ചത് രക്തത്തിൽ നിന്നോ
ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യന്റെ
ഇഷ്ടത്തിൽ നിന്നോ അല്ല,
ദൈവത്തിൽനിന്നത്രേ.
14 വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു, കൃപയും
സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ
വസിച്ചു.
15 യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു: ഇവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞതു
ഇവനെക്കുറിച്ചു ആയിരുന്നു; എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്കു മുമ്പെ തന്നേ
ആയിരുന്നു;
16 അവന്റെ പൂർണ്ണതയാൽ
നമുക്കെല്ലാവർക്കും കൃപയുടെ കൃപയും
ലഭിച്ചു.
17 ന്യായപ്രമാണം മോശെ മുഖാന്തരം ലഭിച്ചു;
കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം
വന്നു.
18 ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല;
പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
19 നീ ആരാണ് എന്നു ചോദിപ്പാൻ
യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും
അയച്ചപ്പോൾ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ രേഖ
ഇതാകുന്നു.
20 അവൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞു, നിഷേധിച്ചില്ല;
എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു
ഏറ്റുപറഞ്ഞു.
21 അവർ അവനോടു: പിന്നെ എന്തു? നീ
ഏലിയാസ് ആണോ? ഞാൻ അല്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. നീയാണോ ആ പ്രവാചകൻ?
ഇല്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
22 അവർ അവനോടു: നീ ആരാണ്? ഞങ്ങളെ
അയച്ചവരോടു ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. നിന്നെക്കുറിച്ചു നീ എന്തു പറയുന്നു?
23 അവൻ പറഞ്ഞു: യെശയ്യാപ്രവാചകൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ, കർത്താവിന്റെ വഴി
നേരെയാക്കേണമേ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ
വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദമാണ് ഞാൻ.
24 അയക്കപ്പെട്ടവർ പരീശന്മാരായിരുന്നു.
25 അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: നീ
ക്രിസ്തുവോ ഏലിയാവോ പ്രവാചകനോ അല്ല
എങ്കിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നതെന്തു?
26 യോഹന്നാൻ അവരോടു: ഞാൻ
വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നു;
27 അവൻ തന്നേ, എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നവൻ എന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ ആകുന്നു;
അവന്റെ ചെരിപ്പു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ
യോഗ്യനല്ല.
28 യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേഥബാരയിലാണ്
ഇതു സംഭവിച്ചത്.
29 പിറ്റെന്നാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു യോഹന്നാൻ കണ്ടു: ഇതാ,
ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു എന്നു പറഞ്ഞു.
30 ഇവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞതു:
എനിക്കു ശേഷം എനിക്കു മുമ്പെ ഒരു
മനുഷ്യൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു മുമ്പേ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
31 ഞാൻ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; അവൻ
യിസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു

തന്നേ ഞാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.
32 യോഹന്നാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി: ആത്മാവ്
ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്
ഇറങ്ങിവരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു, അത്
അവന്റെമേൽ വസിച്ചു.
33 ഞാൻ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും
എന്നെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുവാൻ
അയച്ചവൻ തന്നേ എന്നോടു പറഞ്ഞു:
ആത്മാവ് ആരുടെമേൽ ഇറങ്ങുന്നതും
വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ, അവനാണ്
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നത്.
34 ഞാൻ കണ്ടു, ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.
35 പിറ്റെ ദിവസം യോഹന്നാനും അവന്റെ
രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും നിന്നു;
36 നടക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ നോക്കി
അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ
കുഞ്ഞാട്!
37 അവൻ പറഞ്ഞതു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും
കേട്ടു യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.
38 യേശു തിരിഞ്ഞു അവർ
അനുഗമിക്കുന്നതു കണ്ടു അവരോടു:
നിങ്ങൾ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. അവർ അവനോടു: റബ്ബീ,
(അതിന്റെ അർത്ഥം, ഗുരോ,) നീ
എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്?
39 അവൻ അവരോടു: വന്നു നോക്കു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ വന്നു അവൻ വസിക്കുന്ന
സ്ഥലം കണ്ടു, അന്നു അവനോടുകൂടെ
പാർത്തു; സമയം ഏകദേശം പത്തു മണി
ആയിരുന്നു.
40 യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ട് അവനെ
അനുഗമിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവൻ ശിമോൻ
പത്രോസിന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രെയാസ്
ആയിരുന്നു.
41 അവൻ ആദ്യം തന്റെ സഹോദരനായ
ശിമോനെ കണ്ടെത്തി അവനോട്: ഞങ്ങൾ
മിശിഹായെ കണ്ടെത്തി, അതായത്
ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തി.
42 അവൻ അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. യേശു അവനെ കണ്ടപ്പോൾ:
നീ യോനയുടെ മകനായ ശിമോൻ ആകുന്നു;
നിന്നെ കേഫാസ് എന്നു വിളിക്കും; അതിനെ
കല്ലു എന്നു അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
43 പിറ്റെ ദിവസം യേശു ഗലീലിയിലേക്കു
പോകുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പോസിനെ
കണ്ടു അവനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു.
44 ഫിലിപ്പോസ് അന്ത്രയോസിന്റെയും
പത്രോസിന്റെയും പട്ടണമായ
ബേത്സയിദയിൽനിന്നുള്ളവനായിരുന്നു.
45 ഫിലിപ്പോസ് നഥനയേലിനെ കണ്ടു
അവനോടു: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശയും
പ്രവാചകന്മാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ
ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു: യോസേഫിന്റെ മകനായ
നസറായനായ യേശു.
46 നഥനയേൽ അവനോടു:
നസറെത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും വരുമോ?
ഫിലിപ്പോസ് അവനോടു: വന്നു നോക്കു
എന്നു പറഞ്ഞു.
47 നഥനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു
യേശു കണ്ടു: ഇതാ, സാക്ഷാൽ
യിസ്രായേല്യൻ, അവനിൽ കപടം ഇല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
48 നഥനയേൽ അവനോടു: നീ എന്നെ
എവിടെനിന്നു അറിയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ഫിലിപ്പോസ് നിന്നെ വിളിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്
നീ അത്തിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു.
49 നഥനയേൽ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ
ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു; നീ
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകുന്നു.
50 യേശു അവനോടു: നിന്നെ അത്തിയുടെ
ചുവട്ടിൽ കണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
ഇവയെക്കാൾ വലിയവ നീ കാണും.
51 അവൻ അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഇനിമേൽ
സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും
ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടുക്കൽ
കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും
നിങ്ങൾ കാണും.

അധ്യായം 2

1 മൂന്നാം ദിവസം ഗലീലിയിലെ കാനായിൽ
ഒരു വിവാഹം നടന്നു; യേശുവിന്റെ അമ്മ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 യേശുവിനെയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും
കല്യാണത്തിന് വിളിച്ചിരുന്നു.
3 അവർ വീഞ്ഞു ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ
യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോടു: അവർക്കു
വീഞ്ഞു ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
4 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എന്റെ സമയം
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല.
5 അവന്റെ അമ്മ ദാസന്മാരോടു: അവൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ഒക്കെയും ചെയ്വിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അവിടെ യഹൂദന്മാരുടെ
ശുദ്ധീകരണരീതിയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ

ഫിർക്കിൻ വീതമുള്ള ആറ് കൽപ്പാത്രങ്ങൾ
വെച്ചിരുന്നു.
7 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: പാത്രങ്ങളിൽ
വെള്ളം നിറയ്ക്കുക. അവ വക്കോളം നിറച്ചു.
8 അവൻ അവരോടു: വരുവിൻ; അവർ അത്
വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
9 പെരുന്നാളിന്റെ പ്രമാണി വീഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ
വെള്ളം രുചിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ, അത്
എവിടെനിന്നാണെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു.
10 അവനോടു പറഞ്ഞു: "ആദിയിൽ
എല്ലാവരും നല്ല വീഞ്ഞ് ഉണ്ടാക്കുന്നു;
മനുഷ്യർ നന്നായി കുടിച്ചാൽ മോശമായത്;
11 ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെ ആരംഭം യേശു
ഗലീലിയിലെ കാനായിൽ ചെയ്തു, തന്റെ
മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തി. അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
12 അതിന്റെ ശേഷം അവനും അവന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും
കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; അവർ
അവിടെ അധികനാൾ താമസിച്ചില്ല.
13 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ
അടുത്തിരിക്കെ യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
പോയി.
14 ദേവാലയത്തിൽ കാളകളെയും
ആടുകളെയും പ്രാവുകളെയും
വിൽക്കുന്നവരെയും ഇരുന്നു പണം
മാറ്റുന്നവരെയും കണ്ടെത്തി.
15 അവൻ ചെറിയ കയറുകൊണ്ടു ഒരു
ചമ്മട്ടി ഉണ്ടാക്കി, എല്ലാവരെയും
ആലയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി,
ആടുകളെയും കാളകളെയും; മാറ്റക്കാരുടെ
പണം ഒഴിച്ചു മേശകൾ തകർത്തു.
16 പ്രാവുകളെ വിൽക്കുന്നവരോടു പറഞ്ഞു:
ഇതു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവിൻ;
എന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ
വ്യാപാരശാലയാക്കരുതേ.
17 നിന്റെ ആലയത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണത എന്നെ
തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു.
18 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഇതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു അടയാളം
ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു.
19 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഈ
ആലയം നശിപ്പിക്കുവിൻ;
20 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ: നാല്പത്താറു
വർഷമായി ഈ ആലയം പണിതു;
21 എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ശരീരമാകുന്ന
ആലയത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു.
22 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവൻ തങ്ങളോടു
ഇതു പറഞ്ഞതു ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു; അവർ
തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവും
വിശ്വസിച്ചു.
23 അവൻ പെസഹ പെരുന്നാളിൽ
യെരൂശലേമിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവൻ
ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും
അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.
24 എന്നാൽ യേശു തന്നെത്തന്നെ അവർക്കു
സമർപ്പിച്ചില്ല, കാരണം അവന് എല്ലാ
മനുഷ്യരെയും അറിയാമായിരുന്നു.
25 ആരും മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല; മനുഷ്യനിൽ
എന്താണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

അധ്യായം 3

1 ഫരിസേയരിൽ നിക്കോദേമോസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
ഭരണാധികാരി ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 അവൻ രാത്രിയിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോടു: റബ്ബീ, നീ
ദൈവത്തിൽനിന്നു വന്ന ഒരു
ഉപദേഷ്ടാവാണെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു;
3 യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു: ഒരു മനുഷ്യൻ വീണ്ടും
ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ
കഴികയില്ല.
4 നിക്കോദേമൊസ് അവനോടു: ഒരു
മനുഷ്യൻ വൃദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ
ജനിക്കും? രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ
ഉദരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ജനിക്കുമോ?
5 യേശു പ്രതിവചിച്ചു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: വെള്ളത്താലും
ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കാനാവില്ല.
6 ജഡത്താൽ ജനിക്കുന്നതു മാംസമാണ്;
ആത്മാവിൽ നിന്ന് ജനിച്ചത് ആത്മാവാണ്.
7 നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിക്കണം എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറഞ്ഞതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ട.
8 കാറ്റ് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്ത് വീശുന്നു, അതിന്റെ
ശബ്ദം നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു, പക്ഷേ അത്
എവിടെ നിന്ന് വരുന്നുവെന്നും എവിടേക്ക്
പോകുന്നുവെന്നും അറിയാൻ കഴിയില്ല;
9 നിക്കോദേമോസ് അവനോട്: ഇതൊക്കെ
എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?
10 യേശു അവനോടു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ
ഒരു യജമാനൻ എങ്കിലും ഇതു
അറിയുന്നില്ലയോ?
11 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു
സംസാരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

12 ഞാൻ ഭൗമികകാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?
13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നവൻ,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ
ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറിയിട്ടില്ല.
14 മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ
ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനും
ഉയർത്തപ്പെടണം.
15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും
നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
16 തൻറെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ
നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം
അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം
ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു.
17 ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക്
അയച്ചത് ലോകത്തെ കുറ്റംവിധിക്കാനല്ല;
അവൻ മുഖാന്തരം ലോകം
രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
18 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ കുറ്റം
വിധിക്കപ്പെടുന്നില്ല; എന്നാൽ
വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തിന്റെ
ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ
കുറ്റംവിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
19 ഇതാകുന്നു ശിക്ഷാവിധി, വെളിച്ചം
ലോകത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർ
അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ
ദോഷമുള്ളതായിരുന്നതുകൊണ്ട്
വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുട്ടിനെ സ്നേഹിച്ചു.
20 തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
വെളിച്ചത്തെ വെറുക്കുന്നു;
21 എന്നാൽ സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ
തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവത്തിൽ
പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കു
വരുന്നു.
22 അതിന്റെ ശേഷം യേശുവും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും യെഹൂദ്യദേശത്തേക്കു വന്നു.
അവിടെ അവൻ അവരോടുകൂടെ
താമസിച്ചു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു.
23 യോഹന്നാനും സലീമിനടുത്തുള്ള
ഐനോനിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ ധാരാളം
വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ വന്നു സ്നാനം
ഏറ്റു.
24 യോഹന്നാൻ ഇതുവരെ
തടവിലാക്കിയിട്ടില്ല.
25 അപ്പോൾ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ചിലരും യഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ
ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു തർക്കമുണ്ടായി.
26 അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: റബ്ബീ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവൻ, നീ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞവൻ, ഇതാ, സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നു.
27 യോഹന്നാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നൽകപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ
മനുഷ്യന് ഒന്നും ലഭിക്കുകയില്ല.
28 ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല, അവന്നു മുമ്പായി
അയക്കപ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞതിന് നിങ്ങൾ തന്നേ സാക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നു.
29 മണവാട്ടിയുള്ളവൻ മണവാളൻ ആകുന്നു;
എന്നാൽ മണവാളന്റെ സ്നേഹിതൻ
നിന്നുകൊണ്ടു അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നുവല്ലോ, മണവാളന്റെ ശബ്ദം
നിമിത്തം അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു;
ആകയാൽ എന്റെ ഈ സന്തോഷം നിറവേറി.
30 അവൻ വളരണം, ഞാൻ കുറയണം.
31 ഉയരത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ
എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവൻ;
ഭൂമിയിലുള്ളവൻ ഭൗമികൻ;
ഭൂമിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ
എല്ലാവർക്കും മീതെ ആകുന്നു.
32 അവൻ കണ്ടതും കേട്ടതും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആരും
കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല.
33 അവന്റെ സാക്ഷ്യം കൈക്കൊണ്ടവൻ
ദൈവം സത്യവാൻ എന്നു തന്റെ മുദ്ര ഇട്ടു.
34 ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ
വചനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു;
35 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
സകലവും അവന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
36 പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ജീവനെ കാണുകയില്ല;
എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കോപം
അവന്റെമേൽ വസിക്കുന്നു.

അധ്യായം 4

1 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ കൂടുതൽ
ശിഷ്യന്മാരെ ഉണ്ടാക്കി സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു
എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടതു കർത്താവു
അറിഞ്ഞപ്പോൾ
2 (യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ല, അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരാണ്.)

3 അവൻ യെഹൂദ്യ വിട്ടു പിന്നെയും
ഗലീലിയിലേക്കു പോയി.
4 അവന് ശമര്യയിലൂടെ പോകേണ്ടതുണ്ട്.
5 അനന്തരം അവൻ യാക്കോബ് തന്റെ മകൻ
യോസേഫിന്നു കൊടുത്ത
നിലത്തിന്നരികെയുള്ള സുഖാർ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ശമര്യ പട്ടണത്തിൽ
എത്തി.
6 അവിടെ യാക്കോബിന്റെ കിണർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു യാത്രാക്ഷീണനായി
കിണറ്റിന്മേൽ ഇരുന്നു; അപ്പോൾ ഏകദേശം
ആറാം മണിക്കൂറായിരുന്നു.
7 ഒരു ശമര്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ
വരുന്നു; യേശു അവളോടുഎനിക്കു
കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
8 (അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മാംസം വാങ്ങാൻ
നഗരത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു.)
9 ശമര്യക്കാരി അവനോടു: യെഹൂദനായ നീ
ശമര്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ
ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്തെന്നാൽ, യഹൂദന്മാർക്ക്
സമരിയാക്കാരുമായി യാതൊരു
ബന്ധവുമില്ല.
10 യേശു അവളോടു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും
നിന്നോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു
പറയുന്നതു ആരെന്നും നീ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ; നീ അവനോടു
ചോദിക്കുമായിരുന്നു, അവൻ നിനക്കു
ജീവജലം തരുമായിരുന്നു.
11 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, നിനക്കു
കോരുവാൻ ഒന്നുമില്ല; കിണർ
ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ ജീവജലം
നിനക്കു എവിടെനിന്നു?
12 നമുക്കു കിണർ തന്നു താനും മക്കളും
കന്നുകാലികളും കുടിച്ച ഞങ്ങളുടെ
പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ നീ
വലിയവനാണോ?
13 യേശു അവളോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഈ
വെള്ളം കുടിക്കുന്നവർക്ക് പിന്നെയും
ദാഹിക്കും.
14 എന്നാൽ ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം
കുടിക്കുന്നവന്നു ഒരിക്കലും ദാഹിക്കയില്ല;
എന്നാൽ ഞാൻ അവന്നു കൊടുക്കുന്ന
വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവനിലേക്കു
പൊങ്ങിവരുന്ന ഒരു നീരുറവായിരിക്കും.
15 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, എനിക്കു
ദാഹിക്കാതെയും കോരുവാൻ വരാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ വെള്ളം എനിക്കു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
16 യേശു അവളോടു: പോയി നിന്റെ
ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചു ഇങ്ങോട്ടു വരിക എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 സ്ത്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു: എനിക്ക്
ഭർത്താവില്ല. യേശു അവളോട് പറഞ്ഞു:
എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്ന് നീ പറഞ്ഞത്
ശരിയാണ്.
18 നിനക്കു അഞ്ചു
ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ
നിനക്കുള്ളവൻ നിന്റെ ഭർത്താവല്ല;
19 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, നീ ഒരു
പ്രവാചകനാണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നു.
20 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ
നമസ്കരിച്ചു; യെരൂശലേമിൽ മനുഷ്യർ
ആരാധിക്കേണ്ട സ്ഥലം എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു.
21 യേശു അവളോട്: സ്ത്രീയേ, എന്നെ
വിശ്വസിക്കൂ, ഈ മലയിലോ
യെരൂശലേമിലോ നിങ്ങൾ പിതാവിനെ
ആരാധിക്കാത്ത നാഴിക വരുന്നു.
22 നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ
ആരാധിക്കുന്നതെന്തെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം;
രക്ഷ യഹൂദന്മാരുടേതല്ലോ.
23 എന്നാൽ സത്യാരാധകർ പിതാവിനെ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്ന
നാഴിക വരുന്നു, ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു;
24 ദൈവം ഒരു ആത്മാവാണ്; അവനെ
ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും
സത്യത്തിലും ആരാധിക്കണം.
25 സ്ത്രീ അവനോടു: ക്രിസ്തു എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന മിശിഹാ വരുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ
അവൻ എല്ലാം നമ്മോടു പറയും എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 യേശു അവളോടു: നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
27 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു,
അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിച്ചതിൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; എന്നിട്ടും: നീ എന്തു
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ആരും പറഞ്ഞില്ല.
അല്ലെങ്കിൽ നീ അവളോട് എന്തിന്
സംസാരിക്കുന്നു?
28 ആ സ്ത്രീ തന്റെ പാത്രം ഉപേക്ഷിച്ച്
നഗരത്തിലേക്ക് പോയി പുരുഷന്മാരോട്
പറഞ്ഞു:
29 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും എന്നോടു
പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ വരൂ; ഇവൻ ക്രിസ്തു
അല്ലയോ?
30 അവർ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
31 അതിനിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: ഗുരോ, ഭക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

32 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത
മാംസം എനിക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു.
33 ആകയാൽ ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ:
ആരെങ്കിലും അവനു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊണ്ടുവന്നുവോ?
34 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുകയും അവന്റെ
ജോലി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്
എന്റെ ഭക്ഷണം.
35 ഇനിയും നാലു മാസം ഉണ്ടു, പിന്നെ
കൊയ്ത്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നില്ലയോ? ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളുയർത്തി
വയലിലേക്കു നോക്കുവിൻ; അവ
വിളവെടുപ്പിന് മുമ്പേ വെളുത്തിരിക്കുന്നു.
36 കൊയ്യുന്നവന് കൂലി കിട്ടുന്നു;
37 ഒരുവൻ വിതയ്ക്കുന്നു, മറ്റൊരുവൻ
കൊയ്യുന്നു എന്ന വാക്കു സത്യമാണ്.
38 നിങ്ങൾ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്
കൊയ്യാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചു;
മറ്റുള്ളവർ അദ്ധ്വാനിച്ചു, നിങ്ങൾ അവരുടെ
അധ്വാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു.
39 ഞാൻ ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ
സ്ത്രീയുടെ വാക്കു നിമിത്തം ആ
പട്ടണത്തിലെ ശമര്യക്കാരിൽ പലരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
40 അങ്ങനെ ശമര്യക്കാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ, തങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണം
എന്നു അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു;
അവൻ രണ്ടു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു.
41 പിന്നെയും പലരും അവന്റെ വചനം
നിമിത്തം വിശ്വസിച്ചു;
42 സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ
വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.
43 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അവൻ
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗലീലിയിലേക്കു
പോയി.
44 പ്രവാചകന്നു സ്വദേശത്തു ബഹുമാനമില്ല
എന്നു യേശു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
45 അവൻ ഗലീലിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ഗലീലക്കാർ അവൻ യെരൂശലേമിൽ
വിരുന്നിൽ ചെയ്തതൊക്കെയും കണ്ടിട്ടു
അവനെ സ്വീകരിച്ചു; അവരും പെരുന്നാളിന്
പോയിരുന്നു.
46 അങ്ങനെ യേശു വീണ്ടും ഗലീലിയിലെ
കാനായിൽ വന്നു, അവിടെ അവൻ വെള്ളം
വീഞ്ഞാക്കി. കഫർന്നഹൂമിൽ ഒരു
കുലീനൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ മകൻ
രോഗിയായിരുന്നു.
47 യേശു യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു ഗലീലിയിൽ
വന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകനെ
സുഖപ്പെടുത്തേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു;
അവൻ മരണാസന്നനായിരുന്നു.
48 യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണുന്നില്ല
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
49 പ്രഭു അവനോടു: യജമാനനേ, എന്റെ കുട്ടി
മരിക്കുംമുമ്പ് ഇറങ്ങിവരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
50 യേശു അവനോടു: പൊയ്ക്കൊൾക;
നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ
മനുഷ്യൻ യേശു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു
വിശ്വസിച്ചു പോയി.
51 അവൻ പോകുമ്പോൾ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
അവനെ കണ്ടു: നിന്റെ മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
52 അവൻ തിരുത്താൻ തുടങ്ങിയ
നാഴികയെക്കുറിച്ചു അവരോടു ചോദിച്ചു.
അവർ അവനോടുഇന്നലെ ഏഴാം
മണിക്കൂറിൽ പനി വിട്ടുപോയി എന്നു
പറഞ്ഞു.
നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞ അതേ നാഴികയിൽ തന്നേ എന്നു
അപ്പൻ അറിഞ്ഞു ; താനും അവന്റെ
വീട്ടുകാരും വിശ്വസിച്ചു.
54 യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു ഗലീലിയിൽ
വന്നപ്പോൾ യേശു ചെയ്ത രണ്ടാമത്തെ
അത്ഭുതമാണിത്.

അധ്യായം 5

1 അതിന്റെ ശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
ഉത്സവം ഉണ്ടായിരുന്നു; യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
2 ഇപ്പോൾ യെരൂശലേമിൽ ചെമ്മരിയാട്
ചന്തയ്ക്കരികെ ഒരു കുളം ഉണ്ട്, അതിന്
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ബേഥെസ്ദാ എന്ന്
വിളിക്കുന്നു, അതിന് അഞ്ച് മണ്ഡപങ്ങളുണ്ട്.
3 അവയിൽ, അന്ധരും, മുടന്തരും,
ഉണങ്ങിപ്പോയവരുമായ, ബലഹീനരായ ഒരു
വലിയ ജനസമൂഹം വെള്ളത്തിന്റെ
ചലനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.
4 ഒരു ദൂതൻ ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തു
കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലങ്ങി;
വെള്ളം കലങ്ങിയശേഷം ആദ്യം അകത്തു
കയറിയവൻ ഏതു രോഗവും ഭേദമായി.
5 അവിടെ മുപ്പത്തെട്ടു വർഷമായി ഒരു
രോഗിയുണ്ടായിരുന്നു.
6 അവൻ കള്ളം പറയുന്നതു യേശു കണ്ടു,
ആ അവസ്ഥയിൽ
വളരെക്കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നു

അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അവനോടു: നിനക്കു
സൌഖ്യം വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
7 ബലഹീനനായ മനുഷ്യൻ അവനോടു:
യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ
കുളത്തിൽ ഇട്ടുകൊൾവാൻ ആരുമില്ല;
എന്നാൽ ഞാൻ വരുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ
എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങിവരുന്നു.
8 യേശു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ
കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൌഖ്യമായി,
കിടക്ക എടുത്തു നടന്നു; അന്നു തന്നേ
ശബ്ബത്തും ആയിരുന്നു.
10 യെഹൂദന്മാർ സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചവനോടുഇതു ശബ്ബത്തുനാളാണ്;
നിന്റെ കിടക്ക ചുമക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അവൻ അവരോടു: എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കിയവൻ തന്നേ എന്നോടു:
നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
12 അവർ അവനോടു: നിന്റെ കിടക്ക
എടുത്തു നടക്ക എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞ
മനുഷ്യൻ ആരെന്നു ചോദിച്ചു.
13 സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചവൻ ആരാണെന്ന്
അറിഞ്ഞില്ല; യേശു അവിടെ ഒരു
പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.
14 അനന്തരം യേശു അവനെ
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടു അവനോടു:
ഇതാ, നീ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു;
15 ആ മനുഷ്യൻ പോയി, തന്നെ
സുഖപ്പെടുത്തിയത് യേശുവാണെന്ന്
യെഹൂദന്മാരോട് പറഞ്ഞു.
16 അവൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഇതു
ചെയ്തതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ
ഉപദ്രവിച്ചു കൊല്ലുവാൻ നോക്കി.
17 യേശു അവരോട്: എന്റെ പിതാവ്
ഇതുവരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ഞാനും
പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
18 അവൻ ശബ്ബത്ത് ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, ദൈവം തന്റെ പിതാവാണെന്നും
പറഞ്ഞു, തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തോടു
സമമാക്കിയതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാർ
അവനെ കൊല്ലുവാൻ കൂടുതൽ ശ്രമിച്ചു.
19 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്യുന്നതു കാണുന്നതു
അല്ലാതെ പുത്രന്നു സ്വയമായി ഒന്നും
ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു
എല്ലാം പുത്രനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നു.
20 പിതാവ് പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുകയും
താൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവനു
കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;
21 പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും
ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ;
അങ്ങനെ തന്നേ പുത്രൻ താൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.
22 പിതാവ് ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല;
23 എല്ലാ മനുഷ്യരും പിതാവിനെ
ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും
ബഹുമാനിക്കണം. പുത്രനെ
ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച
പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല.
24 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: എന്റെ വചനം കേട്ടു എന്നെ
അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; എന്നാൽ മരണത്തിൽ
നിന്ന് ജീവിതത്തിലേക്ക് കൈമാറ്റം
ചെയ്യപ്പെടുന്നു.
25 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു, ഇപ്പോൾ
വന്നിരിക്കുന്നു; കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കും.
26 പിതാവിന് തന്നിൽ ജീവനുള്ളതുപോലെ;
അങ്ങനെ തന്നിൽ തന്നേ ജീവനുള്ളവൻ
പുത്രന്നു തന്നിരിക്കുന്നു;
27 അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ
ന്യായവിധി നടത്തുവാനും അവന്നു
അധികാരം കൊടുത്തു.
28 ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടാ;
ശവക്കുഴിയിലുള്ളവരെല്ലാം അവന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു.
29 അവൻ പുറത്തു വരും; നന്മ ചെയ്തവരെ
ജീവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിലേക്ക്; തിന്മ
ചെയ്തവരെ ശിക്ഷാവിധിയുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും.
30 എനിക്കു സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്വാൻ
കഴികയില്ല; ഞാൻ കേൾക്കുന്നതുപോലെ
ഞാൻ വിധിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ച
പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ അന്വേഷിക്കുന്നത്.
31 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല.
32 എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്ന
മറ്റൊരുവൻ ഉണ്ട്; അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
പറയുന്ന സാക്ഷ്യം സത്യമാണെന്ന് ഞാൻ
അറിയുന്നു.
33 നിങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു; അവൻ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു.
34 എന്നാൽ ഞാൻ മനുഷ്യനിൽനിന്നു
സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു
പറയുന്നു.
35 അവൻ ജ്വലിക്കുന്നതും
പ്രകാശിക്കുന്നതുമായ ഒരു

വെളിച്ചമായിരുന്നു; അവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ
സന്തോഷിക്കുവാൻ ഒരു കാലം നിങ്ങൾ
ആഗ്രഹിച്ചു.
36 യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ വലിയ
സാക്ഷ്യം എനിക്കുണ്ട്: പിതാവ് എന്നെ
ഏൽപ്പിച്ച പ്രവൃത്തികൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
അതേ പ്രവൃത്തികൾ, പിതാവ് എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന് എന്നെക്കുറിച്ച്
സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.
37 എന്നെ അയച്ച പിതാവുതന്നെ
എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരിക്കലും
കേട്ടിട്ടില്ല, അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല.
38 അവന്റെ വചനം നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നില്ല; അവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
39 തിരുവെഴുത്തുകൾ അന്വേഷിക്കുവിൻ;
അവയിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു
നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു; അവർ
എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
40 നിങ്ങൾ ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ വരികയില്ല.
41 ഞാൻ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ബഹുമാനം
സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.
42 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ദൈവസ്നേഹം ഇല്ല
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
43 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്വീകരിക്കുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ അവന്റെ
നാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ
സ്വീകരിക്കും.
44 അന്യോന്യം ബഹുമാനം വാങ്ങുകയും
ദൈവത്തിൽനിന്നു മാത്രം വരുന്ന മാനം
അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?
45 ഞാൻ നിങ്ങളെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
കുറ്റം ചുമത്തുമെന്നു നിരൂപിക്കരുതു;
നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഒരുത്തനുണ്ട്,
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന മോശെ തന്നേ.
46 നിങ്ങൾ മോശെയെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു
എങ്കിൽ എന്നെ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു;
അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
47 അവന്റെ എഴുത്തുകൾ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ വാക്കുകൾ
എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

അധ്യായം 6

1 അനന്തരം യേശു ഗലീലി കടൽ, അതായത്
തിബെരിയാസ് കടൽ കടന്നു.
2 ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അവൻ
രോഗികളിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടു
അവനെ അനുഗമിച്ചു.
3 യേശു ഒരു മലയിൽ കയറി, അവിടെ
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ ഇരുന്നു.
4 യഹൂദരുടെ പെസഹ അടുത്തിരുന്നു.
5 യേശു തലപൊക്കി, ഒരു വലിയ സംഘം
തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ,
ഫിലിപ്പോസിനോടു: ഇവർ
ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു നാം എവിടെനിന്നു
അപ്പം വാങ്ങും എന്നു ചോദിച്ചു.
6 അവനെ തെളിയിക്കാനാണ് അവൻ ഇതു
പറഞ്ഞത്; താൻ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് അവനു
തന്നെ അറിയാമായിരുന്നു.
7 ഫിലിപ്പോസ് അവനോടു: ഇരുനൂറു
പൈസയുടെ അപ്പം അവർക്കു തികയില്ല;
8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനും
ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ സഹോദരനുമായ
ആൻഡ്രൂ അവനോടു:
9 ഇവിടെ ഒരു ബാലൻ ഉണ്ട്, അവന്റെ പക്കൽ
അഞ്ച് യവം അപ്പവും രണ്ട് ചെറുമീനുകളും
ഉണ്ട്;
10 യേശു പറഞ്ഞു: ആളുകളെ ഇരുത്തുക.
ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലത്ത് ധാരാളം പുല്ല്
ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ പുരുഷന്മാർ
ഇരുന്നു, ഏകദേശം അയ്യായിരം പേർ.
11 യേശു അപ്പം എടുത്തു; അവൻ സ്തോത്രം
ചെയ്തശേഷം ശിഷ്യന്മാർക്കും ശിഷ്യന്മാർ
ഇരിക്കുന്നവർക്കും വിതരണം ചെയ്തു;
അതുപോലെ മത്സ്യങ്ങളും അവർ
ആഗ്രഹിക്കുന്നത്രയും.
12 അവർ തൃപ്തരായപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: ഒന്നും
നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ശേഷിച്ച
കഷണങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അവർ അവരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി,
ഭക്ഷിച്ചവർക്കു മീതെ അവശേഷിച്ച അഞ്ചു
യവം അപ്പത്തിന്റെ കഷണങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു
കൊട്ട നിറച്ചു.
14 യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതം കണ്ടപ്പോൾ ആ
മനുഷ്യർ പറഞ്ഞു: ലോകത്തിലേക്കു
വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ ഇവനാണ്.
15 അവർ വന്ന് തന്നെ രാജാവാക്കാൻ
ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുമെന്ന് യേശു
മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവൻ തനിച്ചു
വീണ്ടും മലയിലേക്കു പോയി.
16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
കടലിൽ ഇറങ്ങി.
17 പിന്നെ ഒരു കപ്പലിൽ കയറി കടൽ കടന്ന്
കഫർണാമിലേക്ക് പോയി. നേരം
ഇരുട്ടിയിരുന്നു, യേശു അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നില്ല.

18 ഒരു വലിയ കാറ്റ് വീശിയതിനാൽ കടൽ
ഉയർന്നു.
19 അങ്ങനെ അവർ ഏകദേശം
ഇരുപത്തഞ്ചോ മുപ്പതോ ഫർലോങ്ങ്
തുഴഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു
കടലിന്മീതെ നടന്ന് കപ്പലിന് അടുത്ത്
വരുന്നത് കണ്ട് അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
20 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആകുന്നു;
ഭയപ്പെടേണ്ടാ.
21 അവർ അവനെ മനസ്സോടെ കപ്പലിൽ
കയറ്റി; ഉടനെ കപ്പൽ അവർ പോയ കരയിൽ
എത്തി.
22പിറ്റേന്ന് കടലിന്റെ മറുകരയിൽ നിന്ന
ആളുകൾ കണ്ടപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാർ കയറിയ
പടകല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവിടെ ഇല്ലെന്നും
യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പടകിൽ
കയറാതെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തനിച്ചു
പോയി;
23 (എന്നിരുന്നാലും, കർത്താവ് സ്തോത്രം
ചെയ്തതിന് ശേഷം, അവർ അപ്പം കഴിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്ക് ടിബെരിയാസിൽ നിന്ന് മറ്റ്
ബോട്ടുകൾ വന്നു.)
24 യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അവിടെ
ഇല്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജനം കപ്പൽ കയറി
യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു കഫർന്നഹൂമിൽ
എത്തി.
25 കടലിന്റെ അക്കരെ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
അവർ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ എപ്പോഴാണ്
ഇവിടെ വന്നത്?
26 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ അത്ഭുതങ്ങൾ
കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം തിന്നു
തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ.
27 നശിച്ചുപോകുന്ന
ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, നിത്യജീവനോളം
നിലനിൽക്കുന്ന ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി
അദ്ധ്വാനിക്കുക, അത് മനുഷ്യപുത്രൻ
നിങ്ങൾക്കു തരും;
28 അവർ അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
29 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി
ആകുന്നു.
30 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ കണ്ടു നിന്നെ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്തു അടയാളം
കാണിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. നീ എന്ത്
ജോലി ചെയ്യുന്നു?
31 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ
മന്ന തിന്നു; "അവൻ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അപ്പം കൊടുത്തു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
32 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശെ
നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടില്ല; എന്നാൽ എന്റെ
പിതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ
അപ്പം നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു.
33 ദൈവത്തിന്റെ അപ്പം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന് ലോകത്തിന്നു ജീവൻ
കൊടുക്കുന്നു.
34 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, ഈ അപ്പം
ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
35 യേശു അവരോടു: ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം
ആകുന്നു; എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു
വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
ദാഹിക്കയുമില്ല.
36 നിങ്ങളും എന്നെ കണ്ടിട്ടും
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞു.
37 പിതാവു എനിക്കു തരുന്നതൊക്കെയും
എന്റെ അടുക്കൽ വരും; എന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നവനെ ഞാൻ തള്ളിക്കളയുകയില്ല.
38 എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ
ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നത്.
39 എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം അവൻ
എനിക്കു തന്നതിൽ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാതെയും
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കണമെന്നുമാണ്.
40 പുത്രനെ കാണുകയും അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകണമെന്നത് എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ആകുന്നു; ഞാൻ അവനെ
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർപ്പിക്കും.
41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന
അപ്പം ആകുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാർ
അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറുത്തു.
42 അവർ പറഞ്ഞു: ഇവൻ ജോസഫിന്റെ
മകൻ യേശു അല്ലയോ, ഇവന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും നമുക്കറിയാം. പിന്നെ ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു എന്നു
അവൻ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
43 യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതുനിങ്ങൾ തമ്മിൽ
പിറുപിറുക്കരുതു.
44 എന്നെ അയച്ച പിതാവു
ആകർഷിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല; ഞാൻ
അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർപ്പിക്കും.
45 അവരെല്ലാവരും ദൈവത്താൽ
പഠിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രവാചകന്മാരിൽ

എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ
പിതാവിൽ നിന്നു കേട്ടു പഠിക്കുന്ന ഏവനും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
46 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ അല്ലാതെ
ആരും പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നല്ല,
പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു.
47 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു.
48 ജീവന്റെ അപ്പം ഞാനാണ്.
49 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മന്ന തിന്നു
മരിച്ചുപോയി.
50 ഇതു മനുഷ്യൻ മരിക്കാതെ
തിന്നേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരുന്ന അപ്പം ആകുന്നു.
51 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന
ജീവനുള്ള അപ്പം ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും
ഈ അപ്പം തിന്നാൽ അവൻ എന്നേക്കും
ജീവിക്കും; ഞാൻ തരുന്ന അപ്പം എന്റെ
മാംസമാണ്, അത് ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ
ജീവനുവേണ്ടി കൊടുക്കും.
52 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ: ഇവന്നു തന്റെ
മാംസം തിന്നുവാൻ എങ്ങനെ തരും എന്നു
പറഞ്ഞു തമ്മിൽ തർക്കിച്ചു.
53 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം
ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ രക്തം
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളിൽ ജീവനില്ല.
54 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് നിത്യജീവൻ
ഉണ്ട്. അവസാന നാളിൽ ഞാൻ അവനെ
ഉയിർപ്പിക്കും.
55 എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ മാംസവും
എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവും
ആകുന്നു.
56 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും
ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു.
57 ജീവനുള്ള പിതാവു എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ
പിതാവിനാൽ ജീവിക്കുന്നു; എന്നെ
തിന്നുന്നവൻ എന്നിലൂടെ ജീവിക്കും.
58 ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന
അപ്പം ആകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
മന്ന തിന്നു മരിച്ചതുപോലെയല്ല; ഈ അപ്പം
തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും.
59 അവൻ സിനഗോഗിൽ കഫർന്നഹൂമിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഇതു പറഞ്ഞു.
60 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും ഇതു
കേട്ടിട്ടു: ഇതു കഠിനമായ വാക്കു ആകുന്നു;
ആർക്കു കേൾക്കാനാകും?
61 ശിഷ്യന്മാർ അതിനെക്കുറിച്ചു
പിറുപിറുക്കുന്നു എന്നു യേശു ഉള്ളിൽ
അറിഞ്ഞിട്ടു അവരോടു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു
ഇടർച്ച വരുത്തുന്നുവോ?
62 മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ ഇരുന്നിടത്തേക്കു
കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ?
63 ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാണ്; ജഡത്തിന്
പ്രയോജനമില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന
വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു.
64 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർ
വിശ്വസിക്കാത്തവരുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ,
വിശ്വസിക്കാത്തവർ ആരാണെന്നും തന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ആരാണെന്നും
യേശുവിന് ആദിമുതൽ അറിയാമായിരുന്നു.
65 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞു:
അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ പിതാവ് അവനു
നൽകപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.
66 അന്നുമുതൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
പലരും മടങ്ങിപ്പോയി, പിന്നെ
അവനോടുകൂടെ നടന്നില്ല.
67 അപ്പോൾ യേശു പന്തിരുവരോടുനിങ്ങളും
പോകുമോ?
68 ശിമോൻ പത്രോസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ
പോകും? നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ
പക്കൽ ഉണ്ടു.
69 നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ
ക്രിസ്തുവാണെന്ന് ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.
70 യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ?
നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ പിശാചു ആകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
71 അവൻ ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാസ്
ഈസ്കര്യോത്തിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു;
അവൻ പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവനായതിനാൽ
അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അധ്യായം 7

1 അതിന്റെ ശേഷം യേശു ഗലീലിയിൽ
നടന്നു; യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
നോക്കിയതുകൊണ്ടു അവൻ
യെഹൂദന്മാരിൽ നടക്കയില്ലായിരുന്നു.
2 യഹൂദന്മാരുടെ കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ
അടുത്തിരുന്നു.

3 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവനോടു: നീ
ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും
കാണേണ്ടതിന്നു ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
യെഹൂദ്യയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ഒരു മനുഷ്യനും രഹസ്യമായി ഒന്നും
ചെയ്യുന്നില്ല, അവൻ തന്നെ പരസ്യമായി
അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ ഇതു
ചെയ്താൽ നിന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിനു
കാണിച്ചുകൊൾക.
5 അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല.
6 യേശു അവരോട്: എന്റെ സമയം ഇതുവരെ
വന്നിട്ടില്ല;
7 ലോകത്തിന് നിങ്ങളെ വെറുക്കാനാവില്ല;
എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
ദോഷമുള്ളവ എന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതു എന്നെ
വെറുക്കുന്നു.
8 നിങ്ങൾ ഈ പെരുന്നാളിന് പോകുവിൻ;
ഞാൻ ഇതുവരെ ഈ പെരുന്നാളിന്
പോകുന്നില്ല; എന്റെ സമയം ഇതുവരെ
തികഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.
9 ഈ വാക്കുകൾ അവരോടു പറഞ്ഞശേഷം
അവൻ ഗലീലിയിൽ പാർത്തു.
10 എന്നാൽ അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
പോയശേഷം അവനും വിരുന്നിന് പോയി,
പരസ്യമായിട്ടല്ല, രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു.
11 യെഹൂദന്മാർ വിരുന്നിൽ അവനെ
അന്വേഷിച്ചു: അവൻ എവിടെ?
12 ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ അവനെക്കുറിച്ചു
വളരെ പിറുപിറുത്തു; ചിലർ അവൻ നല്ലവൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ ജനത്തെ
വഞ്ചിക്കുന്നു.
13 എന്നാൽ യഹൂദന്മാരെ ഭയന്ന് ആരും
അവനെക്കുറിച്ച് പരസ്യമായി സംസാരിച്ചില്ല.
14 പെരുന്നാളിന്റെ മദ്ധ്യേ യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ കയറി ഉപദേശിച്ചു.
15 യെഹൂദന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഒരിക്കലും
പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവന് എങ്ങനെ
അക്ഷരങ്ങൾ അറിയാം?
16 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
എന്റെ ഉപദേശം എന്റേതല്ല, എന്നെ
അയച്ചവന്റേതത്രേ.
17 ഒരുത്തൻ അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ, ആ ഉപദേശം
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതാണോ അതോ
ഞാൻ സ്വയമായി പറഞ്ഞതാണോ എന്നു
അവൻ അറിയും.
18 തന്നെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നവൻ തന്റെ
മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു; അവനെ
അയച്ചവന്റെ മഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നവനോ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
അവനിൽ അനീതി ഇല്ല.
19 മോശെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം
തന്നിട്ടില്ലയോ? എന്നിട്ടും നിങ്ങളിൽ ആരും
ന്യായപ്രമാണം പ്രമാണിക്കുന്നില്ലയോ?
എന്തിനാ എന്നെ കൊല്ലാൻ പോകുന്നത്?
20 ജനം ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നിനക്കു
പിശാചുണ്ട്; ആരാണ് നിന്നെ കൊല്ലാൻ
പോകുന്നത്?
21 യേശു അവരോടു: ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി
ചെയ്തു; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു.
22 ആകയാൽ മോശെ നിങ്ങൾക്കു
പരിച്ഛേദന ചെയ്തു; (അത്
മോശയിൽനിന്നല്ല,
പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നാണ്;) നിങ്ങൾ
ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ
പരിച്ഛേദന ചെയ്യുന്നു.
23 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം
ലംഘിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഒരുത്തൻ പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കുന്നു; ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഞാൻ ഒരു
മനുഷ്യനെ മുഴുവനും ആക്കിയതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ എന്നോടു കോപിക്കുന്നുവോ?
24 കാഴ്ചയെ അനുസരിച്ചല്ല, നീതിയോടെ
വിധിക്കുക.
25 അപ്പോൾ യെരൂശലേമിലെ ചിലർ
പറഞ്ഞു: ഇവനല്ലേ അവർ കൊല്ലാൻ
നോക്കുന്നത്?
26 എന്നാൽ ഇതാ, അവൻ ധൈര്യത്തോടെ
സംസാരിക്കുന്നു; അവർ അവനോടു ഒന്നും
പറയുന്നില്ല. ഇത് ക്രിസ്തു തന്നെയാണെന്ന്
ഭരണാധികാരികൾക്ക് ശരിക്കും
അറിയാമോ?
27 എങ്കിലും ഈ മനുഷ്യൻ
എവിടെനിന്നാണെന്ന് നമുക്കറിയാം.
28 അപ്പോൾ യേശു ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
രണ്ടുപേരും എന്നെ അറിയുന്നു, ഞാൻ
എവിടെനിന്നാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നു;
29 ഞാനോ അവനെ അറിയുന്നു; ഞാൻ
അവന്റെ അടുക്കൽനിന്നുള്ളവനാകുന്നു;
അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
30 അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു;
എന്നാൽ അവന്റെ നാഴിക
വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ആരും അവന്റെ മേൽ
കൈ വെച്ചില്ല.
31 ജനത്തിൽ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു:
ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ
അധികം വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവനെക്കുറിച്ചു ജനം ഇങ്ങനെ
പിറുപിറുക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടു;
പരീശന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭടന്മാരെ അയച്ചു.

33 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇനി
അൽപസമയം കൂടി ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും;
34 നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
കണ്ടെത്തുകയില്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്ത്
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല.
35 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:
നാം അവനെ കണ്ടെത്താതവണ്ണം അവൻ
എവിടേക്കു പോകും? അവൻ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ചിതറിപ്പോയവരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു ജാതികളെ ഉപദേശിക്കുമോ?
36 നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
കാണുകയില്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞതു എന്തു?
37 തിരുനാളിന്റെ ആ മഹത്തായ
അവസാനനാളിൽ യേശു നിന്നുകൊണ്ടു
നിലവിളിച്ചു: ആർക്കെങ്കിലും
ദാഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ.
38 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു തിരുവെഴുത്തു
പറഞ്ഞതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ
ഒഴുകും.
39 എന്നാൽ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു
ലഭിക്കേണ്ട ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു അവൻ
ഇതു പറഞ്ഞു: പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇതുവരെ
നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല, കാരണം യേശു ഇതുവരെ
മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
40 ജനങ്ങളിൽ പലരും ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു:
തീർച്ചയായും ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
41 വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇതാണ് ക്രിസ്തു.
എന്നാൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: ക്രിസ്തു
ഗലീലിയിൽ നിന്നു വരുമോ?
42 ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നും ദാവീദ്
ഇരുന്ന ബേത്ലഹേമിൽനിന്നും ക്രിസ്തു
വരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?
43 അങ്ങനെ അവൻ നിമിത്തം ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
44 അവരിൽ ചിലർ അവനെ
പിടിക്കുമായിരുന്നു; എങ്കിലും ആരും
അവന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചില്ല.
45 അപ്പോൾ ചേവകർ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
പരീശന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു; അവർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ
കൊണ്ടുവരാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
46 ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
ഇവനെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യനും
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.
47 അപ്പോൾ പരീശന്മാർ അവരോടു:
നിങ്ങളും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവോ?
48 ഭരണാധികാരികളിലോ പരീശന്മാരിലോ
ആരെങ്കിലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
49 എന്നാൽ നിയമം അറിയാത്ത ഈ ജനം
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
50 നിക്കോദേമൊസ് അവരോടു പറഞ്ഞു:
(രാത്രിയിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നവൻ, അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു,)
51 നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം ഒരുവനെ ന്യായം
വിധിക്കുമോ?
52 അവർ അവനോടു: നീയും
ഗലീലിക്കാരനോ എന്നു ചോദിച്ചു.
ഗലീലിയിൽ നിന്നു പ്രവാചകൻ
ഉദിക്കുന്നില്ലല്ലോ.
53 ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
പോയി.

അധ്യായം 8

1 യേശു ഒലിവുമലയിലേക്ക് പോയി.
2 അതിരാവിലെ അവൻ പിന്നെയും
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം എല്ലാം
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു
അവരെ പഠിപ്പിച്ചു.
3 ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും
വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ
അവളെ നടുവിൽ നിർത്തി,
4 അവർ അവനോടു: ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീ
വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു.
5 അവരെ കല്ലെറിയേണം എന്നു മോശെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു പറയുന്നു?
6 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഇതു പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ യേശു കുനിഞ്ഞുനിന്നു, അവർ
കേട്ടില്ല എന്ന മട്ടിൽ വിരൽ നിലത്തു
എഴുതി.
7 അവർ അവനോടു
ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൻ
എഴുന്നേറ്റു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ ആദ്യം
അവളുടെ നേരെ കല്ലെറിയട്ടെ.
8 അവൻ പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു
നിലത്തെഴുതി.
9 അതു കേട്ടവർ, സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയാൽ
ബോധ്യപ്പെട്ട്, മൂത്തവൻ തുടങ്ങി
അവസാനത്തെവൻ വരെ ഓരോരുത്തരായി
പുറപ്പെട്ടു; യേശു തനിച്ചായി, സ്ത്രീ
നടുവിൽ നിന്നു.
10 യേശു എഴുന്നേറ്റു സ്ത്രീയെ അല്ലാതെ
മറ്റാരെയും കാണാതെ അവളോടു: സ്ത്രീയേ,

നിന്റെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവർ എവിടെ? ആരും
നിന്നെ കുറ്റം വിധിച്ചില്ലേ?
11: അവൾ പറഞ്ഞു: ഇല്ല, കർത്താവേ. യേശു
അവളോടുണ്ടാനും നിന്നെ
കുറ്റംവിധിക്കുന്നില്ല; പോക; ഇനി പാപം
ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
12 യേശു പിന്നെയും അവരോടു: ഞാൻ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; എന്നെ
അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കാതെ
ജീവന്റെ വെളിച്ചം പ്രാപിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
13 പരീശന്മാർ അവനോടു: നീ
നിന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ
രേഖ ശരിയല്ല.
14 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാകുന്നു;
ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ എവിടെനിന്നു
വരുന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു
എന്നും നിങ്ങൾക്കു പറയാനാവില്ല.
15 നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ
ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല.
16 ഞാൻ വിധിച്ചാൽ എന്റെ വിധി സത്യമാണ്;
ഞാൻ ഏകനല്ല, ഞാനും എന്നെ അയച്ച
പിതാവും ആകുന്നു.
17 രണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം
സത്യമാണെന്നു നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
18 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നവൻ ആകുന്നു; എന്നെ അയച്ച
പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു.
19 അവർ അവനോടു: നിന്റെ പിതാവു
എവിടെ? യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
എന്നെയും എന്റെ പിതാവിനെയും
അറിയുന്നില്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ
അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ
പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു
20 യേശു ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഭണ്ഡാരത്തിൽവെച്ചു
ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു; ആരും
അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചില്ല. അവന്റെ
നാഴിക ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ലല്ലോ.
21 യേശു പിന്നെയും അവരോടു: ഞാൻ
പോകുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും; ഞാൻ
പോകുന്നിടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയില്ല.
22 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ: അവൻ സ്വയം
കൊല്ലുമോ? ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ.
23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
താഴെനിന്നുള്ളവർ; ഞാൻ ഉയരത്തിൽ
നിന്നുള്ളവൻ: നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ
നിന്നുള്ളവരാണ്; ഞാൻ ഈ
ലോകത്തിന്റേതല്ല.
24 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ
നിങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞു; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും.
25 അവർ അവനോടു: നീ ആരാണ്? യേശു
അവരോടു: ഞാൻ ആദിമുതൽ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു തന്നേ.
26 നിന്നെക്കുറിച്ചു പലതും പറയുവാനും
വിധിക്കുവാനും എനിക്കുണ്ടു; എങ്കിലും
എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടതു ഞാൻ
ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു.
27 അവൻ പിതാവിനെക്കുറിച്ചാണ്
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതെന്ന് അവർ
മനസ്സിലാക്കിയില്ല.
28 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
മനുഷ്യപുത്രനെ ഉയർത്തുമ്പോൾ ഞാൻ
തന്നെയാണെന്നും ഞാൻ സ്വയമായി ഒന്നും
ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും നിങ്ങൾ അറിയും.
എന്നാൽ എന്റെ പിതാവു എന്നെ
പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ഇതു
സംസാരിക്കുന്നു.
29 എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു;
പിതാവു എന്നെ തനിച്ചാക്കിയിട്ടില്ല; അവനെ
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ
എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു.
30 അവൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
31 തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോട്
യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്റെ വചനത്തിൽ
നിലകൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
സാക്ഷാൽ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ്.
32 നിങ്ങൾ സത്യം അറിയുകയും സത്യം
നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും.
33 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി ആകുന്നു;
ആർക്കും ഒരുനാളും അടിമയായിരുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാകും എന്നു നീ
പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
34 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പാപത്തിന്റെ
ദാസൻ ആകുന്നു.

35 ദാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ
വസിക്കുകയില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും
വസിക്കുന്നു.
36 പുത്രൻ നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയാൽ
നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാകും.
37 നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ
വചനത്തിന് നിങ്ങളിൽ
സ്ഥാനമില്ലാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു.
38 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
കണ്ടതു സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
പിതാവിനോടുകൂടെ കണ്ടതു നിങ്ങളും
ചെയ്യുന്നു.
39 അവർ അവനോടു: അബ്രാഹാം ആകുന്നു
ഞങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
അബ്രഹാമിന്റെ മക്കളാണെങ്കിൽ
അബ്രഹാമിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
ചെയ്യുമായിരുന്നു.
40 എന്നാൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
മനുഷ്യനായ എന്നെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ
നോക്കുന്നു; അതു അബ്രാഹാമല്ല.
41 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. അവർ
അവനോടുഞങ്ങൾ പരസംഗത്താൽ
ജനിച്ചവരല്ല; നമുക്ക് ഒരു പിതാവുണ്ട്,
ദൈവം പോലും.
42 യേശു അവരോടു: ദൈവം നിങ്ങളുടെ
പിതാവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി
വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചു.
43 നിങ്ങൾ എന്റെ സംസാരം
ഗ്രഹിക്കാത്തതെന്തു? നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം
കേൾക്കാത്തതുകൊണ്ടും.
44 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവായ
പിശാചിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്; നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യും.
അവൻ ആദിമുതൽ ഒരു കൊലപാതകി
ആയിരുന്നു, അവനിൽ
സത്യമില്ലാത്തതിനാൽ സത്യത്തിൽ
വസിച്ചില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ
സ്വന്തമായി സംസാരിക്കുന്നു; അവൻ കള്ളം
പറയുന്നവനും അതിന്റെ പിതാവും
ആകുന്നു.
45 ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം
പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
46 നിങ്ങളിൽ ആരാണ് പാപത്തെക്കുറിച്ച്
എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്? ഞാൻ സത്യം
പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
വിശ്വസിക്കാത്തതെന്ത്?
47 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ ദൈവത്തിന്റെ
വചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരല്ലാത്തതിനാൽ
അവ കേൾക്കുന്നില്ല.
48 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഒരു
ശമര്യക്കാരനും പിശാചു ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ
പറയുന്നതു ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
49 യേശു പറഞ്ഞു: എനിക്ക് പിശാചില്ല;
ഞാനോ എന്റെ പിതാവിനെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
അപമാനിക്കുന്നു.
50 ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല;
അന്വേഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ ഉണ്ട്.
51 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, ഒരുവൻ എന്റെ വാക്കു
പ്രമാണിച്ചാൽ അവൻ ഒരുനാളും മരണം
കാണുകയില്ല.
52 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു
പിശാചുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു
മനസ്സിലായി. അബ്രഹാമും പ്രവാചകന്മാരും
മരിച്ചു; ഒരുത്തൻ എന്റെ വാക്കു
പ്രമാണിച്ചാൽ അവൻ ഒരുനാളും മരണം
ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു നീ പറയുന്നു.
53 മരിച്ചുപോയ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ
അബ്രഹാമിലും നീ വലിയവനാണോ?
പ്രവാചകന്മാർ മരിച്ചുപോയി; നീ നിന്നെ
ആരെ ഉണ്ടാക്കുന്നു?
54 യേശു പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ
ബഹുമാനം ഒന്നുമല്ല; എന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നത് എന്റെ പിതാവാണ്.
അവൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ
അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.
55 എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ
നിന്നെപ്പോലെ ഒരു നുണയനായിരിക്കും;
എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു പ്രമാണിക്കുന്നു.
56 നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രഹാം എന്റെ
ദിവസം കണ്ടതിൽ സന്തോഷിച്ചു; അവൻ
അതു കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു.
57 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു
ഇതുവരെ അമ്പതു വയസ്സായിട്ടില്ല; നീ
അബ്രാഹാമിനെ കണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
58 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അബ്രാഹാം
ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
59 അവർ അവന്റെ നേരെ എറിയേണ്ടതിന്നു
കല്ലു എടുത്തു; എന്നാൽ യേശു മറഞ്ഞു,
ദൈവാലയത്തിന്നു പുറത്തുപോയി,

അവരുടെ നടുവിലൂടെ കടന്നു, അങ്ങനെ
കടന്നുപോയി.

അധ്യായം 9

1 യേശു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ജന്മനാ
അന്ധനായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു.
2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഗുരോ,
ഇവൻ കുരുടനായി ജനിച്ചതു ആർ പാപം
ചെയ്തു? ഇവനോ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോ
എന്നു ചോദിച്ചു.
3 യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇവനോ അവന്റെ
മാതാപിതാക്കളോ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല;
ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അവനിൽ
വെളിപ്പെടേണ്ടതിനാണ്.
4 എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പകൽ
ഉള്ളപ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്യണം; ആർക്കും
പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത രാത്രി വരുന്നു.
5 ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം
കാലം ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്.
6 അവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞശേഷം നിലത്തു
തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ട് കളിമണ്ണുണ്ടാക്കി,
അന്ധന്റെ കണ്ണുകളിൽ കളിമണ്ണ് പൂശി.
7 അവൻ അവനോടു: പോയി ശിലോഹാം
കുളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
പോയി, കഴുകി, കാഴ്ച കണ്ടുവന്നു.
8 അയൽക്കാരും അവൻ അന്ധനാണെന്ന്
മുമ്പെ കണ്ടവരും: ഇവനല്ലയോ ഇരുന്നു
ഭിക്ഷ യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
9 ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇവനാണ്, മറ്റു ചിലർ:
ഇവനെപ്പോലെയാണ് എന്നു പറഞ്ഞു;
10 അവർ അവനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: യേശു എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ കളിമണ്ണ്
ഉണ്ടാക്കി, എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പൂശി,
എന്നോടു പറഞ്ഞു: ശിലോഹാം കുളത്തിൽ
പോയി കഴുകുക; ഞാൻ പോയി കഴുകി,
എനിക്ക് കാഴ്ച ലഭിച്ചു.
12 അവർ അവനോടു: അവൻ എവിടെ?
അവൻ പറഞ്ഞു, എനിക്കറിയില്ല.
13 പണ്ട് അന്ധനായിരുന്ന അവനെ അവർ
പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
14 യേശു കളിമണ്ണ് ഉണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണു
തുറന്നത് ശബ്ബത്ത് ദിവസമായിരുന്നു.
15 പിന്നെയും പരീശന്മാർ അവനോട്
എങ്ങനെ കാഴ്ച ലഭിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചു.
അവൻ അവരോടു: അവൻ എന്റെ
കണ്ണിന്മേൽ കളിമണ്ണു പുരട്ടി, ഞാൻ കഴുകി
കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അതുകൊണ്ടു പരീശന്മാരിൽ ചിലർ: ഈ
മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കായ്കകൊണ്ടു
ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
മറ്റുചിലർ പറഞ്ഞു: പാപിയായ ഒരു
മനുഷ്യന് എങ്ങനെ ഇത്തരം അത്ഭുതങ്ങൾ
ചെയ്യാൻ കഴിയും? അവർക്കിടയിൽ
ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി.
17 അവർ പിന്നെയും കുരുടനോടു: അവൻ
നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതിനാൽ
അവനെക്കുറിച്ചു നീ എന്തു പറയുന്നു?
അവൻ പറഞ്ഞു: അവൻ ഒരു പ്രവാചകനാണ്.
18 എന്നാൽ കാഴ്ച ലഭിച്ചവന്റെ
മാതാപിതാക്കളെ
വിളിച്ചുവരുത്തുന്നതുവരെ അവൻ
അന്ധനായിരുന്നുവെന്നും കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചുവെന്നും യഹൂദന്മാർ
അവനെക്കുറിച്ച് വിശ്വസിച്ചില്ല.
19 അവർ അവരോടു: അന്ധനായി പിറന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ
ഇവനോ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ അവൻ
എങ്ങനെ കാണും?
20 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകൻ
എന്നും അവൻ കുരുടനായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം.
21 എന്നാൽ അവൻ ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്
എന്താണെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. അവന്റെ കണ്ണു
തുറന്നവൻ ആരെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല;
അവനോടു ചോദിക്ക; അവൻ
തനിക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കും.
22 അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ യഹൂദന്മാരെ
ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്കുകൾ
പറഞ്ഞത്: ആരെങ്കിലും താൻ
ക്രിസ്തുവാണെന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ അവനെ
സിനഗോഗിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കണമെന്ന്
യഹൂദന്മാർ നേരത്തെ സമ്മതിച്ചിരുന്നു.
23 അതുകൊണ്ടു അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ:
അവന്നു വയസ്സായി; അവനോടു ചോദിക്കു.
24 പിന്നെയും അവർ അന്ധനായ മനുഷ്യനെ
വിളിച്ചു അവനോടു: ദൈവത്തിന്നു സ്തുതി
കൊടുക്കേണമേ; ഈ മനുഷ്യൻ
പാപിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം.
25 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അവൻ
പാപിയാണോ അല്ലയോ, എനിക്കറിയില്ല;
ഒരു കാര്യം എനിക്കറിയാം, ഞാൻ
അന്ധനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്നു.
26 അവർ പിന്നെയും അവനോടു: അവൻ
നിന്നോടു എന്തു ചെയ്തു? അവൻ എങ്ങനെ
നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നു?
27 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല; പിന്നെയും
കേൾക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരായിരിക്കുമോ?
28 അവർ അവനെ ശകാരിച്ചു: നീ അവന്റെ
ശിഷ്യൻ; ഞങ്ങൾ മോശെയുടെ
ശിഷ്യന്മാരാണ്.

29 ദൈവം മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
ഞങ്ങൾക്കറിയാം; ഇവനെക്കുറിച്ചോ, അവൻ
എവിടെനിന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.
30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: അവൻ എവിടെനിന്നു വന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കയും എന്നിട്ടും
അവൻ എന്റെ കണ്ണു തുറന്നിരിക്കയും
ചെയ്യുന്ന ഒരു അത്ഭുതം എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു.
31 ദൈവം പാപികളുടെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്കറിയാം;
ആരെങ്കിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും
അവന്റെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും
ചെയ്താൽ അവൻ അവന്റെ വാക്ക്
കേൾക്കുന്നു.
32 ജന്മനാ അന്ധനായവന്റെ കണ്ണു ആരും
തുറന്നതായി ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ
കേട്ടിട്ടില്ല.
33 ഈ മനുഷ്യൻ
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനായിരുന്നില്ലെങ്കി
ൽ അവന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ
കഴിയുമായിരുന്നില്ല.
34 അവർ അവനോടു: നീ മുഴുവനും
പാപത്തിൽ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഞങ്ങളെ
പഠിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവർ അവനെ
പുറത്താക്കി.
35 അവർ അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു
കേട്ടു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ
അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
36 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: കർത്താവേ,
ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
അവൻ ആരാണ്?
37 യേശു അവനോടു: നീ അവനെ
കണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവൻ തന്നേ നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
38 അവൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, ഞാൻ
വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ അവനെ
നമസ്കരിച്ചു.
39 യേശു പറഞ്ഞു: ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു;
കാണുന്നവർ അന്ധരാകാനും.
40 അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
പരീശന്മാരിൽ ചിലർ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടു
അവനോടു: ഞങ്ങളും കുരുടന്മാരോ?
41 യേശു അവരോടുനിങ്ങൾ
അന്ധരായിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം
ഉണ്ടാകരുതു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ
പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ കാണുന്നു; അതിനാൽ
നിങ്ങളുടെ പാപം നിലനിൽക്കുന്നു.

അധ്യായം 10

1 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, ആട്ടിൻ തൊഴുത്തിൽ
വാതിലിലൂടെ കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി
കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും
ആകുന്നു.
2 എന്നാൽ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ
ആടുകളുടെ ഇടയനാണ്.
3 കാവൽക്കാരൻ അവന്നു തുറക്കുന്നു;
ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു;
അവൻ തന്റെ ആടുകളെ പേർ ചൊല്ലി
വിളിച്ച് പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു.
4 അവൻ തന്റെ ആടുകളെ പുറത്തു
വിടുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് മുമ്പായി പോകുന്നു;
ആടുകൾ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു; അവ
അവന്റെ ശബ്ദം അറിയുന്നുവല്ലോ.
5 അവർ അന്യനെ അനുഗമിക്കാതെ
അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും; അന്യന്മാരുടെ
ശബ്ദം അവർ അറിയുന്നില്ലല്ലോ.
6 ഈ ഉപമ യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു;
7 യേശു പിന്നെയും അവരോടു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ
ആടുകളുടെ വാതിൽ ആകുന്നു.
8 എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നവരെല്ലാം കള്ളന്മാരും
കവർച്ചക്കാരും ആകുന്നു; എന്നാൽ
ആടുകൾ അവരുടെ വാക്കു കേട്ടില്ല.
9 ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും
അകത്തു കടന്നാൽ അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും;
അവൻ അകത്തേക്കും പുറത്തേക്കും പോയി
മേച്ചിൽ കണ്ടെത്തും.
10 കള്ളൻ വരുന്നില്ല, മോഷ്ടിക്കാനും
കൊല്ലാനും നശിപ്പിക്കാനുമത്രേ; ഞാൻ
വന്നത് അവർക്ക് ജീവൻ ലഭിക്കാനും അത്
സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കാനുമാണ്.
11 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ
ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നു.
12 എന്നാൽ ആടുകൾ ഇല്ലാത്ത ഇടയനല്ല
കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ വരുന്നത് കണ്ട്
ആടുകളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകുന്നു; ചെന്നായ
അവയെ പിടിച്ച് ആടുകളെ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു.
13 കൂലിക്കാരൻ ഓടിപ്പോകുന്നു; അവൻ
കൂലിക്കാരനും ആടുകളെ
പരിപാലിക്കാത്തവനും ആകുന്നു.
14 ഞാൻ നല്ല ഇടയനും എന്റെ ആടുകളെ
അറിയുന്നവനും ആകുന്നു;
15 പിതാവ് എന്നെ അറിയുന്നതുപോലെ
ഞാനും പിതാവിനെ അറിയുന്നു;
16 ഈ തൊഴുത്തിൽ പെടാത്ത വേറെ
ആടുകളും എനിക്കുണ്ട്; അവയെയും ഞാൻ
കൊണ്ടുവരണം; അവ എന്റെ ശബ്ദം

കേൾക്കും; ഒരു തൊഴുത്തും ഒരു ഇടയനും
ഉണ്ടായിരിക്കും.
17 ആകയാൽ എന്റെ പിതാവു എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു;
18 ആരും അത് എന്നിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്നില്ല;
അത് വെക്കാനും വീണ്ടും എടുക്കാനും
എനിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഈ കൽപ്പന ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിൽ നിന്ന്
സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.
19 ഈ വാക്കുകൾ നിമിത്തം യഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ വീണ്ടും ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
20 അവരിൽ പലരും: അവന്നു പിശാചുണ്ട്;
അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു; നിങ്ങൾ അവനെ
കേൾക്കുന്നതെന്തു?
21 മറ്റുചിലർ പറഞ്ഞു: ഇത് പിശാചു
പിടിച്ചവന്റെ വാക്കുകളല്ല. പിശാചിന്
അന്ധരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ കഴിയുമോ?
22 യെരൂശലേമിൽ സമർപ്പണ പെരുന്നാൾ
ആയിരുന്നു, അത് ശീതകാലമായിരുന്നു.
23 യേശു ആലയത്തിൽ സോളമന്റെ
മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നു.
24 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അവന്റെ ചുറ്റും
വന്നു അവനോടു: നീ എത്രത്തോളം
ഞങ്ങളെ സംശയിപ്പിക്കും? നീ
ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളോട് വ്യക്തമായി
പറയുക.
25 യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്റെ
പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു.
26 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ
നിങ്ങൾ എന്റെ ആടുകളുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവരല്ലാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
27 എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറിയുന്നു;
അവ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നു.
28 ഞാൻ അവർക്കു നിത്യജീവൻ
കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുനാളും
നശിച്ചുപോകയില്ല, ആരും അവയെ എന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു പറിച്ചെടുക്കുകയുമില്ല.
29 അവരെ എനിക്കു തന്ന എന്റെ പിതാവ്
എല്ലാവരിലും വലിയവൻ; അവരെ എന്റെ
പിതാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല.
30 ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാണ്.
31 യഹൂദന്മാർ അവനെ എറിയാൻ
പിന്നെയും കല്ലെടുത്തു.
32 യേശു അവരോടു: ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വളരെ നല്ല
പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; ഇതിൽ ഏത്
പ്രവൃത്തി നിമിത്തമാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ
കല്ലെറിയുന്നത്?
33 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നല്ല പ്രവൃത്തി
നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നില്ല;
എന്നാൽ ദൈവദൂഷണത്തിന്; നീ
മനുഷ്യനായിരിക്കെ നിന്നെത്തന്നെ
ദൈവമാക്കുന്നതുകൊണ്ടും.
34 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ ദൈവങ്ങൾ
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ?
35 അവൻ അവരെ ദൈവങ്ങൾ എന്നു
വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ വചനം
വന്നിരിക്കുന്നു;
36 പിതാവു വിശുദ്ധീകരിച്ചു
ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചവനെക്കുറിച്ചു
പറയുവിൻ: നീ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു;
ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടോ?
37 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വിശ്വസിക്കരുത്.
38 ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ, നിങ്ങൾ
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, പിതാവ്
എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും ഉണ്ടെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
പ്രവൃത്തികളിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ.
39 ആകയാൽ അവർ അവനെ പിടിക്കുവാൻ
പിന്നെയും അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ
അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു.
40 പിന്നെയും യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ
ആദ്യം സ്നാനം കഴിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു
പോയി. അവിടെ അവൻ താമസിച്ചു.
41 പലരും അവനെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു:
യോഹന്നാൻ ഒരു അത്ഭുതവും ചെയ്തില്ല;
42 അവിടെ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

അധ്യായം 11

1 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി
മാർത്തയുടെയും പട്ടണമായ ബേഥാന്യയിൽ
ലാസർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
രോഗിയായിരുന്നു.
2 (ആ മറിയയാണ് കർത്താവിനെ തൈലം
പൂശി, അവളുടെ തലമുടികൊണ്ട് അവന്റെ
പാദങ്ങൾ തുടച്ചത്, അവളുടെ സഹോദരൻ
ലാസർ രോഗിയായിരുന്നു.)
3 ആകയാൽ അവന്റെ സഹോദരിമാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: കർത്താവേ,
ഇതാ, നീ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ദീനമായി
കിടക്കുന്നു.
4 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ രോഗം
മരണത്തിനല്ല, ദൈവപുത്രൻ

മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 യേശു മാർത്തയെയും അവളുടെ
സഹോദരിയെയും ലാസറിനെയും
സ്നേഹിച്ചു.
6 അവൻ ദീനമായി കിടക്കുന്നു എന്നു
കേട്ടിട്ടു അവൻ താൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു
തന്നേ രണ്ടു ദിവസം താമസിച്ചു.
7 അതിന്റെ ശേഷം അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു:
നമുക്കു വീണ്ടും യെഹൂദ്യയിലേക്കു
പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഗുരോ,
യെഹൂദന്മാർ നിന്നെ കല്ലെറിയാൻ ശ്രമിച്ചു;
നീ വീണ്ടും അവിടേക്കു പോകുന്നോ?
9 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: പകൽ പന്ത്രണ്ടു
മണിക്കൂർ ഇല്ലേ? ഒരുത്തൻ പകൽ നടക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ ഇടറുകയില്ല; അവൻ ഈ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം കാണുന്നു.
10 ഒരു മനുഷ്യൻ രാത്രിയിൽ നടന്നാൽ
അവനിൽ വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ
ഇടറി വീഴുന്നു.
11 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു; അതിന്റെ ശേഷം
അവൻ അവരോടു: നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ
ലാസർ ഉറങ്ങുന്നു; എന്നാൽ അവനെ
ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർത്താൻ ഞാൻ
പോകുന്നു.
12 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു:
കർത്താവേ, അവൻ ഉറങ്ങിയാൽ അവൻ
സുഖപ്പെടും.
13 യേശു അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവൻ ഉറക്കത്തിൽ
വിശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതായി
അവർ വിചാരിച്ചു.
14 യേശു അവരോടു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു:
ലാസർ മരിച്ചുപോയി.
15 നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ
അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.
എങ്കിലും നമുക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ
പോകാം.
16 അപ്പോൾ ദിദിമസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന
തോമസ് സഹശിഷ്യന്മാരോടു:
അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന്നു നമുക്കും
പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
17 യേശു വന്നപ്പോൾ അവൻ കല്ലറയിൽ
നാലു ദിവസം കിടന്നു എന്നു കണ്ടു.
18 ബേഥാന്യ യെരൂശലേമിന്
അടുത്തായിരുന്നു, ഏകദേശം പതിനഞ്ചു
ഫർലോങ്ങ് അകലെ.
19 യഹൂദന്മാരിൽ പലരും മാർത്തയെയും
മേരിയെയും അവരുടെ
സഹോദരനെക്കുറിച്ച് ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
20 യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടയുടനെ മാർത്ത
ചെന്നു അവനെ എതിരേറ്റു; എന്നാൽ മറിയ
വീട്ടിൽ ഇരുന്നു.
21 അപ്പോൾ മാർത്ത യേശുവിനോടു
പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ
മരിക്കില്ലായിരുന്നു.
22 എങ്കിലും നീ ദൈവത്തോട് എന്തു
ചോദിച്ചാലും ദൈവം നിനക്കു തരും എന്നു
എനിക്കറിയാം.
23 യേശു അവളോടുനിന്റെ സഹോദരൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
24 മാർത്ത അവനോടു: ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം.
25 യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ
പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു;
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും
ജീവിക്കും.
26 ജീവിക്കുകയും എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരിക്കലും
മരിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ ഇത്
വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?
27 അവൾ അവനോടു: അതേ, കർത്താവേ,
നീ ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഞാൻ
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൾ പോയി, തന്റെ
സഹോദരിയായ മറിയത്തെ രഹസ്യമായി
വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിരിക്കുന്നു, നിന്നെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അതു കേട്ടയുടനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
30 യേശു ഇതുവരെ പട്ടണത്തിൽ
എത്തിയിരുന്നില്ല, മാർത്ത അവനെ
കണ്ടുമുട്ടിയ സ്ഥലത്തായിരുന്നു.
31 വീട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നിരുന്ന
യെഹൂദന്മാർ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു;
അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു
പുറത്തുപോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു: അവൾ
കരയുവാൻ കല്ലറയിലേക്കു പോകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ അനുഗമിച്ചു.
32 യേശു ഇരിക്കുന്നിടത്തു മറിയ വന്നു
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ കാൽക്കൽ
വീണു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ
മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അവൾ കരയുന്നതും അവളോടുകൂടെ
വന്ന യഹൂദന്മാരും കരയുന്നതും യേശു
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ആത്മാവിൽ ഞരങ്ങി,
അസ്വസ്ഥനായി.

നിങ്ങൾ അവനെ എവിടെ വെച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു . അവർ അവനോടു:
കർത്താവേ, വന്നു കാണ്മാൻ പറഞ്ഞു.
35 യേശു കരഞ്ഞു.
36 അപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു: ഇതാ,
അവൻ അവനെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു!
37 അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: അന്ധന്റെ
കണ്ണു തുറപ്പിച്ച ഇവനു ഈ മനുഷ്യൻ പോലും
മരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലേ?
38 യേശു പിന്നെയും ഉള്ളിൽ നെടുവീർപ്പിട്ടു
ശവക്കുഴിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അതൊരു
ഗുഹയായിരുന്നു, അതിന്മേൽ ഒരു കല്ല്
കിടന്നിരുന്നു.
39 യേശു പറഞ്ഞു: കല്ല് നീക്കുവിൻ.
മരിച്ചവന്റെ സഹോദരി മാർത്ത അവനോടു:
കർത്താവേ, അവൻ മരിച്ചിട്ടു നാലു
ദിവസമായിരിക്കയാൽ ഇപ്പോൾ നാറുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
40 യേശു അവളോടു: നീ വിശ്വസിച്ചാൽ നീ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ?
41 പിന്നെ അവർ മരിച്ചവരെ കിടത്തിയ
സ്ഥലത്തുനിന്നു കല്ലെടുത്തു. യേശു
കണ്ണുകളുയർത്തി: പിതാവേ, നീ എന്റെ
വാക്കു കേട്ടതിൽ ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
42 നീ എപ്പോഴും എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു;
ലാസറേ, പുറത്തുവരിക എന്നു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു .
44 മരിച്ചവൻ പുറത്തു വന്നു, കയ്യും കാലും
ശവക്കല്ലറകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു; അവന്റെ മുഖം
ഒരു തൂവാലകൊണ്ടു കെട്ടിയ
നിലയിലായിരുന്നു. യേശു അവരോടു:
അവനെ അഴിച്ചു വിടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന
യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും യേശു ചെയ്തതു
കണ്ടിട്ടു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
46 എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ പരീശന്മാരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു യേശു ചെയ്തതു അവരോടു
പറഞ്ഞു.
47 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും ഒരു സംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി:
ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം? ഈ മനുഷ്യൻ പല
അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.
48 അവനെ വെറുതെ വിട്ടാൽ എല്ലാവരും
അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; റോമാക്കാർ വന്ന്
നമ്മുടെ സ്ഥലവും ജനതയും അപഹരിക്കും.
49 അവരിൽ ആ വർഷത്തെ
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരുവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു:
നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അറിയില്ല.
50 ഒരു മനുഷ്യൻ ജനത്തിനുവേണ്ടി
മരിക്കുന്നതും ജാതി മുഴുവനും
നശിക്കാതിരിക്കുന്നതും നമുക്കു
ഉചിതമാണെന്നു കരുതരുത്.
51 അവൻ ഇതു സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ല; ആ
വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനായിരിക്കെ,
ആ ജാതിക്കുവേണ്ടി യേശു മരിക്കുമെന്ന്
അവൻ പ്രവചിച്ചു.
52 ആ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല,
ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്ന ദൈവമക്കളെ
അവൻ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടണം.
53 അന്നുമുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
ആലോചന നടത്തി.
54 അതുകൊണ്ട് യേശു യഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പരസ്യമായി നടന്നില്ല. എന്നാൽ
അവിടെനിന്നു മരുഭൂമിക്കടുത്തുള്ള
എഫ്രയീം എന്ന പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ അവിടെ തുടർന്നു.
55 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ അടുത്തിരുന്നു;
പലരും പെസഹക്കു മുമ്പെ തങ്ങളെത്തന്നെ
ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു ദേശത്തുനിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
56 അവർ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു,
ദൈവാലയത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ: അവൻ
പെരുന്നാളിനു വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു?
57 മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും ഒരു
കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു: അവൻ
എവിടെയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും
അറിഞ്ഞാൽ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു
അതു കാണിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു.

അധ്യായം 12

1 യേശു പെസഹയ്ക്ക് ആറു ദിവസം മുമ്പ്,
അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ച
ലാസർ കിടന്നിരുന്ന ബേഥാന്യയിൽ വന്നു.
2 അവിടെ അവർ അവന് ഒരു അത്താഴം
ഉണ്ടാക്കി; മാർത്തയും സേവിച്ചു; എന്നാൽ
അവനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ
ഒരുവൻ ലാസർ ആയിരുന്നു.
3 അനന്തരം മറിയ വിലയേറിയ ഒരു
റാത്തൽ സ്പൈക്കനാർഡ് തൈലം എടുത്ത്
യേശുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പൂശി അവളുടെ
തലമുടികൊണ്ട് അവന്റെ പാദങ്ങൾ തുടച്ചു;
4 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവൻ
പറഞ്ഞു, അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാൻ
പോകുന്ന ശിമയോന്റെ മകൻ യൂദാസ്
ഈസ്കാരിയോത്ത്:
5 ഈ തൈലം മുന്നൂറു പെൻസിനു വിറ്റ്
ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാഞ്ഞതെന്തു?
6 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു, ദരിദ്രരോടു
കരുതലല്ല; എന്നാൽ അവൻ ഒരു കള്ളൻ

ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും ബാഗ് കൈവശം
വച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിൽ വെച്ചത്
ചുമന്നതുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു.
7 അപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു: അവളെ വിടുക;
8 ദരിദ്രർ എപ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്;
എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
ഇല്ല.
9 അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നു യെഹൂദന്മാരിൽ
പലർക്കും അറിയാമായിരുന്നു; അവർ
വന്നത് യേശുവിന്റെ നിമിത്തമല്ല, അവൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസറിനെ
കാണേണ്ടതിന് ആയിരുന്നു.
10 എന്നാൽ ലാസറിനെയും കൊല്ലാൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആലോചിച്ചു.
11 അവൻ നിമിത്തം യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും
പോയി യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.
12പിറ്റേന്ന് പെരുന്നാളിനു വന്നിരുന്ന
വളരെയേറെ ആളുകൾ യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു വരുന്നു എന്നു
കേട്ടപ്പോൾ
13 ഈന്തപ്പനകളുടെ ശിഖരങ്ങൾ എടുത്തു
അവനെ എതിരേറ്റു ചെന്നു: ഹോശന്നാ:
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ
എന്നു നിലവിളിച്ചു.
14 യേശു ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ
അതിന്മേൽ ഇരുന്നു;
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ,
15 സീയോൻ പുത്രിയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ,
നിന്റെ രാജാവ് കഴുതക്കുട്ടിയുടെ പുറത്ത്
ഇരിക്കുന്നു.
16 ഇതു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു ആദ്യം
മനസ്സിലായില്ല; യേശു മഹത്വപ്പെട്ടപ്പോൾ
അവനെക്കുറിച്ചു ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു
എന്നും തങ്ങൾ അവനോടു ഇതു ചെയ്തു
എന്നും അവർ ഓർത്തു.
17 അവൻ ലാസറിനെ ശവക്കുഴിയിൽ നിന്ന്
വിളിച്ച് മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചപ്പോൾ
കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.
18 അവൻ ഈ അത്ഭുതം ചെയ്തു എന്നു
കേട്ടതുകൊണ്ടു ജനവും അവനെ എതിരേറ്റു.
19 പരീശന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
ഒന്നും ജയിക്കാത്തത് എങ്ങനെയെന്ന്
നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? ലോകം അവന്റെ
പിന്നാലെ പോയിരിക്കുന്നു.
20 വിരുന്നിൽ ആരാധിക്കുവാൻ വന്നവരിൽ
ചില ഗ്രീക്കുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
21 അവൻ ഗലീലിയിലെ
ബേത്സയിദക്കാരനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: യജമാനനേ, ഞങ്ങൾക്കു
യേശുവിനെ കാണ്മാൻ വരാം എന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
22 ഫിലിപ്പോസ് വന്നു അന്ത്രെയോസിനോടു
പറഞ്ഞു; ആൻഡ്രൂവും ഫിലിപ്പോസും
യേശുവിനോടു വീണ്ടും പറയുന്നു.
23 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ട
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു.
24 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ഗോതമ്പിന്റെ ഒരു ധാന്യം
നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു
തനിയെ വസിക്കും;
25 തന്റെ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
അതിനെ കളയും; ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ
ജീവനെ വെറുക്കുന്നവൻ അതിനെ
നിത്യജീവനായി സൂക്ഷിക്കും.
26 ആരെങ്കിലും എന്നെ സേവിച്ചാൽ അവൻ
എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ
എവിടെയാണോ അവിടെ എന്റെ ദാസനും
ഉണ്ടായിരിക്കും; ആരെങ്കിലും എന്നെ
സേവിച്ചാൽ അവനെ എന്റെ പിതാവ്
ബഹുമാനിക്കും.
27 ഇപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം അസ്വസ്ഥമാകുന്നു;
ഞാൻ എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഈ
നാഴികയിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ;
28 പിതാവേ, നിന്റെ നാമത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. അപ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി:
ഞാൻ അതിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, വീണ്ടും
മഹത്വപ്പെടുത്തും.
29അടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു അതു കേട്ട ജനം
ഇടിമുഴക്കം എന്നു പറഞ്ഞു; ഒരു ദൂതൻ
അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു മറ്റുള്ളവർ
പറഞ്ഞു.
30 യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു: ഈ ശബ്ദം ഞാൻ
നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തമത്രേ
ഉണ്ടായത്.
31 ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി
ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു
പുറത്താക്കപ്പെടും.
32 ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ
എല്ലാ മനുഷ്യരെയും എന്നിലേക്കു
ആകർഷിക്കും.
33 താൻ മരിക്കേണ്ട മരണത്തെ
സൂചിപ്പിക്കാൻ ഇതു പറഞ്ഞു.
34 ജനം അവനോടു: ക്രിസ്തു എന്നേക്കും
വസിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണം എന്നു നീ
പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ
ആരാണ്?
35 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇനി
അൽപസമയം കൂടി വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ഇരിക്കും. ഇരുട്ട് നിങ്ങളുടെ മേൽ
വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചമുള്ളപ്പോൾ

നടക്കുവിൻ; ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നവൻ
എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന്
അറിയുന്നില്ല.
36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കൾ
ആകേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചമുള്ളപ്പോൾ
വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു യേശു പോയി, അവർക്കു മറഞ്ഞു.
37 അവൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇത്രയധികം
അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അവർ അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല.
38 കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ വർത്തമാനം
ആർ വിശ്വസിച്ചു എന്നു
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ വാക്കു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
കർത്താവിന്റെ ഭുജം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടു?
39 യെശയ്യാവ് വീണ്ടും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്
അവർക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
40 അവൻ അവരുടെ കണ്ണുകളെ കുരുടാക്കി
അവരുടെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കി; അവർ
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും
ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും
മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും ഞാൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
41 യെശയ്യാവ് അവന്റെ മഹത്വം കണ്ടു
അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു
പറഞ്ഞു.
42 എങ്കിലും പ്രധാന പ്രമാണികളിൽ പലരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. പരീശന്മാർ
നിമിത്തം അവർ അവനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ല,
അവർ പള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടും.
43 അവർ ദൈവസ്തുതിയെക്കാൾ
മനുഷ്യരുടെ സ്തുതിയെ സ്നേഹിച്ചു.
44 യേശു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു: എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല, എന്നെ
അയച്ചവനിലാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.
45 എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കാണുന്നു.
46 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആരും ഇരുട്ടിൽ
വസിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ
ലോകത്തിലേക്ക് വെളിച്ചമായി
വന്നിരിക്കുന്നു.
47 ആരെങ്കിലും എന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടും
വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ഞാൻ അവനെ
വിധിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ലോകത്തെ
വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാനാണ്
വന്നത്.
48 എന്റെ വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ
തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം
വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു
തന്നേ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം
വിധിക്കും.
49 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല;
എന്നാൽ എന്നെ അയച്ച പിതാവു ഞാൻ
എന്തു പറയണമെന്നും എന്തു
സംസാരിക്കണമെന്നും എനിക്കു കല്പന
തന്നു.
50 അവന്റെ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ എന്തു
സംസാരിക്കുന്നുവോ അതു പിതാവു
എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 13

1 പെസഹാ പെരുന്നാളിന് മുമ്പേ, താൻ ഈ
ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുവാനുള്ള തന്റെ നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞപ്പോൾ,
അവൻ ലോകത്തിലുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചു
അവസാനംവരെ അവരെ സ്നേഹിച്ചു.
2 അത്താഴം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിശാച്
ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാസ്
ഈസ്കാരിയോത്തിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാൻ
അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു.
3 പിതാവു സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ
ദൈവത്തിൽനിന്നു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞു.
4 അവൻ അത്താഴത്തിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
വസ്ത്രം മാറ്റിവെച്ചു; ഒരു തൂവാലയെടുത്ത്
അര കെട്ടി.
5 അനന്തരം അവൻ ഒരു തടത്തിൽ വെള്ളം
ഒഴിച്ചു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകാനും
അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന തൂവാലകൊണ്ട്
തുടയ്ക്കാനും തുടങ്ങി.
6 അവൻ ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; പത്രൊസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാൽ കഴുകുന്നുവോ?
7 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു നീ
ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; എന്നാൽ ഇനി നീ
അറിയും.
8 പത്രൊസ് അവനോടു: നീ ഒരിക്കലും എന്റെ
കാലുകൾ കഴുകരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടുഞാൻ നിന്നെ കഴുകിയില്ലെങ്കിൽ
നിനക്കു എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 ശിമോൻ പത്രോസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
എന്റെ കാലുകൾ മാത്രമല്ല, എന്റെ കൈകളും
എന്റെ തലയും കൂടി എന്നു പറഞ്ഞു.
10 യേശു അവനോടു: കഴുകിയവൻ തന്റെ
കാലുകൾ കഴുകുക മാത്രമല്ല, എല്ലാ
ശുദ്ധിയുള്ളവനും ആകുന്നു;
11 തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ആരാണെന്ന്
അവന് അറിയാമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ശുദ്ധരല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

12 അവൻ അവരുടെ കാലുകൾ കഴുകി
വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു:
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്തതു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവോ?
13 നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും
കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ
അങ്ങനെയാണ്.
14 നിങ്ങളുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകിയെങ്കിൽ;
നിങ്ങളും പരസ്പരം പാദങ്ങൾ കഴുകണം.
15 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ
നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു.
16 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ
വലിയവനല്ല; അയച്ചവനെ
അയച്ചവനെക്കാൾ വലിയവനല്ല.
17 ഇതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ
ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
18 ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു
പറയുന്നില്ല; ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ
ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും എന്നോടുകൂടെ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ
കുതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന
തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ.
19 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
20 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ഞാൻ അയക്കുന്നവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു.
21 യേശു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ
ആത്മാവിൽ കലങ്ങി, സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്ന് ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
22 അവൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു പരസ്പരം നോക്കി.
23 യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ
യേശുവിന്റെ മടിയിൽ ചാരിയിരുന്നു.
24 ശിമയോൻ പത്രോസ് അവനോടു ആംഗ്യം
കാട്ടി: അവൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു
ചോദിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അവൻ യേശുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്ന്
അവനോട്: കർത്താവേ, അത് ആരാണ്?
26 യേശു പ്രതിവചിച്ചു: അവൻ തന്നേ, ഞാൻ
ഒരു തുപ്പ് മുക്കി കൊടുക്കും. അവൻ
തുരുത്തി മുക്കി ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാസ്
ഈസ്കറിയോത്തിന് കൊടുത്തു.
27 പാനപാത്രം കഴിച്ചശേഷം സാത്താൻ
അവനിൽ പ്രവേശിച്ചു. യേശു അവനോടു:
നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
28 മേശയിലിരുന്ന ആർക്കും അവൻ എന്ത്
ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഇത് തന്നോട്
സംസാരിച്ചതെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല.
29 സഞ്ചി യൂദാസിന്റെ പക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു യേശു അവനോടു:
പെരുന്നാളിന്നു വേണ്ടതു വാങ്ങിക്കൊൾക
എന്നു അവരിൽ ചിലർ വിചാരിച്ചു.
അല്ലെങ്കിൽ, അവൻ പാവപ്പെട്ടവർക്ക്
എന്തെങ്കിലും നൽകണം.
30 അവൻ പാനപാത്രം വാങ്ങി ഉടനെ
പുറപ്പെട്ടു; രാത്രിയായി.
31 അതുകൊണ്ട്, അവൻ പോയശേഷം യേശു
പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ
മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ദൈവവും അവനിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
32 ദൈവം അവനിൽ മഹത്വപ്പെടുന്നു
എങ്കിൽ, ദൈവം അവനെ തന്നിൽത്തന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും, ഉടനെ അവനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും.
33 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇനി കുറച്ചുകാലം കൂടി
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും.
നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ യെഹൂദന്മാരോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ; ആകയാൽ ഇപ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
34 നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണം
എന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
35 നിങ്ങൾക്കു പരസ്പരം സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും
അറിയും.
36 ശിമയോൻ പത്രോസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു? യേശു
അവനോടുഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു
ഇപ്പോൾ നിനക്കു എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ
കഴികയില്ല; എന്നാൽ പിന്നീട് നീ എന്നെ
അനുഗമിക്കും.
37 പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
എനിക്കു ഇപ്പോൾ നിന്നെ അനുഗമിച്ചുകൂടാ?
നിന്റെ നിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ
അർപ്പിക്കും.
38 യേശു അവനോടു: നീ എന്റെ നിമിത്തം
നിന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുമോ? ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, നീ

എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
തള്ളിപ്പറയുന്നതുവരെ കോഴി കൂവുകയില്ല.

അധ്യായം 14

1 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുത്; നിങ്ങൾ
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ, എന്നിലും
വിശ്വസിക്കുവിൻ.
2 എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം
മന്ദിരങ്ങളുണ്ട്;
അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കായി ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ
പോകുന്നു.
3 ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കായി ഒരു സ്ഥലം
ഒരുക്കിയാൽ ഞാൻ വീണ്ടും വന്ന് നിങ്ങളെ
എന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകരിക്കും. ഞാൻ
എവിടെയാണോ അവിടെ നിങ്ങളും
ആയിരിക്കട്ടെ.
4 ഞാൻ പോകുന്ന ഇടം നിങ്ങൾക്കും
അറിയാമല്ലോ.
5 തോമസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ എങ്ങനെ വഴി
അറിയും?
6 യേശു അവനോടു: ഞാൻ തന്നേ വഴിയും
സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ
മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നില്ല.
7 നിങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ
എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു;
ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുകയും
കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
8 ഫിലിപ്പോസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചുതരേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു മതി എന്നു
പറഞ്ഞു.
9 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ഇത്രയും കാലം
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും
ഫിലിപ്പൊസേ, നീ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ?
എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടു; പിന്നെ
പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം
എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
10 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ്
എന്നിലുമാണെന്ന് നീ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്ന വാക്കുകൾ സ്വയമായിട്ടല്ല
സംസാരിക്കുന്നത്; എന്നിൽ വസിക്കുന്ന
പിതാവാണ് പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത്.
11 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും
ഉണ്ടെന്ന് എന്നെ വിശ്വസിക്കുവിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം എന്നെ
വിശ്വസിക്കുവിൻ.
12 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും
ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യും;
ഇവയെക്കാൾ വലിയ പ്രവൃത്തികൾ അവൻ
ചെയ്യും; കാരണം ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നു.
13 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്തു
അപേക്ഷിച്ചാലും പിതാവു പുത്രനിൽ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതു ചെയ്യും.
14 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും
ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ അതു ചെയ്തുതരും.
15 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിപ്പിൻ.
16 ഞാൻ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കും;
അവൻ മറ്റൊരു ആശ്വാസകനെ നിങ്ങൾക്കു
തരും;
17 സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവുപോലും; ലോകം
അവനെ കാണുന്നില്ല, അറിയാത്തതിനാൽ
അവനെ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല; അവൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു, നിങ്ങളിൽ
ഇരിക്കും.
18 ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിടുകയില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും.
19 കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു ലോകം എന്നെ
കാണുന്നില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുന്നു; ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ
നിങ്ങളും ജീവിക്കും.
20 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ
എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്ന് അന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയും.
21 എന്റെ കല്പനകൾ ഉള്ളവനും
പ്രമാണിക്കുന്നവനും ആകുന്നു എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ; എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനാൽ
സ്നേഹിക്കപ്പെടും; ഞാൻ അവനെ
സ്നേഹിക്കുകയും അവനു എന്നെത്തന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.
22 യൂദാസ് അവനോടു: ഈസ്കർയോത്താ
അല്ല, കർത്താവേ, നീ ലോകത്തിനല്ല
ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെത്തന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു
പറഞ്ഞു.
23 യേശു അവനോടു: ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവു
അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ
വസിക്കും.
24 എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ
വചനങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്ന വചനം എന്റേതല്ല, എന്നെ
അയച്ച പിതാവിന്റേതത്രേ.

25ഇതുവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചു.
26 എന്നാൽ പിതാവ് എന്റെ നാമത്തിൽ
അയയ്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന
ആശ്വാസകൻ നിങ്ങളെ എല്ലാം
പഠിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ നിങ്ങളോട്
പറഞ്ഞതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിൽ
കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.
27 സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു,
എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു;
ലോകം തരുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
കലങ്ങരുത്, ഭയപ്പെടരുത്.
28 ഞാൻ പോകുന്നു, പിന്നെയും നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
സന്തോഷിക്കും;
29 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അതു സംഭവിക്കും
മുമ്പെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
30 ഇനി മുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട്
അധികമൊന്നും സംസാരിക്കുകയില്ല; ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവനു
എന്നിൽ ഒന്നുമില്ല.
31 എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ലോകം
അറിയേണ്ടതിന്; പിതാവ് എന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാനും ചെയ്യുന്നു.
എഴുന്നേൽക്കൂ, നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്ന്
പോകാം.

അധ്യായം 15

1 ഞാൻ യഥാർത്ഥ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ
പിതാവ് കൃഷിക്കാരനുമാണ്.
2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പൊക്കെയും
അവൻ എടുത്തുകളയുന്നു;
3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വചനത്താൽ
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധരായിരിക്കുന്നു.
4 എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിപ്പിൻ.
കൊമ്പിന് മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വസിക്കാതെ
സ്വയം ഫലം കായ്ക്കാൻ
കഴിയാത്തതുപോലെ; എന്നിൽ വസിക്കാതെ
ഇനി നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല.
5 ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ
ശാഖകളുമാണ്; എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും
വസിക്കുന്നവൻ വളരെ ഫലം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; എന്നെ കൂടാതെ
നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.
6 ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നിൽ
വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഒരു കൊമ്പ്
പോലെ ഉണങ്ങി ഉണങ്ങിപ്പോയി; മനുഷ്യർ
അവയെ കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയുന്നു.
7 നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ വചനങ്ങൾ
നിങ്ങളിലും വസിക്കുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
ഇഷ്ടം എന്തെന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കും; അതു
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
8 നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ
എന്റെ പിതാവ് ഇവിടെ
മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരിക്കും.
9 പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു; നിങ്ങൾ
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുവിൻ.
10 നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും; ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചു
അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.
11 എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ
ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചത്.
12 ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളും അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണം
എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ കല്പന.
13 സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ
തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും വലിയ
സ്നേഹം ഒരു മനുഷ്യനില്ല.
14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്നതു
ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ
സ്നേഹിതന്മാരാകുന്നു.
15 ഇനിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ദാസന്മാർ
എന്നു വിളിക്കുന്നില്ല; യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു
ദാസൻ അറിയുന്നില്ല; എങ്കിലും ഞാൻ
നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ, എന്റെ
പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കേട്ടതെല്ലാം
നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.
16 നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല,
ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ
പോയി ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും
നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കുന്നതിനും
ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു; നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് എന്തു
ചോദിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. .
17 നിങ്ങൾ അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു.
18 ലോകം നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നുവെങ്കിൽ,
അത് നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് എന്നെ
വെറുത്തിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം.
19 നിങ്ങൾ ലോകക്കാരായിരുന്നു എങ്കിൽ
ലോകം അവന്റെ സ്വന്തമായതിനെ

സ്നേഹിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല, ഞാൻ
നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽനിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം
നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു.
20 ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു
ഓർക്കുവിൻ. അവർ എന്നെ
ഉപദ്രവിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉപദ്രവിക്കും;
അവർ എന്റെ വാക്ക് പാലിച്ചാൽ
നിങ്ങളുടേതും പാലിക്കും.
21എന്നാൽ എന്നെ അയച്ചവനെ അവർ
അറിയായ്കകൊണ്ടു എന്റെ നാമം നിമിത്തം
ഇതൊക്കെയും നിങ്ങളോടു ചെയ്യും.
22 ഞാൻ വന്നു അവരോടു
സംസാരിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവർക്കു
പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
അവരുടെ പാപത്തിന് മറയില്ല.
23 എന്നെ വെറുക്കുന്നവൻ എന്റെ
പിതാവിനെയും വെറുക്കുന്നു.
24 മറ്റാരും ചെയ്യാത്ത പ്രവൃത്തികൾ ഞാൻ
അവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തില്ലായിരുന്നു
എങ്കിൽ അവർക്കും പാപം ഇല്ലായിരുന്നു;
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ ഇരുവരും
എന്നെയും എന്റെ പിതാവിനെയും
കാണുകയും വെറുക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
25 എന്നാൽ അവർ കാരണമില്ലാതെ എന്നെ
വെറുത്തു എന്നു അവരുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
സംഭവിച്ചു.
26 എന്നാൽ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്ന
ആശ്വാസകൻ, പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ
അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും.
27 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം
വഹിക്കേണം.

അധ്യായം 16

1 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
2 അവർ നിങ്ങളെ സിനഗോഗുകളിൽനിന്നു
പുറത്താക്കും; നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ
ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നു എന്നു
വിചാരിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു.
3 അവർ പിതാവിനെയും എന്നെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇതു നിങ്ങളോടു ചെയ്യും.
4 എന്നാൽ, സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ
ഓർക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇതു ഞാൻ ആദ്യം
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ല.
5 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നെ
അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു;
എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് നിങ്ങളാരും
എന്നോട് ചോദിക്കുന്നില്ല.
6 എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
7 എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം
പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
ഉചിതം; ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ
ആശ്വാസകൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും.
8 അവൻ വരുമ്പോൾ പാപത്തെക്കുറിച്ചും
നീതിയെക്കുറിച്ചും
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തെ
ശാസിക്കും.
9 അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിനാൽ
പാപം;
10 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുന്നില്ലല്ലോ;
11 ന്യായവിധി, കാരണം ഈ ലോകത്തിന്റെ
പ്രഭു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
12എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ
പറയാനുണ്ട്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക്
അത് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല.
13 എന്നാൽ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്
വരുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ എല്ലാ
സത്യത്തിലേക്കും നയിക്കും; അവൻ
സ്വയമായി സംസാരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ
അവൻ കേൾക്കുന്നതൊക്കെയും
സംസാരിക്കും; വരുവാനുള്ളതു അവൻ
നിങ്ങളെ അറിയിക്കും.
14 അവൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും; അവൻ
എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു വാങ്ങി നിങ്ങളെ
അറിയിക്കും.
15 പിതാവിനുള്ളതു ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതു; അതുകൊണ്ടു അവൻ
എന്റേതിൽനിന്നു എടുത്തു നിങ്ങളെ
അറിയിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
16 അല്പസമയം കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുകയില്ല; പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു
കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും; ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു.
17 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു: "അൽപ്പസമയം കഴിഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല, പിന്നെയും
അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ

കാണും” എന്നു അവൻ ഞങ്ങളോടു
പറയുന്നത് എന്താണ്. അച്ഛനോ?
18 അവർ പറഞ്ഞു: അൽപ്പസമയത്തേക്ക്
അവൻ എന്താണ് പറയുന്നത്? അവൻ
എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക്
പറയാനാവില്ല.
19 അവർ തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞു
അവരോടു: “ അൽപ്പസമയം കഴിഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല” എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
അന്വേഷിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ?
20 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വിലപിക്കും,
എന്നാൽ ലോകം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ
ദുഃഖിക്കും, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം
സന്തോഷമായി മാറും.
21 സ്ത്രീക്ക് പ്രസവവേദനയുണ്ടാകുമ്പോൾ
അവളുടെ നാഴിക വന്നതുകൊണ്ടു അവൾ
ദുഃഖിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവൾ പ്രസവിച്ച
ഉടനെ ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ
ജനിച്ചതിന്റെ സന്തോഷം നിമിത്തം അവൾ
ദുഃഖം ഓർക്കുന്നില്ല.
22 ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ദുഃഖം
ഉണ്ടു; എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ വീണ്ടും
കാണും; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
ആരും നിങ്ങളിൽനിന്നു
എടുത്തുകളയുന്നില്ല.
23 അന്നാളിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒന്നും
ചോദിക്കരുതു. ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് എന്തു
ചോദിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും.
24 നിങ്ങൾ ഇതുവരെ എന്റെ നാമത്തിൽ
ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടില്ല; ചോദിക്കുവിൻ,
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
25 ഇതു ഞാൻ പഴഞ്ചൊല്ലായി നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ ഇനി
പഴഞ്ചൊല്ലുകളായി നിങ്ങളോടു
സംസാരിക്കാതെ പിതാവിനെക്കുറിച്ചു
വ്യക്തമായി നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന
സമയം വരുന്നു.
26 അന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
അപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല.
27 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കയും
ചെയ്കതുകൊണ്ടു പിതാവു തന്നേ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നു.
28 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു;
പിന്നെയും ഞാൻ ലോകത്തെ വിട്ടു
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു.
29 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഇതാ, നീ
സദൃശവാക്യം ഒന്നും പറയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു.
30 നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും
നിന്നോടു ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും
ഞങ്ങൾക്കു ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു;
31 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
32 ഇതാ, നിങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയി,
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കും
എന്നെ തനിച്ചാക്കി പോകേണ്ട നാഴിക
വരുന്നു, അതെ, ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു;
33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ സമാധാനം
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടാകും; എങ്കിലും
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോകത്തെ
ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 17

1 ഈ വാക്കുകൾ യേശു പറഞ്ഞു,
സ്വർഗത്തിലേക്ക് കണ്ണുകളുയർത്തി:
പിതാവേ, സമയം വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ
പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.
2 നീ അവനു നൽകിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം
അവൻ നിത്യജീവൻ നൽകേണ്ടതിന്നു നീ
അവനു സകലജഡത്തിന്മേലും അധികാരം
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
3 ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ
അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും
അറിയേണ്ടതിന്നു ഇതു നിത്യജീവൻ
ആകുന്നു.
4 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; നീ എനിക്കു
ചെയ്വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി ഞാൻ തീർത്തു.
5 ഇപ്പോഴോ, പിതാവേ, ലോകം
ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്ക് അങ്ങയുടെ
അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്താൽ
അങ്ങ് എന്നെത്തന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.
6 ലോകത്തിൽനിന്നു നീ എനിക്കു തന്ന
മനുഷ്യർക്കു ഞാൻ നിന്റെ നാമം
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; അവർ
നിങ്ങളുടേതായിരുന്നു, നീ അവർക്കും തന്നു;
അവർ നിന്റെ വാക്ക് പാലിച്ചു.

7 നീ എനിക്കു തന്നതൊക്കെയും
നിന്റേതാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
8 നീ എനിക്കു തന്ന വചനം ഞാൻ
അവർക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അവർ
അവയെ കൈക്കൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്നു
നിശ്ചയമായും അറിഞ്ഞു, നീ എന്നെ അയച്ചു
എന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.
9 ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു:
ലോകത്തിനു വേണ്ടിയല്ല, നീ എനിക്കു
തന്നിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയത്രേ ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവർ നിനക്കുള്ളതല്ലോ.
10 എന്റേതെല്ലാം നിന്റേതും നിനക്കുള്ളതും
എന്റേതും; അവരിൽ ഞാൻ
മഹത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
11 ഇപ്പോൾ ഞാൻ ലോകത്തിലില്ല, എന്നാൽ
ഇവർ ലോകത്തിലുണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവേ,
അങ്ങ് എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം
നമ്മെപ്പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന് അങ്ങയുടെ
നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളണമേ.
12 ഞാൻ ലോകത്തിൽ അവരോടുകൂടെ
ആയിരുന്നപ്പോൾ അവരെ നിന്റെ
നാമത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു; നീ എനിക്കു തന്നവ
ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്ത്
നിവൃത്തിയാകാൻ വേണ്ടി.
13 ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു;
എന്റെ സന്തോഷം അവരിൽ
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു
ലോകത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു.
14 ഞാൻ അവർക്കു നിന്റെ വചനം
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ
ആളല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്തതിനാൽ ലോകം
അവരെ വെറുത്തിരിക്കുന്നു.
15 നീ അവരെ ലോകത്തിൽനിന്നു
എടുക്കേണം എന്നല്ല, തിന്മയിൽ നിന്ന്
അവരെ കാത്തുകൊള്ളണമേ എന്ന് ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
16 ഞാൻ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്തതുപോലെ
അവരും ലോകത്തിന്റേതല്ല.
17 നിന്റെ സത്യത്താൽ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വചനം
സത്യം ആകുന്നു.
18 നീ എന്നെ ലോകത്തിലേക്കു
അയച്ചതുപോലെ ഞാനും അവരെ
ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു.
19 അവരും സത്യത്താൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്
അവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.
20 ഇവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, അവരുടെ
വചനത്താൽ എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും
അപേക്ഷിക്കുന്നു.
21 എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്; പിതാവേ, നീ
എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും
ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ
ഒന്നായിരിക്കട്ടെ; അങ്ങ് എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ലോകം
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്.
22 നീ എനിക്കു തന്ന മഹത്വം ഞാൻ
അവർക്കും കൊടുത്തു; നാം
ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്.
23 അവർ ഒന്നിൽ തികഞ്ഞവരാകേണ്ടതിന്
ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലും ആകുന്നു;
നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നും നീ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവരെയും
സ്നേഹിച്ചു എന്നും ലോകം അറിയേണ്ടതിന്.
24 പിതാവേ, നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന
അവരും ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണം;
ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പേ നീ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നീ എനിക്കു
തന്നിരിക്കുന്ന എന്റെ മഹത്വം അവർ
കാണേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
25 നീതിമാനായ പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
26 നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹം
അവരിലും ഞാൻ അവരിലും
ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരോടു
നിന്റെ നാമം അറിയിച്ചു;

അധ്യായം 18

1 ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ട് യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുമായി കെദ്രോൺ തോട്ടിന്
അക്കരെ പോയി, അവിടെ ഒരു തോട്ടം
ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ അവനും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും പ്രവേശിച്ചു.
2 അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസും ആ
സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു;
3 അപ്പോൾ യൂദാസ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും
പരീശന്മാരിൽ നിന്നും ഒരു കൂട്ടം
ആളുകളെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും
സ്വീകരിച്ച് വിളക്കുകളും പന്തങ്ങളും
ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെയെത്തി.
4 യേശു തനിക്കു സംഭവിക്കുവാനുള്ളതു
ഒക്കെയും അറിഞ്ഞിട്ടു പുറപ്പെട്ടു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ആരെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.

5 അവർ അവനോടു: നസറായനായ യേശു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടുഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസും
അവരോടുകൂടെ നിന്നു.
6 ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞ ഉടനെ അവർ പുറകോട്ടു ചെന്നു
നിലത്തു വീണു.
7 അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: നിങ്ങൾ
ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
നസറായനായ യേശു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
8 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ തന്നേ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇവരെ അവരുടെ
വഴിക്കു പോകട്ടെ.
നീ എനിക്കു തന്നവരിൽ ഒന്നും
നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ .
10 ശിമോൻ പത്രൊസ് വാൾ ഊരി
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ വലത്തെ ചെവി അറുത്തു. ദാസന്റെ
പേർ മൽക്കസ് എന്നായിരുന്നു.
11 യേശു പത്രോസിനോടു: നിന്റെ വാൾ
ഉറയിൽ ഇടുക; എന്റെ പിതാവു എനിക്കു
തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കയോ?
12 പിന്നെ പടയും പടനായകനും
യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ
പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു.
13 അവനെ ആദ്യം ഹന്നാസിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി; അവൻ അതേ വർഷം
മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന കയ്യഫാവിന്റെ
അമ്മായിയപ്പനായിരുന്നു.
14 ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ
മരിക്കുന്നതു ഉചിതം എന്നു യെഹൂദന്മാർക്കു
ഉപദേശം കൊടുത്തവൻ കയ്യഫാസ്
ആയിരുന്നു.
15 ശിമയോൻ പത്രോസും മറ്റൊരു ശിഷ്യനും
യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു: ആ ശിഷ്യൻ
മഹാപുരോഹിതന്
അറിയാവുന്നവനായിരുന്നു,
യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ
അരമനയിൽ ചെന്നു.
16 എന്നാൽ പത്രോസ് പുറത്തു വാതിൽക്കൽ
നിന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതനു
പരിചയമുള്ള മറ്റേ ശിഷ്യൻ പുറത്തുപോയി
വാതിൽ കാക്കുന്ന അവളോടു സംസാരിച്ചു
പത്രൊസിനെ കൊണ്ടുവന്നു.
17 അപ്പോൾ വാതിൽ കാക്കുന്ന യുവതി
പത്രൊസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാനല്ല.
18 കൽക്കരി തീ ഉണ്ടാക്കിയ ഭൃത്യന്മാരും
ചേവകരും അവിടെ നിന്നു;
തണുപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
ചൂടുപിടിച്ചു;
19 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോട്
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയും
കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.
20 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ലോകത്തോടു
തുറന്നു സംസാരിച്ചു; യഹൂദന്മാർ എപ്പോഴും
ആശ്രയിക്കുന്ന സിനഗോഗിലും
ദേവാലയത്തിലും ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്;
രഹസ്യമായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.
21 എന്തിനാണ് എന്നോട് ചോദിക്കുന്നത്?
ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നു
കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക; ഇതാ, ഞാൻ
പറഞ്ഞതു അവർ അറിയുന്നു.
22 അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അരികെ
നിന്നിരുന്ന ചേവകരിൽ ഒരുവൻ:
മഹാപുരോഹിതനോടു അങ്ങനെയോ
ഉത്തരം പറയുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു
യേശുവിനെ കൈകൈകൊണ്ടു അടിച്ചു.
23 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ദോഷം
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തിന്മയെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറയേണം;
24 ഹന്നാസ് അവനെ ബന്ധിച്ച്
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരുന്നു.
25 ശിമോൻ പത്രോസ് എഴുന്നേറ്റു
ചൂടുപിടിച്ചു. അവർ അവനോടു: നീയും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ലയോ?
അവൻ അതു നിഷേധിച്ചു, ഞാൻ അല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസന്മാരിൽ
ഒരുവൻ, പത്രൊസ് ചെവി ഛേദിച്ച അവന്റെ
ചാർച്ചക്കാരൻ: ഞാൻ നിന്നെ
അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലേ?
27 പത്രോസ് പിന്നെയും നിഷേധിച്ചു; ഉടനെ
കോഴി കൂകി.
28 അവർ യേശുവിനെ കയ്യഫാവിൽനിന്നു
ന്യായവിധിമന്ദിരത്തിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവർ
അശുദ്ധരാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ന്യായാസനത്തിൽ ചെന്നില്ല; അവർ പെസഹ
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
29 പീലാത്തോസ് അവരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു
കുറ്റം പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
30 അവർ അവനോടു: അവൻ ഒരു
ദുഷ്ടനല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
31 പീലാത്തോസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ

ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
ആരെയും കൊല്ലുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു
വിഹിതമല്ല.
32 താൻ മരിക്കേണ്ട മരണത്തെ
സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
33 പീലാത്തോസ് വീണ്ടും ന്യായാസനത്തിൽ
പ്രവേശിച്ച് യേശുവിനെ വിളിച്ച് അവനോട്:
നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണോ?
34 യേശു അവനോടു: ഇതു നീ തന്നേ
പറയുന്നതോ അതോ മറ്റുള്ളവർ
എന്നെക്കുറിച്ചു നിന്നോടു പറഞ്ഞതോ?
35 പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ
യഹൂദനാണോ? നിന്റെ ജനവും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ എന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു?
36 യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു: എന്റെ രാജ്യം
ഐഹികമല്ല; എന്റെ രാജ്യം
ഐഹികമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെ
യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതിരിക്കാൻ
എന്റെ ദാസന്മാർ യുദ്ധം ചെയ്യുമായിരുന്നു;
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ രാജ്യം
ഇവിടെനിന്നുള്ളതല്ല.
37 പീലാത്തോസ് അവനോടു: അപ്പോൾ നീ
രാജാവാണോ? യേശു പ്രതിവചിച്ചു:
ഞാനൊരു രാജാവാണെന്ന് നീ പറയുന്നു.
ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്,
സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിന്
ഞാൻ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത്
ഇതിനുവേണ്ടിയാണ്. സത്യത്തിൽ
നിന്നുള്ളവരെല്ലാം എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു.
38 പീലാത്തോസ് അവനോടു: എന്താണ്
സത്യം? ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ പിന്നെയും
യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ ഞാൻ ഒരുത്തനെ
നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരുന്ന ഒരു ആചാരം ഉണ്ടു;
ആകയാൽ ഞാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരുമോ?
40 അപ്പോൾ എല്ലാവരും വീണ്ടും
നിലവിളിച്ചു: ഇവനല്ല, ബറബ്ബാസാണ്.
ഇപ്പോൾ ബറബ്ബാസ് ഒരു
കൊള്ളക്കാരനായിരുന്നു.

അധ്യായം 19

1 പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ പിടിച്ചു
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചു.
2 പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം
ഇട്ടു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, അവർ
അവനെ ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു.
3 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, വന്ദനം എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ കൈകൊണ്ട്
അടിച്ചു.
4 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും ചെന്നു
അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഇതാ, ഞാൻ അവനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അപ്പോൾ യേശു മുൾക്കിരീടവും
ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ച് പുറത്തുവന്നു.
പീലാത്തോസ് അവരോടുഇതാ മനുഷ്യൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
6 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: അവനെ ക്രൂശിക്ക,
അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചു.
പീലാത്തോസ് അവരോടുനിങ്ങൾ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിപ്പിൻ ; ഞാൻ
അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ലല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
7 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടു; അവൻ തന്നെത്താൻ
ദൈവപുത്രനാക്കിയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ അവൻ
മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
8 ആ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ്
കൂടുതൽ ഭയപ്പെട്ടു;
9 പിന്നെയും ന്യായവിധി ഹാളിൽ ചെന്നു
യേശുവിനോടു: നീ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ യേശു അവനോട്
ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.
10 പീലാത്തോസ് അവനോടു: നീ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? നിന്നെ ക്രൂശിക്കാൻ
എനിക്കു അധികാരമുണ്ടെന്നും നിന്നെ
വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ
അറിയുന്നില്ലേ?
11 യേശു പ്രതിവചിച്ചു: മുകളിൽനിന്ന്
നിനക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ എന്റെ നേരെ
നിനക്കു ഒരു ശക്തിയും ഉണ്ടാകയില്ല;
12 അന്നുമുതൽ പീലാത്തോസ് അവനെ
വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ:
ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ നീ കൈസറിന്റെ
സ്നേഹിതനല്ല; സ്വയം രാജാവാക്കിയവൻ
കൈസറിനെതിരെ സംസാരിക്കുന്നു എന്നു
നിലവിളിച്ചു.
13 പീലാത്തോസ് ആ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ
യേശുവിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു,
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ഗബ്ബാത്ത എന്നു
പേരുള്ള നടപ്പാത എന്ന സ്ഥലത്തു
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു.
14 അതു പെസഹയുടെ ഒരുക്കമായിരുന്നു,
ഏകദേശം ആറാം മണിക്കൂർ ആയിരുന്നു;

അവൻ യെഹൂദന്മാരോടു: ഇതാ, നിങ്ങളുടെ
രാജാവു എന്നു പറഞ്ഞു.
15 എന്നാൽ അവർ: അവനെ കൊല്ലുക,
അവനെ കൊല്ലുക, അവനെ ക്രൂശിക്കുക
എന്നു നിലവിളിച്ചു. പീലാത്തോസ്
അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ
ക്രൂശിക്കട്ടെയോ? സീസറല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു
രാജാവില്ല എന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
16 അപ്പോൾ അവൻ അവനെ
ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു അവർക്കു ഏല്പിച്ചു.
അവർ യേശുവിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.
17 അവൻ തന്റെ കുരിശും വഹിച്ചുകൊണ്ട്
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ഗൊൽഗോഥാ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന തലയോട്ടിയുടെ സ്ഥലം
എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി.
18 അവിടെ അവർ അവനെയും
അവനോടുകൂടെ വേറെ രണ്ടുപേരെയും
ഒരുത്തനെ ഇരുവശത്തും ഒരുത്തനെ
നടുവിലും ക്രൂശിച്ചു.
19 പീലാത്തോസ് ഒരു തലക്കെട്ട് എഴുതി
കുരിശിൽ വച്ചു. നസറത്തിലെ യേശു
യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നായിരുന്നു
എഴുത്ത്.
20 യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം
നഗരത്തിനടുത്തായിരുന്നു എന്നതിനാൽ,
ഈ തലക്കെട്ട് പല യഹൂദന്മാരെയും
വായിച്ചു.
21 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാരുടെ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തോസിനോടു
പറഞ്ഞു: യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്ന്
എഴുതരുത്. ഞാൻ യഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവാണ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
22 പീലാത്തോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ
എഴുതിയത് ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
23 പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം
അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്ത് ഓരോ
പടയാളിക്കും ഓരോ പങ്കായി നാലു
പങ്കാക്കി. അവന്റെ അങ്കിയും തന്നേ; ഇപ്പോൾ
അങ്കി തുന്നലില്ലാതെ മുകളിൽ നിന്ന്
നെയ്തതായിരുന്നു.
24 ആകയാൽ അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:
“നമുക്ക് അത് കീറാതെ ചീട്ടിടുക, അത്
ആരുടെതായിരിക്കും; അവർ എന്റെ
വസ്ത്രം അവർക്കിടയിൽ പങ്കിട്ടു, എന്റെ
വസ്ത്രത്തിന് വേണ്ടി അവർ ചീട്ടിട്ടു” എന്ന
തിരുവെഴുത്ത് നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു.
പടയാളികൾ ഇതു ചെയ്തു.
25 യേശുവിന്റെ കുരിശിനരികെ അവന്റെ
അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും
ക്ലെയോഫാസിന്റെ ഭാര്യ മറിയയും മഗ്ദലന
മറിയവും നിന്നു.
26 യേശു തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച
ശിഷ്യനും അടുത്തു നിൽക്കുന്നതു
കണ്ടപ്പോൾ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ,
ഇതാ നിന്റെ മകൻ!
27 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിന്റെ
അമ്മ എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ ആ
ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.
28 അതിന്റെ ശേഷം എല്ലാം നിവൃത്തിയായി
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു: എനിക്കു
ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവിടെ വിനാഗിരി നിറച്ച ഒരു പാത്രം
വെച്ചിരുന്നു; അവർ ഒരു സ്പോഞ്ചിൽ
വിനാഗിരി നിറച്ച് ഈസോപ്പിന്മേൽ ഇട്ടു
അവന്റെ വായിൽ വെച്ചു.
30 യേശു വിനാഗിരി വാങ്ങി: തീർന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു, അവൻ തല കുനിച്ചു പ്രാണനെ
വിട്ടു.
31 യെഹൂദന്മാർ, ശബ്ബത്തുനാളിൽ ശവങ്ങൾ
ക്രൂശിൽ ഇരിക്കരുതു എന്നുള്ള
ഒരുക്കമായതുകൊണ്ടു, (ആ ശബ്ബത്ത്
ദിവസം ഉയർന്ന ദിവസമായതുകൊണ്ടു)
തങ്ങളുടെ കാലുകൾ ഒടിഞ്ഞു
പോകേണ്ടതിന്നു പീലാത്തോസിനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. കൊണ്ടുപോയി.
32 അപ്പോൾ പടയാളികൾ വന്ന്
ഒന്നാമത്തവന്റെയും അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവന്റെയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു.
33 എന്നാൽ അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ കാലുകൾ ഒടിച്ചില്ല.
34 പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ കുന്തംകൊണ്ട്
അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ കുത്തി, ഉടനെ
രക്തവും വെള്ളവും അവിടെ വന്നു.
35 അതു കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു;
അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാകുന്നു; നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ സത്യം
പറയുന്നു എന്നു അവൻ അറിയുന്നു.
36 അവന്റെ ഒരു അസ്ഥിയും
ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്ന തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതു സംഭവിച്ചു.
37 പിന്നെയും മറ്റൊരു തിരുവെഴുത്തു
പറയുന്നു: അവർ കുത്തിയവനെ അവർ
നോക്കും.
38 അതിന്റെ ശേഷം അരിമഥ്യയിലെ
യോസേഫ് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായി,
എന്നാൽ യഹൂദന്മാരെ ഭയന്ന് രഹസ്യമായി,
യേശുവിന്റെ ശരീരം
എടുത്തുകൊണ്ടുവരാൻ
പീലാത്തോസിനോട് അപേക്ഷിച്ചു;
പീലാത്തൊസ് അവന്നു അനുവാദം

കൊടുത്തു. അവൻ വന്നു യേശുവിന്റെ
ശരീരം എടുത്തു.
39 അപ്പോൾ നിക്കോദേമൊസും വന്നു,
അവൻ ആദ്യം രാത്രിയിൽ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ
തൂക്കമുള്ള മൂറും കറ്റാർപ്പഴവും ഒരു
മിശ്രിതം കൊണ്ടുവന്നു.
40 പിന്നെ അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരം
എടുത്തു, യെഹൂദന്മാർ അടക്കം
ചെയ്യുന്നതുപോലെ,
സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളോടൊപ്പം ലിനൻ
വസ്ത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു.
41 അവനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒരു തോട്ടം
ഉണ്ടായിരുന്നു; തോട്ടത്തിൽ ഇതുവരെ
മനുഷ്യനെ വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ
ശവകുടീരം.
42 യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം
അവർ യേശുവിനെ അവിടെ കിടത്തി;
ശവകുടീരം അടുത്തിരുന്നു.

അധ്യായം 20

1 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം മഗ്ദലന മറിയ
അതിരാവിലെ, ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾ,
കല്ലറയുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
കല്ലറയിൽനിന്നു കല്ലു എടുത്തുകളഞ്ഞതു
കണ്ടു.
2 അവൾ ഓടിച്ചെന്നു ശിമയോൻ
പത്രോസിന്റെയും യേശു സ്നേഹിച്ച മറ്റേ
ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ വന്നു: അവർ
കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്നു
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ
വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
3 പത്രോസും മറ്റേ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു
കല്ലറയുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
4 അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു
ഓടി; മറ്റേ ശിഷ്യൻ പത്രോസിനെ മറികടന്ന്
ആദ്യം കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി.
5 അവൻ കുനിഞ്ഞു നോക്കി, ലിനൻ
വസ്ത്രം കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്നിട്ടും
അവൻ അകത്തു കടന്നില്ല.
6 അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രോസ് അവനെ
അനുഗമിച്ചു, കല്ലറയിൽ ചെന്നു, ലിനൻ
വസ്ത്രം കിടക്കുന്നതു കണ്ടു.
7 അവന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തൂവാല
ലിനൻ വസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടെ കിടക്കാതെ
തനിയെ ഒരു സ്ഥലത്തു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു.
8 ആദ്യം ശവകുടീരത്തിങ്കൽ വന്ന മറ്റൊരു
ശിഷ്യനും അകത്തു കടന്നു, അവൻ കണ്ടു
വിശ്വസിച്ചു.
9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കണമെന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്ത് അവർ ഇതുവരെ
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.
10 ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കു
പോയി.
11 മറിയ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു കല്ലറയ്ക്കു
പുറത്തു നിന്നു; അവൾ കരയുമ്പോൾ
കുനിഞ്ഞുനിന്നു കല്ലറയിലേക്കു നോക്കി.
12 യേശുവിന്റെ ശരീരം വെച്ചിരുന്നിടത്ത്
വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു ദൂതൻമാർ
ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു.
13 അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ
കരയുന്നതു എന്തു? അവൾ അവരോടു:
അവർ എന്റെ കർത്താവിനെ
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ
വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയായ്കകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.
14 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൾ തിരിഞ്ഞു,
യേശു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു, യേശു എന്നു
അറിഞ്ഞില്ല.
15 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ
കരയുന്നതു എന്തു? നീ ആരെയാണ്
അന്വേഷിക്കുന്നത്? അവൾ അവനെ
തോട്ടക്കാരൻ എന്നു നിരൂപിച്ചു അവനോടു:
യജമാനനേ, നീ അവനെ ഇവിടെനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നു എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ
കിടത്തി എന്നു എന്നോടു പറക; ഞാൻ
അവനെ കൊണ്ടുപോകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
16 യേശു അവളോടു: മറിയ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൾ തിരിഞ്ഞു അവനോടു: റബ്ബോനി;
അതായത്, ഗുരു.
17 യേശു അവളോടു: എന്നെ തൊടരുതു;
ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ കയറിയിട്ടില്ല; എങ്കിലും എന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടു: ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും അടുക്കൽ
കയറുന്നു; എന്റെ ദൈവത്തിനും നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിനും.
18 മഗ്ദലന മറിയ വന്നു താൻ കർത്താവിനെ
കണ്ടു എന്നും അവൻ തന്നോടു ഇതു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞു.
19 ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസമായ അന്നുതന്നെ
വൈകുന്നേരം, യഹൂദന്മാരെ ഭയന്ന്
ശിഷ്യന്മാർ കൂടിയിരുന്ന കതകുകൾ
അടച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു വന്ന് നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ട് അവരോട്: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ തന്റെ
കൈകളും പാർശ്വവും അവരെ കാണിച്ചു.
അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിനെ
കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു.

21 യേശു പിന്നെയും അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം; എന്റെ പിതാവു എന്നെ
അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
22 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ അവരുടെമേൽ
ഊതി അവരോടു പറഞ്ഞു:
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ.
23 നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ
മോചിക്കുന്നുവോ, അവ അവരോടു
ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരുടെ പാപങ്ങൾ
നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവ
സൂക്ഷിക്കപ്പെടും.
24 എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ
ഒരാളായ ദിദിമോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന
തോമസ് അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
25 മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവരോടു: ഞാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ
ആണിപ്പഴുതുകൾ കാണുകയും,
ആണിപ്പടിയിൽ എന്റെ വിരൽ ഇടുകയും
അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ കൈ ഇടുകയും
ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
26 എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും തോമസും അകത്തു
വന്നു; വാതിൽ അടച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു
നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അവൻ തോമസിനോടുനിന്റെ വിരൽ
ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ നോക്കുക;
നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ പാർശ്വത്തിൽ
ഇടേണമേ; അവിശ്വസിക്കാതെ
വിശ്വസിക്കുക.
28 തോമസ് അവനോടു: എന്റെ കർത്താവേ,
എന്റെ ദൈവമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
29 യേശു അവനോടു: തോമാസേ, നീ എന്നെ
കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെയും
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ
എന്നു പറഞ്ഞു.
30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത മറ്റു
പല അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ചെയ്തു.
31 യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
വിശ്വസിച്ചു.

അധ്യായം 21

1 അനന്തരം യേശു തിബേരിയാസ്
കടൽത്തീരത്തുവെച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു
വീണ്ടും തന്നെത്താൻ കാണിച്ചു. ഈ കാര്യം
അവൻ തന്നെ കാണിച്ചു.
2 ശിമയോൻ പത്രോസും ദിദിമോസ് എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന തോമസും ഗലീലിയിലെ
കാനായിലെ നഥനയേലും സെബെദിയുടെ
പുത്രന്മാരും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറെ
രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 ശിമോൻ പത്രോസ് അവരോടു: ഞാൻ മീൻ
പിടിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ അവനോടുഞങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെ
പോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പുറപ്പെട്ടു
ഉടനെ കപ്പലിൽ കയറി; ആ രാത്രി അവർക്ക്
ഒന്നും പിടികിട്ടിയില്ല.
4 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ യേശു കരയിൽ
നിന്നു; എന്നാൽ യേശുവാണെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ
അറിഞ്ഞില്ല.
5 യേശു അവരോടു: കുട്ടികളേ, നിങ്ങളുടെ
പക്കൽ ആഹാരം ഉണ്ടോ? ഇല്ല എന്നു അവർ
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
6 അവൻ അവരോടു: കപ്പലിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു വല വീശുവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
എറിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ മത്സ്യങ്ങളുടെ
ബാഹുല്യം നിമിത്തം അത് വലിച്ചെടുക്കാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല.
7 യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ
പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു: അത്
കർത്താവാണ്. കർത്താവാണ് എന്നു
ശിമോൻ പത്രോസ് കേട്ടപ്പോൾ അവൻ
നഗ്നനായതിനാൽ മുക്കുവന്റെ കുപ്പായം
ചുറ്റി കടലിൽ ചാടി.
8 മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ ഒരു ചെറിയ കപ്പലിൽ
വന്നു; (അവർ കരയിൽ നിന്ന്
ദൂരെയായിരുന്നില്ല, ഇരുന്നൂറ് മുഴം
ആയിരുന്നതിനാൽ) മത്സ്യം കൊണ്ട് വല
വലിച്ചു.
9 അവർ കരയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവിടെ
തീക്കനലും അതിൽ മീനും അപ്പവും
കിടക്കുന്നതും കണ്ടു.
10 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
പിടിച്ച മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
11 ശിമയോൻ പത്രോസ് കയറി നൂറ്റി
അമ്പത്തിമൂന്ന് വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ
കരയിലേക്ക് വല വലിച്ചു;
12 യേശു അവരോടു: വന്നു ഭക്ഷണം
കഴിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാരിൽ
ആരും അവനോട്: നീ ആരാണ് എന്നു
ചോദിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അത്
കർത്താവാണെന്ന് അറിഞ്ഞു.
13 യേശു വന്ന് അപ്പമെടുത്ത് അവർക്കും
അതുപോലെ മത്സ്യവും കൊടുത്തു.

14 യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന്
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം ഇത് മൂന്നാം
തവണയാണ് ശിഷ്യന്മാർക്ക് സ്വയം
വെളിപ്പെടുത്തിയത്.
15 അവർ അത്താഴം കഴിച്ചശേഷം യേശു
ശിമയോൻ പത്രോസിനോടു: യോനാസിന്റെ
മകനായ ശിമോനേ, നീ ഇവരെക്കാൾ
അധികം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: അതേ,
കർത്താവേ; ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ
അവനോടുഎന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അവൻ രണ്ടാമതും അവനോടു:
യോനാസിന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അവൻ അവനോടു: അതേ, കർത്താവേ;
ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ അവനോടുഎന്റെ
ആടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം അവനോടു:
യോനാസിന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
മൂന്നാമതും തന്നോട്: എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനാൽ
പത്രോസ് ദുഃഖിച്ചു. അവൻ അവനോടു:
കർത്താവേ, നീ എല്ലാം അറിയുന്നു; ഞാൻ
നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ. യേശു അവനോടുഎന്റെ
ആടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
18 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു: നീ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ അര
മുറുക്കി നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തേക്കു
നടന്നു; എന്നാൽ വയസ്സാകുമ്പോൾ നീ
കൈനീട്ടും, വേറൊരുത്തൻ നിന്റെ
അരക്കെട്ടു കെട്ടി നിന്നെ കൊണ്ടുപോകും.
ഇല്ലായിരുന്നു.
19 അവൻ ഏതു മരണത്താൽ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തണം എന്നു
സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഇതു
പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവനോടു: എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
20 പത്രോസ് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ
യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ പിന്തുടരുന്നത്
കണ്ടു. അത്താഴസമയത്ത് അവൻ നെഞ്ചിൽ
ചാരി: കർത്താവേ, നിന്നെ
ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ആരാണ്?
21 പത്രൊസ് അവനെ കണ്ടിട്ടു
യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, ഈ മനുഷ്യൻ
എന്തു ചെയ്യും എന്നു ചോദിച്ചു.
22 യേശു അവനോടു: ഞാൻ വരുവോളം
അവൻ താമസിക്കേണമെന്നു എനിക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു? നീ
എന്നെ അനുഗമിക്ക.
23 ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്ന വാക്ക്
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു;
എങ്കിലും യേശു അവനോടു: അവൻ
മരിക്കയില്ല; ഞാൻ വരുവോളം അവൻ
ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതു
നിനക്കെന്തു?
24 ഇവൻ ഇവന്നു സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും
ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു; അവന്റെ
സാക്ഷ്യം സത്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു.
25 കൂടാതെ, യേശു ചെയ്ത മറ്റു പല
കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്, അവ ഓരോന്നിനും
എഴുതപ്പെട്ടാൽ, എഴുതപ്പെടേണ്ട
പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിന് പോലും
ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഞാൻ
കരുതുന്നു. ആമേൻ.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ

അധ്യായം 1

1 തെയോഫിലസ്, യേശു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതും പഠിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ മുൻ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
2 താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൻ കൽപ്പനകൾ നൽകിയ ശേഷം, അവൻ എടുക്കപ്പെട്ട ദിവസം വരെ:
3 നാല്പതു ദിവസം അവരെ കാണുകയും ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ അഭിനിവേശത്തിന് ശേഷം അനേകം തെറ്റുപറ്റാത്ത തെളിവുകളാൽ തന്നെത്തന്നെ ജീവനോടെ കാണിച്ചു.
4 അവരോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചുകൂടി, യെരൂശലേമിൽനിന്നു പോകാതെ, നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കേണം എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു.
5 യോഹന്നാൻ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; എന്നാൽ അധികനാൾ കഴിയാതെ നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം ഏൽക്കപ്പെടും.
6 അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ യിസ്രായേലിന്നു ഈ സമയത്തു രാജത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
7 അവൻ അവരോടു: പിതാവു തന്റെ അധികാരത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളെയോ കാലങ്ങളെയോ അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല.
8 എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെമേൽ വന്നശേഷം നിങ്ങൾ ശക്തി പ്രാപിക്കും; യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യയിലൊക്കെയും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും നിങ്ങൾ എനിക്കു സാക്ഷികളായിരിക്കും.
9 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാണുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേറ്റു; ഒരു മേഘം അവനെ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചു.
10 അവൻ കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കിയപ്പോൾ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു.
11 ഗലീലിപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തേക്കു നോക്കിനിൽക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ യേശുവും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെതന്നെ വരും.
12 പിന്നെ അവർ ജറുസലെമിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരമുള്ള ഒലിവെറ്റ് മലയിൽ നിന്ന് യെരൂശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി.
13അവർ അകത്തു വന്നപ്പോൾ ഒരു മാളികമുറിയിൽ കയറി, അവിടെ പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും ആൻഡ്രൂവും ഫിലിപ്പോസും തോമസും ബർത്തലോമിയും മത്തായിയും അൽഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബും ശിമയോൻ സെലോട്ടസും താമസിച്ചു. ജെയിംസിന്റെ സഹോദരൻ യൂദാസും.
14 അവരെല്ലാം സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ ഒരേ മനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥനയിലും യാചനയിലും തുടർന്നു.
15 ആ കാലത്തു പത്രൊസ് ശിഷ്യന്മാരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: (ഒരുമിച്ചുള്ളവരുടെ എണ്ണം ഏകദേശം നൂറ്റിരുപതായിരുന്നു.
16 സഹോദരന്മാരേ, യേശുവിനെ കൈക്കൊണ്ടവരെ വഴികാട്ടിയായ യൂദാസിനെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുമ്പ് ദാവീദിന്റെ വായിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ തിരുവെഴുത്ത് നിവൃത്തിയേറേണ്ടതായിരുന്നു.
17 അവൻ നമ്മോടുകൂടെ എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നു, ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ഒരു ഭാഗം നേടിയിരുന്നു.
18 അവൻ അകൃത്യത്തിന്നു പ്രതിഫലം കൊടുത്തു ഒരു നിലം വാങ്ങി; തലകറങ്ങി വീണു, അവൻ നടുവിൽ പിളർന്നു, അവന്റെ കുടലുകളെല്ലാം പുറത്തേക്ക് ഒഴുകി.
19 അത് യെരൂശലേമിലെ എല്ലാ നിവാസികളും അറിഞ്ഞു; ആ നിലത്തെ അവരുടെ ശരിയായ ഭാഷയിൽ അസെൽഡാമ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അതായത് രക്തഭൂമി എന്ന്.
20 അവന്റെ വാസസ്ഥലം ശൂന്യമായിത്തീരട്ടെ; ആരും അതിൽ വസിക്കട്ടെ; അവന്റെ മെത്രാൻ മറ്റൊരുവൻ എടുക്കട്ടെ എന്നു സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
21 ആകയാൽ കർത്താവായ യേശു നമ്മുടെ ഇടയിൽ അകത്തും പുറത്തും കടന്നുവന്ന സമയത്തെല്ലാം നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ മനുഷ്യരിൽ,
22 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം മുതൽ, അവൻ നമ്മിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ട അതേ ദിവസം വരെ, അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് നമ്മോടൊപ്പം സാക്ഷിയായിരിക്കാൻ ഒരാൾ നിയോഗിക്കപ്പെടണം.

23 അവർ രണ്ടുപേരെ നിയമിച്ചു: യൂസ്തോസ്
എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ബർസബാസ് എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ജോസഫ്, മത്തിയാസ്.
24 അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു: എല്ലാ
മനുഷ്യരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ അറിയുന്ന
കർത്താവേ, ഈ രണ്ടുപേരിൽ നിന്ന് നീ
തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന്
കാണിച്ചുതരേണമേ.
25 അവൻ ഈ ശുശ്രൂഷയിലും
അപ്പോസ്തലത്വത്തിലും ഭാഗഭാക്കാവാൻ
വേണ്ടി, അവൻ തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു
പോകേണ്ടതിന്നു, ലംഘനത്താൽ യൂദാസ്
വീണുപോയല്ലോ.
26 അവർ ചീട്ടിട്ടു; മത്തിയാസിന് നറുക്ക്
വീണു; അവൻ പതിനൊന്നു
അപ്പൊസ്തലന്മാരോടുകൂടെ എണ്ണപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 2

1 പെന്തെക്കൊസ്ത് ദിവസം പൂർണ്ണമായി
വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തു
ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നു.
2 പെട്ടെന്നു ശക്തമായ കാറ്റുപോലെ
ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി;
അതു അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടു മുഴുവനും
നിറഞ്ഞു.
3 തീപോലെ പിളർന്ന നാവുകൾ അവർക്കു
പ്രത്യക്ഷമായി, അത് ഓരോരുത്തരുടെയും
മേൽ പതിഞ്ഞു.
4 അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നിറഞ്ഞവരായി, ആത്മാവ്
പറഞ്ഞതുപോലെ അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.
5 യെരൂശലേമിൽ ആകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള
സകല ജാതികളിൽനിന്നും ഭക്തരായ
യെഹൂദന്മാർ വസിച്ചിരുന്നു.
6 ഇതു പുറത്തു കേട്ടപ്പോൾ പുരുഷാരം
ഒന്നിച്ചുകൂടി, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു
അമ്പരന്നുപോയി.
7 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു:
ഇതാ, സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാവരും
ഗലീലക്കാരല്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
8 നാം ജനിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ നാം
ഓരോരുത്തരും എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു?
9 പാർത്തിയക്കാർ, മേദ്യർ, എലാമിയക്കാർ,
മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ, യെഹൂദ്യ, കപ്പദോക്യ,
പോന്തസ്, ഏഷ്യ എന്നിവിടങ്ങളിലെ
നിവാസികൾ,
10 ഫ്രിഗിയ, പാംഫീലിയ, ഈജിപ്തിലും,
ലിബിയയുടെ സിറേനയുടെ ചില
ഭാഗങ്ങളിലും, റോമിലെ അപരിചിതരും,
യഹൂദരും, യഹൂദരും, മതം മാറിയവരും,
11 ക്രീറ്റുകളും അറേബ്യക്കാരും, അവർ
നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ
അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ സംസാരിക്കുന്നത്
ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു.
12 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, സംശയിച്ചു:
ഇതെന്തു അർത്ഥം?
13 വേറെ ചിലർ പരിഹസിച്ചു: ഈ മനുഷ്യർ
പുതുവീഞ്ഞു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
14 എന്നാൽ പത്രൊസ്
പതിനൊന്നുപേരോടുകൂടെ എഴുന്നേറ്റു
നിന്നുകൊണ്ട് ഉറക്കെ അവരോടു പറഞ്ഞു:
യെഹൂദ്യപുരുഷന്മാരേ, യെരൂശലേമിൽ
വസിക്കുന്നവരേ, ഇതു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും എന്റെ വാക്കുകൾ
ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.
15 നിങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ ഇവർ
മദ്യപിച്ചിട്ടില്ല, പകലിന്റെ മൂന്നാം മണിക്കൂർ
മാത്രമേയുള്ളൂ.
16 എന്നാൽ യോവേൽ പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം പറഞ്ഞതാണ് ഇത്.
17അന്ത്യകാലത്തു അതു സംഭവിക്കും എന്നു
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ സകലജഡത്തിന്മേലും
പകരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ യൌവനക്കാർ
ദർശനങ്ങൾ കാണും, നിങ്ങളുടെ വൃദ്ധന്മാർ
സ്വപ്നങ്ങൾ കാണും. :
18 ആ നാളുകളിൽ എന്റെ
ദാസന്മാരുടെമേലും ദാസിമാരുടെമേലും
ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; അവർ
പ്രവചിക്കും:
19 ഞാൻ മുകളിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ ഭൂമിയിൽ
അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും; രക്തം, തീ,
പുക നീരാവി.
20 കർത്താവിന്റെ മഹത്തായതും
ശ്രദ്ധേയവുമായ ആ ദിവസം
വരുന്നതിനുമുമ്പ് സൂര്യൻ അന്ധകാരമായും
ചന്ദ്രൻ രക്തമായും മാറും.
21 കർത്താവിന്റെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും
രക്ഷിക്കപ്പെടും.
22 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ, ഈ
വാക്കുകൾ കേൾപ്പിൻ; നസ്രത്തിലെ യേശു,
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവം അവൻ
മുഖാന്തരം ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളാലും
അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവത്തിനു
സ്വീകാര്യനായ ഒരു മനുഷ്യൻ, നിങ്ങൾക്കും
അറിയാം.
23 ദൈവത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്താലും
മുന്നറിവാലും വിടുവിക്കപ്പെട്ട അവനെ,

നിങ്ങൾ പിടിച്ചു, ദുഷ്ടകരങ്ങളാൽ ക്രൂശിച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞു.
24 ദൈവം അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചു,
മരണത്തിന്റെ വേദന അഴിച്ചു;
25 ദാവീദ് അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ
മുമ്പാകെ കണ്ടു; അവൻ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു;
26 അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം
സന്തോഷിച്ചു, എന്റെ നാവു സന്തോഷിച്ചു;
എന്റെ ജഡവും പ്രത്യാശയിൽ വസിക്കും.
27 നീ എന്റെ പ്രാണനെ നരകത്തിൽ
വിടുകയില്ല, നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം
കാണ്മാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല.
28 ജീവന്റെ വഴികൾ നീ എന്നെ അറിയിച്ചു;
നിന്റെ മുഖഭാവത്താൽ നീ എന്നെ
സന്തോഷഭരിതനാക്കും.
29 പുരുഷന്മാരേ, സഹോദരന്മാരേ,
ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കട്ടെ,
അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ ശവകുടീരം ഇന്നും നമ്മുടെ
അടുക്കൽ ഉണ്ട്
30 ആകയാൽ ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കെ,
ദൈവം അവനോടു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു, തന്റെ അരയുടെ
ഫലം, ജഡപ്രകാരം, അവൻ തന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
ക്രിസ്തുവിനെ ഉയിർപ്പിക്കും.
31 അവൻ ഇതു കണ്ടിട്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു,
അവന്റെ ആത്മാവ് നരകത്തിൽ
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല, അവന്റെ ശരീരം
ദ്രവിച്ചതുമില്ല.
32 ഈ യേശുവിനെ ദൈവം
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അതിന് നാമെല്ലാവരും
സാക്ഷികളാണ്.
33 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഉന്നതനായി,
പിതാവിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചു, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇതു
ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
34 ദാവീദ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം
ചെയ്തിട്ടില്ല; അവൻ തന്നേ പറഞ്ഞു: യഹോവ
എന്റെ കർത്താവിനോടു: നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക;
35 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠമാക്കുവോളം.
36 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ച യേശുവിനെ
ദൈവം കർത്താവും ക്രിസ്തുവുമായി
സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
യിസ്രായേൽഗൃഹം മുഴുവനും നിശ്ചയമായി
അറിയട്ടെ.
37 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഹൃദയത്തിൽ
കുത്തിയിരുന്നു, പത്രൊസിനോടും
ബാക്കിയുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും:
സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം?
38 അപ്പോൾ പത്രോസ് അവരോടു പറഞ്ഞു:
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു പാപമോചനത്തിനായി
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏൽക്കുവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം
ലഭിക്കും.
39 വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ
മക്കൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു
വിളിക്കുന്ന എല്ലാ ദൂരസ്ഥർക്കും
ഉള്ളതാകുന്നു.
40 മറ്റു പല വാക്കുകളാലും അവൻ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു പ്രബോധിപ്പിച്ചു: ഈ ദുഷിച്ച
തലമുറയിൽനിന്നു നിങ്ങളെത്തന്നെ
രക്ഷിക്കുവിൻ.
41 അവന്റെ വചനം സന്തോഷത്തോടെ
സ്വീകരിച്ചവർ സ്നാനം ഏറ്റു; അന്നുതന്നെ
മൂവായിരത്തോളം പേർ അവരോടു ചേർത്തു.
42 അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ
ഉപദേശത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും അപ്പം
മുറിക്കലിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഉറച്ചുനിന്നു.
43 എല്ലാവരുടെയും മേൽ ഭയം ഉണ്ടായി;
അപ്പൊസ്തലന്മാരാൽ പല അത്ഭുതങ്ങളും
അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു.
44 വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം
ഒരുമിച്ചായിരുന്നു;
45 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും വസ്തുക്കളും വിറ്റ്
ഓരോരുത്തർക്കും ആവശ്യമുള്ളതുപോലെ
എല്ലാവർക്കും പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു.
46 അവർ ദിവസവും ഏകമനസ്സോടെ
ദേവാലയത്തിൽ പോയി വീടുതോറും അപ്പം
നുറുക്കി സന്തോഷത്തോടും
ഏകാഗ്രതയോടും കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
47 ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു,
എല്ലാവരുടെയും പ്രീതിയും.
രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരെ കർത്താവ്
ദിവസവും സഭയിൽ ചേർത്തു.

അധ്യായം 3

1 പത്രൊസും യോഹന്നാനും
പ്രാർത്ഥനാസമയത്ത്, ഒമ്പതാം
മണിക്കൂറായപ്പോൾ ഒരുമിച്ചു
ദൈവാലയത്തിൽ കയറി.
2 അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു മുടന്തനായ
ഒരു മനുഷ്യനെ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയി;
അവനെ അവർ ദേവാലയത്തിൽ
കടക്കുന്നവരോടു ഭിക്ഷ യാചിക്കുവാൻ

മനോഹരം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആലയത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിത്യവും കിടത്തി.
3 പത്രോസും യോഹന്നാനും ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടവർ ഭിക്ഷ യാചിച്ചു.
4 പത്രൊസ് യോഹന്നാനോടുകൂടെ അവനെ ഉറ്റുനോക്കി: ഞങ്ങളെ നോക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അവരിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് അവൻ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചു.
6 അപ്പോൾ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല; ഞാനുള്ളതു നിനക്കു തരുന്നു: നസ്രത്തിലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്ക.
7 അവൻ അവനെ വലങ്കൈ പിടിച്ചു ഉയർത്തി; ഉടനെ അവന്റെ കാലുകളും കണങ്കാൽ അസ്ഥികളും ശക്തി പ്രാപിച്ചു.
8 അവൻ ചാടി എഴുന്നേറ്റു നിന്നു നടന്നു, നടന്നും കുതിച്ചും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുംകൊണ്ടും അവരോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.
9 അവൻ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതും ജനമെല്ലാം കണ്ടു.
10 ദേവാലയത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഗോപുരത്തിങ്കൽ ദാനധർമ്മത്തിന് ഇരുന്നത് അവനാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു; അവന്നു സംഭവിച്ചതിൽ അവർ ആശ്ചര്യവും ആശ്ചര്യവും നിറഞ്ഞു.
11 സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മുടന്തൻ പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും പിടിച്ചു നിർത്തിയപ്പോൾ, ജനം എല്ലാം സോളമന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
12 പത്രൊസ് അതു കണ്ടിട്ടു ജനത്തോടു: യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു എന്തു? അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ടോ വിശുദ്ധികൊണ്ടോ ഞങ്ങൾ ഇവനെ നടക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്ന മട്ടിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നോക്കുന്നതെന്ത്?
13 അബ്രഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവം, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം, തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി; പീലാത്തോസിനെ വിട്ടയപ്പാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു, അവന്റെ മുമ്പാകെ നിഷേധിച്ചു.
14 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധനും നീതിമാനുമായവനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു;
15 ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ച ജീവന്റെ പ്രഭുവിനെ കൊന്നു; അതിന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷികളാകുന്നു.
16 അവന്റെ നാമത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ അവന്റെ നാമം നിങ്ങൾ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ മനുഷ്യനെ ശക്തനാക്കിയിരിക്കുന്നു;
17 ഇപ്പോൾ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികളെപ്പോലെ നിങ്ങളും അജ്ഞതയാൽ അതു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
18 എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണം എന്നു മുമ്പെ കാണിച്ചതു അവൻ അങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.
19 കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു നവോന്മേഷദായകമായ സമയങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ.
20 അവൻ നിങ്ങളോടു മുമ്പെ പ്രസംഗിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെ അയക്കും.
21 ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ ദൈവം തന്റെ സകല വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള സകലത്തിന്റെയും പുനഃസ്ഥാപനകാലംവരെ സ്വർഗ്ഗം അവനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
22 മോശെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യമായി പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിക്കും; അവൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിങ്ങൾ അവനെ കേൾക്കും.
23 ആ പ്രവാചകനെ കേൾക്കാത്ത ഏതൊരു വ്യക്തിയും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കപ്പെടും.
24 അതെ, ശമുവേൽ മുതൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പിന്നാലെ വന്നവരും, പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരൊക്കെയും ഈ നാളുകളെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
25 നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെയും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുമായി ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടിയുടെയും മക്കളാണ്: നിന്റെ സന്തതിയിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.
26 ദൈവം ആദ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു, നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അവനെ അയച്ചു;

അധ്യായം 4

1 അവർ ജനത്തോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ
പുരോഹിതന്മാരും ദേവാലയത്തിന്റെ
അധിപതിയും സദൂക്യരും അവരുടെ നേരെ
വന്നു.
2 അവർ ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും
മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള
പുനരുത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി യേശുവിലൂടെ
പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ ദുഃഖിച്ചു.
3 അവർ അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു
പിറ്റെന്നാൾവരെ പിടിച്ചുവെച്ചു.
4 എങ്കിലും വചനം കേട്ടവരിൽ പലരും
വിശ്വസിച്ചു; പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം
ഏകദേശം അയ്യായിരം ആയിരുന്നു.
5 പിറ്റെന്നാൾ അവരുടെ
ഭരണാധികാരികളും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും,
6 മഹാപുരോഹിതനായ അന്നാസ്,
കയ്യഫാസ്, യോഹന്നാൻ, അലക്സാണ്ടർ
എന്നിവരും മഹാപുരോഹിതന്റെ
ബന്ധുക്കളും യെരൂശലേമിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി.
7 അവരെ നടുവിൽ നിർത്തി അവർ
ചോദിച്ചു: എന്ത് ശക്തിയാലാണ്, ഏത്
പേരിലാണ് നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്തത്?
8 അപ്പോൾ പത്രോസ് പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി അവരോടു പറഞ്ഞു:
ജനത്തിന്റെ അധിപന്മാരേ,
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരേ,
9 ബലഹീനനായ ആ മനുഷ്യനോടു ചെയ്ത
സൽപ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു നാം ഇന്നു
പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ
ഏതുവിധത്തിൽ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു?
10 നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ച നസറായനായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ, ദൈവം
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി, അവൻ
മുഖാന്തരം ഈ മനുഷ്യൻ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പാകെ പൂർണ്ണമായി നിലകൊള്ളുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾ
മുഴുവനും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.
11 നിർമ്മാതാക്കളായ നിങ്ങൾ നിരസിച്ച കല്ല്
ഇതാണ്, അത് മൂലയുടെ തലയായിരിക്കുന്നു.
12 മറ്റാരിലും രക്ഷയില്ല; നാം
രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് ആകാശത്തിൻ
കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ മറ്റൊരു
നാമവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
13 അവർ പത്രോസിന്റെയും
യോഹന്നാന്റെയും ധൈര്യം കാണുകയും
അവർ പഠിപ്പില്ലാത്തവരും
അറിവില്ലാത്തവരുമാണെന്ന്
മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു
അവർ അറിഞ്ഞു.
14 സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ
അവരോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു
അവർക്കു എതിർപ്പൊന്നും പറയുവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല.
15 എന്നാൽ ന്യായാധിപസംഘത്തിനു
പുറത്തുപോകുവാൻ അവരോടു
കല്പിച്ചപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ
കൂടിയാലോചിച്ചു.
16 ഈ മനുഷ്യരെ നാം എന്തു ചെയ്യണം?
അവർ മുഖാന്തരം ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു
അത്ഭുതം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്കത്
നിഷേധിക്കാനാവില്ല.
17 എന്നാൽ അത് ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
കൂടുതൽ വ്യാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്, ഇനി
ഈ നാമത്തിൽ ആരോടും
സംസാരിക്കരുതെന്ന് നമുക്ക് അവരെ
ഭീഷണിപ്പെടുത്താം.
18 അവർ അവരെ വിളിച്ചു, യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ
പഠിപ്പിക്കുകയോ അരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
19 പത്രോസും യോഹന്നാനും അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദൈവത്തെക്കാൾ
അധികം നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു
ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ശരിയോ എന്നു
വിധിപ്പിൻ.
20 എന്തെന്നാൽ, നാം കണ്ടതും കേട്ടതുമായ
കാര്യങ്ങൾ പറയാതിരിക്കാനാവില്ല.
21 അങ്ങനെ അവർ അവരെ പിന്നെയും
ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വിട്ടയച്ചു; ജനം നിമിത്തം
അവരെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കാമെന്നു
കാണാതെ അവരെ വിട്ടയച്ചു;
22 എന്തെന്നാൽ, ആ മനുഷ്യന് നാല്പതു
വയസ്സിനു മുകളിൽ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു;
23 വിട്ടയച്ചശേഷം അവർ തങ്ങളുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതൊക്കെയും
അറിയിച്ചു.
24 അതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഏകമനസ്സോടെ
ദൈവത്തോടു സ്വരമുയർത്തി: കർത്താവേ,
നീ ആകാശവും ഭൂമിയും കടലും
അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയ
ദൈവം ആകുന്നു.
25 ജാതികൾ കോപിക്കുകയും ജനം
വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങൾ നിരൂപിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതെന്ത്?
26 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നേറ്റു,
ഭരണാധികാരികൾ കർത്താവിനും അവന്റെ
ക്രിസ്തുവിനും എതിരായി ഒരുമിച്ചുകൂടി.

27 നീ അഭിഷേകം ചെയ്ത നിന്റെ പരിശുദ്ധ
ശിശുവായ യേശുവിനെതിരെ,
ഹെരോദാവും പൊന്തിയോസ്
പീലാത്തോസും വിജാതീയരും
യിസ്രായേൽമക്കളും ഒരുമിച്ചുകൂടി.
28 നിന്റെ കൈയും ആലോചനയും ചെയ്വാൻ
മുമ്പെ നിശ്ചയിച്ചതൊക്കെയും ചെയ്വാൻ
വേണ്ടി.
29 ഇപ്പോഴോ, കർത്താവേ, അവരുടെ
ഭീഷണികൾ നോക്കേണമേ; നിന്റെ
ദാസന്മാർ നിന്റെ വചനം പൂർണ്ണ
ധൈര്യത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.
30 സൌഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ
നീട്ടിക്കൊണ്ട്; നിന്റെ വിശുദ്ധ ശിശുവായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും സംഭവിക്കട്ടെ.
31 അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവർ
കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കുലുങ്ങി;
അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നിറഞ്ഞവരായി ദൈവവചനം
ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിച്ചു.
32 വിശ്വസിച്ചവരിൽ പുരുഷാരം
ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും
ഉള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു
എല്ലാം പൊതുവായിരുന്നു.
33 കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്തിന് അപ്പോസ്തലന്മാർ വലിയ
ശക്തിയോടെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു;
34 അവരിൽ ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല;
ഭൂമിയോ വീടോ ഉള്ളവരെല്ലാം അവ വിറ്റ്
വിറ്റ സാധനങ്ങളുടെ വില കൊണ്ടുവന്നു.
35 അവരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാൽക്കൽ
കിടത്തി; ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ
ആവശ്യമനുസരിച്ച് വിതരണം ചെയ്തു.
36 അപ്പോസ്തലന്മാർ ബർണബാസ് എന്നു
വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജോസെ, (അതിന്റെ
അർത്ഥം, സാന്ത്വനത്തിന്റെ പുത്രൻ,) ഒരു
ലേവ്യനും സൈപ്രസ് ദേശക്കാരനുമാണ്.
37 നിലമുണ്ടായി, അത് വിറ്റ് പണം
കൊണ്ടുവന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കാൽക്കൽ വെച്ചു.

അധ്യായം 5

1 എന്നാൽ അനനിയാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യ സഫീറയോടൊപ്പം
ഒരു വസ്തുവക വിറ്റു.
2 വിലയുടെ ഒരു ഭാഗം അവന്റെ ഭാര്യയും
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു, ഒരു ഭാഗം കൊണ്ടുവന്നു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.
3 എന്നാൽ പത്രോസ്: അനന്യാസേ,
പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് കള്ളം പറയുവാനും
ഭൂമിയുടെ വിലയിൽ ഒരംശം
മറച്ചുവെക്കുവാനും സാത്താൻ നിന്റെ
ഹൃദയത്തെ നിറച്ചത് എന്ത്?
4 അതു ശേഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
നിനക്കുള്ളതല്ലേ? അതു വിറ്റശേഷം നിന്റെ
അധികാരത്തിൽ ആയിരുന്നില്ലേ? നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ ഈ കാര്യം നിരൂപിച്ചതെന്തു?
നീ കള്ളം പറഞ്ഞത് മനുഷ്യരോടല്ല,
ദൈവത്തോടത്രേ.
5 ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു അനന്യാസ് വീണു
പ്രാണനെ വിട്ടു; ഇതു കേട്ടവർക്കെല്ലാം
വലിയ ഭയം ഉണ്ടായി.
6 ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി
കുഴിച്ചിട്ടു.
7 ഏകദേശം മൂന്നു മണിക്കൂർ
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന്
അറിയാതെ അവന്റെ ഭാര്യ അകത്തു വന്നു.
8 പത്രൊസ് അവളോടു: നീ ഇത്ര
വിലയ്ക്കാണോ നിലം വിറ്റത് എന്നു പറക
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൾ:
അതെ, അത്രയും തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ പത്രൊസ് അവളോടു:
കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ
നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു സമ്മതിച്ചതു എങ്ങനെ
എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതാ, നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
അടക്കം ചെയ്തവരുടെ കാൽ വാതിൽക്കൽ
ഇരിക്കുന്നു;
10 അവൾ ഉടനെ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു,
പ്രാണനെ വിട്ടു; ബാല്യക്കാർ അകത്തു വന്നു,
അവൾ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു, അവളെ
പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി, അവളുടെ
ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ അടക്കം ചെയ്തു.
11 സഭയ്ക്കും ഇതു കേട്ടവർക്കെല്ലാം വലിയ
ഭയം ഉണ്ടായി.
12 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈകളാൽ പല
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ നടന്നു; (അവരെല്ലാം സോളമന്റെ
മണ്ഡപത്തിൽ ഏകമനസ്സോടെ ആയിരുന്നു.
13 ബാക്കിയുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു
ചേരാൻ തുനിഞ്ഞില്ല; എന്നാൽ ജനം അവരെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി.
14 വിശ്വാസികൾ കർത്താവിനോട് കൂടുതൽ
കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു, പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളും.)
15 അവർ രോഗികളെ തെരുവുകളിൽ
കൊണ്ടുവന്ന് കിടക്കകളിലും
കട്ടിലുകളിലും കിടത്തി, അങ്ങനെ
കടന്നുപോകുന്ന പത്രോസിന്റെ
നിഴലെങ്കിലും അവരിൽ ചിലരെ
നിഴലിക്കട്ടെ.
16 ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു
പുരുഷാരം യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു,

രോഗികളെയും അശുദ്ധാത്മാക്കൾ
ബാധിച്ചവരെയും കൊണ്ടുവന്നു; അവർ
എല്ലാവരും സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
17 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതനും
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരും (അത്
സദൂക്യരുടെ വിഭാഗമാണ്) എഴുന്നേറ്റ്
കോപം നിറഞ്ഞു.
18 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു
അവരെ പൊതു തടവറയിൽ ആക്കി.
19 എന്നാൽ രാത്രിയിൽ കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ കാരാഗൃഹവാതിൽ തുറന്ന് അവരെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് പറഞ്ഞു:
20 പോയി ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട്
ഈ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ വചനങ്ങളും
ജനങ്ങളോട് പറയുക.
21 അതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ അതിരാവിലെ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു.
എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതനും
കൂടെയുള്ളവരും വന്നു
ന്യായാധിപസംഘത്തെയും
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എല്ലാ സെനറ്റിനെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ
കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു.
22 എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വന്ന്, അവരെ
കാരാഗൃഹത്തിൽ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ
അവർ മടങ്ങിവന്നു പറഞ്ഞു:
23: കാരാഗൃഹം ഞങ്ങൾ നിർഭയമായി
അടച്ചിരിക്കുന്നതും കാവൽക്കാർ
വാതിലിനു മുമ്പിൽ പുറത്തു
നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
തുറന്നപ്പോൾ അകത്തു ആരെയും കണ്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
24 മഹാപുരോഹിതനും ദേവാലയത്തിലെ
അധിപതിയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ ഇതു എവിടെ എത്തും എന്നു
സംശയിച്ചു.
25 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നു അവരോടു:
നിങ്ങൾ തടവിലാക്കിയ പുരുഷന്മാർ
ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ
ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
26 പിന്നെ പടനായകൻ ചേവകരോടുകൂടെ
ചെന്നു അവരെ ബലാൽക്കാരം കൂടാതെ
കൊണ്ടുവന്നു;
27 അവരെ കൊണ്ടുവന്നു
ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു;
മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു:
28: ഈ നാമത്തിൽ പഠിപ്പിക്കരുതെന്ന്
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് കർശനമായി
കൽപിച്ചിട്ടില്ലേ? ഇതാ, നിങ്ങൾ
യെരൂശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശത്താൽ
നിറെച്ചു, ഈ മനുഷ്യന്റെ രക്തം
ഞങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു.
29 അപ്പോൾ പത്രോസും മറ്റു
അപ്പൊസ്തലന്മാരും ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
മനുഷ്യരെക്കാൾ ദൈവത്തെയാണ് നാം
അനുസരിക്കേണ്ടത്.
30 നിങ്ങൾ കൊന്ന് മരത്തിൽ തൂക്കിയ
യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചു.
31 യിസ്രായേലിന്നു മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും നൽകേണ്ടതിന്നു ദൈവം
അവനെ പ്രഭുവും രക്ഷകനും
ആകേണ്ടതിന്നു തന്റെ വലങ്കൈയാൽ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
32 ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു അവന്റെ
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു; ദൈവം തന്നെ
അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് നൽകിയ
പരിശുദ്ധാത്മാവും അങ്ങനെതന്നെ.
33 അതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഹൃദയം
നുറുങ്ങി, അവരെ കൊല്ലാൻ ആലോചന
നടത്തി.
34 അപ്പോൾ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ
ഗമാലിയേൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പരീശൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു, അവൻ എല്ലാവരുടെയും
ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു,
അപ്പൊസ്തലന്മാരെ കുറച്ച് സ്ഥലം വിടാൻ
കല്പിച്ചു.
35 പിന്നെ അവരോടു:
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ, ഈ മനുഷ്യരെ
തൊടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
36 ഈ ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ത്യൂദാസ്
എഴുന്നേറ്റു; നാനൂറോളം പുരുഷന്മാർ
അവരോടു ചേർന്നു: അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു;
അവനെ അനുസരിച്ചവരെല്ലാം
ചിതറിപ്പോയി.
37 ഈ മനുഷ്യൻ നികുതിയുടെ നാളുകളിൽ
ഗലീലിയിലെ യൂദാസ് എഴുന്നേറ്റു, വളരെ
ആളുകളെ അവന്റെ പിന്നാലെ ആകർഷിച്ചു;
അവനെ അനുസരിച്ചവരെല്ലാം
ചിതറിപ്പോയി.
38 ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ
മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക,
അവരെ വെറുതെ വിടുക;
39 അതു ദൈവത്തിന്റേതാണെങ്കിൽ
നിങ്ങൾക്കു അതിനെ മറിച്ചുകളയുവാൻ
കഴികയില്ല; ദൈവത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ
പോലും നിങ്ങളെ കണ്ടെത്താതിരിക്കാൻ.
40 അവർ അവനോടു യോജിച്ചു; അവർ
അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വിളിച്ച് അവരെ
അടിപ്പിച്ചശേഷം യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
സംസാരിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു അവരെ
വിട്ടയച്ചു.

41 അവന്റെ നാമത്തെപ്രതി അപമാനം സഹിക്കുവാൻ തങ്ങൾ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെട്ടതിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു അവർ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.
42 ദിവസവും ദൈവാലയത്തിലും എല്ലാ വീടുകളിലും അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും പ്രസംഗിക്കുന്നതും നിർത്തിയില്ല.

അധ്യായം 6

1 ആ കാലത്തു ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം പെരുകിയപ്പോൾ ഗ്രീക്കുകാർ എബ്രായർക്കെതിരെ പിറുപിറുത്തു, അവരുടെ വിധവകൾ ദൈനംദിന ശുശ്രൂഷയിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു.
2 അപ്പോൾ പന്തിരുവരും ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: നാം ദൈവവചനം വിട്ടു മേശ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും നിറഞ്ഞ സത്യസന്ധതയുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നോക്കുവിൻ;
4 എന്നാൽ നാം പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും നിരന്തരം ഏർപ്പെടും.
5 ഈ വചനം പുരുഷാരം മുഴുവനും പ്രസാദിച്ചു; അവർ വിശ്വാസവും പരിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനായ സ്തെഫാനോസിനെയും ഫിലിപ്പോസ്, പ്രൊക്കോറസ്, നിക്കാനോർ, തിമോൻ, പർമെനാസ്, അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നുള്ള മതം മാറിയ നിക്കോളാസ് എന്നിവരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.
6 അവർ അവരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു; അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം അവരുടെമേൽ കൈവെച്ചു.
7 ദൈവവചനം വർദ്ധിച്ചു; യെരൂശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം പെരുകി. പുരോഹിതന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സംഘം വിശ്വാസത്തോട് അനുസരണയുള്ളവരായിരുന്നു.
8 സ്റ്റീഫൻ വിശ്വാസവും ശക്തിയും നിറഞ്ഞവനായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു.
9 അപ്പോൾ ലിബർട്ടൈനരുടെ സിനഗോഗ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സിനഗോഗിൽ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു, സിറേനിയക്കാരും അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരും, കിലീഷ്യയിലും ഏഷ്യയിലും ഉള്ളവരിൽ ചിലർ സ്റ്റീഫനുമായി തർക്കിച്ചു.
10 അവൻ പറഞ്ഞ ജ്ഞാനത്തെയും ആത്മാവിനെയും എതിർക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
11 പിന്നെ അവർ മനുഷ്യരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി: അവൻ മോശെക്കും ദൈവത്തിനും എതിരെ ദൂഷണം പറഞ്ഞതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അവർ ജനത്തെയും മൂപ്പന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവന്റെ നേരെ ചെന്നു, അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു.
13 കള്ളസ്സാക്ഷികളെ നിയമിച്ചു: ഈ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിനും നിയമത്തിനും എതിരെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു ഇവൻ നിർത്തുന്നില്ല.
14 ഈ നസറായനായ യേശു ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിക്കുമെന്നും മോശെ നമ്മെ ഏല്പിച്ച ആചാരങ്ങൾ മാറ്റുമെന്നും അവൻ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ കേട്ടു.
15 ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറ്റുനോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു ദൂതന്റെ മുഖംപോലെ കണ്ടു.

അധ്യായം 7

1 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ: ഇതൊക്കെ അങ്ങനെയാണോ?
2 അവൻ പറഞ്ഞു: സഹോദരന്മാരേ, പിതാക്കന്മാരേ, കേൾക്കുവിൻ; നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രഹാം ചരനിൽ വസിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മെസൊപ്പൊട്ടേമിയയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ മഹത്വത്തിന്റെ ദൈവം അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി.
3 അവനോടു: നീ നിന്റെ ദേശത്തുനിന്നും ചാർച്ചക്കാരെയും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ കാണിച്ചുതരുന്ന ദേശത്തേക്കു വരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവൻ കൽദായദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചരാനിൽ പാർത്തു; അവിടെനിന്നു അവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പാർക്കുന്ന ഈ ദേശത്തേക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോയി.
5 അവൻ അവന്നു അതിൽ ഒരു അവകാശവും കൊടുത്തില്ല, ഇല്ല, അവന്റെ കാലു കുത്താൻ അത്രയുമില്ല; എന്നിട്ടും അവനും അവന്റെ ശേഷമുള്ള അവന്റെ സന്തതികൾക്കും അതു അവകാശമായി കൊടുക്കാമെന്ന് അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. .
6 അവന്റെ സന്തതി അന്യദേശത്തു പാർക്കും എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അവർ അവരെ

അടിമകളാക്കി നാനൂറു സംവത്സരം ദോഷം
ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
7 അവർ ആരുടെ അടിമകളായിരിക്കുമോ
ആ ജാതിയെ ഞാൻ ന്യായം വിധിക്കും;
അതിന്റെ ശേഷം അവർ പുറപ്പെട്ടു ഈ
സ്ഥലത്തു എന്നെ സേവിക്കും എന്നു ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
8 അവൻ അവന്നു പരിച്ഛേദന നിയമം
കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അബ്രാഹാം
യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം ദിവസം
അവനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു. യിസ്ഹാക്ക്
യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ്
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു.
9 ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ അസൂയയോടെ
യോസേഫിനെ ഈജിപ്തിലേക്കു വിറ്റു;
എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
10 അവന്റെ എല്ലാ കഷ്ടതകളിൽനിന്നും
അവനെ വിടുവിച്ചു, ഈജിപ്തിലെ രാജാവായ
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ അവന്നു കൃപയും
ജ്ഞാനവും കൊടുത്തു; അവൻ അവനെ
മിസ്രയീമിന്നും അവന്റെ
സകലഗൃഹത്തിന്നും അധിപതിയാക്കി.
11 മിസ്രയീംദേശത്തും കനാൻ ദേശത്തു
ഒക്കെയും ക്ഷാമവും മഹാകഷ്ടവും ഉണ്ടായി;
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും ഉപജീവനം
കണ്ടില്ല.
12 എന്നാൽ ഈജിപ്തിൽ ധാന്യമുണ്ടെന്നു
കേട്ടപ്പോൾ യാക്കോബ് ആദ്യം നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരെ അയച്ചു.
13 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യോസേഫ് തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു വെളിപ്പെടുത്തി;
ജോസഫിന്റെ ബന്ധുക്കൾ ഫറവോനെ
അറിയിച്ചു.
14 പിന്നെ യോസേഫ് ആളയച്ചു, തന്റെ
അപ്പനായ യാക്കോബിനെയും അവന്റെ
എല്ലാ ബന്ധുക്കളെയും,
എഴുപത്തഞ്ചുപേരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചു.
15 അങ്ങനെ യാക്കോബ് ഈജിപ്തിലേക്കു
പോയി, അവനും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരും
മരിച്ചു.
16 അവരെ സിക്കെമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി,
സ്കീമിന്റെ പിതാവായ എമ്മോറിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പണം കൊടുത്ത് അബ്രഹാം
വാങ്ങിയ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു.
17 എന്നാൽ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു
സത്യം ചെയ്ത വാഗ്ദാനത്തിന്റെ സമയം
അടുത്തുവന്നപ്പോൾ ജനം ഈജിപ്തിൽ
പെരുകി പെരുകി.
18 യോസേഫിനെ അറിയാത്ത മറ്റൊരു
രാജാവ് എഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ.
19 അവൻ നമ്മുടെ ബന്ധുക്കളോട് ഉപായം
ചെയ്തു, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് തിന്മ
പ്രാർത്ഥിച്ചു, അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെ പുറത്താക്കി, അവസാനം
വരെ അവർ ജീവിച്ചിരുന്നില്ല.
20 ആ കാലത്താണ് മോശെ ജനിച്ചത്;
21 അവനെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ
ഫറവോന്റെ മകൾ അവനെ എടുത്തു തന്റെ
മകനുവേണ്ടി പോറ്റി.
22 മോശെ ഈജിപ്തുകാരുടെ സകല
ജ്ഞാനവും പഠിച്ചു, വാക്കിലും
പ്രവൃത്തിയിലും ശക്തനായിരുന്നു.
23 അവനു നാല്പതു വയസ്സായപ്പോൾ
യിസ്രായേൽ മക്കളായ തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിക്കണമെന്നു
അവന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി.
24 അവരിൽ ഒരുത്തൻ അന്യായം
അനുഭവിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവനെ
സംരക്ഷിച്ചു, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവന്നു
പ്രതികാരം ചെയ്തു, ഈജിപ്തുകാരനെ അടിച്ചു.
25 ദൈവം തൻറെ കൈയാൽ തങ്ങളെ
വിടുവിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് തൻറെ
സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കുമെന്ന് അവൻ
വിചാരിച്ചു; എന്നാൽ അവർ
മനസ്സിലാക്കിയില്ല.
26 പിറ്റെന്നാൾ അവർ
കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൻ
അവരെത്തന്നെ കാണിച്ചു: യജമാനന്മാരേ,
നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരാണ്; നിങ്ങൾ
അന്യോന്യം അന്യായം ചെയ്യുന്നതെന്തു?
27 എന്നാൽ അയൽക്കാരനോട് അന്യായം
ചെയ്തവൻ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു: നിന്നെ
ഞങ്ങൾക്കു അധിപതിയും ന്യായാധിപനും
ആക്കിയതു ആർ?
28 ഇന്നലെ ഈജിപ്തുകാരനെ
കൊന്നതുപോലെ എന്നെയും കൊല്ലുമോ?
29 ഈ വാക്കു കേട്ട് മോശെ ഓടിപ്പോയി,
മദിയാൻ ദേശത്തു പരദേശിയായിപ്പോയി,
അവിടെ അവൻ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു.
30 നാല്പതു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സീനാ
പർവതത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു
മുൾപടർപ്പിലെ അഗ്നിജ്വാലയിൽ
കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവനു
പ്രത്യക്ഷനായി.
31 മോശെ അതു കണ്ടിട്ടു ആ കാഴ്ച കണ്ടു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു;
32 ഞാൻ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവവും
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ
ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ മോശ വിറച്ചു, കാണാൻ
തുനിഞ്ഞില്ല.

33 അപ്പോൾ കർത്താവ് അവനോട്
അരുളിച്ചെയ്തു: നിന്റെ കാലിലെ ചെരിപ്പ്
ഊരിയിടുക; നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം
വിശുദ്ധഭൂമിയാണ്.
34 ഈജിപ്റ്റിലുള്ള എന്റെ ജനത്തിന്റെ കഷ്ടത
ഞാൻ കണ്ടു, അവരുടെ ഞരക്കം കേട്ടു,
അവരെ വിടുവിപ്പാൻ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.
ഇപ്പോൾ വരൂ, ഞാൻ നിന്നെ ഈജിപ്റ്റിലേക്ക്
അയക്കും.
35 നിന്നെ ഭരണാധികാരിയും
ന്യായാധിപനും ആക്കിയതു ആർ എന്നു
പറഞ്ഞു അവർ നിരസിച്ച ഈ മോശെ?
മുൾപടർപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദൂതൻ
മുഖാന്തരം ദൈവം അധിപതിയും
വിമോചകനുമായി അയച്ചതും അതുതന്നെ.
36 മിസ്രയീംദേശത്തും ചെങ്കടലിലും നാല്പതു
സംവത്സരം മരുഭൂമിയിലും അത്ഭുതങ്ങളും
അടയാളങ്ങളും കാണിച്ചശേഷം അവൻ
അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു.
37 യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞതു ഇവൻ
ആകുന്നു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു
എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ
നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിക്കും; നിങ്ങൾ
അവനെ കേൾക്കും.
38 സീനാ പർവ്വതത്തിൽ തന്നോടു
സംസാരിച്ച ദൂതനോടും നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരോടുംകൂടെ മരുഭൂമിയിലെ
സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവൻ ഇവൻ ആകുന്നു;
39 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അവനെ
അനുസരിക്കാതെ അവനെ അവരിൽ നിന്നു
തള്ളിക്കളഞ്ഞു, അവരുടെ ഹൃദയം
ഈജിപ്റ്റിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
40 അഹരോനോടു: ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി
പോകേണ്ടതിന്നു ദൈവങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കിത്തരേണമേ; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഈ
മോശെക്കോ അവന്നു എന്തു സംഭവിച്ചു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
41 അക്കാലത്ത് അവർ ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ
ഉണ്ടാക്കി, വിഗ്രഹത്തിന് ബലിയർപ്പിച്ചു,
സ്വന്തം കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ
സന്തോഷിച്ചു.
42 അപ്പോൾ ദൈവം തിരിഞ്ഞു അവരെ
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യത്തെ ആരാധിപ്പാൻ
വിട്ടുകൊടുത്തു. പ്രവാചകന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ,
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു
സംവത്സരംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എനിക്ക്
മൃഗങ്ങളെയും യാഗങ്ങളെയും
അർപ്പിച്ചുവോ?
43 നിങ്ങൾ മൊലോക്കിന്റെ കൂടാരവും
നിങ്ങളുടെ ദേവനായ രെംഫാൻ നക്ഷത്രവും
എടുത്തു, അവയെ ആരാധിക്കാൻ നിങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കിയ രൂപങ്ങൾ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
ബാബിലോണിനപ്പുറം കൊണ്ടുപോകും.
44 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു മരുഭൂമിയിൽ
സാക്ഷ്യകൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
മോശെ കണ്ടതുപോലെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കേണം
എന്നു അവനോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ.
45 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
ദൈവം നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
അവകാശത്തിൽ യേശുവിനോടുകൂടെ വന്ന
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരും ദാവീദിന്റെ
നാളുകളിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.
46 അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ കൃപ
കണ്ടെത്തി, യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്
ഒരു കൂടാരം കണ്ടെത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
47 എന്നാൽ സോളമൻ അവന് ഒരു വീട്
പണിതു.
48 എന്നാൽ അത്യുന്നതൻ കൈകൊണ്ട്
നിർമ്മിച്ച ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നില്ല.
പ്രവാചകൻ പറയുന്നത് പോലെ
49 സ്വർഗ്ഗം എന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി
എന്റെ പാദപീഠവും ആകുന്നു; നിങ്ങൾ
എനിക്കെന്തു ആലയം പണിയും? കർത്താവ്
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ
വിശ്രമസ്ഥലം എന്താണ്?
50 ഇതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയത് എന്റെ
കൈയല്ലയോ?
51 ദുശ്ശാഠ്യമുള്ളവരും ഹൃദയത്തിലും
കാതുകളിലും അഗ്രചർമ്മികളേ, നിങ്ങൾ
എപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
എതിർക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.
52 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉപദ്രവിക്കാത്ത
പ്രവാചകന്മാരിൽ ആരാണ്? നീതിമാന്റെ
ആഗമനം മുമ്പെ അറിയിച്ചവരെ അവർ
കൊന്നുകളഞ്ഞു; അവരിൽ നിങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവരും
കൊലപാതകികളും ആയിരുന്നു.
53 അവർ ദൂതന്മാരുടെ സ്വഭാവത്താൽ
ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു, അതു
പ്രമാണിച്ചില്ല.
54 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഹൃദയം നുറുങ്ങി
പല്ലു കടിച്ചു.
55 അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നിറഞ്ഞവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
ഉറ്റുനോക്കി, ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും
യേശു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു.
56 അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ആകാശം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ
ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത്
നിൽക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു.

57 അപ്പോൾ അവർ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു, ചെവി പൊത്തി, ഒറ്റമനസ്സോടെ അവന്റെ നേരെ പാഞ്ഞു.
58 അവനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി കല്ലെറിഞ്ഞു; സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം ശൗൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യുവാവിന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.
59 അവർ സ്തെഫാനൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു, ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു: കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
60 അവൻ മുട്ടുകുത്തി: കർത്താവേ, ഈ പാപം അവരുടെ മേൽ ചുമത്തരുതേ എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

അധ്യായം 8

1 ശൌൽ തന്റെ മരണത്തിന് സമ്മതം അറിയിച്ചു. അക്കാലത്ത് യെരൂശലേമിലെ സഭയുടെ നേരെ വലിയൊരു ഉപദ്രവം ഉണ്ടായി; അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യെഹൂദ്യയുടെയും ശമര്യയുടെയും പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി.
2 ഭക്തന്മാർ സ്റ്റീഫനെ അവന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിന്നു കൊണ്ടുപോയി അവനെക്കുറിച്ചു വലിയ വിലാപം കഴിച്ചു.
3 ശൗലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൻ സഭയെ നശിപ്പിച്ചു, എല്ലാ വീടുകളിലും കയറി സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ പിടിച്ചു തടവിലാക്കി.
4 അതുകൊണ്ട് ചിതറിപ്പോയവർ വചനം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലായിടത്തും പോയി.
5 ഫിലിപ്പോസ് സമരിയായിൽ ചെന്ന് അവരോട് ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു.
6 ഫിലിപ്പോസ് അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ കേട്ടും കണ്ടുംകൊണ്ടും ജനം ഏകമനസ്സോടെ പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിച്ചു.
7 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിതരായ പലരിൽനിന്നും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പുറപ്പെട്ടു; പക്ഷവാതം പിടിപെട്ടവരും മുടന്തരും ആയ പലരും സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു.
8 ആ നഗരത്തിൽ വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടായി.
9 എന്നാൽ ശിമയോൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അതേ പട്ടണത്തിൽ മുമ്പെ ആഭിചാരം പ്രയോഗിച്ചു, ശമര്യക്കാരെ വശീകരിച്ചു;
10 ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ശക്തിയാണ് എന്നു പറഞ്ഞു ചെറിയവൻ മുതൽ വലിയവൻ വരെ എല്ലാവരും അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു.
11 അവൻ ദീർഘനാളായി ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളാൽ ആഭിചാരം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അവർ അവനെ ആദരിച്ചു.
12 എന്നാൽ ഫിലിപ്പോസ് ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ അവർ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും സ്നാനം ഏറ്റു.
13 ശിമയോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു; അവൻ സ്നാനം ഏറ്റശേഷം ഫിലിപ്പോസിനോടുകൂടെ തുടർന്നു, നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
14 ശമര്യക്ക് ദൈവവചനം ലഭിച്ചു എന്നു യെരൂശലേമിലുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ അവർ പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
15 അവർ ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.
16 (ഇതുവരെ അവൻ അവരിൽ ആരുടേയും മേൽ വീണിട്ടില്ല; അവർ മാത്രമാണ് കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റത്.)
17 പിന്നെ അവർ അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു, അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചു.
18 അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കൈകൾ വെച്ചതിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിച്ചുവെന്ന് ശിമോൻ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവർക്ക് പണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.
19 ഞാൻ ആരുടെ മേൽ കൈ വയ്ക്കുന്നുവോ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കും ഈ അധികാരം തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 പത്രൊസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനം പണം കൊടുത്തു വാങ്ങാമെന്നു നീ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ഈ കാര്യത്തിൽ നിനക്കു പങ്കുമില്ല ഓഹരിയുമില്ല; നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നേരുള്ളതല്ലല്ലോ.
22 ആകയാൽ നിന്റെ ഈ ദുഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്ക;
23 നീ കയ്പിൻറെ പിത്തത്തിലും അകൃത്യത്തിൻറെ ബന്ധനത്തിലും ആണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നു.

24 അതിന്നു ശിമോൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇതൊന്നും എനിക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ എനിക്കുവേണ്ടി കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.
25 അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി പ്രസംഗിച്ചശേഷം യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി സമരിയാക്കാരുടെ പല ഗ്രാമങ്ങളിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.
26 പിന്നെ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഫിലിപ്പോസിനോടു: എഴുന്നേറ്റു തെക്കോട്ടു യെരൂശലേമിൽ നിന്നു മരുഭൂമിയായ ഗാസയിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അവൻ എഴുന്നേറ്റു പോയി: ഇതാ, എത്യോപ്യക്കാരനായ ഒരു പുരുഷൻ, എത്യോപ്യക്കാരുടെ കാൻഡസ് രാജ്ഞിയുടെ കീഴിൽ വലിയ അധികാരമുള്ള ഒരു ഷണ്ഡൻ, അവളുടെ എല്ലാ നിക്ഷേപങ്ങളുടെയും ചുമതലയുള്ളവനും, ആരാധനയ്ക്കായി യെരൂശലേമിൽ വന്നിരുന്നു.
28 തിരിച്ചുവരികയും തന്റെ രഥത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് യെശയ്യാ പ്രവാചകനെ വായിക്കുകയും ചെയ്തു.
29 അപ്പോൾ ആത്മാവ് ഫിലിപ്പോസിനോടു പറഞ്ഞു: നീ അടുത്തു ചെന്ന് ഈ രഥത്തോട് ചേരുക.
30 ഫിലിപ്പോസ് ഓടി അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവൻ യെശയ്യാപ്രവാചകനെ വായിക്കുന്നതു കേട്ടു: നീ വായിക്കുന്നതു എന്തെന്നു മനസ്സിലായോ എന്നു ചോദിച്ചു.
31 അവൻ പറഞ്ഞു: ആരെങ്കിലും എന്നെ വഴിനയിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും? അവൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു വന്നു തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
32 അവൻ വായിച്ച തിരുവെഴുത്തിൻറെ സ്ഥലം ഇതായിരുന്നു: അവനെ ഒരു ആടിനെപ്പോലെ അറുപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി; രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ ഊമയായ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ അവൻ വായ് തുറന്നില്ല.
33 അവന്റെ അപമാനത്തിൽ അവന്റെ ന്യായവിധി നീങ്ങിപ്പോയി; അവന്റെ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? അവന്റെ ജീവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു എടുത്തുകളഞ്ഞല്ലോ.
34 ഷണ്ഡൻ ഫിലിപ്പോസിനോടു: പ്രവാചകൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെയോ അതോ മറ്റേതെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെയോ?
35 ഫിലിപ്പോസ് വായ് തുറന്ന് അതേ തിരുവെഴുത്തിൽ തുടങ്ങി അവനോട് യേശുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു.
36 അവർ പോകുമ്പോൾ ഒരു വെള്ളത്തിങ്കൽ എത്തി; ഷണ്ഡൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ഇതാ വെള്ളം; സ്നാനം ഏൽക്കുന്നതിന് എന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതെന്താണ്?
37 ഫിലിപ്പോസ് പറഞ്ഞു: നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്ക് കഴിയും. അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.
38 അവൻ രഥം നിശ്ചലമാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു; അവർ ഫിലിപ്പോസും ഷണ്ഡനും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി; അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു.
39 അവർ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറിയപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവു ഫിലിപ്പോസിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; ഷണ്ഡൻ അവനെ പിന്നെ കണ്ടില്ല; അവൻ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു പോയി.
40 എന്നാൽ ഫിലിപ്പോസിനെ അസോത്തസിൽ കണ്ടെത്തി; അവൻ കൈസര്യയിൽ എത്തുന്നതുവരെ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും പ്രസംഗിച്ചു.

അധ്യായം 9

1 എന്നാൽ ശൗൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കെതിരെ ഭീഷണിയും സംഹാരവും നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
2 പുരുഷന്മാരോ സ്ത്രീകളോ ആകട്ടെ ഈ വഴിയിൽ വല്ലതും കണ്ടാൽ അവരെ കെട്ടിയിട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു അവൻ ദമസ്കൊസിലേക്കുള്ള സിനഗോഗുകൾക്ക് കത്തുകൾ അയച്ചു.
3 അവൻ യാത്ര ചെയ്ത് ദമാസ്കസിനടുത്തെത്തി, പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു പ്രകാശം അവന്റെ ചുറ്റും പ്രകാശിച്ചു.
4 അവൻ നിലത്തു വീണു: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.
5 അവൻ ചോദിച്ചു: കർത്താവേ, നീ ആരാണ്? അപ്പോൾ കർത്താവു പറഞ്ഞു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു ഞാൻ ആകുന്നു;
6 അവൻ വിറച്ചു വിസ്മയിച്ചു: കർത്താവേ, നീ എന്നെ എന്തു ചെയ്യേണം? കർത്താവു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടതു എന്തെന്നു അവിടെ നിന്നോടു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു.

7 അവനോടുകൂടെ യാത്ര ചെയ്തവർ ശബ്ദം
കേട്ടു, ആരെയും കാണാതെ നിശബ്ദരായി
നിന്നു.
8 ശൌൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു;
അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ ആരെയും
കണ്ടില്ല; അവർ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു
ദമസ്കൊസിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
9 അവൻ മൂന്നു ദിവസം കാഴ്ചയില്ലായിരുന്നു;
തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.
10 അനനിയാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ
ദമാസ്കസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവു
അവനോടു ദർശനത്തിൽ: അനന്യാസ് എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, കർത്താവേ,
ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്.
11 കർത്താവു അവനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു
നേരെ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തെരുവിൽ
ചെന്നു യൂദാസിന്റെ വീട്ടിൽ തർസസിലെ
ശൌൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവനെ
അന്വേഷിക്ക; അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു
എന്തെന്നാൽ:
12 അവൻ ഒരു ദർശനത്തിൽ അനന്യാസ്
എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ വരുന്നതും
തനിക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെമേൽ കൈ വയ്ക്കുന്നതും കണ്ടു.
13 അതിന്നു അനന്യാസ്: കർത്താവേ, ഈ
മനുഷ്യൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരോടു എത്ര ദോഷം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ഇവരിൽ
പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ടു.
14 നിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
എല്ലാവരെയും ബന്ധിപ്പാൻ അവനു
മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽനിന്നു അധികാരം
ഉണ്ടു.
15 എന്നാൽ കർത്താവ് അവനോടു പറഞ്ഞു:
പോകുക;
16 എന്റെ നാമം നിമിത്തം അവൻ എത്ര
വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ
സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞാൻ അവനെ
കാണിച്ചുതരാം.
17 അനന്യാസ് ചെന്നു വീട്ടിൽ ചെന്നു;
അവന്റെ മേൽ കൈകൾ വച്ചുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു: സാവൂൾ സഹോദരാ, നീ വന്ന
വഴിയിൽ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ
കർത്താവായ യേശുവേ, നീ കാഴ്ച
പ്രാപിക്കുവാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നിറയപ്പെടുവാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
18 ഉടനെ അവന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു
ചെതുമ്പൽപോലെ വീണു; അവൻ ഉടനെ
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, എഴുന്നേറ്റു സ്നാനം ഏറ്റു.
19 മാംസം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവൻ ശക്തി
പ്രാപിച്ചു. പിന്നെ ശൗൽ ദമാസ്കസിലെ
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ ചില ദിവസങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
20 ഉടനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രൻ
എന്നു സിനഗോഗുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചു.
21 എന്നാൽ അവന്റെ വാക്കുകൾ
കേട്ടവരെല്ലാം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു;
യെരൂശലേമിൽ ഈ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചവരെ നശിപ്പിച്ചവൻ
ഇവനല്ലേ?
22 എന്നാൽ ശൗൽ കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു,
ദമസ്കസിൽ വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദന്മാരെ
അമ്പരപ്പിച്ചു, ഇത് ക്രിസ്തുവാണെന്ന്
തെളിയിച്ചു.
23 ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ
അവനെ കൊല്ലാൻ ആലോചന നടത്തി.
24 എന്നാൽ അവരുടെ കാത്തിരിപ്പ്
ശൗലിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അവനെ
കൊല്ലാൻ അവർ രാവും പകലും കവാടങ്ങൾ
നോക്കി.
25 അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി
ചുവരിന്നരികെ ഇറക്കി.
26 ശൌൽ യെരൂശലേമിൽ വന്നപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാരോടു ചേരാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ
എല്ലാവരും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു, അവൻ ഒരു
ശിഷ്യനാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചില്ല.
27 എന്നാൽ ബർണബാസ് അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, താൻ
കർത്താവിനെ വഴിയിൽ കണ്ടതും
അവനോട് സംസാരിച്ചതും ദമാസ്കസിൽ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ധൈര്യത്തോടെ
പ്രസംഗിച്ചതും അവരോട് വിവരിച്ചു.
28 അവൻ അവരോടുകൂടെ യെരൂശലേമിൽ
വരുകയും പോകുകയും ചെയ്തു.
29 അവൻ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിച്ചു,
ഗ്രീക്കുകാരോടു തർക്കിച്ചു; എന്നാൽ അവർ
അവനെ കൊല്ലുവാൻ പോയി.
30 സഹോദരന്മാർ അതു അറിഞ്ഞു അവനെ
കൈസര്യയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു
തർസൊസിലേക്കു അയച്ചു.
31 അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിലും ഗലീലയിലും
ശമര്യയിലും എല്ലായിടത്തും സഭകൾ
വിശ്രമിക്കുകയും ആത്മികവർദ്ധന
പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവിനോടുള്ള
ഭയത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
ആശ്വാസത്തിലും നടക്കുന്നവർ പെരുകി.
32 പത്രോസ് എല്ലായിടത്തും
സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ലുദ്ദയിൽ വസിച്ചിരുന്ന
വിശുദ്ധന്മാരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു.
33 അവിടെ അവൻ ഐനിയാസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു, അവൻ
പക്ഷവാതം പിടിപെട്ട് എട്ടു വർഷം
കിടപ്പിലായി.

34 പത്രൊസ് അവനോടു: ഐനിയേ,
യേശുക്രിസ്തു നിന്നെ സൌഖ്യമാക്കുന്നു;
എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു.
35 ലിദ്ദയിലും സാരോണിലും പാർക്കുന്നവർ
എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു
കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു.
36 യോപ്പയിൽ തബിത എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾക്കു
ഡോർക്കാസ് എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഈ
സ്ത്രീ സൽപ്രവൃത്തികളും ദാനധർമ്മങ്ങളും
നിറഞ്ഞവളായിരുന്നു.
37 ആ കാലത്തു അവൾ ദീനംപിടിച്ചു മരിച്ചു;
അവർ അവളെ കഴുകിയശേഷം ഒരു
മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി.
38 ലിദ്ദ യോപ്പയ്ക്ക് അടുത്ത്
ആയിരിക്കുകയും പത്രൊസ് അവിടെ
ഉണ്ടെന്ന് ശിഷ്യൻമാർ
അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്, അവൻ
താമസിയാതെ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ച് രണ്ടുപേരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
39 അപ്പോൾ പത്രോസ് എഴുന്നേറ്റ്
അവരോടുകൂടെ പോയി. അവൻ വന്നപ്പോൾ
അവർ അവനെ മാളികമുറിയിൽ
കൊണ്ടുവന്നു; വിധവമാർ എല്ലാവരും
കരഞ്ഞുകൊണ്ടും തങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ അങ്കികളും
വസ്ത്രങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു.
40 എന്നാൽ പത്രോസ് അവരെ
എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി മുട്ടുകുത്തി
പ്രാർത്ഥിച്ചു. തബിത്താ, എഴുന്നേൽക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൾ കണ്ണു തുറന്നു;
പത്രോസിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ എഴുന്നേറ്റു
ഇരുന്നു.
41 അവൻ അവൾക്കു കൈ കൊടുത്തു
അവളെ എഴുന്നേല്പിച്ചു, വിശുദ്ധന്മാരെയും
വിധവമാരെയും വിളിച്ച് അവളെ
ജീവനുള്ളവനായി കാണിച്ചു.
42 അതു യോപ്പയിൽ എങ്ങും അറിയപ്പെട്ടു;
പലരും കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു.
43 അവൻ തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ എന്ന
ഒരുവനോടുകൂടെ യോപ്പയിൽ ഏറിയനാൾ
താമസിച്ചു.

അധ്യായം 10

1 കൈസര്യയിൽ കൊർണേലിയൂസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഇറ്റാലിയൻ ബാൻഡ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ശതാധിപൻ.
2ഭക്തനും തന്റെ വീട്ടുകാരോടുകൂടെ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവനുമായ മനുഷ്യൻ,
ജനങ്ങൾക്ക് ധാരാളം ദാനം നൽകുകയും
എപ്പോഴും ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും
ചെയ്തു.
3 പകൽ ഒമ്പതാം മണിക്കൂറിൽ ഒരു
ദൈവദൂതൻ തന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കൊർന്നേലിയൂസ് എന്നു പറയുന്നതു അവൻ
പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരു ദർശനത്തിൽ കണ്ടു.
4 അവൻ അവനെ നോക്കി ഭയപ്പെട്ടു:
എന്താകുന്നു കർത്താവേ? അവൻ
അവനോടുനിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും
ദാനധർമ്മങ്ങളും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു
സ്മരണയ്ക്കായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
5 ഇപ്പോൾ യോപ്പയിലേക്ക് ആളുകളെ അയച്ച്,
പത്രോസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ശിമോനെ
വിളിക്കുക.
6 അവൻ തോൽപ്പണിക്കാരനായ ശിമോന്റെ
അടുക്കൽ പാർക്കുന്നു; അവന്റെ വീടു
കടൽക്കരയിൽ ആകുന്നു; നീ ചെയ്യേണ്ടതു
അവൻ നിന്നോടു പറയും.
7 കൊർന്നേല്യൊസിനോടു സംസാരിച്ച
ദൂതൻ പോയശേഷം തന്റെ
വീട്ടുജോലിക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും
നിരന്തരം തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ
ഭക്തനായ ഒരു പടയാളിയെയും വിളിച്ചു.
8 അവൻ ഇതു ഒക്കെയും അവരോടു
പറഞ്ഞശേഷം അവരെ യോപ്പയിലേക്കു
അയച്ചു.
9 പിറ്റെന്നാൾ അവർ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു
പട്ടണത്തോട് അടുക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ്
ആറാം മണിക്കൂറിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വീടിന്
മുകളിൽ കയറി.
10 അവൻ വളരെ വിശന്നു, ഭക്ഷണം
കഴിക്കുമായിരുന്നു;
11 സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ഒരു വലിയ
പാത്രം നാലു കോണിലും കെട്ടി
ഭൂമിയിലേക്ക്
ഇറക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പാത്രം
അവന്റെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങുന്നതും കണ്ടു.
12 അതിൽ ഭൂമിയിലെ എല്ലാത്തരം
നാൽക്കാലികളും വന്യമൃഗങ്ങളും
ഇഴജാതികളും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും
ഉണ്ടായിരുന്നു.
13 അപ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം അവനോടു:
പത്രോസേ, എഴുന്നേൽക്കൂ; കൊന്നു തിന്നു.
14 എന്നാൽ പത്രോസ്: അങ്ങനെയല്ല,
കർത്താവേ; കാരണം, സാധാരണമോ
അശുദ്ധമോ ആയ യാതൊന്നും ഞാൻ
ഒരിക്കലും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

15 ശബ്ദം രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അവനോടു
പറഞ്ഞു: ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചത് നീ
സാധാരണമല്ല.
16 ഇത് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചെയ്തു; പാത്രം
വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു.
17 താൻ കണ്ട ഈ ദർശനത്തിന്റെ
അർത്ഥമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് പത്രോസ്
ഉള്ളിൽ സംശയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ,
കൊർന്നേല്യൊസ് അയച്ച ആളുകൾ
ശിമോന്റെ വീടു അന്വേഷിച്ച്
പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു.
18 പത്രോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമോൻ
അവിടെ പാർക്കുന്നോ എന്നു വിളിച്ചു
ചോദിച്ചു.
19 പത്രൊസ് ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു
അവനോടു: ഇതാ, മൂന്നു പുരുഷന്മാർ നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
20 ആകയാൽ എഴുന്നേറ്റു ഇറങ്ങി, ഒന്നും
സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ പോക;
ഞാൻ അവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
21 അപ്പോൾ പത്രോസ്
കൊർന്നേല്യൊസിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
തന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച ആളുകളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; നിങ്ങൾ
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു;
നിങ്ങൾ വന്നതിന്റെ കാരണം എന്താണ്?
22 അവർ പറഞ്ഞു: നീതിമാനും ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നവനും യഹൂദരുടെ
എല്ലാവരുടെയും ഇടയിൽ നല്ല
വർത്തമാനമുള്ളവനുമായ ശതാധിപനായ
കൊർന്നേല്യൊസ്, നിന്നെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക്
അയയ്ക്കാനും കേൾക്കാനും ദൈവം ഒരു
വിശുദ്ധ ദൂതൻ മുഖേന മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി.
നിന്റെ വാക്കുകൾ.
23 പിന്നെ അവൻ അവരെ അകത്തു വിളിച്ചു
പാർപ്പിച്ചു. പിറ്റെന്നാൾ പത്രൊസ്
അവരോടുകൂടെ പോയി; യോപ്പയിലെ ചില
സഹോദരന്മാരും അവനോടുകൂടെ പോയി.
24 പിറ്റെന്നാൾ അവർ കൈസര്യയിൽ
പ്രവേശിച്ചു. കൊർണേലിയൂസ് അവരെ
കാത്തിരുന്നു, തന്റെ ബന്ധുക്കളെയും
അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി.
25 പത്രോസ് അകത്തു വരുമ്പോൾ
കൊർന്നേല്യൊസ് അവനെ എതിരേറ്റു
അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു.
26 എന്നാൽ പത്രോസ്: എഴുന്നേൽക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ എടുത്തു. ഞാനും ഒരു
മനുഷ്യനാണ്.
27 അവനോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അകത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരിക്കുന്ന പലരെയും കണ്ടു.
28 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
യഹൂദനായ ഒരു മനുഷ്യൻ
അന്യജാതിക്കാരന്റെ അടുക്കൽ
കൂട്ടുകൂടുന്നതും അവന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതും നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഒരു
മനുഷ്യനെയും അശുദ്ധനെന്നോ
അശുദ്ധനെന്നോ വിളിക്കരുതെന്ന് ദൈവം
എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു.
29 ആകയാൽ എന്നെ അയച്ച ഉടനെ ഞാൻ
ഒന്നും പറയാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു;
30 അതിന്നു കൊർണേലിയസ് പറഞ്ഞു:
നാലു ദിവസം മുമ്പ് ഞാൻ ഈ നാഴിക വരെ
ഉപവസിച്ചിരുന്നു. ഒമ്പതാം മണിക്കൂറിൽ
ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു;
31 കൊർണേലിയൂസേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന
കേട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ദാനധർമ്മം
ദൈവസന്നിധിയിൽ
അനുസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
32 ആകയാൽ യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു
പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ
വിളിച്ചുവരുത്തുക; അവൻ കടൽക്കരയിൽ
തോൽപ്പണിക്കാരനായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ
പാർത്തു; അവൻ വരുമ്പോൾ നിന്നോടു
സംസാരിക്കും.
33 ഉടനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു; നീ വന്നതു നന്നായി. ആകയാൽ
ദൈവം നിന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
ദൈവസന്നിധിയിൽ
സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നു.
34 അപ്പോൾ പത്രോസ് വായ തുറന്നു പറഞ്ഞു:
ദൈവം മുഖഭാവമുള്ളവനല്ലെന്ന് ഞാൻ
മനസ്സിലാക്കുന്നു.
35 എന്നാൽ ഏതു ജാതിയിലും അവനെ
ഭയപ്പെട്ടു നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ
അവനോടുകൂടെ അംഗീകരിക്കുന്നു.
36 യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം സമാധാനം
പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം
യിസ്രായേൽമക്കൾക്ക് അയച്ച വചനം:
(അവൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവാണ്.)
37 യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിച്ച
സ്നാനത്തിനുശേഷം, യെഹൂദ്യയിൽ
എല്ലായിടത്തും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതും
ഗലീലിയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ചതുമായ ആ
വചനം നിങ്ങൾക്കറിയാം.
38 ദൈവം നസ്രത്തിലെ യേശുവിനെ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും
അഭിഷേകം ചെയ്തത് എങ്ങനെ: അവൻ നന്മ
ചെയ്തും പിശാചാൽ പീഡിതരായ
എല്ലാവരെയും സുഖപ്പെടുത്തി. ദൈവം
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

39 അവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ ദേശത്തും
യെരൂശലേമിലും ചെയ്ത സകലത്തിന്നും
ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു; അവരെ
അവർ മരത്തിൽ തൂക്കി കൊന്നു.
40 ദൈവം അവനെ മൂന്നാം ദിവസം
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു;
41 എല്ലാ ജനങ്ങളോടുമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
സാക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി, അവൻ മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
അവനോടുകൂടെ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്തവരായ നമുക്കുപോലും.
42 അവൻ ഞങ്ങളോടു ജനത്തോടു
പ്രസംഗിപ്പാനും വേഗക്കാരുടെയും
മരിച്ചവരുടെയും ന്യായാധിപനായി
ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാനും കല്പിച്ചു.
43 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും
അവന്റെ നാമത്താൽ പാപമോചനം
പ്രാപിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
44 പത്രോസ് ഈ വാക്കുകൾ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വചനം
കേട്ട എല്ലാവരുടെമേലും പരിശുദ്ധാത്മാവ്
വന്നു.
45 പരിച്ഛേദനക്കാരിൽ വിശ്വസിച്ചവർ,
പത്രോസിനോടുകൂടെ വന്നവർ ഒക്കെയും
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു;
46 അവർ അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതും അവർ കേട്ടു.
അപ്പോൾ പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു,
47 നമ്മെപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഇവർ സ്നാനം
ഏൽക്കാതിരിക്കാൻ ആർക്കെങ്കിലും
വെള്ളം വിലക്കുവാൻ കഴിയുമോ?
48 അവൻ അവരെ കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.
എന്നിട്ട് ചില ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കാൻ
അവർ അവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അധ്യായം 11

1 ജാതികളും ദൈവവചനം കൈക്കൊണ്ടു
എന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കേട്ടു.
2 പത്രൊസ് യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
പരിച്ഛേദനക്കാർ അവനോടു വാദിച്ചു:
3 നീ അഗ്രചർമ്മികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു.
4 എന്നാൽ പത്രൊസ് ആദിമുതൽ കാര്യം
പരിശീലിച്ചു, അവരോടു കല്പിച്ചു:
5 ഞാൻ ജോപ്പാപട്ടണത്തിൽ
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മയക്കത്തിൽ
ഞാൻ ഒരു ദർശനം കണ്ടു: ഒരു വലിയ
പാത്രം ആകാശത്തുനിന്നു നാലു
കോണിലൂടെ ഇറക്കിവിട്ടതുപോലെ ഇറങ്ങി.
അതു എനിക്കും വന്നു.
6 ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു,
ഭൂമിയിലെ നാൽക്കാലുള്ള മൃഗങ്ങളെയും
വന്യമൃഗങ്ങളെയും ഇഴജാതികളെയും
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും ഞാൻ
കണ്ടു.
7 പത്രൊസേ, എഴുന്നേൽക്ക എന്നു എന്നോടു
പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. കൊന്നു
തിന്നുക.
8 എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു: അങ്ങനെയല്ല,
കർത്താവേ, അശുദ്ധമോ അശുദ്ധമോ ആയ
യാതൊന്നും ഒരുനാളും എന്റെ വായിൽ
കടന്നിട്ടില്ല.
9 എന്നാൽ ശബ്ദം പിന്നെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എന്നോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു: ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ
സാധാരണമെന്നു പറയരുതു.
10 ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചെയ്തു;
എല്ലാവരും വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു.
11 ഉടനെ കൈസര്യയിൽനിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ച മൂന്നു പുരുഷന്മാർ ഞാൻ
ഇരുന്ന വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു.
12 ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ
പോകുവാൻ ആത്മാവ് എന്നോട്
ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ആറു സഹോദരന്മാരും
എന്നെ അനുഗമിച്ചു, ഞങ്ങൾ ആ മനുഷ്യന്റെ
വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു.
13 അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ദൂതനെ
കണ്ടതായി ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതന്നു;
അവൻ അവനോടു: യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ശിമോനെ വരുത്തുക;
14 നീയും നിന്റെ സകലഭവനവും
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ അവൻ
നിന്നോടു പറയും.
15 ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ
പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആദിയിൽ നമ്മുടെ മേൽ
എന്നപോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു.
യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ
കർത്താവിന്റെ വചനം ഞാൻ ഓർത്തു .
നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനം
ഏൽക്കപ്പെടും.
17 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കു
ചെയ്തതുപോലെയുള്ള സമ്മാനം ദൈവം

അവർക്കും കൊടുത്തു. ദൈവത്തെ
എതിർക്കാൻ ഞാൻ എന്തായിരുന്നു?
18 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു:
അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം ജാതികൾക്കും
ജീവനുവേണ്ടി മാനസാന്തരം നല്കി എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
19 സ്തെഫനെക്കുറിച്ചു ഉണ്ടായ പീഡനത്താൽ
ചിതറിപ്പോയവർ യെഹൂദന്മാരോടല്ലാതെ
മറ്റാരോടും വചനം പ്രസംഗിക്കാതെ
ഫെനിസ്, സൈപ്രസ്, അന്ത്യോക്യ
എന്നിവിടങ്ങളോളം സഞ്ചരിച്ചു.
20 അവരിൽ ചിലർ സൈപ്രസിലെയും
സിറേനിയിലെയും ആളുകളായിരുന്നു;
അവർ അന്ത്യോക്യയിൽ വന്ന്
ഗ്രീക്കുകാരോട് കർത്താവായ
യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു.
21 കർത്താവിന്റെ കൈ അവരോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; വലിയൊരു കൂട്ടം
വിശ്വസിച്ചു കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു.
22 ഈ വാർത്ത യെരൂശലേമിലെ സഭയുടെ
ചെവിയിൽ എത്തി; അവർ
ബർന്നബാസിനെ അന്ത്യോഖ്യാ വരെ
പറഞ്ഞയച്ചു.
23 അവൻ വന്ന് ദൈവകൃപ കണ്ടപ്പോൾ
സന്തോഷിച്ചു, ഹൃദയപൂർവം
കർത്താവിനോട് പറ്റിനിൽക്കണമെന്ന്
എല്ലാവരെയും പ്രബോധിപ്പിച്ചു.
24 അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും
നിറഞ്ഞവനുമായിരുന്നു;
25 പിന്നെ ബർണബാസ് ശൗലിനെ
അന്വേഷിക്കാൻ തർസസിലേക്കു പോയി.
26 അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ
അന്ത്യോക്യയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു
വർഷം മുഴുവനും അവർ സഭയിൽ
കൂടിവരുകയും പലരെയും പഠിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തു. അന്ത്യോക്യയിൽ വെച്ചാണ്
ശിഷ്യന്മാർ ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന്
വിളിക്കപ്പെട്ടത്.
27 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിൽ നിന്ന്
അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് പ്രവാചകന്മാർ വന്നു.
28 അവരിൽ അഗബസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരുവൻ എഴുന്നേറ്റു, ലോകമെമ്പാടും വലിയ
ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ആത്മാവിനാൽ
സൂചിപ്പിച്ചു; അത് ക്ലോഡിയസ് സീസറിന്റെ
കാലത്ത് സംഭവിച്ചു.
29 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ ഓരോരുത്തൻ
അവനവന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് യെഹൂദ്യയിൽ
വസിച്ചിരുന്ന സഹോദരന്മാർക്ക് ആശ്വാസം
അയപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു.
30 അവരും അതു ചെയ്തു
ബർന്നബാസിന്റെയും ശൌലിന്റെയും
കയ്യിൽ മൂപ്പന്മാർക്കും കൊടുത്തയച്ചു.

അധ്യായം 12

1 ആ സമയത്താണ് ഹെരോദാരാജാവ്
സഭയിലെ ചിലരെ ദ്രോഹിക്കാൻ കൈകൾ
നീട്ടി.
2 അവൻ യോഹന്നാന്റെ സഹോദരനായ
യാക്കോബിനെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു.
3 അതു യഹൂദന്മാർക്കു ഇഷ്ടമായെന്നു
കണ്ടിട്ടു അവൻ പത്രൊസിനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. (അന്ന് പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ നാളുകളായിരുന്നു.)
4 അവൻ അവനെ പിടിച്ചു തടവിലാക്കി,
അവനെ കാക്കേണ്ടതിന്നു നാലു
പടയാളികളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു; ഈസ്റ്ററിന്
ശേഷം അവനെ ജനങ്ങളിലേക്ക്
കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.
5 അതുകൊണ്ട് പത്രോസിനെ തടവിൽ
പാർപ്പിച്ചു; എങ്കിലും സഭ അവനുവേണ്ടി
ദൈവത്തോട് ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.
6 ഹെരോദാവ് അവനെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ,
അന്നുരാത്രി പത്രൊസ് രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് രണ്ടു പടയാളികളുടെ
നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു;
വാതിൽക്കൽ കാവൽക്കാർ കാരാഗൃഹം
കാത്തു.
7 അപ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, കാരാഗൃഹത്തിൽ ഒരു
വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചു; അവൻ പത്രൊസിനെ
പാർശ്വത്തിൽ അടിച്ചു: വേഗം എഴുന്നേൽക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു.
അവന്റെ ചങ്ങലകൾ അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
വീണു.
8 ദൂതൻ അവനോടു: അര കെട്ടി ചെരിപ്പു
കെട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ
ചെയ്തു. അവൻ അവനോടുനിന്റെ വസ്ത്രം
ധരിച്ചു എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അവൻ പുറപ്പെട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു;
ദൂതൻ മുഖാന്തരം ചെയ്തതു സത്യമാണെന്നു
അറിയരുതു; എന്നാൽ അവൻ ഒരു ദർശനം
കണ്ടു എന്നു കരുതി.
10 ഒന്നാം വാർഡും രണ്ടാം വാർഡും
കടന്നപ്പോൾ അവർ നഗരത്തിലേക്കുള്ള
ഇരുമ്പുവാതിൽക്കൽ എത്തി. അവൻ
സ്വമേധയാ അവർക്കു തുറന്നുകൊടുത്തു;
അവർ പുറപ്പെട്ടു ഒരു തെരുവിൽകൂടി
കടന്നു; ഉടനെ ദൂതൻ അവനെ വിട്ടുപോയി.
11 പത്രൊസ് മനസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ:
കർത്താവ് തന്റെ ദൂതനെ അയച്ച്
ഹെരോദാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും
യഹൂദന്മാരുടെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളിൽ
നിന്നും എന്നെ വിടുവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്
ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നു.

12 അവൻ കാര്യം ആലോചിച്ചശേഷം
മർക്കോസ് എന്നു പേരുള്ള യോഹന്നാന്റെ
അമ്മ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. അവിടെ
അനേകർ ഒരുമിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.
13 പത്രോസ് ഗേറ്റിന്റെ വാതിലിൽ
മുട്ടിയപ്പോൾ റോദാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു
പെൺകുട്ടി വന്നു.
14 അവൾ പത്രോസിന്റെ ശബ്ദം
അറിഞ്ഞപ്പോൾ സന്തോഷത്താൽ വാതിൽ
തുറക്കാതെ അകത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു,
പത്രോസ് പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നതു
വിവരിച്ചു.
15 അവർ അവളോട്: നിനക്ക് ഭ്രാന്താണ്.
എന്നാൽ അത് അങ്ങനെ തന്നെയാണെന്ന്
അവൾ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ
അവർ പറഞ്ഞു: ഇത് അവന്റെ ദൂതനാണ്.
16 പത്രോസ് മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ
വാതിൽ തുറന്ന് അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
17 എന്നാൽ, മിണ്ടാതിരിക്കാൻ അവൻ
കൈകൊണ്ട് അവരോട് ആംഗ്യം കാട്ടി,
കർത്താവ് തന്നെ തടവറയിൽ നിന്ന്
കൊണ്ടുവന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് അവരോട്
പറഞ്ഞു. നീ പോയി യാക്കോബിനോടും
സഹോദരന്മാരോടും ഇതു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ പുറപ്പെട്ടു മറ്റൊരു
സ്ഥലത്തേക്കു പോയി.
18 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ പടയാളികളുടെ
ഇടയിൽ ചെറിയ കലഹം ഉണ്ടായില്ല,
പത്രോസിന് എന്തു സംഭവിച്ചു.
19 ഹെരോദാവ് അവനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും
കാണാതെ വന്നപ്പോൾ അവൻ
കാവൽക്കാരെ പരിശോധിച്ച് അവരെ
കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ യെഹൂദ്യയിൽ
നിന്നു കൈസര്യയിലേക്കു പോയി അവിടെ
പാർത്തു.
20 ഹെരോദാവിന് സോരിലും സീദോനിലും
ഉള്ളവരോട് അത്യധികം നീരസം തോന്നി.
എന്നാൽ അവർ ഏകമനസ്സോടെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, രാജാവിന്റെ
ചേംബർലെയനായ ബ്ലാസ്റ്റസിനെ തങ്ങളുടെ
സുഹൃത്താക്കി സമാധാനം ആഗ്രഹിച്ചു.
കാരണം, അവരുടെ രാജ്യം രാജാവിന്റെ
രാജ്യത്താൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
21 ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം ഹെരോദാവ്,
രാജകീയ വസ്ത്രം ധരിച്ച്,
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു അവരോട്
പ്രാർത്ഥിച്ചു.
22 അപ്പോൾ ജനം ആർത്തുവിളിച്ചു: ഇത്
മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
ശബ്ദമാണ്.
23 അവൻ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം
കൊടുക്കായ്കകൊണ്ടു ഉടനെ കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ അവനെ അടിച്ചു; അവൻ കൃമി തിന്നു
പ്രാണനെ വിട്ടു.
24 എന്നാൽ ദൈവവചനം വളരുകയും
പെരുകുകയും ചെയ്തു.
25 ബർന്നബാസും ശൗലും തങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിച്ചശേഷം മർക്കോസ്
എന്നു പേരുള്ള യോഹന്നാനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യെരൂശലേമിൽനിന്നു
മടങ്ങിപ്പോയി.

അധ്യായം 13

1 അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയിൽ ചില
പ്രവാചകന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കളും
ഉണ്ടായിരുന്നു. ബർണബാസ്, നൈജർ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശിമയോൻ, സിറേനിലെ
ലൂസിയസ്, ഇടപ്രഭുവായ
ഹെരോദാവിനോടുകൂടെ വളർന്ന മനയേൻ,
ശൗൽ എന്നിങ്ങനെ.
2 അവർ കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും
ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ,
പരിശുദ്ധാത്മാവ് അരുളിച്ചെയ്തു: ഞാൻ
ബർന്നബാസിനെയും ശൗലിനെയും
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയ്ക്കായി എന്നെ
വേർതിരിക്കുക.
3 അവർ ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച്
അവരുടെമേൽ കൈവെച്ച് അവരെ
പറഞ്ഞയച്ചു.
4 അങ്ങനെ അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
അയക്കപ്പെട്ട് സെലൂഷ്യയിലേക്കു പോയി.
അവിടെ നിന്ന് അവർ സൈപ്രസിലേക്ക്
കപ്പൽ കയറി.
5 അവർ സലാമിസിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ
യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളികളിൽ ദൈവവചനം
പ്രസംഗിച്ചു; യോഹന്നാനും അവരുടെ
ശുശ്രൂഷകനുണ്ടായിരുന്നു.
6 അവർ ദ്വീപിലൂടെ പാഫോസിൽ
ചെന്നപ്പോൾ, ബർയേസസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരു യഹൂദനായ ഒരു മന്ത്രവാദിയെ, ഒരു
കള്ളപ്രവാചകനെ കണ്ടു.
7 അവൻ ദേശാധിപതിയായ സെർജിയൂസ്
പൗലോസിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു
വിവേകശാലിയായിരുന്നു. അവൻ
ബർന്നബാസിനെയും സാവൂളിനെയും
വിളിച്ചു, ദൈവവചനം കേൾക്കാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു.
8 എന്നാൽ, എലീമാസ് എന്ന മന്ത്രവാദി
(അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്താൽ അവന്റെ പേര്)
അവരോട് എതിർത്തുനിന്നു.
9 അപ്പോൾ ശൗൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ്
നിറഞ്ഞവനായി (പൗലോസ് എന്നും
വിളിക്കപ്പെടുന്നു) അവന്റെ മേൽ
ദൃഷ്ടിവെച്ചു.

10 എല്ലാ കൗശലവും എല്ലാ ദ്രോഹവും
നിറഞ്ഞവനേ, പിശാചിന്റെ മകനേ, എല്ലാ
നീതിയുടെയും ശത്രുവേ, നീ കർത്താവിന്റെ
നേർവഴികളെ മറിച്ചുകളയുന്നത്
നിർത്തുകയില്ലേ?
11 ഇപ്പോൾ ഇതാ, കർത്താവിന്റെ കൈ നിന്റെ
മേൽ ഇരിക്കുന്നു; നീ ഒരു കാലത്തേക്കു
സൂര്യനെ കാണാതെ കുരുടനാകും. ഉടനെ
അവന്റെ മേൽ ഒരു മൂടൽമഞ്ഞ് വീണു;
അവനെ കൈപിടിച്ചു നടത്തുവാൻ ചിലരെ
അന്വേഷിച്ചു നടന്നു.
12 ജനപ്രതിനിധി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു
കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു വിശ്വസിച്ചു.
13 പൗലോസും സംഘവും പാഫോസിൽ
നിന്നു മോചിതരായപ്പോൾ അവർ
പംഫുല്യയിലെ പെർഗയിൽ എത്തി; അവരെ
വിട്ടു യോഹന്നാൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി.
14 എന്നാൽ അവർ പെർഗയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട് പിസിദിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ
എത്തി, ശബ്ബത്തുനാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നു
ഇരുന്നു.
15 ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
വായിച്ചശേഷം സിനഗോഗിലെ പ്രമാണികൾ
അവരുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു:
സഹോദരന്മാരേ, ജനത്തിന്നു എന്തെങ്കിലും
പ്രബോധനം ഉണ്ടെങ്കിൽ പറയുവിൻ എന്നു
പറയിച്ചു.
16 അപ്പോൾ പൌലൊസ് എഴുന്നേറ്റു
കൈകൊണ്ടു ആംഗ്യം കാട്ടി:
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ, ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നവരേ, കേൾക്കുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 ഈ യിസ്രായേൽജനത്തിന്റെ ദൈവം
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,
അവർ മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികളായി
പാർത്തിരുന്നപ്പോൾ അവരെ ഉയർത്തി,
ഉയർന്ന ഭുജത്താൽ അവൻ അവരെ
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു.
18 ഏകദേശം നാല്പതു സംവത്സരം അവൻ
മരുഭൂമിയിൽ അവരുടെ മര്യാദകൾ
അനുഭവിച്ചു.
19 അവൻ കനാൻ ദേശത്തുവെച്ചു ഏഴു
ജാതികളെ നശിപ്പിച്ചശേഷം അവരുടെ
ദേശം അവർക്കു ചീട്ടിട്ടു വിഭാഗിച്ചു.
20 അതിന്റെ ശേഷം അവൻ സാമുവൽ
പ്രവാചകൻ വരെ നാനൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം
അവർക്കു ന്യായാധിപന്മാരെ കൊടുത്തു.
21 അനന്തരം അവർ ഒരു രാജാവിനെ
ആഗ്രഹിച്ചു; ദൈവം അവർക്കു ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രക്കാരനായ സീസിന്റെ മകനായ
ശൌലിനെ നാല്പതു സംവത്സരത്തിൽ
കൊടുത്തു.
22 അവനെ നീക്കിയശേഷം അവൻ
ദാവീദിനെ അവർക്കും രാജാവായി
എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവനോടു അവൻ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു: യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ദാവീദിനെ
ഞാൻ കണ്ടെത്തി; അവൻ എന്റെ ഇഷ്ടം
ഒക്കെയും നിവർത്തിക്കും.
23 ഈ മനുഷ്യന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നു
ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം
യിസ്രായേലിന്നു യേശു എന്ന രക്ഷകനെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു.
24 യോഹന്നാൻ തന്റെ ആഗമനത്തിനുമുമ്പ്
ഇസ്രായേൽ ജനം മുഴുവൻ
മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ച്
ആദ്യമായി പ്രസംഗിച്ചു.
25 യോഹന്നാൻ തന്റെ ഗതി
പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ: ഞാൻ ആരാണെന്ന്
നിങ്ങൾ കരുതുന്നു? ഞാൻ അവനല്ല.
എന്നാൽ ഇതാ, എന്റെ പിന്നാലെ ഒരുത്തൻ
വരുന്നു; അവന്റെ കാലിലെ ചെരിപ്പു
അഴിക്കാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല.
26 സഹോദരന്മാരേ, അബ്രഹാമിന്റെ മക്കളേ,
നിങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരേ, ഈ
രക്ഷയുടെ വചനം നിങ്ങൾക്കായി
അയച്ചിരിക്കുന്നു.
27 യെരൂശലേമിൽ വസിക്കുന്നവരും
അവരുടെ ഭരണാധികാരികളും അവനെ
അറിയായ്കകൊണ്ടും, ഇതുവരെ എല്ലാ
ശബ്ബത്തുദിവസങ്ങളിലും വായിക്കപ്പെടുന്ന
പ്രവാചകശബ്ദങ്ങൾ അവനെ കുറ്റം
വിധിക്കുന്നതിൽ അവ നിവർത്തിച്ചു.
28 അവനിൽ മരണകാരണമൊന്നും
കണ്ടില്ലെങ്കിലും അവനെ കൊല്ലണമെന്ന്
അവർ പീലാത്തോസിനോട് അപേക്ഷിച്ചു.
29 അവനെക്കുറിച്ച്
എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം
നിവർത്തിച്ചശേഷം അവർ അവനെ
മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി ഒരു കല്ലറയിൽ
കിടത്തി.
30 എന്നാൽ ദൈവം അവനെ
മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു.
31 അവനോടുകൂടെ ഗലീലിയിൽ നിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നവരിൽ അവൻ
ഏറിയനാൾ കാണപ്പെട്ടു; അവർ ജനത്തിന്നു
അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
32 പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം
എങ്ങനെയെന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു.
33 യേശുവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതിനാൽ ദൈവം
അവരുടെ മക്കളായ നമുക്കും അതു
നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാം
സങ്കീർത്തനത്തിലും

എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, നീ എന്റെ
പുത്രൻ, ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു.
34 അവൻ അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു, ഇനി
ദ്രവത്വത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാതെ,
ദാവീദിന്റെ ഉറപ്പുള്ള കരുണ ഞാൻ നിനക്കു
തരും എന്നു പറഞ്ഞു.
35 അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു
സങ്കീർത്തനത്തിലും അവൻ പറയുന്നു:
നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ
സമ്മതിക്കയില്ല.
36 ദാവീദ് തന്റെ തലമുറയെ
ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം സേവിച്ചശേഷം
നിദ്രപ്രാപിച്ചു, തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കിടന്നു;
37 എന്നാൽ ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ
അഴിമതി കണ്ടില്ല.
38 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഈ
മനുഷ്യൻ മുഖാന്തരം പാപമോചനം
നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.
39 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ
നിങ്ങളെ നീതീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത
സകലത്തിൽനിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന
എല്ലാവരും അവനാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു.
40 ആകയാൽ പ്രവാചകന്മാരിൽ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
41 നിന്ദിക്കുന്നവരേ, ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
നശിച്ചുപോകുവിൻ; നിങ്ങളുടെ നാളുകളിൽ
ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു; ഒരു
മനുഷ്യൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി.
42 യഹൂദന്മാർ സിനഗോഗിൽ നിന്നു
പോയപ്പോൾ, ഈ വാക്കുകൾ അടുത്ത
ശബ്ബത്തിൽ തങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കണമെന്ന്
വിജാതീയർ അപേക്ഷിച്ചു.
43 സഭ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അനേകം
യഹൂദന്മാരും മതപരിവർത്തിതരും
പൗലോസിനെയും ബർണബാസിനെയും
അനുഗമിച്ചു; അവർ അവരോട് സംസാരിച്ച്
ദൈവകൃപയിൽ തുടരാൻ അവരെ
പ്രേരിപ്പിച്ചു.
44 പിറ്റെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഏകദേശം നഗരം
മുഴുവനും ദൈവവചനം കേൾക്കാൻ വന്നു.
45 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ പുരുഷാരത്തെ
കണ്ടപ്പോൾ അസൂയ നിറഞ്ഞവരായി
പൗലൊസ് പറഞ്ഞതിനെ എതിർക്കുകയും
ദൂഷണം പറയുകയും ചെയ്തു.
46 അപ്പോൾ പൗലോസും ബർന്നബാസും
ധൈര്യപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു: ദൈവവചനം ആദ്യം
നിങ്ങളോട് പറയേണ്ടത്
അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. .
47 നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം
രക്ഷയായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നു കർത്താവു ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
48 ജാതികൾ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു,
കർത്താവിന്റെ വചനത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി;
നിത്യജീവനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ
എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു.
49 കർത്താവിന്റെ വചനം പ്രദേശത്തുടനീളം
പ്രസിദ്ധമായി.
50 എന്നാൽ യഹൂദർ ഭക്തരും മാന്യരുമായ
സ്ത്രീകളെയും നഗരത്തിലെ
പ്രധാനികളെയും ഇളക്കി, പൗലോസിനും
ബർന്നബാസിനും എതിരെ പീഡനം
ഉയർത്തി, അവരെ അവരുടെ
തീരങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്താക്കി.
51 എന്നാൽ അവർ അവരുടെ നേരെ
കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളഞ്ഞു
ഇക്കോന്യയിൽ എത്തി.
52 ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷത്താലും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും നിറഞ്ഞു.

അധ്യായം 14

1 ഇക്കോന്യയിൽ അവർ രണ്ടുപേരും
ഒരുമിച്ചു യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു അങ്ങനെ സംസാരിച്ചു;
യെഹൂദന്മാരും ഗ്രീക്കുകാരും ഒരു വലിയ
പുരുഷാരം വിശ്വസിച്ചു.
2 എന്നാൽ അവിശ്വാസികളായ യഹൂദന്മാർ
വിജാതീയരെ ഇളക്കി, അവരുടെ മനസ്സിനെ
സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ ദോഷം വരുത്തി.
3 അങ്ങനെ അവർ വളരെക്കാലം വസിച്ചു,
കർത്താവിൽ ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിച്ചു,
അത് അവന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിന്
സാക്ഷ്യം നൽകുകയും അവരുടെ
കൈകളാൽ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.
4 എന്നാൽ നഗരത്തിലെ പുരുഷാരം ഭിന്നിച്ചു,
ഒരു ഭാഗം യഹൂദന്മാരോടും ഒരു ഭാഗം
അപ്പോസ്തലന്മാരോടും ചേർന്നു.
5 വിജാതീയരെയും യഹൂദന്മാരെയും
അവരുടെ ഭരണാധികാരികളോടുകൂടെ ഒരു
ആക്രമണം ഉണ്ടായപ്പോൾ, അവരെ
മോശമായി ഉപയോഗിക്കുകയും
കല്ലെറിയുകയും ചെയ്തു.
6 അവർ അതു അറിഞ്ഞു,
ലുക്കവോണിയയിലെ ലുസ്ത്രയിലേക്കും
ദെർബെയിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള
പ്രദേശത്തേക്കും ഓടിപ്പോയി.
7 അവിടെ അവർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.

8 ലുസ്ത്രയിൽ ഒരു പുരുഷൻ ഇരുന്നു,
അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ബലഹീനനായി,
അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്ന്
മുടന്തനായി, ഒരിക്കലും നടക്കാത്തവനായി.
9 പൗലോസ് സംസാരിക്കുന്നത് അവൻ കേട്ടു:
അവൻ അവനെ ഉറ്റുനോക്കി, സൌഖ്യം
പ്രാപിക്കാൻ അവനു വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു
ഗ്രഹിച്ചു.
10: നിവർന്നുനിൽക്കുക എന്നു ഉറക്കെ
പറഞ്ഞു. അവൻ ചാടി നടന്നു.
11 പൗലോസ് ചെയ്തത് ജനം കണ്ടപ്പോൾ,
ലുക്കവോണിയയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു:
ദൈവങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ
നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.
12 അവർ ബർണബാസിനെ വ്യാഴം എന്നു
വിളിച്ചു; പോൾ, മെർക്കുറിയസ്, കാരണം
അദ്ദേഹം മുഖ്യ പ്രഭാഷകനായിരുന്നു.
13: അപ്പോൾ അവരുടെ
നഗരത്തിനുമുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന
വ്യാഴവട്ടത്തിലെ പുരോഹിതൻ
കാളകളെയും പൂമാലകളെയും
പടിവാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന്
ജനങ്ങളോടൊപ്പം
ബലിയർപ്പിക്കുമായിരുന്നു.
14 അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ബർന്നബാസും
പൗലോസും അതു കേട്ടപ്പോൾ വസ്ത്രം
കീറി, ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഓടിച്ചെന്നു
നിലവിളിച്ചു:
15 യജമാനന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യുന്നതു
എന്തു? ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇഷ്ടമുള്ളവരാകുന്നു, നിങ്ങൾ ഈ മായകളെ
വിട്ട് ആകാശവും ഭൂമിയും കടലും
അതിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിങ്കലേക്കു
തിരിയണമെന്ന് നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു.
16 മുൻകാലങ്ങളിൽ എല്ലാ ജനതകളെയും
അവരവരുടെ വഴികളിൽ നടക്കാൻ
അനുവദിച്ചു.
17 എന്നിട്ടും അവൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാതെ
തന്നെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല, അവൻ നന്മ
ചെയ്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് മഴയും
ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കാലങ്ങളും നൽകി,
നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ഭക്ഷണവും
സന്തോഷവും കൊണ്ട് നിറച്ചു.
18 തങ്ങൾക്കു യാഗം ചെയ്തില്ല എന്നു അവർ
ഈ വാക്കുകളാൽ ജനത്തെ സംയമനം ചെയ്തു.
19 അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നും ഇക്കോന്യയിൽ
നിന്നുമുള്ള ചില യഹൂദന്മാർ അവിടെ വന്നു,
ജനത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു, പൗലോസിനെ
കല്ലെറിഞ്ഞു, അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
വിചാരിച്ചു അവനെ പട്ടണത്തിന്നു
പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു.
20 എങ്കിലും ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ ചുറ്റും
നിൽക്കുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
പട്ടണത്തിൽ വന്നു; പിറ്റെന്നാൾ അവൻ
ബർന്നബാസിനോടുകൂടെ
ദെർബെയിലേക്കു പോയി.
21 അവർ ആ നഗരത്തിൽ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിക്കുകയും അനേകരെ
ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അവർ
വീണ്ടും ലുസ്ത്രയിലേക്കും
ഇക്കോനിയത്തിലേക്കും
അന്ത്യോക്യയിലേക്കും മടങ്ങി.
22 ശിഷ്യന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെ
സ്ഥിരീകരിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിൽ
നിലനിൽക്കാൻ അവരെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും നാം വളരെ
കഷ്ടതയിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുകയും വേണം.
23 അവർ അവരെ എല്ലാ പള്ളികളിലും
മൂപ്പന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ഉപവസിച്ചു
പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അവർ
വിശ്വസിച്ച കർത്താവിങ്കൽ അവരെ
ഭരമേല്പിച്ചു.
24 പിസിദിയയിൽ ഉടനീളം കടന്നശേഷം
അവർ പംഫീലിയയിൽ എത്തി.
25 പെർഗയിൽ വചനം പ്രസംഗിച്ചശേഷം
അവർ അത്താലിയയിലേക്കു പോയി.
26 അവിടെ നിന്ന് അന്ത്യോക്യയിലേക്ക്
കപ്പൽ കയറി, അവിടെ നിന്ന് അവർ
നിറവേറ്റിയ വേലയ്ക്കായി
ദൈവകൃപയിലേക്ക് ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെട്ടു.
27 അവർ വന്ന് സഭയെ
കൂട്ടിവരുത്തിയപ്പോൾ, ദൈവം
തങ്ങളോടുകൂടെ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളും അവൻ
ജാതികൾക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ
തുറന്നുകൊടുത്തതും അവർ പറഞ്ഞു.
28 അവിടെ അവർ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
വളരെക്കാലം താമസിച്ചു.

അധ്യായം 15

1 യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു വന്ന ചിലർ
സഹോദരന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു: മോശെയുടെ
സമ്പ്രദായപ്രകാരം പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
2 പൗലോസിനും ബർന്നബാസിനും
അവരുമായി ചെറിയ
അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും തർക്കവും
ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, പൗലോസും
ബർന്നബാസും അവരിൽ മറ്റു ചിലരും ഈ
ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചു യെരൂശലേമിൽ
അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും
അടുക്കൽ പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

3 സഭ അവരെ വഴിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന്,
അവർ ഫെനിക്കിലൂടെയും
ശമര്യയിലൂടെയും കടന്നുപോയി,
വിജാതീയരുടെ മാനസാന്തരത്തെ
അറിയിച്ചു, അവർ എല്ലാ
സഹോദരന്മാർക്കും അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.
4 അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
സഭയും അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
അവരെ സ്വീകരിച്ചു, ദൈവം
തങ്ങളോടുകൂടെ ചെയ്തതൊക്കെയും അവർ
അറിയിച്ചു.
5 എന്നാൽ പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
വിശ്വസിച്ച ചിലർ എഴുന്നേറ്റു: അവരെ
പരിച്ഛേദന ചെയ്യേണ്ടതും മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണം പ്രമാണിപ്പാൻ അവരോടു
കല്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യം ആയിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഈ കാര്യം
ആലോചിക്കാൻ ഒന്നിച്ചുകൂടി.
7 വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ പത്രൊസ്
എഴുന്നേറ്റു അവരോടു പറഞ്ഞു:
സഹോദരന്മാരേ, ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ
വളരെക്കാലം മുമ്പ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്
എങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നു:
ജാതികൾ എന്റെ വായാൽ സുവിശേഷം
കേൾക്കണം. വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
8 ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവം നമ്മോടു
ചെയ്തതുപോലെ അവർക്കും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകി അവർക്കും
സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.
9 വിശ്വാസത്താൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളും അവരും
തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും
വരുത്തരുത്.
10 ആകയാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കോ
നമുക്കോ വഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു
നുകം ശിഷ്യന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ
വെക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതെന്തിന്?
11 എന്നാൽ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ
അവരെപ്പോലെ നാമും രക്ഷിക്കപ്പെടും
എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.
12 അപ്പോൾ പുരുഷാരം എല്ലാം നിശ്ശബ്ദരായി,
ബർന്നബാസിനും പൗലോസിനും സദസ്സ്
നൽകി, ദൈവം തങ്ങൾ മുഖാന്തരം
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ എന്തെല്ലാം
അത്ഭുതങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അറിയിച്ചു.
13 അവർ മിണ്ടാതിരുന്നതിനുശേഷം
യാക്കോബ് മറുപടി പറഞ്ഞു:
സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കുവിൻ.
14 ദൈവം ആദ്യം വിജാതീയരെ
സന്ദർശിച്ചത് എങ്ങനെയെന്ന് ശിമയോൻ
വെളിപ്പെടുത്തി, അവരിൽ നിന്ന് തന്റെ
നാമത്തിനായി ഒരു ജനത്തെ എടുക്കുക.
15 പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കുകൾ ഇതിനോട്
യോജിക്കുന്നു; എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ,
16 ഇതിനുശേഷം ഞാൻ മടങ്ങിവന്ന്
വീണുപോയ ദാവീദിന്റെ കൂടാരം വീണ്ടും
പണിയും; ഞാൻ അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ
വീണ്ടും പണിതു സ്ഥാപിക്കും.
17 മനുഷ്യരുടെ ശേഷിപ്പും എന്റെ നാമം
വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകല ജാതികളും
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു
ഒക്കെയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
18 ലോകാരംഭം മുതലുള്ള അവന്റെ
പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ദൈവത്തിന്
അറിയാവുന്നവയാണ്.
19 ആകയാൽ ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നവരെ നാം
ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുതു എന്നാകുന്നു എന്റെ
വിധി.
20 എന്നാൽ അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ,
പരസംഗം, കഴുത്തുഞെരിച്ചു കൊന്നവ,
രക്തം എന്നിവയിൽ നിന്ന്
വിട്ടുനിൽക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അവർക്ക്
എഴുതുന്നു.
21 പണ്ടുമുതലേ മോശെ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും
അവനെ പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
22 അപ്പോൾ അപ്പോസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
സഭ മുഴുവനും, തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആളുകളെ
പൗലോസിനോടും
ബർണബാസിനോടുംകൂടെ
അന്ത്യോക്യയിലേക്കു അയയ്ക്കുന്നതിൽ
സന്തോഷിച്ചു. സഹോദരന്മാരിൽ
പ്രധാനികളായ ബർസബാസ് എന്നും
ശീലാസ് എന്നും യൂദാസ് വിളിപ്പേര് നൽകി.
23 അവർ ഇങ്ങനെ കത്തുകൾ എഴുതി;
അപ്പോസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
സഹോദരന്മാരും അന്ത്യോക്യയിലും
സിറിയയിലും കിലിക്യയിലും ഉള്ള
വിജാതീയരായ സഹോദരന്മാർക്ക് വന്ദനം
പറയുന്നു:
24 ഞങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ചിലർ
നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏൽക്കയും
ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കയും വേണം എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ തകിടം
മറിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ
വിഷമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
25 ഏകമനസ്സോടെ ഒരുമിച്ചുകൂടിയ ഞങ്ങൾ,
ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ബർന്നബാസിനോടും

പൗലോസിനോടുംകൂടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത
ആളുകളെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയക്കുന്നത് നല്ലതായി തോന്നി.
26 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവൻ
അപകടത്തിലാക്കിയ മനുഷ്യർ.
27 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ യൂദാസിനെയും
ശീലാസിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു;
28 ഈ ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെക്കാൾ
വലിയ ഭാരമൊന്നും നിങ്ങളുടെമേൽ
ചുമത്തുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനും
ഞങ്ങൾക്കും നല്ലതായി തോന്നി.
29 വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അർപ്പിക്കുന്ന മാംസം,
രക്തം, കഴുത്തുഞെരിച്ച് കൊന്നവ,
പരസംഗം എന്നിവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ
ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണം. നിങ്ങൾ
നന്നായിരിക്കുന്നു.
30 അങ്ങനെ അവർ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം
അന്ത്യോക്യയിൽ എത്തി; പുരുഷാരത്തെ
കൂട്ടിവരുത്തിയശേഷം അവർ ലേഖനം
അറിയിച്ചു.
31 അവർ അത് വായിച്ചപ്പോൾ ആശ്വാസം
നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു.
32 യൂദാസും ശീലാസും
പ്രവാചകൻമാരായതിനാൽ സഹോദരന്മാരെ
പലവാക്കുകളാൽ പ്രബോധിപ്പിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു.
33 അവിടെ ഒരു സ്ഥലത്തു താമസിച്ചശേഷം
അവരെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കൽ
സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയച്ചു.
34 എന്നിട്ടും അവിടെ താമസിക്കാൻ
ശീലാസിന് സന്തോഷമായി.
35 പൗലോസും ബർന്നബാസും
അന്ത്യോക്യയിൽ കർത്താവിന്റെ വചനം
ഉപദേശിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും മറ്റു പലരുമായും
തുടർന്നു.
36 കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം പൗലൊസ്
ബർന്നബാസിനോടു പറഞ്ഞു: നാം
കർത്താവിന്റെ വചനം പ്രസംഗിച്ച എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളിലുമുള്ള നമ്മുടെ
സഹോദരന്മാരെ വീണ്ടും ചെന്ന് സന്ദർശിച്ച്
അവർ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന്
നോക്കാം.
37 മർക്കോസ് എന്നു പേരുള്ള യോഹന്നാനെ
കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ ബർണബാസ്
തീരുമാനിച്ചു.
38 പൌലൊസ് പംഫുല്യയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു, അവരോടുകൂടെ വേലയ്ക്കു
പോകാതിരുന്ന അവനെ അവരോടുകൂടെ
കൊണ്ടുപോകുന്നതു നല്ലതല്ല എന്നു തോന്നി.
39 അവർ തമ്മിൽ തർക്കം മൂർച്ഛിച്ചു, അവർ
തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞുപോയി;
40 പൗലോസ് ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,
ദൈവകൃപയ്ക്കായി സഹോദരന്മാരാൽ
ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെട്ടു.
41 അവൻ സിറിയയിലും കിലിക്യയിലും
സഞ്ചരിച്ച് സഭകളെ ഉറപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 16

1 അവൻ ദെർബെയിലും ലുസ്ത്രയിലും
എത്തി; അവിടെ ഒരു യഹൂദ സ്ത്രീയുടെ
മകൻ തിമൊഥെയൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൾ വിശ്വസിച്ചു.
എന്നാൽ അവന്റെ പിതാവ് ഒരു
യവനനായിരുന്നു.
2 ലുസ്ത്രയിലും ഇക്കോന്യയിലും
ഉണ്ടായിരുന്ന സഹോദരന്മാരാൽ അത്
നന്നായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.
3 പൗലോസ് അവനോടുകൂടെ പോകണം; ആ
പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള യഹൂദന്മാർ നിമിത്തം
അവനെ എടുത്തു പരിച്ഛേദന ചെയ്തു;
അവന്റെ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞിരുന്നു.
4 അവർ പട്ടണങ്ങളിൽ കൂടി
സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, യെരൂശലേമിലെ
അപ്പോസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും നിയമിച്ച
കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു അവരെ ഏല്പിച്ചു.
5 അങ്ങനെ സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ
സ്ഥാപിതമായി, ദിനംപ്രതി എണ്ണത്തിൽ
പെരുകി.
6 അവർ ഫ്രിഗിയയിലും ഗലാത്യ
പ്രദേശത്തും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു, ഏഷ്യയിൽ
വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽനിന്ന്
പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിലക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ,
7 അവർ മിസിയയിൽ എത്തിയശേഷം
ബിഥുന്യയിലേക്കു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചു;
എന്നാൽ ആത്മാവ് അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.
8 അവർ മിസിയയിലൂടെ കടന്നു
ത്രോവാസിൽ എത്തി.
9 രാത്രിയിൽ പൗലോസിന് ഒരു ദർശനം
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ
മാസിഡോണിയക്കാരനായ ഒരാൾ
നിന്നുകൊണ്ടു അവനോടു:
മാസിഡോണിയയിലേക്കു വന്നു ഞങ്ങളെ
സഹായിക്കേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
10 അവൻ ദർശനം കണ്ട ഉടനെ, അവരോട്
സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ കർത്താവ്
ഞങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്
ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ
മാസിഡോണിയയിലേക്ക് പോകാൻ ശ്രമിച്ചു.
11 അതുകൊണ്ട്, ത്രോവാസിൽ നിന്ന് വിട്ട്,
ഞങ്ങൾ നേരെ സമോത്രേഷ്യയിലേക്കും
അടുത്ത ദിവസം നെപ്പോളിസിലേക്കും
പോയി.

12 അവിടെനിന്നു ഫിലിപ്പിയിലേക്കും, ആ
മാസിഡോണിയയുടെ ആ ഭാഗത്തിന്റെ
പ്രധാന നഗരവും ഒരു കോളനിയും
ആയിരുന്നു; ഞങ്ങൾ ആ നഗരത്തിൽ ചില
ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചു.
13 ശബ്ബത്തിൽ ഞങ്ങൾ നദീതീരത്തുകൂടി
നഗരത്തിന് പുറത്തേക്ക് പോയി, അവിടെ
പ്രാർത്ഥന പതിവായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ
അവിടെ ഇരുന്നു അവിടെ വന്നിരുന്ന
സ്ത്രീകളോട് സംസാരിച്ചു.
14 ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന തുയഥൈരാ
പട്ടണത്തിലെ ധൂമ്രനൂൽ
വിൽപനക്കാരിയായ ലുദിയ എന്നു പേരുള്ള
ഒരു സ്ത്രീ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേട്ടു;
15 അവളും അവളുടെ കുടുംബവും സ്നാനം
ഏറ്റപ്പോൾ അവൾ ഞങ്ങളോട് അപേക്ഷിച്ചു:
നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവിൽ വിശ്വസ്തൻ
എന്നു വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നു അവിടെ വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൾ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു.
16 ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ
ഭാവികഥന ചൈതന്യമുള്ള ഒരു യുവതി
ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റു.
17 അവൻ പൗലോസിനെയും ഞങ്ങളുടെയും
പിന്നാലെ വന്നു: ഈ മനുഷ്യർ
അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ
ദാസന്മാരാണ്; അവർ നമുക്കു രക്ഷയുടെ
വഴി കാണിച്ചുതരുന്നു.
18 അവൾ അനേകം ദിവസം അങ്ങനെ
ചെയ്തു. എന്നാൽ പൌലൊസ് ദുഃഖിതനായി
തിരിഞ്ഞു ആത്മാവിനോടു: അവളെ
വിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അതേ നാഴികയിൽ നിന്നു
പുറത്തു വന്നു.
19 അവളുടെ യജമാനന്മാർ തങ്ങളുടെ
ലാഭത്തിന്റെ പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു
കണ്ടപ്പോൾ, അവർ പൗലൊസിനെയും
ശീലാസിനെയും പിടിച്ചു, ചന്തസ്ഥലത്തു
പ്രമാണികളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
20 അവരെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു: ഈ പുരുഷന്മാർ
യെഹൂദന്മാരായിരിക്കെ നമ്മുടെ നഗരത്തെ
അതിയായി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു.
21 റോമാക്കാരായ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാനോ
ആചരിക്കാനോ പാടില്ലാത്ത ആചാരങ്ങൾ
പഠിപ്പിക്കുക.
22 പുരുഷാരം അവരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു;
ന്യായാധിപന്മാർ അവരുടെ വസ്ത്രം കീറി
അവരെ അടിക്കാൻ കല്പിച്ചു.
23 അവർ അവരുടെമേൽ പല അടിയും
ഇട്ടശേഷം അവരെ തടവിലാക്കി, അവരെ
സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ ജയിലറോട്
ആജ്ഞാപിച്ചു.
24 അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കുറ്റം ലഭിച്ചിട്ടു
അവർ അവരെ അകത്തെ തടവറയിൽ
ആക്കി, അവരുടെ കാലുകളെ ആമത്തിൽ
ഉറപ്പിച്ചു.
25 അർദ്ധരാത്രിയിൽ പൗലോസും ശീലാസും
പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദൈവത്തെ
സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു; തടവുകാർ അത്
കേട്ടു.
26 പെട്ടെന്നു വലിയൊരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി,
കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
കുലുങ്ങി, ഉടനെ എല്ലാ വാതിലുകളും
തുറക്കപ്പെട്ടു, എല്ലാവരുടെയും ബന്ധനങ്ങൾ
അഴിഞ്ഞുപോയി.
27 ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ ഉറക്കത്തിൽ
നിന്ന് ഉണർന്ന്, കാരാഗൃഹ വാതിലുകൾ
തുറന്നിരിക്കുന്നത് കണ്ട്, തടവുകാർ
ഓടിപ്പോയെന്ന് കരുതി വാൾ ഊരി
ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമായിരുന്നു.
28 പൗലോസ് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു:
നിനക്കുതന്നെ ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുത്;
ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെയുണ്ട്.
29 പിന്നെ അവൻ വെളിച്ചം വിളിച്ചു,
അകത്തു ചാടി, വിറച്ചുകൊണ്ടു വന്നു,
പൗലോസിന്റെയും ശീലാസിന്റെയും മുമ്പിൽ
വീണു.
30 അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു:
യജമാനന്മാരേ, രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യണം?
31 അവർ പറഞ്ഞു: കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുക, എന്നാൽ
നീയും നിന്റെ ഭവനവും രക്ഷിക്കപ്പെടും.
32 അവർ അവനോടും അവന്റെ വീട്ടിലുള്ള
എല്ലാവരോടും കർത്താവിന്റെ വചനം
സംസാരിച്ചു.
33 രാത്രിയിലെ അതേ നാഴികയിൽ അവൻ
അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ
മുറിവുകൾ കഴുകി; അവനും അവന്റെ
എല്ലാവരും ഉടനെ സ്നാനം ഏറ്റു.
34 അവൻ അവരെ തന്റെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുവന്നു, അവർക്കു ഭക്ഷണം വിളമ്പി,
സന്തോഷിച്ചു, തന്റെ വീട്ടുകാരോടുകൂടെ
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.
35 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അധിപതികൾ
പടയാളികളെ അയച്ചു: ആ മനുഷ്യരെ
വിട്ടയക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
36 കാരാഗൃഹപാലകൻ പൗലൊസിനോടു:
നിങ്ങളെ വിട്ടയപ്പാൻ ന്യായാധിപന്മാർ
ആളയച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഇപ്പോൾ
പൊയ്ക്കൊൾക, സമാധാനത്തോടെ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു.

37 പൗലോസ് അവരോടു പറഞ്ഞു:
റോമാക്കാരായ ഞങ്ങളെ അവർ
കുറ്റംവിധിക്കാതെ പരസ്യമായി
അടിക്കുകയും തടവിലിടുകയും ചെയ്തു.
ഇപ്പോൾ അവർ ഞങ്ങളെ രഹസ്യമായി
പുറത്താക്കുകയാണോ? അല്ല, തീർച്ചയായും;
എന്നാൽ അവർ തന്നെ വന്ന് ഞങ്ങളെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവരട്ടെ.
38 പടയാളികൾ ഈ വാക്കുകൾ
അധിപതികളോടു പറഞ്ഞു; അവർ
റോമാക്കാരാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവർ
ഭയപ്പെട്ടു.
39 അവർ വന്നു അവരോടു അപേക്ഷിച്ചു,
അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു;
40 അവർ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ലുദിയയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു,
സഹോദരന്മാരെ കണ്ടിട്ടു അവരെ
ആശ്വസിപ്പിച്ച് പോയി.

അധ്യായം 17

1അവർ ആംഫിപോലിസിലും
അപ്പൊല്ലോനിയയിലും കൂടി കടന്ന്
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു സിനഗോഗ്
ഉണ്ടായിരുന്ന തെസ്സലോനിക്കയിൽ എത്തി.
2 പൌലൊസ് തന്റെ രീതിപോലെ അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു;
3 ക്രിസ്തുവിന് കഷ്ടപ്പാടുകൾ
അനുഭവിക്കുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്ന്
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും
ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തുറന്നുപറയുകയും
ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുന്ന ഈ യേശു
ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നും.
4 അവരിൽ ചിലർ വിശ്വസിച്ചു
പൗലൊസിനോടും ശീലാസിനോടും
കൂട്ടുകൂടി. ഭക്തിയുള്ള ഗ്രീക്കുകാരിൽ
വലിയൊരു കൂട്ടം, പ്രധാന സ്ത്രീകളിൽ
ചുരുക്കം.
5 എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്ത യഹൂദന്മാരോ
അസൂയ പൂണ്ട ചില നികൃഷ്ടന്മാരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഒരു കൂട്ടം കൂട്ടി നഗരം
മുഴുവനും കോലാഹലമുണ്ടാക്കി, ജേസന്റെ
ഭവനം ആക്രമിച്ച് അവരെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചു. ജനങ്ങളോട്.
6 അവരെ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ
ജേസണെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും
നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു:
ലോകത്തെ തകിടം മറിച്ചവർ ഇവിടെയും
വന്നിരിക്കുന്നു;
7 ജേസൺ അവരെ സ്വീകരിച്ചു; ഇവയെല്ലാം
സീസറിന്റെ കൽപ്പനകൾക്കു വിരുദ്ധമായി
മറ്റൊരു രാജാവ്, ഒരു യേശുവാണ് എന്നു
പറഞ്ഞു.
8 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ജനത്തെയും
നഗരാധിപന്മാരെയും ഭ്രമിപ്പിച്ചു.
9 അവർ ജെയ്സന്റെയും മറ്റേയാളുടെയും
സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കിയശേഷം അവരെ
വിട്ടയച്ചു.
10 സഹോദരന്മാർ ഉടനെ
പൌലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും
രാത്രിയിൽ ബെരോയയിലേക്കു
പറഞ്ഞയച്ചു; അവർ അവിടെ വന്ന്
യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു.
11 അവർ
തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ളവരെക്കാൾ
ശ്രേഷ്ഠരായിരുന്നു, കാരണം അവർ വചനം
പൂർണ്ണ മനസ്സോടെ സ്വീകരിച്ചു, കാര്യങ്ങൾ
അങ്ങനെയാണോ എന്ന് ദിവസവും
തിരുവെഴുത്തുകൾ പരിശോധിച്ചു.
12 അതുകൊണ്ട് അവരിൽ പലരും
വിശ്വസിച്ചു; ഗ്രീക്കുകാരായ മാന്യരായ
സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാർ, ചുരുക്കം ചിലരല്ല.
13 എന്നാൽ തെസ്സലൊനീക്യയിലെ
യഹൂദന്മാർ, പൗലോസ്
ബെരോവയിൽവെച്ചു ദൈവവചനം
പ്രസംഗിച്ചു എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ
അവിടെയും വന്നു ജനത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു.
14 ഉടനെ സഹോദരന്മാർ പൌലൊസിനെ
കടൽത്തീരത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു; എന്നാൽ
ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും അവിടെ
താമസിച്ചു.
15 പൌലൊസിനെ വഴിനടത്തിയവർ
അവനെ ഏഥൻസിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു;
ശീലാസിനോടും തിമൊഥെയൊസിനോടും
വേഗത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
കല്പന വാങ്ങി അവർ പോയി.
16 പൗലോസ് ഏഥൻസിൽ അവർക്കായി
കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, നഗരം പൂർണ്ണമായും
വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്ക്
വിധേയമായിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ
അവന്റെ ആത്മാവ് അവനിൽ ഉണർന്നു.
17 അതുകൊണ്ട് അവൻ സിനഗോഗിൽ
യഹൂദന്മാരോടും ഭക്തന്മാരോടും ചന്തയിൽ
വെച്ച് തന്നെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവരോടും
ദിവസവും തർക്കിച്ചു.
18 അപ്പോൾ എപ്പിക്യൂറിയക്കാരുടെയും
സ്റ്റോയിക്കുകളുടെയും ചില തത്ത്വചിന്തകർ
അവനെ നേരിട്ടു. ചിലർ പറഞ്ഞു: ഈ
കലഹക്കാരൻ എന്തു പറയും? മറ്റു ചിലത്,
അവൻ അന്യദൈവങ്ങളുടെ
നിർമ്മാതാവാണെന്ന് തോന്നുന്നു; കാരണം
അവൻ അവരോട് യേശുവിനെയും
പുനരുത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു.

19 അവർ അവനെ പിടിച്ചു
അരയോപഗസിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു: നീ
പറയുന്ന ഈ പുതിയ ഉപദേശം എന്താണെന്ന്
ഞങ്ങൾക്കറിയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 നീ ചില വിചിത്രമായ കാര്യങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു;
21 (അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ
ഏഥൻസുകാരും അപരിചിതരും തങ്ങളുടെ
സമയം ചിലവഴിച്ചത് ഒന്നുകിൽ പുതിയ
കാര്യം പറയുവാനോ കേൾക്കുവാനോ
ആയിരുന്നു.)
22 അപ്പോൾ പൗലോസ് മാർസ് കുന്നിന്റെ
നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
ഏഥൻസിലെ പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാ
കാര്യങ്ങളിലും അന്ധവിശ്വാസികളാണെന്ന്
ഞാൻ കാണുന്നു.
23 ഞാൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ
ആരാധനകൾ കാണുമ്പോൾ, അജ്ഞാതനായ
ദൈവത്തിന് ഈ ലിഖിതമുള്ള ഒരു
യാഗപീഠം കണ്ടെത്തി. ആകയാൽ നിങ്ങൾ
അറിയാതെ ആരാധിക്കുന്നവനെ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു.
24 ലോകത്തെയും അതിലുള്ള എല്ലാ
വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം, അവൻ
ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും
കർത്താവായതിനാൽ, കൈകൊണ്ട്
നിർമ്മിച്ച ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നില്ല.
25 മനുഷ്യരുടെ കൈകളാൽ
ആരാധിക്കപ്പെടുന്നില്ല.
26 അവൻ ഒരു രക്തത്താൽ സകല
മനുഷ്യജാതികളെയും ഭൂമിയുടെ
എല്ലായിടത്തും വസിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കി;
27 അവൻ നമ്മിൽ എല്ലാവരിൽ നിന്നും
അകന്നവനല്ലെങ്കിലും, അവർ കർത്താവിനെ
അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്, അവർ അവനെ
പിന്തുടരുകയും അവനെ കണ്ടെത്തുകയും
ചെയ്യും.
28 അവനിൽ നാം ജീവിക്കുന്നു, ചലിക്കുന്നു,
നമ്മുടെ അസ്തിത്വമുണ്ട്; നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം
കവികളിൽ ചിലരും പറഞ്ഞതുപോലെ:
ഞങ്ങളും അവന്റെ സന്തതികളാണ്.
29 നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്തതികളാകയാൽ,
മനുഷ്യൻ കലകൊണ്ടും ഉപായംകൊണ്ടും
കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, കല്ല്
എന്നിവയോട് സദൃശമാണെന്ന് നാം
വിചാരിക്കരുത്.
30 ഈ അജ്ഞതയുടെ കാലത്ത് ദൈവം
കണ്ണിറുക്കി; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
എല്ലായിടത്തും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ
എല്ലാവരോടും കല്പിക്കുന്നു.
31 അവൻ നിയമിച്ച മനുഷ്യൻ മുഖാന്തരം
ലോകത്തെ നീതിയോടെ ന്യായം
വിധിക്കാൻ അവൻ ഒരു ദിവസം
നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ അവനെ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിൽ
സകലമനുഷ്യർക്കും ഉറപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു.
32 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു
കേട്ടപ്പോൾ ചിലർ പരിഹസിച്ചു: ഈ കാര്യം
ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അങ്ങനെ പൗലോസ് അവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു പോയി.
34 എങ്കിലും ചില പുരുഷന്മാർ അവനോടു
ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു; അവരിൽ
അരയോപഗൈറ്റായ ഡയോനിഷ്യസും
ദമാരിസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും
അവരോടുകൂടെ മറ്റുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അധ്യായം 18

1 അതിന്റെ ശേഷം പൌലൊസ്
ഏഥൻസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊരിന്തിൽ
വന്നു;
2 പോണ്ടസിൽ ജനിച്ച അകിവ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു യഹൂദനെ കണ്ടെത്തി.
(കാരണം ക്ലോഡിയസ് എല്ലാ
യഹൂദന്മാരോടും റോമിൽ നിന്ന്
പുറപ്പെടാൻ കൽപ്പിച്ചിരുന്നു:) അവരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു.
3 അവൻ ഒരേ
കൌശലക്കാരനായതുകൊണ്ടു
അവരോടുകൂടെ പാർത്തു പണി ചെയ്തു;
4 അവൻ എല്ലാ ശബ്ബത്തും സിനഗോഗിൽ
വാദിച്ചു യെഹൂദന്മാരെയും യവനന്മാരെയും
സമ്മതിപ്പിച്ചു.
5 ശീലാസും തിമോത്തിയോസും
മാസിഡോണിയയിൽ നിന്ന് വന്നപ്പോൾ,
പൗലോസ് ആത്മാവിൽ ഞെരുങ്ങി,
യേശുക്രിസ്തുവാണെന്ന് യഹൂദന്മാരോട്
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.
6 അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ എതിർക്കുകയും
ദൈവദൂഷണം പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ
അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം കുലുക്കി അവരോടു
പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്തം നിങ്ങളുടെ
തലയിൽ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ; ഞാൻ
ശുദ്ധനാണ്; ഇനിമുതൽ ഞാൻ ജാതികളുടെ
അടുക്കൽ പോകും.
7 അവൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു,
ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന യുസ്തൂസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു,
അവന്റെ വീട് പള്ളിയോടു ചേർന്നിരുന്നു.
8 സിനഗോഗിന്റെ പ്രധാന അധിപനായ
ക്രിസ്പസ് തന്റെ എല്ലാ വീട്ടുകാരോടും കൂടെ
കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. കൊരിന്ത്യരിൽ
പലരും കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു.

9 രാത്രിയിൽ കർത്താവ് പൗലോസിനോട്
ഒരു ദർശനത്തിൽ പറഞ്ഞു: ഭയപ്പെടേണ്ട,
സംസാരിക്കുക, മിണ്ടാതിരിക്കുക.
10 ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്, ആരും
നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല; ഈ നഗരത്തിൽ
എനിക്ക് ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ട്.
11 അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വർഷവും ആറു
മാസവും അവിടെ താമസിച്ചു.
12 ഗല്ലിയോ അഖായയുടെ ഡെപ്യൂട്ടി
ആയിരുന്നപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ
പൗലോസിനെതിരെ ഏകമനസ്സോടെ
കലാപം നടത്തി അവനെ ന്യായാസനത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്നു.
13: ന്യായപ്രമാണത്തിന് വിരുദ്ധമായി
ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ ഇവൻ മനുഷ്യരെ
പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
14 പൌലൊസ് ഇപ്പോൾ വായ് തുറക്കാൻ
ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഗല്ലിയോൻ യെഹൂദന്മാരോടു
പറഞ്ഞു: യെഹൂദന്മാരേ, അനീതിയോ
ദുഷ്പ്രവൃത്തിയോ ആണെങ്കിൽ, ഞാൻ
നിങ്ങളോട് സഹിഷ്ണുത കാണിക്കണം.
15 അതു വാക്കുകളുടെയും പേരുകളുടെയും
നിങ്ങളുടെ നിയമത്തിന്റെയും
പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിലേക്കു
നോക്കുവിൻ; അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ
വിധികർത്താവല്ല.
16 അവൻ അവരെ ന്യായാസനത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കി.
17 അപ്പോൾ ഗ്രീക്കുകാരെല്ലാം
സിനഗോഗിന്റെ പ്രധാന അധിപനായ
സോസ്തനേസിനെ പിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിനു
മുമ്പിൽ അടിച്ചു. ഗാലിയോ ആ
കാര്യങ്ങളിലൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.
18 ഇതിനുശേഷം പൗലോസ് കുറെക്കാലം
അവിടെ താമസിച്ചു, സഹോദരന്മാരോട്
യാത്ര പറഞ്ഞ് അവിടെ നിന്ന് കപ്പൽ കയറി
സിറിയയിലേക്കും പ്രിസ്കില്ലയും
അകിലയും അവനോടുകൂടെ പോയി.
അവൻ ഒരു നേർച്ച ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ കെങ്ക്രെയയിൽവെച്ചു തല വെട്ടിച്ചു.
19 അവൻ എഫെസൊസിൽ എത്തി അവരെ
അവിടെ വിട്ടു; എന്നാൽ അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു യെഹൂദന്മാരോടു തർക്കിച്ചു.
20 തങ്ങളോടുകൂടെ കൂടുതൽ നേരം
താമസിക്കണമെന്ന് അവർ
ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല.
21 എന്നാൽ യെരൂശലേമിൽ വരുന്ന ഈ
പെരുന്നാൾ ഞാൻ ഏതുവിധേനയും
ആചരിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു അവരോടു
യാത്ര പറഞ്ഞു. അവൻ എഫെസൊസിൽ
നിന്നു കപ്പൽ കയറി.
22 അവൻ കൈസര്യയിൽ വന്നിറങ്ങി
സഭയെ വന്ദിച്ചശേഷം അന്ത്യോക്യയിലേക്കു
പോയി.
23 അവൻ അവിടെ കുറെ നേരം
ചെലവഴിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടു, ഗലാത്യ,
ഫ്രുഗ്യ ദേശം ഒക്കെയും ക്രമമായി
സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യന്മാരെ ഒക്കെയും
ബലപ്പെടുത്തി.
24 അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ ജനിച്ച അപ്പൊല്ലോസ്
എന്നു പേരുള്ള ഒരു യഹൂദൻ
എഫെസൊസിൽ എത്തി.
25 ഈ മനുഷ്യൻ കർത്താവിന്റെ
മാർഗത്തിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു;
അവൻ ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവനായി
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം മാത്രം
അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ
കാര്യങ്ങൾ ഉത്സാഹത്തോടെ സംസാരിച്ചു
ഉപദേശിച്ചു.
26 അവൻ പള്ളിയിൽ ധൈര്യത്തോടെ
സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി; അകിലയും
പ്രിസ്കില്ലയും കേട്ടപ്പോൾ അവർ അവനെ
തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി,
ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അവനു നന്നായി
പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.
27 അവൻ അഖായയിലേക്കു കടക്കുവാൻ
ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അവനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ
ശിഷ്യന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാർ എഴുതി: അവൻ വന്നപ്പോൾ,
കൃപയാൽ വിശ്വസിച്ചവരെ അവൻ വളരെ
സഹായിച്ചു.
28 എന്തെന്നാൽ, അവൻ യഹൂദന്മാരെ
ശക്തമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തി, അത്
പരസ്യമായി, യേശുവാണ് ക്രിസ്തു എന്ന്
തിരുവെഴുത്തുകളാൽ കാണിച്ചു.

അധ്യായം 19

1 അപ്പൊല്ലോസ് കൊരിന്തിൽ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ, പൗലോസ് മുകൾ
തീരങ്ങളിലൂടെ എഫെസൊസിൽ എത്തി,
ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടെത്തി.
2 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചതുമുതൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവർ അവനോടു:
പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടില്ല.
3 അവൻ അവരോടു: പിന്നെ നിങ്ങൾ
എന്തിനു വേണ്ടി സ്നാനം ഏറ്റു? യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനത്തിന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
4 അപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ
മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു,
തനിക്കുശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന അവനിൽ,

അതായത് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
വിശ്വസിക്കണമെന്ന് ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു.
5 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റു.
6 പൗലോസ് അവരുടെമേൽ കൈ
വെച്ചപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ്
അവരുടെമേൽ വന്നു. അവർ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു പ്രവചിച്ചു.
7 പുരുഷന്മാരെല്ലാം ഏകദേശം
പന്ത്രണ്ടുപേരായിരുന്നു.
8 അവൻ സിനഗോഗിൽ ചെന്നു
ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു തർക്കിച്ചും
സമ്മതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മൂന്നു മാസത്തോളം
ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിച്ചു.
9 എന്നാൽ മുങ്ങൽക്കാർ കഠിനരായി,
വിശ്വസിക്കാതെ, പുരുഷാരത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ ആ വഴി ദുഷിച്ചപ്പോൾ, അവൻ
അവരെ വിട്ടുപോയി, ശിഷ്യന്മാരെ
വേർപെടുത്തി, ഒരു തിറാനസിന്റെ സ്കൂളിൽ
ദിവസവും തർക്കിച്ചു.
10 ഇതു രണ്ടു വർഷത്തോളം തുടർന്നു.
അങ്ങനെ ഏഷ്യയിൽ വസിച്ചിരുന്ന
യഹൂദന്മാരും ഗ്രീക്കുകാരും കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ വചനം കേട്ടു.
11 പൗലോസിന്റെ കൈകളാൽ ദൈവം
പ്രത്യേക അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു.
12 അങ്ങനെ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന്
തൂവാലകളോ ആവരണങ്ങളോ
രോഗികളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു,
രോഗങ്ങൾ അവരെ വിട്ടുമാറി, ദുരാത്മാക്കൾ
അവരെ വിട്ടുപോയി.
13അനന്തരം ഭൂതോപദ്രവകാരികളായ ചില
യഹൂദന്മാർ ദുരാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം
വിളിക്കാൻ അവരെ സ്വീകരിച്ചു: പൗലോസ്
പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിനെക്കൊണ്ട്
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്യുന്നു.
14 യഹൂദനായ സ്കേവയുടെ ഏഴു
പുത്രന്മാരും പുരോഹിതന്മാരിൽ
പ്രധാനികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.
15 ദുരാത്മാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: യേശുവിനെ
എനിക്കറിയാം, പൗലോസിനെ
എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആരാണ്?
16 ദുരാത്മാവ് അവരുടെമേൽ ചാടിവീണു,
അവരെ കീഴടക്കി, അവരെ ജയിച്ചു,
അങ്ങനെ അവർ നഗ്നരും മുറിവേറ്റവരുമായി
ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി.
17 എഫെസൊസിൽ വസിച്ചിരുന്ന എല്ലാ
യഹൂദർക്കും ഗ്രീക്കുകാരും ഇതു
അറിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും മേൽ ഭയം
വീണു, കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം
മഹത്വപ്പെട്ടു.
18 വിശ്വസിക്കുന്ന പലരും വന്നു
ഏറ്റുപറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ
അറിയിച്ചു.
19 കൗതുകകരമായ വിദ്യകൾ
പ്രയോഗിച്ചവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ
പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് എല്ലാവരുടെയും
മുമ്പിൽ ചുട്ടുകളഞ്ഞു;
20 അങ്ങനെ ദൈവവചനം ശക്തമായി
വളരുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.
21 ഈ കാര്യങ്ങൾ അവസാനിച്ചശേഷം,
പൗലോസ് മാസിഡോണിയയിലും
അഖായയിലും കൂടി കടന്ന്
യെരൂശലേമിലേക്ക് പോകുവാൻ
ആത്മാവിൽ നിശ്ചയിച്ചു: ഞാൻ അവിടെ
പോയശേഷം റോമും കാണണം.
22 അങ്ങനെ, തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവരിൽ
രണ്ടുപേരെ അവൻ
മാസിഡോണിയയിലേക്കു അയച്ചു:
തിമൊഥെയൊസ്, എറസ്തൊസ്. എന്നാൽ
അവൻ തന്നെ ഒരു സീസണിൽ ഏഷ്യയിൽ
താമസിച്ചു.
23 അതേ സമയം ആ വഴിയെച്ചൊല്ലി ചെറിയ
കലഹം ഉണ്ടായില്ല.
24 ഒരു വെള്ളിപ്പണിക്കാരനായ
ഡെമെട്രിയസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ഡയാനയ്ക്കുവേണ്ടി വെള്ളിക്കോലങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് കരകൗശല
തൊഴിലാളികൾക്ക് ചെറിയ നേട്ടമൊന്നും
ഉണ്ടായില്ല.
25 അവൻ അവരെയും അതുപോലെയുള്ള
ജോലിക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു:
യജമാനന്മാരേ, ഈ കരകൗശലത്താൽ
ഞങ്ങൾക്കു സമ്പത്തു ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
26 കൂടാതെ, ഈ പൗലോസ് എഫെസൊസിൽ
മാത്രമല്ല, ഏതാണ്ട് ഏഷ്യയിൽ ഉടനീളം
കൈകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ദൈവങ്ങളല്ല എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അനേകം ആളുകളെ
പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പിന്തിരിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുകയും
കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
27 ഇതു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ
കരകൗശലവസ്തുക്കൾ
അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു; മാത്രമല്ല,
ഏഷ്യയും ലോകവും ആരാധിക്കുന്ന
മഹാദേവിയായ ഡയാനയുടെ ക്ഷേത്രം
നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും അവളുടെ മഹത്വം
നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വേണം.
28 ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപം
നിറഞ്ഞു: എഫേസ്യരുടെ ഡയാന
വലിയവളാണ് എന്നു നിലവിളിച്ചു.
29 നഗരം മുഴുവനും
ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി; പൗലോസിന്റെ

യാത്രാസംഘങ്ങളായ
മാസിഡോണിയക്കാരായ ഗായൂസിനെയും
അരിസ്റ്റർക്കസിനെയും പിടികൂടി അവർ
ഒറ്റമനസ്സോടെ തിയേറ്ററിലേക്ക് പാഞ്ഞു.
30 പൌലൊസ് ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
അവനെ സമ്മതിച്ചില്ല.
31 അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്ന ചില
ഏഷ്യയിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു;
32 സഭ കലങ്ങിമറിഞ്ഞു ചിലർ ഒരു വാക്കും
ചിലർ വേറെയും നിലവിളിച്ചു; അവർ
എന്തിനാണ് ഒരുമിച്ചു കൂടിയതെന്ന്
അധികമാരും അറിഞ്ഞില്ല.
33 അവർ അലക്സാണ്ടറിനെ
ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു,
യഹൂദന്മാർ അവനെ
മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയി. അലക്സാണ്ടർ
കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാട്ടി, ജനങ്ങളോട്
പ്രതിവാദം പറയുമായിരുന്നു.
34 എന്നാൽ അവൻ യഹൂദനാണെന്ന്
അറിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും രണ്ടു
മണിക്കൂറോളം ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:
എഫേസ്യരുടെ ഡയാന വലിയവളാണ്.
35 പട്ടണക്കാരൻ ആളുകളെ
സമാധാനിപ്പിച്ചശേഷം അവൻ പറഞ്ഞു:
എഫേസോസിലെ പുരുഷന്മാരേ,
എഫേസോസിന്റെ നഗരം ഡയാനയുടെ
മഹാദേവതയുടെയും വ്യാഴത്തിൽ നിന്ന്
വീണുപോയ പ്രതിമയുടെയും
ആരാധനയാണെന്ന് അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ
ആരുണ്ട്? ?
36 ഇതു വിരോധമായി സംസാരിക്കാൻ
കഴിയാത്തതിനാൽ നിങ്ങൾ
മിണ്ടാതിരിക്കുകയും ധൃതിയിൽ ഒന്നും
ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണം.
37 നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യരെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;
38 ആകയാൽ ദെമേത്രിയൊസിനും അവന്റെ
കൂടെയുള്ള ശിൽപ്പികൾക്കും
ആർക്കെങ്കിലും എതിരെ തർക്കമുണ്ടായാൽ
ന്യായപ്രമാണം തുറന്നിരിക്കുന്നു;
പ്രതിനിധികളുമുണ്ട്; അവർ അന്യോന്യം
വാദിക്കട്ടെ.
39 എന്നാൽ നിങ്ങൾ മറ്റു
കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വല്ലതും
അന്വേഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു
നിയമാനുസൃതമായ ഒരു സഭയിൽ
തീരുമാനിക്കും.
40 ഈ കൂട്ടുകെട്ടിനെപ്പറ്റി ഒരു
കാരണവുമില്ലാതെ, ഈ ദിവസത്തെ
കോലാഹലത്തെക്കുറിച്ചു നാം ചോദ്യം
ചെയ്യപ്പെടേണ്ട അപകടത്തിലാണ്.
41 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ സഭയെ
പിരിച്ചുവിട്ടു.

അധ്യായം 20

1 ബഹളം അവസാനിച്ചശേഷം പൌലൊസ്
ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു, അവരെ
ആലിംഗനം ചെയ്തു,
മാസിഡോണിയയിലേക്കു പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു.
2 അവൻ ആ പ്രദേശങ്ങൾ കടന്ന് അവരെ
വളരെയധികം പ്രബോധിപ്പിച്ചശേഷം
ഗ്രീസിൽ എത്തി.
3 അവിടെ മൂന്നു മാസം താമസിച്ചു. അവൻ
സിറിയയിലേക്ക് കപ്പൽ കയറാൻ
പോകുമ്പോൾ യഹൂദന്മാർ അവനെ
കാത്തുനിന്നപ്പോൾ അവൻ
മാസിഡോണിയയിലൂടെ
മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.
4 അവനോടുകൂടെ ബെരിയായിലെ ആസ്യ
സോപാട്ടർ; തെസ്സലൊനീക്യർ,
അരിസ്റ്റാർക്കസ്, സെക്കണ്ടസ്;
ദെർബെയിലെ ഗായൂസ്, തിമോത്തിയോസ്;
ഏഷ്യയിലെയും ടൈക്കിക്കസിന്റെയും
ട്രോഫിമസിന്റെയും.
5 മുമ്പേ പോകുന്നവർ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
ത്രോവാസിൽ താമസിച്ചു.
6 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ നാളുകൾ
കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ഫിലിപ്പിയിൽനിന്നു
കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്
ത്രോവാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തി.
ഞങ്ങൾ ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു.
7 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം ശിഷ്യന്മാർ
അപ്പം മുറിക്കാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പൗലോസ്
അവരോടു പ്രസംഗിച്ചു. അർദ്ധരാത്രി വരെ
തന്റെ പ്രസംഗം തുടർന്നു.
8 അവർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്ന
മാളികമുറിയിൽ അനേകം വിളക്കുകൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു.
9 യൂത്തിക്കൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
യുവാവ് ജനാലയിൽ ഇരുന്നു,
ഗാഢനിദ്രയിൽ വീണു; പൗലോസ്
ദീർഘനേരം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ,
അവൻ ഉറക്കത്തിൽ മുങ്ങി, മൂന്നാമത്തെ
തട്ടിൽ നിന്ന് വീണു, മരിച്ച നിലയിൽ
എടുക്കപ്പെട്ടു.
10 പൌലൊസ് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവന്റെ മേൽ
വീണു അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു: നിങ്ങൾ
വിഷമിക്കേണ്ട; അവന്റെ ജീവൻ അവനിൽ
ഉണ്ടല്ലോ.
11 അവൻ പിന്നെയും കയറിവന്ന് അപ്പം
നുറുക്കി തിന്നു നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ

വളരെ നേരം സംസാരിച്ചശേഷം അവൻ
പോയി.
12 അവർ ആ യുവാവിനെ ജീവനോടെ
കൊണ്ടുവന്നു, അൽപ്പം പോലും
ആശ്വസിച്ചില്ല.
13 ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറാൻ മുമ്പേ പോയി,
പൗലോസിനെ കയറ്റാൻ ഉദ്ദേശിച്ച്
അസ്സോസിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി.
14 അവൻ അസ്സോസിൽ ഞങ്ങളെ
കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി മിറ്റിലീനിൽ എത്തി.
15 ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു കപ്പൽ കയറി
പിറ്റെന്നാൾ ഖിയോസിന് നേരെ എത്തി.
അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ സമോസിൽ
എത്തി ട്രോഗിലിയത്തിൽ താമസിച്ചു.
അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ മിലേത്തസിൽ
എത്തി.
16 പൌലൊസ് ഏഷ്യയിൽ സമയം
ചിലവഴിക്കായ്കകൊണ്ടു എഫെസൊസ് വഴി
കപ്പൽ കയറുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു;
കഴിയുമെങ്കിൽ പെന്തക്കോസ്ത് നാളിൽ
യെരൂശലേമിൽ വരുവാൻ അവൻ തിടുക്കം
കൂട്ടി.
17 അവൻ മിലേത്തൂസിൽ നിന്നു
എഫെസൊസിലേക്കു ആളയച്ചു സഭയിലെ
മൂപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു.
18 അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആസ്യയിൽ വന്ന
ഒന്നാം നാൾ മുതൽ എല്ലാ കാലത്തും
നിങ്ങളോടുകൂടെ എങ്ങനെ ആയിരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
19 യഹൂദന്മാരുടെ പതിയിരുന്നതിനാൽ
എനിക്ക് നേരിട്ട എല്ലാ വിനയത്തോടും
ധാരാളം കണ്ണുനീരോടും
പ്രലോഭനങ്ങളോടും കൂടി കർത്താവിനെ
സേവിക്കുന്നു.
20 നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്രദമായ
യാതൊന്നും ഞാൻ മറച്ചുവെക്കാതെ,
നിങ്ങളെ കാണിച്ചുതരികയും പരസ്യമായും
വീടുവീടാന്തരവും നിങ്ങളെ
പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
21 യഹൂദന്മാരോടും ഗ്രീക്കുകാരോടും
ദൈവത്തോടുള്ള മാനസാന്തരവും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള
വിശ്വാസവും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.
22 ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ യെരൂശലേമിലേക്ക്
ആത്മാവിൽ ബന്ധിതനായി പോകുന്നു;
23 ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടതകളും എന്നിൽ
നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ്
എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.
24 എന്നാൽ ഇതൊന്നും എന്നെ
പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല, എന്റെ ജീവിതം എനിക്ക്
പ്രിയപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നില്ല,
അങ്ങനെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ
ഗതി പൂർത്തിയാക്കാനും ദൈവകൃപയുടെ
സുവിശേഷം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ
കർത്താവായ യേശുവിൽ നിന്ന് എനിക്ക്
ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷയും. .
25 ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇനി എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
26 ആകയാൽ ഞാൻ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും
രക്തത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധനാണെന്ന് ഈ
ദിവസം നിങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.
27 ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആലോചനകളും
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ
ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിട്ടില്ല.
28 ആകയാൽ നിങ്ങളെയും തന്റെ
സ്വന്തരക്തത്താൽ സമ്പാദിച്ച ദൈവത്തിന്റെ
സഭയെ പോറ്റുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ്
നിങ്ങളെ
മേൽവിചാരകന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്ന സകല
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
29 ഞാൻ പോയശേഷം ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ
ആദരിക്കാതെ കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കൾ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു.
30 ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ
ആകർഷിക്കേണ്ടതിന്നു വക്രതകൾ
സംസാരിച്ചു നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ
മനുഷ്യർ എഴുന്നേൽക്കും.
31 അതുകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിക്കുക,
ഓർക്കുക, മൂന്ന് വർഷത്തിനിടയിൽ ഞാൻ
രാത്രിയും പകലും കണ്ണീരോടെ
ഓരോരുത്തർക്കും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്
നിർത്തിയില്ല.
32 ഇപ്പോൾ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളെ
പടുത്തുയർത്താനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട
എല്ലാവരുടെയും ഇടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു
അവകാശം നൽകാനും കഴിയുന്ന
ദൈവത്തോടും അവന്റെ കൃപയുടെ
വചനത്തോടും ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഭരമേല്പിക്കുന്നു.
33 ഞാൻ ആരുടെയും വെള്ളിയോ
സ്വർണ്ണമോ വസ്ത്രമോ മോഹിച്ചിട്ടില്ല.
34 അതെ, ഈ കൈകൾ എന്റെയും
എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർക്കും ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾതന്നെ
അറിയുന്നുവല്ലോ.
വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതു
ഭാഗ്യം എന്നു പറഞ്ഞ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളെ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ സകലവും നിങ്ങളെ
കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു .

36 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ
മുട്ടുകുത്തി എല്ലാവരോടുംകൂടെ
പ്രാർത്ഥിച്ചു.
37 എല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞു
പൗലോസിന്റെ കഴുത്തിൽ വീണു അവനെ
ചുംബിച്ചു.
38 അവർ ഇനി അവന്റെ മുഖം
കാണാതവണ്ണം അവൻ പറഞ്ഞ
വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു ഏറ്റവും ദുഃഖിക്കുന്നു.
അവർ അവനോടുകൂടെ കപ്പലിൽ കയറി.

അധ്യായം 21

1 ഞങ്ങൾ അവരിൽ നിന്ന് കരകയറി,
വിക്ഷേപിച്ച ശേഷം, ഞങ്ങൾ നേരെ
കൂസിലേക്കും അടുത്ത ദിവസം
റോഡ്സിലേക്കും അവിടെ നിന്ന്
പതാരയിലേക്കും എത്തി.
2 ഫെനിഷ്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ
കണ്ടു ഞങ്ങൾ കയറി പുറപ്പെട്ടു.
3 സൈപ്രസ് കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
അത് ഇടതുവശത്ത് ഉപേക്ഷിച്ച്
സിറിയയിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി ടയറിൽ
ഇറങ്ങി; അവിടെ കപ്പൽ അവളുടെ ഭാരം
ഇറക്കേണ്ടതായിരുന്നു.
4 ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടെത്തി ഞങ്ങൾ ഏഴു
ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു.
5 ആ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോയി;
ഞങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽനിന്നു
പുറത്തുപോകുന്നതുവരെ എല്ലാവരും
ഭാര്യമാരോടും കുട്ടികളോടുംകൂടെ
ഞങ്ങളെ വഴിക്കു കൊണ്ടുവന്നു; ഞങ്ങൾ
കരയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു.
6 ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു
കപ്പൽ കയറി; അവർ വീണ്ടും വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങി.
7 ഞങ്ങൾ സോരിൽനിന്നുള്ള യാത്ര
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടോളമായിസിൽ എത്തി
സഹോദരന്മാരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് ഒരു
ദിവസം അവരോടൊപ്പം താമസിച്ചു.
8 പിറ്റെന്നാൾ പൗലോസിന്റെ കൂട്ടത്തിലുള്ള
ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു കൈസര്യയിൽ എത്തി,
ഏഴുപേരിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പോസ് എന്ന
സുവിശേഷകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു.
അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും
ചെയ്തു.
9 അതേ പുരുഷനു കന്യകമാരായ നാലു
പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ പ്രവചിച്ചു.
10 ഞങ്ങൾ അവിടെ കുറെ ദിവസം
താമസിച്ചപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു
അഗബോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ
വന്നു.
11 അവൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
പൗലോസിന്റെ അരക്കെട്ട് എടുത്ത് സ്വന്തം
കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യെരൂശലേമിൽ
യഹൂദന്മാർ ഈ അരക്കെട്ടുള്ളവനെ കെട്ടി
ഏല്പിക്കും. ജാതികളുടെ കൈകൾ.
12 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളും
അവിടെയുള്ളവരും യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകരുതെന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
13 അപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
കരയുകയും എന്റെ ഹൃദയം തകർക്കുകയും
ചെയ്യുന്നത് എന്താണ്? എന്തെന്നാൽ,
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനായി
യെരൂശലേമിൽ ബന്ധിക്കപ്പെടാൻ മാത്രമല്ല,
മരിക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്.
14 അവൻ സമ്മതിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ:
കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ നിന്നു.
15 ആ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ വണ്ടികൾ എടുത്തു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
16 കൈസര്യയിലെ ചില ശിഷ്യന്മാരും
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോയി, ഞങ്ങൾ
താമസിക്കേണ്ട ഒരു പഴയ ശിഷ്യനായ
സൈപ്രസിലെ മ്നാസോനെ അവരോടൊപ്പം
കൊണ്ടുവന്നു.
17 ഞങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങളെ സന്തോഷത്തോടെ
സ്വീകരിച്ചു.
18 പിറ്റെന്നാൾ പൗലോസ് ഞങ്ങളോടുകൂടെ
യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
മൂപ്പന്മാരെല്ലാം സന്നിഹിതരായിരുന്നു.
19 അവൻ അവരെ അഭിവാദനം ചെയ്തശേഷം
ദൈവം തന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അവൻ പ്രത്യേകം
പറഞ്ഞു.
20 അവർ അതു കേട്ടിട്ടു കർത്താവിനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി അവനോടു: സഹോദരാ,
വിശ്വസിക്കുന്ന എത്ര ആയിരം യെഹൂദന്മാർ
ഉണ്ടെന്നു നീ കാണുന്നുവല്ലോ; അവരെല്ലാം
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാണ്.
21 തങ്ങളുടെ മക്കളെ പരിച്ഛേദന
ചെയ്യരുതു, ആചാരങ്ങൾ അനുസരിച്ചു
നടക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു മോശെയെ
ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ജാതികളുടെ
ഇടയിലുള്ള എല്ലാ യെഹൂദന്മാരെയും
പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നു അവർ നിന്നെക്കുറിച്ചു
അറിയിച്ചു.
22 അതുകൊണ്ട് എന്താണ്? നീ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ കേൾക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു.

23 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പറയുന്നതു
ചെയ്ക: ഞങ്ങൾക്കു നേർന്നിരിക്കുന്ന നാലു
പുരുഷന്മാരുണ്ട്;
24 അവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
അവരോടുകൂടെ നിന്നെത്തന്നെ
ശുദ്ധീകരിക്കുകയും തല ക്ഷൌരം
ചെയ്വാൻ അവരോടു കൽപ്പന നടത്തുകയും
ചെയ്യും; നീയും ക്രമമായി നടക്കുന്നു
ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കേണം.
25 വിശ്വസിക്കുന്ന വിജാതീയരെ
സ്പർശിക്കുന്നതുപോലെ, അവർ
വിഗ്രഹങ്ങൾ, രക്തം, കഴുത്ത് ഞെരിച്ച്,
പരസംഗം എന്നിവയിൽ നിന്ന്
തങ്ങളെത്തന്നെ
കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ, അവർ
അങ്ങനെയൊന്നും പാലിക്കുന്നില്ലെന്ന്
ഞങ്ങൾ എഴുതി, നിഗമനം ചെയ്തു.
26 പിന്നെ പൌലൊസ് ആ പുരുഷന്മാരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അടുത്ത ദിവസം
അവരോടുകൂടെ തന്നെത്തന്നെ
ശുദ്ധീകരിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു;
27 ഏഴു ദിവസം ഏതാണ്ട്
അവസാനിച്ചപ്പോൾ ആസ്യക്കാരായ
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ
കണ്ടപ്പോൾ സകലജനത്തെയും ഇളക്കി
അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചു.
28 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ,
സഹായിക്കേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു: ഈ
മനുഷ്യൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യർക്കും
ന്യായപ്രമാണത്തിനും ഈ സ്ഥലത്തിനും
എതിരെ എല്ലായിടത്തും എല്ലാ
മനുഷ്യരെയും പഠിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ
യവനന്മാരെയും ദൈവാലയത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്നു ഈ വിശുദ്ധസ്ഥലം
അശുദ്ധമാക്കി.
29 (എഫെസ്യനായ ത്രോഫിമോസിനെ അവർ
അവനോടൊപ്പം മുമ്പ് നഗരത്തിൽ
കണ്ടിരുന്നു; അവനെ പൗലോസ്
ദൈവാലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്
അവർ കരുതി.)
30 നഗരം മുഴുവൻ കുലുങ്ങി, ജനം
ഓടിക്കൂടി, പൗലൊസിനെ പിടിച്ചു
ദൈവാലയത്തിന്നു പുറത്തേക്കു വലിച്ചു,
ഉടനെ വാതിൽ അടച്ചു.
31 അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
പോകുമ്പോൾ യെരൂശലേം മുഴുവനും
ഇളകിമറിഞ്ഞു എന്നുള്ള വാർത്ത
പടനായകന്റെ അടുക്കൽ എത്തി.
32 അവർ ഉടനെ പടയാളികളെയും
ശതാധിപന്മാരെയും കൂട്ടി അവരുടെ
അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു;
33 അപ്പോൾ പടനായകൻ അടുത്തുവന്നു
അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു ചങ്ങലകൊണ്ടു
ബന്ധിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ
ആരാണെന്നും എന്താണ് ചെയ്തതെന്നും
ചോദിച്ചു.
34 ചിലർ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു
കാര്യം, ചിലർ വേറെ ചിലർ എന്നിങ്ങനെ
നിലവിളിച്ചു; ബഹളത്തിന്റെ ഉറപ്പ്
അറിയാഞ്ഞപ്പോൾ, അവനെ കോട്ടയിലേക്ക്
കൊണ്ടുപോകാൻ അവൻ കല്പിച്ചു.
35 അവൻ പടികൾ കയറിയപ്പോൾ
ജനത്തിന്റെ അക്രമം നിമിത്തം പടയാളികൾ
അവനെ ചുമന്നു.
36 ജനക്കൂട്ടം അവനെ വിട്ടുപോക എന്നു
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പിന്നാലെ ചെന്നു.
37 പൌലൊസിനെ കോട്ടയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവൻ
പടനായകനോടു: ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു. നിനക്ക്
ഗ്രീക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന്
ആരാണ് പറഞ്ഞത്?
38 ഈജിപ്തുകാരൻ നീയല്ലയോ? ഈ
നാളുകൾക്കുമുമ്പ് കലഹമുണ്ടാക്കി
നാലായിരം പേരെ കൊലയാളികളാക്കി
മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി?
39 അതിന്നു പൗലൊസ്: ഞാൻ
കിലീഷ്യയിലെ ഒരു പട്ടണമായ
തർസൊസിലെ ഒരു യെഹൂദൻ ആകുന്നു;
ഒരു നികൃഷ്ട പട്ടണത്തിലെ പൗരനും
ആകുന്നു;
40 അവന്നു ലൈസൻസ് കൊടുത്തശേഷം
പൌലൊസ് പടികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
ജനത്തോടു കൈകൊണ്ടു ആംഗ്യം
കാണിച്ചു. വലിയ നിശബ്ദത ഉണ്ടായപ്പോൾ
അവൻ എബ്രായ ഭാഷയിൽ അവരോട്
പറഞ്ഞു:

അധ്യായം 22

1 സഹോദരന്മാരേ, പിതാക്കന്മാരേ, ഞാൻ
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന എന്റെ
പ്രതിവാദം കേൾക്കുവിൻ.
2 അവൻ എബ്രായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു
എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു:
അവൻ പറഞ്ഞു:
3 ഞാൻ തീർച്ചയായും ഒരു യഹൂദനാണ്,
കിലീഷ്യയിലെ തർസസ് എന്ന പട്ടണത്തിൽ
ജനിച്ചിട്ടും ഈ നഗരത്തിൽ ഗമാലിയേലിന്റെ
കാൽക്കൽ വളർന്നു, പിതാക്കന്മാരുടെ
ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു,
തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായിരുന്നു. ദൈവമേ,
നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇന്നുള്ളതുപോലെ.

4 ഞാൻ ഈ വഴി മരണത്തോളം ഉപദ്രവിച്ചു,
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ബന്ധിച്ചു
തടവറകളിൽ ഏല്പിച്ചു.
5 മഹാപുരോഹിതനും മൂപ്പന്മാരുടെ എല്ലാ
സ്വത്തുക്കളും എനിക്കു സാക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നു; അവരിൽനിന്നും ഞാൻ
സഹോദരന്മാർക്ക് കത്തുകൾ വാങ്ങി,
ദമാസ്കസിലേക്ക് പോയി, അവരെ
ശിക്ഷയ്ക്കായി യെരൂശലേമിലേക്ക്
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.
6 ഞാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ട് ഏകദേശം
ഉച്ചയോടെ ദമാസ്കസിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ
പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു വലിയ
പ്രകാശം എന്റെ ചുറ്റും പ്രകാശിച്ചു.
7 ഞാൻ നിലത്തു വീണു: ശൌലേ, ശൌലേ,
നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
എന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.
8 അതിന്നു ഞാൻ: കർത്താവേ, നീ ആരാണ്?
അവൻ എന്നോടു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന
നസറായനായ യേശു ആകുന്നു ഞാൻ.
9 എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചം കണ്ടു
ഭയപ്പെട്ടു; എന്നോടു സംസാരിച്ചവന്റെ ശബ്ദം
അവർ കേട്ടില്ല.
10 അപ്പോൾ ഞാൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യണം? അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു:
എഴുന്നേറ്റു ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക;
നിനക്കു ചെയ്വാൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും അവിടെ നിന്നോടു പറയും.
11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സു നിമിത്തം
ഞാൻ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ,
എന്നോടുകൂടെയുള്ളവരുടെ കൈകളാൽ
നയിക്കപ്പെട്ടു, ഞാൻ ദമാസ്കസിൽ എത്തി.
12 അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന എല്ലാ
യഹൂദന്മാരെയും കുറിച്ച് നല്ല വിവരമുള്ള
ഒരു അനന്യാസ്, ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
ഭക്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ.
13 അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു നിന്നു:
സാവൂൾ സഹോദരാ, കാഴ്ച പ്രാപിക്ക എന്നു
എന്നോടു പറഞ്ഞു. അതേ മണിക്കൂറിൽ
ഞാൻ അവനെ നോക്കി.
14 അവൻ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം നിന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, നീ അവന്റെ
ഇഷ്ടം അറിയാനും ആ നീതിമാനെ
കാണാനും അവന്റെ വായിലെ ശബ്ദം
കേൾക്കാനും.
15 എന്തെന്നാൽ, നീ കാണുകയും
കേൾക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ എല്ലാ
മനുഷ്യർക്കും നീ അവന്റെ
സാക്ഷിയായിരിക്കും.
16 ഇനി എന്തിന് താമസിക്കുന്നു? എഴുന്നേറ്റു
സ്നാനം ഏറ്റു, കർത്താവിന്റെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ പാപങ്ങളെ
കഴുകിക്കളക.
17 ഞാൻ വീണ്ടും യെരൂശലേമിൽ
വന്നപ്പോൾ, ദൈവാലയത്തിൽ
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ
മയക്കത്തിലായിരുന്നു.
18 അവൻ എന്നോടു: വേഗം
യെരൂശലേമിൽനിന്നു പൊയ്ക്കൊൾക;
എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ സാക്ഷ്യം അവർ
കൈക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതു
കണ്ടു.
19 അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ,
നിന്നിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ ഞാൻ എല്ലാ
സിനഗോഗിലും തടവിലാക്കി അടിച്ചു എന്ന്
അവർ അറിയുന്നു.
20 നിന്റെ രക്തസാക്ഷിയായ
സ്തെഫാനോസിന്റെ രക്തം
ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനും അവന്റെ
മരണത്തിന് സമ്മതം മൂളി അവനെ
കൊന്നവരുടെ വസ്ത്രം സൂക്ഷിച്ചു.
21 അവൻ എന്നോടു: പൊയ്ക്കൊൾക; ഞാൻ
നിന്നെ ദൂരെ ജാതികളുടെ അടുക്കൽ
അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
22 അവർ അവനെ ഈ വാക്കിനു കേൾപ്പിച്ചു,
പിന്നെ തങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തി:
ഇങ്ങനെയുള്ളവനെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു
കൊണ്ടുപോക;
23 അവർ നിലവിളിച്ചു വസ്ത്രം
വലിച്ചെറിഞ്ഞ് വായുവിലേക്ക് പൊടി
എറിഞ്ഞു.
24 പടനായകൻ അവനെ കോട്ടയിൽ
കൊണ്ടുവരാൻ കല്പിച്ചു, ചമ്മട്ടികൊണ്ട്
അവനെ പരിശോധിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ
തനിക്കെതിരെ ഇങ്ങനെ നിലവിളിച്ചത്
എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവനറിയാൻ വേണ്ടി.
25 അവർ അവനെ തോർത്തുകൊണ്ടു
ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, പൌലൊസ്
അരികെ നിന്ന ശതാധിപനോടു:
റോമക്കാരനും കുറ്റം
വിധിക്കപ്പെടാത്തവനുമായ മനുഷ്യനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു വിഹിതമോ
എന്നു ചോദിച്ചു.
26 ശതാധിപൻ അതു കേട്ടിട്ടു ചെന്നു
സഹസ്രാധിപനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക; ഈ മനുഷ്യൻ
റോമക്കാരനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അപ്പോൾ പടനായകൻ വന്നു അവനോടു:
പറയൂ, നീ റോമക്കാരനാണോ? അവൻ
പറഞ്ഞു, അതെ.
28 പ്രധാനനായകൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: വലിയ
തുകകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി.
പൗലോസ് പറഞ്ഞു: എന്നാൽ ഞാൻ
സ്വതന്ത്രനായി ജനിച്ചു.

29 അവനെ ശോധന ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നവർ
ഉടനെ അവനെ വിട്ടുപോയി;
30 പിറ്റെന്നാൾ, യെഹൂദന്മാർ അവനെ കുറ്റം
ചുമത്തിയതിന്റെ ഉറപ്പ് അവൻ
അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ, അവൻ അവനെ
പടയിൽനിന്നു അഴിച്ചുമാറ്റി,
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും അവരുടെ
സകലസംഘത്തോടും ഹാജരാകാൻ കല്പിച്ചു,
പൗലോസിനെ ഇറക്കി അവരുടെ മുമ്പിൽ
നിർത്തി.

അധ്യായം 23

1 പൗലോസ് ന്യായാധിപസംഘത്തെ
ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഇന്നുവരെ
ദൈവമുമ്പാകെ നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടെ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.
2 മഹാപുരോഹിതൻ അനന്യാസ് അരികെ
നിന്നവരോട് അവന്റെ വായിൽ
അടിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.
3 പൌലൊസ് അവനോടു: വെള്ള തേച്ച
മതിലേ, ദൈവം നിന്നെ അടിക്കും;
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എന്നെ ന്യായം
വിധിപ്പാൻ നീ ഇരിക്കുന്നുവോ?
4 അരികെ നിന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ
മഹാപുരോഹിതനെയാണോ
ശകാരിക്കുന്നത്?
5 അപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു:
സഹോദരന്മാരേ, അവൻ മഹാപുരോഹിതൻ
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല;
6 എന്നാൽ ഒരു ഭാഗം സദൂക്യരും മറ്റൊരു
വിഭാഗം പരീശന്മാരും ആണെന്ന് പൗലോസ്
മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ, അവൻ
ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഒരു പരീശൻ, ഒരു
പരീശന്റെ മകൻ; മരിച്ചവരുടെ പ്രത്യാശയും
പുനരുത്ഥാനവും എന്നെ വിളിക്കുന്നു.
ചോദ്യം.
7 അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ
പരീശന്മാരും സദൂക്യരും തമ്മിൽ ഭിന്നത
ഉണ്ടായി; പുരുഷാരം ഭിന്നിച്ചു.
8 പുനരുത്ഥാനമോ ദൂതനോ ആത്മാവോ ഇല്ല
എന്നു സദൂക്യർ പറയുന്നു; പരീശന്മാരോ
രണ്ടും ഏറ്റുപറയുന്നു.
9 അപ്പോൾ ഒരു വലിയ നിലവിളി ഉണ്ടായി;
പരീശന്മാരുടെ ഭാഗത്തുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ
എഴുന്നേറ്റു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു
ദോഷവും കാണുന്നില്ല; ആത്മാവോ ദൂതനോ
അവനോടു സംസാരിച്ചാൽ നാം യുദ്ധം
ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവം.
10 വലിയ തർക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ,
പൌലോസിനെ കഷണങ്ങളായി
വലിച്ചെറിയുമോ എന്ന് ഭയപ്പെട്ട്,
പടയാളികളോട് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന്, അവരെ
അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ബലമായി പിടിച്ച്
കോട്ടയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ
ആജ്ഞാപിച്ചു.
11 പിറ്റെന്നാൾ രാത്രി കർത്താവ്
അവനരികിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
പൗലോസേ, ധൈര്യമായിരിക്കുക.
12 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ യെഹൂദന്മാരിൽ
ചിലർ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു, പൗലോസിനെ
കൊല്ലുംവരെ തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ
ചെയ്യില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ശപിച്ചു.
13 ഈ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയവർ
നാല്പതിലധികം പേർ.
14 അവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു:
പൌലൊസിനെ കൊല്ലുംവരെ ഒന്നും
ഭക്ഷിക്കയില്ല എന്നു ഞങ്ങൾ ഒരു വലിയ
ശാപത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
15 ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെക്കുറിച്ച്
കൂടുതൽ വിശദമായി എന്തെങ്കിലും
അന്വേഷിക്കും എന്ന മട്ടിൽ അവനെ നാളെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന്
കൗൺസിലോടുകൂടെ നിങ്ങൾ
മുഖ്യനായകനോട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ
അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അടുത്ത് വന്നാൽ
അവനെ കൊല്ലാൻ തയ്യാറാണ്.
16 അവർ പതിയിരിക്കുന്നതു
പൌലോസിന്റെ സഹോദരിയുടെ മകൻ
കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ചെന്നു കോട്ടയിൽ
ചെന്നു പൌലൊസിനോടു അറിയിച്ചു.
17 അപ്പോൾ പൌലൊസ് ശതാധിപന്മാരിൽ
ഒരുത്തനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ഈ
ബാല്യക്കാരനെ നായകന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരിക; അവന്നു ഒരു കാര്യം
പറയാനുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അവൻ അവനെ കൂട്ടി സഹസ്രാധിപന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു: തടവുകാരനായ
പൗലോസ് എന്നെ അവന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചു, നിന്നോടു ഒരു കാര്യം
പറയുവാനുള്ള ഈ ബാല്യക്കാരനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്നോടു
അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അപ്പോൾ സഹസ്രാധിപൻ അവന്റെ
കൈക്കു പിടിച്ചു അവനോടുകൂടെ
തനിച്ചായി പോയി അവനോടു: നിനക്കു
എന്നോടു പറവാനുള്ളതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു.
20 അതിന്നു അവൻ: നീ പൌലൊസിനെ
നാളെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവരേണം എന്നു നിന്നോടു

അപേക്ഷിക്കുവാൻ യെഹൂദന്മാർ
സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു;
21 നീ അവർക്കു വഴങ്ങരുത്; അവനെ
കൊല്ലുംവരെ തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ
ചെയ്യില്ല എന്നു ശപഥം ചെയ്ത നാല്പതിലധികം
പേർ അവനുവേണ്ടി
പതിയിരിക്കുന്നിരിക്കുന്നു; നിന്നിൽ നിന്ന്
ഒരു വാഗ്ദാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.
22 അപ്പോൾ പടനായകൻ ആ യുവാവിനെ
വിട്ടയച്ചു;
23 അവൻ രണ്ടു ശതാധിപന്മാരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു: കൈസര്യയിലേക്കു പോകുവാൻ
ഇരുനൂറു പടയാളികളെയും അറുപതു
കുതിരപ്പടയാളികളെയും കുന്തക്കാരെ
ഇരുനൂറു പേരെയും രാത്രി മൂന്നാം
മണിനേരത്തു ഒരുക്കുവിൻ.
24 അവർ പൗലോസിനെ കയറ്റി
നാടുവാഴിയായ ഫെലിക്സിന്റെ അടുക്കൽ
സുരക്ഷിതമായി കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു
മൃഗങ്ങളെ അവർക്കു കൊടുക്കുക.
25 അവൻ ഇങ്ങനെ ഒരു കത്ത് എഴുതി:
26 അത്യുന്നതനായ ഗവർണർ ഫെലിക്സിന്
ക്ലോഡിയസ് ലിസിയാസ് വന്ദനം
അയക്കുന്നു.
27 ഈ മനുഷ്യൻ യെഹൂദന്മാരിൽ നിന്ന്
പിടിക്കപ്പെട്ടു, അവരാൽ
കൊല്ലപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; അപ്പോൾ ഞാൻ
ഒരു സൈന്യവുമായി വന്ന്, അവൻ റോമൻ
ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവനെ രക്ഷിച്ചു.
28 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തിയതിന്റെ
കാരണം ഞാൻ അറിയാമായിരുന്നു, ഞാൻ
അവനെ അവരുടെ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നു.
29 അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ
സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയങ്ങൾ
ആരോപിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു;
30 യെഹൂദന്മാർ ആ മനുഷ്യനെ
പതിയിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഉടനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു, അവന്റെ നേരെ ഉള്ളതു
എന്തെന്നു നിന്റെ മുമ്പാകെ പറയേണം എന്നു
അവന്റെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവരോടും കല്പിച്ചു.
വിട.
31 പടയാളികൾ തങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ പൗലൊസിനെ പിടിച്ചു
രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു.
32 പിറ്റെന്നാൾ അവർ കുതിരപ്പടയാളികളെ
അവനോടുകൂടെ പോകുവാൻ വിട്ടിട്ട്
കോട്ടയിലേക്ക് മടങ്ങി.
33 അവർ കൈസര്യയിൽ വന്ന്
ദേശാധിപതിക്ക് ലേഖനം കൊടുത്തപ്പോൾ
പൗലോസിനെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ
ഹാജരാക്കി.
34 ഗവർണർ കത്ത് വായിച്ചപ്പോൾ, അവൻ
ഏത് പ്രവിശ്യയാണെന്ന് ചോദിച്ചു. അവൻ
കിലികൃക്കാരൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ;
35 നിന്റെ കുറ്റക്കാരും വരുമ്പോൾ ഞാൻ
നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
അവനെ ഹെരോദാവിന്റെ ന്യായവിധി
ഹാളിൽ പാർപ്പിക്കാൻ അവൻ കല്പിച്ചു.

അധ്യായം 24

1 അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ്
മൂപ്പന്മാരോടും തെർത്തുല്ലസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരു വാഗ്മിയോടും കൂടെ ഇറങ്ങിവന്നു,
അവൻ പൗലോസിനെതിരെ ഗവർണറെ
അറിയിച്ചു.
2 അവനെ വിളിച്ചപ്പോൾ തെർത്തുല്ലസ്
അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി: നിന്നാൽ
ഞങ്ങൾ വലിയ ശാന്തത ആസ്വദിക്കുന്നു,
നിന്റെ സംരക്ഷണത്താൽ ഈ ജനതയ്ക്ക്
വളരെ യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ നടക്കുന്നു.
3 ഞങ്ങൾ അത് എല്ലായ്പ്പോഴും,
എല്ലായിടത്തും, ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ
ഫെലിക്സ്, എല്ലാ നന്ദിയോടെയും
സ്വീകരിക്കുന്നു.
4 എന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂടുതൽ
മടുപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ
ദയയെക്കുറിച്ച് കുറച്ച് വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ
കേൾക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട്
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
5 ഈ മനുഷ്യൻ മഹാമാരിയും
ലോകമെമ്പാടുമുള്ള എല്ലാ യഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിലും രാജ്യദ്രോഹവും നസറായ
വിഭാഗത്തിന്റെ തലവനുമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ
കണ്ടെത്തി.
6 അവൻ ദൈവാലയത്തെ
അശുദ്ധമാക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു;
7എന്നാൽ പ്രധാനനായകനായ ലിസിയാസ്
ഞങ്ങളുടെ നേരെ വന്നു, വലിയ അക്രമം
നടത്തി അവനെ നമ്മുടെ കയ്യിൽ നിന്നു
എടുത്തുകളഞ്ഞു.
8 അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവരോടു നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ കല്പിച്ചു;
9 യെഹൂദന്മാരും ഇതു അങ്ങനെ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു സമ്മതിച്ചു.
10 ഗവർണർ അവനോട് സംസാരിക്കാൻ
ആംഗ്യം കാണിച്ചതിന് ശേഷം പൗലോസ്
മറുപടി പറഞ്ഞു: നീ ഈ ജനതയ്ക്ക്
അനേകവർഷമായി ന്യായാധിപനാണെന്ന്
എനിക്കറിയാവുന്നതിനാൽ, ഞാൻ കൂടുതൽ
സന്തോഷത്തോടെ ഉത്തരം നൽകുന്നു.

11 ഞാൻ ആരാധനയ്ക്കായി യെരൂശലേമിലേക്ക് പോയിട്ട് ഇനിയും പന്ത്രണ്ട് ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ എന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്.
12 ഞാൻ ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു ആരോടും തർക്കിക്കുന്നതോ ജനത്തെ എഴുന്നേല്പിക്കുന്നതോ പള്ളികളിലും പട്ടണത്തിലും കണ്ടില്ല.
13 അവർ ഇപ്പോൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കാനും അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല.
14 എന്നാൽ അവർ പാഷണ്ഡത എന്നു പറയുന്ന വഴിപോലെ ഞാൻ നിയമത്തിലും പ്രവാചകന്മാരിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു ഏറ്റുപറയുന്നു.
15 മരിച്ചവരുടെയും നീതിനിഷേധികളുടെയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവരും അനുവദിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ പുലർത്തുക.
16 ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും എപ്പോഴും ഇടർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഞാൻ ഇവിടെ അഭ്യാസം ചെയ്യുന്നു.
17 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഞാൻ എന്റെ ജനതയ്ക്ക് ദാനധർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും കൊണ്ടുവരാൻ വന്നു.
18 അപ്പോൾ ഏഷ്യയിൽനിന്നുള്ള ചില യഹൂദന്മാർ എന്നെ ദേവാലയത്തിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടു, പുരുഷാരമോ ബഹളമോ ഒന്നുമല്ല.
19 നിനക്കുമുമ്പേ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു, അവർ എനിക്കെതിരെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ എതിർക്കേണ്ടതായിരുന്നു.
20 അല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും തിന്മ ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടാൽ അവർ ഇവിടെ പറയട്ടെ.
21 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നിലവിളിച്ചത് ഈ ഒരു ശബ്ദം കൊണ്ടല്ലാതെ ഇന്ന് നിങ്ങൾ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.
22 ഫേലിക്സ് ഇതു കേട്ടിട്ടു, ആ വഴിയെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായ അറിവുള്ളവനായി, അതു മാറ്റിവെച്ചു: ലീസിയാസ് പടനായകൻ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഞാൻ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ ഒരു ശതാധിപനോടു പൌലൊസിനെ കാത്തുകൊള്ളുവാനും അവന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുവാനും തന്റെ പരിചയക്കാരെ ആരും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതും അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതും വിലക്കരുതെന്നും കല്പിച്ചു.
24 ചില ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഫെലിക്സ് യഹൂദ സ്ത്രീയായ തന്റെ ഭാര്യ ദ്രുസില്ലയുമായി വന്നപ്പോൾ അവൻ പൗലോസിനെ വരുത്തി, ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു അവനോടു കേട്ടു.
25 അവൻ നീതി, സംയമനം, വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി എന്നിവയെക്കുറിച്ചു ന്യായവാദം ചെയ്തപ്പോൾ ഫെലിക്സ് വിറച്ചു: തൽക്കാലം പൊയ്ക്കൊൾക; എനിക്ക് സൗകര്യപ്രദമായ സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കാം.
26 അവനെ വിട്ടയക്കേണ്ടതിന്നു പൌലൊസിന്റെ പക്കൽനിന്നു പണം തന്നേനെ എന്നു അവൻ ആശിച്ചു; അതുകൊണ്ടു അവൻ അവനെ കൂടെക്കൂടെ വരുത്തി അവനോടു സംസാരിച്ചു.
27 എന്നാൽ രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം പോർഷ്യസ് ഫെസ്തൊസ് ഫെലിക്സിന്റെ മുറിയിൽ വന്നു; ഫെലിക്സ് യഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു സുഖം കാണിച്ചുകൊടുത്തു, പൗലൊസിനെ ബന്ധനസ്ഥനായി വിട്ടു.

അധ്യായം 25

1 ഫെസ്തൊസ് പ്രവിശ്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അവൻ കൈസര്യയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു കയറി.
2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതനും യെഹൂദന്മാരുടെ തലവനും പൗലൊസിനെതിരെ അവനെ അറിയിച്ചു, അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു:
3 അവനെ കൊല്ലുവാൻ വഴിയിൽ പതിയിരുന്ന് അവനെ യെരൂശലേമിലേക്ക് അയക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ നേരെ കൃപ ചോദിച്ചു.
4 എന്നാൽ ഫെസ്തൊസ്: പൗലൊസിനെ കൈസര്യയിൽ പാർപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും അവൻ ഉടൻതന്നെ അവിടേക്കു പോകുമെന്നും പറഞ്ഞു.
5 ആകയാൽ നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ എന്നോടുകൂടെ ചെന്നു ഈ മനുഷ്യനിൽ ദുഷ്ടത ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
6 പത്തു ദിവസത്തിലധികം അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചശേഷം അവൻ കൈസര്യയിലേക്കു പോയി. അടുത്ത

ദിവസം ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
പൗലോസിനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു.
7 അവൻ വന്നപ്പോൾ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാർ ചുറ്റും നിന്നു,
പൌലൊസിന്റെ നേരെ വളരെ കഠിനമായ
പരാതികൾ പറഞ്ഞു;
8 അവൻ സ്വയം ഉത്തരം പറയുമ്പോൾ:
യഹൂദന്മാരുടെ നിയമത്തിന് എതിരെയോ
ദേവാലയത്തിന് എതിരെയോ
കൈസറിനെതിരെയോ ഞാൻ ഒരു കുറ്റവും
ചെയ്തിട്ടില്ല.
9 എന്നാൽ ഫെസ്തൊസ് യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിച്ചു പൌലൊസിനോടു:
നീ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നു അവിടെ എന്റെ
മുമ്പാകെ ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ന്യായം
വിധിക്കപ്പെടുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
10 അപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ
സീസറിന്റെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ
നിൽക്കുന്നു, അവിടെ എന്നെ
വിധിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യഹൂദന്മാരോട്
ഞാൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ
നന്നായി അറിയുന്നു.
11 ഞാൻ കുറ്റവാളിയോ മരണയോഗ്യമായ
എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടോ ചെയ്താൽ മരിക്കാൻ
ഞാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. ഞാൻ
സീസറിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.
12 ഫെസ്തൊസ് ന്യായാധിപസംഘത്തോട്
കൂടിയാലോചിച്ചപ്പോൾ: നീ കൈസറിനോട്
അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നീ സീസറിന്റെ
അടുക്കലേക്കു പോകേണം.
13 ചില ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം
അഗ്രിപ്പാരാജാവും ബെർണീസയും
ഫെസ്തൊസിനെ വന്ദിക്കാൻ
കൈസര്യയിൽ എത്തി.
14 അവർ അവിടെ കുറെ ദിവസം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് പൗലോസിന്റെ
കാര്യം രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു:
ഫെലിക്സിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ
അവശേഷിക്കുന്നു.
15 ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും യെഹൂദന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാരും അവനെക്കുറിച്ച് എന്നെ
അറിയിച്ചു, അവനെതിരെ ന്യായവിധി
ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു.
16 ഞാൻ അവനോടു:
ആരോപിക്കപ്പെടുന്നവൻ
കുറ്റാരോപിതന്മാരെ മുഖാമുഖം
കാണേണ്ടതിന്നും അവനെതിരെ
ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചു
സ്വയം ഉത്തരം പറയുവാനുള്ള
അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കും മുമ്പെ
ആരെയും മരണത്തിന് ഏല്പിക്കുന്നതു
റോമാക്കാരുടെ രീതിയല്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
17 ആകയാൽ അവർ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ
ഒട്ടും താമസിക്കാതെ പിറ്റെന്നാൾ ഞാൻ
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു ആ മനുഷ്യനെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു.
18 കുറ്റാരോപിതർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നപ്പോൾ
ഞാൻ വിചാരിച്ചതു പോലെയുള്ള ഒരു
കുറ്റവും അവർ ഉന്നയിച്ചില്ല.
19 എന്നാൽ അവരുടെ സ്വന്തം
അന്ധവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും പൗലോസ്
ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പിച്ച മരിച്ചുപോയ
ഒരു യേശുവെക്കുറിച്ചും അവനെതിരെ ചില
ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
20 ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു സംശയം തോന്നിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനോടു അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുമോ എന്നു
ചോദിച്ചു;
21 എന്നാൽ പൗലോസ് അഗസ്റ്റസിന്റെ വാദം
കേൾക്കാൻ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ
അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ അവനെ
കൈസറിന്റെ അടുക്കൽ
അയയ്ക്കുന്നതുവരെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ
കല്പിച്ചു.
22 അപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ ഫെസ്തൊസിനോടു:
ഞാനും ആ മനുഷ്യനെ കേൾക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. നാളെ, നീ അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
23 പിറ്റെന്നാൾ, അഗ്രിപ്പായും ബെർണീസും
വലിയ ആഡംബരത്തോടെ വന്ന്,
ശ്രവണസ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,
ഫെസ്റ്റസിന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം പൌലൊസ്
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു.
24 അപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ്:
അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഇവിടെ
ഞങ്ങളോടുകൂടെയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരേ,
യെരൂശലേമിലും ഇവിടെയും
യെഹൂദസമൂഹം ഒക്കെയും എന്നോടു
ഇടപെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ
കാണുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇനി
ജീവിക്കൂ.
25 എന്നാൽ അവൻ
മരണയോഗ്യമായതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും
അവൻ തന്നെ അഗസ്റ്റസിനോട്
അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ
കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അവനെ അയക്കാൻ
ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.
26 അവനെക്കുറിച്ച് എന്റെ യജമാനന്
എഴുതാൻ എനിക്ക് ഒരു കാര്യവുമില്ല.
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ അങ്ങയുടെ
മുമ്പിലും വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
നിന്റെ മുമ്പിലും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;

27 ഒരു തടവുകാരനെ അയയ്ക്കുന്നത്
യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു,
അവനെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ
സൂചിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല.

അധ്യായം 26

1 അപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ പൗലോസിനോടു:
നിനക്കു വേണ്ടി സംസാരിക്കാൻ നിനക്കു
അനുവാദമുണ്ട്. അപ്പോൾ പൗലോസ് കൈ
നീട്ടി സ്വയം ഉത്തരം പറഞ്ഞു:
2 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യഹൂദൻമാർ എന്നെ
കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും
ഞാൻ ഇന്ന് അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ എനിക്ക്
ഉത്തരം നൽകും.
3 വിശേഷിച്ചും, യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള
എല്ലാ ആചാരങ്ങളിലും ചോദ്യങ്ങളിലും നീ
പ്രാവീണ്യമുള്ളവനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം;
അതിനാൽ എന്റെ വാക്കുകൾ ക്ഷമയോടെ
കേൾക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട്
അപേക്ഷിക്കുന്നു.
4 ചെറുപ്പം മുതലുള്ള എന്റെ ജീവിതരീതി,
യെരൂശലേമിൽ എന്റെ സ്വന്തം ജനതയുടെ
ഇടയിൽ ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, എല്ലാ
യഹൂദന്മാരെയും അറിയാം.
5 നമ്മുടെ മതത്തിലെ ഏറ്റവും
ഞെരുക്കമുള്ള വിഭാഗത്തിനു ശേഷം ഞാൻ
ഒരു പരീശനായി ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ
ആദിമുതൽ എന്നെ അറിയാമായിരുന്നു.
6 ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത
വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പ്രത്യാശയെപ്രതി ഞാൻ
ഇപ്പോൾ നിലകൊള്ളുന്നു;
7 രാവും പകലും ദൈവത്തെ തൽക്ഷണം
സേവിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പന്ത്രണ്ട്
ഗോത്രങ്ങളും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക്
വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.
അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എന്നെ
കുറ്റം ചുമത്തുന്നത് ഏത് പ്രത്യാശയുടെ
നിമിത്തമാണ്.
8 ദൈവം മരിച്ചവരെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നത്
നിങ്ങൾക്ക് അവിശ്വസനീയമായ കാര്യമായി
തോന്നുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
9 നസറായനായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനു
വിരുദ്ധമായി പലതും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന്
ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിച്ചു.
10 അതു ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെയ്തു;
അവരെ വധിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ
അവർക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തി.
11 എല്ലാ സിനഗോഗുകളിലും ഞാൻ അവരെ
പലപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കുകയും ദൈവദൂഷണം
പറയാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ
അവരോടു അത്യന്തം ഭ്രാന്തനായി
അന്യപട്ടണങ്ങൾവരെ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചു.
12 അപ്പോൾ ഞാൻ പ്രധാന
പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നുള്ള
അധികാരവും നിയോഗവും വാങ്ങി
ദമാസ്കസിലേക്കു പോയി.
13 രാജാവേ, മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ, സൂര്യന്റെ
തെളിച്ചത്തിന് മീതെ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു
വെളിച്ചം എനിക്കും എന്നോടുകൂടെ യാത്ര
ചെയ്തവർക്കും ചുറ്റും പ്രകാശിക്കുന്നത് ഞാൻ
വഴിയിൽ കണ്ടു.
14 ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിലത്തു വീണപ്പോൾ,
ഒരു ശബ്ദം എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതും
എബ്രായ ഭാഷയിൽ: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ
എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
പറയുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു. കുത്തുകളോട്
ചവിട്ടുന്നത് നിനക്ക് പ്രയാസമാണ്.
15 ഞാൻ ചോദിച്ചു: കർത്താവേ, നീ ആരാണ്?
നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു .
16 എന്നാൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കാലിൽ
നിൽക്കുക; നീ കണ്ട ഈ രണ്ടു
കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനാകാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളിലും
നിന്നെ ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയും
ആക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായിരിക്കുന്നു.
17 ഞാൻ നിന്നെ ഇപ്പോൾ അയക്കുന്ന
ജനങ്ങളിൽനിന്നും ജാതികളിൽനിന്നും
നിന്നെ വിടുവിക്കുന്നു.
18 അവർക്കു പാപമോചനവും എന്നിലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ
അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ
കണ്ണുകൾ തുറക്കാനും അവരെ ഇരുട്ടിൽ
നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കും സാത്താന്റെ
ശക്തിയിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിലേക്കും
തിരിക്കാനും.
19 അതുകൊണ്ട് അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഞാൻ
സ്വർഗീയ ദർശനത്തോട് അനുസരണക്കേട്
കാണിച്ചില്ല.
20 എന്നാൽ ആദ്യം ദമാസ്ക്കസിലും
യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യയുടെ എല്ലാ
തീരങ്ങളിലും ഉള്ളവരോടും പിന്നെ
വിജാതീയരോടും അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയണമെന്നും
മാനസാന്തരത്തിന്നുയോജ്യമായ
പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യണമെന്നും അറിയിച്ചു.
21 ഇതു നിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ എന്നെ
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു പിടിച്ചു
കൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞു.
22 ആകയാൽ ദൈവസഹായം ലഭിച്ചിട്ട്,
പ്രവാചകന്മാരും മോശെയും

പറഞ്ഞതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വരരുതെന്ന്
ചെറിയവർക്കും വലിയവർക്കും സാക്ഷ്യം
വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നും ഞാൻ തുടരുന്നു.
23 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കണമെന്നും
മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആദ്യം
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കണമെന്നും
ജനങ്ങൾക്കും വിജാതീയർക്കും വെളിച്ചം
നൽകാനും വേണ്ടി.
24 ഇങ്ങനെ അവൻ തനിക്കുവേണ്ടി
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഫെസ്തൊസ് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: പൗലോസ്,
നീ നിന്നോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു; വളരെ
പഠിത്തം നിന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കുന്നു.
25 അതിന്നു അവൻ: മഹാനായ
ഫെസ്തൊസേ, എനിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; എന്നാൽ
സത്യത്തിൻറെയും സുബോധത്തിൻറെയും
വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുക.
26 രാജാവിന് ഇക്കാര്യങ്ങൾ അറിയാമല്ലോ;
അവന്റെ മുമ്പാകെ ഞാൻ സ്വതന്ത്രമായി
സംസാരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം ഒരു മൂലയിൽ
ചെയ്തതല്ലല്ലോ.
27 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, നീ പ്രവാചകന്മാരെ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ വിശ്വസിക്കുന്നു
എന്ന് എനിക്കറിയാം.
28 അപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ പൗലോസിനോടു
പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെ ഒരു
ക്രിസ്ത്യാനിയാകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.
29 അപ്പോൾ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: നീ മാത്രമല്ല,
ഇന്ന് എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം
ഈ ബന്ധങ്ങൾ ഒഴികെ മിക്കവാറും
എല്ലാവരും എന്നെപ്പോലെ
ആയിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തോട്
ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
30 അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവും
നാടുവാഴിയും ബെർണീസും
അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവരും എഴുന്നേറ്റു.
31 അവർ പോയശേഷം അവർ തമ്മിൽ
സംസാരിച്ചു: ഈ മനുഷ്യൻ മരണത്തിനോ
ബന്ധനത്തിനോ യോഗ്യമായതൊന്നും
ചെയ്യുന്നില്ല.
32 അപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ ഫെസ്തൊസിനോടു:
സീസറിനോടു
അപേക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവനെ
വെറുതെ വിടുമായിരുന്നു.

അധ്യായം 27

1 ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി ഇറ്റലിയിലേക്കു
പോകണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ അവർ
പൗലോസിനെയും മറ്റു ചില തടവുകാരെയും
അഗസ്റ്റസിന്റെ പട്ടാളത്തിലെ ശതാധിപനായ
ജൂലിയസിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു.
2 ഞങ്ങൾ അദ്രമിറ്റിയത്തിന്റെ ഒരു കപ്പലിൽ
കയറി, ഏഷ്യയുടെ തീരത്തുകൂടി കപ്പൽ
കയറി. തെസ്സലോനിക്കയിലെ
മാസിഡോണിയക്കാരനായ അരിസ്റ്റർക്കസ്
ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.
3 അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ സീദോനിൽ
എത്തി. ജൂലിയസ് പൗലോസിനോട്
വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും സ്വയം
ഉന്മേഷത്തിനായി സുഹൃത്തുക്കളുടെ
അടുക്കൽ പോകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
നൽകുകയും ചെയ്തു.
4 ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, കാറ്റ്
വിപരീതമായതിനാൽ ഞങ്ങൾ
സൈപ്രസിന്റെ കീഴിൽ കപ്പൽ കയറി.
5 ഞങ്ങൾ കിലിക്യാ, പാംഫുലിയ എന്നീ
കടൽത്തീരത്തുകൂടി കപ്പൽ കയറി
ലിസിയയിലെ മിറയിൽ എത്തി.
6 അവിടെ ശതാധിപൻ അലക്സാണ്ട്രിയയുടെ
ഒരു കപ്പൽ ഇറ്റലിയിലേക്ക് പോകുന്നതു
കണ്ടു. അവൻ ഞങ്ങളെ അതിൽ ആക്കി.
7 ഞങ്ങൾ വളരെ ദിവസം സാവധാനത്തിൽ
കപ്പൽ കയറി, ക്നീഡസിന്റെ നേരെ
വിരളമായപ്പോൾ, കാറ്റ് ഞങ്ങളെ
ബാധിക്കാതെ, ഞങ്ങൾ ക്രേറ്റിനടിയിലൂടെ
സാൽമോണിന് നേരെ കപ്പൽ കയറി.
8 പ്രയാസപ്പെട്ട് അതു കടന്ന് സുന്ദരമായ
താവളം എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു
എത്തി. ലാസിയ നഗരം ഉണ്ടായിരുന്നു.
9 വളരെ സമയം ചിലവഴിച്ചപ്പോൾ,
കപ്പൽയാത്ര അപകടകരമായിരിക്കുമ്പോൾ,
ഉപവാസം കഴിഞ്ഞുപോയതിനാൽ,
പൗലോസ് അവരെ ഉപദേശിച്ചു:
10 അവരോടു പറഞ്ഞു: യജമാനന്മാരേ, ഈ
കപ്പൽ യാത്രയ്ക്കും കപ്പലിനും മാത്രമല്ല,
ഞങ്ങളുടെ ജീവനും കേടുപാടുകൾ
വരുത്തും എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.
11 എങ്കിലും, പൗലോസ് പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ
ശതാധിപൻ കപ്പലിന്റെ യജമാനനെയും
ഉടമയെയും വിശ്വസിച്ചു.
12 ശീതകാലം താമസിക്കാൻ സങ്കേതം
അനുയോജ്യമല്ലാത്തതിനാൽ,
ഫെനിസിയിലും അവിടെ ശീതകാലത്തും
എത്താൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അവിടെനിന്നും
പുറപ്പെടാൻ മിക്കവരും ഉപദേശിച്ചു. അത്
ക്രീറ്റിന്റെ ഒരു സങ്കേതമാണ്, തെക്ക്
പടിഞ്ഞാറും വടക്ക് പടിഞ്ഞാറും ആയി
കിടക്കുന്നു.
13 തെക്കൻ കാറ്റ് മൃദുവായി വീശിയപ്പോൾ,
അവർ തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം നേടിയെന്ന്
കരുതി, അവിടെ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടു, അവർ
ക്രേത്തിനടുത്ത് കപ്പൽ കയറി.

14 എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ
യൂറോക്ലിഡൺ എന്നൊരു കൊടുങ്കാറ്റ്
അതിന് എതിരെ ഉയർന്നു.
15 കപ്പൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും കാറ്റിൽ
താങ്ങാനാകാതെ വരികയും ചെയ്തപ്പോൾ
ഞങ്ങൾ അവളെ ഓടിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.
16 ക്ലോദാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു
ദ്വീപിന്റെ കീഴെ ഓടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക്
ബോട്ടിൽ കയറി വരാൻ ധാരാളം ജോലി
ഉണ്ടായിരുന്നു.
17 അവർ അത് എടുത്തപ്പോൾ കപ്പലിന്
അടിയിൽ സഹായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു.
അവർ മണലിൽ വീഴുമോ എന്ന ഭയത്താൽ
കപ്പൽ ഇടിച്ചു ഓടിച്ചു.
18 ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഞങ്ങൾ അത്യധികം
ആടിയുലഞ്ഞു, അടുത്ത ദിവസം അവർ
കപ്പലിന്റെ ഭാരം കുറച്ചു;
19 മൂന്നാം ദിവസം ഞങ്ങൾ സ്വന്തം
കൈകൊണ്ട് കപ്പൽ കയറ്റിവിട്ടു.
20 ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും സൂര്യനോ
നക്ഷത്രങ്ങളോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല, ചെറിയ
കൊടുങ്കാറ്റ് നമ്മുടെ മേൽ പതിച്ചില്ല,
അപ്പോൾ നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന എല്ലാ
പ്രതീക്ഷയും അസ്തമിച്ചു.
21 എന്നാൽ ദീർഘനേരം വിട്ടുനിന്നതിനു
ശേഷം പൗലോസ് അവരുടെ നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: യജമാനന്മാരേ,
നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുകയും
ക്രേത്തയിൽ നിന്ന്
വിട്ടുപോകാതിരിക്കുകയും ഈ ദോഷവും
നഷ്ടവും നേടുകയും ചെയ്യണമായിരുന്നു.
22 ഇപ്പോൾ ധൈര്യമായിരിക്കാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.
23 ഞാനുള്ളവനും ഞാൻ
സേവിക്കുന്നവനുമായ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ
ഈ രാത്രി എന്റെ അരികെ നിന്നു.
24 പൗലോസേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിന്നെ
കൈസറിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരണം;
നിന്നോടുകൂടെ കപ്പൽ
കയറുന്നവരെയെല്ലാം ദൈവം നിനക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു.
25 ആകയാൽ യജമാനന്മാരേ,
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; എന്നോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ ആകും എന്നു ഞാൻ
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവല്ലോ.
26 എന്നിരുന്നാലും നാം ഒരു പ്രത്യേക
ദ്വീപിൽ എറിയപ്പെടണം.
27 എന്നാൽ പതിന്നാലാം രാത്രിയായപ്പോൾ,
ഞങ്ങളെ അഡ്രിയയിൽ കയറ്റി ഇറക്കി,
അർദ്ധരാത്രിയോടടുത്തപ്പോൾ, കപ്പൽക്കാർ
ഏതോ രാജ്യത്തോട് അടുത്തു എന്നു കരുതി.
28 മുഴങ്ങി, ഇരുപത് അടി കണ്ടെത്തി;
കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ അവർ
വീണ്ടും മുഴങ്ങി, പതിനഞ്ച് ഫാത്തം
കണ്ടെത്തി.
29 പിന്നെ നമ്മൾ പാറകളിൽ വീഴുമോ എന്ന്
ഭയന്ന് അവർ അമരത്തിൽനിന്ന് നാല്
നങ്കൂരമിട്ട് ദിവസം ആശംസിച്ചു.
30 കപ്പൽക്കാർ കപ്പലിൽ നിന്ന്
ഓടിപ്പോകാൻ പോകുമ്പോൾ, ബോട്ട്
കടലിലേക്ക് ഇറക്കി, മുൻകപ്പലിൽ നിന്ന്
നങ്കൂരമിടും എന്ന മട്ടിൽ,
31 പൌലൊസ് ശതാധിപനോടും
പടയാളികളോടും: ഇവർ കപ്പലിൽ
പാർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ
രക്ഷിക്കാനാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
32 പടയാളികൾ പടകിന്റെ കയറുകൾ
അറുത്തു, അവളെ വീഴാൻ അനുവദിച്ചു.
33 നേരം പുലരുമ്പോൾ പൌലൊസ്
എല്ലാവരോടും ഭക്ഷണം കഴിക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു: നിങ്ങൾ ഒന്നും കഴിക്കാതെ
ഉപവസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പതിന്നാലാം
ദിവസമാണിത്.
34 ആകയാൽ മാംസം കഴിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഇതു നിങ്ങളുടെ
ആരോഗ്യത്തിന്നല്ലോ; നിങ്ങളിൽ
ആരുടെയും തലയിൽ നിന്നു ഒരു രോമവും
വീഴുകയില്ലല്ലോ.
35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ അപ്പമെടുത്ത്
എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ ദൈവത്തെ
സ്തുതിച്ചു; അതു നുറുക്കി തിന്നുതുടങ്ങി.
36 അപ്പോൾ എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു,
മാംസവും എടുത്തു.
37 ഞങ്ങൾ കപ്പലിൽ ആകെ ഇരുന്നൂറ്റി
അറുപത്തിയാറ് പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
38 അവർ തിന്നു മതിയാക്കി കപ്പലിന്റെ ഭാരം
കുറച്ചു, ഗോതമ്പ് കടലിൽ
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
39 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അവർ കരയെ
അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവർ ഒരു
തീരത്തോടുകൂടിയ ഒരു അരുവി കണ്ടെത്തി,
അതിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ കപ്പലിൽ കയറ്റാൻ
അവർ വിചാരിച്ചു.
40 അവർ നങ്കൂരമിട്ടശേഷം കടലിൽ ഏല്പിച്ചു,
ചുക്കാൻകെട്ടുകൾ അഴിച്ചു, മെയിൻ കപ്പൽ
കാറ്റിലേക്കു ഉയർത്തി കരയിലേക്കുയർത്തി.
41 രണ്ടു കടലുകൾ ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു
വീണപ്പോൾ അവർ കപ്പൽ കരയിലാക്കി.
മുൻഭാഗം വേഗത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച്
അനങ്ങാനാകാതെ കിടന്നു, എന്നാൽ
തിരമാലയുടെ ശക്തിയിൽ പിൻഭാഗം
തകർന്നു.
42 തടവുകാരിൽ ആരും നീന്തി
രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവരെ
കൊല്ലണമെന്നായിരുന്നു പടയാളികളുടെ
ആലോചന.

43 എന്നാൽ ശതാധിപൻ പൌലൊസിനെ
രക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു അവരെ
അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നു തടഞ്ഞു.
നീന്താൻ അറിയുന്നവർ ആദ്യം കടലിൽ
ചാടി കരയിലെത്താൻ കല്പിച്ചു.
44 ബാക്കിയുള്ളവ ചിലത് പലകയിലും
ചിലത് കപ്പലിന്റെ തകർന്ന കഷ്ണങ്ങളിലും.
അങ്ങനെ അവർ സുരക്ഷിതരായി
കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 28

1 അവർ രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദ്വീപിന് മെലിറ്റ
എന്ന് പേരുണ്ടെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു.
2 ക്രൂരരായ ആളുകൾ ഞങ്ങളോട് ഒരു
ചെറിയ ദയയും കാണിച്ചില്ല; അവർ തീ
കത്തിച്ചു, ഇപ്പോഴത്തെ മഴയും തണുപ്പും
കാരണം ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയും
സ്വീകരിച്ചു.
3 പൌലൊസ് ഒരു കെട്ട് വിറകു പെറുക്കി
തീയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ ഒരു അണലി ചൂടിൽ
നിന്നു വന്നു അവന്റെ കയ്യിൽ മുറുകെ
പിടിച്ചു.
4 വിഷജന്തു അവന്റെ കയ്യിൽ
തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ക്രൂരന്മാർ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു
കൊലപാതകിയാണ്, കടലിൽ നിന്ന്
രക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിലും പ്രതികാരത്തിന്
ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല.
5 അവൻ മൃഗത്തെ തീയിൽ
കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞു;
6 എങ്കിലും, അവൻ എപ്പോൾ വീർത്തു,
അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്നു ചത്തു വീഴുമെന്ന്
അവർ നോക്കി; എന്നാൽ അവർ
വളരെക്കാലം നോക്കി, അവന്നു ഒരു
ദോഷവും സംഭവിക്കാത്തതു കണ്ടിട്ടു
അവർ മനസ്സു മാറ്റി അവൻ ഒരു
ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞു.
7 പുബ്ലിയൂസ് എന്നു പേരുള്ള ദ്വീപിലെ
പ്രധാനിയുടെ വസ്തുവകകൾ അതേ
സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ
ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു മൂന്നു ദിവസം
മാന്യമായി പാർപ്പിച്ചു.
8 പുബ്ലിയൂസിന്റെ അപ്പൻ പനിയും
രക്തപ്രവാഹവും പിടിച്ച് കിടന്നു.
9 അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, ദ്വീപിൽ
രോഗങ്ങളുള്ള മറ്റുള്ളവരും വന്ന് സുഖം
പ്രാപിച്ചു.
10 അവൻ ഞങ്ങളെ ബഹുമാനങ്ങളാൽ
ആദരിച്ചു; ഞങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ
ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ അവർ ഞങ്ങളെ
കയറ്റി.
11 മൂന്നു മാസത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾ
അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ഒരു കപ്പലിൽ
പുറപ്പെട്ടു, അത് ദ്വീപിൽ
തണുപ്പുകാലമായിരുന്നു, അതിന്റെ
അടയാളം കാസ്റ്ററും പൊള്ളക്സും ആയിരുന്നു.
12 സിറാക്കൂസിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഞങ്ങൾ
മൂന്നു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു.
13 അവിടെ നിന്ന് ഞങ്ങൾ ഒരു കോമ്പസ്
എടുത്ത് റെജിയത്തിൽ എത്തി, ഒരു ദിവസം
കഴിഞ്ഞ് തെക്കൻ കാറ്റ് വീശി, ഞങ്ങൾ
അടുത്ത ദിവസം പുട്ടെയോലിയിൽ എത്തി.
14 അവിടെ ഞങ്ങൾ സഹോദരന്മാരെ
കണ്ടെത്തി, അവരോടൊപ്പം ഏഴു ദിവസം
താമസിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ റോമിലേക്ക് പോയി.
15 അവിടെനിന്നു സഹോദരന്മാർ
ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ അവർ അപ്പീ
ഫോറവും മൂന്നു തട്ടുകടകളുംവരെ
ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റു വന്നു; പൗലോസ്
അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്നു നന്ദി
പറഞ്ഞു ധൈര്യപ്പെട്ടു.
16 ഞങ്ങൾ റോമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ശതാധിപൻ തടവുകാരെ
അകമ്പടിനായകന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു.
17 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പൌലൊസ്
യെഹൂദന്മാരുടെ തലവന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി;
അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ അവൻ
അവരോടു: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
ജനത്തോടും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ആചാരങ്ങൾക്കും എതിരെ ഒന്നും
ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും
ഞാൻ ജറുസലേമിൽ നിന്ന് തടവുകാരനെ
റോമാക്കാരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിച്ചു.
18 അവർ എന്നെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ
മരണകാരണം എന്നിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ എന്നെ
വിട്ടയക്കുമായിരുന്നു.
19 എന്നാൽ യഹൂദന്മാർ അതിനെ
എതിർത്തു സംസാരിച്ചപ്പോൾ സീസറിനോട്
അപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി.
എന്റെ ജനതയെ
കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു എന്നല്ല.
20 അതുനിമിത്തം നിന്നെ കാണുവാനും
സംസാരിക്കുവാനും ഞാൻ നിന്നെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു;
21 അവർ അവനോടു: നിന്നെക്കുറിച്ചു
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു
കത്തുകളൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല, വന്ന
സഹോദരന്മാരിൽ ആരും നിന്നെക്കുറിച്ചു
ഒരു ദോഷവും കാണിക്കുകയോ
സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.
22 എന്നാൽ നീ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു എന്നു
നിന്നെക്കുറിച്ചു കേൾക്കാൻ ഞങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു;

23 അവർ അവനു ഒരു ദിവസം
നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ പലരും അവന്റെ
വസതിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നും
പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നും രാവിലെ മുതൽ
വൈകുന്നേരംവരെ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു
അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ
ദൈവരാജ്യം വിശദീകരിക്കുകയും
സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.
24 പറഞ്ഞതു ചിലർ വിശ്വസിച്ചു, ചിലർ
വിശ്വസിച്ചില്ല.
25 അവർ തമ്മിൽ യോജിപ്പില്ലായ്കയാൽ
അവർ പോയി, പൗലോസ് ഒരു വാക്ക്
പറഞ്ഞശേഷം: നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട്
യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
പരിശുദ്ധാത്മാവ് പറഞ്ഞത് നന്നായി.
26 ഈ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
പറയുക: നിങ്ങൾ കേൾക്കും, ഗ്രഹിക്കയില്ല;
കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണും;
27 ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം
വഷളായിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ചെവി
കേൾപ്പില്ലാത്തതും അവരുടെ കണ്ണുകൾ
അടഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു
കാണാതെയും ചെവികൊണ്ടു
കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു
ഗ്രഹിക്കാതെയും മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും
ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു.
28 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ
ജാതികൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
അവർ അതു കേൾക്കും എന്നും നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.
29 അവൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
യെഹൂദന്മാർ പോയി, തമ്മിൽ തർക്കിച്ചു.
30 പൌലൊസ് രണ്ടു സംവത്സരം മുഴുവനും
തന്റെ കൂലി വീട്ടിൽ പാർത്തു;
31 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുകയും
കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ
പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു,
പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ, ആരും അവനെ
വിലക്കുന്നില്ല.